

VIỆN ĐÀO TẠO MÔN ĐỒ VIỆT NAM

**TÔI MUỐN LÀM NGƯỜI
TRUYỀN BÁ
PHÚC ÂM**

HỌC ĐỂ DẠY VÀ DẠY ĐỂ HỌC

Truyền Bá Phúc Âm Là...

Làm sao để chia sẻ về Chúa Giê-su với sự say mê và tận tụy

Dave Earley và David Wheeler

Truyền Bá Phúc Âm là: Làm thế nào để chia sẻ về Chúa Giê-su với sự say mê và tận tụy

EVANGELISM IS ...

©2010, Dave Earley và David Wheeler

Xuất bản bởi NXB B&H Academic Publishing Group

Nashville, Tennessee

ISBN: 978-0-8054-4959-4

Đề tài: CÔNG TÁC CHỨNG ĐẠO/ TRUYỀN BÁ PHÚC ÂM

Trừ khi có hướng dẫn khác, những trung dẫn Kinh Thánh là của phiên bản New King James Version.

Mục Lục

Lời dẫn

Phần I. Động Lực

Truyền Bá Phúc Âm Là...

1. Say sưa vui mừng
2. Thương Vụ Thực Sự Của Cuộc Đời
3. Tuân theo Đại Mạng Lệnh
4. Thách Thức Lớn Nhất Của Thế Hệ Đây
5. Tìm Kiếm Người Hư Mất
6. Hãy Dốc Muối Ra và Chiếu Sáng

Phần II. Ý Nghĩa

Truyền Bá Phúc Âm Là ...

7. Rao Truyền Tin Tức Tốt Lành
8. Giúp Mọi Người Trở Nên Tốt Lành
9. Dẫn Mọi Người Đến Với Sự Biến Đổi Thực Sự
10. Một Quá Trình Dẫn Đến Một Sự Kiện
11. Canh Tác Nông Nghiệp Về Thuộc Linh
12. Giúp Đỡ Mọi Người Rời Bỏ Tôn Giáo Của Họ
13. Trở Thành Một Nhà Truyền Giáo Chứ Không Phải Là Một Cánh Đồng Truyền Giáo
14. Thả Một Con Vi-rút

Phần 3: Cách Xử Sự

Truyền Bá Phúc Âm Là ...

15. Theo gương Chúa Giêsu
16. Không Theo gương của các môn đồ

17. Cộng Tác Với Đức Thánh Linh
18. Rửa Chân
19. Một Cuộc Chiến Thuộc Linh
20. Cầu Nguyên Cho Những Người Con Hoang Đàng Trở Về Nhà
21. Hãy Là Chính Bạn
22. Một Lễ Sống
23. Chiến Thắng Ba Trận Chiến Để Chúa Jêsus thắng trận
24. Tiếp Cận Mọi Người Nhờ Những Mối Quan Hệ
25. Lang Thang Có Mục Đích
26. Sống Hóa Thân
27. Trở Thành Sự Thay Đổi Mà Bạn Muốn Thấy Trong Thế Gian
28. Học Cách Lắng Nghe
29. Thông Cảm Thể Hiện Bằng Hành Động

Phần 4: Các Phương Pháp

Truyền Bá Phúc Âm Là ...

30. Chia Sẻ Câu Chuyện Của Bạn
31. Chia Sẻ Về Chúa Jêsus Không E Sợ
32. Chia Sẻ Lời Làm Chứng Được Chữa Lành
33. Trả Lời Những Câu Hỏi Thông Thường Mà Những Người Tìm Kiếm Chúa Hay Hỏi
34. Đưa Ra Lời Biện Luận Lô-gic Cho Đức Tin Của Bạn
35. Yêu Cầu Sự Đáp Ứng
36. Tình Nguyện
37. Tạo Ra Cơ Hội Cho Những Cuộc Nói Chuyện Về Thuộc Linh
38. Cùng Nhau Làm Việc
39. Nhiệm Vụ Của Gia Đình

40. Để Lại Một Di Sản Thuộc Linh

Những Phụ Lục

Các Phương Pháp Mẫu Để Chia Sẻ Đức Tin Của Bạn

Mười Lý Do Để Thành Lập Hội Thánh

Truyền Bá Phúc Âm Trong Hội Thánh Đầu Tiên

Lời Dẫn

Cuốn sách này không chỉ là một cuốn sách thông thường mà thôi, đây là cuốn sách hướng dẫn bạn đến với một cuộc phiêu lưu vĩ đại là làm phần việc của mình để thay đổi thế giới vì Chúa Giê-su Christ. Chúng tôi khuyến cáo bạn: 40 chương trong cuốn sách này là rất nguy hiểm. Chúng sẽ biến đổi cuộc đời bạn. Chúng sẽ đưa bạn vào một con đường mà ở đó sẽ buộc bạn quan sát và đối xử với mọi người khác xa bạn từng làm trước đây. Những chương sách này sẽ làm cho bạn trở thành người đem đến sự biến đổi thuộc linh (spiritual change agent), một người tạo ra sự khác biệt, một nhân vật có ảnh hưởng lớn cho Chúa Giê-su Christ. Những chương sách này có thể làm bạn nổi tiếng cả ở dưới địa ngục.

Chúng ta sẽ phải dâng mình để làm trọn Đại Mạng Lệnh. Hành trình này sẽ dẫn chúng ta tới các trường đại học của bang, những trung tâm thành phố đông đúc, những nhà thờ thôn quê, những cánh đồng truyền giáo ở Nam Mỹ, những nhà thờ siêu lớn, những luận điểm của giáo phái, những dự án thành lập Hội Thánh mới, và một trường đại học của Cơ Đốc Nhân và các trường đào tạo giáo sĩ. Trong nỗ lực làm trọn Đại Mạng Lệnh, chúng tôi đã cố gắng làm bất kỳ điều gì mà chúng tôi nghĩ là có ích. Chúng tôi đã phạm nhiều sai lầm, và cũng thắng nhiều lần. Chúng tôi đã đọc những cuốn sách và tham dự nhiều hội thảo. Chúng tôi đã huấn luyện hàng ngàn sinh viên, tín đồ, và các Mục Sư trên khắp Châu Mỹ và ở nhiều quốc gia khác. Kết quả là chúng tôi đã rút tía được những kinh nghiệm truyền giáo trong 60 năm qua để đem đến cho bạn 40 bài học mà chúng tôi tin là quan trọng nhất để giúp bạn nắm được cách chia sẻ về Chúa Giê-su với sự say mê và tự tin.

Chúng tôi ao ước sâu xa rằng cuốn sách này có thể giúp bạn. Chúng tôi vô cùng kinh ngạc và tự hào về bạn. Bất kỳ ai có quyết tâm đọc cuốn sách này với từ *Truyền Bá Phúc Âm* ngay ở tựa đề chính là những người giống chúng tôi. Trở thành người truyền bá phúc âm hiệu quả có thể là một trong những thách thức khó khăn nhất mà bạn muốn chinh phục. Thông thường Truyền Bá Phúc Âm yêu cầu sự kiên nhẫn vô bờ bến và sự bền lòng bền chí. Tiếp tục truyền bá Phúc Âm và chờ đợi một vụ mùa đường như đến chậm là cực kỳ khó. Nhiều lúc quân thù tấn công mỗi bước

đường bạn đi. Bạn cần những liều thuốc cực mạnh. Đó là lý do tại sao chúng tôi viết cuốn sách này. Bạn có thể dễ dàng biến nó thành thói quen và theo một lối mòn. Bạn sẽ thấy những điều bạn đang làm chính là những điều mà bạn đã thực hiện. Đời sống thuộc linh của bạn nhanh chóng trở nên trì trệ và đơn điệu. Bạn cần những ý tưởng tươi mới, một vài gợi ý thực tế, và một cách suy nghĩ mới. Đó cũng là lý do tại sao chúng tôi viết cuốn sách này.

Học cách chia sẻ về Chúa Giê-su với sự tự tin và say mê có vẻ giống như đang ăn thịt một con voi. Bạn không thể ăn hết cả con voi một lúc. Bạn phải “ăn từng chút từng chút một” học từng chút một mỗi tuần.

Cuốn sách này bao gồm 40 chương hiệu quả để trang bị, truyền sự tự tin, đức dấy cho bất kỳ ai muốn tạo sự khác biệt. Chúng tôi gồm tóm sự rao truyền phúc âm cá nhân từ mọi góc độ cho phép. Cuốn sách rất bổ ích cho những người mới đồng thời cũng đề ra những hướng dẫn thực tế cho những người dày dặn kinh nghiệm. Mỗi chương sách được viết như một bài báo độc lập, nhưng lại liên kết với nhau để dùng huấn luyện, giảng dạy và khuyến khích bất kỳ người nào có tiềm năng tạo ra sự khác biệt.

Cuốn sách này không viết để đọc cách dễ dàng mà nhanh chóng quên đi. Nó đã được chúng tôi cùng nhau cầu nguyện không thôi với mục đích là thay đổi đời sống của bạn. Cuốn sách sẽ giải thích truyền bá Phúc Âm là gì, tại sao và làm thế nào để truyền bá Phúc Âm cách cá nhân. Hãy đọc nó với một cây bút trong tay để đánh dấu và ghi chú ngoài lề. Hãy cá nhân hóa cuốn sách này. Hãy để nó đánh dấu cuộc đời bạn bằng cách biến nó thành cuốn sách *của bạn*.

Trước khi chúng ta bắt đầu giải thích Truyền Bá Phúc Âm là gì, David Wheeler sẽ bày tỏ một vài suy nghĩ về truyền bá phúc âm không phải là...

Truyền Bá Phúc Âm Không Phải Là...

Một vài năm trước tôi không gặp may khi thảo luận một vài ý tưởng về truyền bá Phúc Âm với một quản lý cấp cao ở một tổ chức từ thiện của người Cơ Đốc vùng Trung Tây Hoa Kỳ. Trong khi ông ấy khen ngợi nhiều phương pháp mà tổ chức của chúng tôi đang dùng để phục vụ Chúa và hỗ trợ những sinh viên của ông bằng cách cung cấp những diễn giả truyền động lực và những cơ hội để tiến xa hơn nữa, thì ông ấy gặp khó khăn khi sử dụng từ truyền bá Phúc Âm để quảng bá chức vụ của chúng tôi với đoàn sinh viên của ông. Ông ấy thậm chí còn đi khá xa khi tuyên bố: “Truyền bá Phúc Âm là một thuật ngữ tiêu cực cho các sinh viên của chúng ta.” Tôi nhớ là mình đã nghĩ rằng: “Ồ... từ khi nào những người theo Tin Lành lại bị xúc phạm bởi khái niệm truyền bá Phúc Âm.”

Thật không may là tôi cũng đã có những trải nghiệm tương tự khi làm việc với các Mục Sư và những lãnh đạo nhà thờ khác. Trong thực tế, cũng rất bình thường khi gặp những Cơ Đốc Nhân giống như người quản lý kia đánh giá thấp về truyền bá Phúc Âm. Câu hỏi được đặt ra là... tại sao lại như vậy?

Lý do lớn nhất đó là vì nhà thờ đó đã có một loạt những giả thuyết sai lạc về truyền bá Phúc Âm. Vậy nên đây là một số điều mà Truyền Bá Phúc Âm Thì Không Phải Như Vậy...

1. Một lựa chọn. Nói chung trong cộng đồng người Cơ Đốc thì đa số tín hữu hiếm khi chia sẻ về đức tin của họ với người chưa được cứu. Tôi đã nhận ra điều này trong những lớp học truyền bá Phúc Âm sau đại học. Bằng cách giơ tay hơn một nửa số học viên thừa nhận là họ hiếm khi chia sẻ về đức tin với một người chưa được cứu. Một trong những nhân tố góp phần vào đó đó là việc truyền bá Phúc Âm được dạy là một lựa chọn cá nhân chứ không phải là *một mệnh lệnh trong Kinh Thánh*. Đây là một điều sai lạc và nguy hiểm vì truyền bá Phúc Âm là Đại Mạng Lệnh. Hãy xem điều mà Chúa Giê-su phán trong Công Vụ 1:8: “Nhưng khi Đức Thánh Linh giáng trên các ngươi, thì các ngươi sẽ nhận lấy quyền phép, và làm chứng về ta tại thành Giê-ru-sa-lem, cả xứ Giu-đê, xứ Sa-ma-ri, cho đến cùng trái đất.” Cụm từ “Các ngươi sẽ làm chứng về ta” được chép ở đây là một mệnh lệnh trực tiếp từ Đấng Christ. Mục đích là để sai phái các môn đồ của Ngài đi khắp thế gian để làm trọn lời hứa trước đó của Ngài được chép trong Mác 1:17 “Hãy theo ta, và ta sẽ khiến các ngươi trở nên tay đánh lưới người.”

2. Chỉ như chuyển tiếp thông tin. Có hàng trăm cách để chia sẻ về Đấng Christ cho một người chưa tin hiệu quả. Tuy nhiên để làm được vậy phải nhớ rằng truyền bá Phúc Âm không chỉ là chia sẻ đúng thông tin trong Kinh Thánh. Như tôi luôn luôn nói với lớp tôi rằng: “Bạn không thể tách rời khỏi sứ điệp của Chúa Giê-su với sự sống mà Ngài đang có.” Điều này có nghĩa đơn giản là Chúa Giê-su không chỉ chia sẻ lẽ thật bằng lời nói; mà Ngài còn minh chứng cho chính lẽ thật đó qua một lối sống kiên định. Mặc dù chia sẻ đúng theo sự hiểu biết Kinh Thánh liên quan tới sự cứu chuộc là rất quan trọng, thì cũng phải luôn luôn nhớ rằng sự hiểu biết mà bạn chia sẻ đó được thế gian công nhận nhờ có sự làm chứng kiên định bởi một đời sống đã được biến đổi.

3. Một ân tứ thuộc linh. Trái ngược với điều mà nhiều người trong Hội Thánh đã biết đó là, sự truyền bá Phúc Âm không được liệt kê như một ân tứ thuộc linh trong Kinh Thánh. Trong khi có những người có tài năng (ta-lăng) có thể trợ giúp trong việc truyền bá Phúc Âm tự nhiên hơn, sự kêu gọi ra đi truyền bá Phúc Âm là dành cho toàn thể Hội Thánh. Điều này không hề dành riêng cho một số ít chiến sĩ được lựa chọn.

Khi chúng ta bàn luận trong chương 7, từ ngữ dùng để truyền bá Phúc Âm theo nghĩa đen nghĩa là “tin lành” hay là “sứ điệp.” Vấn đề là hầu hết mọi người định nghĩa truyền bá Phúc Âm chỉ đơn thuần như là *chia sẻ* những tin tức tốt lành (một động từ) trong khi thực tế truyền bá Phúc Âm là một tin tức tốt lành (một danh từ). Vấn đề của chúng ta với truyền bá Phúc Âm chính là bởi cách chúng ta xác định truyền bá Phúc Âm bởi hành động, không phải là bản chất hay là tính chất của hành động. Về cốt lõi, truyền bá Phúc Âm là “tin tức tốt lành” về Đấng Christ và vì thế truyền bá Phúc Âm phải được mọi Cơ Đốc Nhân làm theo.

4. Một bốn phận phải làm. Truyền bá Phúc Âm không thể bị xem nhẹ như là bạn làm vì bốn phận đối với Đức Chúa Trời. Đúng hơn là truyền bá Phúc Âm như là hơi thở, nó phải là một sự hưởng ứng tự nhiên để chia sẻ về Đấng Christ bất cứ khi nào có thể. Tóm lại, truyền bá Phúc Âm chính là bản chất của việc bạn là ai khi bạn sống cuộc sống thường ngày. Nó là sự tuân tròn của một môi trường giao với Đấng Christ sâu sắc và không thay đổi.

5. Cạnh tranh với quá trình nên thánh. Tôi thường nghe mọi người tán thành những nguyên lý của quá trình nên thánh hơn lời kêu gọi truyền bá Phúc Âm. Những người này thường xem nhẹ sự truyền bá Phúc Âm và sử dụng những cụm từ như “Tôi là một người đào tạo môn đồ chứ không phải là một nhà truyền giáo.” Điều này nghe có vẻ hay nhưng theo Thánh Kinh là sai. Sự thật là truyền bá Phúc Âm và quá trình nên thánh là độc nhất nhưng phụ thuộc vào nhau. Trong khi sự truyền bá Phúc Âm có chủ ý đem sự biến đổi thuộc linh đến trước quá trình nên thánh, quá trình này chỉ hoàn tất cho tới lúc người được dạy dỗ học cách nhân rộng bài làm chứng của họ bằng cách chia sẻ về Đấng Christ với những người chưa được cứu. Sở hữu một niềm đam mê đích thực về việc sử dụng lời Chúa cách khôn ngoan thông qua truyền bá Phúc Âm là dấu hiệu nhận biết sự trưởng thành thuộc linh.

6. Dựa vào chính tính cách của bạn. Một vài người nghĩ rằng truyền bá Phúc Âm chỉ để dành cho những người có tính cách loại “A”. Điều đó hoàn toàn sai. Truyền bá Phúc Âm là *một mạng lệnh* trong Kinh Thánh có thể được làm trọn bởi nhiều loại người. Bất chấp bạn rụt rè hay là hướng ngoại, hãy nhớ rằng mọi Cơ Đốc Nhân chịu trách nhiệm với lời kêu gọi truyền bá Phúc Âm.

7. Cũng giống như “những nhiệm vụ truyền giáo.” Từ *truyền bá Phúc Âm* đã mất đi sự phân biệt và tầm quan trọng với Hội Thánh trong hơn 25 năm qua, vì nhiều người đã thay thế nó bằng khái niệm “truyền giáo”. Đặc điểm (bản chất) thiết yếu và sự truyền đạt Phúc Âm là sự công bố Phúc Âm một cách nhiệt tình say mê về sứ điệp của Phúc Âm cho đến chết để con người được cứu rồi khi họ tin vào Đấng Christ và công cuộc cứu chuộc của Ngài trên thập tự để nhận lấy sự tha thứ và sự sống đời đời. Nói cách khác, truyền giáo là một nhiệm vụ xuyên văn hóa mà trong đó sứ điệp Phúc Âm được truyền từ nền văn hóa này tới nền văn hóa khác ở quê hương hay ở nước ngoài (Công Vụ 1:8). Vì thế trọng tâm của truyền giáo luôn có truyền bá Phúc Âm. Nếu như sự theo đuổi các cuộc truyền giáo đưa truyền bá Phúc Âm tới chỗ coi việc chia sẻ sứ điệp Phúc Âm là thứ yếu thì cả truyền giáo và truyền bá Phúc Âm đều đánh mất sự tập trung vào Kinh Thánh. Truyền bá Phúc Âm phải là mục tiêu và là động lực thúc đẩy mọi nhiệm vụ truyền giáo. Không thể nào gọi là truyền giáo thực sự mà không có ý định rao giảng Phúc Âm.

8. Tổ vẽ kiêu căng hay hợm hĩnh. I Phi-e-rơ 5:6 nói rằng: “Vậy, hãy hạ mình xuống dưới tay quyền phép của Đức Chúa Trời, hầu cho đến kỳ thuận hiệp Ngài nhắc anh em lên.” (NIV). Chìa khóa để truyền bá Phúc Âm đó là có sự chuẩn bị tốt, sự vâng lời, yêu thương và một

tấm lòng mềm mại trước Đức Chúa Trời. Thái độ tỏ vẻ “biết tuốt” và “tự phụ” sẽ luôn gây trở ngại cho hiệu quả của việc truyền bá Phúc Âm.

9. Phải khiêm nhường vì sợ hãi. Trong II Ti-mô-thê 1:7-8, sứ đồ Phao-lô tuyên bố rằng: “Vì Đức Chúa Trời chẳng ban cho chúng ta tâm thần nhút nhát (sợ sệt), bèn là tâm thần mạnh mẽ, có tình thương yêu và dè giữ. Vậy, con chớ thẹn vì phải làm chứng cho Chúa chúng ta, cũng đừng lấy sự ta vì Ngài ở tù làm xấu hổ; nhưng hãy cậy quyền phép Đức Chúa Trời mà chịu khổ với Tin lành” (NIV). Sự sợ hãi là phù hợp trong những tình huống cố định, thì theo Thánh Kinh, sự sợ hãi là không có chỗ trong nhiệm vụ truyền bá Phúc Âm.

10. Một nan đề về thần học. Một vài người cố gắng sử dụng những khái niệm thần học để bỏ qua Đại Mạng Lệnh. Bởi vì những quan điểm cực đoan liên quan đến học thuyết về sự chọn lựa, ngày có nhiều các Mục Sư đương nhiệm bỏ qua trọng trách của họ là phải năng nổ tích cực trong việc truyền bá Phúc Âm. Điều này tương tự như những nhà thần học tự do làm hại đến thẩm quyền của Kinh Thánh. Trong nhiều trường hợp sự hạ mình và vâng lời được thay thế bằng sự khoe khoang về thần học và một tinh thần phê phán chỉ trích, những điều này gây bất lợi cho việc truyền bá Phúc Âm. Nói ngắn gọn, thần học mà không truyền bá Phúc Âm thì đó không phải là thần học của Cơ Đốc Giáo.

Kết Luận

Cuối mỗi chương trong cuốn sách này bạn sẽ thấy những thách thức là phải thực hành những điều bạn đã đọc. Bạn cũng sẽ thấy một số lẽ thật thực sự để học và một câu Kinh Thánh để ghi nhớ và thường xuyên phải suy gẫm một vài trích dẫn.

Bởi vì chúng tôi đã kinh nghiệm sự vui mừng và trọn vẹn đáng kinh ngạc đến từ việc chia sẻ về Chúa Giê-su với niềm say mê và tự tin, chúng tôi muốn khuyến khích bạn đọc tất cả 40 chương. Bạn có thể muốn đọc một ngày một chương trong 40 ngày kế tiếp. Bạn sẽ muốn lên lịch đọc sách hàng ngày trong thời khóa biểu của bạn.

Vậy nên hãy lấy một ly cà phê, cầm lấy Kinh Thánh và chìm đắm vào trong đó. Chúng tôi cầu nguyện rằng cuốn sách nhỏ bé này sẽ trở thành một cuốn sách quan trọng trong cuộc đời bạn. Cuốn sách này có thể trở thành huấn luyện viên, cố động viên và một chất xúc tác ý tưởng cho một đời sống tạo nên sự khác biệt.

PHẦN I ĐỘNG CƠ

1. Truyền Bá Phúc Âm là... Làm Việc Say Sưa Vui Mừng -Dave Earley

Sự thực là: nếu chúng ta bởi ơn Chúa thành công trong việc truyền bá Phúc Âm chúng ta sẽ hạnh phúc hơn. Sự vui mừng trong Chúa sẽ càng thêm lên.

-John Piper¹

Suy nghĩ nói chuyện với ai đó về Chúa Giê-su làm tôi toát mồ hôi và cảm thấy nôn nao trong người. Tôi là một người hướng nội, nhút nhát và khi nói chuyện với mọi người về bất kỳ điều gì, chưa kể là điều gì đó hay gây tranh cãi như là Chúa Giê-su, đó là khoảng cách hàng năm ánh sáng với giới hạn của tôi. Nhưng sau nhiều năm sống bê tha, gần đây tôi đã dâng trọn đời mình cho Đức Chúa Trời. Hơn nữa tôi đã quan tâm đến đời sống hiện tại và đời sống đời đời của người bạn tốt nhất của tôi đó là Scott. Scott cần Chúa Giê-su. Anh ấy có thể chửi rủa giỏi hơn bất kỳ ai mà tôi biết. Khi anh ấy nổi điên, anh ấy có thể hăng say dệt nên một cái lưới toàn những lời tục tĩu đến mức một thủy thủ cũng phải sợ. Ân sâu trong những lời đó, tôi biết anh ấy đang trống trải trong lòng.

Lee, là Mục Sư của ban thanh niên, đã yêu cầu chúng tôi ghép cặp và cầu nguyện liên tục để cố gắng chia sẻ Phúc Âm với một người bạn trong vòng một tuần. Tôi cảm thấy tốt hơn khi biết rằng người bạn đồng hành với tôi là Roy, đã từng đi làm chứng trong nhiều năm và thậm chí đã dẫn dắt được một vài người đến với Đấng Christ. Không giống như tôi, anh ấy biết tất cả những câu Kinh Thánh hay và nhớ địa chỉ. Anh ấy cũng là một người bạn tốt với Scott. Vậy nên đêm đó chúng tôi cầu nguyện cho việc chia sẻ về Chúa Giê-su cho Scott. Vì nhiều lý do lời cầu nguyện đó có lẽ là lời cầu nguyện khó nhất mà tôi từng cầu nguyện.

Lý do đầu tiên, những bài giảng của Mục Sư Lee trong những tuần gần đây về truyền bá Phúc Âm đã đem đến cho tôi một mối quan tâm sâu sắc về Scott. Tôi nhận ra rằng anh ấy thật trống rỗng và cái miệng xấu xa của anh ấy chỉ đơn giản là đang phản chiếu trái tim đau đớn. Anh ấy đang lạc lối và cần đến Chúa.

Điều thứ hai là, cha của Scott chắc chắn không phải là một người mộ đạo Cơ Đốc. Tôi sợ những gì ông suy nghĩ, nói năng, thậm chí là hành động.

Điều thứ ba là, Scott là bạn tốt nhất của tôi. Tôi không muốn anh ấy nghĩ rằng chúng tôi là những kẻ ảo tưởng, những kẻ lập dị theo đạo, hay là tệ nhất đó là “những người tiếp thị Chúa Giê-su.” Tôi không muốn mất một người bạn.

Điều thứ tư là, giống như tôi nói, Scott là bạn tốt nhất của tôi. Anh ấy biết tôi rõ hơn bất kỳ ai. Nếu ai đó biết tôi không hoàn hảo thì đó chính là Scott.

Điều thứ năm, nói trắng ra là tôi sợ. Tôi chưa bao giờ nói với bất kỳ ai về Chúa Giê-su. Tôi không biết câu Kinh Thánh nào hay là phải nói gì. Mục Sư Lee đã dạy chúng tôi một vài câu mở đầu. Nhưng tôi lo rằng mình sẽ nói gì đó ngu ngốc và làm rối tung mọi thứ. Nếu như tôi nói điều gì đó đẩy Scott ra xa khỏi Đức Chúa Trời thì sao? Liệu anh ấy có hỏi gì đó mà tôi không biết phải trả lời thế nào thì sao?

Roy thì tự tin hơn tôi. Anh ấy nói vài điều về việc chúng tôi sẽ làm phần việc của mình còn Đức Thánh Linh sẽ làm việc của Ngài.

Đêm tiếp theo Roy đến nhà tôi. Và chúng tôi lại cầu nguyện cho Scott và điều mà chúng tôi sẽ chia sẻ với anh ấy. Sau đó chúng tôi đi bộ qua nhà Scott.

Tôi đã kể với Scott rằng tôi và Roy sẽ ghé qua và có chuyện quan trọng phải nói với anh ấy. Scott tỏ vẻ tò mò khi trả lời qua cửa. Chúng tôi bước vào và nói chuyện ngắn gọn với ba mẹ của anh sau đó xin phép lên phòng của Scott.

Scott Nghe Về Tin Lành

Scott là một người hâm mộ thể thao và nghệ thuật. Thậm chí ngay cả những bức tường trong phòng anh ấy cũng được phủ bởi những bức tranh mà anh ấy vẽ hay sơn lên và những bức tranh

lớn về những vận động viên anh ấy yêu thích. Trong khi bị đội bóng chày Cincinnati Reds có Johnny Bench nhìn xuống chúng tôi, chúng tôi lấy cuốn Kinh Thánh Tân Ước bỏ túi ra và bắt đầu.

Tôi vào thẳng chủ đề: “Scott này, chúng tôi đến đây để nói chuyện với cậu về Chúa Giê-su.”

“Đừng đùa chứ.” Anh ấy cười và nhìn vào cuốn Kinh Thánh của chúng tôi.

“Chúng tôi đều biết cậu cần Chúa Giê-su, và Roy sẽ chỉ cho cậu thấy tại sao?” Tôi nhìn về phía Roy tìm sự giúp đỡ.

May mắn là Roy đã sẵn sàng. “Đây là Rô-ma 3:23,” anh ấy nói, chỉ xuống bản Kinh Thánh Tân Ước KJV của mình. “Cậu có thể đọc câu Kinh Thánh này lớn tiếng được không?”

Scott nhìn xuống trang sách và lặng lẽ đọc: “Vì mọi người đều đã phạm tội, thiếu mất sự vinh hiển của Đức Chúa Trời.”

“Đúng rồi đó.” Tôi nói “Chúng ta tất cả đều phạm tội – tôi, cậu và thậm chí là cả Roy. Chúng ta không hoàn hảo. Chúng ta không đủ tiêu chuẩn. Chúng ta đều đã phạm tội.” Sau đó tôi không biết phải nói gì và nhìn sang Roy tôi nói tiếp “Cho cậu ấy xem một câu khác.”

“Đây là Rô-ma 3:10-12” Roy bình tĩnh chỉ xuống quyển Kinh Thánh Tân Ước “Cậu có thể đọc những câu này cho bọn mình không?”

Scott nhìn kỹ và bắt đầu đọc: “Chẳng có một người nào hiểu biết, chẳng có một người nào tìm kiếm Đức Chúa Trời. Chúng nó đều sai lạc cả, thấy cùng nhau ra vô ích; Chẳng có một người làm điều lành, dẫu một người cũng không.”

Tôi nói “Đúng rồi,” và cố gắng nghĩ xem phải nói tiếp điều gì.

May thay Roy đã sẵn sàng. “Cậu thấy không, Scott.” Anh ấy nói, “bởi vì tất cả chúng ta đều đã phạm tội, trong con mắt của Đức Chúa Trời chúng ta không phải là người công bình. Chúng ta hư hoại. Thực tế là chúng ta đang có xu hướng làm mọi sự rối tung lên.”

“Đúng rồi,” Tôi nói. “Cho cậu ấy xem thêm câu khác đi Roy.”

“Đây là Rô-ma 6:23” Roy nói. “Cậu đọc nó lên cho chúng ta nghe.”

“Vì tiền công của tội lỗi là sự chết; nhưng sự ban cho của Đức Chúa Trời là sự sống đời đời trong Đức Chúa Giê-su Christ, Chúa chúng ta.”

“Tội lỗi gây ra hậu quả.” Tôi nói.

“Sự đoán phạt mà chúng ta phải nhận lấy vì tội lỗi chúng ta đó là sự chết,” Roy nói thêm.

“Không phải chết về phần xác mà là chết đời đời.”

“Chính là địa ngục đấy.” Tôi nói. “Chuyện này nghiêm túc đấy.”

Scott thở dài.

“Cho cậu ấy xem câu khác đi, Roy.” Tôi nói.

“Trước khi chúng ta tiếp tục.” Roy nói “Cậu có thể đọc phần cuối của câu Kinh Thánh vừa rồi một lần nữa được không Scott?”

“Nhưng sự ban cho của Đức Chúa Trời là sự sống đời đời trong Đức Chúa Giê-su Christ, Chúa chúng ta.”

“Đó là tin tốt lành.” Roy nói. “Tin xấu là chúng ta đều đã phạm tội và đáng phải nhận cái chết. Tin tốt là Chúa Giê-su đã chết vì tội lỗi của chúng ta.”

“Ừ đúng rồi.” Tôi nói nghe có vẻ khôn ngoan.

“Scott, xin đọc cho chúng tớ nghe câu này,” Roy nói và chỉ vào Rô-ma 5:8.

Scott đọc câu Kinh Thánh đó một cách chậm rãi: “Nhưng Đức Chúa Trời tỏ lòng yêu thương Ngài đối với chúng ta, khi chúng ta còn là người có tội, thì Đấng Christ vì chúng ta chịu chết.”

“Đức Chúa Trời yêu thương cậu nhiều đến nỗi Ngài sai Chúa Giê-su Christ xuống thế gian và chết vì cậu.” Roy nói.

“Chúng tớ cũng yêu thương cậu.” Tôi nói thêm. “Đó là lý do tại sao bọn tớ lại ở đây tối nay.” Tôi không thể tin rằng tôi đã nói như thế. Có cái gì đó trong tôi chẳng? Scott chắc chắn sẽ nghĩ bọn tôi là những kẻ ảo tưởng, hoặc giờ còn tệ hơn thế. “Cho cậu ấy xem câu khác.” Tôi nói nhanh.

“Đây là Rô-ma 10:9.” Roy nói “Hãy đọc lên cho chúng ta cùng nghe.”

Scott nhìn xuống một cách nghiêm túc. Cậu ấy đọc chậm rãi. “VẬY nếu miệng ngươi xưng Đức Chúa Giê-su ra và lòng ngươi tin rằng Đức Chúa Trời đã khiến Ngài từ kẻ chết sống lại, thì ngươi sẽ được cứu.”

Roy nói: “Bởi vì Chúa Giê-su đã chết thay cho chúng ta, tất cả những gì chúng ta cần làm đó là tin vào Ngài, tin sự chết của Ngài là giá phải trả cho tội lỗi của chúng ta; và nếu như chúng ta để cho Ngài làm Chúa của đời sống chúng ta, thì chúng ta sẽ được cứu! Hãy xem câu này đi cậu.” Cậu ấy nói và chỉ xuống Rô-ma 10:13.

Được huấn luyện tốt, nên Scott đọc “Vì ai kêu cầu danh Chúa thì sẽ được cứu.”

“Scott này hãy để tớ hỏi cậu một vài câu hỏi.” Roy bắt đầu. “Bạn có tin rằng bạn là một tội nhân không?”

Tôi cầu nguyện trong yên lặng cách sốt sắng nhất có thể.

Scott nói và nhìn thẳng vào đôi mắt của Roy “Các cậu đều biết rằng tớ là một tội nhân.”

“Cậu có tin rằng Chúa Giê-su đã chết để trả giá cho tội lỗi của cậu không?”

Thật ngạc nhiên là Scott nói. “Có.”

“Cậu có muốn gọi Chúa Giê-su là Chúa của đời sống cậu không?”

Scott lại nói “Có.”

“Cậu có muốn được cứu ngay lúc này không?” Roy hỏi.

“Có.” Scott nói một cách yếu ớt.

Đây là thời khắc không thể nín lặng được, tôi nói to: “Việc cậu phải làm bây giờ là cầu nguyện và chỉ thế thôi. Nếu cậu thực sự tin như vậy khi cậu mời gọi Chúa, cậu sẽ được cứu.” Roy liếc nhìn tôi đầy ngạc nhiên thú vị. Tôi cũng thấy bất ngờ với chính mình. Cậu nói đó thật sự nghe hay và đầy ý nghĩa. Cậu đó ở đâu ra thế.

Roy hỏi “Cậu có muốn cầu nguyện ngay bây giờ không?” Roy hỏi.

“Có chứ.” Scott nuốt nước bọt. “Tôi phải làm thế. Nhưng trước đây tôi chưa bao giờ cầu nguyện lớn tiếng.”

“Được thôi.” Roy nói: “Hãy thử làm thế này. Tất cả chúng ta đều quỳ xuống. Tớ sẽ nói một đoạn lớn tiếng. Nếu như cậu đồng ý, Scott, cậu có thể cầu nguyện lớn tiếng với Đức Chúa Trời.”

“Được rồi.” Scott nói và quỳ gối xuống nhẹ nhàng.

Roy nói: “Lạy Chúa”

“Lạy...ùm... Lạy Chúa” Scott nuốt nước bọt. Tôi mở mắt và nhìn qua phía Scott. Tôi không thể tin vào điều mình đã thấy. Một giọt nước mắt lăn xuống trên gò má của cậu ấy. Scott không bao giờ khóc. Ôi chao!

Roy nói: “Con biết mình có tội.”

Scott nói: “Con có tội.”

Roy tiếp tục “Con tin rằng Chúa Giê-su đã chết để trả giá cho mọi tội lỗi của con.”

“Con tin rằng Chúa Giê-su đã chết để trả giá cho mọi tội lỗi của con.” Scott nhắc lại.

“Con tin rằng Ngài sống lại từ kẻ chết.” Roy nói.

“Con tin rằng Ngài sống lại từ kẻ chết.” Scott cầu nguyện.

Tôi không thể tin vào điều đó. Một người bạn ác mồm nhất của tôi thực sự đang cầu nguyện với Đức Chúa Trời và mời gọi Chúa Giê-su cứu cậu ấy. Ôi chao!

“Chúa thân yêu, xin hãy tha tội lỗi của con.” Roy nói.

Lúc này, Scott thở thực sự nặng nề “Chúa thân yêu, xin tha thứ tội lỗi của con.” Cậu ấy thở hổn hển.

“Xin hãy ngự trong đời sống của con và biến đổi con.”

“Xin hãy ngự trong đời sống của con và biến đổi con.” Scott cầu nguyện.

Roy nói: “Con muốn Ngài làm Chúa trong phần đời còn lại của con.”

Scott nhắc lại: “Con muốn Ngài làm Chúa trong phần đời còn lại của con.”

Roy nói: “Con tin rằng Ngài nghe thấy điều con nói và ngay lúc này đây con đã được cứu.”

Scott nói quả quyết. “Con tin rằng Ngài nghe thấy điều con nói và ngay lúc này đây con đã được cứu.”

“A-men.” Roy tuyên bố.

“A-men.” Scott và tôi nói cùng lúc.

Một vài phút tiếp theo Roy chia sẻ với Scott một vài câu Kinh Thánh khác và chúng tôi hẹn gặp nhau và nghiên cứu Kinh Thánh vào cuối tuần. Scott cũng đồng ý đến nhà thờ với chúng tôi.

Điều tiếp theo mà tôi biết là chúng tôi đã ra ngoài đường. Hơn hai tiếng đã trôi qua.

Scott Được Cứu!

Tôi ra khỏi nhà Scott mà thấy rạo rực khắp người. Điều đó giống như tôi đang trong mơ, một giấc mơ tuyệt diệu. Khi chúng tôi đến góc đường, đủ để ra khỏi tầm mắt tôi giờ nắm tay.

“Tuyệt!” tôi nói.

“Tuyệt!” Roy cũng làm theo và giờ nắm tay.

Tôi cười to: “Tôi không thể tin. Scott đã được cứu.”

Roy cười tủm tỉm: “Bạn ơi, hãy tin đi, Scott được cứu rồi.”

Sau đó Roy đã làm một điều mà tôi không bao giờ quên. Một vẻ tức cười hiện trên mặt cậu ấy.

“Tôi nghe một nhà truyền giáo kể lại tại trại thanh niên mùa hè vừa rồi.” Cậu ấy nói và cúi xuống cời giày mình ra. “Ông ấy nói rằng bất cứ khi nào ông thấy vui trong Chúa Giê-su, ông ấy cời giày ra và đập đập chúng vào nhau.”

Sau đó Roy nhảy lên với mỗi tay một chiếc giày. Cậu ấy bắt đầu nhảy kiểu pogo nhô lên thụp xuống, đập giày vào nhau và hét lên “Scott được cứu rồi! Scott được cứu rồi!”

Trong vòng vài giây, tôi cởi giày ra và tham gia cùng cậu ấy, đập giày vào nhau và cùng hét toáng lên “Scott được cứu! Scott được cứu!”

Độc đoạn này có vẻ hơi khác thường, nhưng tôi đoán chắc với bạn rằng đó là sự thực. Chúng tôi vui quá không nhịn được. Scott là bạn chúng tôi, và chúng tôi quan tâm đến cậu ấy. Hơn cả những điều đó, chúng tôi kinh nghiệm được rằng Chúa đã sử dụng chúng tôi để chia sẻ về Chúa Giê-su một cách hiệu quả. Điều đó thật vui. Đó là một trong những trạng thái phấn khích đỉnh cao mà tôi từng trải qua.

Tôi không nhận ra ngay lúc đó nhưng bây giờ tôi biết rằng chúng tôi chẳng vui mừng một mình.

Lu-ca 15:10 cho chúng ta một cái nhìn đầy kinh ngạc vượt qua cả âm phủ khi viết rằng “Ta nói cùng các người, trước mặt thiên sứ của Đức Chúa Trời cũng như vậy, sẽ mừng rỡ cho một kẻ có tội ăn năn” (NIV). Hãy nghĩ về điều đó, có thể những thiên thần đã làm chứng cho sự biến đổi của Scott cũng tháo dép xăng-đan ra và đập vào nhau vào đêm mà Scott được cứu. Có lẽ chính Chúa Giê-su cũng tháo dép xăng-đan của Ngài ra và đập chúng vào nhau. Có thể một vài người họ hàng của Scott là những người đã lên thiên đường cũng nhảy múa quanh thiên đường trong sự mừng rỡ.

Mặc dù tôi được ơn dẫn dắt nhiều người đến với Chúa Giê-su (thông thường tôi vẫn đeo giày nhưng không phải lúc nào cũng thế), chẳng gì có thể vượt qua được sự tiết ra Adrenaline không thể tin nổi vào đêm mà Scott được cứu. Nó phóng tôi lên một chuyến du hành mà tôi không bao giờ đánh đổi. Đó là một cơn nghiện mà tôi hy vọng rằng tôi sẽ không đá chân cho tới khi lên đến thiên đàng.

Chúng tôi muốn viết cuốn sách này để giúp bạn biết về cảm giác khi đưa dắt được một người bạn dang cuộc đời mình cho Chúa Giê-su Christ. Chúng tôi có thể kể với bạn rằng điều đó rất thú vị! Chẳng có gì trọn vẹn và vui hơn thế! Chúng tôi cũng viết cuốn sách này bởi vì chúng tôi biết rằng bạn có thể làm thế. Nếu như Đức Chúa Trời có thể sử dụng tôi để bạn tôi được cứu thì Ngài chắc chắn có thể sử dụng bạn. Và Ngài sẽ làm thế nếu bạn để Ngài làm chủ.

Nhân tiện đây, lần cuối cùng tôi nói chuyện với Scott cậu ấy rất tích cực ở nhà thờ của mình. Cậu ấy đã cưới một thiếu nữ đáng yêu là Cơ Đốc Nhân và có hai đứa trẻ tuyệt đẹp. Cậu ấy sử dụng tài năng mỹ thuật của mình để thiết kế trang bìa cho những nhà xuất bản của Cơ Đốc Giáo.

Qua nhiều năm tôi phát hiện ra truyền bá Phúc Âm đem lại cho tôi sự vui mừng đơn giản là bởi vì Đức Chúa Trời đã ban lệnh và vâng lời Ngài luôn sinh ra sự vui mừng. Điều đó cũng đem lại sự vui mừng cho tôi bởi khi tôi rao giảng Tin Lành, tôi đang làm cho danh của Chúa Giê-su được cả sáng. Điều này còn đem lại sự vui mừng đặc biệt khi người nghe tôi chia sẻ nói “Đúng thế.”

Truyền Bá Phúc Âm Là....

1. Những người bạn kể cho bạn bè nghe về Chúa Giê-su. Roy và tôi có thể đi đến nhà Scott và chia sẻ Phúc Âm là vì chúng tôi đã chiêm được tình bạn của cậu ấy.
2. Quyền năng! Scott được cứu và cuộc đời cậu ấy được biến đổi.
3. Niềm vui của mọi người liên quan được thêm lên một cách mạnh mẽ. Người chia sẻ Phúc Âm, người nhận được Phúc Âm, và chính thiên đường cũng tràn đầy niềm vui.
4. Gây nghiện một cách vui mừng. Kể từ lần đầu Đức Chúa Trời sử dụng tôi để giúp đỡ ai đó tìm kiếm Chúa Giê-su, tôi bắt đầu rao giảng Phúc Âm.

Câu Kinh Thánh Chìa Khóa

“Ta nói cùng các ngươi, trước mặt thiên sứ của Đức Chúa Trời cũng như vậy, sẽ mừng rỡ cho một kẻ có tội ăn năn.” (Lu-ca 15:10)

Những Câu Nói Hay

Có gì đó đã xảy đến với tôi –tôi được ném một vị mà như thể nó được Đức Chúa Trời sử dụng. Tôi biết cho dù tôi đã làm gì trong cuộc đời thì tôi muốn tiếp tục chia sẻ Phúc Âm.

-Greg Lurie²

Vì thế, dưới sự tể trị của Đức Chúa Trời, mục tiêu của chúng ta trong việc truyền bá Phúc Âm là để trở thành công cụ của Ngài trong việc tạo ra những người mới vui mừng trong Chúa qua Chúa Giê-su Christ và những ai đem đến cho chúng ta niềm vui lớn.

-John Piper³

Cho dù tôi là một kẻ ích kỷ đầy cay đắng và không quan tâm về bất kỳ điều gì nhưng hạnh phúc của chính tôi sẽ do tôi chọn lựa nếu như tôi phải làm thế, thì dưới sự tể trị của Đức Chúa Trời tôi sẽ trở thành một người chinh phục linh hồn tội nhân; vì tôi chẳng bao giờ biết rằng mệnh lệnh cao cả và thánh sạch lại trọn vẹn, tuôn tràn, hạnh phúc đầy cay đắng cho đến lần đầu tôi biết một người tìm kiếm và đã thấy Đấng Cứu Thế nhờ tôi. Chẳng có người mẹ trẻ nào lại vui mừng như vậy với đứa con đầu lòng của mình, và cũng chẳng có chiến binh nào lại hớn hờ hơn thế với một chiến thắng khó khăn.

-C. H. Spurgeon⁴

Áp Dụng

Hãy liệt kê tên của một vài người bạn hoặc người quen chưa biết đến Chúa Giê-su. Hãy biến sự cầu xin Chúa sử dụng bạn chia sẻ về Chúa Giê-su cho họ trở thành một thói quen hằng ngày.

Ghi chú:

1. J. Piper “*How does Christian Hedonism Relate To Evangelism*” (January 1, 1978).
2. G. Laurie, *New Believer’s Guide to How to Share Your Faith* (Wheaton, IL: Tyndale 1999), 3.
3. Piper “*How does Christian Hedonism Relate To Evangelism*”.
4. C.H. Spurgeon, trích dẫn trong J. Oswald Sanders *The Divine Art of Soul-winning* (Chicago: IL: Moody Press, 1980), 11.

2. Truyền Bá Phúc Âm là...

Thương Vụ Thực Sự Của Cuộc Đời

Sự vinh hiển của Đức Chúa Trời và phương cách duy nhất để dâng vinh hiển về cho Ngài đó là, sự cứu rỗi linh hồn – thương vụ thực sự của cuộc đời.

-C. S. Lewis¹

Buôn Bán Bánh Hamburger và Kem

Khi tôi còn học trường trung học, tôi đã tiến vào thế giới kinh doanh bằng cách nhận một công việc tại một nhà hàng bánh hamburger và kem tại địa phương. Trong những ca làm việc tôi nhúng kem, làm sữa lắc, rượu mạch nha, và nước sô-đa; làm kem nước quả; và chế biến kem thuyền chuối. Tôi cũng chạy máy đếm tiền, rửa chén, dọn bàn, và đón khách, chuẩn bị bữa ăn, đôi khi đợi phục vụ bàn. Tôi thích công việc này với nhiều lý do: họ trả tôi tiền lương mỗi tuần, nhà hàng thường đông khách nên thời gian trôi nhanh, và hầu hết những nữ bồi bàn rất dễ thương. Tôi thực sự thích công việc này.

Sau một vài tuần làm ca đêm cuối tuần, sự thích thú đó biến mất. Một sự thật đen tối đập vào bộ óc duy tâm của tôi. Tôi đang bán bánh Hamburger và kem. Tôi đang làm việc chăm chỉ đêm này qua đêm khác để mọi người có thể ăn no nê. Giá trị của thức ăn mà chúng tôi chuẩn bị chỉ còn lại là những cân mỡ mà nó tạo ra cho những khách hàng.

Vào lúc đó một người bạn thách thức tôi đọc những tác phẩm của một nhà lý luận về Cơ Đốc giáo, tác giả C. S. Lewis. Một câu nói đã nhảy ra khỏi trang sách và thay đổi mọi thứ trong công việc của tôi. Lewis nói rằng: “Sự vinh hiển của Đức Chúa Trời và phương cách duy nhất để dâng vinh hiển về cho Ngài đó là, sự cứu rỗi linh hồn –thương vụ thực sự của cuộc đời.”

Buôn Bán Sự Cứu Rỗi Của Linh Hồn

Vào ngày đó tôi đã làm một sự chuyển đổi đầy vinh hiển từ buôn bán bánh hamburger và kem trở thành buôn bán “sự cứu rỗi linh hồn”. Công việc của tôi tại nhà hàng mang ý nghĩa mới khi tôi bắt đầu làm việc với mục tiêu đời đời. Tôi muốn dâng vinh hiển về cho Đức Chúa Trời bằng cách chung sức với Ngài trong kế hoạch mang lại sự cứu chuộc cho những người đồng nghiệp. Mỗi khi tôi đi làm tôi cố gắng làm việc chăm chỉ và hiệu quả nhất có thể. Tôi cũng cố gắng xây dựng mối quan hệ với những người làm công khác. Và tôi bắt đầu cầu nguyện cho linh hồn của họ mỗi buổi sáng.

Khi tôi đến nhà hàng với thái độ mang vinh hiển về cho Đức Chúa Trời bằng cách tương trợ đến việc mọi người đến với Ngài, thì một hiện tượng kỳ lạ và thú vị diễn ra: công việc trở nên thách thức hơn, khó khăn hơn. Công việc chẳng còn là về kem, hay bánh hamburger, nhận lương, hay là đùa giỡn với một cô bồi bàn. Mà công việc này là cái gì đó lớn hơn tất cả mọi việc kia. Đó là dâng vinh hiển về cho Đức Chúa Trời, về cõi đời đời.

Khi tôi đi làm với thái độ mới, tôi nhanh chóng thấy rõ tại sao tôi lại ở đó. Bếp trưởng là một cựu chiến binh Việt Nam nghiện rượu gầy ốm. Quản lý nhà hàng là một người chồng làm việc quá sức và buồn bã. Nữ bồi bàn trưởng là một thiếu nữ trẻ hấp dẫn là người thích sử dụng sự cuốn hút về tình dục của mình để ngủ cho quên cuộc đời. Một nữ bồi bàn khác là một bà mẹ đơn thân, hay sợ hãi. Còn một nữ bồi bàn khác nữa là một cô gái cô đơn và những người bạn duy nhất của cô ấy chính là những đồng nghiệp làm việc trong nhà hàng. Những trợ lý quản lý nhà hàng là người đàn ông trẻ tuổi nhưng trông rỗng đang cố gắng tìm kiếm hạnh phúc trong những sự cám dỗ cũ kỹ về tiền bạc, tình dục và quyền lực.

Tôi bắt đầu tiến hành công việc với những người trợ lý quản lý nhà hàng trong những ngày nghỉ hay những buổi sáng khi chúng tôi làm việc ca đêm. Chúng tôi trở thành bạn bè. Và kết quả của những nỗ lực và lời cầu nguyện đó là một trong những trợ lý đó đã bắt đầu đến nhà thờ với tôi. Một ngày Chúa Nhật sau khi đi nhà thờ về anh ấy và tôi đang ăn trưa trong công viên thành phố. Sáng hôm đó vị Mục Sư đã chia sẻ rõ ràng về Phúc Âm trong bài giảng của ông và tôi đang thảo luận về bài giảng đó với người trợ lý. Tôi tóm tắt lại Phúc Âm với anh ấy, và anh ấy đã trao phó cuộc đời mình cho Đấng Christ. Thời khắc đó còn tuyệt hơn cả lúc tôi nhận món tiền lương đầu tiên.

Khi tôi làm cho công việc mua bán bình thường trở thành thương vụ thực sự của đời tôi, thì cuộc đời tôi trở nên viên mãn hơn và công việc trở nên vui vẻ hơn.

Không Phải Dành Cho Bạn

Một câu chuyện hoang đường được mọi người biết đến trong nền văn hóa của chúng ta đó là chúng ta muốn biến mình trở thành trung tâm của vũ trụ để được thỏa mãn. Chúng ta sống với những lời bịa đặt rằng Đức Chúa Trời tồn tại để làm chúng ta hạnh phúc. Nhưng sự thực đó không phải dành cho bạn cũng chẳng dành cho tôi. Thương vụ thực sự của cuộc sống còn lớn hơn nhiều so với sự thỏa mãn của cá nhân bạn, sự bình an trong tâm hồn hay thậm chí là hạnh phúc của bạn. Thương vụ đó cũng lớn hơn nhiều khi so với gia đình, nghề nghiệp hay thậm chí cả những giấc mơ, những tham vọng điên rồ nhất. Thương vụ thực sự của cuộc sống đó là dâng vinh hiển cho Đức Chúa Trời bằng và được Ngài sử dụng để biến đổi những người chưa tin trở thành những người có niềm vui lớn trong cuộc đời đó là được biết đến Ngài và tin vào Ngài.

Hạnh phúc thực sự sẽ không bao giờ có nhờ sự tập trung vào chính bản thân bạn. Hạnh phúc đó là kết quả của việc sống một đời sống để Chúa làm trung tâm và hướng về tha nhân. Sự vui mừng thực sự sẽ không đạt đến cực điểm trong sự thông công với Đức Chúa Trời. Sự vui mừng đó chỉ đạt đến sự trọn vẹn tột đỉnh khi được chung vui với người khác.

Tại Sao Chúng Ta Lại Hiện Diện Ở Đây?

Ý nghĩa của cuộc sống là gì? Để làm gì? Tại sao chúng ta tồn tại? Tại sao tôi lại hiện diện ở đây?

Sớm hay muộn tất cả những người biết suy nghĩ sẽ hỏi những câu hỏi đó. Kinh Thánh trả lời dễ hiểu. Đức Chúa Trời tạo dựng chúng ta vì sự vinh hiển Ngài. Ngài phán: “Ta sẽ bảo phương bắc rằng: Hãy buông ra! Và bảo phương nam rằng: Chớ cầm lại làm chi! Hãy đem các con trai ta về từ nơi xa, đem các con gái ta về từ nơi đầu cùng đất, tức là những kẻ xung bằng tên ta, ta đã dựng nên họ vì vinh quang ta; ta đã tạo thành và đã làm nên họ.” (Ê-sai 43:6-7 NIV).

Hãy chú ý 4 từ cuối cùng: “created for my glory” (dựng nên họ vì vinh quang ta). Ý nghĩa của cuộc sống là để đem vinh quang (vinh hiển) về cho Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời biết rằng điều tốt nhất cho chúng ta chính là Ngài. Khi chúng ta tập trung đời sống mình vào Đức Chúa Trời –hay nói cách khác, khi chúng ta dâng vinh hiển cho Ngài –làm như vậy Ngài sẽ ban cho chúng ta sự trọn vẹn. Điều này là bởi Ngài thực sự là điều tốt đẹp nhất đối với chúng ta.

Sách giáo lý vấn đáp Westminster Shorter Catechism mở đầu với câu hỏi chủ đạo là:

Q. 1. Mục đích chính của con người là gì?

A. Mục đích chính của đời người đó là làm vinh hiển Đức Chúa Trời và vui hưởng chính mình Ngài mãi mãi.

Mục đích chính của chúng ta đó là dâng vinh hiển về cho Đức Chúa Trời và nhận lấy từ Ngài sự vui mừng lớn nhất cho chúng ta. Chúng ta không chỉ được tạo dựng vì sự vinh hiển của

Chúa, mà chúng ta còn phải cứu người vì sự vinh hiển của Ngài: “Vì chung anh em đã được chuộc bằng giá cao rồi. Vậy, hãy lấy thân thể mình làm sáng danh Đức Chúa Trời” (I Cô-rinh-tô 6:20).

Làm Sao Để Sáng Danh Đức Chúa Trời

Chúng ta được tạo dựng vì vinh hiển Đức Chúa Trời (Ê-sai 43:7) và để sáng danh Chúa (I Cô-rinh-tô 6:20). Câu hỏi lô-gic tiếp theo đó là: Làm sao để tôi làm sáng danh Chúa nhất? Lewis đã trả lời điều đó cho chúng ta trong cuốn *Reflection (Sự phản chiếu)* “Sự vinh hiển của Đức Chúa Trời và phương cách duy nhất để dâng vinh hiển về cho Ngài đó là, sự cứu rỗi linh hồn –thương vụ thực sự của cuộc đời.”

Đến cuối cùng, Đức Chúa Trời sẽ nhận nhiều sự vinh quang nhất, và chúng ta sẽ tìm thấy được sự trọn vẹn (viên mãn) tốt cùng khi đời sống của chúng ta tập trung vào “sự cứu rỗi của linh hồn.” Đức Chúa Trời được vinh hiển khi chúng ta đưa dẫn người khác đến với Ngài thì chúng ta cũng trở thành những người làm sáng danh Chúa. Nói cách khác Đức Chúa Trời nhận sự vinh hiển khi chúng ta giúp người khác được cứu. Sứ đồ Phao-lô nói với chúng ta rằng sự vinh hiển của Đức Chúa Trời đến từ sự cứu chuộc của người khác trở thành một động lực đằng sau mọi điều chúng ta làm thậm chí cả khi chúng ta ăn hoặc uống: “Vậy, anh em hoặc ăn, hoặc uống, hay là làm sự chi khác, hãy vì sự vinh hiển Đức Chúa Trời mà làm. Đừng làm gương xấu cho người Giu-đa, người Gô-réc, hay là Hội Thánh của Đức Chúa Trời hãy như tôi gắng sức đẹp lòng mọi người trong mọi việc, chẳng tìm ích lợi riêng cho mình, nhưng cho phần nhiều người, để họ được cứu.” (I Cô-rinh-tô 10:31-33).

Hãy chú ý câu đầu tiên: “Vậy, anh em hoặc ăn, hoặc uống, hay là làm sự chi khác, hãy vì sự vinh hiển Đức Chúa Trời mà làm.” Và bây giờ hãy chú ý đến năm từ cuối “that they may be saved” (để họ được cứu). Truyền bá Phúc Âm, giúp mọi người được cứu, là vô cùng ích lợi bởi vì điều đó trả lời cho sự tồn tại của chúng ta. Truyền bá Phúc Âm là lý do tại sao bạn ở đây. Bạn sẽ không bao giờ được thỏa mãn cho tới khi bạn sống vì vinh hiển của Đức Chúa Trời. Bạn chỉ có thể làm sáng danh Chúa nếu bạn sống một đời sống để truyền bá Phúc Âm.

Bạn phải biến thương vụ thực sự của cuộc sống, sự cứu rỗi của linh hồn trở thành thương vụ thực sự của cuộc đời bạn. Đừng phí hoài cuộc đời vào việc sống cho chính mình. Đừng hoang phí cuộc đời bạn vào việc theo đuổi những lạc thú, địa vị hay vật chất. Cũng đừng lãng phí cuộc đời vào việc chỉ đơn giản là thu thập những trải nghiệm, những cuộc phiêu lưu. Đừng lãng phí nữa. Thay vào đó hãy sử dụng cuộc đời bạn cho việc đem lại sự thỏa mãn tốt cùng trên cõi tạm này và niềm vui vô biên trong cõi đời đời. Hãy đầu tư cuộc đời bạn để đem vinh hiển về cho Chúa bằng cách giúp Ngài chinh phục những linh hồn.

Đức Chúa Trời có thể dẫn dắt bạn trở thành một giáo viên, một người nội trợ, một nhà truyền giáo, một họa sĩ, một bác sĩ hay là một nhạc sĩ. Bạn có thể cảm nhận được Đức Chúa Trời đang hướng dẫn bạn trở thành một thương gia, một kỹ sư, một người lao động, một luật sư, một nông dân, một người thành lập Hội Thánh, hay là một kỹ thuật viên. Bất cứ nghề nghiệp nào mà

Đức Chúa Trời hướng dẫn bạn, hãy để nó trở thành một bộ phận mà nhờ đó bạn có thể chinh phục linh hồn tội nhân.

Những Đại Sứ

Cho dù bạn được thuê làm việc vào lúc nào, thì thương vụ thực sự của cuộc sống vẫn là dâng vinh hiển về cho Đức Chúa Trời thông qua sự cứu rỗi linh hồn. Đây là làm nhiệm vụ truyền giáo cho Chúa. Là làm việc như người đại diện cho Ngài đối với những người cần Ngài trong cửa hàng, văn phòng, nhà hàng, hay nhà máy. Đó là sống và rao truyền sứ điệp của Ngài cho mọi người muốn thấy và nghe.

“VẬY, nếu ai ở trong Đấng Christ, thì nấy là người dựng nên mới; những sự cũ đã qua đi, nầy mọi sự đều trở nên mới. Mọi điều đó đến bởi Đức Chúa Trời, Ngài đã làm cho chúng ta nhờ Đấng Christ mà được hòa thuận lại cùng Ngài, và đã giao chức vụ giảng hòa cho chúng ta. Vì chung Đức Chúa Trời vốn ở trong Đấng Christ, làm cho thế gian lại hòa với Ngài, chẳng kể tội lỗi cho loài người, và đã phó đạo giảng hòa cho chúng tôi. Vậy chúng tôi làm chức khâm sai của Đấng Christ, cũng như Đức Chúa Trời bởi chúng tôi mà khuyên bảo. Chúng tôi nhân danh Đấng Christ mà nài xin anh em: Hãy hòa thuận lại với Đức Chúa Trời” (II Cô-rinh-tô 5:17-20).

Hãy chú ý rằng chúng ta từng được tạo nên mới bởi Đấng Christ và chúng ta được ban cho “chức vụ giảng hòa”. Cũng chú ý đến tuyên bố này “Chúng tôi làm chức khâm sai (đại sứ) của Đấng Christ”. Thuật ngữ “đại sứ, quan khâm sai” được diễn tả trong từ điển theo 3 cách:

1. Một quan chức ngoại giao cao cấp nhất được chỉ định và bổ nhiệm làm đại diện thường trực bởi chính phủ hay là người có quyền lực cao nhất của đất nước;
2. Một quan chức ngoại giao đứng đầu trong phái đoàn thường trực làm việc với các tổ chức quốc tế như là Liên Hiệp Quốc.
3. Một sứ giả được ủy quyền hay là đại diện.

Chúng ta là những đại sứ của Đấng Christ. Là những người đã kinh nghiệm được đời sống mới được tha thứ tội lỗi nhờ đức tin trong Chúa Giê-su Christ thì chúng ta không chỉ giữ cho riêng mình. Chúng ta chịu trách nhiệm hầu việc Ngài như là “những người đại diện thường trực” được sai đi từ vương quốc của Đức Chúa Trời vào trong vương quốc của bóng tối. Chúng ta là một thành viên trong “phái đoàn thường trực” của Ngài với nhân loại. Chúng ta là “những sứ giả được ủy quyền” được sai đi rao truyền cho những người khác biết về Ngài.

Truyền Bá Phúc Âm Là...

1. Thương vụ thực sự của cuộc sống.
2. Không bị lôi kéo dễ dàng và nhanh chóng ra khỏi thương vụ thực sự của cuộc sống.

3. Phục vụ như những đại sứ của Đấng Christ. Chúng ta là những “người đại diện thường trực” được sai đi từ vương quốc của Đức Chúa Trời đến vương quốc của bóng tối, những sứ giả được ủy quyền được sai đi rao truyền cho những người khác biết về Ngài.

-Câu Kinh Thánh Chìa Khóa-

“Vậy, anh em hoặc ăn, hoặc uống, hay là làm sự chi khác, hãy vì sự vinh hiển Đức Chúa Trời mà làm. Đừng làm gương xấu cho người Giu-đa, người Gờ-réc, hay là Hội Thánh của Đức Chúa Trời hãy như tôi gắng sức đẹp lòng mọi người trong mọi việc, chẳng tìm ích lợi riêng cho mình, nhưng cho phần nhiều người, để họ được cứu.” (I Cô-rinh-tô 10:31-33).

-Những Trích Dẫn Hay-

Trong ngôn ngữ Tiếng Anh từ “mission” (nhiệm vụ) có nguồn gốc từ tiếng La-tinh mang nghĩa là “sai đi.” Là một Cơ Đốc Nhân sẽ bao gồm việc được sai đến thế gian như một đại diện cho Chúa Giê-su Christ... Nhiệm vụ đó là gì? Giới thiệu với mọi người về Chúa Giê-su... Một khi chúng ta là con cái Ngài, Đức Chúa Trời sẽ sử dụng chúng ta để đến với người khác. Ngài cứu chúng ta sau đó sai chúng ta đi.

-Rick Warren²

Hỡi những Cơ Đốc Nhân, thương vụ trong cuộc sống của bạn là đưa người đến tin Chúa Giê-su Christ bằng quyền năng của Đức Thánh Linh, và mọi điều khác phải hỗ trợ cho nhiệm vụ này; nếu bạn có thể giúp họ được cứu rồi thì mọi điều khác sẽ đến vào lúc cần thiết.

-Charles Spurgeon³

-Áp Dụng-

Hãy cầu xin Chúa giúp bạn nhận ra rằng chính mình là đại sứ của Ngài trong mọi việc của đời sống bạn. Dù trong công việc, ngồi trong lớp học, hay sống trong căn hộ của mình hãy cầu xin Chúa sử dụng bạn để làm sáng danh Ngài bằng cách giúp người khác được cứu.

Chú Ý

1. C.S. Lewis, *Reflections* (Grand Rapids, MI: Eerdmans, 1967), 14.
2. R. Warren, *The Purpose Driven Life* (Grand Rapids, MI: Zondervan, 2007), 282 (emphasis his).
3. Charles H. Spurgeon, *The Soul Winner* (New Kensington, PA: Whitaker House, 2001), 272.

3. Truyền Bá Phúc Âm là...

Tuân Theo Đại Mạng Lệnh

Những lời nói và hành động cuối cùng trong cuộc đời của bất kỳ ai thường rất quan trọng vì chúng biểu thị cho những giá trị của người đó và những ưu tiên của họ. Ví dụ, một trong những điều cuối cùng mà cha tôi đã làm đó là bảo tôi ngồi xuống viết những tấm séc gửi tới 20 Hội Thánh, mục vụ, và các tổ chức truyền giáo mà ba mẹ tôi đang hỗ trợ. Họ có một tài khoản đặc biệt dành cho việc này ngoài tiền phần mười, và ông nói rằng hãy gửi cho hết. Khi cha tôi nằm trên giường và hấp hối vì căn bệnh ung thư, ông đưa tôi những hướng dẫn chi tiết làm thế nào để đầu tư vào cõi đời đời cho đến những đồng xu cuối cùng trong tài khoản đó. Ông nói rằng “Hãy dâng hết đi.” Một vài ngày sau ông đã ra đi trong vinh hiển của Chúa.

Một vài ngày trước khi Chúa Giê-su thăng thiên trong vinh hiển, Ngài đã đưa ra một vài hướng dẫn cuối cùng. Trong tất cả những lời nói mà Chúa Giê-su đã phán thì những lời này đặc biệt quan trọng bởi vì khi Ngài phán những lời đó: Chúng là những lời cuối cùng Ngài nói. Chúng cũng quan trọng bởi vì Đấng phán những lời đó là -Chúa Giê-su Christ- và người nhận những lời này *–là những kẻ theo Ngài.* Ngày nay chúng ta gọi những lời này là những tuyên bố, những hướng dẫn chi tiết, Đại Mạng Lệnh:

“Vậy, hãy đi dạy dỗ muôn dân, hãy nhân danh Đức Cha, Đức Con, và Đức Thánh Linh mà làm phép báp-têm cho họ, và dạy họ giữ hết cả mọi điều mà ta đã truyền cho các ngươi. Và này, ta thường ở cùng các ngươi luôn cho đến tận thế.” (Ma-thi-ơ 28:19-26)

“Ngài phán cùng các sứ đồ rằng: Hãy đi khắp thế gian, giảng Tin lành cho mọi người.” (Mác 16:15)

“Ngài phán: Có lời chép rằng Đấng Christ phải chịu đau đớn đường ấy, ngày thứ ba sẽ từ kẻ chết sống lại, và người ta sẽ nhân danh Ngài mà rao giảng cho dân các nước sự ăn năn để được tha tội, bắt đầu từ thành Giê-ru-sa-lem.” (Lu-ca 24:46-47)

“Nhưng khi Đức Thánh Linh giáng trên các người, thì các người sẽ nhận lấy quyền phép, và làm chứng về ta tại thành Giê-ru-sa-lem, cả xứ Giu-đê, xứ Sa-ma-ri, cho đến cùng trái đất.”
(Công Vụ 1:8)

Bốn mạng lệnh này là những dạng khác của cùng một sự ủy thác, đều được Chúa Giê-su ban ra, mỗi mạng lệnh nhấn mạnh một khía cạnh có đôi chút khác biệt về việc tuân lời Ngài. Những động từ có ý nghĩa đặc biệt trong những nhiệm vụ của thời đại Tân Ước đó là: dạy dỗ, giảng Tin Lành, và làm chứng. Phạm vi để hoàn thành những mệnh lệnh này là *khắp muôn dân, khắp thế gian, mọi người, mọi quốc gia, và đến cùng trái đất*. Nếu như bạn tách những phần cốt lõi của bốn mạng lệnh này và cộng tất cả lại thì bạn sẽ có một đại mạng lệnh đó là: Truyền bá Phúc Âm cho thế gian (giảng Tin Lành cho mọi người)!

Vậy, hãy đi dạy dỗ muôn dân. (Ma-thi-ơ 28:19)

+ Hãy đi khắp thế gian, giảng Tin lành cho mọi người. (Mác 16:15)

+ Rao giảng cho dân các nước sự ăn năn để được tha tội (Lu-ca 24:47)

+ Làm chứng về ta tại thành Giê-ru-sa-lem, cả xứ Giu-đê, xứ Sa-ma-ri, cho đến cùng trái đất.
(Công Vụ 1:8)

= Truyền bá Phúc Âm cho mọi người!

Đại Mạng Lệnh Bày Tỏ Lòng Đức Chúa Trời

Có một vài tranh cãi nói rằng Đại Mạng Lệnh chỉ ràng buộc một số môn đồ được nghe đầu tiên, nhưng điều này là không thể. Đức Chúa Trời đã quan tâm đến truyền bá Phúc Âm cho mọi quốc gia kể từ buổi ban đầu.

Những độc giả của Cựu Ước nhận thấy rằng Đức Chúa Trời tiếp cận với mọi người trước thời Chúa Giê-su chính là tiếp cận với người Hê-bơ-rơ. Còn có cả thông điệp rõ ràng trong Cựu Ước trên phạm vi toàn cầu. Điều này rõ ràng từ lúc Đức Chúa Trời hứa với Áp-ra-ham rằng “các chi tộc nơi thế gian sẽ nhờ người mà được phước.”

“Ta sẽ làm cho người nên một dân lớn; ta sẽ ban phước cho người, cùng làm nổi danh người, và người sẽ thành một nguồn phước. Ta sẽ ban phước cho người nào chúc phước người, rửa sả kẻ nào rửa sả người; và các chi tộc nơi thế gian sẽ nhờ người mà được phước.” (Sáng Thế Ký 12:2-3)

Lòng Đức Chúa Trời và nhiệm vụ truyền bá Phúc Âm cho mọi người trên Trái Đất là hiển nhiên như những ghi chép về một số người không phải dân Hê-bơ-rơ được cảm động bởi Đức Chúa Trời được miêu tả trong Cựu Ước. Hãy nghĩ về Mên-chi-xê-đéc, Giê-trô, đám đông

hỗn độn gồm những người Ê-díp-tô đi khỏi xứ Ê-díp-tô cùng dân Y-sơ-ra-ên, Ba-la-am, Ra-háp, Ru-tơ, góa phụ ở thành Sa-rép-ta, và nhiều người khác giống họ đáp ứng những bài giảng của các tiên tri như Giô-na, Giê-rê-mi, và Ê-sai. Cũng hãy xem một số lớn những “bài giảng” được giảng bởi các đại tiên tri ký thuật (Ê-sai, Giê-rê-mi, Ê-xê-chi-ên) là những người đã sử dụng 25 chương trong các sách tiên tri của họ để viết về các nước dân ngoại trong thời của họ (Ê-sai 13-23; Giê-rê-mi 46-51; Ê-xê-chi-ên 25-32). Học giả Walter Kaiser đã giải thích rằng: “Có nhiều câu Kinh Thánh dồn tâm huyết cho các quốc gia dân ngoại trong 25 chương sách của ba đại tiên tri nhiều hơn cả các thư tín của sứ đồ Phao-lô viết trong tù trong Tân Ước. Quả thực là Đức Chúa Trời quan tâm nhiều đến việc chinh phục các nước ngoài Y-sơ-ra-ên.”¹

Trái tim của Đức Chúa Trời luôn đập thành thịch vì mọi dân tộc trong mọi quốc gia. Khi bạn đọc những câu sau, hãy chú ý đến tình cảm nồng nàn của Đức Chúa Trời đối với sự cứu chuộc được ban rộng trên khắp Trái Đất. Nếu như chúng ta có trái tim của Ngài, chúng ta sẽ khát khao mong mỏi đem sứ điệp của Ngài đến với mỗi cá nhân không giới hạn.

“Hãy cầu ta, ta sẽ ban cho Con các ngoại bang làm cơ nghiệp

Và các đầu cùng đất làm của cải.” (Thi Thiên 2:8 HCSB)

“Bốn phương thế gian sẽ nhớ và trở lại cùng Đức Giê-hô-va; Các họ hàng muôn dân sẽ thờ lạy trước mặt Ngài.” (Thi Thiên 22:27 NIV)

“Hãy yên lặng và biết rằng ta là Đức Chúa Trời; Ta sẽ được tôn cao trong các nước, cũng sẽ được tôn cao trên đất.” (Thi Thiên 46:10 NIV)

“Hỡi Đức Chúa Trời, nguyện Chúa được tôn cao hơn các từng trời; Nguyện sự vinh hiển Chúa trởi cao hơn cả trái đất!” (Thi Thiên 57:5 NIV)

“Để đường lối Chúa được biết trên đất, Và sự cứu rỗi của Chúa được biết giữa các nước.” (Thi Thiên 67:2 NLT)

“Hết thảy các dân mà Chúa đã dựng nên Sẽ đến thờ lạy trước mặt Chúa, Và tôn vinh danh Chúa” (Thi Thiên 86:9 NIV)

“Ta sẽ khiến người làm sự sáng cho các dân ngoại, hầu cho người làm sự cứu rỗi của ta đến nơi đầu cùng đất.” (Ê-sai 49:6 NIV)

“Đức Giê-hô-va đã tỏ trần cánh tay thánh Ngài trước mắt mọi nước; mọi đầu cùng đất đã thấy sự cứu rỗi của Đức Chúa Trời chúng ta!” (Ê-sai 52:10 NIV)

“Vì sự nhận biết vinh quang Đức Giê-hô-va sẽ đầy dẫy khắp đất như nước đầy tràn biển.” (Ha-ba-cúc 2:14 NIV)

Đại Mạng Lệnh Là Dành Cho Tất Cả Những Người Theo Chúa Giê-su

Những người theo Chúa phải coi trọng trách nhiệm làm tròn Đại Mạng Lệnh của Ngài. Sau khi nghe Chúa Giê-su đưa ra Đại Mạng Lệnh vào lần cuối và thấy Ngài thăng thiên trong những đám mây (Công Vụ 1:1-11), ngay lập tức họ nhóm nhau lại cầu nguyện hàng tuần (Công Vụ 1:12-14) cầu xin Đức Chúa Trời ban cho quyền phép để hoàn thành Đại Mạng Lệnh. Đức Chúa Trời đã trả lời bằng cách ban Đức Thánh Linh xuống, và họ ngay lập tức rao giảng Phúc Âm và lập một Hội Thánh (Công Vụ 2). Họ bị bỏ tù nhiều lần vì không ngừng giảng Phúc Âm. Dù có thể bạn biết tất cả những điều này.

Có lẽ bạn đang nghĩ rằng “Đúng vậy, nhưng đó là các sứ đồ. Tôi chỉ là một người bình thường. Đức Chúa Trời thực sự không trông mong tôi truyền bá Phúc Âm, có phải không?”

Dù những người truyền bá Tin Lành đầu tiên là các sứ đồ, họ chắc chắn không phải là những người duy nhất. Một người không phải là sứ đồ là Ê-tiên có chức vụ rao giảng lời Chúa đầy mạnh mẽ với sự khôn ngoan cùng với Đức Thánh Linh (Công Vụ 6:8-10). Ông rao giảng hiệu quả đến mức những người Giu-đa quyết định cách duy nhất để làm ông ngậm miệng đó là giết ông, và họ đã làm thế (Công Vụ 7: 54-60).

Hãy chú ý tới những việc xảy ra tiếp đó: “Sau-lor vốn ung thuận về sự Ê-tiên bị giết. Trong lúc đó, Hội Thánh ở thành Giê-ru-sa-lem gặp cơn bắt bớ dữ tợn; trừ ra các sứ đồ, còn hết thảy tín đồ đều phải chạy tan lạc trong các miền Giu-đê và xứ Sa-ma-ri... Vậy, những kẻ đã bị tan lạc đi từ nơi này đến nơi khác, truyền giảng đạo Tin lành.” (Công Vụ 8:1,4)

Hãy chú ý tới những người đã chạy tan lạc bởi cơn bắt bớ dữ tợn: “trừ ra các sứ đồ, còn hết thảy tín đồ đều phải chạy tan lạc trong các miền Giu-đê và xứ Sa-ma-ri.” Hãy chú ý đến điều họ làm: “Vậy, những kẻ đã bị tan lạc đi từ nơi này đến nơi khác, truyền giảng đạo Tin lành.”

Tin Lành (Phúc Âm) lan rộng khắp thế giới khi những người bình thường, những người tuân lệnh, những người chẳng phải sứ đồ chia sẻ về Chúa Giê-su. Bây giờ hãy chú ý xem Đức Chúa Trời đã ban ơn cho chức vụ của những người vâng lời Đấng Christ ra sao: “Những kẻ bị tản lạc bởi sự bắt bớ xảy đến về dịp Ê-tiên, bèn đi đến xứ Phê-ni-xi, đảo Chíp-rơ và thành An-ti-ốt, chỉ giảng đạo cho người Giu-đa thôi. Nhưng trong đám những người ấy có một vài người quê ở Chíp-rơ và Sy-ren đến thành An-ti-ốt, cũng giảng dạy cho người Gờ-réc nữa, truyền Tin lành của Đức Chúa Giê-su cho họ. Tay Chúa ở cùng mấy người đó, nên số người tin và trở lại cùng Chúa rất nhiều” (Công Vụ 11:19-21).

Đại Mạng Lệnh Không Phải Là “Lời Đề Nghị”

Từ “commission” là một thuật ngữ quân sự có nghĩa là “một mạng lệnh, chỉ thị, hướng dẫn chính thức”. Thường được dùng cho một tài liệu ủy quyền được ban ra bởi Tổng thống của Hoa Kỳ gửi đến các sĩ quan trong quân đội, hải quân, và các lực lượng quân sự khác. Đây là một mệnh lệnh chính thức quyết đoán vì thế tuân lệnh không còn là một lựa chọn. Bất tuân sẽ được coi là hành động phản quốc. Người nào bất tuân mạng lệnh này sẽ bị đưa ra tòa án binh.

Không ai có thể gọi chính mình là một người theo Chúa Giê-su nếu như họ từ chối tuân theo những mạng lệnh của Ngài. Vì mạng lệnh truyền bá Phúc Âm cho thế gian rất rõ ràng và được nhắc lại thì phải được tuân theo. Đại Mạng Lệnh của Chúa Giê-su là truyền bá Tin Lành cho thế gian không phải là một lời gợi ý, đề nghị để xem xét mà là một mạng lệnh phải được tuân theo. Người theo Chúa Giê-su không thể coi Đại Mạng Lệnh truyền bá Tin Lành cho thế gian như một tùy chọn để giải trí mà phải coi nó như là một sự ủy thác phải làm trọn cho dù cái giá phải trả là như thế nào.

Đại Mạng Lệnh Phải Được Tuân Theo Bằng Mọi Giá

Những lời cuối cùng của bất kỳ ai nói ra đều được coi là cực kỳ quan trọng. Những lời cuối cùng của một người quan trọng trong lịch sử được coi trọng đến mức chúng phải được khắc lên mộ của họ vô cùng nghiêm trang. Những lời cuối cùng của Chúa Giê-su Christ, người quan trọng nhất từng sống trên thế gian này phải lay động, lôi kéo, truyền cảm hứng, hướng dẫn và khấn nài mọi người là những kẻ theo Ngài. Những lời cuối cùng của Chúa Giê-su là những lời này “Nhưng khi Đức Thánh Linh giáng trên các ngươi, thì các ngươi sẽ nhận lấy quyền phép, và làm chứng về ta tại thành Giê-ru-sa-lem, cả xứ Giu-đê, xứ Sa-ma-ri, cho đến cùng trái đất.” (Công Vụ 1:8).

Thật thú vị, trong lần cuối cùng ban ra Đại Mạng Lệnh, Chúa Giê-su không nói với họ điều phải làm (truyền bá Phúc Âm, Tin Lành) mà nói họ phải trở thành chứng nhân (làm chứng). Chia sẻ sứ điệp về sự chết, sự chôn, và sự phục sinh của Chúa Giê-su sẽ thu hút tâm trí của những kẻ theo Ngài đến nỗi họ trở nên giống như Ngài.

Theo nghĩa hay dùng trong luật pháp thì từ “làm chứng” có nghĩa là “kể lại điều bạn đã thấy hoặc nghe nhưng không để cảm xúc chi phối. Từ này trong nguyên ngữ Hy Lạp là từ *martus*, cho chúng ta thuật ngữ *martyr* (người tử vì đạo). Vì thế chúng ta phải dùng hết lòng hết trí nói với mọi người trên thế gian về Chúa Giê-su cho dù chúng ta phải chết vì điều đó. Đó chính là điều mà những người thật sự theo Chúa Giê-su đã làm trải 2000 năm qua!

Ê-tiên bị ném đá tới chết vào năm 34 Sau Công Nguyên. Gia-cơ, anh em của Giăng bị bêu đầu vào năm 44 sau Công Nguyên. Phi-líp bị đánh roi, nhốt vào ngục và sau đó bị đóng đinh lên thập tự vào năm 54 sau Công Nguyên. Ma-thi-ơ tử đạo vì gươm đâm khoảng năm 60 sau Công Nguyên. Gia-cơ, anh em của Chúa Giê-su bị đánh, và ném đá tới chết và não ông bị đập nát bằng một cái chày. Ma-thia bị ném đá tới chết tại Giê-ru-sa-lem và sau đó bị bêu đầu. Anh-rê bị bắt và bị đóng đinh trên thập tự, mà hai đầu của thập tự cố định trên mặt đất (hình chữ X)

(xem thêm thuật ngữ thập tự của thánh đồ Anh-rê). Mác bị phân thân thành từng mảnh nhỏ bởi những người dân xứ Alexandria trước đền thờ thần Serapis, là thần ngoại giáo của họ. Phi-e-rơ bị đóng đinh ngược, theo yêu cầu của chính ông, bởi vì ông nói rằng ông không đáng bị đóng đinh giống Chúa của mình. Phao-lô bị chặt đầu. Ba-thê-lê-my bị đánh đập và đóng đinh ở Ấn Độ. Tho-ma bị đâm chết bằng ngọn giáo bởi tay của các thầy tế lễ ngoại giáo. Lu-ca bị treo trên một cây Ô-liu ở Hy Lạp. Giu-đe, là anh em của Chúa Giê-su bị đóng đinh ở Edessa vào khoảng năm 72 sau Công Nguyên.

“Không E Ngại, Không Lùi Bước, Không Hối Hận”

Năm 1904 William Borden tốt nghiệp một trường trung học ở Chicago. Ông là người thừa kế của cải của dòng họ Borden, lúc đó ông đã là một triệu phú. Ba mẹ ông đã thưởng chàng trai Borden mới 16 tuổi một chuyến du lịch vòng quanh thế giới nhân dịp ông tốt nghiệp trung học. Ông cảm thấy một gánh nặng đang lớn dần vì thế giới đang hư hoại trong khi du lịch đến Châu Á, Trung Đông, và Châu Âu. Cuối cùng, Bill Borden đã viết thư về nhà bày tỏ “ao ước trở thành một nhà truyền giáo.”

Một người bạn bày tỏ sự ngạc nhiên như thế ông “đang tự vứt bỏ chính mình như một nhà truyền giáo.”

Để đáp lại Bill viết hai từ vào phía sau cuốn Kinh Thánh của mình. “No Reserve” (Không E Ngại).

Cho dù Bill rất giàu có, ông vẫn đến trường Đại Học Yale vào năm 1905 để học như một sinh viên năm nhất. Tuy nhiên bạn bè cùng lớp của Borden nhanh chóng nhận ra điều gì đó khác thường ở ông, không phải là vấn đề tiền bạc. Một trong số họ đã viết: “Cậu ấy dẫn đầu ở trường, mạnh mẽ về thuộc linh, hơn bất kỳ ai trong số chúng tôi. Cậu ấy đã đầu phục Đấng Christ hoàn toàn và thực sự đã làm được điều đó. Chúng tôi là những người bạn cùng lớp với cậu ấy đã học cách dựa vào cậu và tìm thấy nơi cậu một sức mạnh vững như đá, bởi mục tiêu của cậu ấy đã chọn và sự dâng mình của cậu.”²

Trong suốt những năm học đại học, Bill Borden đã tạo ra một mục riêng trong cuốn nhật ký cá nhân của mình mà điều đó khiến các bạn cùng lớp của ông nhìn thấy ở trong ông sức mạnh vững như đá kia. Mục này viết rằng: “Hãy nói ‘Không’ với chính mình và nói ‘Có’ với Chúa Giê-su mọi lúc.”

Trong suốt học kỳ đầu tiên ở Đại Học Yale, Borden đã khởi đầu một việc mà nó biến đổi cả ngôi trường. Một trong những người bạn của ông đã miêu tả chuyện đó xảy ra như thế nào:

Chính vào ngay học kỳ đầu tiên khi Bill và tôi bắt đầu cầu nguyện cùng nhau vào mỗi sáng trước khi điễm tâm. Tôi không thể nói chính xác ai đã gợi ý làm việc này, nhưng tôi khá chắc rằng chính Bill đã khởi đầu. Chúng tôi mới chỉ bắt đầu nhóm cầu nguyện một thời gian ngắn thì một sinh viên thứ ba tham gia và sau đó là người thứ tư. Chúng tôi dành thời gian cầu

nguyện, sau khi đọc một đoạn Kinh Thánh ngắn. Sự diễn giải Kinh Thánh của Bill thực sự có ích... Cậu ấy đọc cho chúng tôi nghe Kinh Thánh, rồi chỉ cho chúng tôi thấy Đức Chúa Trời đã hứa những gì sau đó là làm thế nào để nhận được lời hứa chắc chắn đó.⁴

Nhóm cầu nguyện nhỏ bé vào buổi sáng của Borden đã khai sinh ra một cuộc vận động lan rộng khắp ngôi trường. Cuối năm học đầu tiên, 150 sinh viên mới đã nhóm họp lại tham gia những buổi cầu nguyện và học Kinh Thánh hàng tuần. Trước khi Bill Borden trở thành một sinh viên năm cuối thì có 1000 sinh viên trong số 1300 sinh viên đã nhóm họp với nhau trong những nhóm như vậy!

Borden đã biến thói quen của chính mình trở thành tìm kiếm những sinh viên khó lòng biến đổi và cố gắng đưa dắt họ nhận được sự cứu rỗi.

Trong thời gian là sinh viên năm hai của cậu ấy chúng tôi đã tổ chức những nhóm học Kinh Thánh và chia nhóm ra 300 người hay hơn nữa mỗi người cần cầu nguyện được viết tên vào giấy, để tất cả mọi người nếu có thể đều tiếp cận được. Những cái tên cứ trôi qua từng cái từng cái một và câu hỏi là “Ai sẽ nhận người này?” Khi đến lượt một người bạn mà mọi người nghĩ rằng đây là một nan đề gay go, có lẽ là phải tạm dừng. Vì không ai muốn nhận trách nhiệm này, thì giọng của Bill vang lên “Đưa tên anh ấy cho tôi.”⁵

Chức vụ của Borden còn vượt ra ngoài phạm vi của khuôn viên trường đại học Yale. Ông quan tâm đến những người góa phụ, những trẻ mồ côi và những người tàn tật. Ông cứu những người nghiện rượu khỏi đường phố của New Haven. Để hỗ trợ cho họ ông ấy thành lập tổ chức Yale Hope Mission. Một trong những người bạn của ông đã viết rằng ông “thường đến những khu nghèo khổ của thành phố ban đêm, hay trên đường phố, trong một ngôi nhà tạm bợ bằng gỗ rẻ tiền hay trong một vài nhà hàng nơi mà ông đưa một người nghèo đói đến ăn, và tìm cách đưa người này đến với Đấng Christ.”⁶

Lời kêu gọi trong nhiệm vụ truyền giáo của Borden hướng tới người theo đạo Hồi ở tỉnh Cam Túc của Trung Quốc. Một khi mục tiêu nằm trong tầm ngắm, Borden không bao giờ do dự. Ông cũng truyền cảm hứng cho những bạn cùng lớp suy nghĩ đến công tác truyền giáo. Một trong số họ nói rằng: “Chắc chắn cậu ấy là một trong những nhân vật mạnh mẽ nhất mà tôi từng biết, và cậu ấy truyền nghị lực cho chúng tôi tại trường học. Trong cậu ấy thực sự có chất thép, và tôi luôn cảm thấy tinh thần tử đạo và nhiệm vụ truyền giáo quả cảm vào thời hiện đại trong cậu.”⁷

Mặc dù là một triệu phú, dường như Bill “nhận ra rằng ông phải làm công việc Chúa chứ không phải là phí thời gian vào việc theo đuổi sự giải trí.” Sau khi tốt nghiệp đại học Yale, Borden từ chối một vài lời đề nghị về công việc được trả lương cao. Trong cuốn Kinh Thánh của mình ông viết thêm hai từ: “Không lùi bước.”

William Borden tiếp tục học tiếp tại trường thần học Princeton ở New Jersey. Khi ông kết thúc khóa học của mình ở Princeton, ông lên thuyền đến Trung Quốc. Bởi vì ông hy vọng được

làm việc với những người Hồi giáo, ông dừng chân ở Ai Cập để nghiên cứu tiếng Ả-rập. Trong lúc ở đó ông nhiễm bệnh viêm màng não. Trong vòng 1 tháng, William Borden mới 25 tuổi đã mất.

Tin tức về cái chết của William Whiting Borden được gửi điện tín về Mỹ, và câu chuyện được hầu hết mọi tờ báo của Mỹ đăng tin. Tiểu sử của ông viết “Một con sóng buồn lan rộng khắp thế giới...Borden không chỉ từ bỏ sự giàu sang, mà còn từ bỏ chính mình theo cách vui vẻ và tự nhiên và điều này có vẻ như là một đặc ân chứ không phải là sự hy sinh.”⁹

Sự ra đi đột ngột trong tuổi thanh xuân của Borden là một sự lãng phí đáng tiếc? Nhưng trong chương trình của Chúa thì không phải vậy. Trước khi chết, Borden đã viết thêm hai từ nữa trong cuốn Kinh Thánh của ông. Dưới hai từ “Không e ngại” và “Không lùi bước” ông đã viết “Không hối tiếc.”

-Truyền bá Phúc Âm là...-

1. Hết lòng tuân theo Đại Mạng Lệnh.
2. Chia sẻ Phúc Âm cho đến cùng trái đất dù phải trả giá như thế nào.

-Câu Kinh Thánh chìa khóa-

“Nhưng khi Đức Thánh Linh giáng trên các ngươi, thì các ngươi sẽ nhận lấy quyền phép, và làm chứng về ta tại thành Giê-ru-sa-lem, cả xứ Giu-đê, xứ Sa-ma-ri, cho đến cùng trái đất.” (Công Vụ 1:8)

-Những Trích Dẫn Hay-

Những Hội Thánh đầu tiên đã tuân theo Đại Mạng Lệnh bằng cách thành lập những Hội Thánh mới tại địa phương để thi hành nhiệm vụ dạy dỗ, làm báp-têm và giảng đạo để họ có thể bắt đầu nhân rộng ra thêm nhiều Hội Thánh khác. Bạn sẽ biết rằng tiến trình này bắt đầu và kết thúc trong sự vâng lời Chúa.

-Ed Stetzer¹⁰

Người truyền bá Phúc Âm không cần trở thành một người hướng ngoại mà sự vâng lời và tình yêu thương mới quan trọng.

-Rebecca Manley Pippert-¹¹

Ghi chú

1. W.C. Kaiser Jr, "The Great Commission in the Old Testament." (International Journal of Frontier Missions, 13 , no. 1 (January-March 1996):3
2. Mrs. H. Taylor, Borden of Yale '09 (Philadelphia: China Inland Mission, 1926), 98.
3. Ibid.,122
4. Ibid.,97
5. Ibid.,150
6. Ibid.,148
7. Ibid.,149
8. Ibid
9. Ibid., ix
10. E. Stetzer, Planting Missional Churches (Nashville, TN: B&H, 2006),38.
11. R. M. Pippert, Out of the Saltshaker into the World (Downers Grove, IL: IVP,1979), 113.

4. Truyền Bá Phúc Âm Là...

Thách Thức Lớn Nhất Của Thế Hệ Này

Những Tin Tức Xấu

Trong cuốn sách chuẩn mực của mình *The Last Christian Generation (Thế hệ Cơ Đốc Nhân cuối cùng)*, Josh McDowell đã thu hút được sự chú ý của chúng ta khi ông viết: “Đã qua rồi thế hệ những sinh viên cuối cùng nói rằng Hội Thánh sẽ góp phần trong đời sống của họ khi họ rời nhà tỷ lệ này đã tụt từ 66% xuống 55% rồi xuống tới 33%!” Ông còn chỉ ra thêm rằng “khoảng 69% tới 94% những người trẻ tuổi đang rời khỏi Hội Thánh truyền thống sau khi tốt nghiệp đại học và rất ít người quay trở lại!!!”¹

Những Tin Tốt Lành

Ở phía ngược lại, McDowell cũng ghi chú rằng “65% thế hệ này muốn có một môi trường giao gần gũi với Chúa; và 49% muốn tạo ra sự khác biệt trong thế gian!”² Thực tế là, hầu hết mọi người sẽ nói rằng: “Đức Chúa Trời vẫn quan trọng với họ” nhưng “họ tin vào những điều khác với bạn và tôi [nguyên văn].”

Những Tin Tốt Lành Nhưng Không Chính Xác

Khi MacDowell đề cập tới thế hệ hiện tại tuyên bố rằng Đức Chúa Trời vẫn quan trọng với họ nhưng họ có niềm tin khác với chúng ta nghe thì có vẻ tốt hơn. Nhưng thực tế có phải thế không? Yếu tố “những điều khác” trong nhận thức là như thế nào đối với hệ thống đức tin của thế hệ hiện tại?

- * 63% không tin rằng Chúa Giê-su là Con của Đức Chúa Trời.
- * 58% tin rằng tất cả đức tin được dạy là tương đồng với lẽ thật.
- * 51% không tin Chúa Giê-su sống lại từ kẻ chết.
- * 68% không tin rằng Đức Thánh Linh là một thực thể.
- * 65% không tin rằng Sa-tan là một thực thể.

Nan Đề

Thêm vào đó những nghiên cứu từ viện Nehemiah chỉ ra rằng không có sự khác biệt thực sự về đức tin giữa những sinh viên giữa các trường dành cho Cơ Đốc Giáo và các trường công. 85% sinh viên trường công đến từ các gia đình Cơ Đốc không theo quan điểm của Kinh Thánh. Cùng lúc đó, các sinh viên Cơ Đốc Giáo cũng chỉ hơn một chút, khoảng 6% theo quan điểm hữu thần của Kinh Thánh.⁵

Ở phía ngược lại McDowell theo dõi thấy “Thanh niên ngày nay dường như chỉ quan tâm đến Đức Chúa Trời cũng như những điều thuộc về tâm linh giống như bất kỳ thế hệ nào khác... Hơn một thập kỷ trước, những người trẻ từng là những cá nhân quan tâm đến thuộc linh nhiều nhất trên nước Mỹ...Giờ đó không còn là mối quan tâm mà họ hay đề cập đến nữa.”⁶

Vậy vấn đề là gì? McDowell giải đáp:

Câu hỏi cơ bản đó là: “Họ hình thành quan điểm về Đức Chúa Trời như thế nào?” Và họ chấp nhận tôn giáo nào? Nói cách khác, những đứa trẻ của chúng ta đang xa rời đức tin của cha mẹ chúng... “Chúng đang tin vào cái gì đó khác với bạn và tôi.” Phần lớn những gì chúng biết về Cơ Đốc Giáo, lẽ thật, thực tế cuộc sống và Hội Thánh đến từ một cái nhìn lệch lạc mà chúng lượm lặt từ thế giới xung quanh. Không phải là chúng theo một phiên bản khác của Cơ Đốc Giáo; chỉ đơn giản là phiên bản mà chúng tin theo không được lập trên một nền tảng lẽ thật như Cơ Đốc Giáo dựa trên nền tảng Kinh Thánh.⁷

Đức Tin Tác Động Đến Cách Cư Xử Của Thế Hệ Tương Lai

Đức tin luôn luôn tác động đến cách mọi người cư xử. Cách tiếp cận cuộc sống của chúng ta đến từ quan điểm của chúng ta đối với thế giới xung quanh. Nếu chúng ta có một đức tin sai lạc, chúng ta sẽ biểu lộ thái độ tiêu cực. Trên thực tế, nghiên cứu chỉ ra rằng sự thất bại (chối bỏ đức tin) của một người trẻ tuổi để chấp nhận một hệ thống đức tin Cơ Đốc ảnh hưởng cách tiêu cực đến thái độ đối với cuộc sống một cách toàn diện. Những người trẻ tuổi được khảo sát ý kiến có...

- Hơn 225% có thể bất mãn với cuộc sống.
- Hơn 216% có thể phẫn uất.
- Hơn 210% có thể thiếu mục đích sống.
- Hơn 200% có thể thất vọng trong cuộc sống.⁸

Thêm vào đó, sự thất bại trong việc sống theo quan điểm của một Cơ Đốc Nhân đích thực và hệ thống đức tin như là nền tảng của cuộc sống sẽ tác động tiêu cực tới sự cư xử của họ trong tương lai. Ví dụ, họ có...

- Hơn 48% có thể gian lận trong kỳ thi
- Hơn 200% có thể ăn trộm.
- Hơn 200% có thể làm ai đó bị thương về thân thể.
- Hơn 300% có thể sử dụng những chất cấm gây nghiện.
- Hơn 600% có thể có ý định tự tử.⁹

Sự thật đáng buồn là thế, theo viện Josephson trong nghiên cứu về đạo đức học “Chỉ có hơn 4% khác biệt giữa quan điểm và hành động giữa những thanh niên xưng mình là Cơ Đốc Nhân và những người trẻ tuổi không phải là Cơ Đốc Nhân.”¹⁰

George Barna dẫn đầu trong một nghiên cứu chia ra “những người gọi là Cơ Đốc Nhân được sinh lại” ra làm hai loại: (1) là những người tin vào Đấng Christ nhưng đời sống của họ không phản ánh được sự sống của Chúa, và (2) là những người tin vào Đấng Christ và sống một đời sống giống như Chúa. Barna đã khám phá ra rằng “98% những thanh niên tự xưng mình đã tái sinh ‘là người tin vào Đấng Christ’, nhưng họ không phản ánh được sự sống của Chúa bằng quan điểm hay hành động của mình.”¹¹

Đức Tin Sai Lạc Ảnh Hưởng Tiêu Cực Đến Kết Quả Của Hội Thánh

Sự thối nát của xã hội Mỹ và hệ thống đức tin không phải do Hội Thánh thiếu những ý tưởng sáng tạo và nguồn lực cho giáo dục và những mục vụ cơ bản.¹² Mà do những ý tưởng và nguồn lực này thiếu hiệu quả. Người thăm dò ý kiến là George Barna đã kết luận rằng:

Sự sa lầy vào trong những vực thăm dường như không lối thoát là thực tế làm cho Hội Thánh chết lặng. Những tiếp cận đa dạng sáng tạo được nỗ lực trong suốt thập kỷ qua đã thu hút được nhiều sự chú ý nhưng đem lại rất ít kết quả... Cho dù có nhiều người đi nhà thờ, nhưng chỉ có một số ít người Mỹ hứa nguyện hiệp một với Hội Thánh.”¹³

Ý tưởng của Hội Thánh hiệp một chẳng hề mới. Trên thực tế, đó là lời kêu gọi có hệ thống với mọi Cơ Đốc Nhân khi Hội Thánh được mở rộng nhờ truyền bá Phúc Âm và tham gia vào Đại Mạng Lệnh. Không may là, truyền bá Phúc Âm quá thường xuyên trở nên ít nhận được sự quan tâm của chúng ta.

Ngay lập tức, giống như nền tảng tín ngưỡng Cơ Đốc Giáo nước Mỹ đã suy yếu, thì những hậu quả tiêu cực sẽ xảy đến với Hội Thánh Bắc Mỹ. Thật khó tin sự thật là thế, nhưng nghiên cứu gần đây chỉ ra rằng hiện nay có hơn 200 triệu người không đi nhà thờ ở Mỹ, biến đất nước chúng ta trở thành một trong những đất nước có nhiều người không đi nhà thờ nhất trên thế giới. Tác giả Justice Anderson đã tuyên bố, “Hội Thánh Mỹ là một trong những cánh đồng truyền giáo lớn nhất thế giới ngày nay. Chỉ có 3 quốc gia khác – Trung Quốc, Ấn Độ, và In-đô-nê-xi-a có nhiều người chưa được cứu hơn.”¹⁴

Bạn có biết rằng trong năm 1987 số tín đồ Cơ Đốc Giáo ở Châu Á vượt qua số tín đồ ở Nam Mỹ không? Và bạn có biết rằng năm 1991 số tín đồ Cơ Đốc Giáo ở Châu Á vượt qua số tín đồ của toàn bộ thế giới Phương Tây?¹⁵

Bất chấp sự trỗi dậy của những Hội Thánh siêu lớn, không có một địa hạt nào của đất nước chúng ta có số người đi nhà thờ lớn hơn số người đi nhà thờ trước đó 10 năm.¹⁶ Trong suốt 10 năm đó, tính cả số lượng thành viên chính thức của tất cả các giáo phái tụt xuống 9.5% (4.498.242 người) trong khi dân số cả nước tăng khoảng 11.4 % (24.153.000 người).¹⁷

Trong năm 1990, 20,4% người Mỹ đi nhà thờ vào bất kỳ ngày Chúa Nhật nào. Trước năm 2000 chỉ có 18.7% người Mỹ đi nhà thờ. Tỷ lệ này vẫn đang sụt giảm, và nếu chiều hướng này không thay đổi thì không bao lâu nữa sẽ tới lúc chỉ có 6% người Mỹ đi nhà thờ mỗi tuần. Theo nghiên cứu của Dave Olson, sự gia tăng số lượng nhà thờ gần đây chỉ vào khoảng 1/8 khi so sánh với sự phát triển của dân số.¹⁸

Kết quả là cho dù nước Mỹ có đông dân hơn, nhưng lại có ít nhà thờ hơn tính trên mỗi đầu người trong toàn bộ lịch sử của nước Mỹ. Và trong lúc số nhà thờ trên nước Mỹ tăng lên 50% vào cuối thế kỷ trước, thì dân số tăng mức sừng sốt 300%.¹⁹ Bây giờ số nhà thờ trên mỗi 10.000 người Mỹ ít hơn gần 60% số nhà thờ trên 10.000 người Mỹ vào năm 1920!

Bảng 1: Số lượng nhà thờ trên mỗi người Mỹ

1920 có 27 nhà thờ trên mỗi 10.000 người Mỹ.

1950 có 17 nhà thờ trên mỗi 10.000 người Mỹ.

1996 có 11 nhà thờ trên mỗi 10.000 người Mỹ.²⁰

Việc Này Có Tác Động Như Thế Nào Với Truyền Bá Phúc Âm?

Thật dễ hiểu tại sao Hội Thánh lại suy yếu. Xét cho cùng, nếu như tin Chúa Giê-su chỉ là một trong nhiều cách đến với Đức Chúa Trời, thì truyền bá Phúc Âm là không cần thiết. Nếu như

Đức Thánh Linh, Sa-tan và sự phục sinh chỉ là những mô tả mang màu sắc huyền bí của những Cơ Đốc Nhân cuồng tín là những người ngây thơ và lầm lạc thì Cơ Đốc Giáo đơn thuần chỉ là một cách truyền tải văn hóa mà không có giá trị hay thông điệp khẩn cấp.

Trong thời đại sự của sự khoan dung và thuyết đa nguyên tôn giáo (chấp nhận nhiều tôn giáo khác nhau cùng tồn tại), khái niệm về truyền bá Phúc Âm gặp phải sự phản ứng. Giả sử rằng Cơ Đốc Giáo là hệ thống tín ngưỡng duy nhất và đúng đắn nhất thì sẽ bị xem là những phát ngôn gây thù hận ở một vài văn hóa quyền.

Vấn đề là trong nhiều trường hợp không chỉ có người chưa tin Chúa phản đối truyền bá Phúc âm. Trong khi văn hóa trong xã hội hiện đại cũng có thể cản trở các Cơ Đốc Nhân chia sẻ về niềm tin của họ, thì thường thường văn hóa của Hội Thánh cũng bị ảnh hưởng nặng nhất. Mối bận tâm của Hội Thánh là tình trạng hâm hãm và các thành viên lại vui mừng khi đi ngược lại với Đại Mạng Lệnh của Đấng Christ là “ra đi” và “làm chứng về ta.”

Kết quả của việc giữ nguyên tình trạng hâm hãm và các thành viên trong Hội Thánh vui mừng vì điều đó nên chỉ có một ít tín đồ thực và hầu như không có bông trái Thánh Linh! Vì thế nếu không có một sự thay đổi lớn trong văn hóa đương thời của Hội Thánh là dành ưu tiên hàng đầu cho việc truyền bá Phúc Âm, việc đặt Đấng Christ làm trung tâm, và lẽ thật trong Kinh Thánh vượt qua sự thỏa mãn và sở thích của cá nhân, thì Hội Thánh sẽ tiếp tục tụt dốc và Cơ Đốc Giáo sẽ đánh mất ảnh hưởng và sự khác biệt của nó.

Một Thế Hệ Mới

Nếu xu hướng hiện tại tiếp tục, thì thế hệ trẻ hơn có thể là những Cơ Đốc Nhân cuối cùng của nước Mỹ. Tuy nhiên chúng ta tin rằng, Đức Chúa Trời muốn dựng lên một thế hệ những chiến binh Cơ Đốc mới. Chúng ta càng tin hơn, không quan tâm đến những thống kê đó và rằng Đức Chúa Trời vẫn đang hành động kêu gọi những người đàn ông và phụ nữ trẻ tuổi là những người sẽ chống lại xu hướng này và thay đổi thời cuộc. Với sự giúp đỡ của Đức Chúa Trời họ sẽ đứng vững và thay đổi vận mệnh thuộc linh của nước Mỹ.

“Càng Ít Người, Càng Tự Hào”

Thủy quân lục chiến là một quân chủng của quân đội Hoa Kỳ. Khẩu hiệu của họ là “Đầu tiên xung trận: Sẵn sàng chiến thắng trên biển và trên đất liền.” Họ tuyên bố rằng sẽ là những người đầu tiên tại hiện trường, người đầu tiên đến giúp, và người đầu tiên ra trận. Vì điều này họ được nhận danh hiệu “Lực lượng 911 của Mỹ”, là hàng rào đầu tiên bảo vệ quốc gia chúng ta. Thủy quân lục chiến sẵn sàng phản ứng trên bộ, trên không và trên biển. Khả năng phối hợp này làm thủy quân lục chiến nổi tiếng là một lực lượng viễn chinh đứng đầu của Mỹ.

Những lính thủy đánh bộ tự hào rằng họ đang giữ những giá trị cốt yếu về danh dự, lòng can đảm và bổn phận. Một khẩu hiệu của lính thủy đánh bộ đó là *Semper Fidelis*, tiếng La-tinh

nghĩa là “luôn luôn trung thành.” Những lính thủy đánh bộ giữ sự trung thành với nhiệm vụ, với người khác, với thủy quân lục chiến và với đất nước. Trong trại huấn luyện, những lính mới được dạy rằng trở thành một lính thủy đánh bộ là một sự biến đổi không thể đảo ngược. Một khi đã trở thành lính thủy đánh bộ, thì phải luôn luôn trung thành sống với đạo lý và giá trị của thủy quân lục chiến. Không tồn tại định nghĩa về cựu lính thủy đánh bộ.

Những lính thủy đánh bộ thể giữ vững hiến pháp Mỹ chống lại mọi kẻ thù và tuân theo những mệnh lệnh của tổng thống Mỹ. Biểu tượng của họ bao gồm một quả cầu báo hiệu sự hiện diện của họ trên toàn thế giới. Khi mặc đồ màu xanh biển, họ mặc một quần dài có “sọc đỏ” hai bên ống quần để vinh danh những đồng đội đã ngã xuống.

Lính Thủy Đánh Bộ Thuộc Linh

Lý do chúng tôi dâng mình để huấn luyện những người trưởng thành trẻ tuổi là vì chúng tôi tin rằng Đức Chúa Trời kêu gọi một thế hệ mới là những Cơ Đốc Nhân lính thủy đánh bộ, là những người theo Chúa Giê-su hết lòng và trở thành hàng rào đầu tiên bảo vệ Hội Thánh. Họ có ước muốn trở thành những người đầu tiên tại hiện trường, những người đầu tiên đến giúp, và những người chiến đấu đầu tiên. Họ sẵn sàng đáp ứng lại nhu cầu hàng giờ bằng cách truyền bá Phúc Âm trên đất liền, trên biển, trên không hay bằng bất kỳ phương tiện nào có sẵn. Họ là những người đàn ông và phụ nữ trẻ tuổi đầy danh dự, can đảm và đầy trách nhiệm.

Đội quân gồm những người trẻ tuổi trưởng thành phải dâng mình và luôn luôn trung tín với Lời Chúa, hăng say dâng mình tuân theo mệnh lệnh của Đấng Christ là làm trọn Đại Mạng Lệnh. Họ có trách nhiệm sẵn sàng thực hiện nhiệm vụ, trách nhiệm với người khác, và trách nhiệm với Hội Thánh. Chúa Giê-su đã biến đổi cuộc sống của họ với một sự biến đổi về bản chất không thể đảo ngược. Họ không từ bỏ, nhượng bộ, hay lùi bước.

Họ mang “sọc đỏ” của Chúa Giê-su Christ trong trái tim và trong đời sống của mình. Họ sẵn lòng đặt mạng sống mình nơi chiến tuyến vì Đấng Christ. Họ chính là những lính thủy đánh bộ thuộc linh.

Những Người Lính Giỏi Của Chúa Giê-su Christ

Phao-lô cũng có đặc quyền được trao danh hiệu quán quân như Tít, Si-la, Lu-ca, Ti-mô-thê. Ti-mô-thê đã hầu việc Chúa như một Mục Sư đứng đầu cho Hội Thánh đóng vai trò chiến lược ở Ê-phê-sô. Hội Thánh Ê-phê-sô là trung tâm gửi người đi truyền bá Phúc Âm khắp vùng Tiểu Á. Trong khi liên lạc với Ti-mô-thê và Hội Thánh của ông, Hội Thánh Ê-phê-sô, Phao-lô động viên Ti-mô-thê nhớ rằng ông là một chiến sĩ thuộc linh:

“Hãy mang lấy mọi khí giới của Đức Chúa Trời, để được đứng vững mà địch cùng mưu kế của ma quỷ. Vì chúng ta đánh trận, chẳng phải cùng thịt và huyết, bèn là cùng chủ quyền, cùng thế lực, cùng vua chúa của thế gian mờ tối này, cùng các thần dữ ở các miền trên trời vậy.” (Ê-phê-sô 6:11-12)

“Hãy cùng ta chịu khổ như một người lính giỏi của Đức Chúa Giê-su Christ. Khi một người đi ra trận, thì chẳng còn lấy việc đòi lụy mình, làm vậy đáng đẹp lòng kẻ chiêu mộ mình.” (II Ti-mô-thê 2:3-4)

Để tạo ra sự khác biệt trong đời thuộc linh tối tăm của thế kỷ trước, Phao-lô nói với Ti-mô-thê rằng ông cần phải xem chính mình như là một đại sứ đem đến sự biến đổi thuộc linh. Nếu bạn và tôi tạo ra một sự khác biệt về thuộc linh trong nền văn hóa mà Cơ Đốc Giáo đang trên đà tụt dốc, thì chúng ta phải học lấy cách suy nghĩ thuộc linh của một chiến sĩ thuộc linh. Chúng ta phải trở thành những lính thủy đánh bộ thuộc linh.

“Hầu Việc Cho Thế Hệ Của Ngài”

Hơn 3000 năm trước, một người đàn ông trẻ đang trông bầy chiên ở vùng đồng vắng Giu-đa. Trong lúc Đa-vít cô đơn trong đồng vắng, Đức Chúa Trời đã đặt để một khao khát mãnh liệt trong trái tim ông để tạo nên sự khác biệt. Đa-vít đã học lấy nhân cách và giá trị của một người lính thủy đánh bộ thuộc linh.

Một vài năm sau, khi không ai dám đứng ra chống lại những kẻ ngoại bang người Phi-li-tin và nhà vô địch khổng lồ của họ là Gô-li-át, thì Đa-vít đã dám đứng ra. Ông một mình chống lại điều trái với lẽ thường, chống lại sự khinh miệt của anh mình và đối mặt với Gô-li-át. Ông hét lên một câu, “Vậy tôi có làm chi đâu?” ông lao vào trận chiến. Đức Chúa Trời ở cùng ông trong sự cố gắng đầy can đảm và họ cùng nhau hạ gục tên khổng lồ và thắng trận.

Sau nhiều trận chiến thành công chống lại kẻ thù, Đa-vít không để ý đến sự yêu mến của dân chúng. Khi sự ganh ghét và đố kỵ xâm chiếm vua Sau-lơ, ông nghịch lại Đa-vít, đuổi Đa-vít đến nơi đồng vắng. Đa-vít trở thành một kẻ chạy trốn vì mạng sống mình. Nhưng Đa-vít vẫn giữ lòng trung tín với Đức Chúa Trời và với dân sự Ngài.

Sau khi vua Sau-lơ băng, Đa-vít trở thành vua của Y-sơ-ra-ên và Giu-đa. Vì là một vị vua, Đa-vít dẫn dắt toàn bộ đất nước quay trở lại thờ phượng Đức Chúa Trời. Ông chuẩn bị cho dân Y-sơ-ra-ên xây đền thánh và trở thành một dân tộc biệt riêng cho Chúa. Tổng kết về cuộc đời Đa-vít, Phao-lô đã nói rằng Đa-vít phục vụ cho thế hệ của mình và “làm theo ý chỉ Đức Chúa Trời” (Công Vụ 13:36).

Ước ao của chúng tôi đó là Đức Chúa Trời sẽ dựng nên một đạo quân từ thế hệ này là những người sẽ nhận lấy cách suy nghĩ và giá trị của những lính thủy đánh bộ thuộc linh. Họ sẽ sẵn sàng phục vụ. Họ sẽ không e ngại hạ gục những kẻ khổng lồ. Họ sẽ hầu việc Đức Chúa Trời cho thế hệ của họ.

Một Vài Người Đàn Ông Và Người Nữ Tài Giỏi

Năm 1779 ở Boston, đại úy William Jones của binh chủng thủy quân lục chiến, đã quảng cáo để tìm “một vài người tài giỏi” tuyển vào thủy quân lục chiến tham gia nhiệm vụ của hải quân chống lại người Anh. Trong một nền văn hóa đang bị cuốn vào vòng xoáy của chủ nghĩa thế tục post-Christian, một vài người đàn ông và người nữ tài giỏi có thể tạo ra sự khác biệt. Mong ước sâu xa của chúng tôi đó là Đức Chúa Trời sẽ sử dụng chúng tôi để tuyển chọn và đào tạo một đạo binh gồm những người đàn ông và người nữ sẽ đứng lên và nói rằng: “Tôi sẽ là một lính thủy đánh bộ thuộc linh. Tôi sẽ phục vụ cho thể hệ của mình.”

-Truyền Bá Phúc Âm Là...-

1. Đứng lên vì đức tin cho dù mọi người khác vẫn ngồi yên.
2. Chống lại quan điểm của thế tục.
3. Trở thành một lính thủy đánh bộ thuộc linh.
4. Thách thức cực lớn đối với thể hệ này.

-Câu Kinh Thánh Chìa Khóa-

“Hãy cùng ta chịu khổ như một người lính giỏi của Đức Chúa Giê-su Christ.”

(II Ti-mô-thê 2:3)

-Những Trích Dẫn Hay-

Chúng ta biết rằng khi một người thực sự biết về Đức Chúa Trời là ai hay có ý nghĩa gì với chúng ta – thì cách chúng ta đáp lại Ngài đó là chúng ta muốn thế hệ con cháu của mình có được sự chắc chắn trong tương lai. Nếu như chúng ta có thể giới thiệu về Đấng Christ cho những người trẻ tuổi rằng Ngài là ai, Ngài đã làm gì cho chúng ta, Ngài yêu chúng ta nhiều như thế nào, và Ngài khao khát phục hồi mọi thứ theo như hoạch định ban đầu của Ngài, chúng ta không phải dụ dỗ họ đáp lại Ngài. Vì chẳng có gì có thể giữ họ lại!

-Josh McDowell²¹

Cơ Đốc Nhân chẳng có gì phải sợ. Cửa địa ngục sẽ không thể đánh bại chúng ta. Chúng ta chẳng có gì phải sợ cả, nhưng trong danh của Đấng Christ, chúng ta có nhiều việc phải làm.

-Thom Rainer²²

Ghi Chú

1. J. McDowell, *The Last Christian Generation* (Holiday, FL: Green Key Books, 2006),13.
2. Ibid.,14.
3. Ibid.,15.
4. Ibid.
5. Ibid.,14.
6. Ibid.,15.
7. Ibid.
8. Ibid.16.
9. Ibid.
10. Ibid.17.
11. Ibid.,18
12. Ibid., 18-19.
13. Ibid.,19.
14. J. Anderson, trong cuốn *Missionology: An Introduction to the Foundation, History and Strategies of World Missions*, ed. J. M. Terry, E. Smith và J. Anderson (Nashville: B&H, 1998), 243.
15. W. Craig, *Reasonable Faith, "Subject: Molinism, the Unevangelized, and Cultural Chauvinism"*
16. R. Sylvia, *High Definition Church Planting* (Ocala, FL: High Definition Resources, 2004), 26.
17. T. Clegg, "*How to plant a church for the 21st Century*" 1997, sru tâm của tác giả, Gahanna, Ohio.
18. D. Olson
19. B. Easum "*The Easum Report*", tháng 3 năm 2003
20. T. Clegg and T. Bird, *Lost in America* (Loveland, CO: Group Publishing, 2001), 30.
21. Mc Dowell, *the Last Christian Generation*, 83.
22. T. Rainer, *The Unexpected Journey* (Grand Rapids, MI: Zondervan 2005), 202.

5. Truyền Bá Phúc Âm Là...

Tìm Kiếm Người Hư Mắt.

Trong cuốn sách *The Coming Revival* (tạm dịch *Sự Phục Hưng Hào Đển*), Bill Bright đã báo cáo rằng “chỉ có 2% tín hữu ở Mỹ thường chia sẻ về niềm tin của họ về Đấng Christ với người khác.” Theo như nghiên cứu của tiến sĩ D. James Kennedy một Mục Sư nổi tiếng và là tác giả viết sách *Cơ Đốc*, chỉ có 5% các *Cơ Đốc Nhân* từng dẫn người về với Đấng Christ.

Nhóm nghiên cứu của George Barna đã làm một cuộc khảo sát vào năm 2007 để hỏi những tín đồ Công Giáo và Tin Lành liệu họ có thấy mình có trách nhiệm là phải chia sẻ về niềm tin với người khác không. 81% tín đồ Công Giáo trả lời là không; và 53% tín đồ Tin Lành trả lời là không. Barna cũng tìm ra khoảng 75% những người Mỹ trưởng thành nói rằng họ được “sinh lại” thậm chí chẳng thể định nghĩa được Đại Mạng Lệnh là gì.

Mỗi phút trên thế giới, có 102 người chết đi. Mỗi giờ có khoảng 6.098 người chết. Mỗi ngày có khoảng 146.357 người chết. Nếu như chúng ta xếp hàng những người chưa có Chúa trong thế gian này và chia mỗi người không phải tín đồ đứng cách nhau một khoảng cách là 2 feet thì hàng dài này ước chừng dài khoảng 1.734.848 dặm. Hàng dài này sẽ đi vòng quanh đường xích đạo trên trái đất khoảng 70 lần!¹

Tôi không biết cảm giác của bạn như thế nào nhưng thông tin ở trên khiến tôi không vui.

Tại Sao Chúa Giê-su Đến?

Khi còn là một cậu bé trong trường Chúa Nhật câu chuyện yêu thích của tôi là về một anh chàng tên là Xa-chê. Tôi thích câu chuyện này là vì chúng tôi luôn luôn hát một bài hát ngắn dễ thuộc về anh ta. Tôi cũng thích câu chuyện này là bởi vì tôi khá thấp (và bây giờ vẫn thế) giống như Xa-chê. Nhưng phần mà tôi thích nhất đó là câu chuyện này có một kết thúc có hậu.

Xa-chê được biết đến như là một kẻ có tội. Ông tò mò về Chúa Giê-su và khao khát được gặp Ngài. Chúa Giê-su đến nhà ông dùng bữa tối và cuối cùng Xa-chê được cứu. Phúc Âm Lu-ca ghi lại câu chuyện này. Qua đó chúng ta thấy được sự màu nhiệm để hiểu rõ về tấm lòng của Chúa Giê-su và chức vụ của Ngài.

“Tại đó, có một người tên là Xa-chê, làm đầu bọn thu thuế, và giàu-có.³ Người đó tìm xem Đức Chúa Giê-su là ai, nhưng không thấy được, vì đoàn dân đông lắm, mà mình lại thấp.⁴ Vậy, Xa-

chê chạy trước, trèo lên cây sung, để ngó thấy Đức Chúa Giê-su, vì Ngài phải đi qua đó. ⁵ Đức Chúa Giê-su đến chỗ ấy, ngược mắt lên mà phán rằng: Hỡi Xa-chê, hãy xuống cho mau, vì hôm nay ta phải ở nhà người. ⁶ Xa-chê vội vàng xuống và mừng rước Ngài. ⁷ Ai nấy thấy vậy, đều lầm bầm rằng: Người này vào nhà kẻ có tội mà trọ! ⁸ Song Xa-chê đứng trước mặt Chúa, thưa rằng: Lạy Chúa, này, tôi lấy nửa gia tài mình mà cho kẻ nghèo, và nếu có làm thiệt hại ai, bất kỳ việc gì, tôi sẽ đền gấp tư. ⁹ Đức Chúa Giê-su bèn phán rằng: *Hôm nay sự cứu đã vào nhà này, vì người này cũng là con cháu Áp-ra-ham.* ¹⁰ *Bởi Con người đã đến tìm và cứu kẻ bị mất.*” (Lu-ca 19:2-10, thêm phần in nghiêng).

Tại sao Chúa Giê-su lại đến thế gian? Chức vụ đời Ngài là gì?

Có phải là để tạo ra một tấm gương tốt lành? Có phải là để dạy những bài học vĩ đại? Có phải là đến để chữa cho người bệnh, cho người đói ăn, và khiến kẻ chết sống lại?

Chúa Giê-su phán rằng mục đích chính của Ngài đến với thế gian còn hơn tất cả những điều trên. Ngài đã đến “để tìm và cứu những kẻ hư mất.” Ngài đã đến để cứu những kẻ bị mất.

Điều này gợi ra một câu hỏi hay. Bị hư mất nghĩa là gì?

Hư Mất

“Hư mất” nghĩa là gì? Một nghiên cứu về từ “hư mất” (apollymi trong nguyên bản) đang được nghiêm túc tiến hành. Từ gốc có nghĩa là “phá hủy.”

Trong phân đoạn mà chúng ta đọc về Xa-chê, từ “hư mất” miêu tả một người hoàn toàn “bị mất cơ hội được hưởng lợi về một điều gì đó”. Những người ở ngoài vương quốc của Chúa thích sự giàu sang như một kẻ thù thuế đòi bại, *Xa-chê cũng đang đánh mất cơ hội về sự sống đời đời.*

Trong Lu-ca 5:37 “hư mất” được sử dụng để miêu tả cái gì đó bị “phá hỏng.” Câu Kinh Thánh đang nói về một bầu rượu cũ bị vỡ, hỏng bằng cách đổ đầy tràn rượu mới vào. Trong Lu-ca 15:4-6 từ “hư mất” nói đến điều gì đó “bị mất” (đi lạc) giống như được dùng để tả một con chiên đang gặp nguy hiểm hết sức bởi vì đi lạc. Trong Lu-ca 15:17, “hư mất” được sử dụng cho người con trai “lãng phí cuộc đời, khả năng của mình” bởi vì anh không ở trong nhà cha. Trong Lu-ca 4:34 từ được sử dụng là “diệt” (sự hủy diệt đời đời) giống từ “hư mất” miêu tả trạng thái hủy diệt mà một con quỷ muốn trốn tránh bằng mọi giá.

Để những cách sử dụng từ này cùng nhau vẽ nên một bức tranh khủng khiếp về những người bị hư mất tâm linh. Họ đang “mất cơ hội nhận” sự sống mà Đức Chúa Trời ban cho họ, “đang phá hỏng” một cuộc sống đẹp, “đang lãng phí” khả năng của mình, “đi lạc” trong bóng tối và phải đối mặt với sự “hủy diệt” cuối cùng. Không còn nghi ngờ gì nữa khi Chúa Giê-su phán rằng Ngài đến để cứu những người hư mất.

Chúa Giê-su Yêu Thương Những Người Hư Mất

Đức Chúa Trời là Đấng toàn thắng. Ngài là Đấng toàn năng, toàn tri, và toàn tại. Khi Sa-tan muốn tấn công Đức Chúa Trời, nó biết rằng tấn công Ngài trực tiếp là vô ích. Đức Chúa Trời quá hùng mạnh. Vậy Sa-tan sẽ làm gì? Nó tấn công Đức Chúa Trời từ “điểm yếu nhất” của Ngài. “Điểm yếu” duy nhất của Đức Chúa Trời đó là Ngài yêu thương mọi người. Để tấn công Đức Chúa Trời thì Sa-tan tấn công mọi người. Nó buộc tội, dụ dỗ, và lừa dối mọi người.

Trong Lu-ca 15:1-2 chúng ta thấy một cuộc nói chuyện giữa Chúa Giê-su và người Pha-ri-si. Họ tức giận bởi vì Chúa Giê-su giao thiệp với “những tội nhân.” Trong đoạn này chúng ta thấy rõ ràng tấm lòng của Chúa Giê-su hướng tới những người bị hư mất. “Hết thầy các người thu thuế và người có tội đến gần Đức Chúa Giê-su lắng nghe Ngài giảng. Các người Pha-ri-si và các thầy thông giáo lắm bầm mà nói rằng: Người này tiếp những kẻ tội lỗi, và cùng ăn với họ!” (Lu-ca 15:1-2)

Vấn đề ở đây là gì? Điều cốt yếu của cuộc tranh luận là: Con người –bất kỳ ai đều quan trọng với Chúa Giê-su. Nhưng con người không quan trọng với người Pha-ri-si mà là luật pháp, bè ngoài, truyền thống mới quan trọng với họ và người bị hư mất không quan trọng với người Pha-ri-si.

Với người Pha-ri-si những người bị hư mất không quan trọng, đặc biệt là những kẻ thu thuế, và tội nhân. Rất dễ để trở nên giống như người Pha-ri-si theo cách đánh giá con người của chúng ta. Chúng ta có thể gom những danh sách ngắn không công khai về những người chúng ta nghĩ là không quan trọng. Tiêu chuẩn của danh sách này có thể là tiêu chuẩn riêng, ngoại hình, thu nhập, chủng tộc, giới tính, địa vị xã hội, giáo dục, tình trạng hôn nhân, tuổi tác, chiều cao cân nặng, xu hướng chính trị, hay là tôn giáo. Đức Chúa Trời không như vậy.

Đối với Chúa Giê-su mọi người đều quan trọng. Chúa Giê-su đặc biệt yêu thương những người hư mất. Câu trả lời với người Pha-ri-si là nói đến câu chuyện về đồng xu bị mất để dạy dỗ chúng ta rằng những người hư mất đáng để chúng ta tìm kiếm hết lòng. Đức Chúa Trời yêu thương mọi người trong thế gian (Giăng 3:16). Những thí dụ của Chúa Giê-su trong Lu-ca 15 đã nói với chúng ta rằng bạn không bao giờ được cho rằng ai đó không có giá trị gì với Đức Chúa Trời.

Đức Chúa Trời không giới hạn tình yêu thương của Ngài với những người thuộc về gia đình của Ngài. Thực ra Ngài còn dành một chỗ đặc biệt trong tim mình cho những người không thuộc về gia đình của Ngài. Ngài có một tình yêu thương vô biên đối với họ. Bill Hybels và Mark Mittelberg đã miêu tả tình yêu vĩ đại của Đức Chúa Trời dành cho những người hư mất khi họ viết:

Tình yêu thương của Đức Chúa Trời lớn đến nỗi nó có thể che đậy những tội lỗi và yêu quý những tội nhân; một tình yêu lớn lao đến mức có thể kiên nhẫn hàng năm chịu đựng sự phản kháng, sự mê đắm lạc thú thế gian, sự mê tham tiền bạc và quyền lực. Đối với tất cả những điều này, tình yêu của Đức Chúa Trời nói rằng “Dẫu rằng người đang lạc lối thì người vẫn quan trọng với ta! Người thực sự quan trọng với ta!”²

Một vài người trong chúng ta cần nhận ra rằng những người hư mất không phải là kẻ thù. Họ chỉ là nạn nhân của kẻ thù. Chúng ta được kêu gọi rằng hãy giải phóng họ.

Đôi khi chúng ta nghĩ rằng có những người thực sự không cần đến Chúa Giê-su. Khi tôi là một sinh viên đại học, một sinh viên khác và tôi muốn đi truyền bá Phúc Âm. Chúng tôi được sai đến gặp một người hàng xóm giàu có để phân phát một số ấn phẩm về Chúa Giê-su Christ. Người bạn đi cùng tôi bị hạ gục hoàn toàn bởi những ngôi nhà rộng lớn, và những bãi cỏ được cắt xén cẩn thận. Cậu ấy phàn nàn về nhiệm vụ của chúng tôi và buột miệng nói rằng “Tôi nghi ngờ rằng không ai trong những người này cần có Chúa Giê-su”. Cậu ấy khẳng định nhầm, là bởi vì những người sống trong những căn nhà xinh đẹp như vậy có vẻ như có đủ mọi thứ và với sự đầy đủ về tài chính như vậy họ không cần Chúa Giê-su. Nhưng cậu ấy đã sai.

Mọi người đều cần Chúa Giê-su. Chẳng có một ai được sinh ra trên thế gian này mà đầy đủ cả, Đức Chúa Trời tạo nên khoảng trống trong tim người đó (và chỉ có Ngài mới lấp đầy được nó). Tất cả chúng ta đều xa lánh khỏi Đức Chúa Trời bởi tội lỗi. Tất cả chúng ta đều cần đến Phúc Âm. Tất cả chúng ta đều cần một phương thuốc biến đổi cuộc đời từ Chúa Giê-su Christ.

Đôi khi chúng tôi nghĩ rằng một vài người không xứng trở thành những tín đồ của Cơ Đốc Giáo. Chúng ta có xu hướng quên rằng những người đang tìm kiếm tình yêu thương, ý nghĩa, hạnh phúc, và sự thỏa mãn no nê ở sai chỗ chính là những người thực sự đang tìm kiếm Chúa Giê-su. Chỉ là họ không nhận ra điều đó. Rebecca Manley Pippert viết:

Tôi thấy mọi người khắp nơi đang tìm kiếm những điều tốt đẹp một cách điên cuồng trong những nơi xấu xa. Đáng buồn là điều đó thường khiến cho phản ứng đầu tiên của tôi đó là rút lui và cho rằng họ không thể nào trở thành Cơ Đốc Nhân. Chúng ta phải tự hỏi chính mình “Làm sao tôi có thể hiểu được những nhu cầu và lối sống của bạn bè tôi? Liệu tôi có nhìn vào việc họ uống rượu và lãng nhãng với nhiều người mà cho rằng ‘Điều đó là sai’ và bỏ đi không? Hay là tôi phải nhìn xuyên qua mặt nạ của họ và khám phá ra rằng tại sao từ lúc đầu họ lại làm thế này? Và sau đó tôi cố gắng yêu thương họ từ nơi đó.”³

Không ai xấu đến mức không thể trở thành ứng viên cho tình yêu thương của Chúa Giê-su. Hội Thánh mà tôi bắt đầu hầu việc ở bang Ohio có những người nghiện rượu, nghiện ma túy, và cựu tội phạm là những tín hữu. Một trong những tín hữu tốt nhất đã thoát ra khỏi cuộc sống của một người đồng tính nữ sau 20 năm. Ngày cô ấy bước vào Hội Thánh, cô ấy nói với tôi rằng cô chưa bao giờ thấy hạnh phúc đến thế. Cô ấy muốn nói với tất cả bạn bè mình về việc làm thế nào mà Chúa Giê-su có thể giải phóng họ và ban cho họ tình yêu thực sự.

Đối với những người theo Chúa Giê-su, những người bị hư mất là những người cực kỳ quan trọng. Chúa Giê-su thương yêu những người bị hư mất. Nếu chúng ta là những kẻ theo Ngài, chúng ta cũng cần thương yêu những người bị hư mất. Mục Sư của thế kỷ thứ 18 là Charles Spurgeon đã từng tuyên bố rằng “Bạn không có ao ước rằng người khác sẽ được cứu sao? Nếu vậy thì chính bạn cũng chưa được cứu. Chắc chắn là thế.”⁴ Chúa Giê-su yêu thương người bị hư mất và chúng ta cũng phải như vậy.

Chúa Giê-su Tin Những Người Hư Mất Đáng Được Tìm Kiếm Hết Lòng

“Trong các người ai là người có một trăm con chiên, nếu mất một con, mà không để chín mươi chín con nơi đồng vắng, đang đi tìm con đã mất cho kỳ được sao?” (Lu-ca 15:4)

Tâm Quan Trọng: Đưa Người Bị Hư Mất Đến Với Ngài Là Ưu Tiên Hàng Đầu

Đức Chúa Trời xem những người hư mất có một giá trị cực lớn đến mức họ đáng được cố gắng hết sức. Trong câu Kinh Thánh được trích dẫn ở trên, Chúa Giê-su đang nói “Nếu một con chiên còn đáng để tìm kiếm thì linh hồn của con người còn đáng tìm kiếm nhiều hơn chừng nào?” Chúa Giê-su luôn luôn dạy rằng theo Chúa là không chỉ làm theo những gì Chúa muốn mà còn phải đánh giá theo cách Ngài đánh giá.

Hãy chú ý tầm quan trọng cực lớn của con chiên đi lạc. Nó quan trọng đến mức mà người chăn phải rời khỏi 99 con “tìm được” để tìm một con chiên đi lạc. Hãy chú ý đến tỷ lệ ở đây: một con đi lạc chiếm ưu tiên hơn 99 con tìm được. Ở Mỹ tỷ lệ hơn 30% là tìm được và bị mất là 70%. Vậy nếu một con chiên đi lạc cần được tìm kiếm và để lại 99 con thì 70 con chiên đi lạc cần cố gắng và nỗ lực nhiều hơn 30 con được tìm thấy kia như thế nào?

Chúng ta sẽ có cả cõi đời đời để nghỉ ngơi và ở cùng những chiên tìm được. Chúng ta cần phải hết sức tìm kiếm những người hư mất. Bạn không thể ra khỏi giường vào sáng thứ bảy để ra ngoài cố gắng tìm và cứu một vài người bị hư mất sao?

Năng Lực: Cứu Người Bị Hư Mất Cần Nhiều Năng Lực

Cần phải rất sáng suốt để nhận ra rằng Lu-ca 15 xảy ra sau Lu-ca 14. Hãy xem xét một cách cẩn thận điều mà Chúa Giê-su phán trong Lu-ca 14 trước khi Ngài đi sâu vào cuộc thảo luận về việc cứu người hư mất được chép trong Lu-ca 15.

“Nếu có ai đến theo ta mà không ghét cha mẹ, vợ con, anh em, chị em mình, và chính sự sống mình nữa, thì không được làm môn đồ ta. Còn ai không vác thập tự giá mình mà theo ta, cũng không được làm môn đồ ta. Và, trong các người có ai là người muốn xây một cái tháp, mà trước không ngồi tính phí tổn cho biết mình có đủ của để làm xong việc cùng chẳng sao? E khi đã xây nên rồi, không làm xong được, thì mọi người thấy liền chê cười, và rằng: Người này khởi công xây, mà không thể làm xong được! Hay là có vua nào đi đánh trận cùng vua khác, mà trước không ngồi bàn luận xem mình đem đi một muôn lính có thể địch nổi vua kia đem hai muôn cùng chẳng sao? Bằng chẳng nổi, khi vua kia còn ở xa, sai sứ đi xin hòa. Như vậy, nếu ai trong các người không bỏ mọi sự mình có, thì không được làm môn đồ ta.” (Lu-ca 14:26-33)

Trong Lu-ca 14:26-33 Đức Chúa Giê-su giải thích về cái giá của việc theo Chúa. Điều mà Chúa Giê-su đang nói đến đó là để đến với những người hư mất chúng ta phải đặt mỗi quan

hệ với Đức Chúa Trời lên trên những mối quan hệ của con người và trên chính bản thân chúng ta. Chắc chắn là để đến với những người hư mất không dễ hay là vui vẻ như khi chúng ta trò chuyện vui với những người bạn “tìm thấy” của mình. Nhưng chúng ta sẽ phải tính đến hậu quả và đặt Chúa Giê-su lên ưu tiên hàng đầu trong những mưu cầu cá nhân ích kỷ của chúng ta.

Việc Cứu Người Hư Mất Sẽ Không Thực Hiện Được Mà Không Có Sự Tỏ Mình Ra Cách Tích Cực

Người Pha-ri-si giận dữ với Chúa Giê-su là bởi vì họ thấy Ngài xưng mình ra với tội nhân. Vì Ngài hết lòng yêu thương mọi người cho dù họ ở đâu và họ là ai. Chúng ta không được coi khinh người khác. Chúa Giê-su là người duy nhất là người thực sự có quyền coi khinh người khác, nhưng Ngài không bao giờ làm vậy. Ngài tỏ mình ra với mọi người một cách rõ ràng nhất có thể. Ngoại trừ tội lỗi thì Ngài hoàn toàn giống với chúng ta. “Chúng ta phải sống với sức ép được kêu gọi tỏ mình với người khác mà không đồng hóa với họ.”⁵

Thông thường thì xây tường dễ hơn xây cầu, nhưng Đức Chúa Trời kêu gọi chúng ta trở thành những thợ xây cầu. Những đứa con của tôi là những đứa trẻ Cơ Đốc. Là những Cơ Đốc Nhân, đặc biệt khi chúng lớn lên chúng không được phép tham gia những hoạt động mà những đứa trẻ chưa được cứu có thể làm ở độ tuổi của chúng. Chúng tôi không muốn chúng giống với những đứa trẻ ngoại đạo nhưng chúng ta muốn chúng có thể xưng mình ra với những đứa trẻ hư mất. Đó cũng là một lý do, chúng tôi khuyến khích chúng chơi thể thao. Thể thao có thể trở thành một cầu nối trung gian của sự tỏ mình là Cơ Đốc Nhân. Một lý do mà tôi thường tham gia vào đội thể thao với những đứa trẻ trong vai trò một huấn luyện viên bởi đó là một lãnh vực mà tôi dễ dàng tỏ mình ra với người hư mất.

Cơ Đốc Nhân và những người ngoại có nhiều điểm chung về sự nhận diện. Chúng ta cũng quay cuồng với những mối quan hệ, công việc, con cái, hôn nhân, những giấc mơ, những ao ước của chúng ta. Chúng ta không có nhiều sự khác biệt. Rebecca Manley Pippert ghi chú rằng “Sứ điệp của chúng ta không phải là chúng ta đã chuẩn bị. Sứ điệp đó là chúng ta biết Đấng tạo ra chúng ta đã chuẩn bị!”⁶

Khi tôi bắt đầu huấn luyện thể thao, tôi thực sự lo lắng về việc chúng đạo của mình. Tôi có tinh thần tranh đua cao, và tôi không muốn nỗi buồn của huấn luyện viên làm ảnh hưởng đến việc truyền bá Phúc Âm. Nhưng Đức Chúa Trời dạy tôi một bài học đã đến lúc phải truyền bá Phúc Âm: Đức Chúa Trời không kêu gọi chúng ta trở nên hoàn hảo theo cách thụ động nhưng Ngài muốn chúng ta hãy sống thực. Ngài muốn chúng ta sống với tha nhân và yêu thương họ, và Ngài muốn dùng chúng ta cảm hóa họ và đưa họ về với Ngài.

Hai người truyền bá Phúc Âm giỏi nhất mà tôi biết là Sandy và Scott. Sandy có nhiều vấn đề về sức khỏe và Scott thì có một cuộc chiến suốt đời với bệnh béo phì. Cả hai người sẽ là những người đầu tiên nói với bạn rằng họ chưa sẵn sàng. Nhưng chắc chắn họ yêu thương và quý trọng mọi người. Đức Chúa Trời khôn ngoan đến mức Ngài sử dụng những điểm yếu của họ trở thành những điểm mạnh khi họ làm chứng.

Trong sâu thẳm của chính mình chúng ta đều biết rằng chúng ta cũng chưa chuẩn bị sẵn sàng. Vậy nên khi ai đó gặp Scott thì việc ông làm chứng về Chúa cho họ là không thể bỏ qua, họ sẽ thấy rằng Đức Chúa Trời không chỉ yêu thương những người hoàn hảo mà Ngài yêu thương những con người bất toàn. Scott sẽ là người đầu tiên kể với bạn rằng anh ấy đang cố gắng để cộng tác với Đức Chúa Trời và giám cân, và tôi tin rằng đó sẽ là một cách làm chứng tốt. Nhưng trước đó Scott vẫn hữu ích bởi vì anh ấy muốn thoát khỏi cái tôi của mình và yêu thương tha nhân.

Theo Chúa Giê-su Nghĩa Là Yêu Thương Tha Nhân Cách Hết Mục

Đừng ngồi và nghĩ rằng bạn là một người theo Chúa Giê-su nếu bạn không hăng hái ra đi tìm và cứu người hư mất. Bạn có thể làm thế. Ngài sẽ giúp bạn.

-Truyền Bá Phúc Âm là...-

1. Yêu những người Chúa Giê-su yêu, là những người bị hư mất.
2. Hăng hái tìm và đưa dắt người hư mất đến với Đức Chúa Trời.
3. Tỏ mình ra với người hư mất dù họ là ai, họ ở đâu.

-Câu Kinh Thánh Chìa Khóa-

“Bởi Con người đã đến tìm và cứu kẻ bị mất.”

(Lu-ca 19:10 NIV)

-Những Trích Dẫn Hay-

Chúng ta làm mất hiệu quả sứ điệp về tình yêu thương của Đức Chúa Trời cho con người khi chúng ta không yêu thương họ.

-Howard Hendricks⁷

Bản chất của truyền bá Phúc Âm đó là bày tỏ tình yêu thương vô bờ bến...Bản chất của tình yêu thương của Đức Chúa Trời đó là tạo ra sự biến đổi, bởi quyền năng của Ngài, trong đời sống của con người, cho cõi tạm và cõi đời đời.

-Tom Clegg và Warren Bird⁸

Hãy nói cho tôi biết về sự khăng khít trong mỗi thông công của một Cơ Đốc Nhân thì tôi sẽ nói cho bạn biết về năng lực của Ngài.

-Alexander Maclaren⁹

Một người đàn ông sẽ làm việc chăm chỉ để khám phá ra rằng kim cương quý hơn cát sỏi. Tại sao ư? Bởi vì chúng có giá trị hơn nhiều. Và cũng như vậy với linh hồn của con người. Đấng Christ biết linh hồn của con người có giá trị vô cùng lớn lao đến nỗi Ngài vui lòng đánh đổi nơi cung điện ánh sáng đầy vinh hiển lấy một cuộc sống nghèo khó, khổ cực, ô nhục, sự chết và hơn cả những điều đó là tự bỏ mình. Ngài đặt thế gian và tất cả những gì thuộc về nó lên đầu cân bên này và linh hồn của một người lên đầu cân bên kia và tuyên bố rằng thế gian với tất cả những gì thuộc về nó chẳng sánh nổi so với linh hồn của con người.

-J. Oswald Sanders¹⁰

Nếu như chúng ta phải rao giảng hàng nghìn năm nữa mà chỉ cứu được một linh hồn thì linh hồn đó sẽ là phần thưởng đủ cho tất cả công sức của chúng ta vì một linh hồn là vô giá.

-C. H. Spurgeon

Ghi Chú

1. Thông tin được lược lặt bởi C. Campbell “Evangelism Help,” The Always Be Ready Apologetic Ministries.
2. B. Hybels and M. Mittelberg, *Becoming a Contagious Christian* (Grandrapis, MI: Zondervan, 1994)19.
3. R. M. Pippert, *Out of the Saltshaker into the World* (Downers Grove, IL: IVP, 979), 119-20.
4. C. H. Spurgeon, *The Soul Winner* (New Kensington, PA: Whitaker House, 2001). 245.
5. Pippert, *Out of the Satlshaker into the World*, 120.
6. Ibid., 121.
7. H. G. Hendricks, *Say It With Love* (Whealton, IL: Victor Books, 1979), Preface.
8. T. Clegg and T. Bird, *Lost in America* (Loveland, CO: Group Publishing, 2001), 20.
9. A. Maclaren trích dẫn trong G. Laurie, *New Believer’s Guide to How to Share Your Faith* (Wheaton, IL: Tyndale House Publishers, 1999).
10. J. O. Sanders, *The Divine Art of Soul Winning* (Chicago: IL: Moody Press, 1980), 19.

6. Truyền Bá Phúc Âm là... Hãy dốc muối ra và chiếu sáng

Một Chúa Nhật nọ tại nhà thờ của tôi, chúng tôi đang dạy một đoạn Kinh Thánh nói đến đặc ân và trách nhiệm của người truyền bá Phúc Âm. Một phụ nữ Cơ Đốc đến gặp tôi sau giờ học và nói “Ông có thể cầu nguyện rằng Chúa sẽ sai một vài Cơ Đốc Nhân đến làm việc trong cơ quan của tôi và làm chứng cho những đồng nghiệp của tôi được không? Tôi là Cơ Đốc Nhân duy nhất đang làm việc ở đó, còn những người còn lại là những người bị hư mất.”

“Chắc chắn là tôi không làm thế.” Tôi cười và trả lời.

Cô ấy nhìn tôi như thể tôi bị điên thực sự.

“Nhưng tôi mới nghe ông nói rằng Đức Chúa Trời yêu thương tha nhân.” Cô ấy mở miệng nói. Cô nuốt ực và chớp mắt vài lần. Sau đó cô nói cà lăm “Tôi nghĩ ông sẽ vui khi cầu nguyện rằng Đức Chúa Trời sẽ sai một Cơ Đốc Nhân đến làm chứng cho mọi người trong cơ quan tôi.”

“Tôi chắc chắn sẽ không cầu nguyện rằng Chúa sẽ sai một Cơ Đốc Nhân đến làm chứng cho mọi người trong cơ quan của cô đâu.” Tôi nhắc lại.

“Nhưng tại sao lại không?” Cô há hốc miệng vì kinh ngạc.

“Bởi vì Chúa đã sai một Cơ Đốc Nhân đến làm chứng cho mọi người ở cơ quan của cô rồi.”

Cặp mắt cô mở to và cô hỏi “Ai cơ?”

“Chính là cô đấy!” Tôi nói.

Chúa Giê-su

Một ngày kia Chúa Giê-su đang dạy cho một đám đông những người theo Ngài. Trong đầu họ, chức vụ thuộc linh là được dành riêng cho những người chuyên nghiệp –như là các thầy tế lễ, thầy thông giáo và những thầy giảng. Nhưng Chúa Giê-su đã đưa ra một tuyên bố làm thay đổi mọi sự.

Các người là muối của đất; song nếu mất mặn đi, thì sẽ lấy giống chi mà làm cho mặn lại? Muối ấy không dùng chi được nữa, chỉ phải quăng ra ngoài và bị người ta đạp dưới chơn.

Các người là sự sáng của thế gian; một cái thành trên núi thì không khi nào bị khuất được: cũng không ai thấp đèn mà để dưới cái thùng, song người ta để trên chơn đèn, thì nó soi sáng mọi người ở trong nhà.

Sự sáng các người hãy soi trước mặt người ta như vậy, đừng họ thấy những việc lành của các người, và ngợi khen Cha các người ở trên trời. (Ma-thi-ơ 5:13-16)

Các Người!

Thông thường chúng ta nhìn vào nhu cầu của tha nhân và hỏi rằng “Đức Chúa Trời ơi, ai là người mà Ngài sẽ sai đi? Ngài định sẽ làm gì?”

Trong Ma-thi-ơ 15:13-16 Đức Chúa Trời đã trả lời câu hỏi đó rồi. Ngài phán rằng “*Các người* là muối của đất...*các người* là ánh sáng của thế gian.” Đức Chúa Trời đã trả lời với thế gian đang đau thương và bị hư mất đó là các người!

Đức Chúa Trời sẽ làm điều chúng ta không thể, nhưng Đức Chúa Trời sẽ không làm điều mà chúng ta có thể làm. Phương pháp của Đức Chúa Trời là sử dụng con người. Kế hoạch của Ngài là dùng mọi người. Hoạch định của Ngài là bạn và tôi. Chúng ta chính là hình ảnh của Chúa Giê-su mà thế gian nhìn thấy. Tạo ra sự khác biệt hay không phụ thuộc vào bạn và tôi. Nếu chúng ta không làm thế, thì điều đó sẽ không hoàn tất đó là bởi vì chúng ta không hành động.

Muối và Ánh Sáng

Chúa Giê-su sử dụng những hình ảnh quen thuộc của thế gian đó là muối và ánh sáng bởi vì chúng thực sự là nhu cầu thiết yếu trong mỗi gia đình vào thời của Ngài. Chẳng có gia đình nào làm được gì mà không có muối và ánh sáng.

Còn bây giờ muối được dùng để bảo quản thức ăn và làm gia vị. Trong một thế giới không có tủ lạnh, muối thực sự cần thiết. Bất kỳ loại thịt nào –từ thịt cá, thịt gia cầm, hay thịt bò –sẽ nhanh chóng thối rữa dưới cái nóng của vùng Địa Trung Hải. Cách duy nhất để bảo quản chúng đó là dùng muối.

Nhưng muối vẫn còn có một lợi ích nữa mà nó không chỉ dùng để bảo quản thịt mà còn dùng để nêm vào tất cả các loại đồ ăn. Tôi đã tới Y-so-ra-ên và trong 2000 năm qua thức ăn ở đây không có nhiều thay đổi. Họ có vài món thịt và những món rau khá nhạt. Cảm ơn Đức Chúa Trời vì chúng ta có muối để nêm.

Ánh sáng có khả năng hoạt động độc lập, nổi bật, và mạnh mẽ. Một mình ánh sáng có sức mạnh có thể xua tan bóng tối. Thực tế bóng tối có được là do thiếu ánh sáng. Bởi vì ánh sáng xua tan bóng tối, nên ánh sáng đem lại những lợi ích đó là soi đường và làm phấn chấn tinh thần. Nó xua tan nỗi sợ hãi và tạo không khí của tình bằng hữu. Cuộc sống buồn bã và khốn khổ khi không có ánh sáng.

Tôi đoán là có thể xoay sở được mà không cần ánh sáng và muối nhưng liệu ai muốn làm thế. Muối và ánh sáng cần thiết vì chúng cải thiện chất lượng cuộc sống vật lý trong thế kỷ đầu tiên, muối và ánh sáng cũng cần thiết cho việc cải thiện đời sống thuộc linh ngày nay. Thế gian

này sẽ thối rữa nếu như không có vị mặn của con cái Đức Chúa Trời. Thật là vô vị khi không có sự nêm thêm của Cơ Đốc Giáo. Thế gian sẽ là một nơi tối tăm và buồn tẻ nếu không có ánh sáng lẽ thật của Đức Chúa Trời. Thế gian còn khao khát mọi thứ khác hơn cả Chúa nếu như chúng ta không khiến thế gian phải khao khát Đức Chúa Trời.

Khác Biệt Với Thế Gian

Sự khác biệt được rút ra trong những câu Kinh Thánh sau giữa *chúng ta* –muối của thế gian và ánh sáng của thế gian –với *thế gian*, là nơi cần có muối và ánh sáng. Đó là bởi vì chúng ta không *chỉ cần thiết* với thế gian mà chúng ta *khác biệt* với thế gian.

“Thế gian” được sử dụng trong đoạn này là nói đến một thế giới gồm những con người xa rời Đức Chúa Trời. Vì như vậy cho nên, thế gian thối nát và vô vị. Thế gian cũng chẳng khát khao Đức Chúa Trời. Nó chỉ có bóng tối. Thế gian cần kíp ánh sáng. Những người không phải Cơ Đốc Nhân bị hư mất và chết về tâm linh. Họ cần có sự dẫn lối và sự sống.

Là những Cơ Đốc Nhân chúng ta có khả năng để trở thành thứ mà thế gian cần. Chúng ta có thể giống như muối bảo quản một xã hội đang thối rữa và đem lại hương vị cho một nền văn hóa không mùi vị. Chúng ta có thể giống như ánh sáng đem đến hy vọng và sự chỉ dẫn cho những người đang do dự trong bóng tối. Là ánh sáng, chúng ta có thể thu hút mọi người đến với Ánh Sáng của thế gian. Là muối chúng ta có thể khiến cho mọi người khát nước tìm đến Nước Sự Sống.

Sự hữu ích của chúng ta phụ thuộc vào sự khác biệt. Chúng ta không được đánh mất sự khác biệt, nếu không chúng ta sẽ mất đi sự hữu ích. Hãy chú ý điều mà Chúa Giê-su nói: “Các ngươi là muối của đất; song nếu mất mặn đi, thì sẽ lấy giống chi mà làm cho mặn lại? Muối ấy không dùng chi được nữa, chỉ phải quăng ra ngoài và bị người ta đạp dưới chân” (Ma-thi-ơ 5:13).

Tôi thấy những từ này rất nghiêm túc. Khi Ngài phán “không dùng chi được nữa.” Ngài chẳng nói gì về việc Đức Chúa Trời không yêu thương chúng ta nữa. Ngài đang nói đến việc chúng ta chẳng còn hữu ích trong việc gây ảnh hưởng đến thế gian.

Câu hỏi là, làm sao mà muối lại mất mặn được? Câu trả lời đó là muối mất mặn là vì nó tiếp nhận những thứ khác. Mọi chất hóa học khác được thêm vào muối sẽ làm nó mất mặn. Muối ở một mình thì mạnh hơn nhiều so với muối ở với những thứ khác. Điều này cũng đúng với ánh sáng. Bất kỳ thứ gì khác thêm vào ánh sáng sẽ làm yếu đi sức mạnh của ánh sáng.

Điều gì làm chúng ta mặn về tâm linh? Điều gì làm chúng ta trở thành ánh sáng thuộc linh? Điều gì khiến chúng ta hữu ích với thế gian và khác biệt với thế gian?

Chúng ta chẳng khác biệt với thế gian chỉ bởi vì chúng ta cầm trên tay một cuốn sách được gọi là Kinh Thánh, những tôn giáo khác cũng có một cuốn Kinh Thánh. Chúng ta chẳng khác biệt là bởi chúng ta thường đi lễ nhà thờ, những môn đệ (sùng đạo) của các tôn giáo khác

cũng thường xuyên đi thờ phượng. Chúng ta chẳng khác biệt gì chỉ bởi chúng ta không hút thuốc, uống rượu bia, hay là nhai kẹo cao su; những tôn giáo khác còn có những luật lệ hà khắc hơn chúng ta. Sự khác biệt thực sự và duy nhất đó là Chúa Giê-su. Chúng ta càng có Chúa Giê-su trong đời sống mình thì chúng ta càng mặn mà hơn. Chúng ta càng để Chúa Giê-su tể trị đời sống mình thì ánh sáng của Ngài sẽ càng chiếu sáng chúng ta hơn. Khi đời sống của chúng ta đầy những điều khác ngoài Chúa Giê-su thì chúng ta sẽ đánh mất đi vị mặn của mình. Chúng ta sẽ mất đi ánh sáng và sẽ không bao giờ tạo ra nhiều ảnh hưởng nữa.

Hãy Tỏ Mình Với Thế Gian

Tôi thích cách mà Eugene Peterson diễn giải Ma-thi-ơ 5:14-16:

Đây là một cách khác để diễn giải: Các người ở đây để trở thành ánh sáng, đem màu sắc của Chúa đến cho thế gian. Đức Chúa Trời không phải là một bí mật để giấu kín. Chúng ta *phải công khai* điều đó, vì công khai ra giống như một cái thành ở trên núi. Nếu như tôi khiến bạn trở thành người đem đến ánh sáng, thì bạn có nghĩ là tôi sẽ giấu bạn trong một cái thùng không? Tôi sẽ để bạn lên một cái chân đèn. Bây giờ tôi sẽ đặt bạn lên đỉnh núi, trên một cái chân đèn –hãy tỏa sáng! Hãy mở cửa nhà; và rộng lượng với chính mình. Bằng cách mở lòng với người khác, bạn sẽ thúc giục người khác mở lòng với Đức Chúa Trời, là Cha hào phóng trên thiên đàng. (Ma-thi-ơ 5:14-16 *The Message*)

Lửa và ánh sáng mà nó mang đến, là một món quý giá trong thời của Chúa Giê-su. Để luôn giữ được ngọn lửa, mọi người thường giữ một ngọn lửa nhỏ cháy suốt 24 tiếng một ngày để họ sẵn sàng chuẩn bị khi màn đêm buông xuống. Để giữ ngọn lửa cháy chậm rãi, thì phải dùng ít dầu, họ giữ lửa trong một cái giỏ hay trong một cái thùng vào thời đó. Việc này cũng giữ lửa cháy lâu đến lúc màn đêm buông xuống.

Đức Chúa Giê-su chỉ ra rằng nếu bạn giữ lửa trong một cái thùng hoặc một cái giỏ khi đêm đến, thì ánh sáng của ngọn lửa vô ích. Ngôi nhà vẫn ở trong bóng tối cho tới khi bóng tối bị ánh sáng đẩy lùi. Quan điểm của Ngài tạo ra một sự khác biệt yêu cầu phải liên hệ với thế gian chứ không phải là tách biệt khỏi thế gian.

Vô Ích Cho Tới Khi...

Ánh sáng vô dụng cho tới khi nó tiếp xúc với bóng tối. Nói về ánh sáng của chúng ta, Chúa Giê-su phán rằng đừng “thắp đèn mà để dưới cái thùng, song người ta để trên chân đèn, thì nó soi sáng mọi người ở trong nhà!” Đặt ánh sáng lên một cái chân đèn, lấy nó ra khỏi chỗ tách biệt và tiếp xúc trực tiếp với bóng tối. Thì lúc đó ánh sáng mới hữu ích.

Giá Trị Đến Từ Việc Tỏ Mình Với Thế Gian

Chúng ta có thể là những Cơ Đốc Nhân những người mặn về tâm linh và đầy ánh sáng nhưng vẫn còn ít gây ảnh hưởng hoặc không có ảnh hưởng đến thế gian nếu như chúng ta trốn dưới một

cái thùng hay nằm trong hũ muối. Chúng ta không thể trở thành những Cơ Đốc Nhân không ai biết đến, hay là những Cơ Đốc Nhân trốn trong hang thỏ được. Những Cơ Đốc Nhân trong hang thỏ chỉ thò đầu ra ngoài khi cần. Liên lạc duy nhất với thế gian của họ khi cần phải vội vàng làm gì đó với những hoạt động của Cơ Đốc Nhân. Họ sống với một phương châm đó là không cần nói ra, đó là càng ít liên hệ với những người ngoại ngữ nào thì càng tốt ngày đó. Họ lao ra khỏi xe hơi để đưa con đến trường Cơ Đốc. Họ nghe đài phát thanh dành cho Cơ Đốc Nhân, họ chạy tới lớp học Kinh Thánh, sau đó đi ăn trưa với những người bạn Cơ Đốc. Sau bữa tối họ ra ngoài đi thăm những người bạn Cơ Đốc vì mỗi thông công giữa các Cơ Đốc Nhân.

Đó là miêu tả về đời sống của chúng ta, Chúa Giê-su không tạo nên dấu ấn trong đời sống của chúng ta. Mọi người có thể càng mặn, càng dễ lây lan càng tốt nhưng nếu họ không có liên hệ gì với một người hư mất, thì đời sống của họ có đem lại điều gì tốt lành không?

Đức Chúa Giê-su Đã Làm Gì?

Tôi đã có một cuộc thảo luận với một cặp vợ chồng là Cơ Đốc Nhân mà họ là những người có đức tin mạnh mẽ là phải tách biệt khỏi thế gian, họ và gia đình thực sự cố gắng xa lánh không liên hệ tới những người ngoại. Họ nhìn tôi và nói “Nhưng Mục Sư Dave này, chẳng phải là chúng ta phải tránh xa khỏi thế gian tới tăm và dơ bẩn này sao? Chúa Giê-su sẽ nghĩ gì nếu như chúng ta không tách biệt với thế gian?”

Vậy thì một Cơ Đốc Nhân yêu Chúa nên làm gì? Một câu hỏi khác thậm chí còn tốt hơn thế đó là Chúa Giê-su sẽ làm gì? Chúng ta hãy xem qua các sách Phúc Âm để tìm hiểu xem Chúa Giê-su đối xử với người ngoại như thế nào. Liệu Ngài có giấu muối vào trong hũ không? Liệu Ngài có giấu ánh sáng dưới cái thùng không? Kinh Thánh nói gì về điều này?

Chúa Jêsus sẽ làm gì?

1. Chúa Jêsus là bạn của tội nhân (Lu-ca 7:34).
2. Chúa Jêsus vào nhà của tội nhân (Lu-ca 19:10).
3. Chúa Jêsus mời gọi tội nhân ăn cùng Ngài (Ma-thi-ơ 9:9-11).
4. Chúa Jêsus đến để tìm và cứu người hư mất (Lu-ca 19:10).
5. Chúa Jêsus sai chúng ta đi làm điều tương tự (Giăng 20:21)

Tôi tự hỏi có “tội nhân”? Chúng ta có bạn bè là người ngoại không? Chúng ta có từng ăn cùng tội nhân chưa? Chúng ta có từng tiếp đãi tội nhân trong nhà mình chưa? Sứ mạng của chúng ta là phải có ảnh hưởng tốt với tội nhân, hay là sứ mạng đó là để làm chúng ta thỏa lòng và bảo vệ cho chính mình?

Vậy Chúa Giê-su đã làm điều gì? Ngài có liên hệ với thế gian.

Bạn nói “Nhưng đó là Chúa Giê-su. Ngài muốn chúng ta làm gì?”

Câu trả lời đó là Ngài muốn chúng ta giống Ngài.

Chúa Giê-su Muốn Chúng Ta Làm Gì?

Hãy thật cẩn thận chú ý đến điều mà Chúa Giê-su đã cầu nguyện cho những kẻ theo Ngài.

“Con đã truyền lời Cha cho họ, và thế gian ghen ghét họ, vì họ không thuộc về thế gian, cũng như Con không thuộc về thế gian vậy. Con chẳng cầu Cha cất họ khỏi thế gian, nhưng xin Cha gìn giữ họ cho khỏi điều ác. Họ không thuộc về thế gian, cũng như Con không thuộc về thế gian. Xin Cha lấy lễ thật khiến họ nên thánh; lời Cha tức là lễ thật. Như Cha đã sai Con trong thế gian, thì Con cũng sai họ trong thế gian.” (Giăng 17:14-18)

Hãy chú ý điều Chúa Giê-su phán: “Con chẳng cầu Cha cất họ khỏi thế gian, nhưng xin Cha gìn giữ họ cho khỏi điều ác... Như Cha đã sai Con trong thế gian, thì Con cũng sai họ trong thế gian.” Đức Chúa Giê-su đang cầu nguyện với Đức Chúa Cha rằng sẽ không cất chúng ta ra khỏi thế gian mà là sai chúng ta vào trong thế gian.

Nếu như bạn đã được cứu, thì bạn là muối là ánh sáng. Ngay lúc này hãy ra khỏi cái hũ đựng muối. Chiếu sáng bằng ánh sáng của bạn. Những người hư mất trong bóng tối của thế gian sẽ thấy ánh sáng đó. Và việc này làm sáng danh Cha chúng ta. “Sự sáng các người hãy soi trước mặt người ta như vậy, đặng họ thấy những việc lành của các người, và ngợi khen Cha các người ở trên trời.” (Ma-thi-ơ 5:16)

Truyền Bá Phúc Âm Là...

1. Hãy dóc muối ra và chiếu sáng.
2. Hãy làm điều mà Chúa Giê-su đã làm -đó là làm bạn với tội nhân.
3. Là vấn đề về mối liên hệ với thế gian chứ không phải tách biệt với thế gian.

-Câu Kinh Thánh Chìa Khóa-

“Sự sáng các người hãy soi trước mặt người ta như vậy, đặng họ thấy những việc lành của các người, và ngợi khen Cha các người ở trên trời.” (Ma-thi-ơ 5:16)

-Những Trích Dẫn Hay-

Kế hoạch của Đức Chúa Trời với thế giới tối tăm và đang hư mất này là gì? Kế hoạch của Ngài chính là sử dụng chúng ta. Chẳng có bất kỳ ai khác. Và kế hoạch đó sẽ không được trao cho ai khác. Kế hoạch đó cũng chẳng thuộc về riêng những nhà truyền giáo nổi tiếng. Họ sẽ không bao

giờ làm mọi người cảm động nhưng bạn có thể. Kế hoạch đó cũng chẳng phụ thuộc vào những diễn giả vĩ đại, hay là những người ở trên đài phát thanh và truyền hình, hay là những người viết sách. Kế hoạch đó thuộc về tất cả chúng ta.

Đó là kế sách thiêng liêng của Đức Chúa Trời.

-John MacArthur¹

Thay vì là muối và ánh sáng của thế gian thì quá nhiều Cơ Đốc Nhân đang chọn cách hành động như những hũ muối và bóng đèn.

-Một diễn giả ở quê mà tôi không nhớ tên

Ghi Chú

1.J. MacArthur sermon, “You Are The Light of the World: Matthew 5:14-16.”

Phần II

Ý Nghĩa

7. Truyền bá Phúc Âm là... rao truyền tin tức tốt lành

Nhiều năm về trước, khoảng 900 năm trước thời của Đấng Christ, chiến tranh leo thang. Người Sa-ma-ri bị bao vây bởi kẻ thù và họ trải qua một nạn đói khủng khiếp (II Các Vua 6:24). Thức ăn hiếm đến mức trong công thành bị bao vây mọi người điên lên vì đói đúng theo nghĩa đen. Họ sẽ trả bất cứ giá nào để mua thức ăn. Họ đói và điên cuồng đến mức họ có thể ăn bất kỳ thứ gì mà họ túm được, thậm chí đỉnh điểm là ăn thịt chính con cái của họ (II Các Vua 6:25, 28-29). Cái chết là không thể tránh khỏi và sắp xảy đến.

Có bốn người bị phong ở ngoài công thành. Bệnh phong là một căn bệnh làm cho da giống như vảy cá và đáng sợ đến mức nó có thể gây ra những tổn thương nghiêm trọng, mất cảm giác, và làm biến dạng cơ thể. Bởi vì bệnh phong lây truyền qua tiếp xúc, nên những người bị bệnh phong bị cộng đồng xa lánh. Họ sống thành những nhóm nhỏ như những người vô gia cư và ăn xin, bới rác để kiếm thức ăn như những con chó hoang.

Khi cả thành phố gặp nạn đói, chẳng còn cơ hội nào cho những người bị phong xin được thức ăn. Vậy nên họ đã quyết định hy vọng duy nhất của họ đó là đầu hàng kẻ thù còn hơn là chết đói. Vậy nên họ ra ngoài hướng về phía trại lính của kẻ thù (II Các Vua 7:3-4).

Họ ngạc nhiên với những gì mình thấy.

Khi họ đến đó họ chẳng thấy bất kỳ ai ở đó để họ đầu hàng bởi vì trại lính đó bị bỏ hoang toàn bộ. Đức Chúa Trời đã cho sét đánh xuống tạo ra tiếng xe và ngựa của một đạo binh lớn. Những kẻ xâm lược quá sợ hãi nên chúng bỏ chạy về nhà mà chỉ có quần áo trên mình (II Các Vua 7:5-7).

Bốn người bị phong đã trúng số, trúng giải độc đắc, và tìm thấy một hũ vàng ở điểm cuối cùng của cầu vòng cùng lúc. Họ tìm thấy nhiều thức ăn, quần áo đẹp và của cải đang đợi họ đến lấy. Họ ăn uống cho no nê như những người điên và đem những của cải đó đi giấu và để dành.

Nhưng có cái gì đó không đúng.

Một giọng nói nhỏ bé trong thâm tâm họ khiến họ chú ý. Họ nhìn lại sự tốt lành bất ngờ mà họ có và quyết định họ sẽ không giữ tin tức tốt lành cho riêng họ. Sau đó họ nói với nhau. “Chúng ta làm chẳng phải; ngày nay là ngày có tin lành, và chúng ta nín lặng sao! ... Vậy, ta hãy đi báo tin này cho nhà vua” (II Các Vua 7:9 NIV).

Họ đã nhận ra rằng họ có nghĩa vụ chia sẻ tin tức tốt lành. Vậy nên họ đã làm thế.

Lẽ dĩ nhiên là người dân Sa-ma-ri sẽ nghi ngờ trước tiên. Họ nghĩ đó là một cái bẫy. Tin tức về thức ăn miễn phí và của cải đang nằm đó đợi mọi người đến lấy là tin tốt đến mức khó tin. Sau khi kiểm tra lại câu chuyện họ phát hiện ra rằng những người phung đã nói thật và cứu mạng họ. Sự giải cứu và sự sung túc giàu có đang chờ đón mọi người trong thành phố. 10.000 người lẽ ra đã chết nếu như những người bị phung không chia sẻ tin tức tốt lành.

Chúng Ta Giống Những Người Phung

Khi tôi đọc câu chuyện này tôi thấy chính mình giống như những người phung về nhiều mặt. Trước khi tiếp nhận Chúa Giê-su là Đấng Cứu Thế của chúng ta thì tất cả chúng ta về nhiều phương diện giống những người phung kia.

1. Chúng ta bị bệnh phung tâm linh. Tội lỗi bám lấy chúng ta, và ăn mòn chúng ta, và làm cho chúng ta mang bệnh lây nhiễm nguy hiểm và hoàn toàn không sạch.

2. Chúng ta đang sống trong một thế gian toàn những người đói khát lẽ thật và tình yêu mà chỉ có Đức Chúa Trời mới cung ứng được. Những con người đói khát về thuộc linh này sẽ trả bất kỳ giá nào chỉ để nếm được một chút hương vị rẻ tiền thay cho những thức ăn tinh túy của linh hồn trong tình yêu thương của Đức Chúa Trời.

3. Chúng ta tồn tại dưới án phạt về sự chết đang treo lơ lửng.

4. Chúng ta quyết làm điều gì tốt hơn là để hoang phí như thế.

5. Một ngày kia chúng ta sẽ rời khỏi vùng an toàn mà chúng ta đã biết để đầu phục một điều gì đó chưa biết.

6. Khi chúng ta giơ hai tay lên đầu hàng, chúng ta biết rằng Đức Chúa Trời đã đi trước chúng ta và lao vào kẻ thù.

7. Chúng ta không chỉ được giải phóng khỏi sự chết mà Đức Chúa Trời còn chuẩn bị một bữa tiệc cho chúng ta. Chúng ta có thể cho những cái bụng đói khát của mình ăn bánh sự sống và uống nước từ suối cứu rỗi. Tại bàn tiệc của Đức Chúa Trời chúng ta sẽ tìm được những thức ăn ngon nhất mà chúng ta chưa từng ăn, một cái áo công bình, và những món của cải lớn đang đợi chúng ta đến lấy. Thức ăn ngon để được no nê. Thật thú vị khi được trở nên giàu có. Chúng ta sẽ không còn là những kẻ ăn xin đói khát mà bây giờ trở nên giàu có và tự do.

8. Ý nghĩ đầu tiên có thể là giấu đi những món đồ tốt và giữ chúng lại cho chúng ta. Nhưng vẫn còn nhiều hơn những gì chúng ta có thể được hưởng. Vẫn còn đủ cho mọi người “hãy trở lại thành.” Tất cả những người đang chết đói có thể ăn. Người nghèo có thể trở nên giàu có. Đời sống của họ được tự do.

9. Giống như những người phung chúng ta nhận ra rằng giấu và để dành những món đồ tốt của sự sống là sai. Giống như những người phung chúng ta phải nói rằng “Chúng ta làm chẳng phải; ngày nay là ngày có tin lành, và chúng ta nín lặng sao. Vậy, ta hãy đi báo tin này cho nhà vua.” Sứ điệp về Chúa Giê-su là những tin tức tốt lành. Chúng ta không thể giữ nó lại cho chính mình. Chúng ta phải đi và kể với mọi người. Ít nhất chúng ta cũng có thể nói với họ là thức ăn ở đâu. Nếu như họ từ chối, thì đó là trách nhiệm của họ, nhưng ít nhất chúng ta phải nói với họ. Họ có thể nghi ngờ lúc đầu nhưng chúng ta vẫn phải nói.

Chúng ta từng là những bệnh nhân phung thuộc linh và không sạch cho tới khi chúng ta đầu phục Đức Chúa Trời. Đó là một tin tức tốt lành trong Chúa Giê-su và chúng ta phải đi rao truyền về điều đó.

Truyền Bá Phúc Âm Là Chia Sẻ Tin Tức Tốt Lành

Trong câu chuyện về những người Sa-ma-ri bị phung có đủ mọi điều cần phải làm với truyền bá Phúc Âm. Đó là một câu chuyện về nghĩa vụ của lương tâm là phải chia sẻ tin tức tốt lành. Vì những người bị phung đã nói rằng khi họ thấy những của cải. “Chúng ta làm chẳng phải; ngày nay là ngày có tin lành, và chúng ta nín lặng sao! ...” Trong bản dịch theo nguyên văn từ “Phúc Âm” (evangelos) có nghĩa là “tin tức tốt lành” hay “tin lành.”

Trong một số lãnh vực từ *evangelism* (truyền bá Phúc Âm) mang ngụ ý phủ định, nhưng điều đó không chính xác. Từ *evangelism* mang nghĩa đen là “truyền rao tin tức tốt lành.”

Sự chết của Chúa Giê-su trên cây thập tự trả giá cho những tội lỗi của chúng ta và mở ra một con đường cho chúng ta biết Đức Chúa Trời chính là tin tốt lành. Trong thực tế, đó là tin tức tốt nhất. Nhưng tin tức như vậy đối với người khác là vô ích trừ khi chúng ta chia sẻ chúng. Chúng ta phải rao giảng tin lành.

“Người Truyền Bá Phúc Âm Là Một Kẻ Ăn Xin Nói Với Kẻ Ăn Xin Khác Nơi Kiếm Được Bánh Mì”¹

Câu nói trên là của D. T. Niles là một trong những lời miêu tả về người truyền bá Phúc Âm yêu thích của tôi. Truyền bá Phúc Âm là một cơ hội rõ ràng để giúp đỡ ai đó. Nó không phải để nói chen ngang ai đó như thể bạn tốt hơn, bạn không tốt hơn. Cũng không phải là tự cho mình là một người công bình và coi thường người khác và nói “Tội nhân kia, hãy ăn năn đi!” Nhận ra rằng về tâm linh chúng ta chỉ là những kẻ ăn xin cần bánh mì của sự sống. Chúng tôi phát hiện ra rằng Chúa Giê-su là bánh của sự sống. Truyền bá Phúc Âm là nói với người khác biết cách làm sao để tìm được bánh sự sống, tức Chúa Giê-su Christ. “Đây là bánh từ trời xuống, hầu cho ai ăn chẳng

hề chết. Ta là bánh hằng sống từ trên trời xuống; nếu ai ăn bánh ấy, thì sẽ sống vô cùng; và bánh mà ta sẽ ban cho vì sự sống của thế gian tức là thịt ta.” (Giăng 6:50-51)

Kinh Thánh Và Chia Sẻ Tin Lành

Kinh Thánh có nhiều đoạn liên quan đến chia sẻ tin lành. Từ Phúc Âm hay là Tin Lành được sử dụng 130 lần trong Kinh Thánh, 109 lần trong Tân Ước. Những đoạn trên chỉ rõ rằng chia sẻ về tin lành là điều mà mọi người theo Chúa Giê-su phải coi trọng.

1. Cựu Ước tiên đoán rằng chức vụ của Đấng Mê-si sẽ là rao giảng tin lành. Chúa Giê-su đã làm trọn lời tiên tri đó. Đức Chúa Giê-su đến thành Na-xa-rét, là nơi dưỡng dục Ngài. Theo thói quen, nhằm ngày Sa-bát, Ngài vào nhà hội, đứng dậy và đọc. Có người trao sách tiên tri Ê-sai cho Ngài, Ngài dở ra, gặp chỗ có chép rằng:

Thần của Chúa ngự trên ta;

Vì Ngài đã xức dầu cho ta đặng truyền *tin lành* cho kẻ nghèo;

Ngài đã sai ta để rao cho kẻ bị cầm được tha,

Kẻ mù được sáng,

Kẻ bị hà hiếp được tự do;

Và để đồn ra năm lành của Chúa. (Lu-ca 4:16-19, xem Ê-sai 61:1-3)

2. Chúa Giê-su xem trách nhiệm của mọi người với Phúc Âm ngang bằng trách nhiệm của mọi người đối với Ngài.

“Vì ai muốn cứu sự sống mình thì sẽ mất; còn ai vì có ta và đạo *Tin Lành* mà mất sự sống thì sẽ cứu.” (Mác 8:35 NIV, đã thêm phần in nghiêng)

“Đức Chúa Giê-su đáp rằng: Quả thật, ta nói cùng các ngươi, chẳng một người nào vì ta và *Tin Lành* từ bỏ nhà cửa, anh em, chị em, cha mẹ, con cái, đất ruộng, mà chẳng lãnh được đương bây giờ, trong đời này, trăm lần hơn về những nhà cửa, anh em, chị em, mẹ con, đất ruộng, với sự bắt bớ, và sự sống đời đời trong đời sau.” (Mác 10:29-30 NIV, đã thêm phần in nghiêng)

3. Đại Mạng Lệnh là mệnh lệnh dành cho chúng ta rao giảng Tin Lành. “Ngài phán cùng các sứ đồ rằng: Hãy đi khắp thế gian, giảng *Tin Lành* cho mọi người.” (Mác 16:15 NIV, đã thêm phần in nghiêng)

4. Phúc Âm là quyền phép của Đức Chúa Trời để được cứu. “Áy vạy, hễ thuộc về tôi, thì tôi cũng sẵn lòng rao *Tin Lành* cho anh em, là người ở thành Rô-ma. Thật vậy, tôi không hổ thẹn về

Tin lành đâu, vì là quyền phép của Đức Chúa Trời để cứu mọi kẻ tin, trước là người Giu-đa, sau là người Gờ-réc (dân ngoại)” (Rô-ma 1:15-16 NIV, đã thêm phần in nghiêng).

5. Tin Lành phải được rao giảng để mọi người có thể nghe thấy, tin nhận và kêu cầu danh Chúa để được cứu.

“Vì ai kêu cầu danh Chúa thì sẽ được cứu.” Nhưng họ chưa tin Ngài thì kêu cầu sao được? Chưa nghe nói về Ngài thì làm thế nào mà tin? Nếu chẳng ai rao giảng, thì nghe làm sao? Lại nếu chẳng ai được sai đi, thì rao giảng thế nào? Như có chép rằng: Những bàn chân kẻ rao truyền tin lành là tốt đẹp biết bao ! (Rô-ma 10 :13-15 NIV, đã thêm phần in nghiêng)

6. Phao-lô đã coi việc rao giảng Tin Lành như là chức tể lễ của mình, là niềm đam mê lớn, là sự thúc giục mạnh mẽ.

Nếu tôi đã lấy lòng thật dạn dĩ mà viết thư nói điều này điều kia với anh em, ấy là để nhắc lại cho anh em nhớ, bởi ơn Đức Chúa Trời đã làm cho tôi nên chức việc của Đức Chúa Giê-su Christ giữa dân ngoại, làm chức tể lễ của *Tin Lành* Đức Chúa Trời, hầu cho dân ngoại được làm của lễ vừa ý Chúa, và nên thánh bởi Đức Thánh Linh. (Rô-ma 15:15-16 NIV, đã thêm phần in nghiêng)

Nhưng tôi lấy làm vinh mà rao Tin lành ở nơi nào danh Đấng Christ chưa được truyền ra, để cho khỏi lập lên trên nền người khác. (Rô-ma 15:20 NIV, đã thêm phần in nghiêng)

Ví bằng tôi rao truyền Tin lành, tôi chẳng có cơ gì khoe mình, vì có lẽ cần buộc tôi; còn không rao truyền Tin lành, thì khôn khó cho tôi thay. (I Cô-rinh-tô 9:16 NIV, đã thêm phần in nghiêng)

7. Phao-lô rất linh hoạt với những phương pháp của mình nhưng ông không bao giờ thay đổi sứ điệp của Phúc Âm.

Vả, tôi đối với ai vẫn cũng là được tự do, mà tôi đành phục mọi người, hầu cho tôi được nhiều người hơn. Với người Giu-đa, tôi ở như một người Giu-đa, hầu được những người Giu-đa; với những người dưới quyền luật pháp, (dầu chính tôi chẳng ở dưới quyền luật pháp), tôi cũng ở như kẻ dưới quyền luật pháp, hầu được những người dưới quyền luật pháp; với những người không luật pháp, (dầu đối với Đức Chúa Trời tôi không phải là không luật pháp, vì tôi ở dưới luật pháp của Đấng Christ), song tôi cũng ở như người không luật pháp, hầu được những người không luật pháp. Tôi ở yếu đuối với những người yếu đuối, hầu được những người yếu đuối; tôi đã trở nên mọi cách cho mọi người, để cứu chuộc được một vài người không cứ cách nào. Mọi điều tôi làm, thì làm vì có *Tin Lành*, hầu cho tôi cũng có phần trong đó. (I Cô-rinh-tô 9:19-23 NIV, đã thêm phần in nghiêng)

8. Phao-lô đã định nghĩa “Tin Lành” là tin tức tốt lành về sự chết, sự chôn, và sự sống lại của Chúa Giê-su về tội lỗi chúng ta.

Hỡi anh em, tôi nhắc lại cho anh em *Tin Lành* mà tôi đã rao giảng và anh em đã nhận lấy, cùng đứng vững vàng trong đạo ấy, và nhờ đạo ấy, anh em được cứu rồi, miễn là anh em giữ lấy y như

tôi đã giảng cho; bằng không, thì anh em đâu có tin cũng vô ích. Và, trước hết tôi đã dạy dỗ anh em điều mà chính tôi đã nhận lãnh, ấy là Đấng Christ chịu chết vì tội chúng ta theo lời Kinh Thánh; Ngài đã bị chôn, đến ngày thứ ba, Ngài sống lại, theo lời Kinh Thánh. (I Cô-rinh-tô 15:1-4 NIV, đã thêm phần in nghiêng)

9. Sa-tan cố gắng làm đui mù trí óc của những người chưa tin để không nhìn thấy vinh hiển của Tin Lành. “Nếu *Tin Lành* của chúng tôi còn che khuất, là chỉ che khuất cho những kẻ hư mất, cho những kẻ chẳng tin mà chúa đời này đã làm mù lòng họ, hầu cho họ không trông thấy sự vinh hiển chói lói của *Tin Lành* Đấng Christ, là ảnh tượng của Đức Chúa Trời.” (II Cô-rinh-tô 4:3-4 NIV, đã thêm phần in nghiêng).

10. Đạo đức của chúng ta phải phù hợp với sứ điệp mà chúng ta rao giảng, tức là Phúc Âm. “Duy anh em phải ăn ở một cách xứng đáng với đạo Tin lành của Đấng Christ, để hoặc khi đến thăm anh em, hoặc khi vắng mặt, tôi cũng biết rằng anh em một lòng đứng vững, đồng tâm chống cự vì đức tin của đạo Tin lành, phàm sự chẳng để cho kẻ thù nghịch ngấm dọ mình.” (Phi-líp 1:27 NIV, đã thêm phần in nghiêng)

Chúng Ta Phải Chia Sẻ Tin Lành

Kinh Thánh viết rất rõ ràng. Chúng ta phải nhận biết sự thèm khát tâm linh của những người không tin Chúa. Chúng ta phải chú ý rằng họ sẽ thèm khát tâm linh đến chết nếu không có bánh của sự sống là Chúa Giê-su. Chúng ta cần phải chia sẻ Tin Lành về sự chết, sự chôn, và sự sống lại của Chúa Giê-su Christ vì tội lỗi của chúng ta. Chúng ta không thể giữ riêng cho mình. Chúng ta có bổn phận chia sẻ Tin Lành để những kẻ ăn mày tâm linh có thể tìm thấy bánh sự sống.

-Truyền Bá Phúc Âm Là...-

1. Một kẻ ăn mày kể cho một ăn mày khác về nơi có bánh.
2. Tin quả quyết rằng Phúc Âm là quyền phép của Đức Chúa Trời để cứu.
3. Chia sẻ Phúc Âm là chia sẻ Tin Lành.
4. Rao giảng Tin Lành về sự chết, sự chôn và sự sống lại của Chúa Giê-su vì tội lỗi chúng ta.

-Những Trích Dẫn Hay-

Truyền bá Phúc Âm là để kể về một tin tức tốt lành. Trong Tân Ước thuật ngữ này gợi ý đến một sứ điệp tốt lành, như là sự toàn thắng. Trong khi một vài người cố gắng khiến chúng ta cảm thấy dù cho sự truyền bá Phúc Âm xâm phạm sự riêng tư của người khác, chúng ta đừng bao giờ quên rằng chúng ta đang rao giảng Tin Lành –Chúa Giê-su đã thắng tội lỗi, sự chết và hầm mộ!

-Alvin Reid²

Định nghĩa đơn giản về truyền bá Phúc Âm là : Những ai biết thì nói với người chưa biết.

-Leith Anderson³

Ghi Chú

1. D. T. Niles, *That They May Have Life* (New York : Harper and Brothers, 1951), 96.
2. A. Reid, *Introduction to Evangelism* (Nashville, TN : B&H, 1998), 9.
3. Lời của L. Anderson trong bài giảng *Making More Disciples*.

8. Truyền Bá Phúc Âm Là...

Giúp Mọi Người Trở Nên Tốt Lành

Không lâu trước đây, tôi đã nói chuyện với một người đàn ông trẻ tên là Rob. Khi cuộc nói chuyện chuyển sang những điều thuộc về tâm linh, tôi hỏi anh ấy rằng: “Điều gì sẽ xảy ra với linh hồn của anh nếu như hôm nay anh chết? Giả sử như một thiên thạch rơi xuống từ bầu trời và giết chết anh. Anh có nghĩ rằng anh sẽ lên thiên đàng không?”

Anh ta nói: “Vâng”, “Tôi nghĩ là thế.”

“Điều gì xảy ra nếu Đức Chúa Trời hỏi anh rằng: ‘Tại sao lại phải để anh vào thiên đàng.’” Tôi hỏi tiếp: “Anh sẽ nói gì với Đức Chúa Trời?”

“Tôi đoán là tôi sẽ trả lời, ‘Bởi vì tôi là một người tốt và đã sống một cuộc đời tốt đẹp.’” Anh ấy đáp lại.

“Nhưng” Tôi hỏi tiếp “Làm thế nào anh biết rằng anh sống đủ tốt để được vào thiên đàng.”

Mục Đích Của Truyền Bá Phúc Âm

Sứ đồ Phao-lô là một nhà truyền bá Phúc Âm có tài. Đó là nhờ niềm đam mê đã trở nên ám ảnh ông. Ông đặc biệt nặng lòng về dân tộc của mình, dân Hê-bơ-rơ. Ông đã viết về họ “Hỡi anh em, sự ước ao trong lòng tôi và lời tôi vì dân Y-sơ-ra-ên cầu nguyện cùng Đức Chúa Trời, ấy là cho họ được cứu” (Rô-ma 10:1 NKJV).

“Ấy là cho họ được cứu.” Mục đích của truyền giáo là gì? Đó là để giúp mọi người được cứu. Mục đích của truyền bá Phúc Âm là gì? Đó cũng là để mọi người được cứu. Từ *saved* (*được cứu*) nghĩa là “được cứu thoát khỏi án phạt của sự chết là hậu quả của tội lỗi và đưa đến một cuộc sống dư dật trên đất và một cuộc sống đời đời trên thiên đàng.” Đó là hậu quả của tội lỗi bạn phải trả. Vậy nên mục đích của truyền bá Phúc Âm đó là giúp một người khác kinh nghiệm sự cứu khỏi tội lỗi và sự chết và đem đến sự sống của Đức Chúa Trời.

Những Người Hư Mất Cần Một Mối Quan Hệ Với Đức Chúa Trời

“Vì tôi làm chứng cho họ rằng họ có lòng sốt sắng về Đức Chúa Trời, nhưng lòng sốt sắng đó là không phải theo trí khôn.” (Rô-ma 10:2)

Hãy chú ý đến từ “trí khôn” (sự hiểu biết). Từ Phao-lô dùng để diễn tả trí khôn (*epi-ginosko*) liên quan đến “trí khôn nhận được thông qua kinh nghiệm cá nhân và mối liên hệ cá nhân.” Bằng cách dùng từ đó ở đây. Phao-lô nói với chúng ta rằng người Do Thái biết về Đức Chúa Trời nhưng không biết Chúa cách cá nhân. Họ biết về Đức Chúa Trời trong tâm trí họ nhưng chưa

kinh nghiệm về Ngài trong trái tim họ. Họ có tín ngưỡng thờ phượng Đức Chúa Trời nhưng không phải là một mối tương giao cá nhân với Ngài. Với Cơ Đốc Giáo thực thì không phải là tôn giáo, luật lệ, nghi lễ tôn giáo mà là về mối tương giao với Đức Chúa.

Những Người Hư Mất Thiếu Mất Sự Công Bình Trước Mặt Đức Chúa Trời

Được cứu hay không được cứu là vấn đề của việc có sự công bình theo tiêu chuẩn của Chúa không, chính là loại công bình khiến bạn đủ tốt đẹp với Đức Chúa Trời. Vì Đức Chúa Trời là thánh khiết. Ngài không bao giờ phạm tội, là Đấng công bình, toàn hảo. Để được tương giao với Ngài chúng ta cần đạt được một mức độ hoàn hảo về sự thánh khiết, sự vô tội, và trọn vẹn về đạo đức nữa. Nói cách khác chúng ta cần một sự công bình hoàn toàn.

Câu trả lời mà Đức Chúa Trời đang mong đợi khi nói về việc lên thiên đàng là câu trả lời liên quan đến sự công bình. Vấn đề là, bạn có sự công bình cần thiết để được vào thiên đàng không? Hay là loại công bình mà bạn đang có liệu có đủ tốt không?

Vấn Đề Đó Là Sự Công Bình.

Trong Rô-ma 10:3-4, Phao-lô đề cập tới sự công bình 4 lần và thảo luận về hai loại công bình. Một loại là không đủ điều kiện để vào thiên đàng, và loại kia là yêu cầu để được vào thiên đàng. “Bởi họ không nhận biết sự công bình của Đức Chúa Trời và tìm cách lập sự công bình riêng của mình, nên không chịu phục sự công bình của Đức Chúa Trời; vì Đấng Christ là sự cuối cùng của luật pháp, đặng xưng mọi kẻ tin là công bình” (Rô-ma 10:3-4).

Một người có thể hỏi rằng: “Làm sao tôi biết tôi có sự công bình nào?”

Hãy quay lại với câu hỏi mà tôi đã hỏi Rob “Anh sẽ nói gì với Đức Chúa Trời nếu như Ngài hỏi anh rằng: ‘Tại sao ta phải cho ngươi vào thiên đàng?’” Cách mà một người trả lời câu hỏi đó sẽ bày tỏ loại công bình mà họ có.

Một câu trả lời thông thường của một người sẽ bao gồm những điều cơ bản như sau về sự công bình:

- Tôi đi nhà thờ thường xuyên.
- Tôi đóng thuế.
- Tôi không nói dối, lừa đảo hay trộm cắp.
- Tôi trong sạch về tình dục.
- Tôi chưa từng giết ai.

- Tôi dâng tiền trong nhà thờ.
- Tôi đã được làm lễ báp-têm, tưới nước, và xác nhận niềm tin.

Nếu như câu trả lời của ai đó dựa vào một trong những hành động trên thì anh ta đang tỏ ra rằng anh ta giống những người Giu-đa đang tìm cách tạo ra sự công bình cho chính mình. Khi tôi nói điều này với mọi người, có những người nói với tôi rằng: “Có điều gì đó sai với sự công bình của tôi sao? Nó khá là tốt mà phải không? Nó tốt hơn nhiều người khác!”

Tôi trả lời rằng: “Điều đó có thể đúng nhưng vấn đề chưa được giải quyết, sự công bình của bạn tốt hơn nhiều người khác sao? Vấn đề là sự công bình của bạn có đủ tốt để làm hài lòng Đức Chúa Trời chưa?” Vấn đề cũng không phải là “Liệu bạn có nghĩ rằng nó đủ tốt không?” hay là “Liệu tôi nghĩ rằng nó đủ tốt không?” hay là “Mẹ của bạn nghĩ rằng nó đủ tốt chưa?” Vấn đề đó là, “Liệu Đức Chúa Trời nghĩ là nó đủ tốt hay không?”

Kinh Thánh nói nhiều về sự công bình. Dựa theo những câu Kinh Thánh đầu tiên trong Rô-ma, tất cả đều rút ra một thực tế là tất cả chúng ta đều có một trong hai loại công bình (Rô-ma 10:3-4).

Sự Công Bình Của Chính Họ

Vấn đề lớn với sự công bình của chính tôi đó là nó chưa đủ tốt. Thánh Kinh Cựu Ước nói chúng ta so sánh với sự công bình hoàn hảo mà Đức Chúa Trời đang trông mong, thì sự công bình của chúng ta như áo nhóp (Ê-sai 64:6). Điều đó không quá bất ngờ ẩn tượng. Khi ông viết những lời đó, Ê-sai đang nói với một nhóm những người Giu-đa sùng đạo, nhưng sự đánh giá đó áp dụng lên tất cả chúng ta. So sánh với những gì mà Đức Chúa Trời mong muốn thì sự công bình của chúng ta là xấu xa nhất, bẩn thỉu nhất và nhơ nhuốc nhất.

Trong sách Rô-ma, Phao-lô đang nói về sự công bình giống Ê-sai nói. Đánh giá về sự công bình của loài người, Phao-lô kết luận rằng “Chẳng có một người công bình nào hết, dẫu một người cũng không” (Rô-ma 3:10).

Một ngày kia tôi đang ở trong một cuộc thảo luận về truyền bá Phúc Âm với một người đàn ông và tôi hỏi ông hai câu hỏi: “Nếu ông chết tối nay, ông có biết chắc rằng ông sẽ ở với Đức Chúa Trời trên thiên đàng không?” Và “Nếu trả lời là có thì tại sao ông lại biết chắc thế?”

Ông ấy thở phào và nói “Có là bởi vì tôi giữ 10 điều răn của Ngài.”

Tôi cười và nói rằng: “Thật tuyệt, ông có thể liệt kê chúng cho tôi nghe không?”

Ông ấy đỏ rần mặt và nói lắp bắp và chỉ có thể liệt kê được 2 trong số 10 điều răn. Tôi nói “Hãy thành thực nhé. Thậm chí ông còn không nhớ chúng thì làm sao mà ông giữ được 10 điều răn?”

Chẳng có ai là hoàn hảo khi nói về tiêu chuẩn của Đức Chúa Trời về sự công bình. Sứ đồ Giăng viết: “Vị bằng chúng ta nói mình không có tội chi hết, ấy là chính chúng ta lừa dối mình” (I Giăng 1:8).

Bắn Hụt Hồng Tâm

Tiêu chuẩn của sự công bình cần để có được sự sống đời đời đó là sự hoàn hảo. Khi Phao-lô viết: “Vì mọi người đều đã phạm tội, cho nên thiếu mất sự vinh hiển của Đức Chúa Trời.” Rô-ma 3:23 KJV), từ mà ông sử dụng cho *tội lỗi* có nghĩa là “bắn hụt hồng tâm”. Từ này bắt nguồn từ những cuộc thi bắn cung ở đó những cung thủ cố gắng bắn trúng hồng tâm. Vòng tròn đầu tiên gần với hồng tâm nhất được gọi là “Sin 1” vòng tròn thứ hai được gọi là “Sin 2”...Phao-lô nói rằng khi nói đến đạo đức, tâm linh, sự công bình hoàn hảo của Đức Chúa Trời thì tất cả chúng ta đều bắn hụt hồng tâm. Có thể bạn bắn gần trúng nhưng vẫn là ở Sin 1, hay có thể bạn bắn trượt và ở vùng Sin 101. Vấn đề là tất cả chúng ta đều bắn trượt hồng tâm- tất cả chúng ta trừ Chúa Giê-su.

Sự công bình của chúng ta là không đủ. Nó thiếu mất sự hoàn hảo cần thiết. Tất cả chúng ta đều bắn hụt hồng tâm. Tất cả chúng ta đều đã phạm tội.

Tốt Như Thế Nào Mới Là Đủ?

Thông thường khi tôi nói với ai đó về sự thật là sự công bình của họ là chưa đủ tốt thì họ hỏi tôi rằng “Vậy tốt như thế nào mới đủ?” Tôi kể với họ rằng Đức Chúa Giê-su đã trả lời câu hỏi đó. Ngài tạo nên một tuyên bố làm choáng váng mọi người tuyên bố đó bày tỏ về sự không xứng đáng của sự công bình chúng ta. “Vì ta phán cho các ngươi rằng, nếu sự công bình của các ngươi chẳng trội hơn sự công bình của các thầy thông giáo và người dòng Pha-ri-si, thì các ngươi chắc không vào nước thiên đàng” (Ma-thi-ơ 5:20).

Những thầy thông giáo và người Pha-ri-si yêu thích luật pháp. Họ nghĩ 600 luật trong Cựu Ước là chưa đủ vậy nên họ thêm vào hàng trăm luật nữa! Người Pha-ri-si là những kẻ công bình dựa vào bề ngoài. Họ dâng phần mười mọi thứ họ có cho đền thờ. Họ kiêng ăn 2 ngày một tuần. Họ đến nhà hội nhiều lần một tuần thêm vào tất cả các ngày lễ thậm chí cả khi họ đang trong kỳ nghỉ.

Họ tuân theo mọi luật lệ của họ với mục tiêu trở nên đủ tốt đẹp trong con mắt của Chúa. Họ muốn tích lũy được càng nhiều sự công bình của con người càng tốt. Nhưng Chúa Giê-su nói rằng sự công bình của người Pha-ri-si vẫn chưa đủ tốt!

Sự công bình của chúng ta không đủ để đưa chúng ta vào thiên đàng. Nó cũng chẳng đủ tốt để vượt qua được sự nhơ nhuốc của tội lỗi và khiến chúng ta được cứu. Nó cũng chẳng đủ để đem chúng ta đến với Đức Chúa Trời.

Sự Công Bình Của Đức Chúa Trời

“Hỡi con cái bé mọn ta, ta viết cho các con những điều này, hầu cho các con khỏi phạm tội. Nếu có ai phạm tội, thì chúng ta có Đấng cầu thay ở nơi Đức Chúa Cha, là Đức Chúa Giê-su Christ, tức là Đấng công bình” (I Giăng 2:1).

Hãy chú ý bốn từ cuối cùng ở trên (Jesus Christ the righteous) “Đức Chúa Giê-su Christ tức là Đấng công bình.” Tin xấu là chúng ta chẳng có đủ sự công bình. Tin tốt là Đức Chúa Giê-su có đủ sự công bình. Ngài không chỉ là Con duy nhất của Đức Chúa Trời mà còn là Con Đức Chúa Trời. Mẹ Ngài là một nữ đồng trinh. Tại sao? Vì Ngài có thể có nhân tính mà lại vô tội. “Vì chúng ta không có thầy tế lễ thượng phẩm chẳng có thể cảm thương sự yếu đuối chúng ta, bèn có một thầy tế lễ bị thử thách trong mọi việc cũng như chúng ta, song chẳng phạm tội” (Hê-bơ-rơ 4:15).

Hãy chú ý tới hai từ cuối cùng trong câu Kinh Thánh trên (without sin) “chẳng phạm tội.” Đức Chúa Giê-su không phải là người bình thường. Ngài là Con của Đức Chúa Trời và chẳng hề phạm tội. Tại sao tôi lại là một Cơ Đốc Nhân không phải là một người theo đạo Mormon, Phật giáo, hay Hồi giáo. Câu trả lời đó là Chúa Giê-su khác với Joseph Smith, Đức Phật Siddharthe (Tất Đạt Đa), hay là Mohamed. Đức Chúa Giê-su chẳng bao giờ phạm tội. Đức Chúa Giê-su đạt được sự công bình cần có. Ngài đã bắn trúng hồng tâm.

Sách Kế Toán Của Đức Chúa Trời

Khi tôi đang nói chuyện với Rob về sự công bình, tôi đã rút ra được một vài thứ mà tôi đã làm hàng tá lần để giúp mọi người hiểu về sự đơn giản của Phúc Âm. Tôi lấy một cái khăn ăn sạch ở bàn ăn khi chúng tôi đang ăn trưa. Trên đó tôi vẽ một biểu đồ theo lời chúng tôi nói, đọc nhiều đoạn Kinh Thánh và nói về sự thật là tất cả mọi người đều đã phạm tội và sự công bình của chúng ta là không xứng đáng. “Chúng tôi hết thầy đã trở nên như vật ô uế, mọi việc công bình của chúng tôi như áo nhớp.” (Ê-sai 64:6)

Vì có lời chép rằng: “Chẳng có một người công bình nào hết, dẫu một người cũng không.” (Rô-ma 3:10)

Vì mọi người đều đã phạm tội, cho nên thiếu mất sự vinh hiển của Đức Chúa Trời.” (Rô-ma 3:23, RKJV)

Sự công bình của tôi

Sự công bình của Đấng Christ

CHÚNG TA

+TỘI LỖI

Ê-sai 64:6; Rô-ma 3:10; 3:23

Sau đó chúng ta đọc Rô-ma 6:23: “Vi tiền công của tội lỗi là sự chết; nhưng sự ban cho của Đức Chúa Trời là sự sống đời đời trong Đức Chúa Giê-su Christ, Chúa chúng ta.” Chúng ta đã nói về thực tế là tội lỗi có giá phải trả là sự chết. Cái chết về thân thể là sự tách rời về

phần linh hồn với thân thể. Còn sự chết về thuộc linh là sự tách rời của linh hồn với Đức Chúa Trời. Bởi vì tất cả chúng ta đều đã phạm tội nên tất cả chúng ta đều phải chết và xa cách khỏi Đức Chúa Trời. Tôi cũng thêm biểu đồ sau về hậu quả của tội lỗi là sự chết như bạn thấy ở bên dưới.

Sự công bình của tôi

Sự công bình của Đấng Christ

CHÚNG TA

+TỘI LỖI

Ê-sai 64:6; Rô-ma 3:10; 3:23

SỰ CHẾT

Rô-ma 6:23a

Sau đó tôi vẽ một biểu đồ khác về “Sự công bình của Đấng Christ” và có được tin lành (tin vui). Chúng ta đọc nhiều câu Kinh Thánh về thực tế là Đức Chúa Giê-su không hề phạm tội.

“Hỡi con cái bé mọn ta, ta viết cho các con những điều này, hầu cho các con khỏi phạm tội. Nếu có ai phạm tội, thì chúng ta có Đấng cầu thay ở nơi Đức Chúa Cha, là Đức Chúa Giê-su Christ, tức là Đấng công bình.” (I Giăng 2:1)

“Vì chúng ta không có thầy tế lễ thượng phẩm chẳng có thể cảm thương sự yếu đuối chúng ta, bèn có một thầy tế lễ bị thử thách trong mọi việc cũng như chúng ta, song chẳng phạm tội.” (Hê-bơ-rơ 4:15)

Sự công bình của tôi

Sự công bình của Đấng Christ

CHÚNG TA

CHÚA GIÊ-SU

+TỘI LỖI

-TỘI LỖI

Ê-sai 64:6; Rô-ma 3:10; 3:23

I Giăng 2:1; Hê-bơ-rơ 4:15

SỰ CHẾT

Rô-ma 6:23a

Chúng ta đã nói về sự thật đó là Chúa Giê-su không hề phạm tội. Ngài không đáng phải chịu sự chết. Thay vào đó, Ngài xứng đáng được hưởng sự sống và đoàn tụ với Đức Chúa Trời đời đời trên thiên đàng. Chúng ta đọc lại Rô-ma 6:23 và tập trung vào phần cuối cùng: “Vì tiền công của tội lỗi là sự chết; *nhưng sự ban cho của Đức Chúa Trời là sự sống đời đời trong Đức Chúa Giê-su Christ, Chúa chúng ta.*”

Sự công bình của tôi

CHÚNG TA

+TỘI LỖI

Ê-sai 64:6; Rô-ma 3:10; 3:23

SỰ CHẾT

Rô-ma 6:23a

Sự công bình của Đấng Christ

CHÚA GIÊ-SU

-TỘI LỖI

I Giăng 2:1; Hê-bơ-rơ 4:15

SỰ SỐNG

Rô-ma 6:23b

Nhưng chúng ta không dừng lại ở đó. Tôi đã nói với Rob rằng: “Anh và tôi đã phạm tội và chúng ta đáng phải chết. Đúng không anh?”

Anh ấy nói “Đúng,”

Tôi lại tiếp tục, “Chúa Giê-su chưa hề phạm tội vậy nên Ngài đáng được hưởng sự sống và đoàn tụ với Đức Chúa Trời đúng không?”

Anh ấy nói “Đúng,”

“Vậy thì điều lớn nhất mà Chúa Giê-su đã làm cho chúng ta là gì?” Tôi hỏi. “Để nhớ đến điều đó thì nhiều người vẫn thường xuyên đeo nó trên cổ.”

“Ngài đã chết trên thập tự.” Rob trả lời.

“Đúng thế,” tôi nói, khi tôi vẽ một mũi tên từ từ *Chúa Giê-su* đến từ *sự chết*.

Sự công bình của tôi

CHÚNG TA

+TỘI LỖI

Ê-sai 64:6; Rô-ma 3:10; 3:23

SỰ CHẾT

Rô-ma 6:23a

Sự công bình của Đấng Christ

CHÚA GIÊ-SU

-TỘI LỖI

I Giăng 2:1; Hê-bơ-rơ 4:15

SỰ SỐNG

Rô-ma 6:23b

“Vâng đúng là Chúa Giê-su đã chết vì chúng ta,” tôi nói “nhưng tại sao Chúa Giê-su lại chết vì chúng ta?”

Rob trở nên yên lặng. Sau đó anh nói. “Đó là bởi vì tất cả chúng ta đều đã phạm tội và đáng phải chết.”

Sau đó tôi vẽ một mũi tên từ từ *chúng ta* đến từ *sự sống*.

Chúng ta đọc trong Rô-ma 6:23 lại, gạch dưới một vài từ khóa: “Vì tiền công của tội lỗi là sự chết; nhưng sự ban cho của Đức Chúa Trời là *sự sống đời đời trong Đức Chúa Giê-su Christ*, Chúa chúng ta.”

“Ồ giờ tôi hiểu rồi.” Rob nói “Chúa Giê-su chết vì chúng ta để chúng ta được hưởng sự sống.”

“Đúng vậy,” tôi nói. “Người không đáng phải chết là Chúa Giê-su đã chết để cho những ai đáng phải chết như chúng ta có thể được hưởng sự sống đời đời.”

Sau đó chúng tôi đọc câu Kinh Thánh này: “Vả, Đấng Christ cũng vì tội lỗi chịu chết một lần, là Đấng công bình thay cho kẻ không công bình, để dẫn chúng ta đến cùng Đức Chúa Trời; về phần xác thịt thì Ngài đã chịu chết, nhưng về phần linh hồn thì được sống” (I Phi-e-rơ 3:18).

“Theo như câu Kinh Thánh này tại sao Chúa Giê-su chịu chết?” Tôi hỏi.

“Để đem chúng ta đến với Đức Chúa Trời,” Rob trả lời.

“Đúng rồi,” Tôi nói.

Chúng tôi đọc câu Kinh Thánh này: “Đức Chúa Trời đã làm cho Đấng vốn chẳng biết tội lỗi trở nên tội lỗi vì chúng ta, hầu cho chúng ta nhờ Đấng đó mà được trở nên sự công bình của Đức Chúa Trời.” (II Cô-rinh-tô 5:21)

“Theo như câu Kinh Thánh này tại sao Chúa Giê-su lại chết?” Tôi nói tiếp.

“Để cung cấp cho chúng ta loại công bình mà nhờ đó tạo nên mối thông công với Đức Chúa Trời,” Rob trả lời.

“Hoàn toàn chính xác,” Tôi nói.

“Chúng ta cần xem thêm một điều nữa.” Tôi nói. “Hãy xem làm thế nào chúng ta có thể nhận được món quà của sự sống đời đời.” Chúng ta đọc Ê-phê-sô 2:8-9: “Vả, ấy là nhờ ân điển, bởi đức tin, mà anh em được cứu, điều đó không phải đến từ anh em, bèn là sự ban cho của Đức Chúa Trời. Ấy chẳng phải bởi việc làm đâu, hầu cho không ai khoe mình;” (Ê-phê-sô 2:8-9).

“Vậy là phải có đức tin” Rob nói. “Đó là cách duy nhất chúng ta có thể trở nên đủ tốt đẹp theo tiêu chuẩn của Đức Chúa Trời.”

“Đúng thế,” Tôi nói “Để nhận được món quà của Đức Chúa Trời thì anh phải có đức tin, hứa nguyện về niềm tin, toàn tâm toàn ý tin tưởng và hoàn toàn tin theo Chúa Giê-su. Đó là cách duy nhất để có được sự công bình để được cứu.”

Sau đó Rob quỳ xuống và hứa dâng cuộc đời anh cho Đức Chúa Trời bởi đức tin vào Chúa Giê-su Christ.

-Truyền Bá Phúc Âm Là-

1. Giúp đỡ mọi người nhận ra rằng họ không đủ tốt lành với Đức Chúa Trời nếu không tin Chúa Giê-su.
2. Giúp đỡ mọi người trở nên đủ tốt lành với Đức Chúa Trời bởi đức tin qua Chúa Giê-su.

-Câu Kinh Thánh Chìa Khóa-

“Đức Chúa Trời đã làm cho Đấng vốn chẳng biết tội lỗi trở nên tội lỗi vì chúng ta, hầu cho chúng ta nhờ Đấng đó mà được trở nên sự công bình của Đức Chúa Trời.” (II Cô-rinh-tô 5:21)

-Trích Dẫn Hay-

Nếu như tôi có một tiếng với một người, tôi sẽ dùng 55 phút đầu tiên để giải thích với người đó rằng anh ấy bị hư mất. Sau đó tôi sẽ dùng 5 phút cuối cùng để nói với anh ấy làm thế nào để được cứu.

-Khuyết Danh

Chú ý

1. Vào lúc này bạn muốn quay trở lại với Mười Điều Răn, bắt đầu với những câu về nói dối và ăn cắp.

9. Truyền Bá Phúc Âm Là...

Dẫn Mọi Người Đến Với Sự Biến Đổi Thực Sự.

Nếu như tôi chưa hoàn toàn hứa nguyện với Đấng Christ, thì Doug có lẽ là người hùng của tôi. Cậu ấy lớn hơn tôi vài tuổi, đã có căn hộ riêng, và lái một chiếc xe mới và nhanh. Cậu ấy cực kỳ đẹp trai, rất thông minh và có nhân cách tuyệt vời. Cậu ấy có một nụ cười chết người, thân thể cường tráng và lực lưỡng. Trên tất cả, cậu ấy thực sự là một chàng trai tốt bụng. Cậu ấy chăm chỉ và thăng tiến rất nhanh trong công ty. Những cô gái hoàn toàn say mê cậu.

Doug làm công việc là một trợ lý quản lý cho công ty mà tôi làm việc vào mùa hè. Là hai trong số ít những người trẻ tuổi độc thân, chúng tôi tự nhiên gắn bó với nhau. Vào những ngày nghỉ chúng tôi tập tạ và chạy bộ cùng nhau. Tôi sớm nhận ra rằng tất cả những gì Doug có được chỉ là vẻ bề ngoài thực ra bên trong cậu ấy trống rỗng. Cậu ấy bị thế gian dụ dỗ hoàn toàn về tình yêu và sống vì ba thứ lớn: tiền, tình, và quyền. Kinh Thánh tuyên bố rằng họ sẽ không hài lòng và thành công đó cũng không tồn tại mãi.

“Chớ yêu thế gian, cũng đừng yêu các vật ở thế gian nữa; nếu ai yêu thế gian, thì sự kính mến Đức Chúa Cha chẳng ở trong người ấy. Vì mọi sự trong thế gian, như sự mê tham của xác thịt, mê tham của mắt, và sự kiêu ngạo của đời, đều chẳng từ Cha mà đến, nhưng từ thế gian mà ra. Và thế gian với sự tham dục nó đều qua đi, song ai làm theo ý muốn của Đức Chúa Trời thì còn lại đời đời.” (I Giăng 2:15-17 NIV)

Khi tôi dành thời gian với Doug, cậu ấy chia sẻ với tôi càng ngày càng nhiều về quá khứ của mình, những nỗ lực của cậu, và những giấc mơ trong tương lai. Khi cậu ấy tin tưởng tôi, tôi đã chia sẻ về Chúa Giê-su đã thay đổi về cuộc đời của tôi như thế nào. Khi nói đến Chúa Giê-su, Doug tò mò nhưng chưa bị thuyết phục.

Lúc sắp hết mùa hè, cuối cùng tôi đã đưa được cậu ấy đi nhà thờ với tôi vào Chúa Nhật cuối cùng trước khi ra trường. Doug hiếm khi đi nhà thờ. Thật lạ khi thấy cậu ấy ở trong một môi trường mà ở đó cậu ấy không thoải mái và thậm chí đôi lúc hơi ngượng nghịu. Nhưng mọi người ở đó rất thân thiện, và cậu ấy chú ý xung quanh cẩn thận. Vị Mục Sư đã trình bày về Phúc Âm trong sứ điệp của ông hôm đó rất tốt.

Sau khi đi nhà thờ, tôi và Doug đi ăn trưa. Chúng tôi đã có một cuộc nói chuyện về nhà thờ và quan trọng hơn là về Chúa Giê-su. Tôi có thể nói rằng cậu ấy đã tiến thêm vài bước gần với Đức Chúa Trời hơn là do việc đi nhóm ở nhà thờ. Cậu ấy đã thoát khỏi sự tò mò về Chúa Giê-su tới bị cáo trách rằng mình cần Chúa Giê-su nhưng cậu vẫn chưa thấy thuyết phục.

Đây chính là lúc mà tôi phạm một sai lầm có thiện ý. Tôi thực sự quan tâm Doug và cực kỳ muốn cậu ấy biết về Đấng Christ. Tôi đã biết rằng trong một vài ngày tới con đường của chúng tôi sẽ tách ra bởi vì tôi sẽ rời trường học, và cậu ấy sẽ được chuyển tới trụ sở công ty trước khi cửa hàng của chính cậu đi vào hoạt động. Vậy nên tôi bày tỏ về Phúc Âm lần nữa cho Doug. Tôi có thể nói rằng cậu ấy hiểu những điểm chính. Cậu ấy bị ngăn cách khỏi Đức Chúa Trời bởi tội lỗi. Chúa Giê-su chết để trả giá cho tội lỗi của cậu. Cậu ấy cần phải kêu xin Chúa Giê-su cứu mình khỏi tội lỗi. Sau đó cậu ấy có thể kinh nghiệm được sự sống đời đời.

Doug nói rằng cậu tin vào tất cả những điều trên. Tôi có thể thấy mức độ thuyết phục trên mặt cậu ấy. Vậy mà thay vì biết ơn với kết quả đã đạt được, thì tôi lại vượt qua Chúa. Tôi xem nhẹ vấn đề thuộc linh và tiến lên trước với sức mạnh và sự khôn ngoan của mình. Tôi nắm tay cậu ấy để cầu nguyện cùng tôi và cầu xin Chúa Giê-su bước vào cuộc đời cậu. Doug tỏ vẻ miễn cưỡng.

“Tất cả những điều này đều mới với tôi, Dave,” cậu ấy nói.

“Vâng nhưng đều đúng với cuộc đời cậu,” tôi trả lời.

“Tôi đoán là cậu đúng,” cậu ấy nói, “Nhưng tôi thực sự thích cuộc đời tôi như bây giờ. Tôi không muốn thay đổi.”

“Chúa Giê-su có thể làm cuộc đời cậu trở nên tốt hơn,” tôi nói “Cậu sẽ bị tổn hại gì sao nếu cậu được cứu ngay lúc này?”

“Chẳng tổn hại gì tôi đoán vậy,” cậu ấy nhún vai.

Tôi có thể thấy cậu ấy không thoải mái. Nhưng bây giờ không còn là sự bất mãn về sự cáo trách của Đức Thánh Linh nữa. Đó là sự khó chịu của việc bị buộc phải làm điều gì đó mà cậu ấy không muốn. Nhưng tôi vẫn tiếp tục tiến lên. Tôi rất muốn cậu ấy được cứu.

“Doug hãy lặp lại lời cầu nguyện này sau tôi,” tôi nói. “Lạy Chúa kính yêu, con nhận ra rằng con có tội.”

Một cách lịch sự Doug đã lặp lại những từ này sau tôi. Chúng tôi cầu nguyện xong và tôi nói “Amen.” Cậu ấy lặp lại sau tôi nghe như được giải thoát.

Tôi nhìn lên với một nụ cười tự hào. Sau đó tôi hỏi Doug “Vậy bây giờ có điều gì khác trong cuộc sống của cậu không?”

Tôi mong cậu ấy sẽ nói với tôi rằng cậu ấy sẽ từ bỏ thói say rượu, ngừng đeo đuổi, lợi dụng những phụ nữ trẻ, và không còn sống vì tiền nữa. Tôi nghĩ cậu ấy sẽ nói rằng cậu ấy sẽ bắt đầu đọc Kinh Thánh và bắt đầu nghiên cứu Kinh Thánh thường xuyên và đi nhà thờ. Nhưng đó không phải là điều mà cậu ấy nói.

“Chẳng có gì cả,” cậu nói. “Chẳng có gì thay đổi đâu. Tôi đã nói với cậu là tôi thực sự thích cuộc đời tôi như thế, và tôi chưa sẵn sàng để Chúa Giê-su làm nó rời tung lên. Tôi muốn lên thiên đàng, nhưng tôi chưa sẵn sàng sống cho Chúa Giê-su.”

Tôi cảm thấy mình như thăng ngốc. Cho dù tôi đã làm nhiều điều đúng, nhưng tôi lại cố gắng chạy trước Chúa. Tôi đã vội cày xới, trồng và tưới nước và buộc bạn tôi phải hứa nguyện một điều mà cậu ấy chưa sẵn sàng. Tôi đã hiểu sai tình huống. Cậu ấy đã đi từ tò mò với Chúa Giê-su đến bị cáo trách bởi Đức Thánh Linh nhưng cậu ấy vẫn chưa bị thuyết phục về tội lỗi kinh khủng của mình và uy quyền tuyệt đối của một đời sống sống cho Đức Chúa Trời. Cậu ấy không muốn từ bỏ đời sống cũ và đến với Đức Chúa Trời. Vậy nên cho dù Doug có lặp lại lời cầu nguyện cùng tôi, thì cậu ấy hoàn toàn chưa được biến đổi.

Bốn Bước Đến Với Sự Cứu Rỗi Thực

1. TÒ MÒ: Tò mò về việc Chúa Giê-su là ai và Chúa Giê-su đã làm gì và có thể làm gì cho bạn.
2. BỊ CÁO TRÁCH: Bị cáo trách bởi Đức Thánh Linh về tội lỗi của bạn và hậu quả là sự đoán phạt.
3. BỊ THUYẾT PHỤC: Bị thuyết phục rằng Đức Chúa Giê-su là Con vô tội của Đức Chúa Trời và sự cứu chuộc chỉ có được bởi Ngài.
4. ĐƯỢC BIẾN ĐỔI: Được biến đổi hay là trở lại với đức tin mạnh mẽ dẫn bạn tránh xa tội lỗi và đến với sự cứu chuộc của Đức Chúa Trời.

Khi tôi vội vã cố dẫn dắt bạn tôi là Doug đến với Đấng Christ, cậu ấy đang ở đâu đó giữa bị cáo trách và bị thuyết phục. Bởi vì tôi đẩy nhanh tiến trình, cậu ấy thực sự chưa được biến đổi vào lúc đó và chẳng đem lại bằng chứng nào về một cuộc đời được biến đổi.

Chúa Giê-su Phân Loại Sự Tò Mò Đơn Thuần

Trong đoạn 6 của Phúc Âm Giăng, chúng ta thấy rằng Chúa Giê-su đang bận chữa bệnh cho người ốm. Trên hết những điều này, Ngài đã thi hành phép lạ diệu kỳ đó là cho 5000 người ăn với bữa trưa của một cậu bé gồm 5 cái bánh lúa mạch nhỏ và 2 con cá nhỏ (Giăng 6:1-15). Đám đông đang tò mò về bản thể của con người kỳ diệu này vậy nên họ đi theo Ngài thành đoàn và đang tự hỏi xem Ngài sẽ làm gì tiếp theo và hy vọng Ngài sẽ đáp ứng những nhu cầu của họ nhiều hơn nữa (Giăng 6:26-28).

Như trong đoạn Kinh Thánh này đã bày tỏ, Chúa Giê-su biết rõ sự nông cạn của họ. Bằng cách đưa họ đến thời điểm quyết định về bản tính của Ngài, Ngài kêu gọi họ hứa nguyện với Ngài điều đó khiến họ trở nên những người theo Ngài thực sự (Giăng 6:29-65). Đáng buồn là vào thời điểm đó có một số người quay lại nhưng không phải tất cả.

“Từ lúc ấy, có nhiều môn đồ Ngài trở lui, không đi với Ngài nữa. Đức Chúa Giê-su phán cùng mười hai sứ đồ rằng: Còn các ngươi, cũng muốn lui chăng? Si-môn Phi-e-rơ thưa rằng: Lạy Chúa, chúng tôi đi theo ai? Chúa có những lời của sự sống đời đời; chúng tôi đã tin, và nhận biết rằng Chúa là Đấng Thánh của Đức Chúa Trời.” (Giăng 6:66-69 NIV)

Vào thời điểm đó sự cứu chuộc thường bắt đầu với sự tò mò, nhưng tò mò thôi không đủ để kinh nghiệm được sự biến đổi thực sự. Chúng ta phải trải nghiệm sự cáo trách của Thánh Linh khi Ngài cáo trách chúng ta về tội lỗi, thiếu sự công bình của chúng ta và sự phán xét (Giăng 16:8). Chúng ta được biết rằng Đức Chúa Giê-su thực là Đấng Christ, là Con vô tội của Đức Chúa Trời, bằng cách tin vào Lời Chúa (Giăng 16:30-31). Chúng ta phải có đức tin chắc chắn rằng Ngài thực sự có lời của sự sống và sự hứa nguyện theo Chúa Giê-su (Giăng 6:68-69). Thực sự theo Chúa Giê-su sẽ đem lại kết quả là từ bỏ đời sống cũ đầy tội lỗi để đến với Đức Chúa Trời trong sự tin cậy hoàn toàn vào Chúa Giê-su và quyết định tuân theo Lời Ngài. Một đời sống được thực sự biến đổi như vậy sẽ đem đến một kết quả đảo ngược.

Hai Mặt Của Sự Biến Đổi Thực

Trong cả tiếng Hê-bơ-rơ và tiếng Gréc (Hy Lạp), từ biến đổi đều mang nghĩa là “quay lại.” Sự biến đổi thực sự đó là từ bỏ cái gì đó (tội lỗi) và quay về ai đó (Đức Chúa Trời). Sự biến đổi đó có hai mặt, một mặt phải và một mặt trái.

Mặt phải của sự biến đổi thực đó là quay về với Đức Chúa Trời (Công Vụ 9:35; 11:21; 15:19; II Phi-e-rơ 2:25). Một số người coi mặt phải này như là đức tin. Mặt trái của sự biến đổi đó là từ bỏ tội lỗi, thường được gọi là sự ăn năn. Kết hợp lại chúng sẽ đem lại kết quả là sự biến đổi thực sự.

Phao-lô rao giảng về cả hai mặt của sự biến đổi. Ông nói, “Giảng cho người Giu-đa như cho người Gờ-réc về sự ăn năn đối với Đức Chúa Trời, và đức tin trong Đức Chúa Giê-su là Chúa chúng ta” (Công Vụ 20:21 NIV). Sau đó ông đã miêu tả cả hai mặt khi ông tổng kết lại chức vụ của mình bằng câu nói rằng ông trước hết đã “khuyên dỗ người thành Đa-mách, kể đến người thành Giê-ru-sa-lem và cả xứ Giu-đê, rồi đến các dân ngoại rằng phải ăn năn và trở lại cùng Đức Chúa Trời, làm công việc xứng đáng với sự ăn năn” (Công Vụ 26:20).

Ba Khía Cạnh Của Sự Biến Đổi Thực Sự

Sự biến đổi thực sự không chỉ có hai mặt nhưng nó cũng có tác động đến một người ở ba mức độ -trí tuệ, cảm xúc, và ý chí. Để trải nghiệm sự biến đổi thực sự, một người phải *biết* điều gì đó, *cảm nhận* điều gì đó và *làm được* điều gì đó.

1. Biết. Để được biến đổi, một người phải biết về tình trạng hư mất của chính mình (Rô-ma 3:20; Thi Thiên 51:3-4; Ê-xê-chi-ên 36:31) và biết rằng Đức Chúa Giê-su là phương thuốc thiêng để giải cứu khỏi tội lỗi (Rô-ma 10:13, 17; Thi Thiên 109:10; Phi-líp 3:8). Sự biến đổi thực

sự là kết quả của việc biết và tin vào những lẽ thật cơ bản của Phúc Âm – sự chết, sự chôn, và sự sống lại của Chúa Giê-su vì tội lỗi của chúng ta.

2. Cảm nhận. Để được biến đổi, một người phải có một trái tim tan vỡ và ăn năn vì tội lỗi của mình (Giê-rê-mi 31:19; Thi Thiên 51:17; II Cô-rinh-tô 7:10) và cảm thấy được kéo đến với Đấng Christ (Giăng 6:44, 65; I Tê-sa-lô-ni-ca 2:13). Sự biến đổi thực là kết quả của việc cảm thấy biết lỗi và xấu hổ về tội lỗi của người đó.

3. Hành động. Để được biến đổi, một người phải từ bỏ tội lỗi mình (Công Vụ 26:18; Ê-xê-chi-ên 14:6; II Cô-rinh-tô 7:11) và đến với Đấng Christ tin vào duy Ngài để nhận được sự cứu chuộc (Công Vụ 15:11; 16:31; Phi-líp 3:9). Niềm tin này được bày tỏ bởi sự kêu xin Chúa cứu lấy bạn (Rô-ma 10:9, 13). Sự ăn năn này thay đổi cách bạn sống.

Nhiều người đáp ứng lại lời mời gọi, cầu nguyện, và điền tên vào phiếu ghi tên chưa bao giờ kinh nghiệm được sự biến đổi thực sự. Phúc Âm đã thâm nhập vào trí tuệ, thậm chí chạm đến cảm xúc nhưng chưa đụng đến ý chí của họ. Đức tin không trở thành đức tin cứu chuộc được cho đến khi nó có tác động đến cả ba khía cạnh trên.

Gia-cơ đã viết rằng kể cả ma quỷ cũng có đức tin tác động đến trí tuệ của chúng (chúng biết là có một Đức Chúa Trời) và cảm xúc của chúng (chúng run sợ) nhưng đức tin đó chẳng cứu chúng được đó là bởi vì đức tin này không đem đến kết quả là thay đổi hành động của chúng.

“Hỡi anh em, nếu ai nói mình có đức tin, song không có việc làm, thì ích chi chẳng? Đức tin đó cứu người ấy được chẳng? Ví thử có anh em hoặc chị em nào không quần áo mặc, thiếu của ăn uống hằng ngày, mà một kẻ trong anh em nói với họ rằng: Hãy đi cho bình an, hãy sưởi cho ấm và ăn cho no, nhưng không cho họ đồ cần dùng về phần xác, thì có ích gì chẳng? Về đức tin, cũng một lẽ ấy; nếu đức tin không sanh ra việc làm, thì tự mình nó chết.

Hoặc có kẻ nói: Người có đức tin, còn ta có việc làm. Hãy chỉ cho ta đức tin của người không có việc làm, rồi ta sẽ chỉ cho người đức tin bởi việc làm của ta. Người tin rằng chỉ có một Đức Chúa Trời mà thôi, người tin phải; ma quỷ cũng tin như vậy và run sợ.” (Gia-cơ 2:14-19)

Đơn Giản, Nhưng Không Dễ

Để được biến đổi thì rất đơn giản nhưng không hề dễ. Không dễ để chấp nhận tội lỗi của chúng ta. Chúng ta không thoải mái khi chấp nhận rằng chúng ta hoàn toàn không đủ khả năng để cứu chính mình. Thật không dễ để rời bỏ một cách sống mà trung tâm của nó là chính là tội lỗi. Thật khó để đưa của đời chúng ta đến với một chủ mới.

Đức Chúa Giê-su đã miêu tả sự khó khăn đơn thuần của biến đổi thực sự như là sự khác biệt giữa việc đi qua một cánh cửa rộng với một cánh cửa hẹp. Sự biến đổi thực sự giống như đi qua một cánh cửa hẹp và theo một con đường chật. Đức Chúa Giê-su là cánh cổng và đời sống của Cơ Đốc Nhân là con đường. “Hãy vào cửa hẹp, vì cửa rộng và đường khoáng khoát dẫn đến

sự hư mất, kẻ vào đó cũng nhiều. Song cửa hẹp và đường chật dẫn đến sự sống, kẻ kiếm được thì ít” (Ma-thi-ơ 7:13-14, NIV).

Không Quá Phức Tạp

Trong khi sự biến đổi thực sự là không dễ nhưng lại tương đối đơn giản dễ hiểu. Thậm chí cả một đứa trẻ cũng có thể được biến đổi. Trong khi sự biến đổi thực sự là một hành động kỳ diệu của Đức Chúa Trời, về phía con người, sự biến đổi đó cũng có thể đơn giản như là A, B, C. Mỗi một chữ cái đó tượng trưng cho một trong ba khía cạnh của sự biến đổi thực sự.

Chấp nhận. Được cứu hay thực sự được biến đổi, một người phải *biết* về tình trạng hư mất của mình và *chấp nhận* Chúa Giê-su là phương thuốc thiêng liêng để tẩy sạch tội lỗi. Có một vài lẽ thật mà họ phải biết. Họ phải sử dụng trí tuệ của mình.

Tin. Được cứu hay thực sự được biến đổi, một người phải *tin* rằng Đức Chúa Giê-su đã chết vì tội lỗi của người đó và rằng Ngài đã sống lại từ kẻ chết.

Kêu cầu. Được cứu hay thực sự được biến đổi, một người phải *xưng nhận* Chúa Giê-su là Chúa và *kêu cầu* danh Ngài (Rô-ma 10:9,13). Điều này bày tỏ một ý chí là làm điều mà Đức Chúa Trời mong muốn.

Không Được Cứu Bởi Một Cái Thuyền

Steve and Debbie thuộc trong nhóm học Kinh Thánh, mà Cathy và tôi tổ chức tại nhà. Nhóm này được tạo ra bởi những người trẻ tuổi là những người quan tâm đến Cơ Đốc Giáo. Từng thành viên trong nhóm được cứu. Debbie cũng đã được cứu nhưng Steve thì chưa sẵn sàng. Anh ấy là một kỹ sư và không xuất thân trong nhà thờ. Tất cả đều mới mẻ đối với anh.

Hết tuần này qua tuần khác Đức Chúa Trời làm việc trong lòng anh. Chúng tôi đã thấy anh ấy chuyển từ tò mò về Chúa Giê-su tiến đến bị cáo trách bởi Đức Thánh Linh về việc anh ấy cần có Đấng Christ. Chúng tôi đã thấy Steve tin Chúa Giê-su là Chúa và rằng anh ấy cần Chúa Giê-su cứu mình. Nhưng có gì đó đã ngăn anh ấy lại.

Một đêm Cathy và tôi đến gặp Steve và Debbie tại nhà họ. Chúng tôi hy vọng có cơ hội đưa dẫn Steve đến với Đấng Christ. Trong khi Cathy và Debbie đang nói chuyện trong bếp, Steve đưa tôi ra ngoài vào cái ga-ra xe hơi khổng lồ của mình. Anh ấy khoe với tôi “những món đồ chơi” của mình như cách anh gọi chúng –một chiếc xe thể thao, một chiếc xe máy cổ, và một cái thuyền mới toanh.

Tôi ồ và à về những món đồ chơi của anh. Sau đó tôi dẫn cuộc hội thoại trở về những điều thuộc linh và hỏi thẳng Steve về điều gì đã ngăn anh dâng đời mình cho Đấng Christ.

“Cái thuyền đó” anh nói, và chỉ vào cái thuyền mới còn sáng bóng. “Tôi chỉ vừa mới mua vào mùa hè này. Tôi sợ rằng nếu như tôi được cứu, Chúa Giê-su có thể muốn tôi từ bỏ nó.”

“Cảm ơn vì đã trả lời thành thực” tôi nói. Tôi thực sự muốn cố nói với anh ấy dù sao cũng hãy cầu nguyện để được cứu, nhưng Chúa đã báo tôi phải im lặng.

“Tôi đoán rằng đó không phải là một lý do hay,” anh ấy nói “Nhưng tôi đã tiết kiệm tiền khoảng 3 năm để mua nó.”

Trông anh ấy có vẻ thực sự biết lỗi. Tôi mím chặt môi và quyết định rằng mình sẽ không phải là người nói anh ấy cầu nguyện mà anh ấy thực sự không muốn.

“Nhưng dù sao nó cũng chỉ là một cái thuyền” anh ấy nói, và lắc đầu khi chúng tôi bước ra khỏi ga-ra.

Phần Còn Lại Của Câu Chuyện

Năm đêm sau trong căn nhà của chúng tôi, khi chúng tôi kết thúc buổi học Kinh Thánh, đến lượt Steve chia sẻ về điều mà Đức Chúa Trời đã nói với anh qua Lời Ngài tối đó. “Ừm”, anh ấy bắt đầu với vẻ mặt hối lỗi, “trong những tuần gần đây các bạn đã được cứu và đang kể với nhau rằng các bạn ấy cảm thấy bên trong mình tốt ra sao. Con cũng đang nghĩ rằng những điều đó thật tốt cho các bạn, nhưng con vẫn đang sống tốt mà không cần được cứu.” Anh ấy tiếp tục, “Nhưng trong những ngày gần đây trong sâu thẳm con cảm thấy thật khốn khổ. Con đoán rằng con đang chạy trốn khỏi Đức Chúa Trời. Vậy nên,” anh ấy ngừng lại “...dù thế nào thì con biết rằng con cần được cứu.”

“Cậu có tin rằng Đức Chúa Giê-su chết vì tội lỗi của cậu và sống lại từ kẻ chết không?” Tôi hỏi.

“Có,” anh ấy nói.

“Cậu có muốn từ bỏ tội lỗi của mình không?”

“Có,” anh ấy nói.

“Cậu có muốn cầu xin Chúa Giê-su và làm *bất kỳ điều gì* Ngài nói không?” Tôi nhấn mạnh từ *bất kỳ điều gì*. Steve và tôi đều hiểu tại sao.

“Có,” anh ấy nói.

“Thế thì chúng ta hãy quỳ gối và cậu hãy nói với Ngài về mọi việc.”

Và anh ấy đã làm thế!

Nhân tiện, tôi nghĩ anh ấy đã bán con thuyền sau một thời gian vì anh ấy không dùng đến nó nhiều.

-Truyện Bá Phúc Âm Là...-

1. Giúp đỡ mọi người kinh nghiệm được sự biến đổi thực sự.
2. Dẫn dắt mọi người đến với Đức Chúa Trời bởi đức tin và ăn năn từ bỏ tội lỗi.
3. Phải biết khi nào cần im lặng và hãy để Đức Thánh Linh làm việc.

-Câu Kinh Thánh Chìa Khóa-

“Quả thật, ta nói cùng các ngươi, nếu các ngươi không đổi lại và nên như đứa trẻ, thì chẳng được vào nước thiên đàng đâu.” (Ma-thi-ơ 18:3)

-Những Trích Dẫn Hay-

Trước khi bạn và tôi có được một hy vọng có căn cứ dựa vào Kinh Thánh là được hạnh phúc trong tương lai thì phải có một vài sự thay đổi lớn, đáng chú ý và thú vị diễn ra trong linh hồn của chúng ta.

-George Whitefield¹

Sự biến đổi nói về sự thay đổi trong tâm lòng đem lại kết quả là sự biến đổi cuộc sống. Sự biến đổi đến từ Chúa Giê-su Christ liên quan đến mọi thứ thuộc về người đó đó không chỉ là cách chúng ta suy nghĩ, mà còn là cách chúng ta tin và cách chúng ta cam kết và xây dựng chính mình, cộng đồng và xã hội.

-Kim Thoday²

Ghi Chú

1. G. Whitefield trong bài giảng “Mark of True Conversion”
2. K. Thoday “Conversion (Lu-ca 19:1-10)” được đăng bởi John Mark Ministries.

10. Truyền Bá Phúc Âm Là...

Một Quá Trình Dẫn Đến Một Sự Kiện

Cả tiến sĩ David Wheeler và tôi đều dạy những lớp học gồm hàng trăm sinh viên năm nhất. Cứ mỗi một học kỳ tôi tìm những người tình nguyện và đưa bốn thiếu nữ trẻ tuổi độc thân lên trước cả lớp. Tôi yêu cầu họ đưa ra phản ứng chân thật nhất đối với một số tình huống (kịch bản).

Kịch bản 1. Chuyện gì xảy ra nếu như một người đàn ông trẻ khá cuốn hút đến lớp khi tôi bắt đầu giảng? Hãy tưởng tượng rằng anh ấy ngồi cạnh bạn nhưng chẳng nói gì với bạn. Ngay sau giờ học anh ấy quỳ một bên gối xuống và lấy ra một chiếc nhẫn kim cương, và hỏi rằng “Em sẽ lấy anh chứ?”

Sau đó tôi hỏi từng cô gái “Bạn có lấy anh ấy không?”

Sau khi cười khúc khích, họ luôn luôn đưa ra câu trả lời là: “Không!”

Sau đó tôi hỏi “Tại sao?”

Bạn có thể đoán được những câu trả lời của họ. “Tôi thậm chí còn không biết anh ta.”

Sau đó tôi hỏi “Bạn nghĩ gì về anh ta?”

“Tôi nghĩ là anh ta bị điên,” chính là câu trả lời chung của họ.

Kịch bản 2. Điều gì xảy ra nếu một người đàn ông trẻ tuổi khá cuốn hút đến lớp khi tôi bắt đầu giảng? Hãy tưởng tượng rằng anh ấy ngồi cạnh bạn nhưng chẳng nói gì với bạn. Ngay sau giờ học anh ấy mời bạn đi uống cà phê ở cửa hàng Starbucks. Bạn đi và trò chuyện khoảng nửa giờ và đã có một khoảng thời gian đẹp với nhau. Điều xảy ra tiếp theo bạn đã biết rồi đó, anh ấy quỳ một bên gối xuống, lấy ra một chiếc nhẫn kim cương và hỏi “Em sẽ lấy anh chứ?”

Sau đó tôi hỏi từng cô gái “Bạn sẽ lấy anh ấy chứ?”

Sau vài tiếng cười lớn, họ vẫn đưa ra câu trả lời khá giống nhau đó là: “Không!”

Sau đó tôi hỏi, “Tại sao?”

Bạn có thể đoán được những câu trả lời của họ. “Tôi vẫn chưa thực sự biết anh ấy.”

Sau đó tôi hỏi, “Các bạn nghĩ gì về anh ấy?”

“Tôi vẫn nghĩ là anh ta bị điên,” là câu trả lời chung của họ.

Kịch bản 3. Điều gì xảy ra nếu một người đàn ông trẻ tuổi khá cuốn hút đến lớp khi tôi bắt đầu giảng? Hãy tưởng tượng rằng anh ấy ngồi cạnh bạn nhưng chẳng nói gì với bạn. Ngay sau giờ học anh ấy mời bạn đi uống cà phê ở cửa hàng Starbucks. Bạn đi cùng và đã có một khoảng thời gian đẹp với nhau. Sau đó anh ấy ngồi cạnh bạn ở lớp học vào ngày hôm sau và ngay sau khi học xong, anh ấy quỳ một bên gối xuống, lấy ra một chiếc nhẫn kim cương và hỏi “Em sẽ lấy anh chứ?”

Sau đó tôi hỏi từng cô gái “Bạn sẽ lấy anh ấy chứ?”

Sau khi nhìn tôi giống như tôi bị điên, 95% các cô gái vẫn nói “Không!” 4% hỏi xem anh ấy có dễ thương không, và 1% hỏi viên kim cương to như thế nào?

Sau đó tôi hỏi “Tại sao bạn lại không lấy anh ấy?”

Bạn có thể đoán được những câu trả lời của họ. “Tôi vẫn chưa biết gì nhiều về anh ấy. Kết hôn là một sự cam kết quan trọng. Tôi cần phải biết chàng trai kia rõ hơn trước khi tôi đồng ý cưới anh ấy.”

Vào lúc này tôi hỏi toàn bộ cả lớp trả lời cho tình huống này.

Kịch bản 4. Hãy tưởng tượng rằng bạn chưa bao giờ đến nhà thờ trong đời bạn và bạn chưa bao giờ đọc Kinh Thánh. Bạn đã nghe đến tên Chúa Giê-su nhưng thường dùng trong một lời nguyện rửa hay là một phần của câu nói đùa. Bạn đã nghe về “những Cơ Đốc Nhân được sanh lại” nhưng chưa từng biết một ai. Một ngày kia một Cơ Đốc Nhân sanh lại ngăn bạn lại trên đường và hỏi rằng liệu bạn có muốn tin nhận Chúa Giê-su là Cứu Chúa của cá nhân bạn. Bạn sẽ nói gì?

Một Cam Kết Quan Trọng

Hôn nhân là một cam kết nghiêm túc. Hôn nhân phải kéo dài đến suốt đời. Không một cô gái người Mỹ bình thường và không ư mạo hiểm lại chọn kết hôn với một ai đó mà cô ấy không biết rõ. Vì thế mọi người mất hàng tháng thậm chí là hàng năm để tìm hiểu mọi điều có thể về một người và tìm hiểu xem liệu người đó có đáng tin cậy hay không.

Tương tự như vậy, tin Chúa Giê-su là Chúa và là Đấng Cứu Thế là một cam kết quan trọng, mà Kinh Thánh so sánh giống như hôn nhân vậy. Chúa Giê-su được gọi là chàng rể (Ê-phê-sô 5:25-27; Khải Huyền 19:7-9). Và cam kết đó kéo dài đời đời.

Không một người bình thường, không yêu thích mạo hiểm nào lại đồng ý cam kết đời sống của mình nhận Chúa Giê-su là Chúa và Đấng Cứu Thế nếu như anh ấy không biết rõ về Ngài. Anh ấy sẽ thường dành thời gian để tìm hiểu về Chúa Giê-su trước khi trao cuộc đời mình cho Ngài.

Theo lý tưởng thì một cuộc hôn nhân là quá trình (tìm hiểu và tin tưởng lẫn nhau) dẫn đến một sự kiện (lễ cưới) đem lại kết quả là sống với nhau trọn đời. Truyền Bá Phúc Âm cũng giống như vậy. Có một quá trình mà qua đó người chưa tin Chúa biết về Chúa Giê-su và Phúc Âm dẫn đến một sự kiện, một hành động bởi đức tin và sự ăn năn đem lại kết quả là hưởng sự sống đời đời trong mối tương giao với Chúa Giê-su.

Truyền bá Phúc Âm có hiệu quả là giới thiệu những người chưa tin Chúa (thân hữu) có liên hệ với Chúa Giê-su. Truyền bá Phúc Âm coi trọng quá trình và không đẩy nhanh quá trình đó. Truyền bá Phúc Âm dẫn mọi người từng bước từng bước đến với một cuộc hôn nhân đời đời với chàng rể trên thiên đàng là Chúa Giê-su Christ.

Những Người Leo Bậc Thang Đến Sự Cứu Rỗi

Một trong những người cố vấn của tôi là tiến sĩ Elmer Towns. Trong cuốn sách của ông *Winning The Winnable*, ông đã tranh luận về quá trình mà qua đó hầu hết mọi người đến với sự cứu rỗi. Trong chương 2 ông đã kể câu chuyện về quá trình ông được cứu.

Tôi không trở thành một Cơ Đốc Nhân ngay lần đầu tôi nghe về Phúc Âm. Mặc dù tôi lớn lên trong nhà thờ và biết những thuật ngữ tôn giáo, tôi không tìm kiếm Đức Chúa Trời mà tôi cũng chẳng quan tâm đến cuộc đời của mình trong cõi đời đời. Tôi tham gia vào một cuộc mít-tinh của giới trẻ khi đó tôi nhìn thấy những Cơ Đốc Nhân trẻ tuổi họ có cái gì đó mà tôi không có. Tôi muốn được giống họ.

Tiếp theo đó tôi đi nghe Jack Wyrzten, một nhà truyền bá Phúc Âm trẻ tuổi giảng về Phúc Âm. Lần đầu tiên tôi cảm thấy tôi bị hư mất và phải xuống địa ngục. Tôi không tiến tới để được cứu nhưng tôi không còn thấy hài lòng vì tội lỗi mình nữa.

Sau đó tôi đến một buổi phấn hưng là nơi tôi được nghe về Phúc Âm. Tôi nghe nói phải mời gọi Chúa Giê-su Christ vào trong lòng mình để được cứu. Tôi đã làm điều đó vào ngày 25 tháng 7 năm 1950. Mất nhiều bậc thang để tôi nhận ra điều mình cần được cứu. Khi chúng tôi làm chứng cho những người bạn chưa được cứu chúng tôi nhận ra các bước họ cần phải làm để được cứu.¹

Sau đó trong cuốn sách Towns đã đề cập rằng theo những nghiên cứu của ông vào những năm 1980 nói chung mọi người phải nghe về Phúc Âm 3,4 lần trước khi họ tin nhận Đấng Christ.² Tôi đoán rằng trong thế giới ngày nay số lần mà ai đó cần phải nghe về Phúc Âm trước khi tin nhận Đấng Christ còn cao hơn nhiều. Rõ ràng là có người sẽ được cứu ngay lần đầu tiên anh ấy hay cô ấy nghe về Phúc Âm. Nhưng hầu hết mọi người cần phải từng bước một hướng đến sự cam kết lâu dài với Đấng Christ. Sự cứu chuộc là một quá trình dẫn đến một sự kiện. Truyền bá Phúc Âm hiệu quả dẫn mọi người từng bước từng bước đến với sự kiện tin nhận Đấng Christ là Chúa Cứu Thế của họ.

Một ẩn dụ thường được sử dụng trong Tân Ước nói về kinh nghiệm được cứu đó là sự sinh lại. Đức Chúa Giê-su liên hệ sự cứu chuộc như là được sanh lại (Giăng 3:3,5). Phi-e-rơ cũng sử dụng

sự giống nhau của sự sinh lại có liên hệ với sự cứu chuộc (I Phi-e-rơ 1:23). Trong thư tín đầu tiên sứ đồ Giăng đã tuyên bố rằng sự cứu chuộc là sự sinh lại là kết quả của đức tin trong Đấng Christ (I Giăng 5:1).

Sự ra đời là một quá trình lên đến tột cùng trong một sự kiện. Sự kiện được ghi lại trên một giấy khai sinh với một ngày rõ ràng và thời gian được đo chính xác đến từng phút. Sự ra đời là sản phẩm của một quá trình 9 tháng mà chúng ta gọi là mang thai đối với đứa trẻ và có thai đối với bà mẹ. Sự cứu chuộc cũng giống với sự ra đời mà ở đó thường là một quá trình kéo dài hàng tháng thậm chí hàng năm dẫn đến thời điểm mà người đó dâng cuộc đời của anh ấy hay cô ấy cho Đấng Christ.

Một đứa bé khỏe mạnh thường là đứa trẻ được sinh ra đủ tháng. Quá trình này không thể cắt ngắn. Về thuộc linh khi mọi người cần có một khoảng thời gian đủ để linh hội được ý nghĩa của Phúc Âm và đáp lại nó, thì lợi ích của việc tiếp tục sống cho Đấng Christ sau khi quyết định lại càng cao hơn.

Truyền Bá Phúc Âm Giống Thu Hoạch Vụ Mùa

Mặc dù hầu hết chúng ta không phải là nông dân, nhưng chúng ta hiểu rằng có một quá trình liên quan đến việc thu hoạch một vụ mùa. Ví dụ, nếu một nông dân muốn thu hoạch một vụ ngô, thì anh ấy không chỉ đơn giản là nhảy lên máy kéo, lái đến những cánh đồng và bắt đầu thu hoạch ngô. Một quá trình rất dài phải được làm theo. Đầu tiên anh ấy phải cày xới đất trồng. Sau đó thì anh ta mới gieo ngô giống. Cây non phải được bón phân, tưới nước và làm cỏ. Cây non phải có thời gian để phát triển. Toàn bộ quá trình này phải được thực hiện trước khi sự kiện vụ thu hoạch xảy ra.

Sứ đồ Phao-lô so sánh quá trình truyền bá Phúc Âm của người Cô-rinh-tô với canh tác nông nghiệp. Ông nói rằng sự biến đổi của họ là kết quả của việc trồng tưới thuộc linh trước khi thu hoạch.

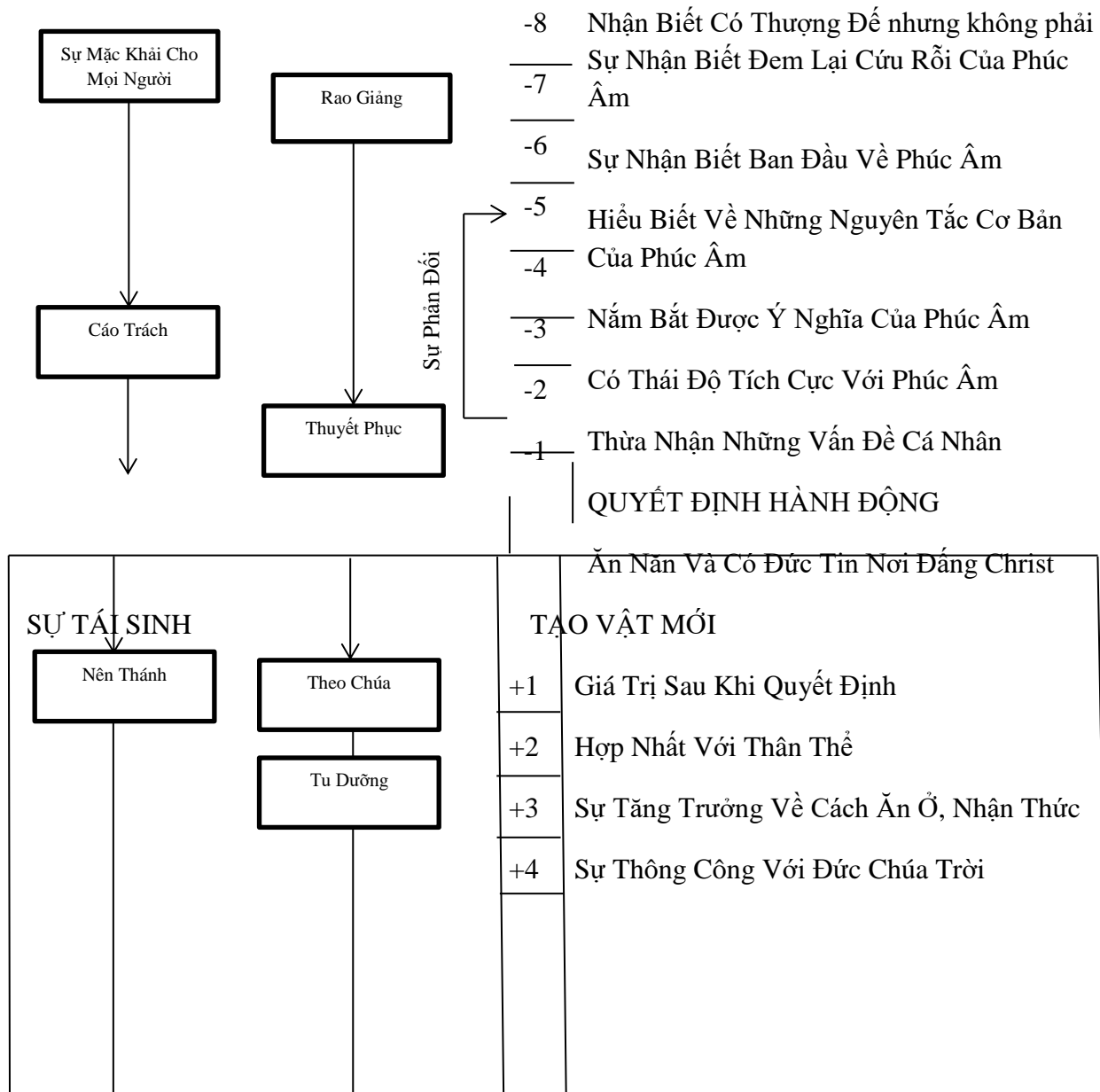
“Tôi đã trồng, A-bô-lô đã tưới, nhưng Đức Chúa Trời đã làm cho lớn lên. Vậy, người trồng kẻ tưới, đều không ra gì, song Đức Chúa Trời là Đấng làm cho lớn lên. Người trồng, kẻ tưới, đều bằng nhau; ai nấy sẽ nhận phần thưởng tùy theo việc mình đã làm. Và, chúng tôi là bạn cùng làm việc với Đức Chúa Trời; anh em là ruộng Đức Chúa Trời cày, nhà của Đức Chúa Trời xây.” (I Cô-rinh-tô 3:6-9 NIV)

Về cùng ý nghĩa thì mọi người bạn gặp là một cánh đồng thuộc linh. Trách nhiệm của chúng ta đó là làm việc cùng nhau để cày xới đất, gieo trồng, tưới nước, và chờ đợi Đức Chúa Trời ban cho vụ mùa. Sự cứu chuộc là một quá trình dẫn tới một sự kiện. Sự truyền bá Phúc Âm hiệu quả hiểu rằng trước khi có được mùa gặt, đất trồng trong lòng của những người chưa tin Chúa phải được cày xới, gieo trồng, và tưới nước trước đó.

Truyền Bá Phúc Âm Là Một Quá Trình Dẫn Đến Một Sự Kiện

Một nhà truyền giáo tên là Jame Engel muốn mô tả hành trình một người được biến đổi và sau đó. Ông để một người hoặc thậm chí là một nhóm người có thể đến với Đấng Christ lên một cái cân. Quan điểm là không phải mọi người đều ở trên cùng một điểm của cái cân. Một vài người thì gần với sự ăn năn cứu chuộc linh hồn và đức tin hơn những người khác. Nếu chúng ta hiểu đại khái rằng vị trí một người (hay một nhóm người) đứng về thuộc linh trên cái cân này, chúng ta có thể thay đổi cách chúng ta bày tỏ Phúc Âm đối với họ.³ Cân của Engel sau đó được thay đổi thành vai trò của Đức Chúa Trời và vai trò của người rao truyền Phúc Âm, cùng với đó là sự đáp ứng của người chưa tin Chúa. Hãy nghiên cứu biểu đồ này cẩn thận.

VAI TRÒ CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI VAI TRÒ CỦA NGƯỜI TRUYỀN BÁ SỰ ĐÁP ỨNG CỦA CON NGƯỜI

+5 Địa Vị Quản Gia

- Kết Quả

- Bên Trong (Ăn Tứ,)

- Bên Ngoài (Làm động xã chứng, hoạt hội.)

Khi chúng ta nghiên cứu cân của Engel, thật hữu ích khi nhớ rằng không phải mọi người đến với Đấng Christ đều chính xác theo những bước này hay là luôn luôn theo trật tự này. Quá trình cứu chuộc là một điều gì đó huyền nhiệm (xem Giăng 3:8) và không phải luôn theo đường thẳng mà nhưng chắc chắn đó là một quá trình (Giăng 3:3). Cái cân của Engel nói chung là đúng với hầu hết mọi người. Khi hiểu được điều này thì lợi ích của cái cân này là vô cùng lớn.

- Cái cân này giải thích tại sao một vài người quyết định sống cho Đấng Christ không sanh bông trái. Người đó buộc phải quyết định trước khi anh ấy thực sự sẵn sàng.
- Cái cân này giúp chúng ta hiểu tại sao một vài người lại dễ tiếp nhận Phúc Âm hơn những người khác.
- Cái cân này nâng cao đánh giá của chúng ta đối với nhu cầu của những người leo bậc thang theo Đấng Christ.
- Cái cân này cũng giúp chúng ta có thể đánh giá những nỗ lực lặp đi lặp lại để giúp mọi người có những bước lớn hơn đến với Đấng Christ trái với những người quay lại với người truyền bá Phúc Âm coi họ như một người bán hàng đơn độc, chịu nhiều áp lực.

Thay Đổi Phương Pháp Của Bạn

Trong một vài năm cuối, nhóm nghiên cứu của Thom Rainer đã chỉ đạo những cuộc phỏng vấn với những người không đi nhà thờ và những người trước đây đi nhà thờ. Trong cuốn sách của mình *The Unchurched Next Door*, ông đã trích dẫn lời của một người trước đây đi nhà thờ, độ tuổi khoảng 40, một người Mỹ gốc Phi được biết như là “Franklin R.”

Mười năm trước tôi đã tuyên bố mình là một người theo thuyết bất khả tri (thuyết không thể biết). Nhưng chỉ mới một năm trước đây tôi đã sẵn sàng chấp nhận Đấng Christ, tôi đang đợi ai đó đến nói với tôi về Chúa Giê-su. Cách tốt nhất để tiếp cận tôi 10 năm trước đây đã khác biệt rất nhiều với cách tiếp cận tôi một năm về trước. Năm ngoái vài người đã mời tôi đến nhà thờ của họ, và tôi vui vẻ chấp nhận lời mời đó, được nghe về Phúc Âm và tin nhận Đấng Christ, tất cả chỉ trong vòng 6 tuần.⁴

Những người xa cách Đức Chúa Trời có thể cần một cách tiếp cận để truyền bá Phúc Âm khác với ai đó sắp sửa tin nhận Đấng Christ. Những người ở mức độ -7,-8 trên cân của Engel có lẽ cần sự cầu nguyện để truyền bá Phúc Âm (Cầu xin Đức Chúa Trời mở lòng của họ) và bày tỏ Phúc Âm (làm quen với họ và tìm cách bày tỏ với họ về tình yêu của Chúa Giê-su) hơn là rao giảng về Phúc Âm (nói với họ về những lẽ thật và ý nghĩa của Phúc Âm).

Đánh Giá Lại Sự Thành Công

Trong quá khứ, truyền bá Phúc Âm thành công chỉ đơn giản được xem là giúp ai đó vượt qua được vạch đích của đức tin và sự ăn năn. Đây không phải là quan điểm của sứ đồ Phao-lô người tuyên bố rằng người trồng và kẻ tưới đều có vai trò như nhau trong khi Đức Chúa Trời mới là Đấng ban cho vụ mùa. Cái cân của Engel chỉ cho chúng ta thấy rằng nếu chúng ta hiểu được điều gì đó về hành trình mà một người phải đi để khám phá Đức Chúa Trời thì chúng ta sẽ biết rằng giúp ai đó bước thêm một bước về với Đức Chúa Trời chính là truyền bá Phúc Âm thành công.

Kiên Nhẫn Xây Dựng Sự Tin Tưởng

Khi Cathy và tôi chuyển vào căn nhà đầu tiên, chúng tôi hơi ngạc nhiên khi khám phá ra rằng những hàng xóm cạnh nhà tôi đến từ Miền Bắc Việt Nam. Tony đã trốn thoát khi những người Cộng Sản từ Bắc Việt chiếm được Sài Gòn. Bây giờ Tony là một kỹ sư, và Twat ở nhà với hai người con trai trẻ tuổi, là David và Jonathan. Mục đích của họ là được sống trong giấc mơ Mỹ.

Tôi luôn luôn được dạy rằng phải coi sự truyền bá Phúc Âm và sự kiện thu hoạch vụ mùa ngang nhau. Ai đó cày xới đất, gieo trồng hạt giống, và tưới nước. Thì hành động truyền bá Phúc Âm chính là đưa mọi người đến xin Chúa cứu vớt họ. Nhưng với những hàng xóm mới của chúng tôi, đặc biệt là những đứa con của họ thì chúng tôi phải đối mặt với một cánh đồng trống không. Chẳng có gì để thu hoạch cả, bởi vì không có hạt giống nào được gieo. Họ là những người theo đạo Phật. Chỉ có Tony có chút tiếp xúc với Cơ Đốc Giáo nhưng rất giới hạn.

Chúng tôi thấy dễ nhất là thiết lập một mối quan hệ với David và Jonathan. Chúng thích đến nhà chúng tôi, chơi với các con trai của chúng tôi và gọi Cathy và tôi là cha mẹ người Mỹ của chúng. Chúng tôi cũng coi trọng việc đối xử đầy tôn trọng với Tony và Twat. Họ là những con người tốt bụng, và dễ hòa hợp. Họ cảm kích vì chúng tôi thực sự yêu những đứa trẻ của họ. Tony và tôi thường nói chuyện lâu qua hàng rào. Thông thường anh ấy giúp tôi sửa máy cắt cỏ hay là cho tôi những lời khuyên cần thiết để sửa chữa nhà cửa.

Một buổi trưa thứ bảy Tony và tôi đang tán gẫu qua hàng rào như thường lệ khi đó anh ấy đưa ra một tuyên bố làm tôi cứng họng: “Chúng tôi đã quyết định rằng anh có thể làm cho David và Jonathan trở thành những Cơ Đốc Nhân.” Sau 4 năm xây dựng tình bằng hữu và kiên nhẫn cày xới, gieo trồng, và tưới nước cho những hạt giống của Phúc Âm, đây là dấu hiệu đầu tiên của sự đáp ứng.

Sáng Chúa Nhật tiếp theo tôi đưa David và Jonathan đi nhà thờ. Chúng thích đến nhà thờ và học biết nhiều về Chúa Giê-su. Một vài tháng sau, trong những ngày cuối cùng của kỳ nghỉ trong trường Kinh Thánh khi tôi bày tỏ Phúc Âm và kêu gọi cầu nguyện đáp ứng chúng đã dâng cuộc đời mình cho Đấng Christ. Chúng lớn lên trong Đấng Christ và để hết tâm trí vào Hội Thánh của chúng tôi cho tới khi chúng chuyển đi xa một vài năm sau đó. Cố gắng chăm sóc những hàng xóm của chúng tôi là một bài học lớn với tôi trong quá trình thường bị chậm trong việc giúp người khác đang xa cách Đức Chúa Trời đến với Chúa Giê-su.

-Truyền Bá Phúc Âm Là...-

1. Một quá trình dẫn tới sự kiện.
2. Dẫn dắt mọi người từng bước đến sự kiện tin Đấng Christ là Đấng Cứu Thế của họ.
3. Giúp đỡ một vài người đến gần với Đức Chúa Trời hơn.

-Trích Dẫn Hay-

Khi chúng ta khiến ai đó tiến tới quyết định tin Đấng Christ trong một hay hai lần nói chuyện, chúng ta có thể chắc chắn một điều: sự chuẩn bị đáng kể và công sức chúng ta đã xảy ra trong đời sống đó trước khi chúng ta đến hiện trường.

-Jim Petersen⁵

Ghi Chú

1. E. Towns, *Winning the Winnable* (Lynchburg, VA: Church Leadership Institute 1986), 13.
2. Ibid., 15.
3. J. F. Engel và W. Norton, *What's Gone Wrong With The Harvest?* (Grand Rapids, MI: Zondervan, 1975).
4. F. R. trích dẫn trong T. Rainer, *The Unchurched Next Door* (Grand Rapids, MI: Zondervan, 2003), 20.
5. J. Petersen, *Evangelism as a Lifestyle* (Colorado Springs, CO: NavPress, 1980), 24.

11. Truyền Bá Phúc Âm Là...

Canh Tác Nông Nghiệp Về Thuộc Linh

Hội Thánh được sinh ra trong một xã hội nông nghiệp. Hầu hết mọi người sống trong vùng thôn quê và làm ruộng. Thậm chí ngay cả các dân làng cũng có vườn và chăn nuôi một vài loài. Nếu như bạn không phải là ngư dân, hay thợ mộc thì có thể bạn là một nông dân. Ý tưởng về việc cày xới, gieo trồng, thu hoạch mùa màng sẽ trở nên dễ hiểu. Chính vì thế, khi sứ đồ Phao-lô cố gắng giúp đỡ những tín hữu Cô-rinh-tô hiểu được bản chất của truyền bá Phúc Âm, ông sử dụng những so sánh về mùa gặt. “Tôi đã trồng, A-bô-lô đã tưới, nhưng Đức Chúa Trời đã làm cho lớn lên. Vậy, người trồng, kẻ tưới, đều không ra gì, song Đức Chúa Trời là Đấng làm cho lớn lên. Người trồng, kẻ tưới, đều bằng nhau; ai nấy sẽ nhận phần thưởng tùy theo việc mình đã làm. Và, chúng tôi là bạn cùng làm việc với Đức Chúa Trời; anh em là ruộng của Đức Chúa Trời cày, nhà của Đức Chúa Trời xây.” (I Cô-rinh-tô 3:6-9).

Trong những so sánh của Phao-lô về mùa gặt thì Phúc Âm là hạt giống. Phao-lô và A-bô-lô là những người cùng làm việc với Đức Chúa Trời. Lòng của người Cô-rinh-tô như vùng đất trồng. Sự “lớn lên” hay mùa gặt là kết quả của việc sinh ra một đời sống mới trong lòng của một người hư mất.

Chúng ta cần phải hiểu nhiều lẽ thật chính yếu về những nguyên tắc cơ bản trong mùa gặt về thuộc linh.

1. Mùa gặt là một quá trình chứ không phải một sự kiện. Như chúng ta đã đề cập đến trong chương trước, truyền bá Phúc Âm hiệu quả đánh giá cao việc rao giảng trước.
2. Có hơn một yếu tố liên quan đến vụ mùa. Để có được vụ mùa, ai đó phải gieo hạt. Hạt giống đó phải được tưới nước. Đức Chúa Trời phải cho nó sống, trưởng thành và sinh bông trái.
3. Những người khác nhau có thể đóng những vai trò khác nhau trong vụ mùa. Ai đó có thể trồng; người khác có thể tưới nước.

4. Mọi khía cạnh đều quan trọng ngang nhau. Nếu không ai gieo hạt, thì chẳng có mùa gặt nào. Nếu không ai tưới nước, thì hạt đó cũng chẳng bao giờ lớn lên và sinh bông trái.

Truyền bá Phúc Âm hiệu quả không bao giờ vi phạm những nguyên tắc của mùa gặt. Cách tốt nhất để đạt được thành công trong việc truyền bá Phúc Âm là trở lại với những nguyên tắc này. Nguyên tắc của mùa gặt đã được dạy xuyên suốt trong Kinh Thánh.

Cày Xới Cánh Đồng Truyền Giáo Bằng Lời Cầu Nguyện

“Kẻ nào gieo giống mà giọt lệ, Sẽ gặt hái cách vui mừng. Người nào vừa đi vừa khóc đem giống ra rải, Ất sẽ trở về cách vui mừng, mang bó lúa mình” (Thi Thiên 126:5-6).

Chúng ta có thể khôi phục sự hiệu quả trong truyền bá Phúc Âm nếu như chúng ta cày xới cánh đồng truyền giáo trong tâm lòng người hư mất với lời cầu nguyện. Chúng ta tập trung cầu nguyện về những nhu cầu vật chất của người đã được cứu quá nhiều thay vì cầu nguyện cho nhu cầu thuộc linh của những người bị hư mất. Minette Drumwright, cựu giám đốc của International Prayer Strategy (Chiến Lược Cầu Nguyện Quốc Tế) của International Mission Board of the Southern Baptist Convention (Đại Hội Hội Truyền Giáo Quốc Tế Báp-tít Phía Nam) đã từng nhận xét rằng, “Trong các nhà thờ chúng ta dành nhiều thời gian hơn cho việc cầu nguyện giữ cho các tín đồ ốm yếu tránh xa thiên đàng hơn là cầu nguyện cho những người hư mất được vào nước thiên đàng.”

Tại sao lại không giữ một danh sách những người chưa được cứu và cầu nguyện cho mỗi cá nhân bằng tên riêng mỗi ngày? Có lẽ nhà thờ của bạn có thể có một danh sách tổng thể của những người chưa được cứu, và mỗi lần một gia đình, một nhóm nhỏ, một lớp học trường Chúa Nhật, hay là cả nhà thờ cùng hiệp nhau thờ phượng, và cầu nguyện riêng từng tên của mỗi người trong danh sách đó.

Tôi cũng gợi ý rằng bạn nên tham gia vào prayer walking. Đó là một cách mạnh mẽ để cày xới đất trồng và gây ảnh hưởng đến hàng xóm của bạn. Khích lệ những người tham gia đi quanh cộng đồng của họ để cầu nguyện cho những hàng xóm chưa được cứu bằng tên riêng cầu xin Đức Chúa Trời mở các cánh cửa (ban các ơn) để hầu việc và chia sẻ lời làm chứng bằng miệng về Phúc Âm. Chẳng có một hành động nào tốt hơn trước khi truyền bá Phúc Âm là một Hội Thánh vạch ra một vùng phụ cận về địa lý và khuyến khích các Cơ Đốc Nhân làm cho khu vực đó thấm đẫm nước mắt với lời cầu nguyện khẩn thiết đặc biệt nhắm tới sự tối tăm thuộc linh.

Cày Xới Cánh Đồng Với Sự Mềm Mại, Yêu Thương, Đáp Ứng Nhu Cầu

Những trái tim cứng cõi tan chảy dưới quyền năng giống như Chúa Giê-su, tinh thần sẵn lòng hầu việc truyền bá Phúc Âm. Trong các chương sau chúng ta sẽ thảo luận chi tiết về quyền năng của việc xem thấy và đáp ứng nhu cầu, tập cảm thông, và tích cực chia sẻ về Đấng Christ.

Gieo Hạt Giống Của Phúc Âm

Một khi đất trồng được cày xới, hạt giống cần được gieo xuống. Để có một mùa gặt lớn, nhiều hạt giống phải được gieo. Chúng ta càng gieo nhiều hạt thì mùa gặt càng bội thu hơn cả điều chúng ta mong đợi.

Trong so sánh với sự canh tác nông nghiệp về thuộc linh, ý tưởng gieo hạt chỉ đơn giản là chia sẻ Phúc Âm. Đó là dùng lời nói với người hư mất về sự chết, sự chôn, và sự sống lại của Chúa Giê-su Christ.

Để thấy được nhiều người đến với Đấng Christ, chúng ta cần phải truyền rao với nhiều người về Đấng Christ. Chúng ta càng rao truyền cho nhiều người thì càng nhiều người được cứu. Hãy xem thí dụ về người gieo giống được chép lại trong Ma-thi-ơ 13:3-9:

“Ngài dùng thí dụ mà giảng nhiều điều cùng họ. Ngài phán như vậy: Có người gieo giống đi ra đồng gieo. Khi đương gieo, một phần giống rơi dọc đường, chim bay xuống và ăn. Một phần khác rơi nhằm chỗ đất đá sỏi, chỉ có ít đất thịt, bị lấp không sâu, liền mọc lên; song khi mặt trời mọc lên, thì bị đốt, và vì không có rễ, nên phải héo. Một phần khác rơi nhằm bụi gai, gai mọc rậm lên, phải nghẹt ngòi. Một phần khác nữa rơi nhằm chỗ đất tốt, thì sanh trái; hoặc một hột ra được một trăm, hoặc một hột sáu chục, hoặc một hột ba chục. Ai có tai, hãy nghe!”

Người nông dân hiện đại có thể gọi cách gieo hạt này là **cẩu thả!** Tại sao ai đó lại đem quăng hạt giống vào một khu vực gàn đá sỏi và bụi gai? Nhưng trong thời đại của Kinh Thánh những người nông dân ít suy tính về những phương pháp khoa học được sử dụng ngày nay. Tất cả những gì bọn họ biết đó là hạt giống cần phải được rải rộng ra. Nhiều lúc những người nông dân đến một chỗ đồng không mông quanh cỏ mọc đầy và bắt đầu gieo hạt một cách tùy tiện. Vậy nên tự nhiên sẽ có một vài hạt rơi vào giữa những chỗ đá sỏi, bụi gai... Bước tiếp theo đó là sử dụng đá sỏi hay những dụng cụ sắc bén để đào bới mặt đất nơi hạt giống được rải với hi vọng đưa hạt giống nằm sâu trong đất trồng.

Dùng phương pháp này để làm nông nghe có vẻ gây lãng phí, đó là ví dụ điển hình cho sự quan trọng của quá trình thu hoạch. Để có một vụ mùa bội thu, đất phải được vỡ ra (cày xới) và hạt giống phải được rải ra (gieo ra).

Đức Chúa Trời Làm Cho Lớn Lên

“Ấy vậy, các ngươi hãy nghe nghĩa ví dụ về kẻ gieo giống là gì. Khi người nào nghe đạo nước thiên đàng, mà không hiểu, thì qui dữ đến cướp đi điều đã gieo trong lòng mình; ấy là kẻ chịu lấy

hột giống rơi ra dọc đường. Người nào chịu lấy hột giống nơi đất đá sỏi, tức là kẻ nghe đạo, liền vui mừng chịu lấy; song trong lòng không có rễ, chỉ tạm thời mà thôi, đến khi vì đạo mà gặp sự cực khổ, sự bắt bớ, thì liền vấp phạm. Kẻ nào chịu lấy hột giống nơi bụi gai, tức là kẻ nghe đạo; mà sự lo lắng về đời này, và sự mê đắm về của cải, làm cho nghẹt ngòi đạo và thành ra không kết quả. Song, kẻ nào chịu lấy hột giống nơi đất tốt, tức là kẻ nghe đạo và hiểu; người ấy được kết quả đến nỗi một hột ra một trăm, hột khác sáu chục, hột khác ba chục” (Ma-thi-ơ 13:18-23).

Hãy chú ý đến câu cuối cùng: “Song, kẻ nào chịu lấy hột giống nơi đất tốt, tức là kẻ nghe đạo và hiểu; người ấy được kết quả đến nỗi một hột ra một trăm, hột khác sáu chục, hột khác ba chục.” Thật đáng khích lệ đừng bao giờ dừng cày xới và gieo hạt. Cho dù một vài hạt giống sẽ bị phá hủy bởi kẻ thù và những người khác sẽ quay đi vì thiếu trách nhiệm hay là bởi sự khùng bô, những nguyên tắc của Kinh Thánh về mùa gặt là luôn giống nhau. Như Đấng Christ đã nói, ơn phước sẽ đến khi hạt giống nơi đất tốt là nơi một người vừa “nghe đạo và hiểu.” Khi một Cơ Đốc Nhân mới “được kết quả đến nỗi một hột ra một trăm, hột khác sáu chục, hột khác ba chục” thì chúng ta sẽ nhận được phần thưởng đời đời. Như Phao-lô đã nói nếu chúng ta cày xới, gieo trồng và tưới nước, thì Đức Chúa Trời sẽ làm cho lớn lên (I Cô-rinh-tô 3:6).

Những Cánh Đồng Đã Sẵn Sàng Cho Mùa Gặt

Một ngày kia Chúa Giê-su đã có một cuộc nói chuyện thú vị với một phụ nữ người Sa-ma-ri, chúng ta sẽ xem xét chi tiết cuộc nói chuyện này trong chương 15. Những môn đồ của Ngài đã đi tìm thức ăn trong khi Ngài nói chuyện với một phụ nữ ở gần một cái giếng. Khi môn đồ của Ngài trở về, họ ngạc nhiên khi thấy Chúa Giê-su, một thầy dạy luật (rabbi) của người Do Thái đang nói chuyện với một người phụ nữ Sa-ma-ri mà người đàn bà đó là người xấu nét. Chúa Giê-su đã tận dụng cơ hội để dạy dỗ họ nghe về mùa gặt.

“Các người há chẳng nói rằng còn bốn tháng nữa thì tới mùa gặt sao? Song ta nói với các người: Hãy nhướng mắt lên và xem đồng ruộng, đã vàng sẵn cho mùa gặt. Con gặt đã lãnh tiền công mình và thâu chứa hoa lợi cho sự sống đời đời, hầu cho người gieo giống và con gặt được cùng nhau vui vẻ. Vì đây người ta có thể nói rằng: Người này thì gieo, người kia thì gặt, là rất phải” (Giăng 4:35-37).

Chúa Giê-su muốn họ nhận ra rằng khi chúng ta sẵn sàng đến với mọi người, chúng ta sẽ luôn tìm được những linh hồn sẵn lòng nghe Phúc Âm. Ngài cũng muốn họ hiểu rằng xử lý vụ thu hoạch cần một tập thể. Người thì gieo hạt, người thì gặt, nhưng cả hai đều vui vẻ cùng nhau.

Cuộc Đời Của Justin Được Biến Đổi

Justin không phải là một Cơ Đốc Nhân, và mọi người ở trường đều biết điều đó! Nhưng một thiếu nữ trẻ ở một Hội Thánh nhỏ vùng nông thôn Georgia đã mời anh đi nhà thờ với cô ấy. Thật ngạc nhiên là anh ấy đồng ý. Ở nhà thờ anh ấy được chào đón nồng nhiệt từ nhóm thanh niên trẻ

tuổi. Họ thậm chí còn ngồi cùng anh trong giờ thờ phượng. Không lâu sau Justin tham gia vào nhóm nhỏ học Kinh Thánh.

Sau nhiều tháng đi nhà thờ, thành viên trong nhóm thanh niên mời Justin đi với họ tham dự SuperWow, một cuộc hội thảo sinh viên được Hội Báp-tít Georgia tài trợ. Một nhóm nhạc Rock đương đại của Cơ Đốc Giáo, Big Daddy Weave, hướng dẫn chương trình thờ phượng. Nhóm kịch (Skit Guys) diễn kịch về Tin Lành. Diễn giả của SuperWow là Thomas Young đã giảng về Phúc Âm. Kết quả là, Justin trao phó cuộc đời mình cho Đấng Christ.

Justin đáp ứng chương trình SuperWow bằng cách xưng nhận đức tin Cơ Đốc trước toàn thể Hội Thánh. Bước tiếp theo là tuyên xưng đức tin với Đấng Christ trước Hội Thánh thông qua lễ Báp-têm. Tuy nhiên trước khi được làm lễ Báp-têm, Justin đã xin phép được có vài lời trước Hội Thánh.

Trong bài làm chứng ngắn gọn anh chia sẻ về một người bạn ở trường đã làm chứng cho anh về Đấng Christ thường xuyên. Một ngày nọ Justin đến nhà bạn mình. Khi tìm thấy cuốn nhật ký của bạn, anh bắt đầu đọc những suy nghĩ những ao ước sâu kín nhất của bạn mình. Justin đã khóc khi anh kể cho Hội Thánh nghe về câu đầu trong nhật ký của bạn. “Chúa ơi, hôm nay xin Ngài làm điều gì đó thật đặc biệt cho Justin và làm trọn những điều kỳ diệu trong đời sống anh ấy.”

Justin bị cảm động sâu sắc bởi lời cầu xin của bạn mình với Đức Chúa Trời. Kết quả là nhờ lời cầu nguyện này và nhiều sự cầu nguyện nữa, Justin dần dần đầu phục Đấng Christ.

Sự Canh Tác Thuộc Linh Đang Diễn Ra

Người gieo hạt giống thuộc linh nhận biết rằng hầu hết những người chưa tin Chúa cần biết đến Phúc Âm trước khi họ tin Chúa. Ví dụ, trong cuộc đời của Justin, một số những Cơ Đốc Nhân đã đem đến một sự cảm tình về Phúc Âm. Họ vô tình cùng nhau làm việc dưới sự hướng dẫn của Đức Thánh Linh để đem Justin đến với Đấng Cứu Thế.

Hãy nghĩ về điều đó. Một người bạn mời Justin đến nhà thờ. Phúc Âm được rao giảng cho anh ấy nghe. Một Hội Thánh thân thiện chào đón anh. Một nhóm thanh niên chấp nhận anh. Một thầy giáo dạy Kinh Thánh dạy cho anh. Một diễn giả của SuperWow, Thomas Young, kể lại lễ thật của Kinh Thánh cho anh. Một nhóm nhạc Rock đương đại của Cơ Đốc Giáo, Big Daddy Weave, dẫn dắt anh trong buổi thờ phượng. Nhóm kịch (Skit Guys) đóng kịch về Phúc Âm cho anh xem. Vị Mục Sư phụ trách ban thanh niên đã thu hút sự tò mò của anh và trả lời các câu hỏi. Tất cả những điều này xảy ra khi bạn của anh và những người khác cầu nguyện cho anh. Bạn bè của anh thậm chí còn đề tên anh trước Đức Chúa Trời trong cuốn nhật ký cầu nguyện. Như chúng ta đã biết, kết quả cuối cùng là Justin được cứu!

Alisha Được Cứu

Alisha chính là nữ hầu bàn 18 tuổi của chúng tôi trong một tối Chúa Nhật ở một nhà hàng ở Atlanta. Khi cô ấy đến bàn để nhận đơn đặt món ăn của chúng tôi, chúng tôi đã hỏi cô ấy liệu có cần chúng tôi cầu nguyện cho bất cứ điều gì có liên quan tới cuộc đời cô không. Cô ấy bắt đầu kể lại câu chuyện làm thế nào mà bà của cô và những người khác đã gieo hạt bằng cách chia sẻ về Đấng Christ với cô. Trước sự phấn khởi của chúng tôi, cuối cùng cô ấy đáp lại bằng một yêu cầu thú vị, “Hãy cầu nguyện cho ai đó có thể nói với tôi làm thế nào để được cứu!”

Lẽ dĩ nhiên là chúng tôi vui hơn khi chúng tôi chính là câu trả lời cho yêu cầu được cầu nguyện của cô. Sau một vài phút chia sẻ về Phúc Âm với cô ấy, cô ấy cúi đầu và cầu xin Đấng Christ hãy chiếm lấy cuộc đời cô! Ôi Chao!

Giống như Justin, mùa gặt chỉ đến sau khi một số hạt giống Phúc Âm được gieo vào trong đời sống cô bởi bà và những người khác. Điều này không xảy ra bởi những lời ăn nói khéo léo và có sức thuyết phục. Ngược lại, chúng ta gặp may khi hạt giống Phúc Âm đã sẵn sàng để thu hoạch. Khi đang nghĩ về điều này, tôi không thể không nhớ lại lời của Đấng Christ trong Giăng 4:38, “Người này thì gieo, người kia thì gặt, là rất phải.”

Những Chìa Khóa Để Canh Tác Thuộc Linh Hiệu Quả

Hãy cầu nguyện luôn. Gieo hạt là một chuyến hải trình thuộc linh. Sự cầu nguyện thì cần thiết khi bạn ra khơi với cảm giác mạo hiểm và phó mặc. Có lẽ chúng ta có thể cầu nguyện theo một phiên bản giống như lời cầu nguyện mà bạn của Justin đã dùng. “Chúa ơi, xin Ngài làm điều gì đó đặc biệt trong đời sống của con hôm nay, để làm thành những điều tuyệt vời cho những người khác thông qua con.”

Hãy lạc quan. Bạn nên chia sẻ về Chúa Giê-su với một thái độ lạc quan. Đừng bao giờ dùng danh Ngài để giành chiến thắng trong một cuộc tranh cãi hay là để hạ bệ người khác.

Hãy biết chấp nhận. Chấp nhận mọi người không giống như tha thứ cho hành động tội lỗi của họ. Chúa Giê-su yêu thương mọi người dù họ như vậy, luôn luôn dẫn dắt họ trở thành điều mà Ngài biết họ có thể làm được nhờ Ngài.

Hãy kiên định. Hãy cầu nguyện mỗi ngày để Đức Chúa Trời giúp đỡ bạn cảm động mọi người đến với Tin Lành về Đấng Christ. Nói cách khác, *hãy sống mỗi ngày với mục đích là cỡi đời đời.* Tìm cách tạo ra những thói quen tạo ra một đời sống sanh bông trái thuộc linh.

Hãy có chú ý. Tôi luôn nói rằng *những điều mà chúng ta có chú ý bỏ qua sẽ không thể làm được!* Trong khi truyền bá Phúc Âm thật sự luôn luôn dựa vào Đức Thánh Linh thì chia sẻ về đức tin chẳng phải ngẫu nhiên mà đó là một trách nhiệm có chú ý và rõ ràng của mọi Cơ Đốc Nhân.

Hãy sáng tạo. Hãy sáng tạo (chứ không phải là lập dị) khi tìm cách soi sáng thế gian bằng những sự cảm động thuộc linh mà nó là ví dụ điển hình cho tình yêu và sứ điệp của Đấng Christ trong thực tế.

Hãy chủ động. Quy luật của mùa gặt rất đơn giản. Càng gieo nhiều hạt giống Phúc Âm thì khả năng mọi người đáp ứng lại Phúc Âm càng lớn. Thi Thiên 126 đã đúng, “Gieo giống mà giọt lệ... sẽ gặt hái cách vui mừng” (câu 5).

Canh Tác Thuộc Linh Là...

1. Canh tác thuộc linh là một quá trình đầu tư. Sẽ là một sai lầm nếu định nghĩa về truyền bá Phúc Âm theo một thuật ngữ đơn giản là chia sẻ về Phúc Âm. Trong khi đó rõ ràng là một phần cần thiết và quan trọng trong trách nhiệm của chúng ta, là những nông dân thuộc linh chúng ta được kêu gọi phải dâng mình cho quá trình cày xới, gieo trồng, và thu hoạch.

2. Canh tác thuộc linh cần nhiều thời gian. Canh tác nông nghiệp không phải là một quá trình nhanh gọn. Đó là trách nhiệm kéo dài cả năm phải xới đất, chăm sóc những cánh đồng cho mùa gặt. Điều này cũng giống với canh tác nông nghiệp thuộc linh. Cầu nguyện cho những người bạn chưa được cứu (cày xới), đầu tư thời gian công sức vào đời sống họ thông qua sự phục vụ và chia sẻ (gieo trồng), và phải nhẫn nại vì việc Đức Thánh Linh đưa dẫn mọi người đến với Ngài thường mất nhiều thời gian.

3. Canh tác thuộc linh là một công việc nặng nhọc. Canh tác nông nghiệp tốn nhiều mồ hôi công sức và trách nhiệm. Không có đường tắt, và chẳng bao giờ dễ dàng. Đó là công việc hằng ngày với đất đai và một vụ mùa tiềm năng. Canh tác nông nghiệp về thuộc linh đòi hỏi giống như vậy về quy trình. Không cần chú ý về sự thất bại, sự từ chối, hay là tình trạng xung đột thuộc linh, chúng ta vẫn phải tiếp tục làm việc trên những cánh đồng.

4. Canh tác thuộc linh đáng để chờ đợi. Trong Lu-ca 15, Chúa Giê-su nói ví dụ về chiên bị lạc mất. Sau khi giải thích về sự quan trọng của việc một người chăn bỏ lại 99 con để đi tìm 1 con chiên đi lạc, Ngài kết luận, “Ta nói cùng các ngươi, trên trời cũng như vậy, sẽ vui mừng cho một kẻ có tội ăn năn hơn là chín mươi chín kẻ công bình không cần phải ăn năn.” (Lu-ca 15:7 NIV). Mùa gặt này đáng để đầu tư!

-Truyền Bá Phúc Âm Là...

1. Canh tác thuộc linh.

2. Cày xới bằng lời cầu nguyện, gieo trồng bằng sự chia sẻ Phúc Âm, và kiên nhẫn chờ Đức Thánh Linh đưa dẫn người đến với Ngài.

3. Hãy sẵn sàng khi mùa gặt bắt đầu.

-Câu Chìa Khóa-

“Các người há chẳng nói rằng còn bốn tháng nữa thì tới mùa gặt sao? Song ta nói với các người: Hãy nhướng mắt lên và xem đồng ruộng, đã vàng sẵn cho mùa gặt.” (Giăng 4:35)

-Những Trích Dẫn Hay-

Quy luật của mùa gặt rất đơn giản. Bạn càng gieo hạt giống Phúc Âm nhiều thì cơ hội mọi người đáp ứng lại Phúc Âm càng lớn.

-Toby Frost¹

Chúng ta không thể gặt nơi chúng ta không gieo.

-Will McRaney²

Công việc của chúng ta đó là trở thành người gieo hạt, chứ không phải là người bảo vệ hạt giống đang theo dõi công việc của Đức Chúa Trời như thể Ngài chỉ có khả năng cung cấp giới hạn mà thôi.

-Steve Sjogren³

Ghi Chú

1. Được chia sẻ qua một cuộc điện thoại bởi tiến sĩ T. Frost, cựu trưởng nhóm của Nhóm Sự Kiện Truyền Bá Phúc Âm Của North American Mission Board of the Southern Baptist Convention, tháng 3 2007.
2. W.Mc Raney Jr., The Art of Personal Evangelism (Nashville, TN: B&H, 2003), 46.
3. S. Sjogren, Conspiracy of Kindness (Ventura, CA: Regal Books,2003),97.

12. Truyền Bá Phúc Âm Là...

Giúp Đỡ Mọi Người Rời Bỏ Tôn Giáo Của Họ

Nếu tất cả những gì người có chỉ là tôn giáo thì người chẳng thấy được nước thiên đàng.

-Jesus Christ¹

Tôn giáo hay tín ngưỡng chỉ là rom rác.

-Sứ Đồ Phao-lô²

“Hãy Rời Bỏ Tôn Giáo Của Bạn!”

Một vài năm trước nhà thờ của tôi đã gửi đi 10,000 tấm thiệp trên đó viết “Hãy Rời Bỏ Tôn Giáo Của Bạn!” Mặt sau của cái thiệp, tôi diễn giải lại lời Chúa Giê-su phán. “Nếu tất cả những gì người có là tôn giáo, thì người sẽ chẳng bao giờ thấy nước thiên đàng” (Giăng 3:3). Tôi cũng diễn giải lời của sứ đồ Phao-lô, người đã nói rằng “tôn giáo hay tín ngưỡng chỉ là rom rác” (Phi-líp 3:3-10).

Giống như tôi mong đợi, chúng tôi nhận được một vài thư điện tử rất thú vị trong tuần đó. Mọi người muốn biết làm thế nào mà tôi, một Mục Sư của một nhà thờ nổi tiếng lại hoàn toàn chống lại tôn giáo, tín ngưỡng.

Quan điểm của tôi rất đơn giản: Tôn giáo hay tín ngưỡng tự nó thôi không đủ. Tôn giáo sẽ chẳng đưa ai đến được thiên đàng. Cơ Đốc Giáo thực sự là một mối quan hệ mà ở trong đó bạn phải được sanh về thuộc linh. Tức là bạn phải được sanh lại.

Ni-cô-đem Đến Với Chúa Vào Ban Đêm

Ni-cô-đem hi vọng cuộc gặp gỡ bí mật sẽ không bị mọi người để ý trong sự ồn ào của lễ Vượt Qua. Quyền lực, địa vị, uy tín –ông có nhiều thứ để mất. Gặp gỡ Chúa Giê-su, một thầy dạy luật không được thừa nhận có thể khiến ông trả giá rất đắt.

Ni-cô-đem không chỉ là một người Pha-ri-si bình thường. Ông là thành viên của tòa công luận (Hội đồng tôn giáo) là một nhóm người thống trị gồm 70 người là những người cai trị Y-sơ-ra-ên về tất cả các vấn đề tôn giáo. Tôn giáo –là điều đã gây nên sự tò mò về Chúa Giê-su. Những phép lạ mà Chúa Giê-su thi hành đã khơi gợi sự quan tâm của Ni-cô-đem đến để xem liệu người này có thực sự là Đấng Mê-si như Ngài đã tuyên bố.

Vậy nên Ni-cô-đem đến vào ban đêm và ngồi đối diện với Chúa Giê-su. Phi-e-rơ, Gia-co và Giăng có lẽ là ngồi ở phía sau, cùng với một vài người giúp việc cho Ni-cô-đem. Họ có lẽ bị bất ngờ bởi cách tiếp cận Chúa Giê-su không mang vẻ đe dọa của Ni-cô-đem. Nhưng Ni-cô-đem có một tâm hồn khao khát Chúa. Chúa Giê-su đã khơi gợi một cách khéo léo lòng khao khát của ông và sau đó khiến ông đặt câu hỏi.

“Trong vòng người Pha-ri-si, có người tên là Ni-cô-đem, là một người trong những kẻ cai trị dân Giu-đa. Ban đêm, người này đến cùng Đức Chúa Giê-su mà nói rằng: Thưa thầy, chúng tôi biết thầy là giáo sư từ Đức Chúa Trời đến; vì những phép lạ thầy đã làm đó, nếu Đức Chúa Trời chẳng ở cùng, thì không ai làm được. Đức Chúa Giê-su cất tiếng đáp rằng: Quả thật, quả thật, ta nói cùng người, nếu một người chẳng sanh lại, thì không thể thấy được nước Đức Chúa Trời. Ni-cô-đem thưa rằng: Người đã già thì sanh lại làm sao được? Có thể nào trở vào lòng mẹ và sanh lần thứ hai sao?” (Giăng 3:1-4)

“Người Đã Già Thì Sanh Lại Làm Sao Được?”

Chúa Giê-su phán rằng chẳng ai có thể *thấy* được nước thiên đàng mà chẳng sanh lại. Nhưng Ni-cô-đem không biết rõ “sanh lại” nghĩa là gì. Ông nghĩ rằng sanh lại lần thứ hai về vật lý là không có ý nghĩa gì cả. Vậy nên Chúa Giê-su giải thích.

“Đức Chúa Giê-su đáp rằng: Quả thật, quả thật, ta nói cùng người, nếu một người chẳng nhờ nước và Thánh Linh mà sanh, thì không được vào nước Đức Chúa Trời. Hễ chi sanh bởi xác thịt là xác thịt; hễ chi sanh bởi Thánh Linh là thần. Chớ lấy làm lạ về điều ta đã nói với người: Các người phải sanh lại. Gió muốn thổi đâu thì thổi, người nghe tiếng động; nhưng chẳng biết gió đến từ đâu và cũng không biết đi đâu. Hễ người nào sanh bởi Thánh Linh thì cũng như vậy” (Giăng 3:5-8).

Chỉ Tôn Giáo Thôi Là Không Đủ

Đôi khi rất dễ hiểu điều mà một người đang nói đến bằng cách xác định điều mà người đó *không* nói đến. Rõ ràng là khi nói Ni-cô-đem phải sanh lại, Chúa Giê-su không nói rằng mọi người cần

phải theo một tôn giáo hay tín ngưỡng nào đó để được vào nước thiên đàng. Ni-cô-đem không cần phải theo một tôn giáo nào đó nữa vì ông đã có đạo rồi. Khi chúng ta đọc trong Giăng 3:1, ông ấy là một thành viên của tòa công luận Do Thái.

Để được chọn vào tòa công luận gồm 70 người, một người đàn ông phải là người Pha-ri-si. Những người Pha-ri-si là những người sùng đạo nhất trong đất nước Do Thái. Mục đích cuộc đời của họ là tôn giáo. Từ Pha-ri-si bắt nguồn từ một từ mang nghĩa là “phân rẽ.” Người Pha-ri-si được biết đến là những người sẽ tránh xa bất kỳ ai hay bất kỳ vật gì mà họ cho rằng không sạch theo phương diện tôn giáo của họ. Họ ăn kiêng hai ngày một tuần và không bao giờ bỏ nhóm thờ phượng tại nhà hội. Người Pha-ri-si thấy rằng Cựu Ước có quá ít những luật lệ tôn giáo trong đó vậy nên họ đã thêm vào hàng trăm luật lệ riêng của họ.

Nhưng Ni-cô-đem còn hơn thế, ông là một lãnh đạo của người Pha-ri-si! Ông là một thành viên của tòa công luận được gọi là Sanhedrin. 70 người này hầu hết là những người sùng đạo nhất trong số những người Pha-ri-si.

Nếu bất kỳ ai sùng đạo, thì đó là Ni-cô-đem. Nhưng tôn giáo của ông là không đủ. Chúa Giê-su nhìn Ni-cô-đem và nói rằng ông phải được sanh lại. Điều đó chắc khiến Ni-cô-đem nản lòng. Bởi vì nếu như tôn giáo của ông không đủ, thì ai đủ điều kiện? Các bạn sao?

Gần đây tôi hỏi một người đàn ông câu hỏi này: “Nếu như hôm nay anh chết đi, anh có chắc rằng anh sẽ được chào đón trên thiên đàng?”

Anh ấy nói “Tôi đoán thế.”

Tôi hỏi anh ấy “Dựa vào cơ sở nào mà Đức Chúa Trời lại cho anh vào thiên đàng?”

Anh ấy đáp rằng “À, tôi đi nhà thờ.”

Tôi lại hỏi “Nếu như tôi ngồi trong ga-ra vài tiếng mỗi tuần thì có chế tạo cho mình một cái xe không?”

Anh ấy cười và nói “Dĩ nhiên là không rồi.”

Tôi đáp lại “Ngồi trong ga-ra ô tô sẽ không chế tạo cho bạn một cái xe vậy thì đi nhà thờ cũng không thể biến anh trở thành một Cơ Đốc Nhân. Chúa Giê-su nói rằng anh cần phải được sanh lại.”

Là Người Tốt Thôi Chưa Đủ

Khi Chúa Giê-su nói rằng để vào nước thiên đàng thì một người phải sanh lại, Ngài không nói rằng sanh lại tương đương với làm điều tốt và đạt được sự công bình cho riêng mình. Như chúng ta đã thảo luận trong chương 8, Kinh Thánh dạy rằng chỉ duy nhất một người trong lịch sử “đủ tốt lành.” Duy nhất người đó đã bắn trúng đích của sự công bình được đặt ra bởi Đức Chúa Trời. Người đó là Chúa Giê-su Christ. Ngài là Đấng duy nhất có được mối tương giao với Đức Chúa

Trời toàn hảo bằng một đời sống vô tội. Ngài đã chết thế cho chúng ta vì tội lỗi chúng ta đã phạm và sống lại từ kẻ chết. Mỗi tương giao của chúng ta với Đức Chúa Trời không chỉ là kết quả của tôn giáo mà chúng ta theo hay việc lành mà chúng ta làm. Đó là kết quả của việc tin vào điều mà Chúa Giê-su đã làm. Đó không phải là điều gì đó chúng ta đạt được. Đó là món quà mà chúng ta nhận.

Bạn thấy đó, nếu chúng ta có thể lên thiên đàng bằng cách trở nên thực sự ngoan đạo hay là thực sự tốt đẹp thì tại sao Chúa Giê-su phải chết vì tội lỗi chúng ta? Dù cho chúng ta tốt như thế nào, chúng ta cũng không hoàn hảo. Dù chúng ta làm việc lành nhiều như thế nào thì chúng ta cũng không thể xóa bỏ vết nhơ của tội lỗi trong quá khứ.

Sự Sanh Ra Lần Đầu Là Chưa Đủ Tốt

Gần đây tôi thấy một miếng dán khẩu hiệu viết rằng “Sanh ra một lần là đủ.” Tôi đã nghĩ rằng, *Không đúng theo Chúa Giê-su*. Chúa Giê-su dạy chúng ta rằng sự sanh ra lần đầu là chưa đủ. Sự sanh ra lần đầu của chúng ta bị ô uế bởi nguyên tội, được gọi là “xác thịt.” “Ấy là thần linh làm cho sống, xác thịt chẳng ích chi. Những lời ta phán cùng các người đều là thần linh và sự sống” (Giăng 6:63 NIV). “Và, tôi biết điều lành chẳng ở trong tôi đâu, nghĩa là trong xác thịt tôi, bởi tôi có ý muốn làm điều lành, nhưng không có quyền làm trọn.” (Rô-ma 7:18 NIV).

“Có Chuyện Gì Với Mấy Đứa Trẻ Vậy?”

Tôi có ba cậu bé tinh nghịch. **Một tuần kia khi tất cả mấy nhóc nhà tôi đều sắp 6 tuổi**, Đức Chúa Trời sử dụng chúng để dạy cho tôi lẽ thật về tội lỗi của xác thịt. Đó là ngày mà người cha tức là tôi ở nhà để trông mấy cậu nhóc; Cathy thì đi nhóm với các phụ nữ ở nhà thờ. Tôi đem về nhà một bộ phim mà tôi nghĩ là mang tính giáo dục về Huck Finn. Trong bộ phim kéo dài hai tiếng này chỉ có một đoạn có vấn đề gây tranh cãi. Trong một cảnh phim kéo dài khoảng hơn một phút, cha của Huck trở về nhà khi say rượu và tự làm một việc ngu ngốc.

Sau khi xem phim tôi đưa những đứa nhóc vào trong bồn tắm khi điện thoại reng. Tôi để hai cậu nhóc lớn hơn ở trong bồn tắm của chúng khoảng 5 phút. Sau đó thì Cathy về nhà. Tôi tự hào nói với cô ấy rằng tôi trông mấy đứa con hôm đó giỏi lắm.

Điều tiếp theo tôi nghe được là những tiếng la hét dữ dội. Tôi lao vào phòng tắm và phòng tắm ngập đầy nước. Hai đứa nhóc cầm những ca đầy nước tắm và xoắn vào nhau cười dữ dội.

Tôi chống tay lên hông, và ra vẻ là một người cha gương mẫu tôi hỏi “Có chuyện gì đang diễn ra thế?”

“Bọn con đang say” chúng nói. “Say hơn điều đó.” Sau đó chúng cười vui vẻ.

“Các con lấy ở đâu ra cái ý tưởng giả vờ say thế?” tôi hỏi.

“Từ cha của Huck Finn” chúng đáp đầy ngây thơ.

“Ông ấy là một kẻ say rượu” Daniel là anh lớn nói.

“Say hơn điều đó.” Cậu em Andrew thêm vào.

Tôi không thể tin được điều này. Chúng tôi đã xem một bộ phim mang tính giáo dục khoảng 120 phút, và chúng đã học được gì? Làm thế nào để giống những người say rượu!

Sau tuần đó chúng tôi ngồi xuống trước một bữa ăn tuyệt vời mà vợ tôi là Cathy đã chuẩn bị. Chúng tôi cúi đầu để cầu nguyện, và tôi ngay lập tức nghe thấy một tiếng gió rít. Tiếp theo đó là tiếng cười bị bóp nghẹt và thêm những “tiếng gió rít.” Tôi mở mắt ra và thấy thời gian để cầu nguyện trước bữa ăn đã bùng nổ thành một cuộc chiến thức ăn.

Cathy nhìn tôi đầy tức giận và nói “Dave có chuyện gì với mấy đứa trẻ vậy?”

Đột nhiên tôi hiểu một cách sâu sắc về nguyên tội của chúng ta và nói “À, về thần học mà nói thì chúng là những tội nhân.”

“Có Bao Nhiêu Vụ Án Mạng?”

Sau giờ nhóm Chúa Nhật, một thiếu nữ khó chịu với tôi vì tôi đã đề cập rằng ngoại trừ Chúa Giê-su thì tất cả chúng ta đều là tội nhân.

“Tội nhân ư?” Cô nói “Đó là một từ nặng. Tôi bực tức khi bị gọi là một tội nhân.”

Tôi hỏi cô ấy “Cần phải gây ra bao nhiêu vụ án mạng thì mới được gọi là một kẻ sát nhân?”

Cô trả lời “Một, chỉ cần một vụ mà thôi.”

“Vậy thì cần phải phạm bao nhiêu tội thì mới được gọi là tội nhân?” Tôi hỏi tiếp.

“Ồ” cô ấy nói ngập ngừng.

“Giờ thì tôi hiểu điều ông muốn nói.” Sau đó cô ấy hỏi “Vậy thì làm thế nào tôi mới có thể được sanh lại?”

Chúng ta thấy rằng được sanh lại không phải là vấn đề về tôn giáo hay là những việc lành. Bây giờ chúng ta hãy xem được sanh lại nghĩa là gì.

Sự Sanh Ra Lần Hai

Chúa Giê-su nói với Ni-cô-đem rằng ông phải được *sanh lại*. Nói cách khác, Ngài đang muốn nói rằng Ni-cô-đem cần sự sanh ra *lần hai*. Sự sanh ra lần đầu tiên là chưa đủ. Được sanh lại

không phải là điều gì đó *bạn có thể làm*. Đó là thứ mà *bạn trải nghiệm*. Chúa Giê-su nói rất dễ hiểu: Bạn sẽ chẳng kinh nghiệm được vương quốc của Đức Chúa Trời trừ khi bạn kinh nghiệm được sự sanh ra lần thứ hai.

Tôi đã hỏi một quý ông rằng liệu ông ấy đã được sanh lại. Ông ấy trả lời tôi “Chắc chắn là thế rồi. Cả đời tôi là một Cơ Đốc Nhân.” Đó không phải là điều mà Chúa Giê-su đã nói. Ngài nói rằng chúng ta cần được *sanh ra lần hai*. Chúng ta cần được *sanh lại*.

Sự Tái Sanh Thuộc Linh

Ni-cô-đem đang nghĩ về thân thể vật lý khi ông hỏi rằng “Người đã già thì sanh lại làm sao được? Có thể nào trở vào lòng mẹ và sanh lần thứ hai sao?” (Giăng 3:4).

Chúa Giê-su đã đáp rằng “sanh lại” không chỉ là kinh nghiệm một sự sanh ra lần hai mà còn là kinh nghiệm sự *sanh thuộc linh*. Đức Chúa Giê-su đã trả lời: “Quả thật, quả thật, ta nói cùng người, nếu một người chẳng nhờ nước và Thánh Linh mà sanh, thì không được vào nước Đức Chúa Trời. Hễ chi sanh bởi xác thịt là xác thịt; hễ chi sanh bởi Thánh Linh là thần.” (Giăng 3:5-6).

Bằng cách miêu tả sự sanh ra bằng nước và Thánh Linh, Đức Chúa Giê-su đã so sánh đối chiếu sự sanh ra thuộc linh và sự sanh ra về vật lý. Ngài nói chúng ta cần cả hai.

Đức Chúa Giê-su đã miêu tả sự sanh ra vật lý trong câu 5 khi Ngài phán rằng: “sanh bởi nước”. Khi một phụ nữ mang thai, một bọc nước ối bảo vệ đứa bé trong bụng cô. Cô ấy biết rằng đứa bé sắp ra khi bọc nước ối bị vỡ (vỡ ối). Khi đứa bé chào đời, cả người nó đều ướt đẫm. Nên sự sanh ra về vật lý có liên quan đến “sanh bởi nước.”

Bằng lời phán rằng “Hễ chi sanh bởi xác thịt là xác thịt” Chúa Giê-su ám chỉ đến sự sanh ra vật lý. Khi chúng ta được sanh ra, chúng ta đánh dấu sự kiện đó bằng một giấy khai sinh có ghi ngày, tháng, thời gian và địa điểm nơi chúng ta chào đời. Hãy chú ý thật cẩn thận rằng Chúa Giê-su đã phán sự sanh vật lý là không đủ để đưa chúng ta vào vương quốc của Đức Chúa Trời. Chúng ta cần có sự sanh thuộc linh. Chúng ta cần “nhờ nước và Thánh Linh mà sanh” (Giăng 3:5). Chúa Giê-su còn phán rằng “Gió muốn thổi đâu thì thổi, người nghe tiếng động; nhưng chẳng biết gió đến từ đâu và cũng không biết đi đâu. Hễ người nào sanh bởi Thánh Linh thì cũng như vậy.” (Giăng 3:8).

Làm Thế Nào Để Được Sanh Lại

Cuối đoạn này Chúa Giê-su đã trả lời câu hỏi này với một tuyên bố đã trở thành câu Kinh Thánh được trích dẫn nhiều nhất. Hãy chú ý là được sanh lại là kết quả của việc tin vào Chúa Giê-su. “Vì Đức Chúa Trời yêu thương thế gian, đến nỗi đã ban Con một của Ngài, hầu cho hễ ai tin Con ấy không bị hư mất mà được sự sống đời đời” (Giăng 3:16 NIV).

Phúc Âm của Giăng xác nhận lại tuyên bố này một lần nữa và khiến nó dễ hiểu hơn. Chúng ta được sanh lại bởi đức tin khi chúng ta tin nhận Chúa Giê-su là Chúa Cứu Thế của chúng ta. “Nhưng hễ ai đã nhận Ngài, thì Ngài ban cho quyền phép trở nên con cái Đức Chúa Trời, là ban cho những kẻ tin danh Ngài” (Giăng 1:12 NIV).

Truyền Bá Phúc Âm Là...

1. Giúp mọi người rời bỏ tôn giáo của họ và khám phá mối tương giao với Chúa Giê-su Christ.
2. Giúp đỡ mọi người kinh nghiệm được sự sanh ra thuộc linh để bước vào trong mối tương giao với Đức Chúa Trời thông qua Chúa Giê-su Christ.

-Ba Câu Hỏi Quan Trọng-

Hãy để tôi hỏi những câu hỏi cực kỳ quan trọng:

1. Bạn có biết ngày, tháng, năm sinh và nơi sinh thuộc linh của bạn không?
2. Bạn có biết chắc rằng bạn đã được sanh lại?
3. Nếu bạn không chắc chắn rằng bạn đã được sanh lại thì bạn có đáp ứng lời kêu gọi của Đức Chúa Trời và được sanh lại ngay hôm nay, ngay thời điểm này và tại nơi này không? Đây là cơ hội để xác nhận.

Bên dưới là một lời cầu nguyện đơn giản đã được cầu nguyện hàng trăm lần khi mọi người trao cuộc đời mình một cách nghiêm túc cho Chúa Giê-su Christ. Lời cầu nguyện đó kết hợp Phúc Âm với những yếu tố của sự biến đổi thực sự. Nếu bạn muốn như vậy bạn có thể cầu nguyện với Đức Chúa Trời.

Lạy Chúa kính yêu,

Con nhận ra rằng con đã phạm tội. Con nhận ra rằng tôn giáo hay tín ngưỡng của con thôi không thể cho con một mối tương giao với Ngài. Con nhận ra rằng Con cần được sanh lại.

Con tin rằng Chúa Giê-su là Con Đức Chúa Trời. Con tin rằng Chúa Giê-su không hề phạm tội. Con tin rằng Đức Chúa Giê-su đã chết để trả giá chuộc tội cho tội lỗi của con. Con tin rằng Chúa Giê-su đã sống lại từ kẻ chết để ban cho con sự sống đời đời.

Ngay lúc này đây con kêu cầu danh của Chúa Giê-su cứu con. Con cầu xin Đức Thánh Linh bước vào trong lòng con và biến con trở nên một con người mới. Con cầu xin rằng con được sanh lại như con cái của Đức Chúa Trời. Con xin dâng ngại lòng của con cho Ngài. Con cầu xin được kinh nghiệm tình yêu và quyền năng Ngài.

Con sẽ làm bất kỳ điều gì Ngài muốn con làm. Con sẽ từ bỏ mọi điều khiến Ngài không đẹp lòng. Con cầu xin cho con có sức mạnh để theo Ngài suốt cuộc đời con.

Trong danh Chúa Giê-su, A-men.

Nếu như bạn đã nói lời cầu nguyện đó với Đức Chúa Trời thì có thể bạn điền vào giấy khai sinh thuộc linh ở bên dưới. Và làm ơn gửi cho tôi một e-mail (thư điện tử dearley@liberty.edu) để tôi có thể chia vui và cầu nguyện cho bạn.

Giấy Khai Sinh Thuộc Linh Của Tôi

Vào ngày _____

Tôi tên là _____

Được sanh lại bởi đáp ứng với Lời Chúa và kêu xin danh Chúa cứu tôi. Giờ đây tôi đã được sanh lại vì tôi đã nhận ra tội lỗi của mình, và tin Chúa Giê-su Christ đã trả giá rất đắt cho tội lỗi của tôi và giao cuộc đời tôi cho Ngài.

Ghi Chú

1. Xem Giăng 3:1-7
2. Xem Phi-líp 3:7-10

13. Truyền Bá Phúc Âm Là...

Trở Thành Một Nhà Truyền Giáo

Chứ Không Phải

Là Một Cánh Đồng Truyền Giáo

Bạn Là Một Nhà Truyền Giáo Hay Là Một Cánh Đồng Truyền Giáo?

Theo nghĩa thông thường thuật ngữ nhà truyền giáo hiểu đơn giản là “một người mang theo sứ mệnh, nhiệm vụ.” Một nhà truyền giáo Cơ Đốc là người có nhiệm vụ gây ảnh hưởng tích cực đối với người khác mang sứ điệp biến đổi cuộc đời họ bởi Chúa Giê-su Christ. Một “cánh đồng truyền giáo” là “ai đó cần được truyền bá Phúc Âm bởi một nhà truyền giáo.” Một cánh đồng truyền giáo là một hay nhiều người chưa được biến đổi bởi sứ điệp ban cho sự sống của Chúa Giê-su.

Vậy chúng ta sẽ quay trở lại câu hỏi: Bạn là một nhà truyền giáo hay là một cánh đồng truyền giáo?

Bạn sẽ là cái này hay cái khác. Không có vùng đệm (trung gian).

Nếu như bạn chịu ảnh hưởng mạnh mẽ bởi sứ điệp của Chúa Giê-su Christ, bạn chịu trách nhiệm sống như một nhà truyền bá Phúc Âm để chia sẻ lẽ thật về Chúa Giê-su với người khác. Nếu như bạn tách Cơ Đốc Giáo ra khỏi đời sống mình, thì thực sự không hy vọng bạn sẽ hành động như một nhà truyền giáo bởi vì trong một ý nghĩa nào đó bạn vẫn chỉ là một cánh đồng truyền giáo.

Nhà Truyền Giáo Trong Thế Kỷ Đầu Tiên

Sứ đồ Phao-lô là một trong những nhà truyền giáo xuyên văn hóa đầu tiên của Hội Thánh. Ông cũng là một trong những nhà truyền giáo hiệu quả nhất. Khao khát của ông là mở mang các Hội Thánh. Ông xây dựng được những Hội Thánh thành công ở Phi-líp, Ê-phê-sô, Ga-la-ti, Cô-rinh-tô, và Tê-sa-lô-ni-ca. Sinh ra là một người Do Thái và được rèn luyện để trở thành một thầy dạy luật; ông có khao khát tận hiến cho dân tộc mình, tức là dân Do Thái. Sự hăng hái dâng mình của ông không bị giảm bớt khi ông gặp Chúa Giê-su Christ mà còn trở nên mãnh liệt và thanh khiết hơn. Trong thư tín gửi cho Hội Thánh Rô-ma, chúng ta sẽ thấy điều này khi ông tuyên bố. “Tôi nói thật trong Đấng Christ, tôi không nói dối, lương tâm tôi làm chứng cho tôi bởi Đức Thánh Linh: Tôi buồn bực lắm, lòng tôi hằng đau đớn. Bởi tôi ước ao có thể chính mình bị dứt bỏ, lìa khỏi Đấng Christ, vì anh em bà con tôi theo phần xác” (Rô-ma 9:1-3).

Mục Tiêu Của Các Nhiệm Vụ Truyền Giáo

“Hỡi anh em sự ước ao trong lòng tôi và lời tôi vì dân Y-sơ-ra-ên cầu nguyện cùng Đức Chúa Trời, ấy là cho họ được cứu” (Rô-ma 10:1).

Hãy chú ý năm từ cuối cùng “That they may be saved.” (Ấy là cho họ được cứu). Mục tiêu của sự truyền giáo là gì? Đó là phải giúp cho mọi người được cứu. Vâng chúng ta có thể phục vụ họ, cho họ ăn, mặc quần áo cho họ, chữa bệnh cho họ, và dạy dỗ họ; nhưng đến cuối cùng mục đích lớn hơn cả là giúp họ được cứu.

Như chúng ta đã nói từ trước, từ “được cứu” theo ý nghĩa đầy đủ nhất của nó nghĩa là “được cứu thoát khỏi án phạt của sự chết là hậu quả của tội lỗi và đưa đến một cuộc sống dư dật trên đất và một cuộc sống đời đời trên thiên đàng điều đó đến từ việc tội lỗi của bạn đã được trả một giá rất cao.” Vậy mục đích là được cứu khỏi tội lỗi và sự chết để được đem đến với sự sống và Đức Chúa Trời.

Trong Rô-ma 10:2-8 Phao-lô bàn về sự cần thiết của người bị hư mất để đạt được sự công bình bắt buộc của Đức Chúa Trời để được cứu. Chúng ta cũng đã bàn luận chi tiết về quá trình này trong chương 8, “Giúp Đỡ Mọi Người Trở Nên Tốt Lành.”

Quá Trình Của Sự Cứu Rỗi

Trong Rô-ma 10:9-17 Phao-lô đã phác họa quá trình những người chưa được cứu trao đổi sự công bình chưa tương xứng của họ với sự công bình chỉ có được bởi đức tin nơi Chúa Giê-su Christ. Đoạn này miêu tả sáu bước mà qua đó họ trao đổi sự công bình của họ với sự công bình mà Đấng Christ yêu cầu. Sự công bình đó được ban cho họ từ bước cuối cùng cho đến bước đầu tiên:

6. Người hư mất xưng nhận Chúa Giê-su là Chúa (10:9-10)... nhưng chỉ sau khi...

5. Họ kêu cầu danh Chúa cứu họ (10:12-13)... nhưng chỉ sau khi...
4. Họ tin vào Chúa Giê-su (10:14)... nhưng chỉ sau khi...
3. Họ nghe biết về Chúa Giê-su (10:14)... nhưng chỉ sau khi...
2. Ai đó rao giảng hay công bố cho họ nghe lẽ thật về Chúa Giê-su (10:14)... nhưng chỉ sau khi...
1. Ai đó được sai đến với người hư mất (10:15-17).

Xưng Tội

Vậy nếu miệng người xưng Đức Chúa Giê-su ra và lòng người tin rằng Đức Chúa Trời đã khiến Ngài từ kẻ chết sống lại, thì người sẽ được cứu; vì tin bởi trong lòng mà được sự công bình, còn bởi miệng làm chứng mà được sự cứu rỗi. (Rô-ma 10 :9-10)

Xưng nhận tội lỗi là sự bày tỏ công khai bằng lời nói về những điều thầm kín, trách nhiệm cá nhân. Chỉ riêng việc này không đem lại sự công bình của Đức Chúa Trời cho ai đó nhưng tuyên bố rằng bây giờ họ đã có sự công bình đó là kết quả của việc đã nghe, đã tin và kêu cầu danh Chúa Giê-su cứu họ. Trong lịch sử xưng nhận Chúa Giê-su là Chúa xuất hiện khi dân chúng được làm báp-têm công khai. Khi được báp-têm sự xưng nhận tội lỗi được diễn ra thông qua sự làm chứng và lễ báp-têm của họ. Tôi thực sự nghi ngờ tính chân thực về sự cứu của bất kỳ ai đó mà người này không xưng nhận Chúa Giê-su là Chúa bằng cách tuân theo những mạng lệnh của Ngài để được làm báp-têm.

Sự Kêu Gọi

Trong người Giu-đa và người Gờ-réc không có sự phân biệt gì hết, vì họ có chung một Chúa, giàu ơn đối với mọi kẻ kêu xin Ngài. Vì ai kêu cầu danh Chúa thì sẽ được cứu. (Rô-ma 10:12-13)

Đức tin thực luôn luôn dẫn đến hành động. Theo như Rô-ma 10:12-13, hành động cần thiết để được cứu đó là “Kêu cầu danh Chúa.” Đây là một lời cầu nguyện thường bao gồm nhiều yếu tố chìa khóa. Tôi gọi chúng là những yếu tố ABC.

Admitting sin, thừa nhận tội lỗi –chấp nhận rằng bạn cần sự tha thứ và sự cứu rỗi vì tội lỗi của bạn, và biết rõ về sự thiếu kém của bạn để tự cứu chính mình.

Believing in Jesus as Savior, tin nhận Chúa Giê-su là Đấng Cứu Thế -tin rằng chỉ có Ngài là Đấng vô tội là Con Đức Chúa Trời, và rằng Ngài đã chết trên thập giá để trả cho tội lỗi của bạn, và Ngài đã sống lại từ kẻ chết ban cho bạn một cuộc sống mới.

Calling on Jesus, kêu cầu danh Chúa Giê-su –kêu cầu danh Chúa Giê-su trong lời cầu nguyện để cứu bạn ra khỏi tội lỗi, kêu xin Chúa Giê-su trở thành Chúa của đời sống bạn.

Hầu hết những người hư mất thường chưa từng cầu nguyện, đặc biệt là cầu nguyện lớn tiếng một mình. Thông thường khi những người mới tin nhận Chúa chuẩn bị cầu nguyện tin nhận Chúa, tôi đề nghị dẫn dắt họ theo một lời cầu nguyện đơn giản. Tôi nói với họ “Nếu bạn muốn, tôi sẽ nói một lời cầu nguyện mẫu. Nếu nó động tới lòng của bạn, bạn có thể lặp lại lời cầu nguyện đó theo tôi để dâng lời cầu nguyện đó lên Đức Chúa Trời. Ngài đang lắng nghe đấy. Nếu bạn muốn thế Ngài sẽ đáp lời cầu nguyện của bạn và cứu lấy linh hồn bạn.”

Lạy Chúa kính yêu của con,

Con nhận ra rằng mình đã phạm tội. Con biết con không thể được lên thiên đàng bằng sự công bình của chính con.

Con tin rằng Chúa Giê-su không hề phạm tội. Con tin rằng Ngài đã chết để trả cho tội lỗi của con và rằng Ngài thực đã sống lại từ kẻ chết và ban cho con sự sống mới.

Ngay lúc này đây, con muốn kêu cầu Ngài cứu con. Con muốn được nhận sự công bình của Ngài. Con muốn sống và tuân theo Ngài suốt cuộc đời mình.

Trong danh Chúa Giê-su Christ, Amen.

Tin Nhận

Vậy nếu miệng người xưng Đức Chúa Giê-su ra và lòng người *tin* rằng Đức Chúa Trời đã khiến Ngài từ kẻ chết sống lại, thì người sẽ được cứu; vì *tin* bởi trong lòng mà được sự công bình, còn bởi miệng làm chứng mà được sự cứu rỗi. Và, Kinh thánh nói rằng: “Kẻ nào tin Ngài sẽ chẳng bị hổ thẹn.”... Nhưng họ chưa *tin* Ngài thì kêu cầu sao được? Chưa nghe nói về Ngài thì làm thế nào mà *tin*? Nếu chẳng ai rao giảng, thì nghe làm sao?... Như vậy, *đức tin* đến bởi sự người ta nghe, mà người ta nghe, là khi lời của Đấng Christ được rao giảng. (Rô-ma 10:9-11,14,17, đã thêm phần in nghiêng)

Đức tin là chìa khóa. Hãy chú ý nhiều lần từ “believe” (tin) “believed” (đã tin) và “faith” (đức tin) được nhắc đến trong những câu trên. Sự cứu là kết quả của sự tin vào những lẽ thật chắc chắn. Những lẽ thật đó bao gồm:

- Có một Đức Chúa Trời.
- Tôi chịu trách nhiệm trước Đức Chúa Trời.
 - Tôi có trách nhiệm về lỗi lầm của mình; tôi đã phạm tội.
 - Tội lỗi có một vài hậu quả tiêu cực: sự chết/ sự chia cắt khỏi Đức Chúa Trời.
 - Đức Chúa Giê-su không hề phạm tội.

- Đức Chúa Giê-su đã chết để trả cho tội lỗi của tôi
- Tôi tin rằng sự công bình của Ngài là đủ.
- Tôi có thể có được món quà của Ngài là sự sống đời đời bằng cách nhận nó.

Một người có thể nghe Phúc Âm nhưng chẳng bao giờ được cứu. Người đó phải tin, tin tưởng, dựa vào, và hành động theo Phúc Âm. Từ *tin* được sử dụng trong Kinh Thánh thì luôn được nhấn mạnh bằng trách nhiệm và hành động.

Hãy chú ý rằng Rô-ma 10:9 nói rằng, “Vậy nếu miệng người xưng Đức Chúa Giê-su ra và lòng người tin rằng Đức Chúa Trời đã khiến Ngài từ kẻ chết sống lại, thì người sẽ được cứu.” Mọi người được cứu khi họ tin vào Chúa Giê-su.

Rô-ma 10:14 nói rằng, “Nhưng họ chưa tin Ngài thì kêu cầu sao được? Chưa nghe nói về Ngài thì làm thế nào mà tin? Nếu chẳng ai rao giảng, thì nghe làm sao?” Mọi người được cứu khi họ tin vào Chúa Giê-su.

Giăng 3:16 tuyên bố rằng, “Vì Đức Chúa Trời yêu thương thế gian, đến nỗi đã ban Con một của Ngài, hầu cho hễ ai tin Con ấy không bị hư mất mà được sự sống đời đời.” Sự sống đời đời được ban cho những ai tin vào Chúa Giê-su

Tin Vào

Một mùa hè nọ trong kỳ nghỉ lễ, gia đình tôi đến thăm quan thác Niagara. Thác nước trải dài 1.060 feet và có độ cao 176 feet; 150.000 ga-lông nước chảy qua thác mỗi giây. Âm thanh đó lớn đến nỗi bạn có thể nghe tiếng nước đổ xuống cách xa nơi đó nhiều dặm.

Bên kia những đường phố chính là bức tượng của một người đàn ông đang đi trên dây. Tên của ông là Jean Francois Gravelet, còn gọi là Blondin vĩ đại. Ông là người đầu tiên đi thăng bằng trên dây vượt thác Niagara. Ông là một nghệ sĩ chuyên nghiệp và là ông bầu gánh xiếc được tập luyện trong rạp xiếc giàu truyền thống nhất của Châu Âu. Ở độ tuổi 31, ông đến Mỹ và tuyên bố rằng ông có thể đi thăng bằng trên dây căng ngang qua hẻm núi của sông Niagara.

Vào ngày 30 tháng 6 năm 1859 Blondin trở thành người đàn ông đầu tiên đi thăng bằng trên dây ngang qua thác Niagara. Nhưng ông còn làm được nhiều hơn thế. Trong cuộc đời mình ông đi ngang qua thác nước này nhiều lần theo nhiều cách bao gồm cả bịt mắt, đi xe đạp, xiềng tay và chân, và thậm chí là công người quản lý trên lưng.

Nhưng không có trò biểu diễn mạo hiểm nào so sánh được với kỳ tích vĩ đại nhất của Blondin. Khi còn là một cậu bé, tôi đã nghe một Mục Sư lớn tuổi kể rằng một ngày nọ Blondin đặt một cái xe cút kít lên sợi dây căng và hỏi đám đông rằng liệu họ có tin rằng ông có thể đẩy xe cút kít đi qua thác Niagara không. Đám đông hét lên “Chúng tôi tin!”

Sau đó ông đẩy xe cút kít qua và quay lại. Sau đó ông lại kêu to “Ai tin rằng tôi có thể cho một người ngồi trong xe cút kít và đẩy qua không?”

Đám đông phấn khích hét lên “Chúng tôi tin.”

Sau đó ông nhìn xuống những gương mặt trong đám đông và hỏi “Ai sẽ là người đầu tiên?”

Vấn đề ở đây là Blondin không hỏi đám đông họ tin vào ông về điều gì và về cái xe cút kít của ông. Ông đang hỏi rằng liệu họ có tin vào ông không. Cũng theo cách tương tự sự sống đời đời không chỉ là vấn đề đứng một bên và nói có niềm tin tốt đẹp vào Chúa Giê-su. Đây là vấn đề tin vào Ngài. Những người chưa tin sẽ không bao giờ đi trên dây để bước đến sự sống đời đời trừ khi họ ngồi trong xe cút kít bằng cách tin vào Chúa Giê-su.

Nếu như bạn ở trong đám đông ngày đó, bạn có thể không đi ngang qua thác Niagara nhờ sống tốt đẹp, hay đi nhà thờ nhưng chỉ có đức tin mới dám ngồi vào xe cút kít. Cũng theo cách tương tự bạn không nhận được sự sống đời đời đơn giản là chỉ nhờ sống tốt đẹp hay đi nhà thờ mà chỉ nhận được sự sống đời đời khi bạn có đức tin để ngồi vào trong xe cút kít của Chúa Giê-su. Bạn phải có đức tin để tin Ngài trở thành giá chuộc hoàn toàn và đầy đủ cho tội lỗi của bạn.

Nghe

“Nhưng họ chưa tin Ngài thì kêu cầu sao được? Chưa *nghe* nói về Ngài thì làm thế nào mà tin? Nếu chẳng ai rao giảng, thì *nghe* làm sao? Lại nếu chẳng ai được sai đi, thì rao giảng thế nào? Như có chép rằng: Những bàn chân kẻ rao truyền tin lành là tốt đẹp biết bao!...Như vậy, đức tin đến bởi sự người ta *nghe*, mà người ta *nghe*, là khi lời của Đấng Christ được rao giảng.” (Rô-ma 10:14-15,17 đã thêm phần in nghiêng)

Nghe là một phần quan trọng của sự cứu. Từ *nghe* ở đây liên quan đến âm thanh để *nghe* trong màng nhĩ. Từ *nghe* như Phao-lô sử dụng ở đây liên quan đến sự nghe chủ động, hiểu, suy gẫm và quyết định hành động.

Cho tới nay tôi đã chia sẻ Phúc Âm được khoảng 30 năm. Tôi đã phát hiện ra rằng có những lúc mọi người thực sự lắng nghe. Bạn có thể nhận biết điều đó bởi vì họ đang nghe chăm chú. Họ có thể gật đầu, hay trông bối rối, hoặc nhìn xuống. Nhưng cách dễ nhất để biết là họ có nghe không chính là cách họ đáp ứng. Họ nhận ra giọng nói họ đang nghe không chỉ là giọng của tôi; về một nghĩa nào đó thì đó là giọng của Đức Chúa Trời. Ngài đang gõ cửa lòng của họ. Ngài đang chỉ ra tội lỗi của họ, nhu cầu của họ và tình yêu đáng sợ của Ngài. Ngài đang kéo họ đến gần với Ngài.

Cha mẹ tôi đưa tôi đi nhà thờ mỗi Chúa Nhật. Tôi chắc rằng tôi đã *nghe* về vật lý câu chuyện về sự chết, sự chôn và sự sống lại của Chúa Giê-su vì tội lỗi của tôi rất nhiều lần. Nhưng tôi không nghe bằng thuộc linh cho tới khi tôi lớn lên. Lần đầu tiên tôi *nghe* bằng thuộc linh

những hậu quả của nó khiến tôi sợ hãi đến mức tôi đứng bật dậy ngay giữa bài giảng của Mục Sư và chạy ra phía sau nhà thờ.

Cảm ơn Đức Chúa Trời đã ban cho tôi một cơ hội khác. Cho dù tôi đã tiếp tục đến nhà thờ, phải hơn một năm rưỡi sau đó tôi mới lại nghe thấy Phúc Âm bằng tai thuộc linh. Lần này thay vì chạy ra sau lưng nhà thờ, tôi đứng bật dậy và chạy lên phía trước nhà thờ. Ở đó tôi đã tin Chúa Giê-su là Chúa và là Đấng Cứu Thế. Tôi cầu xin Ngài cứu tôi. Một vài tuần sau đó tôi xưng nhận Chúa Giê-su là Chúa khi tôi được báp-têm.

Rao Giảng Hay Là Công Bố

“Nhưng họ chưa tin Ngài thì kêu cầu sao được? Chưa nghe nói về Ngài thì làm thế nào mà tin? Nếu chẳng *ai rao giảng*, thì nghe làm sao? Lại nếu chẳng ai được sai đi, thì *rao giảng* thế nào? Như có chép rằng: Những bàn chân *kẻ rao truyền* tin lành là tốt đẹp biết bao!...” (Rô-ma 10:14-15, đã thêm phần in nghiêng)

Từ *rao giảng* theo nghĩa đen có nghĩa là “Kể về một tin tức tốt lành.” Từ *rao giảng* nghe có vẻ trang trọng giống như một người đàn ông diện com-plê và thắt cà vạt trong nhà thờ vào ngày Chúa Nhật đứng sau bục giảng và chỉ ngón tay gân guốc vào mặt bạn. Đó cũng là một cách để *rao giảng* nhưng chắc chắn không phải là cách duy nhất. Bất kỳ lúc nào chúng ta *rao truyền* tin lành về sự chết, sự chôn và sự sống lại vì tội lỗi của chúng ta cho người khác nghe tức là chúng ta đang *rao giảng* Phúc Âm. Có thể là nhờ một lần uống cà phê ở quán cà phê Starbucks, hay là nói qua hàng rào với một người hàng xóm, trong thì giờ cầu nguyện trước khi ngủ với những đứa con của bạn, nói qua điện thoại với người thân yêu ở một tiểu bang khác, qua mạng Internet, hay là trong lớp trường Chúa Nhật cùng với một nhóm những đứa trẻ có đôi mắt lạnh lợi. Vấn đề không phải là chúng ta *rao giảng như thế nào* mà là về *điều* mà chúng ta *rao giảng*.

Được Sai Đi

“Lại nếu chẳng ai *được sai đi*, thì *rao giảng* thế nào? Như có chép rằng: Những bàn chân *kẻ rao truyền* tin lành là tốt đẹp biết bao!...” (Rô-ma 10:15, đã thêm phần in nghiêng)

Từ mà sứ đồ Phao-lô sử dụng là “*được sai đi*” chính là từ *apostello* mà từ đây chúng ta có từ *apostle* (*sứ đồ*) và *missionary* (*truyền giáo*). *Được sai đi* là bước đầu tiên của quá trình truyền bá Phúc Âm: ai đó phải *được sai đi* với nhiệm vụ là *rao giảng* sứ điệp –truyền giáo. Mọi người *được cứu* thường làm vậy vì ai đó cố gắng kể với họ về Chúa Giê-su. Bạn không cần lúc nào cũng phải băng qua đại dương để trở thành một nhà truyền giáo. Đôi lúc bạn chỉ cần phải băng qua con phố.

Mọi người *được cứu* sau đó *được sai đi* nói với người khác Tin Lành về Chúa Giê-su. Vậy nên quá trình này là một chu kỳ liên tục. Chúng ta *được cứu*. Sau đó chúng ta *được sai đi* kể lại với người khác làm thế nào để *được cứu*. Nói cách khác, nếu như chúng ta *được cứu*, chúng ta

là những nhà truyền giáo. Chúng ta phải đi và kể cho người khác. Nếu như bạn được cứu, bạn sẽ được sai đi kể với người khác về Tin Lành.

Ê-sai là chàng trai trẻ theo Chúa hăng say đã kinh nghiệm quá trình được sai đi/ ra đi.

Đoạn, tôi nghe tiếng Chúa phán rằng: Ta sẽ sai ai đi? Ai sẽ đi cho chúng ta? Tôi thưa rằng: Có tôi đây; xin hãy sai tôi. Ngài phán: Đi đi! nói với dân này rằng: Các ngươi hãy nghe, nhưng chẳng hiểu chi; hãy xem, nhưng chẳng thấy chi.

Chúa Giê-su tiếp tục nhắc nhở những kẻ theo Ngài về quá trình được sai đi/ ra đi. Ngài muốn họ hay chúng ta phải sống như những nhà truyền giáo chứ không phải là sống như những cánh đồng truyền giáo.

“Nhưng Đức Chúa Giê-su không cho, phán rằng: Hãy về nhà ngươi, nơi bạn hữu ngươi, mà *thuật lại* cho họ điều lớn lao thể nào Chúa đã làm cho ngươi, và Ngài đã thương xót ngươi cách nào.” (Mác 5:19, đã thêm phần in nghiêng)

“VẬY, *hãy đi* dạy dỗ muôn dân, hãy nhân danh Đức Cha, Đức Con, và Đức Thánh Linh mà làm phép báp-têm cho họ.” (Ma-thi-ơ 28:19, đã thêm phần in nghiêng)

“Ngài phán cùng các sứ đồ rằng: *Hãy đi* khắp thế gian, giảng Tin lành cho mọi người.” (Mác 16:15, đã thêm phần in nghiêng.)

“Nhu Cha đã *sai* Con trong thế gian, thì Con cũng *sai* họ trong thế gian” (Giăng 17:18)

“Ngài lại phán cùng môn đồ rằng: Bình an cho các ngươi! Cha đã *sai* ta thể nào, ta cũng *sai* các ngươi thể ấy.” (Giăng 20:21)

Một Cánh Đồng Truyền Giáo Hay Là Một Nhà Truyền Giáo

Ngay lúc này chỉ có hai loại người đang đọc chương này: những nhà truyền giáo và những cánh đồng truyền giáo. Bạn là loại nào?

-Truyền Bá Phúc Âm Là Gì...

1. Ra đi và thuật lại tin tức tốt lành về Chúa Giê-su Christ.
2. Sống như một nhà truyền giáo chứ không phải như một cánh đồng truyền giáo.

-Câu Kinh Thánh Chìa Khóa-

“Nhưng họ chưa tin Ngài thì kêu cầu sao được? Chưa nghe nói về Ngài thì làm thế nào mà tin? Nếu chẳng ai rao giảng, thì nghe làm sao? Lại nếu chẳng ai được sai đi, thì rao giảng thế nào? Như có chép rằng: Những bàn chân kẻ rao truyền tin lành là tốt đẹp biết bao!” (Rô-ma 10:14-15)

-Những Trích Dẫn Hay-

Mỗi một Cơ Đốc Nhân là một nhà truyền giáo hoặc là một kẻ mạo danh.

-Charles Haddon Spurgeon

Chúa là Đức Chúa Trời truyền giáo thì Hội Thánh cũng phải là Hội Thánh truyền giáo.

-Craig Van Gelder¹

Nước Mỹ là cánh đồng truyền giáo lớn thứ 5 trên thế giới.

-George Hunter²

Ghi Chú

1. C. Van Gelder, *The Essence of the Church* (Grand Rapids, MI: Baker,2000), 98.
2. G. Hunter, “*The Rationale for a Culturally Relevant Worship Service.*” *The Journal of the Society for Church Growth, Worship and Growth* 7 (1996): 131.

14. Truyền Bá Phúc Âm Là...

Thả Một Con Vi-rút

Khi bạn nghe về từ virus, bạn đang nghĩ gì trong đầu?

- Vi-rút Ê-bô-la gây chết người.
- Cúm lợn?
- Một trận cảm lạnh khó chịu?
- Một người gây ảnh hưởng xấu, có hại.
- Một đoạn mã tự nhân bản được cài đặt lên trong một chương trình máy tính được thiết kế để gây hại hay đánh sập một hệ thống máy tính hay một mạng máy tính.

Chúng ta có những ấn tượng tiêu cực vì có lý do. Cuộc tấn công của những vi-rút rất nhanh chóng và dữ dội. Chúng có thể tự nhân bản hiệu quả và thay đổi không ngừng. Giống như những mục tiêu di động nhanh chóng với số lượng vô hạn, nguy trang khéo léo, chúng liên tục đẩy lui những loại thuốc điều trị và kỹ thuật hiện đại.

Nhưng liệu những vi-rút có thể mang nghĩa tích cực? Liệu rằng chúng ta có thể áp dụng đặc tính dễ lây truyền của vi-rút để truyền bá Phúc Âm về Chúa Giê-su Christ không? Hãy tưởng tượng nếu như chia sẻ tin tức tốt lành dễ dàng như khi bắt tay một vài người hoặc là hắt hơi trong một căn phòng đông người.

Thử tưởng tượng xa hơn khi những người mới bị nhiễm bệnh đi quanh và truyền sứ điệp tới những người khác và cứ như thế vi-rút Phúc Âm lan rộng giống như lửa lan nhanh. Nếu vậy thật khó tưởng tượng phải không?

Greg Stier, trong cuốn sách *Outbreak* (Sự bùng nổ), đã yêu cầu chúng ta xem xét sự áp dụng có lợi của vi-rút. Ông tranh luận rằng sự ra đời và phát triển sớm của Hội Thánh giống như vi-rút trong tự nhiên. Cơ Đốc Giáo được truyền bá trong toàn bộ lãnh thổ vùng Tiểu Á trong

vòng chưa đến hai năm, trên toàn đế chế La Mã trong vòng 30 năm, và trở thành tôn giáo chính của Châu Âu trong vòng 300 năm.¹

Khi một con vi-rút cư trú trên một bộ phận, công việc của nó không chỉ đơn giản là gây hại hay phá hủy vật chủ mà là chiếm toàn quyền điều khiển. Một khi điều đó xảy ra, vi-rút tự nhân bản và tiếp tục lặp lại quá trình này ở những tế bào khác.

Là những Cơ Đốc Nhân, chúng ta có thể học hỏi nhiều từ con vi-rút. Khi Chúa Giê-su làm chủ đời sống của chúng ta “Ngài muốn mọi khía cạnh trong đời sống của mọi Cơ Đốc Nhân hoàn toàn nằm dưới sự tể trị của Ngài và Ngài sẽ không ngừng lại cho tới khi điều đó xảy ra.”² Quá trình lây nhiễm bắt đầu từ lúc sự cứu được làm trọn và sẽ tiếp tục cho tới khi Đấng Christ trị vì. Không may là đối với một vài Cơ Đốc Nhân, giai đoạn cuối cùng này chẳng bao giờ xảy ra là bởi vì họ không hoàn toàn đầu phục Chúa Giê-su. Và kết quả là sự làm chứng của họ bị thỏa hiệp và họ không bao giờ có thể truyền bá Phúc Âm hiệu quả với người khác.

Phúc Âm Là Một Vi-Rút Tích Cực

Ở nhiều nơi, Phúc Âm giống như vi-rút trong tự nhiên. Nó có thể tạo ảnh hưởng tuyệt vời đến tận gốc rễ của người mà nó lây nhiễm. Nó không chỉ biến đổi cuộc đời họ trên đất, mà còn ban cho họ sự sống đời đời trên thiên đàng. Nó có thể lây nhiễm mạnh mẽ và càn quét qua các gia đình và các dân tộc. Vì thế nó có một sức mạnh không thể tưởng tượng. “Thật vậy, tôi không hổ thẹn về Tin Lành đâu, vì là quyền phép của Đức Chúa Trời để cứu mọi kẻ tin, trước là người Giu-đa, sau là người Gờ-réc.”

Phao-Lô Nhà Truyền Bá Vi-Rút Phúc Âm

Sứ đồ Phao-lô là một tấm gương tốt cho những ai đã bị nhiễm vi-rút Phúc Âm. Sau lần đầu gặp Đấng Christ, ông trở thành một con bệnh bước đi được, truyền bá Phúc Âm cho cả một vùng Tiểu Á.

Cuộc đời cũ của Phao-lô là một người Pha-ri-si cực đoan và là một người tán thành triệt để luật của Môi-se là người săn lùng các Cơ Đốc Nhân theo nghĩa đen. Vậy nên đối với người quan sát sự biến đổi của Phao-lô từ một kẻ giết các Cơ Đốc Nhân trở thành một Cơ Đốc Nhân là một bằng chứng tuyệt vời và là một hành động chỉ có ở nơi Đức Chúa Trời không thể làm lẫn.

Stier gợi ý ra ba điều thiết yếu để Phúc Âm được truyền bá hiệu quả: đó là nó phải có một vật trung gian can đảm, trở thành một sứ điệp dễ lây lan và còn phải mang tính dễ lây nhiễm. Chức vụ của Phao-lô có cả ba yếu tố này.³

Phao-Lô Là Một Trung Gian Can Đảm

Phao-lô là một nhà truyền giáo khác thường, một nhà truyền giáo mở Hội Thánh mới. Là một nhà truyền giáo giống như vi-rút, ông đi từ thành này tới thành kia rao giảng Tin Lành, chịu sự bắt bớ, bị bỏ tù, bị đánh và thậm chí bị ném đá. Nhưng bởi ân điển Đức Chúa Trời, Phao-lô kiên trì chịu đựng, và Phúc Âm được phổ biến. Các Hội Thánh xuất hiện trên nhiều lục địa nhờ nỗ lực của Phao-lô. Nhiều người nhờ nghe ông được biến đổi và tự trở thành vật trung gian.⁴

Phúc Âm Được Lây Nhiễm Mạnh Mẽ

Khi Phao-lô bị giam ở Rô-ma, ông đã sử dụng tình cảnh của mình như là một phương cách để truyền bá Phúc Âm. Phao-lô tuyên bố rằng ông đã chia sẻ về Phúc Âm với tất cả những lính canh ngục ở trong ngục. Làm thế nào mà ông làm được như vậy? “Phần nhiều trong anh em nhân tôi bị xiềng xích mà có lòng tin rất lớn trong Đấng Christ, dám truyền đạo Đức Chúa Trời chẳng sợ hãi gì” (Phi-líp 1:14 NIV).

Ai đó nói rằng Phao-lô đã giải phóng một chuỗi phản ứng Phúc Âm. Bạn biết đấy, cứ vài tiếng một lính canh ngục mới lại được xiềng lại cùng Phao-lô. Vì thế, Phao-lô có một khán giả bắt đầu dần, và ông truyền bá Phúc Âm cho người lính canh. Sau đó khi người lính canh đó tan ca, anh ấy lại đem Phúc Âm đi cùng với mình. Mỗi một người lính canh mới được xiềng cùng Phao-lô lại bị truyền nhiễm bởi Phúc Âm và trở thành một vật trung gian mang Tin Lành.

Phúc Âm mà Phao-lô đã chia sẻ lan truyền mạnh mẽ sang người khác với khao khát chia sẻ nó. Cứ mỗi nơi Phúc Âm được rao giảng –Châu Á, A-then, Rô-ma –mọi người lại được biến đổi và mạnh dạn truyền lan sứ điệp. Giống như một cái hắt hơi không cố ý, mạnh mẽ và hay lây nhiễm thì sự bày tỏ Phúc Âm của họ cũng như vậy.

Phúc Âm có tính lây nhiễm mạnh mẽ. Khi ai đó thực sự được cứu, họ không thể giữ Tin Lành cho riêng họ, họ phải kể với mọi người.

Giống như một dịch bệnh, tự nhiên lây truyền lên các vật sống trong một khu vực địa lý, thì những lãnh đạo tôn giáo của thế kỷ đầu tiên đã thấy Cơ Đốc Giáo đích thực có thể can quét không thể kiểm soát và không thể bị chế ngự. Một khi sự lây nhiễm được gọi là Tin Lành có chỗ trống để lan ra nhờ truyền bá Phúc Âm, nếu không bị ngăn trở nó sẽ tự nhiên tạo ra phép nhân về thuộc linh.⁵

Phúc Âm Có Tính Lây Lan Mạnh

Thật có một đôi người vì lòng ganh tị và căi lầy mà rao truyền Đấng Christ, nhưng cũng có kẻ lấy ý tốt mà rao truyền. Những người này làm bởi lòng yêu mến, biết rằng tôi được lập lên để bình vực đạo Tin lành. Còn những người kia, vì ý phe đảng xui giục, có lòng rao truyền Đấng Christ cách không ngay thật, tưởng thêm khổ não cho sự xiềng xích tôi. Song có hề gì! Dầu thế nào đi nữa, hoặc làm bộ, hoặc thật thà, Đấng Christ cũng được rao truyền; ấy vì đó tôi đương mừng rỡ, và sẽ còn mừng rỡ nữa. (Phi-líp 1:15-18)

Phao-lô tuyên bố rằng ai đó đang giảng Phúc Âm với hy vọng rằng nó sẽ khiến nhiều người tức giận hơn và vì thế sẽ đẩy nhanh cái chết của ông. Nhưng quan điểm đó là “Dù thế nào thì Đấng Christ cũng được rao giảng.” Lẽ dĩ nhiên là ông hy vọng rằng mọi người sẽ yêu mến những lời dạy dỗ của ông và sống thánh khiết và có những đời sống đích thực. Điều đó là quan trọng. Nhưng điều còn quan trọng hơn đó là mọi người được biết đến sứ điệp của Đấng Christ về sự cứu.⁶

Không Thể Ngăn Chặn

Khi một vi-rút đã phát tán, tự do lây lan, thì hầu như không thể ngăn chặn.⁷ Đây là điều đã xảy ra khi Phi-e-rơ rao giảng Phúc Âm ở Giê-ru-sa-lem vào ngày lễ Ngũ Tuần (Công Vụ 2). Giê-ru-sa-lem trở thành một trung tâm ảo của một làn sóng xung kích gợn sóng qua vùng Tiểu Á, thế giới Địa Trung Hải, đế chế La Mã và lan tới Châu Âu. Phúc Âm có một sức mạnh vốn có không thể ngăn chặn.

Điều Gì Đã Thay Đổi?

Điều gì đã thay đổi kể từ khi Phúc Âm lây lan khắp thế giới trong thế kỷ thứ nhất? Chúng ta đã thay đổi. Chúng ta đã mất đi sự say mê của những người đầu tiên theo Chúa Giê-su. Gần như mỗi ngày các thiếu niên trên khắp thế giới cột bom vào lưng và lái xe lao thẳng vào các khu chợ, nhà hàng với mục đích tự sát và giết hại những người khác vì Đấng A-la. Cùng lúc đó, những thiếu niên Cơ Đốc người Mỹ đang chuyển sang các Hội Thánh để tận dụng những buổi trình diễn lớn hơn và những món đồ điện tử kỹ thuật hơn. Làm thế nào để cột thập tự vào lưng như Chúa Giê-su đã ra lệnh trong Mác 8:34 khi Ngài tuyên bố rằng “Hãy vác thập giá mình mà theo ta.”

Điều gì đã thay đổi? Rất nhiều điều. Nền văn hóa kỹ thuật cao, tràn ngập những phương tiện truyền thông của chúng ta đã ảnh hưởng đến khả năng tập trung và sự buồn chán đang dâng cao đến tột đỉnh được coi như là vô tri.

Các Sinh Viên Là Những Người Mang Mầm Bệnh Tuyệt Vời

“Để mở đầu cho một sự bùng nổ ở mức độ cực lớn (như trong Kinh Thánh) ngày nay, chúng ta cần những người mang mầm bệnh can đảm. Chúng ta cần một sự tự tin cao độ để vượt qua rào cản của sự bối rối và sự phản đối để sứ điệp có thể được truyền ra.”⁸

Bởi vì các sinh viên có nhiều A-drê-na-lin, nên họ là những người mang mầm bệnh lý tưởng. Người truyền bá Phúc Âm có thể lo sợ, và đó chính là nỗi sợ hãi và sự run rẩy của Phao-lô đã chịu đựng là “điều kiện tiên quyết cho một môn thể thao đỉnh cao –đó là chia sẻ đức tin của bạn”⁹

Paul Borthwick đã quan sát rất nhiều đứa trẻ không đi nhà thờ trong nền văn hóa của chúng ta “đang theo đuổi những lối sống mạo hiểm không cần tôn giáo ... Trong khi đó những nhóm thanh thiếu niên của chúng ta đang bị nhốt trong một vùng an toàn ... Ngày nay những người trẻ cần được kêu gọi sống một cuộc sống mạo hiểm hơn để theo gương Đấng Christ. Nhiều người trong số họ đang đợi Hội Thánh giao cho một việc gì đó lớn lao, quan trọng, và đầy mạo hiểm để làm”¹⁰

Giải Pháp Là Gì?

Điều tiên, hãy bắt đầu với Chúa Giê-su. Chúa Giê-su là đỉnh cao! Ví dụ, trong cuộc hẹn vào ban đêm với Ni-cô-đem (Giăng 3), Chúa Giê-su làm cho người Pha-ri-si này bối rối bằng cách nói rằng anh ta phải được sanh lại (3:3), đó là một điều không thể theo tự nhiên. Đây không phải là điều Ni-cô-đem muốn nghe. Trong cuốn sách của mình *Đời Sống Thực Sự Theo Chúa Giê-su (Real Life Jesus)*, Mike Cain ghi chú rằng Chúa Giê-su đã giao cho chúng ta một nhiệm vụ khó khăn đến khó tin; Ngài đang nói với chúng ta rằng hy vọng duy nhất để được vào vương quốc của Đức Chúa Trời đó là làm điều gì đó chúng ta không thể làm. Điều đó cần phải có một phép màu! “Chúa Giê-su đang nói đến một trong những điều mà nền văn hóa của chúng ta không muốn nghe.” – thực tế đó là chúng ta không thể thay đổi trái tim của chính mình. Chúng ta cần ai đó can thiệp giúp đỡ. Và chính xác đó là điều mà Chúa Giê-su phán rằng Ngài đến để giúp chúng ta.”¹¹ Khi chúng ta tin nhận Con Đức Chúa Trời, là Chúa Giê-su Christ, thì Đức Chúa Trời sẽ thi hành một phép lạ kỳ diệu trong đời sống chúng ta. Nếu chúng ta có thể truyền đạt điều đó tới mọi người thì chắc chắn sẽ thu hút được sự chú ý của họ.

Điều thứ hai, đừng bị xao lãng. Những nền văn hóa trong thế kỷ đầu tiên đều có cùng sự xao lãng. Người Hy Lạp là những người theo thuyết đa thần quan tâm đến triết học và tín ngưỡng của họ. Công Vụ 17:21 nói rằng “những người A-thên và người ngoại quốc ngụ tại thành A-thên chỉ lo nói và nghe việc mới lạ mà thôi” (NIV). Đang nói về A-then, Phao-lô quan sát được rằng người Hy Lạp là những người rất sùng đạo “very religious” (làm gì cũng sốt sắng) (17:22). Mặc dù đó là một tôn giáo khác với tôn giáo mà Phao-lô muốn giải thích, ông đã sử dụng nó như một cầu nối để tiếp cận họ.

Người La Mã cũng là những người đa thần. Thậm chí cả những người Giu-đa theo thuyết duy thần cũng chịu đựng những sự đấu đá nội bộ giữa phe phái khác nhau của họ: “người Sa-đu-sê tự do phóng khoáng, người Pha-ri-si bảo thủ dè dặt, những người Xê-lốt (Zealot) ái quốc cực đoan, người theo phái Essene khắc khổ và cả những người khác.”¹² Ở giữa sự rối loạn đó giáo hội Cơ Đốc được khai sinh, trưởng thành và hưng thịnh. Có phải là vì nó có những người bán hàng khôn khéo và tiếp thị tốt hơn không? Không, đơn giản là thời đó có một sứ điệp đầy thuyết phục và tin tưởng được truyền bá theo cách thích đáng phù hợp với nền văn hóa vào giai đoạn đó. Ngày nay sứ điệp cũng phải mang tính thuyết phục cũng như phù hợp.

Điều thứ ba, hãy tự tin. Đừng bao giờ quên rằng bạn được ban thêm sức nhờ Đức Thánh Linh và Đức Chúa Trời có ảnh hưởng đến thế gian vì Đấng Christ! Thật dễ khi đọc Kinh Thánh

và ra đi với ấn tượng rằng những nhân vật trong Kinh Thánh là những siêu anh hùng sống trên một bình nguyên thuộc linh vượt xa các Cơ Đốc Nhân đương thời. Chẳng có gì có thể xa rời lẽ thật! Trước khi Phi-e-ơ đứng lên và rao giảng Phúc Âm một cách mạnh bạo trong Lễ Ngũ Tuần, và hàng ngàn người đã đáp ứng trong Công Vụ 2, ông đã chối bỏ Đấng Cứu Thế ba lần (Ma-thi-ơ 26:69-74). Thêm vào đó, trước khi Môi-se dẫn con dân của Y-sơ-ra-ên ra khỏi sự nô lệ của xứ Ê-díp-tô hướng về vùng đất hứa, ông đã tức giận và giết một người **lính canh** người Ê-díp-tô (Xuất Ê-díp-tô Ký 2:11-12).

Đức Chúa Trời ngày nay vẫn đang hành động như Ngài đã từng làm vậy trong thời Kinh Thánh. Mong ước của Ngài vẫn là có một sự bùng nổ về Phúc Âm do vi-rút gây ra cho mọi quốc gia. Luôn luôn như vậy, cách thức mà Ngài làm trọn mục đích của mình đó là sự tuân theo của con cái Ngài theo lời kêu gọi của Đại Mạng Lệnh. Đức Chúa Trời không bao giờ đòi hỏi, yêu cầu những người có thuộc tính như những siêu anh hùng để làm việc hiệu quả trong mạng lệnh. Ngài chỉ yêu cầu những những tấm lòng trung tín và đầu phục. Ngài sẽ làm những việc còn lại!

Truyền Bá Phúc Âm Bằng Vi-rút Là Có Tổ Chức

Sự truyền bá Phúc Âm thực sự không yêu cầu những chương trình công kênh. Ngược lại, truyền bá Phúc Âm phải là một sự biểu lộ tự nhiên (có tổ chức) của mọi tín hữu. Những Cơ Đốc Nhân thực sẽ bị lây nhiễm bởi vi-rút truyền bá Phúc Âm. Nó không bắt đầu ở nơi Hội Thánh được dựng nên; mà nó thường bắt đầu về mặt hữu cơ từ trái tim và tâm hồn của những tín hữu sốt sắng những người đang thực hiện nhiệm vụ với Đức Chúa Trời gây ảnh hưởng đến thế gian chưa được cứu cùng với sứ điệp của Đấng Christ. Đó không phải là điều mà bạn cố gắng làm để thể hiện trách nhiệm của bạn với Đấng Christ. **Điều đó bày tỏ bạn là ai ở trong Ngài.** Cũng như Đấng Christ sống trong chúng ta là những Cơ Đốc Nhân, Ngài cũng tự do dạy dỗ chúng ta như dạy dỗ những môn đồ của Ngài.

Truyền Bá Phúc Âm Bằng Vi-Rút Là Sự Nhân Lên Trong Hành Động

Phúc Âm không có nghĩa là trở thành một vấn đề riêng tư hay cá nhân chỉ dành riêng cho một linh hồn tín hữu cô độc và lặng lẽ. Nó là sống ở ngoài cộng đồng giữa những Cơ Đốc Nhân và người chưa tin Chúa. Cũng giống như thân thể con người được thiết kế để nhân đôi tế bào cách tự nhiên để giữ sức khỏe và hoàn thành mục đích của nó, cũng tương tự như vậy với các Cơ Đốc Nhân và làm thế nào mà họ ở bên ngoài sự tồn tại của họ trong thế gian này. Sự nhân lên của Phúc Âm nhờ truyền bá Phúc Âm phải là một khao khát tự nhiên của mọi Cơ Đốc Nhân. Cũng như sự giống nhau của Vi-rút, Phúc Âm phải được nhân lên một cách tự nhiên.

-Truyền Bá Phúc Âm Là ...

1. Giống như vi-rút trong tự nhiên. Nó vừa dễ lây nhiễm và lan truyền qua người khác.
2. Có tổ chức, không yêu cầu những chương trình.
3. Tự nhiên như hít thở. Một Cơ Đốc Nhân không cần phải liên tục nhắc nhở để tham gia.

- Câu Chìa Khóa -

Thật vậy tôi không hổ thẹn về Tin Lành đâu, vì là quyền phép của Đức Chúa Trời để cứu mọi kẻ tin, trước là người Giu-đa, sau là người Gờ-réc. (Rô-ma 1:16)

- Những Trích Dẫn Hay -

Tôi không nghĩ ra được những ứng viên có lòng can đảm trở thành người mang mầm bệnh của Phúc Âm tốt hơn những thanh thiếu niên. Chúng ta sống trong một nền văn hóa sinh viên đầy A-drê-na-lin. Có gì có thể gấp gấp hơn truyền bá Phúc Âm? Sợ hãi và run rẩy là những điều kiện tiên quyết của môn thể thao đỉnh cao – đó là chia sẻ về niềm tin của bạn.

-Greg Stier¹³

Tâm quan trọng trong nhiệm vụ của chúng ta vượt hơn trí óc thông thường. Cả thế giới chính là xứ đạo của chúng ta. Chẳng có giới hạn nào. Tất cả mọi người phải nghe và chú ý đến lời kêu gọi của Chủ Nhân. Kinh Thánh nói rằng mọi cá nhân riêng lẻ phải chấp nhận hay chối bỏ ngôi vị của Chúa Giê-su Christ ... Chức vụ của chúng ta đó là phải rao giảng Lời Chúa như “đúng mùa” hoặc “hết mùa.”

-Clift Brannon¹⁴

Ngài (Chúa Giê-su) không bỏ lỡ cơ hội nào để ghi sâu vào trong tâm hồn của mỗi người theo Chúa một sự thúc giục mạnh mẽ của chính linh hồn Ngài rục rịch cháy với tình yêu thương của Đức Chúa Trời với thế gian hư mất. Mọi điều Ngài đã làm và đã phán được thúc đẩy bởi sự đam mê đến ám ảnh này. Cuộc đời Ngài chỉ đơn giản là sự mặc khải đúng lúc về mục đích đời đời của Đức Chúa Trời để cứu mọi người. Đây là điều mà các môn đồ cần phải học hỏi, không phải chỉ lý thuyết mà còn trong thực tế ở mức cao nhất.

-Robert Coleman¹⁵

- Áp Dụng Thực Tế-

Qua tháng tới hãy đọc Phúc Âm Giảng và đánh dấu bất kỳ khi nào Chúa Giê-su gây lây lan và tác động đến ai khác liên quan đến truyền bá Phúc Âm. Cùng lúc đó, hãy đặc biệt chú ý đến thái độ của các môn đồ và cách họ đáp ứng sứ điệp lây lan như vi-rút của Chúa Giê-su. Ví dụ trong

Giăng 4 trong câu chuyện về người phụ nữ ở giếng, những môn đồ đã đáp ứng sự quan tâm của Chúa Giê-su với người phụ nữ và linh hồn của người Sa-ma-ri như thế nào?

Sau đó hãy đọc sách Công Vụ và tìm xem các cách Phúc Âm được truyền bá trên toàn thế giới. Sao những tín hữu buổi ban đầu lại tham gia truyền bá bằng vi-rút của Phúc Âm? Làm thế nào mà việc này lại tác động đến toàn bộ sứ mệnh của Hội Thánh? Điều này tác động đến cách cư xử của bạn như một Cơ Đốc Nhân trong thế kỷ 21 ra sao?

Những Ghi Chú

1. G. Stier, *Outbreak* (Chicago, IL: Moody, 2002), 24.
2. *Ibid.*,25
3. *Ibid.*,26
4. *Ibid.*
5. *Ibid.*,28-30.
6. *Ibid.*,31.
7. *Ibid.*,37.
8. *Ibid.*,27.
9. *Ibid.*
10. *Ibid.*
11. M. Cain, *Real Life Jesus: Meaning, Freedom, Purpose* (Nottingham, England: InterVarsity Press, 2008), 68-69.
12. Stier, *Outbreak*, 39.
13. *Ibid.*,27.
14. C. Brannon, *Successful Soul Winning* (Philadelphia, PA: National Publishing Co., 1981), 133.
15. R. E. Coleman, *The Master Plan of Evangelism* (Grand Rapids, MI: Revell, 1996), 62.

Phần III

Cách Xử Sự

15. Sự Truyền Bá Phúc Âm Là...

Theo Gương Chúa Giê-su

Vào một dịp nọ Chúa Giê-su cần đi qua Giê-ru-sa-lem, trung tâm của đời sống tín ngưỡng ở xứ Giu-đa, phía nam quê hương Ngài ở xứ Ga-li-lê. Đường gần nhất để đi qua một vùng đất nhỏ là Sa-ma-ri. Người Giu-đa theo truyền thống thường coi thường người Sa-ma-ri như là những người tạp lai về nòi giống và tôn giáo. Định kiến đó mạnh đến mức người Giu-đa sẽ không đi qua xứ Sa-ma-ri mà đi theo đường vòng để không đặt chân lên lãnh thổ của họ, thậm chí cho dù đó là con đường đi thẳng từ xứ Giu-đa tới xứ Ga-li-lê. Vậy mà trong dịp này Chúa Giê-su lại dẫn các môn đồ của Ngài đi thẳng vào vùng Sa-ma-ri.

Khi đến đó các môn đồ của Ngài để Chúa Giê-su ngồi cạnh một giếng nước trong khi họ đi kiếm đồ tiếp tế. Sau đó Chúa Giê-su gặp một người phụ nữ chưa được cứu. Cách giao thiệp của Ngài với người phụ nữ hình thành nên một hình mẫu để chúng ta có thể truyền bá Phúc Âm cho người khác. Khi bạn đọc chương này, chúng ta sẽ chỉ ra khía cạnh chìa khóa trong hình mẫu của Chúa Giê-su cho truyền bá Phúc Âm.

1. Chúa Giê-su Bước Ra Khỏi Vùng An Toàn Của Ngài Và Dành Thế Chủ Động Để Bắt Đầu Cuộc Nói Chuyện.

Chúa Giê-su nói với người phụ nữ. Cho dù Ngài rất mệt mỏi, Ngài không bỏ qua cơ hội để bắt đầu cuộc nói chuyện. “Vậy Ngài đến một thành thuộc về xứ Sa-ma-ri, gọi là Si-kha, gần đồng ruộng mà Gia-cóp cho Giô-sép là con mình. Tại đó có cái giếng Gia-cóp. Nhân đi đường mệt, Đức Chúa Giê-su ngồi gần bên giếng; bấy giờ độ chừng giờ thứ sáu” (Giăng 4:5-7).

Bắt đầu một cuộc nói chuyện với một người hư mất không phải luôn thoải mái hay thuận tiện nhưng cho dù thế nào thì chúng ta phải làm thế. Chúng ta cần phải nhận ra rằng nếu những người hư mất chưa từng nghe về Phúc Âm thì chúng ta phải nói với họ.

2. Chúa Giê-su Vượt Qua Những Rào Cản Để Đưa Người Phụ Nữ Đến Với Phúc Âm

Trong thời đó, người Giu-đa sẽ không nói chuyện với người Sa-ma-ri, nhưng Chúa Giê-su đã phá vỡ rào cản văn hóa đặc trưng để trò chuyện với bà. Trong thời đó những người đàn ông sùng đạo cũng sẽ không nói chuyện với phụ nữ, nhưng Chúa Giê-su vượt qua rào cản về giới tính để chia sẻ với bà. Trong thời đó, những người đàn ông thánh khiết sẽ không nói chuyện với những phụ nữ tội lỗi –và như chúng ta thấy, người phụ nữ này mang tiếng xấu –nhưng Chúa Giê-su vẫn nói chuyện với cô. Điều này rõ ràng đã gây ấn tượng sâu sắc với cô vì Chúa Giê-su đã phá vỡ bức tường định kiến để nói chuyện với bà. “Người đàn bà Sa-ma-ri thưa rằng: Ủa kìa! Ông là người Giu-đa, mà lại xin uống nước cùng tôi, là một người đàn bà Sa-ma-ri sao? (Số là, dân Giu-đa chẳng hề giao thiệp với dân Sa-ma-ri)” (Giăng 4:9).

Trong một nghĩa rộng hơn chúng ta cần nhận ra rằng Chúa Giê-su là một nhà truyền giáo xuyên văn hóa đầu tiên. Ngài rời khỏi nền văn hóa trên thiên đàng để đến trái đất. Ngài rời bỏ sự vinh hiển của Chúa Ba Ngôi để trở thành một con người. Ngài cũng rời bỏ sự tự do của một người bằng cách trở thành con của một người Giu-đa nghèo khó, sinh ra trong chuồng chiên.

Những nhà truyền bá Phúc Âm hiệu quả phải sẵn sàng, vui lòng, và có thể vượt qua bất kỳ rào cản nào với Tin Lành về Chúa Giê-su Christ. Các vấn đề định kiến ít quan trọng hơn khi so sánh vấn đề lớn hơn đó là đem Tin Lành đến với những người hư mất. Khi cần thiết chúng ta phải trở thành những nhà truyền giáo xuyên văn hóa sẵn sàng vượt qua bất kỳ rào cản nào để đưa Phúc Âm đến với tha nhân là những người cần nghe về nó.

Điều này có thể là đem Phúc Âm ngang qua phố đến những hàng xóm nhập cư. Nó cũng mang nghĩa vượt biển để tuân theo sự ủy thác hãy dạy dỗ muôn dân, thậm chí là đến cùng trái đất. (Ma-thi-ơ 28:19-20; Công Vụ 1:8)

3. Chúa Giê-su Dẫn Cuộc Nói Chuyện Đến Các Vấn Đề Thuộc Linh

Chỉ trong một câu nói Chúa Giê-su đã dẫn cuộc nói chuyện từ việc hỏi xin nước uống đến khả năng cô nhận được nước sống. Ngài đã chuyển từ nhu cầu thực thể là cần nước uống của mình sang nhu cầu cần nước sống của bà. “Đức Chúa Giê-su đáp rằng: Ví bằng người biết sự ban cho của Đức Chúa Trời, và biết người nói: “Hãy cho ta uống” là ai, thì chắc người sẽ xin người cho uống, và người sẽ cho người nước sống.” (Giăng 4:10). Như Ngài đã làm với Ni-cô-đem lúc trước, Chúa Giê-su đã sử dụng một thực tế trong tự nhiên (trong trường hợp của Ni-cô-đem đó là sự sinh ra, trong trường hợp của bà, là sự khát nước) để bắc một cây cầu dẫn đến những vấn đề thuộc linh.

Thông thường khi chúng ta tham gia với mọi người trong những cuộc nói chuyện hàng ngày, họ sẽ nói điều gì đó có thể trở thành một lạc điểm dẫn tới một cuộc nói chuyện về thuộc linh. Những nhà truyền bá Phúc Âm khôn ngoan sẽ lắng nghe để tìm một cơ hội chuyển một cuộc nói chuyện bình thường trở thành một cuộc nói chuyện quan trọng về cõi đời đời.

4. Chúa Giê-su Lắng Nghe Người Đàn Bà

Khi Chúa Giê-su đề cập đến “nước sống” người đàn bà ngay lập tức đi sâu vào lời dẫn giải về sự thiếu thốn của Chúa Giê-su về vật chất để đáp ứng nhu cầu của Ngài. “Người đàn bà thưa: Hỡi Chúa, Chúa không có gì mà múc, và giếng thì sâu, vậy bởi đâu có nước sống ấy? Tổ phụ chúng tôi là Gia-cốp để giếng này lại cho chúng tôi, chính người uống giếng này, cả đến con cháu cùng các bầy vật người nữa, vậy Chúa há lớn hơn Gia-cốp sao?” (Giăng 4:11-12).

Chúa Giê-su cẩn thận lắng nghe những lời của bà và lên kế hoạch cho sự đối đáp của Ngài. Lắng nghe là một công cụ cần thiết và mạnh mẽ và là sự trợ giúp để xây dựng một mối quan hệ bất kỳ. Nếu chúng ta muốn những người bị hư mất lắng nghe chúng ta khi chúng ta chia sẻ Phúc Âm, thì đầu tiên chúng ta phải lắng nghe họ khi họ chia sẻ với chúng ta. Đừng bao giờ đánh giá thấp vai trò của việc lắng nghe khi xây dựng một mối quan hệ để truyền bá Phúc Âm.

Là một giáo sư, tôi (David Wheeler) luôn luôn dành một khoảng thời gian cuối học kỳ để thảo luận về những gì mà các sinh viên đã nhận được nhiều nhất từ lớp học. Tôi nhớ đến một thiếu nữ đã sử dụng cơ hội này để chia sẻ về việc làm thế nào mà đưa anh trai cô đến với Đấng Christ bằng cách lắng nghe. Thiếu nữ đó kể về việc cô ấy được cứu như thế nào và là Cơ Đốc Nhân duy nhất trong gia đình cô. Lúc đầu cô cố gắng dùng bạo lực với gia đình mình để truyền bá Phúc Âm. Tất cả những bài diễn thuyết dài dòng và những lời bày tỏ đầy hối tiếc vô cùng chẳng làm được gì ngoài việc khiến gia đình quay lưng lại với cô và Đấng Christ.

Cô nói với lớp học về quan điểm của mình đã thay đổi như thế nào khi chúng tôi thảo luận về sức mạnh của sự lắng nghe trong lớp. Cô ấy được thuyết phục rằng cô cần phải trở lại

nhà mình và yêu thương, chấp nhận gia đình cô bất chấp tình trạng thuộc linh của họ. Cô cũng hứa sẽ trở thành một người biết lắng nghe hơn. Không bao lâu trước khi những mối quan hệ gia đình của cô bắt đầu trở hoa (có hứa hẹn).

Sau đó, cô đã nhận một cuộc điện thoại vào đêm muộn của người anh trai. Anh ấy gặp rắc rối và phải vào tù. Đây không phải là lần đầu tiên anh cô gặp rắc rối nghiêm trọng, nhưng đây là lần đầu tiên anh ấy gọi cô. Trong quá khứ anh luôn cảm thấy khó chịu khi cô đưa tay ra giúp đỡ bởi điều cuối cùng mà anh muốn là một lại là một bài giảng khác từ cô. Anh cảm thấy rằng cô luôn muốn rao giảng cho anh nghe và lên án anh.

Tuy nhiên trong đêm nay, bởi cô đã dành nhiều tháng để hàn gắn mối quan hệ bằng cách lắng nghe, anh đã vươn tay tìm kiếm sự giúp đỡ từ cô. Cô phải chia sẻ Phúc Âm với anh. Những lời cầu nguyện của cô đã được đáp lời khi anh đầu phục Đấng Christ.

5. Chúa Giê-su Từ Chối Đi Chệch Mục Tiêu Mà Tập Trung Vào Sự Cung Ứng Của Đức Chúa Trời Cho Nhu Cầu Thuộc Linh Của Cô

Khi người đàn bà đề cập đến Gia-cóp, bà đang nói đến tộc trưởng Hê-bơ-rơ được cả người Sa-ma-ri và Giu-đa xác nhận. Nhưng Chúa Giê-su không nắm lấy vấn đề cũ của người Sa-ma-ri và Giu-đa về sự thừa kế thuộc linh của những hậu duệ của Gia-cóp, mà Ngài tập trung vào vấn đề chính: nhu cầu cần sự sống đời đời của bà được miêu tả là nước sống:

“Đức Chúa Giê-su đáp rằng: Phàm ai uống nước này vẫn còn khát mãi; nhưng uống nước ta sẽ cho, thì chẳng hề khát nữa. Nước ta cho sẽ thành một mạch nước trong người đó, văng ra cho đến sự sống đời đời. Người đàn bà thưa: Lạy Chúa, xin cho tôi nước ấy, để cho tôi không khát và không đến đây múc nước nữa.” (Giăng 4:13-15)

Bởi vì nói về những vấn đề thuộc linh có thể khiến những người chưa được cứu cảm thấy tội lỗi hoặc không được thoải mái, họ sẽ thường đưa ra một vấn đề hay một câu hỏi để dẫn câu chuyện ra khỏi nhu cầu cần Đức Chúa Trời của họ. Đừng để đi lệch mục tiêu.

6. Chúa Giê-su Không Hái Trái Non

Khi người đàn bà nói rằng: “Xin cho tôi nước ấy”, có phải là mang ý nghĩa rằng bà đã sẵn sàng đáp ứng Đấng Christ? Hay có thể là bà chỉ châm biếm, và vẫn đang nghi ngờ? Trong cả hai trường hợp không giống với hầu hết chúng ta, Chúa Giê-su cẩn thận không hái trái thuộc linh còn non. Bất chấp sự thúc giục của người đàn bà, Chúa Giê-su vẫn cố ý kiên nhẫn trong những hành động của Ngài cẩn thận thu hút sự chú ý của người đàn bà vào một cuộc nói chuyện mà cuối cùng sẽ dẫn đến lẽ thật.

7. Chúa Giê-su Chỉ Ra Tội Lỗi Của Bà

Người phụ nữ nói với Ngài rằng: “Người đàn bà thưa: Lạy Chúa, xin cho tôi nước ấy, để cho tôi không khát và không đến đây múc nước nữa. Đức Chúa Giê-su phán rằng: Hãy đi, gọi chồng ngươi, rồi trở lại đây. Người đàn bà thưa rằng: Tôi không có chồng. Đức Chúa Giê-su lại phán: Ngươi nói rằng: Tôi không có chồng, là phải lắm; vì ngươi đã có năm đời chồng, còn người mà ngươi hiện có, chẳng phải là chồng ngươi; điều đó ngươi đã nói thật vậy.” (Giăng 4:15-18)

Người đàn bà hỏi Đức Chúa Giê-su về việc ban cho bà nước sống. Để đáp ứng yêu cầu của bà, đầu tiên Chúa Giê-su khiến bà phải đối mặt với tội lỗi. Chúng ta sớm biết rằng tội lỗi chính của người đàn bà này đó là sự phóng dăng. Bà đã có nhiều người chồng và bây giờ lại đang ăn ở như vợ chồng với một người đàn ông mà không phải chồng mình. Nói thẳng nhưng lịch sự, Chúa Giê-su dẫn cuộc nói chuyện hướng đến tội lỗi của bà khi Ngài đề cập đến chồng của bà. Khi bà cố gắng tránh né, Ngài nói trực tiếp về nhu cầu rõ ràng của bà.

Tất cả chúng ta đều biết rằng sự phóng dăng là phạm Điều Răn Thứ 7: “Ngươi chớ phạm tội tà dâm” (Xuất Ê-díp-tô ký 20:14). Chúa Giê-su vẫn không hét lên với bà hay đập cuốn Kinh Thánh vào đầu bà. Ngài chỉ đơn giản nêu lên vấn đề về những người chồng của bà và nhắc nhở bà về tình trạng tội lỗi hiện tại.

Thông thường trong niềm say mê giúp những người hư mất vào thiên đàng, chúng ta thất bại trong việc chỉ ra tội lỗi trong đời sống của họ. Lý do mọi người bị hư mất là bởi tội lỗi. Lý do mọi người không thể lên thiên đàng là bởi tội lỗi. Lý do họ trống rỗng, cô đơn và tuyệt vọng là bởi tội lỗi. Nếu chúng ta muốn mọi người thực sự được cứu, chúng ta phải xác định được vấn đề tội lỗi của họ. Không ai thấy được nhu cầu cần được cứu cho tới khi họ hiểu rằng họ đang hư mất. Mục sư người Anh nổi tiếng, và là học giả nghiên cứu Kinh Thánh Martyn Lloyd-Jones đã nhận thấy rằng: “Một Phúc Âm chỉ nói đơn giản là ‘Hãy đến với Chúa Giê-su’ và coi Ngài như một người bạn, và đề nghị một đời sống mới tuyệt vời mà không nhận thấy tội lỗi thì đó không phải là truyền bá Phúc Âm Tân Ước ... Truyền bá Phúc Âm thật sự phải luôn luôn khởi đầu bằng cách rao giảng Luật Pháp.”¹

Kirk Cameron và Ray Comfort giải thích rằng hầu hết những phương pháp truyền bá Phúc Âm thất bại vì không định được vấn đề của tội lỗi nói chung và vi phạm luật của Đức Chúa Trời nói riêng. Trong khi trình bày Phúc Âm họ chủ trương đọc qua Mười Điều Răn.²

Hãy chú ý rằng không như nhiều người tiếp cận để truyền bá Phúc Âm, Chúa Giê-su đã thiết lập một mối quan hệ với người đàn bà trước khi đi thẳng vào vấn đề tội lỗi của bà. Xử lý vấn đề tội lỗi luôn luôn cần thiết và cấp bách; vấn đề là làm thế nào hoàn thành nhiệm vụ. Trong một nền văn hóa đương thời/ mang tính quan hệ, việc này nên được thực hiện theo một cách khéo léo. Hầu hết mọi người sẽ không nhận biết lẽ thật cho đến lần đầu họ nhận thấy lẽ thật được bày tỏ trong những tín hữu khác. Giống như Chúa Giê-su, những kẻ theo Ngài phải là đích thực và chân chính.

8. Chúa Giê-su Không Để Cô Rời Khỏi Móc Câu

“Người đàn bà thưa rằng: Lạy Chúa, tôi nhìn thấy Chúa là một đấng tiên tri. Tổ phụ chúng tôi đã thờ lạy trên hòn núi này; còn dân Giu-đa lại nói rằng nơi đáng thờ lạy là tại thành Giê-ru-sa-lem. Đức Chúa Giê-su phán rằng: Hỡi người đàn bà, hãy tin ta, giờ đến, khi các người thờ lạy Cha, chẳng tại trên hòn núi này, cũng chẳng tại thành Giê-ru-sa-lem. Các người thờ lạy sự các người không biết, chúng ta thờ lạy sự chúng ta biết, vì sự cứu rỗi bởi người Giu-đa mà đến. Nhưng giờ hầu đến, và đã đến rồi, khi những kẻ thờ phượng thật lấy tâm thần và lẽ thật mà thờ phượng Cha: Ấy đó là những kẻ thờ phượng mà Cha ưa thích vậy. Đức Chúa Trời là Thần, nên ai thờ lạy Ngài thì phải lấy tâm thần và lẽ thật mà thờ lạy.”

Khi Đức Chúa Giê-su chỉ ra tội lỗi của người đàn bà này, bà đã tiến thêm một bước trong sự hiểu biết và quan sát “Lạy Chúa, tôi nhìn thấy Chúa là một đấng tiên tri.” Nhưng sau đó bà ngay lập tức đi sai đường và lại quay trở lại vấn đề muôn thủa của người Giu-đa và Sa-ma-ri đó là thờ phượng ở nơi nào, núi Gerazim hay là Giê-ru-sa-lem. Ngài chỉnh lại sự tập trung của cô và chuyển từ thờ phượng ở nơi nào đến vấn đề quan trọng hơn là thờ phượng ai.

Những người hư mất thường bỏ qua vấn đề chính. Công việc của chúng ta là những nhà truyền bá Phúc Âm hiệu quả là kiên nhẫn đưa họ trở lại đúng hướng, trở lại với những vấn đề cốt lõi của Phúc Âm.

9. Chúa Giê-su Kêu Gọi Người Đàn Bà Dâng Đời Sống Của Bà Và “Lấy Tâm Thần Và Lẽ Thật Mà Thờ Phượng Cha”

Sự hiểu biết thờ phượng phải lẽ luôn luôn liên quan đến vấn đề dâng trọn đời sống và đầu phục uy quyền của Cha. Hãy chú ý rằng, Đức Chúa Giê-su phán: “Đó là những kẻ thờ phượng mà Cha ưa thích vậy.” Hãy xem xét những ngụ ý sau: Chúa Giê-su chia sẻ lời Chúa với một người phụ nữ Sa-ma-ri và Ngài khẳng định rằng Đức Chúa Trời đang “tìm kiếm” những người thờ phượng, kể cả người Sa-ma-ri! Ô! Không quan tâm đến những truyền thống tôn giáo và những sở thích cá nhân, đừng bao giờ giới hạn ân điển và sự thương xót của Đức Chúa Trời dành cho một tầng lớp xã hội và văn hóa nhất định.

10. Chúa Giê-su Đã Giới Thiệu Về Chính Ngài Cho Người Đàn Bà

“Người đàn bà thưa: Tôi biết rằng Đấng Mê-si (nghĩa là Đấng Christ) phải đến; khi Ngài đã đến, sẽ rao truyền mọi việc cho chúng ta. Đức Chúa Giê-su phán rằng: Ta, người đang nói với người đây, chính là Đấng đó” (Giăng 4:25-26). Đáp lại lời tuyên bố đó của người đàn bà, Chúa Giê-su

khẳng định thần tánh của Ngài với câu nói “Ta, người đang nói với ngươi đây, chính là Đấng đó.” Một điểm quan trọng trong các cuộc nói chuyện về tâm linh là chúng ta cần phải nói đến chủ đề về Chúa Giê-su Christ. Ngài là chủ đề quan trọng nhất trong chủ đề về sự cứu chuộc.

“VẬY CHÚA GIÊ-SU ĐÁP RẰNG: Ta là đường đi, lẽ thật và sự sống; chẳng bởi ta thì không ai được đến cùng Cha.” (Giăng 14:6)

“Chẳng có sự cứu rỗi trong đấng nào khác; vì ở dưới trời, chẳng có danh nào khác ban cho loài người, để chúng ta phải nhờ đó mà được cứu.” (Công Vụ 4:12)

Người Đàn Bà Bỏ Lại Cái Vò Đựng Nước

“Người đàn bà bèn bỏ cái vò của mình lại và vào thành, nói với người tại đó rằng: Hãy đến xem một người đã bảo tôi mọi điều tôi đã làm; ấy chẳng phải là Đấng Christ sao? Chúng bèn từ trong thành ra và đến cùng Đức Chúa Giê-su.” (Giăng 4:28-30)

Kết quả của cuộc nói chuyện với Chúa Giê-su là người đàn bà được dức đẩy về tâm linh. Bà ngay lập tức “bỏ cái vò” và chạy vào thành. Ở đó bà kêu gọi cả thành đến và nghe về Chúa Giê-su.

Thông thường những nhà truyền bá Phúc Âm giỏi nhất không phải là những giáo sư với những học vị tiến sĩ về thần học nhưng thay vào đó là những người mới gặp gỡ Chúa Giê-su. Họ có những mối liên hệ gần gũi nhất với những người hư mất và hăng say nhất khi nói cho người khác về Chúa Giê-su. Tất cả chúng ta phải sẵn sàng bỏ cái vò đựng nước lại ngay vì mục đích mời gọi thế gian đến gặp Chúa Giê-su.

-Truyền Bá Phúc Âm Là ... -

1. Theo gương Chúa Giê-su.
2. Vượt qua những rào cản văn hóa để chia sẻ Phúc Âm.
3. Thăng thấn và khôn ngoan chỉ ra vấn đề tội lỗi.
4. Không đi sai hướng bởi những vấn đề không thuộc về cõi đời đời.

-Những Trích Dẫn Hay-

Hầu hết những người đàn ông và đàn bà chẳng trông đợi gì ở tôn giáo, họ cũng không có thời gian hay có xu hướng tự hỏi chính họ những câu hỏi về ý nghĩa của cuộc sống ... Nhưng hầu hết những người đàn ông và đàn bà đó lại đang trông đợi tình yêu thương.

-Arthur McPhee³

Đời sống Cơ Đốc Nhân của bạn không còn là việc của cá nhân bạn.

-John R. W. Stott⁴

Những Ghi Chú:

1. M. Lloyd –Jones đã trích dẫn trong Kirk Cameron và Ray Comfort, sách *The Way of the Master* (Wheaton, IL: Tyndale, 2002), 4.
2. Cameron and Comfort, *The Way of the Master*, 129.
3. A. G. Mc Phee, *Friendship Evangelism* (Grand Rapids, MI: Choice Books, Zoodervan, 1978), 56.
4. J.R. Stott, *Basic Christianity* (Grand Rapids, MI: Eerdmans, 1999), 139.

16. Truyền Bá Phúc Âm là ... Không Theo Gương Của Các Môn Đồ

Tôi (David Wheeler) đã được hẹn phỏng vấn nhiều năm trước bởi một Hội Thánh Báp-tít ở bang Texas để có thể trở thành Mục Sư quản nhiệm của họ. Trong suốt quá trình tìm hiểu, rõ ràng là chúng tôi đã nhắm tới hai mục đích mục vụ khác nhau. Khi họ thông báo cho tôi về quyết định của họ là tiếp tục lựa chọn các ứng viên khác, thì tôi cũng chẳng lấy làm bất ngờ, tôi đã yêu cầu họ giải thích lý do vì tò mò.

Tôi đã rất ngạc nhiên bởi sự thành thật thẳng thừng của họ. Họ đáp rằng: “Chúng tôi muốn Mục Sư của mình quan tâm nhiều hơn đến các công tác của Hội Thánh và những thành viên hiện tại, ... phải túc trực trong tư thất mỗi ngày từ 9:00 sáng cho tới 5:00 chiều trong trường hợp chúng tôi gọi hoặc ghé qua ... Thẳng thắn mà nói, với chúng tôi thì ông truyền giáo quá hăng hái ... Chúng tôi (tức là Hội Đồng Thẩm Định) đồng ý với nhau rằng tư tưởng truyền bá Phúc Âm khiến chúng tôi không thoải mái.”

Hội đồng thẩm định này không phải là nhóm Cơ Đốc Nhân đầu tiên đánh giá thấp về truyền bá Phúc Âm. Thật không may là nhiều Cơ Đốc Nhân ngày nay cũng có quan điểm tương tự. Hơn 2000 năm trước một nhóm những người theo Đấng Christ cũng có những ưu tiên không đúng chỗ.

Các Môn Đồ Không Dành Ưu Tiên Cho Truyền Bá Phúc Âm

Trong chương vừa rồi chúng ta đã xem làm thế nào mà Chúa Giê-su chia sẻ về những tin tức tốt lành cho một người đàn bà Sa-ma-ri. Nhưng Chúa Giê-su và người đàn bà Sa-ma-ri không phải là những nhân vật duy nhất trong câu chuyện này. Cũng vào ngày đó tại cái giếng này còn có các môn đồ khác của Chúa Giê-su.

Trong Giảng 4 chúng ta đọc được rằng sau khi Chúa Giê-su đã hướng dẫn bà hiểu rằng Ngài chính là Đấng Mê-si, bà liền bỏ vò nước lại và kêu gọi cả thành đến gặp Chúa Giê-su. Về một ý nghĩa nào đó thì bà chính là chất xúc tác cho cuộc vận động cả thành. Vào lúc này các môn đồ của Chúa Giê-su đã trở lại nơi đó. Từ những môn đồ này chúng ta học được nhiều bài học tiêu cực về việc làm thế nào để không truyền bá Phúc Âm hiệu quả.

1. Những Môn Đồ Coi Thường Người Đàn Bà Và Không Nhận Ra, Cũng Không Hiểu Về Nhu Cầu Về Thuộc Linh Của Bà

Khi họ trở về sau khi đi kiếm thức ăn, các môn đồ thấy Chúa Giê-su đang tóm tắt lại cuộc nói chuyện với người đàn bà Sa-ma-ri. “Khi đó, môn đồ tới, đều sững sờ về Ngài nói với một người đàn bà; nhưng chẳng ai hỏi rằng: Thầy hỏi người ấy điều chi? hay là: Sao thầy nói với người?” (Giăng 4:27). Các môn đồ chắc chắn là không thoải mái khi ở Sa-ma-ri, khi quay lại họ thấy rằng Chúa Giê-su đang nói chuyện công khai với một người đàn bà Sa-ma-ri mà đức hạnh của bà còn nhiều điều phải bàn cãi (xấu nét). Tuy nhiên họ lại im lặng. Họ không nói gì với Chúa Giê-su mà họ cũng không nói gì với người đàn bà.

Điều này có thể không nói lên nhiều điều, nhưng sự im lặng của họ lại nói thành tiếng. Có vẻ như họ không muốn nói bất kỳ điều gì có thể khiến họ phải ở đó lâu hơn. Họ hiển nhiên muốn lừa người đàn bà đó đi như thể bà ấy không là gì cả. Dù thế nào chăng nữa họ không chú ý hoặc tệ hơn là quá kiêu ngạo nên không muốn nói gì với bà.

Không như Chúa Giê-su, các môn đồ không nhận ra bản chất hay là giá trị của linh hồn bà. Lòng họ cứng lại bởi những truyền thống tôn giáo lâu năm và định kiến văn hóa. Kết quả là phản ứng của những môn đồ tỏ ra rằng họ không quan tâm tới bà!

Hầu hết chúng ta đều bỏ lỡ vô số cơ hội để tạo ra sự khác biệt bởi vì chúng ta không chú ý hay là không quan tâm nhiều, để tâm trí vào cuộc đời của họ. Chúng ta sẽ không thấy bất kỳ ai cần đến với Đấng Christ nếu như chúng ta không hiểu biết và quan tâm đến họ một cách tích cực.

2. Các Môn Đồ Ngó Lơ Chúa Giê-su Và Những Gì Ngài Đang Làm

Không chỉ định kiến về văn hóa và tôn giáo làm mù mắt các môn đồ trước nhu cầu và khả năng của người đàn bà, mà nó còn làm họ mù không thấy chính Chúa Giê-su. “Song le, môn đồ nài nỉ một bên Ngài mà rằng: Thưa thầy, xin hãy ăn.” (Giăng 4:31). Sự ám ảnh của các môn đồ là phải đảm bảo rằng Chúa Giê-su phải dùng bữa càng nhanh càng tốt, họ thực sự đã tỏ vẻ thô lỗ và ngó lơ Ngài. Rốt cục, Chúa Giê-su dùng bữa càng nhanh thì cơn ác mộng với họ càng nhanh kết thúc, và họ có thể rời khỏi đất Sa-ma-ri.

Khi chúng ta từ chối mở mắt mình trước nhu cầu của thế gian quanh ta, chúng ta tự làm hại mình gấp đôi và cũng mất gấp đôi. Chúng ta không chỉ mất đi niềm vui được Đức Chúa Trời sử dụng để tạo nên sự khác biệt mà chúng ta còn đánh mất luôn cả sự nhận biết Đức Chúa Trời đang làm gì.

Đức Chúa Trời luôn hành động quanh ta. Những ai nhạy cảm nhận biết đường lối của Ngài sẽ vui mừng với Ngài và tham gia trong công tác của Ngài. Khi làm như vậy, Ngài sẽ mở mắt của chúng ta thấy các nhu cầu xung quanh ta, sau đó thêm sức mạnh cho chúng ta đáp ứng các nhu cầu đó.

3. Các Môn Đồ Bỏ Lỡ Cơ Hội Rõ Ràng Ngay Trước Mặt Họ

Ở đây là một người đàn bà bị hư mắt, một trái đã chín muối dành cho sự cứu chuộc và họ đã bỏ lỡ. Ở đây Chúa Giê-su đã chỉ cho họ thấy một cơ hội đời đời giữa những hoạt động thường ngày, và họ không nhận ra. Tất cả những gì họ nghĩ đó là thức ăn. Họ không nhận ra thức ăn bổ dưỡng thực sự cho linh hồn là “linh lương” và đó là làm công việc Chúa, chứ không phải chỉ là để ăn thật nhiều mà thôi.

“Ngài đáp rằng: Ta có một thứ lương thực để nuôi mình mà các ngươi không biết. Vậy môn đồ nói với nhau rằng: Có ai đã đem chi cho thầy ăn chẳng? Đức Chúa Giê-su phán rằng: Đồ ăn của ta tức là làm theo ý muốn của Đấng sai ta đến, và làm trọn công việc Ngài.” (Giăng 4:32-34).

Thật đáng buồn là, không giống như người đàn bà và Chúa Giê-su, các môn đồ bị xao lãng bởi phương diện thuộc thể về thức ăn và việc ăn uống vì vậy họ đã bỏ lỡ hoàn toàn mục đích về thuộc linh. Người đàn bà sẵn sàng bỏ lại vò đựng nước để chạy theo Đấng Cứu Thế. Nhưng các môn đồ vẫn chưa sẵn sàng bỏ lại định kiến tôn giáo và sự thù nghịch về văn hóa đối với người Sa-ma-ri để thấy được vụ mùa thuộc linh.

4. Các Môn Đồ Không Thấy Vụ Mùa Thuộc Linh Đã Chín Vàng Trước Mắt Họ

“Các ngươi há chẳng nói rằng còn bốn tháng nữa thì tới mùa gặt sao? Song ta nói với các ngươi: Hãy nhướng mắt lên và xem đồng ruộng, đã vàng sẵn cho mùa gặt.” (Giăng 4:35)

Chúa Giê-su nói với các môn đồ của Ngài là phải tỉnh thức và nhìn quanh. Không chỉ có một người đàn bà sẵn sàng để được cứu mà còn cả thành cũng đã sẵn sàng cho mùa gặt. Đối với họ truyền bá Phúc Âm cho người Sa-ma-ri không phải là một lựa chọn. Dù cho mọi người đang đến với Chúa Giê-su, thì các môn đồ cũng bị mù mắt bởi nơi mà họ đang đứng và sự thù nghịch về văn hóa đối với người Sa-ma-ri nên họ không vui mừng về điều mà Đức Chúa Trời đang làm. Mặc dù việc này xảy ra ngay trước mắt họ nhưng các môn đồ đã từ chối để nhìn thấy mùa gặt!

Thông thường cơ hội ở ngay trước mắt những người chứng kiến. Lấy ví dụ, một trăm năm trước, có hai người được sai đi bán giày cho những người thuộc bộ lạc Nam Mĩ mới được khai hóa gần đây. Một người đánh điện lại về khu vực họ đang bán hàng, “Thị trường tẻ quá. Không ai đeo giày ở đây cả. Hãy gửi tôi đi nơi khác.” Còn người khác lại thấy đó là cơ hội, đánh điện lại “Thị trường tốt! Không có ai đeo giày ở đây. Hãy gửi thêm giày cho tôi.”

Khi các môn đồ thấy người Sa-ma-ri, họ nhìn thấy một nhóm lớn gồm những người không đáng để họ bỏ thời gian bởi vì họ không phải là người Giu-đa. Trong khi đó Chúa Giê-su lại thấy những người Sa-ma-ri, Ngài xem toàn bộ những người này là những trái đã chín dành sẵn cho sự cứu chuộc. Vậy nên trong khi họ đang nhai trệu trạo những chiếc bánh xăng-uyt, thì Chúa Giê-su đã truyền bá Phúc Âm cho một người đàn bà và mở đầu cho sự sống lại về thuộc linh.

Sự nhiệt tình của Chúa Giê-su rõ ràng là đối nghịch với sự không quan tâm của các môn đồ tới tình trạng bị hư mất của người Sa-ma-ri. Đối với Ngài thì mùa gặt gần đến. Nếu chúng ta chỉ nhìn mọi người theo quan điểm của Chúa Giê-su thì chúng ta có thể thấy sự khao khát ẩn sâu trong tâm hồn của họ.

5. Các Môn Đồ Không Hiểu Vai Trò Mà Họ Sẽ Đóng Góp Trong Mùa Gặt

“Con gặt đã lãnh tiền công mình và thâu chứa hoa lợi cho sự sống đời đời, hầu cho người gieo giống và con gặt được cùng nhau vui vẻ. Vì đây người ta có thể nói rằng: Người này thì gieo, người kia thì gặt, là rất phải. Ta đã sai các ngươi gặt nơi mình không làm; kẻ khác đã làm, còn các ngươi thì đã vào tiếp lấy công lao của họ.” (Giăng 4:36-38)

Chúa Giê-su, Người Thầy, Người Chủ và Người Có Vấn đã sử dụng sự kiện này như một cơ hội để dạy dỗ những kẻ theo Ngài một vài lẽ thật chìa khóa về việc canh tác thuộc linh. (Chúng ta đã

thảo luận về “canh tác thuộc linh” trong chương 11.) Chúa Giê-su có thể thu hoạch một vụ mùa giữa những người Sa-ma-ri bởi vì họ ở trong một cánh đồng đã được chuẩn bị. Họ đã hiểu về Đức Chúa Trời và nhận thức rõ về Lời Ngài. Họ đơn thuần chỉ cần ai đó kết nối họ với Đấng Cứu Thế.

Để gặt hái một vụ mùa thuộc linh, thì ai đó phải xới đất (chủ yếu nhờ sự cầu nguyện) và gieo (hạt giống Phúc Âm). Một cách diễn giải trong Giăng 4:36-38 có thể là “Ai đó trong các người sẽ gặt ở nơi mà người đó không cày xới hay gieo hạt; người khác sẽ cày xới, và gieo hạt mà không trực tiếp thu hoạch. Dù trong trường hợp nào thì ai đó sẽ phải cày xới và gieo hạt cho vụ mùa gần đến!”

Nói ngắn gọn thì canh tác thuộc linh là trách nhiệm của tất cả chúng ta. Mỗi tín hữu được kêu gọi trở thành một nông dân giỏi, trung tín cày xới nhờ những lời cầu nguyện và gieo những hạt giống Phúc Âm. Sau đó Đức Chúa Trời sẽ ban thưởng cho những nỗ lực đó và ban cho vụ mùa. Cách duy nhất để phá hủy vụ mùa đó là bỏ cày xới và gieo hạt.

6. Các Môn Đồ Không Nhìn Thấy Được Vụ Mùa Có Thể Trúng Lớn Như Thế Nào

“Có nhiều người Sa-ma-ri ở thành đó tin Ngài, vì có lời đàn bà đã làm chứng về Ngài mà rằng: Ngài đã bảo tôi mọi điều tôi đã làm. Vậy, các người Sa-ma-ri đã đến cùng Ngài, xin Ngài vào trọ nơi mình; Ngài bèn ở lại đó hai ngày. Khi đã nghe lời Ngài rồi, người tin Ngài càng đông hơn nữa. Họ nói với người đàn bà rằng: Ấy không còn phải vì điều người đã nói với chúng ta mà chúng ta tin đâu; vì chính chúng ta đã nghe Ngài, và biết rằng chính Ngài thật là Cứu Chúa của thế gian.” (Giăng 4:39-42)

Chúng tôi đặc biệt yêu thích hai từ trong những câu này: “nhiều người” và “nhiều người hơn nữa.” Chúa Giê-su đã chia sẻ với một người đàn bà, vậy mà “nhiều người Sa-ma-ri ... tin.” Sau khi ở với họ thêm hai ngày, “người tin Ngài càng đông hơn nữa.” Họ nắm lấy sự cứu chuộc và dần dần xác quyết rằng sự cứu chuộc dành cho chính họ. Đây là nguyên tắc cơ bản của phép nhân lên tự nhiên. Một người được biến đổi đem đến sự sống lại cho cả thành.

Việc này luôn là sự phát triển tự nhiên của sự cứu chuộc. Bắt đầu bằng cách Đức Thánh Linh ngự trong lòng của những người đàn ông và đàn bà đã được cứu. Tuy nhiên, sự phát triển này phải không ngừng nhân lên. Trong thực tế, nhiều học giả Kinh Thánh tin rằng sự sống lại của người Sa-ma-ri bắt đầu nhờ Phi-líp trong Công Vụ 8 chỉ đơn thuần là một sự phát triển tự nhiên được khởi nguồn từ sự kiện trong Giăng 4.

Đừng Bao Giờ Đánh Giá Thấp Năng Lực Của Một Người

Một người đàn bà Sa-ma-ri làm chứng cho cả thành của bà, và nhiều người đã tin vào Chúa Giê-su.

Một người đàn ông là Nô-ê đã đóng một con thuyền cứu nhân loại.

Một người đàn ông là Môi-se đứng lên chống lại Pha-ra-ôn và đưa người Hê-bơ-rơ rời khỏi Ê-díp-tô.

Một người đàn bà là Đê-bô-ra cứu dân Y-sơ-ra-ên khỏi sự áp bức của dân Ca-na-an.

Một người đàn ông là Đa-vít đã đánh bại người Phi-li-tin khi giết nhà vô địch của họ là Gô-li-át.

Một người đàn bà là Ê-xơ-tê đã can đảm đến gặp vua và cứu dân tộc của cô khỏi bị hủy diệt.

Một người đàn ông là Phi-e-rơ đã giảng một bài giảng khiến 3000 người được cứu.

Một người bán hàng và là giáo viên trường Chúa Nhật, Edward Kimball, đã dẫn dắt một người đàn ông trẻ tuổi là Dwight đến với Đấng Christ. Dwight Moody trở thành một nhà truyền bá Phúc Âm sốt sắng là người được mọi người nói rằng đã dẫn dắt được một triệu linh hồn đến với Đấng Christ trong cuộc đời ngắn ngủi của mình.¹ Wilbur Chapman đã nhận được sự đảm bảo cứu chuộc sau khi nói chuyện với Moody và làm theo để chính ông trở thành một nhà truyền bá Phúc Âm nổi tiếng. Một cầu thủ chơi bóng chày hay say xỉn là Billy Sunday là một trợ lý cho Chapman trước khi trở thành một nhà truyền bá Phúc Âm nổi tiếng nhất vào thời của ông. Một trong số những trái chín trong chức vụ của Sunday đã thành lập một nhóm những thương gia Cơ Đốc ở Charlotte, Nam Carolina. Nhóm này đã đưa nhà truyền bá Phúc Âm Mordecai Ham tới Charlotte vào năm 1934. Một chàng trai trẻ cao ráo, vụng về tên là Billy Graham được biến đổi nhờ những buổi truyền giảng đó.² Theo nhân viên của ông, tới năm 1993 có hơn 2,5 triệu người đã “bước lên trong những chiến dịch truyền giảng để tin nhận Chúa Giê-su Christ trở thành Đấng Cứu Thế của họ.”³ Hàng triệu linh hồn đã đi theo dòng dõi thuộc linh của họ nhờ sự ảnh hưởng của một người, một giáo viên trường Chúa Nhật giản dị là Edward Kimball.

Ai đó đã nói rằng: “Đối với thế giới bạn có thể chỉ là một người, nhưng đối với một người bạn có thể là cả thế giới.” Từ câu này chúng ta có thể thêm vào, đối với bạn họ có thể chỉ như một linh hồn hư mất nhưng đối với Đức Chúa Trời đó có thể là một linh hồn có thể khiến cả thế gian rung động.

Đừng Bao Giờ Đánh Giá Thấp Sức Mạnh Của Một Người Đã Được Nhân Lên

Điều mà các môn đồ không hiểu và Chúa Giê-su đã làm là sự tăng lên theo cấp số nhân. Chúa Giê-su hiểu rằng đó luôn là cách nhanh nhất để đến với nhiều người thông qua một quá trình chậm của phép nhân lên. Walter Henrichsen đã viết rằng:

Khi xưa có một buổi triển lãm ở Viện Bảo Tàng Khoa Học Công Nghiệp ở Chicago. Buổi triển lãm đó khắc họa một bàn cờ đam với 1 hạt lúa mì ở ô vuông đầu tiên, 2 hạt lúa mì ở ô thứ hai, 4 hạt lúa mì ở ô thứ 3, sau đó là 8, 16, 32, 64, 128, ... vân vân. Đến một chỗ nào đó có nhiều hạt lúa mì trên ô vuông đó đến mức nó tràn sang các ô lân cận –đến đây thì minh họa đó dừng lại. Trên bàn cờ đam đó có một câu hỏi “với tốc độ nhân đôi ở mỗi ô vuông thì có bao nhiêu hạt lúa mì ở ô số 64 trên bàn cờ đam?”

Để tìm ra câu trả lời cho câu đố này, bạn sẽ đập một cái nút trên bảng điều khiển ngay trước mặt bạn, và câu trả lời sẽ được chiếu lên màn hình nhỏ phía trên bảng: “Đủ để bao phủ toàn bộ tiểu lục địa Ấn Độ 50 feet chiều sâu.”

Phép nhân lên có thể tốn kém, và ở những giai đoạn ban đầu, khá là chậm so với phép cộng, nhưng trong một cuộc chạy đua đường trường, đó là cách hiệu quả nhất để làm trọn Đại Mạng Lệnh của Đấng Christ ... và là cách duy nhất.⁴

Khi chúng ta đưa dẫn mọi người đến với Đấng Christ, chúng ta phải ở cùng họ để giúp họ gây dựng đức tin. Sau đó họ có thể trở thành những người vận chuyển tin tức tốt lành, và sứ điệp của Phúc Âm sẽ được nhân lên thông qua sự làm chứng trung kiên của họ.

Các Môn Đồ Dần Dần Biến Đổi

Sau khi nhìn thấy Đấng Christ đã phục sinh, các môn đồ đã thay đổi tận gốc. Điều đó giống như mắt thuộc linh của họ được mở ra và bây giờ họ đã hiểu. Mọi điều mà họ đã nghe Chúa Giê-su phán, và đã nhìn thấy Chúa Giê-su làm trở nên sống động với họ. Thay vì đối xử với mọi người và mùa gặt như họ đã làm với người đàn bà Sa-ma-ri, họ bắt đầu theo gương Chúa Giê-su. Họ để ý đến mọi người và những nhu cầu của họ, và họ hành động để đáp ứng những nhu cầu đó. Kết quả là một số lượng rất lớn những linh hồn đến với Đấng Christ.

Ví dụ, khi Phi-e-rơ và Giăng đến đền thờ cầu nguyện, họ để ý đến một người đàn ông bị què đang ăn xin bên đường. Lẽ ra nên đi qua lặng lẽ thì họ dừng lại và dạy dỗ cho người đó về quyền năng của danh Chúa Giê-su (Công Vụ 3:1-10). Sau đó tất cả bọn họ đã dạy dỗ để đưa dẫn những người bệnh và bị quỷ ám đến với Đấng Christ (Công Vụ 5:12-16).

Trên hết tất cả những điều đó, khi vùng Sa-ma-ri bắt đầu có một số lớn những người theo Đấng Christ qua chức vụ của Phi-líp, các sứ đồ đã đáp ứng lại hăng hái. Thay vì bỏ qua người Sa-ma-ri như lúc trước họ đã làm, thì họ sai Phi-e-rơ và Giăng đến để dạy dỗ họ (Công Vụ 8:17-25).

Bạn Có Thể Tạo Ra Sự Khác Biệt

Giống như các môn đồ, tất cả chúng ta cần được truyền cho sức mạnh của phép nhân lên theo Kinh Thánh nhờ đầu tư thời gian của chúng ta dựa trên một nền tảng nghiên cứu Kinh Thánh mỗi ngày. Chúng ta nên đọc chương này nhiều lần, thành thật về quan điểm thuộc linh của chúng ta. Liệu rằng chúng ta có giống Chúa Giê-su là người đã tiếp cận một người đàn bà yếu ớt, và vô vọng mà không hề sợ sự trừng phạt tôn giáo hay chính trị? Hay chúng ta giống như các môn đồ, là những người mà vào lúc đó đã từ chối mở mắt và chấp nhận rằng Đức Chúa Trời có thể hành động vượt trên sự hiểu biết giới hạn của họ?

Sự thật là các môn đồ chỉ được biến đổi khi họ được Đức Thánh Linh thăm viếng, chúng ta cũng cần phải luôn ở trong sự hiện diện của Ngài. Vì Đức Thánh Linh là Thần của lẽ thật, nếu chúng ta sẵn lòng, Ngài sẽ nắm chúng ta theo ảnh tượng của Đấng Christ. Đức Chúa Trời có thể loại bỏ những sợ hãi sâu kín trong chúng ta và cả những thái độ đầy thành kiến và thay thế chúng với lòng can đảm (Công Vụ 4:18-20) và dạn dĩ (Công Vụ 4:31) để rao giảng Phúc Âm với bất cứ giá nào!

Chúng ta chẳng bao giờ biết được liệu sự tuân lời của chúng ta ở một thời khắc có thể khởi đầu một cuộc vận động của Đức Chúa Trời ảnh hưởng đến cộng đồng, trường học, nơi làm việc, hay có thể là cả thế gian của chúng ta! Vâng, giống như người đàn bà trong Giăng 4, bạn có thể tạo nên sự khác biệt!

-Truyền Bá Phúc Âm Là ...

1. Chú ý đến mọi người và hiểu biết những nhu cầu của họ.
2. Nắm bắt những cơ hội để chia sẻ về Chúa Giê-su.

-Câu Gốc Chìa Khóa-

“Các người há chẳng nói rằng còn bốn tháng nữa thì tới mùa gặt sao? Song ta nói với các người: Hãy nhướng mắt lên và xem đồng ruộng, đã vàng sẵn cho mùa gặt.” (Giăng 4:35)

-Những Trích Dẫn Hay-

Tôi tin rằng Đức Chúa Trời đã buộc bạn chịu trách nhiệm cho mọi người Ngài đã đưa vào trong vòng ảnh hưởng của bạn ... Khi chúng ta làm gãy đổ những mối quan hệ theo chiều ngang với mọi người, thì chúng ta cũng có một mối quan hệ bị gãy đổ theo chiều dọc với Đức Chúa Trời. Điều đó không phải là vì chúng ta không biết đến Chúa. Mà đó là vì Ngài thực sự không phải là Chúa của đời sống ta. Chúng ta không sẵn lòng để Ngài trở thành Chúa của đời sống mình và chấp nhận, yêu thương, tha thứ mọi người theo những điều kiện của Ngài.

-Oscar Thompson⁵

Cuối cùng thì sẽ đến lúc mà chúng ta phải đánh giá sự cống hiến của đời sống chúng ta và việc làm chúng vì mục đích tối cao của Ngài là Đấng Cứu Thế của thế gian. Liệu những người đã theo chúng ta đến với Đấng Christ giờ có đang dẫn dắt những người khác đến với Ngài và dạy dỗ họ trở thành môn đồ như chúng ta không?... Điều được ghi nhớ mãi mãi của công việc chúng ta đó là sự trung tín mà với sự trung tín đó những người được biến đổi ra đi và trở thành lãnh đạo của những người được biến đổi khác chứ không chỉ đơn giản là thêm người đi theo.

-Robert Coleman⁶

Ghi Chú:

1. W.R. Moody The Life of Dwight L. Moody, by His Son (New York: Fleming H. Revell, 1900) được lấy từ bìa sau.
2. <http://www.wheaton.edu>
3. “God’s Billy Pulpit” Time, November 1993,
4. W. Henrichsen, Disciples Are Made Not Born (Carol Stream, IL: Victor Books, 1979), 143.
5. W. O. Thompson, Concentric Circles of Concern (Nashville, TN: B&H, 1999) 20.
6. R.E. Coleman, The Master Plan of Evangelism (Grand Rapids, MI: Revell, 1993), 102-3.

17. Truyền Bá Phúc Âm Là...

Cộng Tác Với Đức Thánh Linh

Tôi tin chắc rằng hiệu quả cao nhất trong sự truyền bá Phúc Âm cá nhân đó là phải hòa hợp và hiệp với Đức Thánh Linh.

-Bill Hybels và Mark Mittelberg¹

Bất cứ khi nào một người trao đời sống của cô ấy hay anh ấy cho Chúa Giê-su Christ thì đó không bao giờ là một hoạt động đơn lẻ. Luôn luôn có ít nhất ba người liên quan đến: (1) người chưa tin nghe Phúc Âm và nhận biết Chúa Giê-su bởi đức tin và sự ăn năn, (2) người chia sẻ Phúc Âm với người chưa tin Chúa, và (3) Đức Thánh Linh giải thích Phúc Âm cho người chưa tin.

Chìa khóa để truyền bá Phúc Âm có hiệu quả đơn giản là học cách hiệp với những gì Đức Thánh Linh đã và đang hành động và nói với người mà chúng ta cố gắng tiếp cận. Tôi tin chắc rằng những lúc mà tôi truyền bá Phúc Âm ít hiệu quả cũng là những lúc mà tôi cố gắng dựa trên sức của mình mà không nhạy cảm với Đức Thánh Linh hay tệ hơn đó là cố gắng trở thành Đức Thánh Linh trong đời sống của người bị hư mất đó.

Hãy Đối Diện Với Người Quan Trọng Nhất Trong Đời Sống Thuộc Linh Của Bạn, Chính Là Đức Thánh Linh

Một vài Hội Thánh nói rất nhiều về Đức Thánh Linh. Trong khi những Hội Thánh khác thì hiếm khi làm vậy. Trong Kinh Thánh thường nói rất nhiều về Đức Chúa Cha, Đức Chúa Con, và cũng nói nhiều về Đức Chúa Thánh Linh. Hãy để tôi gửi đến bạn một sự miêu tả ngắn gọn:

Đức Thánh Linh Là Thần

Kinh Thánh dạy rằng Đức Chúa Trời Ba Ngôi Hiệp Một. Theo lịch sử, các Cơ Đốc Nhân tin vào Đức Chúa Trời bày tỏ Ngài theo ba thân vị. Ba thân vị này là Đức Chúa Cha, Đức Chúa Con và Đức Chúa Thánh Linh. Cả ba thân vị này đều ngang bằng nhau là Đức Chúa Trời.

Khi Kinh Thánh nói đến Đức Thánh Linh, Ngài được miêu tả là có những thần tánh mà chỉ tìm được nơi Đức Chúa Trời. Đức Thánh Linh toàn tại (hiện diện ở mọi nơi) (Thi Thiên 139:7). Ngài (toàn tri) biết mọi sự (I Cô-rinh-tô 2:10-11). Ngài (toàn năng) có toàn quyền (Sáng Thế Ký 1:2; Lu-ca 1:35). Ngài còn đến đời đời (Hê-bơ-rơ 9:14). Ngài là thần (Lu-ca 11:13). Dựa vào những điều đó Đức Thánh Linh thường được nói đến như là Đức Chúa Trời (Công Vụ 5:3-4;

II Cô-rinh-tô 3:18; Sáng Thế Ký 1:1-2; Lu-ca 4:18). Ngài ngang bằng với Đức Chúa Cha và Đức Chúa Con (Ma-thi-ơ 28:19-20).

Đức Thánh Linh Là Một Ngôi

Một vài người đã nhầm lẫn khi nói đến Đức Thánh Linh bằng từ “nó.” Không thể nào thiếu chính xác hơn thế nữa. Đức Thánh Linh về mọi mặt giống như một ngôi vị như Đức Chúa Cha và Đức Chúa Con. Ngài có trí tuệ (I Cô-rinh-tô 2:10-11; Ê-phê-sô 1:17; Rô-ma 8:27), cảm xúc (Ê-phê-sô 4:30), và ý chí (I Cô-rinh-tô 12:11). Ngài có khả năng sáng thế (Sáng 1:2). Ngài có tình yêu thương (Rô-ma 15:30). Trên hết tất cả Ngài được nói đến bằng một đại từ chỉ định (Giăng 15:26; 16:13-14).

Đức Thánh Linh không phải là một hồn ma kẻ đi dọa dẫm những người chưa tin. Ngài cũng không phải là một lực lượng siêu nhiên sẽ hạ gục những người chưa tin. Ngài là một người sẽ đeo đuổi những người chưa tin đầy yêu thương và mách bảo với lòng của anh ấy hoặc cô ấy.

Đức Thánh Linh Đóng Vai Trò Quan Trọng Nhất Trong Công Tác Của Đức Chúa Trời Trên Trái Đất Ngày Nay

Phúc Âm là tất cả mọi điều về Chúa Giê-su – Sự chết, sự chôn, và sự sống lại vì tội lỗi của chúng ta. Nhưng sự ảm chứng của Phúc Âm với lòng của mỗi người chưa tin Chúa lại là công tác của Đức Thánh Linh. Ngài là một ngôi vị của Chúa Ba Ngôi Ngài đóng vai trò chính trong công tác của Đức Chúa Trời trên hành tinh Trái Đất ngày nay.

Thời Cựu Ước	Thời Phúc Âm	Thời Hiện Tại
1400 Trước Chúa- 4 Trước Chúa	4 Trước Chúa – 30 Sau Chúa	30 Sau Chúa- Đại Nạn
Đức Chúa Cha	Đức Chúa Con	Đức Chúa Thánh Linh

Billy Graham đã nhận thấy “Con người có hai nhu cầu thuộc linh lớn. Một là sự tha thứ. Và cái kia là lòng tốt ... Chúng ta cần món quà có hai phần này mà Đức Chúa Trời đã ban cho chúng ta: đầu tiên là công tác của Đức Chúa Con dành cho chúng ta; thứ hai đó là công tác của Đức Chúa Thánh Linh ở trong chúng ta”²

Kể từ ngày Lễ Ngũ Tuần vào năm 30 Sau Chúa, Đức Thánh Linh đã đóng vai trò chính trong công tác của Đức Chúa Trời trên Trái Đất. Kinh Thánh nói với chúng ta rằng Đức Chúa Giê-su ngồi bên hữu Đức Chúa Trời vì công tác chính của Ngài đã hoàn thành: “Con là sự chói sáng của sự vinh hiển Đức Chúa Trời và hình bóng của bản thể Ngài, lấy lời có quyền phép Ngài nâng đỡ muôn vật; sau khi Con làm xong sự sạch tội, bèn ngồi bên hữu Đấng tôn nghiêm ở trong nơi rất cao.” (Ê-phê-rơ 1:3)

Cho dù công tác của Đức Chúa Giê-su trên đất đã được trọn, thì không có nghĩa là công tác của Đức Chúa Trời đã hoàn thành. Để miêu tả hành trình của Ngài, Chúa Giê-su đã giải thích sự chuyển giao trách nhiệm cho Đức Thánh Linh:

“Ta đi để sắm sẵn cho các ngươi một chỗ ...

Ta lại sẽ nài xin Cha, Ngài sẽ ban cho các ngươi một Đấng Yên ủi khác, để ở với các ngươi đời đời, tức là Thần lễ thật, mà thế gian không thể nhận lãnh được, vì chẳng thấy và chẳng biết Ngài; nhưng các ngươi biết Ngài, vì Ngài vẫn ở với các ngươi và sẽ ở trong các ngươi. Ta không để cho các ngươi mồ côi đâu, ta sẽ đến cùng các ngươi” (Giăng 14 :2, 16-18.)

Đức Thánh Linh Là Người Chơi Quan Trọng Nhất Trong Việc Đưa Người Hư Mất Đến Sự Cứu Chuộc

Tôi sở hữu gần 40 cuốn sách giải quyết chủ đề truyền bá Phúc Âm. Tôi sửng sốt khi nhận ra rằng chỉ có một ít trong số chúng có nhắc đến vai trò của Đức Thánh Linh trong sự truyền bá Phúc Âm hiệu quả. Một nghiên cứu nhanh trong Kinh Thánh làm sáng tỏ vai trò thiết yếu của Đức Thánh Linh trong việc đưa dẫn mọi người đến với Đấng Christ.

Làm cho nhận thấy nhu cầu: “Khi Ngài đến thì sẽ khiến thế gian tự cáo về tội lỗi, về sự công bình và về sự phán xét. Về tội lỗi, vì họ không tin ta; về sự công bình, vì ta đi đến cùng Cha, và các ngươi chẳng thấy ta nữa; về sự phán xét, vì vua chúa thế gian này đã bị đoán xét.” (Giăng 16:8-11)

Mọi người được cứu trở nên như vậy vì đó là kết quả của công tác cáo trách của Đức Thánh Linh. Khi chúng ta chia sẻ Phúc Âm, Đức Thánh Linh nói chuyện với lòng của những người chưa tin khiến họ nhận ra tội lỗi và cáo trách họ, đeo đuổi và thuyết phục họ. Đức Chúa Giê-su phán rằng Đức Thánh Linh cáo trách họ về tội lỗi, sự công bình và sự phán xét.

Cho đến khi những người chưa tin bị thuyết phục rằng họ là những kẻ bị hư mất và họ không còn động cơ, ước muốn được cứu. Khi chúng ta chia sẻ Phúc Âm, Đức Thánh Linh sẽ dùng Lời Chúa để cáo trách người chưa tin về tội lỗi của người đó. Bởi công tác của Đức Thánh Linh mà người chưa tin Chúa đó được thuyết phục với thực tế tội lỗi của mình, gánh nặng và cảm giác về tội lỗi. Nhưng Đức Thánh Linh chưa dừng ở đó.

Ngài còn cáo trách người chưa tin Chúa về sự công bình. Chỉ Đức Thánh Linh mới có thể mở mắt những người chưa tin nhìn thấy cả sự thiếu công bình thật của họ lẫn sự công bình hoàn hảo, vô tội của Đấng Cứu Thế tức là Chúa Giê-su Christ.

Ngoài những điều đó ra Đức Thánh Linh còn cáo trách người chưa tin Chúa về sự phán xét. Khi Đức Thánh Linh làm việc với tấm lòng của người chưa tin, Ngài sẽ nắm lấy sự nghiêm trọng của tội lỗi người đó và nhận biết tội lỗi như vậy đáng bị trừng phạt như thế nào.

Quả thực không đủ lời để diễn tả về tầm quan trọng tuyệt đối của Đức Thánh Linh trong việc cáo trách và kết án những người bị hư mất về tội lỗi, sự công bình, và sự phán xét. Nếu công tác này không diễn ra thì người chưa tin không thể kinh nghiệm được sự cứu chuộc.

Nhưng công tác của Đức Thánh Linh trong việc đưa về một linh hồn bị hư mất đến với sự cứu chuộc chưa dừng ở đó.

Ban Sự Sống Mới. Chúng ta đã thảo luận câu chuyện quen thuộc về bài chia sẻ của Chúa Giê-su với một người tìm kiếm nước thiên đàng tên là Ni-cô-đem. Cuộc đối thoại đó (Giăng 3:1-8) miêu tả sự cứu chuộc là một sự sinh ra mới. Khi ai đó được cứu, anh ấy được sinh lại về thuộc linh; và được ban cho một cuộc sống mới. Chúa Giê-su đã tuyên bố rằng trong khi sự sinh ra về thân thể là thấy được ngay lập tức, thì sự sinh ra thuộc linh không rõ ràng như vậy nhưng có thực. Công tác của Đức Thánh Linh được so sánh với sự hoạt động của gió. Dù chúng ta không thấy gió, chúng ta có thể thấy được kết quả của gió. Cũng như vậy với Đức Thánh Linh, chúng ta không thể thấy Đức Thánh Linh sinh ra một em bé về thuộc linh bằng mắt trần, nhưng chúng ta sẽ không nghi ngờ những kết quả trong cuộc sống của những tân tín hữu. “Gió muốn thổi đâu thì thổi, người nghe tiếng động; nhưng chẳng biết gió đến từ đâu và cũng không biết đi đâu. Hễ người nào sanh bởi Thánh Linh thì cũng như vậy.” (Giăng 3:8).

Bước vào một cuộc đời. Thông thường những người chia sẻ Phúc Âm khuyến khích những người chưa tin cầu xin Chúa Giê-su bước vào trong lòng của họ. Điều này chưa hẳn là sai, mà cũng không hẳn là đúng. Khi mọi người kêu cầu danh Chúa đến cứu họ, Chúa Giê-su không bước vào lòng họ. Thánh Linh của Chúa hay là Đức Thánh Linh sẽ tiến vào trong đời sống của họ.

“Ta lại sẽ nài xin Cha, Ngài sẽ ban cho các ngươi một Đấng Yên ủi khác, để ở với các ngươi đời đời, tức là Thần lễ thật, mà thế gian không thể nhận lãnh được, vì chẳng thấy và chẳng biết Ngài; nhưng các ngươi biết Ngài, vì Ngài vẫn ở với các ngươi và sẽ ở trong các ngươi” (Giăng 14:16-17, đã thêm phần in nghiêng). “Về phần anh em, nếu thật quả Thánh Linh Đức Chúa Trời ở trong mình, thì không sống theo xác thịt đâu, nhưng theo Thánh Linh; song nếu ai không có Thánh Linh của Đấng Christ, thì người ấy chẳng thuộc về Ngài” (Rô-ma 8:9 đã thêm phần in nghiêng).

Đức Thánh Linh sẽ ngự trong đời sống của họ. Để làm vậy, Ngài biến thân thể của tân tín hữu trở thành đền thờ Ngài, là nơi mà Đức Chúa Trời được thờ phượng: “Anh em há chẳng biết

rằng thân thể mình là *đền thờ của Đức Thánh Linh đang ngự trong anh em*, là Đấng mà anh em đã nhận bởi Đức Chúa Trời, và anh em chẳng phải thuộc về chính mình sao?” (I Cô-rinh-tô 6:19, đã thêm phần in nghiêng).

Đức Thánh Linh Là Nhân Tố Cơ Bản Trong Việc Giúp Một Người Được Cứu Trưởng Thành Và Hầu Việc Chúa

Công tác của Đức Thánh Linh vẫn chưa kết thúc khi một người được cứu. Đức Thánh Linh trở thành Đấng Yên Ủi (Giăng 14:16-17) và Giáo Sư của chúng ta (Giăng 14:26; I Cô-rinh-tô 2:12; II Phi-e-rơ 1:21). Vì sự sống của Ngài chảy không ngừng trong chúng ta, Ngài sẽ trở thành Đấng Biến Đổi Đời Sống (Ga-la-ti 5:22-23). Ngài là Đấng ban những Ân Tứ Thuộc Linh (I Cô-rinh-tô 12:4-11). Đức Thánh Linh chính là Đấng quan trọng bậc nhất trong đời sống thuộc linh của bạn.

Ngoài ra Ngài được miêu tả như Đấng Dẫn Dắt (Rô-ma 8:14; I Tê-sa-lô-ni-ca 5:19) và Đấng Thêm Sức (Ê-phê-sô 3:16; Lu-ca 24:49; Công Vụ 1:8). Để có thể dẫn dắt người khác đến với Đấng Christ chúng ta cần sự dẫn dắt thuộc linh và sự ban thêm sức lực thuộc linh bởi Đức Thánh Linh. Đức Thánh Linh chính là Đấng quan trọng nhất trong đời sống tuân theo chức vụ của bạn.

Đức Thánh Linh Cộng Tác Với Tín Hữu Để Chia Sẻ Phúc Âm Một Cách Hiệu Quả

Tôi thường hỏi những Cơ Đốc Nhân đi làm chứng câu hỏi này: “Bao nhiêu người trong số các bạn từng chia sẻ Phúc Âm với một người bị hư mắt và tự thấy rằng những điều mà bạn đang nói đó rõ ràng hơn và thông minh hơn bạn tưởng tượng?” Họ luôn luôn gật đầu và trả lời, “Có.” Tại sao lại như vậy? Đức Thánh Linh tích cực cộng tác với chúng ta khi chúng ta chia sẻ Phúc Âm. Truyền bá Phúc Âm hiệu quả chỉ đơn giản là hiệp tác với Ngài.

Hãy đọc một cách cẩn thận Đại Mạng Lệnh, lời hứa của Chúa Giê-su: “Vậy, hãy đi dạy dỗ muôn dân, hãy nhân danh Đức Cha, Đức Con, và Đức Thánh Linh mà làm phép báp-têm cho họ, và dạy họ giữ hết cả mọi điều mà ta đã truyền cho các ngươi. Và này, *ta thường ở cùng các ngươi luôn cho đến tận thế.*” (Ma-thi-ơ 28:19-20, đã thêm phần in nghiêng).

Hãy nghĩ về điều mà Chúa Giê-su hứa. Ngài nói rằng khi chúng ta để cuộc đời mình dạy dỗ muôn dân, thì Ngài sẽ ở với chúng ta trong suốt hành trình đó. Kinh Thánh cho chúng ta biết rằng Chúa Giê-su ngồi bên hữu Đức Chúa Cha trên thiên đàng (Ê-phê-sô 1:20; Hê-bơ-rơ 8:1). Vậy làm thế nào mà Ngài có thể ở với chúng ta khi chúng ta làm theo Đại Mạng Lệnh? Chúa Giê-su ở với chúng ta trong thân vị của Đức Thánh Linh. Nếu bạn muốn kinh nghiệm sự hiện diện của Đức Thánh Linh hãy đi dạy dỗ muôn dân.

Cộng Tác Với Đức Thánh Linh

Đức Thánh Linh muốn mọi người được cứu nhiều hơn cả mong muốn của chúng ta. Ngài có quyền năng siêu nhiên mà chúng ta không có để cáo trách tội lỗi, sự công bình, sự phán xét của những người hư mất. Đức Thánh Linh là Đấng toàn tri. Ngài biết chính xác điều gì đang diễn ra trong cuộc đời của những người hư mất và cả những suy nghĩ khi chúng ta nói chuyện với họ. Chỉ có Đức Thánh Linh mới có quyền năng để hồi phục một người hư mất đến với sự sáng tạo mới trong Chúa Giê-su Christ. Vì thế, điều đó chỉ có ý nghĩa nếu chúng ta muốn truyền bá Phúc Âm cho bất kỳ ai một cách hiệu quả thì chúng ta cần phải tin cậy Ngài.

Truyền bá Phúc Âm hiệu quả là tích cực hợp tác với Đức Thánh Linh khi Ngài làm việc để mở mắt những người hư mất và đưa họ đến với Đức Chúa Trời. Khi bạn chia sẻ Phúc Âm, Đức Thánh Linh ban cho bạn sự khôn ngoan mà bạn không thể biết rằng bạn có sự khôn ngoan đó. Ngài cũng ban cho bạn sự nhạy cảm mà bạn không thể tự có được.

“Tôi Từng Phải Đối Diện Với Sự Say Sưa”

Trước khi hoàn toàn dâng mình cho Chúa Giê-su, tôi có vấn đề với việc bia rượu. Khi tôi còn ở trong trường trung học, gia đình tôi đã trải qua những thời điểm khó khăn. Để trốn tránh chuyện gia đình, tôi bắt đầu uống rượu. Tôi cũng nghĩ rằng việc uống rượu khi là sinh viên trường trung học sẽ tăng sự nổi tiếng của mình. Tôi dùng rượu để làm cho chính mình và các bạn của tôi say sưa vào những dịp cuối tuần. Rất nhanh chóng, tôi đã thành công trong vấn đề này. Chạy sai đường sẽ đi sai hướng, tôi thật đáng thương.

Bởi vì một người bạn là Cơ Đốc Nhân không hay chỉ trích và một Mục Sư trẻ tuổi đầy nhiệt huyết thuộc linh, tôi bị buộc phải để ý đến Chúa. Tôi có thể thấy rằng họ có điều mà tôi cần. Khi tôi trao hoàn toàn cuộc đời mình cho Chúa Giê-su vài năm trước, tôi tràn đầy niềm vui chân thật và ngay lập tức ngừng uống rượu và chẳng hề nếm lại chút nào kể từ đó.

Tôi hiếm khi chia sẻ về câu chuyện này khi tôi truyền bá Phúc Âm cho một người khác, nhưng một ngày nọ khi tôi đang chia sẻ về Đấng Christ với một thương gia, tôi thực sự cảm thấy rằng Đức Thánh Linh đã thúc giục tôi phải nói đến việc Đức Chúa Giê-su đã giải cứu tôi khỏi rượu bia như thế nào. Vào lúc đó tôi chẳng hề biết gì về việc vợ người đó đang đe dọa bỏ ông ấy vì sự say sưa của ông. Khi tôi nói rằng “Tôi từng phải đối diện với vấn đề say sưa”, điều đó đã thu hút sự chú ý của ông ấy, và cho tôi chìa khóa mở cửa lòng của ông. Đức Thánh Linh đã sử dụng câu chuyện của tôi về việc giải phóng tôi khỏi sự say sưa để đụng chạm đến sâu thẳm trong lòng người đàn ông này và mang ông đến với Chúa Giê-su.

Hãy để chúng tôi khuyến khích bạn khi bạn chia sẻ về đức tin: Đừng chỉ có dựa vào bản thân mình. Bạn không thể cáo trách hay thuyết phục được bất kỳ ai, nhưng Đức Thánh Linh có

thể. Bạn không thể biết bất kỳ điều gì đang xảy ra trong cuộc đời của một người khác hay trong tâm trí của họ, nhưng Đức Thánh Linh biết điều đó. Bạn không thể cứu bất kỳ ai, nhưng Đức Thánh Linh có thể. Vì Đức Thánh Linh đóng vai trò chìa khóa trong việc đem một người đến với sự cứu chuộc, chúng ta phải tin vào sự giúp đỡ của Ngài.

Đức Chúa Giê-su Đã Hứa Sẽ Ban Quyền Phép Của Đức Thánh Linh

Những lời cuối cùng của một người thường được xem là rất quan trọng. Vậy thì lời nói cuối cùng của một người quan trọng nhất từng sống trên đất này là Chúa Giê-su chắc chắn được xem là những từ ngữ đầy ý nghĩa nhất từng được thốt ra. Thử ví là chúng lại liên quan đến lời hứa ban cho Đức Thánh Linh và truyền bá Phúc Âm. “Nhưng khi Đức Thánh Linh giáng trên các ngươi, thì các ngươi sẽ nhận lấy quyền phép, và làm chứng về ta tại thành Giê-ru-sa-lem, cả xứ Giu-đê, xứ Sa-ma-ri, cho đến cùng trái đất.” (Công Vụ 1:8)

Những Nhà Truyền Bá Phúc Âm Đầu Tiên Dựa Vào Quyền Phép Của Đức Thánh Linh

Khi Đức Chúa Giê-su hứa ban cho những kẻ theo Ngài quyền phép của Đức Thánh Linh khi chúng ta chia sẻ Phúc Âm, Ngài đã làm còn nhiều hơn cả việc nói điều gì đó để nghe. Ngài đưa ra một lời hứa mà những kẻ theo Ngài sẽ tin vào và làm việc một cách hiệu quả.

Ví dụ, sứ điệp đầu tiên từng được nói với Hội Thánh đầu tiên trong lịch sử đó là về việc rao giảng chi tiết về Phúc Âm của sứ đồ Phi-e-rơ. Khi Phi-e-rơ và những người khác được dẫn dắt bởi Đức Thánh Linh, họ mạnh mẽ tuyên bố về sự chết, sự chôn, và sự sống lại của Chúa Giê-su vì tội lỗi của chúng ta. Đức Thánh Linh đã ban quyền phép cho những lời của Phi-e-rơ khiến 3000 người được cứu và làm báp-têm trong ngày đó (Công Vụ 2:1-41).

Sau đó Phi-e-rơ và Giăng bị bắt vì rao giảng về Chúa Giê-su. Cho dù bị đe dọa phải im lặng, họ tin vào quyền phép của Đức Thánh Linh giúp đỡ họ khi họ rao giảng không sợ hãi về Đấng Christ (Công Vụ 4:1-12). Sự dạn dĩ của họ khiến những quan quyền sùng sốt (Công Vụ 4:13). Không biết phải làm gì với họ, những quan quyền đe dọa Phi-e-rơ và Giăng sau đó thả họ đi. Sự đáp lại của các sứ đồ không phải là ngừng chia sẻ về đức tin của họ. Không khi nào. Họ đã làm ngược lại. Họ kêu xin Đức Chúa Trời cho họ thêm sự dạn dĩ để nói Lời Chúa. Sự trả lời của Đức Chúa Trời đã đến qua Đức Thánh Linh.

“Này, xin Chúa xem xét sự họ ngấm dạn, và ban cho các thầy tớ Ngài rao giảng đạo Ngài một cách dạn dĩ, giơ tay Ngài ra, để nhờ danh đầy tớ thánh của Ngài là Đức Chúa Giê-su, mà làm những phép chữa lành bệnh, phép lạ và dấu kỳ. Khi đã cầu nguyện, thì nơi nhóm lại rúng động; ai

nấy đều được đầy đầy Đức Thánh Linh, giảng đạo Đức Chúa Trời cách dạn dĩ.” (Công Vụ 4:29-31).

-Truyền Bá Phúc Âm Là ...

1. Biết rằng bất kỳ thời điểm người nào một người trao cuộc đời của anh ấy hay cô ấy cho Chúa Giê-su Christ chẳng bao giờ là một hoạt động đơn độc. Ít nhất luôn luôn có 3 người tham gia vào: (1) Thân hữu tức là người nghe về Phúc Âm và sau đó tin nhận Chúa Giê-su, (2) Người chia sẻ Phúc Âm với thân hữu, và (3) Đức Thánh Linh là Đấng tác động đến sự hiểu biết về Phúc Âm trong lòng thân hữu.
2. Yêu mến Đức Thánh Linh như là một thân vị trong Chúa Ba Ngôi là Đấng chịu trách nhiệm chính trong công tác của Đức Chúa Trời ngày nay trên đất.
3. Hiệp tác với những gì Đức Thánh Linh đang làm và đang nói với người mà bạn muốn tiếp cận.
4. Tin vào Đức Thánh Linh sẽ ban cho bạn sự khôn ngoan và sự hướng dẫn mà bạn không thể tự mình có được.

- Những Câu Kinh Thánh Chìa Khóa-

“Nhưng khi Đức Thánh Linh giáng trên các người, thì các người sẽ nhận lấy quyền phép, và làm chứng về ta tại thành Giê-ru-sa-lem, cả xứ Giu-đê, xứ Sa-ma-ri, cho đến cùng trái đất.” (Công Vụ 1:8)

“Khi đã cầu nguyện, thì nơi nhóm lại rúng động; ai bấy đều được đầy đầy Đức Thánh Linh, giảng đạo Đức Chúa Trời cách dạn dĩ.” (Công Vụ 4: 31).

-Trích Dẫn Hay-

Đức Thánh Linh đồng hành cùng Phúc Âm. Đặc quyền của chúng ta chính là dựa vào năng quyền thu hút của Đức Thánh Linh bằng cách rao giảng Phúc Âm ... Sự thu hút của Ngài theo sau sự chia sẻ Phúc Âm của chúng ta.

-Danny Lovett-³

Những Ghi Chú

1. B. Hybels và M. Mittelberg, *Becoming A Contagious Christian* (Grand Rapids, MI: Zondervan, 1994), 59.
2. B. Graham, *The Holy Spirit: Activating God's Power in Your Life* (Nashville, TN: Thomas Nelson, 2000), xi.

18. Truyền Bá Phúc Âm Là ...

Rửa Chân

Trong cuốn sách của mình *Safely Home* (Tạm dịch: Trở Về Nhà An Toàn), Randy Alcorn kể một câu chuyện hư cấu về một Cơ Đốc Nhân nhiệt thành tên là Quan. Anh bị bỏ tù oan vì rao giảng về đức tin của mình công khai ở Trung Quốc. Alcorn vẽ một bức chân dung về bản chất của truyền bá Phúc Âm thông qua sự truyền bá Phúc Âm như một đày tớ hạ mình của Quan. Alcorn đã chia sẻ:

Người lính gác nhìn vào trong xà-lim của Quan qua một cái ô cửa sổ nhỏ có thanh chắn chiều ngang bằng hai lòng bàn tay ... Quan có thể nhìn thấy sự coi thường trong mắt ông ta.

“Không được cười!” ông ta hét lên.

“Tôi không cười,” Quan đáp.

“Mày có cười!” người lính quát lớn.

... Đột nhiên, Quan đứng dậy và tỳ mặt mình vào những thanh ngang.

“Lính gác!” Quan gọi. Khi lính gác chưa đến, anh gọi to hơn. “Su Gan!”

Lính gác quay trở lại và rung cửa một cách bạo lực. “Ai nói với mày tên của tao? Câm mồm nếu không tao sẽ vào và khiến mày câm lặng!”

“Thưa ngài Su Gan, làm ơn đi, tôi có một yêu cầu nhờ ông.”

“Trừ khi mày có tiền trả tao, nếu không tao chẳng quan tâm gì đến những yêu cầu của mày.”

“Tôi có thể làm vài việc giúp ông?”

Quan nhìn thấy trong mắt người cai ngục sự ngạc nhiên trộn lẫn sự khinh bỉ.

“Cái nhà tù này bẩn thỉu quá” Quan nói. “Rác khắp mọi nơi. Những con chuột và gián ăn đồng rác đó ... Quan có thể giúp ông. Hãy để tôi vào mỗi xà-lim từng cái một và lau dọn chỗ bẩn thỉu này. Cho tôi nước, bàn chải và xà bông và tôi sẽ cho ông thấy điều tôi có thể làm.”¹

Từ chỗ này, Alcorn tiếp tục câu chuyện sau nhiều tuần Quan chọn cách phục vụ cai ngục và những tù nhân khác bằng cách dọn rác sinh hoạt khỏi những xà-lim bẩn thỉu. Lại nữa bạn sẽ nhận ra cách Đức Chúa Trời sử dụng những người có tâm tình như Đấng Christ. Câu chuyện tiếp diễn khi Quan nói chuyện với một người đi thăm tù là Cơ Đốc Nhân tên Ben. Alcorn viết tiếp:

Ben đứng giữa trời mùa đông lạnh lẽo. Như mọi khi, ông chờ đợi trong lo lắng, cố gắng giữ ấm và muốn đưa Quan ra khỏi cái hố đen này. Ai đó đang bị đưa ra khỏi tòa nhà, một người già yếu, bị tật đi khập khiễng, và da vàng như thể ông ấy bị bệnh vàng da hoặc viêm gan.

... Ông cảm thấy trái tim mình ngưng đập. “Quan phải không?” Ông cố gắng che dấu sự kinh hãi của mình. Họ chạm những đầu ngón tay vào nhau qua hàng rào. “Người ông có mùi ... xà bông.”

“Đúng thế.” Quan cười toét miệng, gương mặt và giọng nói của ông đầy sinh khí một cách ngạc nhiên. “Mùi này nồng hơn lần trước ông nghĩ thấy đúng không? Tôi có tin tức tuyệt vời đây! Ông phải nói với gia đình tôi và Hội Thánh nhà. Đức Chúa Trời đã trả lời sự cầu nguyện. Ngài ban cho tôi một mục vụ!”

“Cái gì?”

“Tôi đi từ xà lim này tới xà lim khác mang theo sứ điệp về Chúa Giê-su.”

“Nhưng tôi nghĩ rằng ông đang bị biệt giam.”

“Đức Chúa Trời đã mở cửa. Tôi đến với những người khác nữa. Hầu như chưa từng có bất kỳ ai đến xà lim của họ trừ việc đến để đánh họ. Tôi đã giúp và phục vụ họ khi tôi lau chùi những xà lim đó. Tôi đưa họ đến với tình yêu của Chúa Giê-su. Tôi đã thăm được 12 người. Khi tôi rời khỏi xà lim của họ, có 6 người tôi không để họ lại một mình.”

“Ý của ông là sao?”

“Khi tôi rời đi, Chúa Giê-su đã ở với họ. Ba người trong số họ đã trở thành tín hữu, một người trong số đó là một mục sư ... Ba người nữa quỳ xuống trước Chúa Giê-su, Ngài đã hứa rằng không bao giờ rời bỏ họ ... Tôi sẽ dạy dỗ cho họ khi tôi đến cọ rửa xà lim.”

“Những cai ngục để ông làm điều này à?”

“Cái mùi hay bám lấy những lính gác giờ không còn. Giày của họ chẳng bị hồng nữa. Những tù nhân thì thấy thích thú ... khi nhận ra rằng cho dù họ chết ở đây, họ sẽ có sự sống đời đời.”

“Nghe có vẻ giống như trong một nơi truyền giảng chân hưng hơn là một nhà tù.”²

Cái Khăn và Chậu Rửa Chân

Mặc dù đây chỉ là hư cấu, câu chuyện về ông Quan là hình mẫu thú vị cho việc truyền bá Phúc Âm trong tâm tình của một đầy tớ (servant evangelism). Tiếp sau Đức Thánh Linh, Kinh Thánh và sứ điệp Phúc Âm chẳng có gì mạnh mẽ hay là hữu ích trong sự kêu gọi truyền bá Phúc Âm hơn “Cái khăn và chậu rửa chân.”

Chúa Giê-su, Người Đầy Tớ

Vào thời của Đấng Christ, các đường phố chưa được lát đá và mọi người có thể đeo dép xăng-đan hoặc đi chân trần. Các bữa ăn được dọn ra trên những cái bàn thấp. Rất rõ ràng, hoàn toàn có thể thấy rõ người đang ăn cạnh bạn hoặc trước mặt bạn có đôi chân bẩn ngay gần bạn, khiến cho bữa ăn mất ngon. Vì thế, một đầy tớ thường chào đón các vị khách tại cửa và rửa chân cho họ.

Vào đêm dùng bữa tối cuối cùng, Chúa Giê-su nhóm họp các môn đồ của Ngài lại trong một căn phòng để kỉ niệm Lễ Vượt Qua. Không có chủ nhà và cũng không có đầy tớ để rửa chân. Chúa Giê-su nhận ra tình hình này và sử dụng nó như một cơ hội để bày tỏ tình yêu thương bằng hành động. Ngài làm điều ấy như thế nào? Ngài đã làm điều này với một cái chậu rửa chân và một cái khăn.

“Trước ngày lễ Vượt qua, Đức Chúa Giê-su biết giờ mình phải lìa thế gian đặng trở về cùng Đức Chúa Cha đến rồi; Ngài đã yêu kẻ thuộc về mình trong thế gian, thì cứ yêu cho đến cuối cùng. Đương bữa ăn tối (ma qui đã để mưu phản Ngài vào lòng Giu-đa Ích-ca-ri-ốt con trai Si-môn), Đức Chúa Giê-su biết rằng Cha đã giao phó mọi sự trong tay mình, và mình đã từ Đức Chúa Trời đến, cũng sẽ về với Đức Chúa Trời, nên đứng dậy khỏi bàn, cởi áo ra, lấy khăn vắt ngang lưng mình. Kế đó, Ngài đổ nước vào chậu, và rửa chân cho môn đồ, lại lấy khăn mình đã vắt mà lau chân cho.” (Giăng 13:1-5)

Hành động của Ngài được thúc đẩy bởi tình yêu thương: “Ngài đã yêu kẻ thuộc về mình trong thế gian, thì cứ yêu cho đến cuối cùng” (Giăng 13:1). Truyền bá Phúc Âm trong tâm tình của một đầy tớ không phải là một chương trình tự động. Đó là sự phục vụ được thúc đẩy bởi tình yêu thương. Hãy chú ý rằng hình ảnh về sự phục vụ khiêm nhường này liên quan đến hành động. Hãy nhìn lại tất cả các động từ: “Chúa Giê-su *đứng dậy* khỏi bàn, *cởi* áo ra, *lấy* khăn *vắt ngang* lưng mình. Kế đó, Ngài *đổ nước* vào chậu, và *rửa chân* cho môn đồ, lại *lấy* khăn mình đã vắt mà *lau* chân cho.” Người đầy tớ truyền bá Phúc Âm còn rõ ràng hơn cả những khái niệm và cảm giác âm áp. Đó là tình yêu thương bày tỏ bởi hành động.

Đức Chúa Giê-su không chỉ làm điều này như một hành động phục vụ một cách đơn thuần để bày tỏ tình yêu thương của Ngài đối với các môn đồ. Ngài có một mục đích khác. Ngài

muốn để lại cho chúng ta một hình ảnh sống động về cách sống mà Ngài muốn chúng ta làm theo. Chúng ta cũng phải sẵn lòng “rửa chân.”

“Sau khi đã rửa chân cho môn đồ, Ngài mặc áo lại; đoạn ngồi vào bàn mà phán rằng: Các ngươi có hiểu điều ta đã làm cho các ngươi chăng? Các ngươi gọi ta bằng Thầy bằng Chúa; các ngươi nói phải, vì ta thật vậy. Vậy, nếu ta là Chúa là Thầy, mà đã rửa chân cho các ngươi thì các ngươi cũng nên rửa chân lẫn cho nhau. Vì ta đã làm gương cho các ngươi, để các ngươi cũng làm như ta đã làm cho các ngươi.” (Giăng 13:12-15)

Khuynh hướng tự nhiên của chúng ta đó là được phục vụ, không phải để phục vụ người khác. Thậm chí các môn đồ của Chúa Giê-su cũng đã tranh cãi về việc ai được đứng đầu. Việc Gia-cơ và Giăng ao ước được ngồi vào vị trí đứng đầu đầy quyền lực đã thúc giục lời kêu gọi rõ ràng của Chúa Giê-su dành cho chúng ta hãy trở thành những người đầy tớ như vậy.

“Nhưng Đức Chúa Giê-su gọi họ mà phán rằng: Các ngươi biết những người được tôn làm đầu cai trị các dân ngoại, thì bắt dân phải phục mình, còn các quan lớn thì lấy quyền thế trị dân. Song trong các ngươi không như vậy; trái lại, hễ ai muốn làm lớn trong các ngươi, thì sẽ làm đầy tớ; còn ai trong các ngươi muốn làm đầu, thì sẽ làm tôi mọi mọi người. Vì Con người đã đến không phải để người ta hầu việc mình, song để hầu việc người ta, và phó sự sống mình làm giá chuộc cho nhiều người.” (Mác 10:42-45)

Mọi kẻ theo Đấng Christ phải chú ý lời hướng dẫn của Chúa Giê-su để trở thành một “đầy tớ” và làm “tôi mọi mọi người.” Cũng như Chúa Giê-su đã rửa chân cho các môn đồ, Cơ Đốc Nhân phải làm điều tương tự cho một thế gian đang đau đớn khao khát được thấy những tấm gương đích thực của Đấng Cứu Thế! Cuối cùng các Cơ Đốc Nhân phải hiểu rằng những người chưa tin sẽ không chấp nhận điều mà chúng ta nói về Đấng Christ cho đến khi họ chứng kiến lẽ thật đó lần đầu được bày tỏ trong đời sống của chúng ta. Các anh hùng đức tin trong Kinh Thánh nài xin chúng ta gìn giữ đức tin trong đời sống hằng ngày.

Một Mục Sư Khiêm Nhường

Tôi gặp nhiều lãnh đạo và những người hướng dẫn có ảnh hưởng trong cuộc đời của mình, nhưng chỉ một người có gây ấn tượng lâu dài về hình ảnh một Mục Sư khiêm nhường tên là Milton Worthington. Không thể nào đánh giá được tác động của ông lên một chàng trai trẻ suy nghĩ về tiếng gọi của chức vụ.

Đó là vào một dịp cuối tuần trong kỳ trại bồi linh cho thanh thiếu niên (youth retreat) khi tôi 13 tuổi. Sau khi kết thúc khóa học Kinh Thánh và theo dõi Tiệc Thánh, tôi thấy sợ khi các vị lãnh đạo lấy ra những cái khăn và chậu nước. Vì tôi chưa từng theo dõi việc rửa chân lần nào trước đây, tôi nhớ mình đã nhìn quanh với hy vọng lợi dụng giờ rửa chân để chạy trốn. Mục Sư Worthington đã bước lên và hỏi rất tử tế “David, con đã bao giờ tham gia vào việc rửa chân

chưa.” Tôi chắc là ông có thể thấy tôi đã sợ hãi khi tôi đáp “Không thưa Mục Sư.” Sau đó ông hỏi liệu ông có thể dạy tôi không.

Ông ấy nhẹ nhàng tháo giày và tất của tôi ra. Sau đó đổ nước lên chân tôi và cọ rửa, sau đó ông dội sạch và lau khô chân tôi bằng khăn.

Khi vị Mục Sư khiêm nhường này rửa chân mình, cứ như thể là Đấng Christ ngồi trước mặt tôi, chỉ cho tôi thấy rằng tôi phải trở thành người như thế nào để theo Ngài. Ở vị Mục Sư này tôi thấy không có sự kiêu ngạo, hoặc thích được người khác để ý mà chỉ có lòng trắc ẩn và đầu phục. Ảnh hưởng của trải nghiệm đó tôi chưa bao giờ quên!

Một Người Theo Thuyết Bất Khả Tri (Không Thể Biết)

Khi tôi học đại học, một người đàn ông trẻ tuổi tên Steve bắt đầu tham dự nhóm cầu nguyện trong ký túc xá của chúng tôi. Khi được hỏi về đức tin của mình, anh ấy nhanh chóng đáp rằng anh ấy là một người theo thuyết bất khả tri đang tìm kiếm lẽ thật.

Sau khi bỏ ra nhiều tuần xây dựng mối quan hệ, Steve được mời ở lại sau một buổi họp mặt để thảo luận về những câu hỏi của anh ấy liên quan đến Cơ Đốc Giáo. Anh ấy dường như thấy thích thú và thậm chí đã tuyên bố rằng anh ấy muốn “tin” nhưng anh ấy “chỉ không thể thấy điều đó.” Vào thời khắc đó một trong những người cùng trong nhóm cầu nguyện đứng dậy nhanh chóng ra khỏi phòng, quay lại liền sau một vài phút với một cái khăn và một chậu nước. Sau khi đặt chậu nước dưới chân mình anh ấy quay lại Steve và nói rằng: “Nếu anh không thể thấy đức tin vào Đấng Christ là gì thì chúng tôi sẽ cho anh thấy.” Anh ấy bắt đầu rửa chân tôi, và cho phép tôi trả lại đặc ân đó. Sau đó chúng tôi đã cầu nguyện và hát một vài bài hát thờ phượng. Đó là bằng chứng chứng tỏ rằng Đức Thánh Linh đang hiện diện.

Steve sau đó giải thích rằng anh ấy đã quay lại phòng của mình trong ký túc xá vào đêm đó, anh thấy hoang mang về những gì anh tin và anh đã thề rằng sẽ không bao giờ trở lại với nhóm cầu nguyện. Tuy nhiên, việc này thay đổi hoàn toàn vào sáng sớm hôm sau. Sau khi nằm trên giường từ nửa đêm cho tới 3:30 sáng, cố gắng quên đi điều mà anh đã “thấy và nghe” (Xem Công Vụ 4:18-20), tất cả những gì anh có thể nghĩ về Đấng Christ và đặc biệt là sự chứng minh khiêm nhường bằng việc rửa chân. Sau những giờ suy nghĩ về sự cáo trách của Chúa về tội lỗi và không thể nghỉ ngơi, anh quỳ sụp xuống và nói với Đấng Christ: “Nếu Ngài ở đó và nếu Ngài thực sự giống như con đã thấy và kinh nghiệm tối hôm nay, con cần Ngài, Chúa Giê-su ơi xin hãy cứu con. Con đầu phục hoàn toàn trong mọi việc ... Xin hãy bước vào cuộc đời con!”

Steve được cứu. Cuộc sống của anh ấy thay đổi triệt để nhờ quyền năng của đức tin chân thật được minh họa thông qua việc rửa chân. Chúng ta gọi cách tiếp cận theo Thánh Kinh này là “truyền bá Phúc Âm trong tâm tình của một đầy tớ.”

Quyền Năng Của Truyền Bá Phúc Âm Trong Tâm Tình Của Một Đầy tớ

Truyền bá Phúc Âm trong tâm tình của một đầy tớ là sự kết hợp đơn giản của những hành động tử tế và chia sẻ Phúc Âm có chủ đích. Sự truyền bá Phúc Âm dính liền với sự chia sẻ về Đấng Christ một cách có chủ đích bằng cách đặt tình yêu thương vào trong hành động.

1. Truyền Bá Phúc Âm Trong Tâm Tình Của Một Đầy tớ Mở Ra Cánh Cửa Chia Sẻ Phúc Âm

Thực hành những hành động đơn giản của lòng tử tế với mục đích chia sẻ về Đấng Christ có chủ đích một cách tuyệt vời sẽ mở ra cánh cửa cho hành động tử tế cao nhất mà một Cơ Đốc Nhân có thể làm: đó là chia sẻ Phúc Âm. Truyền bá Phúc Âm trong tâm tình của một đầy tớ là truyền bá có chủ đích. Tuy nhiên, đừng bao giờ ép buộc truyền bá theo nghĩa tiêu cực và lừa dối.

Khi làm một việc tử tế cho một người chưa tin, chứng nhân cho Đấng Christ có thể nói “Tôi làm điều này để bày tỏ tình yêu của Chúa Giê-su cách thiết thực.” Thông thường mọi người sẽ hỏi “Tại sao bạn làm điều này?” Sau đó khi Đức Thánh Linh mở cánh cửa, Cơ Đốc Nhân có thể chia sẻ một bài làm chứng ngắn gọn, và có thể gồm các sự kiện của Phúc Âm. Nếu như người khác không mở lòng cho cuộc nói chuyện, chứng nhân đó sẽ không đi xa hơn trừ việc có thể biếu tặng những chứng đạo đơn hay những lời cầu nguyện cho họ.

Tôi thấy rằng truyền bá Phúc Âm trong tâm tình của một đầy tớ sẽ dẫn đến một sự trình bày đầy đủ về Đấng Christ hơn là trình bày về lý thuyết của sự phục vụ. Khi những hành động đơn giản tử tế đi kèm với nỗ lực chia sẻ Phúc Âm có chủ đích và được cầu nguyện, thì những hành động đó sẽ được Đức Thánh Linh ban cho sức mạnh để cáo trách và thu hút mọi người đến với Ngài.

2. Truyền Bá Phúc Âm Trong Tâm Tình Của Một Đầy tớ Là Sự Truyền Bá Phúc Âm Dễ Thành Công

Sự truyền bá mở đường cho mọi người trong chức vụ ra đi cứu người. Một người không cần phải có những kỹ năng giao tiếp đặc sắc, một người có tính cách hướng ngoại, một lời chào hàng khéo léo, hay là nhiều giờ tập luyện tham dự vào sự truyền bá Phúc Âm trong tâm tình của một đầy tớ. Cách tiếp cận này hướng sự tập trung của một người thoát khỏi sự tự ti đầy ích kỷ và e ngại những người sẽ được phục vụ.

Trong khi một vài người sợ phải làm chứng bằng miệng, họ có thể rửa xe ô tô, tặng bóng đèn, cho bóng bay hay những cây kem, cắt cỏ, hay là cào lá khô. Khi làm vậy, những người xấu hổ có thể học để trở nên dạn dĩ hơn và chia sẻ về đức tin có mục đích.

3. Truyền Bá Phúc Âm Trong Tâm Tình Của Một Đầy tớ Là Cách Truyền Bá Hiệu Quả Đến Với Mọi Người Trong Nền Văn Hóa Ngày Nay

Truyền bá Phúc Âm trong tâm tình của một đầy tớ dễ dàng thích ứng. Trong một nền văn hóa chống lại Cơ Đốc Giáo, đó chính là minh họa về Phúc Âm kết hợp với sự giải thích về sự cứu chuộc. Quá nhiều người chối bỏ Chúa Giê-su nhưng không phải vì họ không biết về Ngài. Họ đã chối bỏ một hình ảnh về Chúa Giê-su. Với một vài người, khái niệm của họ về Cơ Đốc Giáo cần phải được thay đổi. Calvin Miller, một giáo sư về nghệ thuật thuyết pháp đã nghỉ hưu tại trường Beeson Divinity, Birmingham, Alabama, đã tranh luận về sự cần thiết của “cảm giác hối cải”³ một tranh luận sống động tìm kiếm sự thật về Đức Chúa Trời. Truyền bá Phúc Âm trong tâm tình của một đầy tớ phải chỉ ra nhu cầu này cho một thế gian hay hoài nghi.

4. Truyền Bá Phúc Âm Trong Tâm Tình Của Một Đầy tớ Cung Cấp Cơ Hội Cho Truyền Bá Phúc Âm Cá Nhân Theo Cách Tự Nhiên của Tình Bằng Hữu và Cộng Đồng

Bạn không đơn độc! Trong nhiều trường hợp thì Hội Thánh trở nên quá cá nhân. Trong khi truyền bá Phúc Âm dựa trên một nền tảng độc đáo theo Thánh Kinh và phù hợp, thì sức mạnh của Hội Thánh là những tín hữu phục vụ cùng nhau trở thành một tấm gương đáng tin cậy của cộng đồng và tình bạn hữu. Những cơ hội này đã chín muồi để có thể chỉ bảo và dạy dỗ.

Một trong những khả năng đặc biệt nhất của truyền bá Phúc Âm theo tâm tình của một đầy tớ đó là rất nhiều cơ hội dành cho một nhóm lớn những thành viên trong Hội Thánh tham gia vào những kế hoạch phục vụ như rửa xe, tặng nước Sô-đa ở công viên, quét lá khô, xúc tuyết, và vân vân... Thân thể của Đấng Christ có thể làm nhiệm vụ “học hỏi” cùng nhau khi họ phục vụ cộng đồng.

Những chứng nhân nhút nhát hay thiếu kinh nghiệm có thể học cách chia sẻ đức tin của họ bằng cách quan sát những người làm chứng giàu kinh nghiệm hơn. Giống như một câu nói có từ xưa “Truyền bá Phúc Âm là hành động hơn là chỉ nói miệng mà thôi.”

5. Truyền Bá Phúc Âm Trong Tâm Tình Của Một Đầy tớ Phải Vui Vẻ!

Chẳng có gì thỏa mãn và vui hơn việc phục vụ người khác. Điều này đặc biệt đúng khi các Cơ Đốc Nhân chọn tình bằng hữu và phục vụ khi họ tìm kiếm những cơ hội để đưa dẫn mọi người đến với Đấng Christ. Chẳng cần phải thấy có trách nhiệm; cũng tốt khi vừa vui vừa phục vụ Đấng Christ cùng lúc!

6. Truyền Bá Phúc Âm Trong Tâm Tình Của Một Đầy tớ Tạo Ra Một Phong Cách Sống Ăn Sâu Vào Mọi Khía Cạnh Của Đời Sống Cơ Đốc Nhân

Một khi bạn học được cách suy nghĩ về sự phục vụ, bạn sẽ thấy rằng bạn có thể chia sẻ về Đấng Christ ở bất kỳ đâu, bất kỳ lúc nào, 24/7. Bạn có thể chia sẻ ở nơi làm việc, trường học, với hàng xóm, hay tại một sự kiện thể thao. Chìa khóa đó là phải có chủ ý làm điều đó.

7. Truyền Bá Phúc Âm Trong Tâm Tình Của Một Đầy tớ Là Ví Dụ Điển Hình Của Mục Vụ Và Sự Thương Khó Của Đấng Christ

Một nhà truyền bá Phúc Âm trong tâm tình của một đầy tớ hiệu quả phải được miêu tả là “mang tâm tình trong Phi-líp 2”⁴ Trong Phi-líp 2 chúng ta được bảo là phải có một tâm tình của một đầy tớ khiêm nhường như Chúa Giê-su.

“Hãy có đồng một tâm tình như Đấng Christ đã có, Ngài vốn có hình Đức Chúa Trời, song chẳng coi sự bình đẳng mình với Đức Chúa Trời là sự nên nắm giữ; chính Ngài đã tự bỏ mình đi, lấy hình tôi tớ và trở nên giống như loài người; Ngài đã hiện ra như một người, tự hạ mình xuống, vâng phục cho đến chết, thậm chí chết trên cây thập tự.” (Phi-líp 2:5-8)

- Truyền Bá Phúc Âm Là ... -

1. Rửa Chân
2. Yêu thương bằng hành động.
3. Phục vụ cách khiêm nhường và chia sẻ về Đấng Christ có chủ đích.
4. Truyền tải bản chất và sứ điệp về Đấng Christ.
5. Vừa có tâm tình vừa có hành động! As much being as it is doing. It is both!

- Câu Kinh Thánh Chìa Khóa –

“Vì Con người đã đến không phải để người ta hầu việc mình, song để hầu việc người ta, và phó sự sống mình làm giá chuộc cho nhiều người.” (Mác 10:45)

- Những Trích Dẫn Hay –

Những lời tử tế có thể ngắn gọn và dễ nói nhưng tiếng vọng của chúng thực sự là bất tận.

-Mẹ Tê-rê-sa⁵

Ý tưởng cơ bản ẩn sau những kế hoạch truyền bá Phúc Âm trong tâm tình của một đầy tớ rất đơn giản. Không khó để yêu thương mọi người theo những cách thực tế. Chúng ta cần tránh xa xu hướng của nhân loại khiến mọi thứ trở nên quá phức tạp.

-Steve Sjogren⁶

Nếu tin theo con đường mà họ chọn thì họ sẽ đi theo con đường đã đi ... như nhà thơ đang nhìn về một hướng.

If believing the way they doz makes them the way they iz ... it bards looking into.

-From Loves Ending Promise On The Hallmark Channel

Bạn Đi Đâu Từ Đây?

Để có thêm thông tin hữu ích bao gồm hàng trăm ý tưởng của truyền bá Phúc Âm trong tâm tình của một đầy tớ, rất nhiều các ví dụ về những tấm thiệp mời, và rất nhiều đường link trực tuyến hay tham khảo trong trang web www.ServantEvangelism.com. Trang web này được cập nhật và theo dõi thường xuyên bởi Steve Sjogren. Là một người đấu tranh xây dựng Hội Thánh từ những năm 1980, ông đã tạo ra cụm từ “Truyền bá Phúc Âm trong tâm tình của một đầy tớ.”

Những Ghi Chú

1. Được lấy trong cuốn sách Safely Home viết bởi Randy Alcorn. Copyright 2001 bởi Tyndale House. Được sử dụng dưới sự cho phép của nhà xuất bản Tyndale House, Inc. Mọi quyền được bảo hộ, 273-74.
2. Ibid., 276-77.
3. A. Reid và D. Wheeler, Servanthood Evangelism (Alpharetta, GA: North American Mission Board, 1999), 14.
4. S. Sjogren, Evangelism Conference, May 16, 1995, Vineyard Community Church, Cincinnati, OH.
5. S. Sjogren, Conspiracy of Kindness (Ventura, CA: Regal Books, 2003), 15.
6. Ibid., 129

19. Truyền Bá Phúc Âm Là ...

Một Cuộc Chiến Thuộc Linh

Tôi hiểu rằng truyền bá Phúc Âm liên quan đến một cuộc chiến thuộc linh, nhưng tôi không chắc tôi tin vào điều đó chắc chắn đến đâu. Một ngày kia mọi thứ đều thay đổi.

Khi Cathy và tôi cùng một nhóm những người trưởng thành trẻ tuổi chuyển tới Columbus, Ohio, để thành lập một Hội Thánh mới, chúng tôi đã khởi đầu với 12 người và chúng tôi kiến Hội Thánh phát triển chỉ sau vài năm lên tới hàng trăm người đến nhóm với chúng tôi mỗi Chúa Nhật để thờ phượng. Hơn tất cả những điều này là, chúng tôi đang tiếp cận những người bị hư mất bằng Phúc Âm về Chúa Giê-su Christ. Mọi thứ đều tốt đẹp. Sau đó thì việc này xảy ra.

Tôi thức dậy vào một sáng thứ 3 trong cơn đau dữ dội- nhức buốt, một cơn đau kinh hoàng. Tôi ra khỏi giường và nhìn xuống cánh tay mình. Mọi vùng đau nhức được đánh dấu bằng một đường lằn viêm tấy đỏ. Hai chân của tôi và lưng còn tệ hơn với những lằn da đỏ sưng lên vì viêm tấy khắp nơi.

Tôi đến gặp bác sĩ của mình và ông ấy choáng váng.

“Hai mươi hai vết!” bác sĩ kêu âm lên và lắc đầu. “Hai mươi hai cái nốt.”

“Tôi chỉ có một cái nốt từ trước tới giờ” tôi nói. “Sao mà tôi có thể mọc tới 22 cái nốt cùng một lúc?”

Ông bắt đầu tra hỏi tôi mọi nơi tôi đã đến gần đây, mọi điều tôi đã làm, và mọi thứ tôi đã ăn. Ông thở dài rồi lại lắc đầu. (Tôi không thích khi các bác sĩ lắc đầu.)

“Tôi chưa bao giờ thấy bất kỳ điều gì giống thế này ... có quá nhiều nốt mọc lên nhanh chóng” ông lầm bầm. “Tôi chưa bao giờ đọc về bất kỳ thứ gì giống như thế này ... ngoại trừ trong sách Gióp.” Một tia sáng ánh lên trong đôi mắt ông. “Chỉ là giả thiết thôi nhé, nhưng đáng để hỏi đấy. Ông sẽ giảng gì vào sáng Chúa Nhật tới?” (Bác sĩ của tôi là một tín hữu.)

“Một cuộc chiến thuộc linh” tôi nói. “Tôi sẽ giảng về ma quỷ và những quỷ sứ của chúng.”

“Đúng rồi!” ông nói. “Chuyện này chỉ có thể là một cuộc chiến thuộc linh.”

Sau đó ông nói những lời mà tôi không muốn nghe. “Nếu các cái nhọt này không biến mất trước thứ Sáu, tôi sẽ phải dùng một lưỡi dao nhọn và rạch từng cái một.”

Sự xuất hiện của những cái nhọt và việc đến gặp bác sĩ xảy ra vào thứ ba. Tôi trở về nhà từ chỗ bác sĩ và kể cho Cathy về điều mà ông ấy đã nói. Cô ấy đã gọi một vài chiến sĩ cầu nguyện và yêu cầu họ cầu nguyện xin một phép lạ.

Sáng thứ sáu tôi quay trở lại chỗ bác sĩ. “Biến mất rồi” ông lẩm bẩm và lắc đầu. “Tất cả đều đã biến mất. Chưa bao giờ thấy bất kỳ thứ gì như vậy. Những cái nhọt không to lên và biến mất nhanh như vậy. Các tín đồ của ông chắc đã cầu nguyện mạnh mẽ thay cho ông.”

Trong những năm đầu bắt đầu xây dựng Hội Thánh, tôi thực sự không biết gì về mưu chước của kẻ thù, và kẻ thù đã lợi dụng điều đó. Mỗi buổi tối thứ bảy thực là khôn khéo ở nhà tôi, đặc biệt là nếu chúng tôi mong muốn có một đám đông những người hư mất vào sáng Chúa Nhật. Những đứa trẻ có thể khỏe mạnh suốt tuần nhưng vào đêm thứ bảy lại thức dậy và nôn mửa. Hay chúng có hạnh kiểm tốt suốt cả tuần nhưng lại lao vào cãi nhau về những điều tầm thường nhỏ nhặt vào đêm thứ Bảy. Thêm vào đó cứ mỗi đêm thứ Bảy vào khoảng 12:30 sáng, ngay sau khi chúng tôi lăn ra ngủ, thì điện thoại lại reo. Và thường là gọi nhầm số hoặc từ một người say rượu.

Sau một vài năm, tôi bắt đầu nhận ra cái kiêu này. (Tôi là một người hơi chậm.) Sau vụ việc những cái nhọt tôi bỏ sĩ diện của mình và đêm Chúa Nhật đó ở nhà thờ tôi đã giải thích với mọi người điều đã diễn ra. Sau đó tôi đã yêu cầu họ cầu nguyện đặc biệt cho tôi vào mỗi đêm thứ Bảy.

Đêm thứ Bảy tiếp theo trong gia đình tôi như trên thiên đường. Những đứa trẻ vui vẻ và khỏe mạnh. Cathy và tôi hòa thuận với nhau một cách tuyệt vời. Điện thoại không reo. Tôi ngủ ngon như một đứa trẻ. Và sáng Chúa Nhật đó tôi đã giảng tốt hơn trước. Những người hư mất trao cuộc đời họ cho Đấng Christ.

Truyền bá Phúc Âm hiệu quả là một cuộc chiến thuộc linh.

Chúng Ta Đang Ở Trên Chiến Trường

Là một Đức Chúa Trời có quyền năng vô hạn, toàn tri, còn đến đời đời, Ngài là một kẻ địch hùng mạnh còn hơn cả tưởng tượng. Là một chiến binh Đức Chúa Trời là vô địch. Nhưng ngạc nhiên là, Đức Chúa Trời lại có một “sự giới hạn” được định sẵn trong cuộc chiến này. Ngài yêu con người. Cách duy nhất để tấn công Đức Chúa Trời đó là tấn công những kẻ mà Ngài yêu mến, con người. Con người là điểm yếu của Ngài. Lẽ dĩ nhiên là Sa-tan biết điều này, vậy nên Sa-tan tấn công con người. Vì thế, trong một cuộc chiến thuộc linh thì chúng ta đang ở trên chiến trường.

Cuộc chiến thuộc linh bắt đầu từ khi được sinh ra. Thời điểm mà mọi người trên trái đất được sinh ra, họ có một kẻ thù mà mục tiêu của nó đó là giữ họ rời xa Đức Chúa Trời. Về kế hoạch của Sa-tan, Phao-lô đã viết “Cho những kẻ chẳng tin mà chúa đời này đã làm mù lòng họ,

hầu cho họ không trông thấy sự vinh hiển chói lói của Tin lành Đấng Christ, là ảnh tượng của Đức Chúa Trời” (II Cô-rinh-tô 4:4).

Tại Sao Anh Không Bao Giờ Nói Với Tôi Điều Này Lúc Trước?

Khi tôi trao cuộc đời mình cho Đức Chúa Trời trong trường trung học, tôi nói với bạn bè tôi một cách tự nhiên về điều ấy. Một trong những người bạn của tôi lớn lên trong một gia đình mà mẹ anh ấy là tín đồ Công Giáo và cha của anh theo đạo Do Thái. Cha mẹ của anh chọn cách nuôi anh lớn lên mà không theo đạo của bố mẹ. Trong những năm học cuối ở trung học, tôi đã chia sẻ Phúc Âm cho anh ấy hàng tá lần. Nhưng anh không đáp ứng.

Sau khi rời trường trung học chúng tôi vào những trường đại học khác nhau. Chúng tôi gặp nhau khi cả hai về nhà trong kỳ nghỉ lễ Giáng Sinh sau học kỳ đầu tiên.

“Tôi muốn nói với cậu điều này” anh ấy nói mà miệng thì cười lớn. “Những chàng trai ở hành lang đối diện trong ký túc xá” của tôi là những Cơ Đốc Nhân được sanh lại như cậu. Một vài tuần trước đây họ kể cho tôi nghe về Chúa Giê-su và tôi đã được sanh lại” anh ấy nói.

“Điều đó thật tuyệt!” Tôi nói. “Chào mừng anh đến với gia đình của Đấng Christ.”

“Nhưng có một vài điều khiến tôi buồn phiền” anh ấy nói tiếp. “Tôi có thể hỏi cậu một câu hỏi?”

“Chắc rồi” tôi nói. “Câu hỏi gì vậy?”

“Sao cậu chưa bao giờ kể cho tôi nghe về việc làm thế nào để được cứu?”

“Gì chứ?” tôi nói. “Chắc cậu đang đùa. Tôi đã chia sẻ Phúc Âm cho cậu hàng tá lần.”

“Thế à?” cậu ấy hỏi. “Tôi chẳng nhớ là đã từng nghe về Phúc Âm.”

Điều gì đã xảy ra? Kẻ thù cố gắng ngăn anh ấy nghe về Phúc Âm. Vì thế nó làm mù “mắt thuộc linh” của bạn tôi để khỏi nhìn thấy Phúc Âm và ngăn “tai thuộc linh” của anh ấy nghe về Phúc Âm. Truyền bá Phúc Âm hiệu quả là một trận chiến thuộc linh.

Chúng Ta Đang Ở Trên Chiến Trường

Nếu bạn nghĩ rằng một người từng trao cuộc đời của anh ấy hay cô ấy cho Chúa Giê-su thì trận chiến kết thúc, thì bạn đã sai. Theo một vài ý nghĩa nào đó thì nó chỉ dữ dội hơn mà thôi. Mọi người đã từng được cứu, thì kẻ thù sẽ hành động chống lại họ ngăn họ không nói với người khác làm thế nào để được tự do. Và cuộc chiến lại tiếp diễn.

Ví dụ, sứ đồ Phao-lô hy vọng đến thăm Tê-sa-lô-ni-ca để tiếp tục giúp đỡ họ trưởng thành trong Chúa, trong chức vụ và trong những sứ mạng rao truyền Phúc Âm. Nhưng kẻ thù đã tấn công. “Vì vậy, đã hai lần, chúng tôi, như là tôi, Phao-lô, muốn đi đến cùng anh em; nhưng quỷ Sa-tan đã ngăn trở chúng tôi.” (I Tê-sa-lô-ni-ca 2:18)

Trong Ê-phê-sô 6, Phao-lô đã đưa ra giải thích chi tiết về trận chiến thuộc linh được tìm thấy trong Kinh Thánh.

“Vả lại, anh em phải làm mạnh dạn trong Chúa, nhờ sức toàn năng của Ngài. Hãy mang lấy mọi khí giới của Đức Chúa Trời, để được đứng vững mà địch cùng mưu kế của ma quỷ. Vì chúng ta đánh trận, chẳng phải cùng thịt và huyết, bèn là cùng chủ quyền, cùng thế lực, cùng vua chúa của thế gian mờ tối này, cùng các thần dữ ở các miền trên trời vậy. Vậy nên, hãy lấy mọi khí giới của Đức Chúa Trời, hầu cho trong ngày khôn nạn, anh em có thể cự địch lại, và khi thắng hơn mọi sự ròi, anh em được đứng vững vàng.” (Ê-phê-sô 6:10-13)

Trong đoạn này Phao-lô nói với chúng ta rằng bản chất của cuộc chiến này không phải là về vật chất, chính trị, tài chính, luật pháp hay là giáo dục. Nó là một cuộc chiến thuộc linh.

Ông cũng nói với chúng ta rằng thời điểm diễn ra cuộc chiến chính là ở đây và ngay bây giờ. Cuộc chiến đó không liên quan đến ai đó ở xa hay rất lâu trước đây. Mà nó liên quan đến chính chúng ta ngày nay. Đó là cuộc chiến của *chúng ta*.

Thêm nữa trong đoạn 6, Phao-lô kể với chúng ta rằng mục đích của cuộc chiến là để tiến lên rao giảng Phúc Âm hoặc ngăn chặn việc rao giảng Phúc Âm (Ê-phê-sô 6:19-20). Nếu như Phao-lô không trao cả đời mình để đem Phúc Âm đến với những người xa rời Đức Chúa Trời thì kẻ thù chẳng có lý do gì để tấn công ông.

Chúng ta cũng thấy sự dữ dội của cuộc chiến đó là một cuộc chiến giữa sự sống và cái chết. Từ “đánh trận” được dùng trong câu 12 ám chỉ “một cuộc chiến tay đôi cho đến chết” trong nguyên bản. Phao-lô đã viết những lời này từ trong một hàm ngục nơi ông bị bỏ tù bởi cuộc chiến này (Xem Ê-phê-sô 6:20) và kết quả cuối cùng là ông bị xử tử vì cuộc chiến đó.

Ma Quỷ Thù Ghét Bạn

Ma Quỷ là một thiên sứ sa ngã một kẻ sống tự đề cao chính mình bằng cách đối nghịch với Đức Chúa Trời. Nó chống nghịch Đức Chúa Trời bằng cách làm mọi việc trong khả năng của nó để giữ con người rời xa vương quốc của Đức Chúa Trời và khiến cho các Cơ Đốc Nhân trở nên vô dụng (Ê-sai 14:12-17; Ê-xê-chi-ên 28:11-19; Khải Huyền 12:4,9; Ma-thi-ơ 25:41; Ê-phê-sô 6:12; Mác 3:22; Giăng 14:30; 16:12; Ê-phê-sô 2:2; II Cô-rinh-tô 4:4; Khải Huyền 20:10).

Những Mưu Chước Của Ma Quỷ

Trong Ê-phê-sô 6:11, Phao-lô nói đến “mưu kế của ma quỷ.” Sa-tan sử dụng nhiều mưu chước để làm cho các Cơ Đốc Nhân hoạt động ít hiệu quả trong việc truyền bá Phúc Âm. Trong II Cô-rinh-tô 2:11 Phao-lô tuyên bố rằng chúng ta có thể ngăn kẻ thù chiếm được lợi thế trước chúng ta nếu chúng ta khôn ngoan trước những mưu kế của nó. Những mưu kế đó là gì?

1. Kiện Cáo/ Buộc Tội/ Lên Án (I Phi-e-rơ 5:8; Xa-cha-ri 3:1; Khải Huyền 12:10; Gióp 1:9-11)

Sa-tan liên tục ném những lời kiện cáo vào chúng ta. Đến lúc truyền bá Phúc Âm, nó thì thâm vào tai chúng ta những lời kiện cáo như:

- Mày không làm được đâu.
- Không ai lắng nghe mày đâu.
- Mày không biết mày đang nói gì đâu.
- Đức Chúa Trời sẽ không sử dụng mày.
- Mày không đủ giỏi để chia sẻ về đức tin của mày đâu.

2. Ô Uế (I Tê-sa-lô-ni-ca 3:5 Ma-thi-ơ 4:1-11; Sáng Thế Ký 3:1-6)

Sa-tan là kẻ cám dỗ đầu tiên. Nó cố gắng dụ dỗ chúng ta phạm tội để khiến chúng ta cảm thấy tội lỗi khi chia sẻ Phúc Âm với bất kỳ ai khác.

3. Nói Dối (Giăng 8:44)

Kẻ thù sẽ nói dối chúng ta liên tục với mục tiêu là buộc chúng ta vào xiềng xích và khiến chúng ta trở nên vô dụng trong việc chia sẻ Phúc Âm. Đến lúc truyền bá Phúc Âm, nó sẽ nói với chúng ta những lời dối trá như:

- Những người này không cần Đức Chúa Trời.
- Tại sao lại nói với họ? Sẽ chẳng tạo ra khác biệt nào đâu.
- Việc của mày không phải là chinh phục thế gian cho Đấng Christ đâu.
- Có nhiều thời gian để truyền bá Phúc Âm sau này.
- Nếu mày nói với họ về Chúa Giê-su, họ sẽ chẳng bao giờ nói chuyện với mày nữa.
- Mọi người sẽ nghĩ rằng mày là một kẻ cuồng tín.

4. Xao Lãng (Mác 8:31-33)

Kẻ thù bằng lòng với hầu hết mọi việc chúng ta làm miễn là không phải truyền bá Phúc Âm. Nó sẽ kiên trì cố gắng hướng sự tập trung của chúng ta đến những việc không thuộc cõi đời đời.

Sự Thất Bại Của Ma Quỷ

Chúa Giê-su Đắc Thắng

Cuộc chiến này là thực, nhưng chiến thắng thuộc về Đấng Christ. Phao-lô viết rằng những kẻ theo Chúa Giê-su sẽ chiến thắng tuyệt đối trong Đấng Christ. “Trái lại, trong mọi sự đó, chúng ta nhờ Đấng yêu thương mình mà thắng hơn tội phạm. Vì tôi chắc rằng bất kỳ sự chết, sự sống, các thiên sứ, các kẻ cầm quyền, việc bây giờ, việc hầu đến, quyền phép, bề cao, hay là bề sâu, hoặc một vật nào, chẳng có thể phân rẽ chúng ta khỏi sự yêu thương mà Đức Chúa Trời đã chứng cho chúng ta trong Đức Chúa Giê-su Christ, là Chúa chúng ta.” (Rô-ma 8:37-39)

Sự Cầu Nguyện Đầy Năng Quyền

Sứ đồ Phi-e-rơ là một nhà truyền bá Phúc Âm mạnh mẽ. Ba ngàn người được cứu là kết quả của bài giảng đầu tiên của ông (Công Vụ 2). Cá nhân ông hiểu rằng cuộc chiến thuộc linh là đi cùng với sự truyền bá Phúc Âm hăng say. Ông thường bị bắt (Công Vụ 4) và bị bỏ tù (Công Vụ 5, 12). Ông đã thấy Hội Thánh của ông ở Giê-ru-sa-lem tan lạc khắp thế gian vì bị bắt bớ (I Phi-e-rơ 1:1).

Thật dễ cho kẻ thù đe dọa và nhai nuốt ông với sự lo lắng. Nhưng Phi-e-rơ hiểu rằng mình phải đánh một trận chiến thuộc linh bằng sự quỳ gối cầu nguyện (Công Vụ 1:12-14; 3:1; 6:4). Ông đã chứng kiến sự giải cứu cho chính ông là kết quả của sự hiệp nguyện (Công Vụ 12:1-12). Cuối lá thư của mình gửi cho bảy chiên tan lạc của ông, Phi-e-rơ đã trao cho họ một chìa khóa đầy quyền năng để thắng sự tấn công của kẻ thù đó là – sự cầu nguyện: “Vây, hãy hạ mình xuống dưới tay quyền phép của Đức Chúa Trời, hầu cho đến kỳ thuận hiệp Ngài nhắc anh em lên lại hãy trao mọi điều lo lắng mình cho Ngài, vì Ngài hay săn sóc anh em. Hãy tiết độ và tỉnh thức: kẻ thù nghịch anh em là ma quỷ, như sư tử rống, đi rình mò chung quanh anh em, tìm kiếm người nào nó có thể nuốt được” (I Phi-e-rơ 5:6-8).

Lời Chúa Cho Chúng Ta Năng Quyền Để Chiến Thắng

Sứ đồ Giăng là một chiến binh tiên phong trong cuộc chiến thuộc linh. Ông đã thấy những anh em của mình tử đạo vì đức tin của họ (Công Vụ 12:1-2). Trên thực tế khi Giăng viết những thư tín của mình, ông đang bị lưu đày trên một hòn đảo hoang. Giăng hiểu sâu sắc về quyền năng của Lời Chúa giúp đánh bại kẻ thù. “Hỡi con trẻ, ta đã viết cho các con, vì các con đã biết Đức Chúa Cha. Hỡi phụ lão, tôi đã viết cho các ông, vì các ông đã biết Đấng có từ lúc ban đầu. Hỡi kẻ trẻ tuổi, ta đã viết cho các người, vì các người là mạnh mẽ, lời Đức Chúa Trời ở trong các người, và các người đã thắng được ma quỷ.” (I Giăng 2:14)

Cuộc Chiến Đó Có Thể Thắng Ngay Hôm Nay!

Vào một đêm tối thứ Tư nhiều năm trước đây, tôi vừa mới bước ra cửa từ một buổi họp nhỏ thì điện thoại reo. Đó là Mục Sư Vik của Đền Thánh Baptist Columbus. Ông ấy nói rằng “Tôi xin lỗi đã làm phiền ông nhưng chúng tôi gặp nan đề và chúng tôi nghĩ rằng ông có thể giúp chúng tôi.”

“Nan đề đó là gì?”

“Đó là mẹ của một thiếu nữ là thành viên của Hội Thánh chúng tôi. Bà ấy đang ở Bệnh Viện Bác Sĩ Phía Bắc.”

“Có chuyện gì với bà ấy thế?”

“À” ông tạm dừng “Tôi nghĩ rằng bà ấy bị quỷ ám.”

“Làm thế nào ông biết được?”

“Bà ấy nghe thấy những giọng nói và ừm cả những thứ khác.”

“Những thứ khác đó là gì?”

“Ông có thể giúp chúng tôi không?”

“Tôi sẽ cố gắng.”

“Tốt rồi. Chúng ta sẽ lên đường ngày khi cúp máy. Tôi sẽ đến đón ông liền.”

Chúng tôi trải qua một giờ với người phụ nữ. Chúng tôi cố gắng chia sẻ Phúc Âm với bà ấy. Nhưng không có sự đáp ứng. Cuối cùng tôi nói “Hãy thử một cái gì đó khác.” Tôi nhìn vào bà và nói “Hãy lặp lại theo tôi: Chúa Giê-su là Chúa và tôi đã được rửa sạch tội lỗi bằng huyết của Chúa Giê-su.”

Việc này có hiệu quả. Vẻ mặt của người đàn bà đẹp lão hoàn toàn thay đổi. Sau đó bà liếm môi và gầm gừ tôi. Tôi nói “Hãy nhắc lại theo tôi: Huyết Chúa Giê-su làm sạch những điều không công bình của tôi.”

Bà gầm lên.

Trong nửa giờ tiếp theo chúng tôi nói chuyện với một con quỷ giọng giống đàn ông nó nói chuyện qua người phụ nữ. Tôi không thể đuổi con quỷ đi và cũng không thể khiến bà đắc thắng đến với Đức Chúa Trời.

Cuối cùng chúng tôi đã kiệt sức và nhân viên bệnh viện gây khó dễ.

Tôi định kết thúc thời gian của chúng tôi bằng lời cầu nguyện. Tôi giơ tay lên trước mặt mình và tình cờ cầm cuốn Kinh Thánh của tôi trong tay. Ngay lập tức bà ấy trở nên cảnh giác, và giọng của con quý nói “Vứt con dao đó ra khỏi đây ngay.”

Tôi dừng lại và nhìn quanh rồi nói “Con dao nào?”

“Con dao trong tay người. Có những con dao ở khắp phòng này.”

“Chẳng có con dao nào ở đây hết. Người thấy bao nhiêu con dao?”

“Bốn ... không ... năm con dao. Vứt năm con dao đó ra khỏi đây.”

Những lời đó đánh mạnh vào tôi. Mục Sư Vik có một cuốn Kinh Thánh, người phụ tá Mục Sư có một cuốn, con gái của người phụ nữ có một cuốn và con rể của bà cũng có một cuốn, và tôi có một cuốn Kinh Thánh –năm cuốn Kinh Thánh. Gần như ngay lập tức tôi nghĩ về Ê-phê-sô 6:17 là nơi chúng tôi được ra lệnh rằng hãy “cầm gươm của Đức Thánh Linh, là lời Đức Chúa Trời.” Con quý trong người phụ nữ xem Kinh Thánh của chúng tôi như là những con dao đe dọa nó.

Không Có Gì Phải Nghi Ngờ

Nếu như tôi từng nghi ngờ về quyền năng của Lời Chúa và rằng Kinh Thánh là Lời Đức Chúa Trời, thì tôi chẳng còn nghi ngờ gì nữa kể từ thời điểm đó. Người phụ nữ ngồi trên giường bệnh với giọng nói của một người đàn ông hét lên qua miệng của bà “Hãy vứt hết những con dao đó ra khỏi đây!” đã bị mù! Chẳng có cách nào của con người để bà ấy biết rằng tôi có một cuốn Kinh Thánh trong tay và có tới năm cuốn Kinh Thánh trong phòng đó.

Nếu như tôi từng nghi ngờ về sự hiện diện của ma quỷ và tầm quan trọng của cuộc chiến thuộc linh, thì kể từ đây tôi chẳng còn nghi ngờ gì cả. Truyền bá Phúc Âm là một cuộc chiến thuộc linh!

Phần Còn Lại Của Câu Chuyện

Vào buổi khuya đêm hôm đó con gái của người phụ nữ cảm thấy được thúc giục bởi Đức Chúa Trời cố gắng thêm một lần để đưa mẹ cô đến với Đấng Christ. Khi họ nói chuyện, Chúa đã hành động, và người đàn bà được giải thoát khỏi sự dối trá của kẻ thù đang sử dụng để cầm giữ bà và bà được cứu! Con quý phải rời đi. Người phụ nữ không còn bị đánh lừa và muốn tự sát nữa. Bác sĩ của bà cho bà về nhà vào hôm sau. Sáng Chúa Nhật đó người phụ nữ này đến nhóm tại Hội Thánh của Mục Sư Vik cùng với con gái và con rể của bà. Bà không bỏ lỡ một buổi nhóm Chúa Nhật nào đến vài năm sau đó, cho tới khi bà về nước Chúa một vài năm trước đây.

-Truyền Bá Phúc Âm Là ...-

1. Truyền bá Phúc Âm là một cuộc chiến thuộc linh.

2. Truyền bá Phúc Âm thường là một trận chiến dựa vào sự quỳ gối cầu nguyện.

-Câu Kinh Thánh Chìa Khóa-

“Vì chúng ta đánh trận, chẳng phải cùng thịt và huyết, bèn là cùng chủ quyền, cùng thế lực, cùng vua chúa của thế gian mờ tối này, cùng các thần dữ ở các miền trên trời vậy.” (Ê-phê-sô 6:12)

-Những Trích Dẫn Hay-

Ba lẽ thật về cõi đời đời là: Những điều mình thấy chưa chắc là như vậy, thế giới đang trong tình trạng chiến tranh, và mỗi người chúng ta đóng một vai trò chủ yếu trong đó ...Câu chuyện về cuộc đời bạn là một câu chuyện về một cuộc tấn công dai dẳng và ác liệt vào tâm lòng của bạn bởi một kẻ mà bạn biết và sợ nó.

-John Eldredge¹

Tôi cầu nguyện rằng khi tôi chết đi cả địa ngục sẽ vui mừng vì tôi không còn trong cuộc chiến nữa.

-C. T. Studd²

Chúng ta là những người yêu hòa bình về thuộc linh, không tham gia quân đội, những kẻ từ chối nhập ngũ trong trận chiến sinh tử này với những lãnh địa và quyền lực ở những nơi cao trọng ... Chúng ta là những “kẻ ngoài cuộc” – huấn luyện và chỉ trích những chiến binh thực thụ trong khi đó hài lòng ngồi cạnh và để những kẻ địch của Đức Chúa Trời không bị thách thức. Thế gian không thể ghét bỏ chúng ta, bởi vì chúng ta quá giống với thế gian. Ôi Đức Chúa Trời ơi xin hãy khiến chúng con trở nên mạnh mẽ!

-Jim Elliot³

Những Ghi Chú

1. J Eldredge, *Waking The Dead: The Glory of A Heart Fully Alive* (Nashville, TN: Thomas Nelson Publishers, 2003) và với Stasi Eldredge, *Captivating* (Nashville, TN: Thomas Nelson Publishers, 2005), 115.

2. C. T. Studd, được trích dẫn trong Norman P. Grubb, *C. T. Studd: Cricketer and Pioneer* (Fort Washington, PA: Christian Literature Crusade, 1985),13.

3. J. Elliot, một nhà truyền giáo tử đạo ở độ tuổi 21, được ghi lại trong nhật ký của ông November 28, 1948; trực tuyến trên trang web www.seel.us; được xuất bản lần đầu bởi Elisabeth Elliot, *Shadow of the Almighty: The Life and Testament of Jim Elliot* (Grand Rapids, MI: Hendrickson Publishers, 2008).

20. Truyền Bá Phúc Âm Là ...

Cầu Nguyện Cho Những Người Con Hoang Đàng Trở Về Nhà

Nếu bạn không thể cầu nguyện cho những người yêu dấu trở lại nhà của Đức Chúa Trời. Hãy để tôi kể cho bạn nghe câu chuyện của chúng tôi.

Chị gái tôi là Carol yêu một chàng trai trẻ tên là Don. Chị ấy hỏi Mục Sư của chúng tôi xem lúc nào họ có thể làm đám cưới ở Hội Thánh quê hương, nhưng ông ấy từ chối. Mục sư của chúng tôi cảm thấy rằng kết hiệp Carol là một tín đồ Báp-tít với Don, một tín đồ Công Giáo sẽ tạo ra một sự kết hiệp không tương xứng (I Cô-rinh-tô 6:14). Điều này khiến Carol cay đắng và rời bỏ Hội Thánh.

Một vài năm sau đó cũng vị Mục Sư đó tổ chức đám cưới cho con trai ông là một tín đồ Báp-tít với một cô gái là tín đồ Công Giáo. Việc này khiến mẹ tôi cay đắng và bà trở thành một người dường như đang chịu đựng Đức Chúa Trời. Bà chỉ dựa nhóm Hội Thánh vào sáng Chúa Nhật ngồi ở phía sau, đi muộn về sớm. Tôi còn không nhớ rằng bà có đọc Kinh Thánh suốt thời gian đó hay không. Tôi chưa bao giờ nghe bà cầu nguyện. Bà cũng không nói chuyện về các vấn đề thuộc linh. Trên thực tế khi tôi nói với bà tôi nghĩ rằng Đức Chúa Trời đang kêu gọi tôi trở thành một Mục Sư thì bà đáp lại rằng “Ồ không. Không phải thế đâu.”

Do quan tâm đến cả hai người, tôi đã điền cả hai người lên danh sách cầu nguyện hàng ngày của tôi. Sau hơn ba năm mỗi ngày đều cầu xin cho tên của mẹ tôi với Đức Chúa Trời, một vài việc đã xảy ra. Vợ tôi là Cathy và tôi hẹn gặp bố mẹ tôi trong nhà hàng. Mẹ tôi bước vào với một vẻ mặt tươi mới. Vẻ khô cứng, tâm tôi được thay bằng một nụ cười tỏa nắng, tươi rói. Trong suốt bữa ăn tôi bị bất ngờ khi nghe người mẹ cực kỳ trầm tính của mình nói chuyện với nữ bồi bàn về mối quan hệ của bà với Đấng Christ. Khi chúng tôi đi bộ ra chỗ để xe, mẹ tôi làm tôi bất ngờ bằng cách đặt những cuốn sách mỏng về Phúc Âm ở trên kính chắn gió của xe. Mẹ tôi đã trở thành một người cuồng tín thuộc linh!

“Mẹ” tôi hỏi “Chuyện gì xảy ra với mẹ thế?”

Bà kể cho chúng tôi rằng bà đã được mời đến một nhóm nhỏ gồm những phụ nữ nghiên cứu Kinh Thánh. Ở đó bà học được rằng hãy để những sự cay đắng của mình trôi qua và giao mọi việc cho Đức Chúa Trời. Bà cũng học cách cầu nguyện cho chị gái tôi. Khi mẹ tôi quay trở lại với Đức Chúa Trời thì ba tôi cũng tiến lên trong mối quan hệ của ông với Đức Chúa Trời. Sau đó tất cả chúng tôi thường xuyên cầu nguyện cho Carol.

Những Việc Trở Nên Tệ Hơn

Bạn đã bao giờ cầu nguyện cho việc gì đó hay cho ai đó và mọi việc trở nên xấu hơn trước khi trở nên tốt hơn chưa? Đó là việc đã xảy đến với chị tôi. Chúng tôi đã cầu nguyện kiên trì cho chị ấy trong gần một thập kỷ thì một ngày nọ, hoàn toàn bất ngờ, chị ấy yêu cầu một buổi họp mặt gia đình. Chị ấy và Don ngồi một phía bàn; mẹ, ba, Cathy và tôi ngồi phía bên kia.

“Kể từ giờ” Carol nói “Tôi không muốn được xem là một phần của gia đình này nữa.” Chúng tôi chết lặng khi nghe chị gái tôi nói với chúng tôi rằng chị ấy không nhận chúng tôi là gia đình của chị nữa.

Điều tiếp theo mà chúng tôi biết đó là, chị ấy và Don đứng dậy và rời đi. Sau đó một thời gian rất ngắn, Carol bỏ Don và chuyển đến một tiểu bang khác.

Có thể bạn thiêng liêng hơn tôi nhưng tôi phải thừa nhận rằng tôi bỏ không cầu nguyện cho chị ấy nữa bởi vì có vẻ như việc đó không hiệu quả. May mắn là ba và mẹ tôi không từ bỏ. Mỗi ngày họ đều gọi tên Carol lớn tiếng với Đức Chúa Trời.

Chúng tôi không thấy cũng không nghe gì về chị nhiều năm. Một ngày nọ con trai nhỏ nhất của tôi là Luke nhìn vào cuốn an-bum ảnh của gia đình hồi trước. Cậu nhóc chỉ vào hình của một thiếu nữ và hỏi “Ba ơi, chị đứng với mẹ và ba là ai thế?”

Đó là Carol. Con tôi chưa bao giờ nhìn thấy chị ấy.

Một Giáng Sinh Đầy Bất Ngờ

Vào một đêm Giáng Sinh tôi chuẩn bị hướng dẫn một trong rất nhiều buổi thờ phượng tại Hội Thánh của chúng tôi, khi nhìn những khán giả tôi bị bất ngờ. Ở nửa phía sau bên cánh của nhà thờ Carol và Don ngồi ở đó và cả hai con gái của họ. Chúng tôi đã nói chuyện với họ sau buổi thờ phượng và ngạc nhiên khi thấy rằng họ gần đây đã trở lại với nhau và đã chuyển từ một thị trấn cách 75 dặm tới một thị trấn khác chỉ cách có 15 phút.

Carol bắt đầu tham dự một vài sự kiện trong gia đình của chúng tôi và thậm chí còn bắt đầu đi nhà thờ của chúng tôi 1 tháng 1 lần. Một thứ Bảy nọ khi chúng tôi đang xem mấy cậu nhóc trong một sự kiện thể thao, chị ấy lại khiến tôi ngạc nhiên.

“Chị nghĩ là chị sẽ tham gia Hội Thánh của em” chị ấy tuyên bố “ngoại trừ ba điều.” Sau khi lấy lại sự bình tĩnh tôi hỏi chị “Đó là ba điều gì?”

“Chị nghĩ rằng được phép phá thai; chị nghĩ rằng đồng tính luyến ái cũng được; và chị ghét Jerry Falwell.” Tôi cười thầm về điều thứ ba, nhưng tôi thấy rằng chị ấy nghiêm túc. “Ừm,” tôi bắt đầu “chị đã đến Hội Thánh của em nhiều lần đủ để biết rằng vấn đề quan trọng là Chúa Giê-su Christ. Chúng ta tập trung vào mối quan hệ của một người với Đấng Christ chứ không phải sự phá thai, đồng tính luyến ái hay là Jerry Falwell. Chúng em tin rằng một khi chị có được mối quan hệ thực sự với Ngài, chị có thể đọc Kinh Thánh và biết những gì Ngài nghĩ về nạo phá thai, đồng tính luyến ái hay là Jerry Falwell.”

Điều đó dường như khiến chị ấy hài lòng và chị ấy bắt đầu đến Hội Thánh mỗi sáng Chúa Nhật.

“Trở Về Nhà Thật Là Tuyệt”

Một vài tháng sau tôi bước lên bục hương dẫn để hướng dẫn lễ Tiệc Thánh vào tối Chúa Nhật. Khi tôi nhìn xuống những khán giả, tôi bị bất ngờ khi thấy chị gái mình đang ngồi ở nửa phía sau bên cánh cửa nhà thờ. Chúng tôi đã có một khoảng thời gian thú vị cùng với Chúa tối hôm đó khi chúng tôi suy nghĩ một cách nghiêm túc về sự chết, sự chôn và sự sống lại của Ngài vì tội lỗi chúng ta. Chúng tôi xưng nhận tội lỗi của mình và ngợi khen danh Ngài.

Sau giờ thờ phượng tôi đi xuống bên cánh gà vào hành lang để gặp mọi người. Carol kéo tôi khi tôi đến gần chị và ôm tôi thật chặt. Tôi nhận ra những giọt nước mắt trên khuôn mặt chị khi chị dựa vào để thì thầm vào tai tôi. Tôi sẽ không bao giờ quên những gì chị nói: “Trở về nhà thật tuyệt” chị nói. “Đã 30 năm kể từ khi chị tham dự lễ Tiệc Thánh và cuối cùng thật là tuyệt khi được trở về nhà.”

Mẹ Giống Con Gái Và Con Gái Giống Mẹ

Một vài năm sau mẹ tôi đã về nước Chúa. Những năm cuối của đời mình, bà trở thành một chiến sĩ cầu nguyện mạnh mẽ. Thấp hơn 5 feet chiều cao (khoảng 1,5 m) và cân nặng ít hơn 100 cân Anh (50kg), bà cầu nguyện với đức tin đơn sơ và trực tiếp đem lại kết quả thú vị. Giờ đây bà đã ra đi. Tôi nhớ mình đã khóc lóc vì thực tế là người cộng sự cầu nguyện tốt nhất của tôi giờ đã không còn ở với chúng tôi nữa. Tôi băn khoăn ai sẽ thay thế được chỗ của bà.

Khoảng một tuần sau chúng tôi đã có một cuộc họp mặt tại nhà của chị gái tôi. Giống như mẹ đã từng làm, chị bảo chúng tôi nắm tay nhau và dẫn dắt chúng tôi cầu nguyện. Điều đó thân quen đến mức kỳ lạ. Chị cầu nguyện với đức tin đơn sơ, trực tiếp giống như mẹ đã từng cầu nguyện.

Hơn cả những điều đó, Carol đã tự mình trở thành một người tràn đầy nhiệt huyết thuộc linh. Chị đã đi khắp thế giới bằng những chuyến đi truyền giáo. Chị đi lên từ một nhóm nhỏ học Kinh Thánh đến lãnh đạo một nhóm và giờ là huấn luyện cho 15 trường nhóm học Kinh Thánh.

Tôi thích kể chuyện về chị ấy. Điều đó nhắc nhở chúng tôi rằng có thể cầu nguyện cho những người yêu dấu đang đi hoang trở về nhà.

Phần Còn Lại Của Câu Chuyện

Tôi đang nói chuyện tại một Hội Thánh vào đêm thứ Sáu và tôi đã kết thúc sứ điệp bằng cách kể lại sự cầu nguyện đã đưa mẹ và chị Carol trở lại nhà Chúa như thế nào. Khi tôi kêu gọi mọi người đến và cầu nguyện cho những người thân yêu đi hoang đàng, rất nhiều người đã đáp ứng. Một cặp vợ chồng đặc biệt thu hút sự chú ý của tôi bởi vì có vẻ như họ cực kỳ đau đớn khi họ than khóc tại buổi cầu nguyện dưới chân Chúa.

Sau buổi thờ phượng họ kéo tôi lại và nói với tôi về con gái của họ, Ashley. Mới 19 tuổi Ashley đã trốn khỏi nhà 6 tuần trước và giờ đây họ không biết cô đang ở đâu. Chúng tôi đã cầu nguyện một lời cầu nguyện đặc biệt để Đức Chúa Trời cảm động Ashley và đưa cô trở về nhà. Tôi đã nhìn vào đồng hồ và cầu nguyện “Chúa ơi, chúng con không biết Ashley đang ở đâu, nhưng Ngài biết. Ngay bây giờ là 8 giờ 33 phút tối, chúng con cầu xin Chúa nói với tấm lòng của cô ấy. Khiến cô ấy khao khát trở về nhà. Làm cho cô ấy biết điều hay lẽ phải và kêu gọi cô ấy trở về nhà, trở về với Ngài.”

Họ đã cảm ơn tôi và nói họ sẽ không thể trở lại vào đêm tối bởi vì một lời hứa trước đó nhưng họ sẽ trở lại vào Chúa Nhật. Tôi đã quên về việc này nhưng Đức Chúa Trời thì không.

Đêm tiếp theo khi tôi đang nói chuyện tôi nhận thấy một thiếu nữ trẻ mà tôi chưa từng nhìn thấy đêm trước. Và tôi cũng chẳng nghĩ gì về điều này nữa. Sau buổi thờ phượng tôi đang đứng trong hành lang và người thiếu nữ trẻ đó chạy đến với tôi, ôm tôi chặt.

Bị bất ngờ bởi sự chủ động của cô, tôi hỏi “Cô là ai?”

“Tôi là Ashley” cô nói. “Đêm qua lúc 8 giờ 33 phút tối, tôi có một khát khao không cưỡng lại được đó là trở về nhà. Tôi đã về nhà với ba mẹ. Tối nay tôi về nhà của Đức Chúa Trời.”

Đừng Từ Bỏ

Sự cầu thay bèn bỉ, dựa vào đức tin sẽ đem lại kết quả. Không ai có thể minh họa tốt hơn cho điều này bằng George Muller. Ông rao giảng vào năm 1884 và làm chứng rằng 40 năm trước đó, năm 1844, có 5 người nằm trong đầu ông; và ông bắt đầu cầu thay cho họ đến với Đấng Christ.

Mười tám tháng đã qua trước khi một trong số họ được biến đổi. Ông đã cầu nguyện tiếp tục trong 5 năm sau và một người khác đã được biến đổi. Ông tiếp tục cầu nguyện.

Cuối năm thứ 12, người thứ ba đã được biến đổi.

Trong sứ điệp được rao giảng năm 1884, Muller tuyên bố rằng ông đã tiếp tục cầu nguyện cho hai người còn lại không bỏ lỡ một ngày nào, nhưng họ vẫn chưa được cứu. Nhưng ông được khuyến khích rằng câu trả lời sẽ đến¹ Thực tế là Muller đã nói. “Họ vẫn chưa được cứu nhưng họ sẽ được cứu.”²

Mười hai năm sau, khi ông chết, sau khi đã cầu thay cho họ tổng cộng 52 năm, họ vẫn chưa được cứu. Nhưng một trong số họ đến với Đấng Christ tại lễ tang của Muller và người còn lại được cứu ngay sau đó!³ Sự cầu thay trung tín, bền bỉ tạo ra sự khác biệt. Chúng ta có thể cầu nguyện cho những người hoang đàng trở về nhà Đức Chúa Trời.

Một Người Hoang Đàng Khác Trở Về Nhà

Một trong những câu chuyện hay nhất từng được thuật lại bởi Chúa Giê-su là về người con trai hoang đàng. Bạn biết câu chuyện về người đàn ông trẻ tuổi đã đòi tài sản thừa kế của mình vội vàng, sau đó chạy trốn và tiêu sài cho cuộc sống phóng túng. (Từ “prodigal” tức hoang đàng bắt nguồn từ từ “hoang phí.”) Cuối cùng anh đã nhận ra điều hay lẽ phải và trở về nhà cha. Câu chuyện này là bức tranh về tình trạng trống trải khi chạy trốn khỏi nhà Đức Chúa Trời. Kể về sự ngang ngạnh bướng bỉnh trước khi trở về nhà Đức Chúa Trời.

Tôi đặc biệt yêu thích tuyên bố của Chúa Giê-su đã làm sáng tỏ tình yêu lạ lùng của người cha. Ông đứng trông ngóng, chờ đợi, và sẵn lòng đón đưa con trai hoang đàng trở về nhà. “Nó bèn đứng dậy mà về cùng cha mình. Khi còn ở đàng xa, cha nó thấy thì động lòng thương xót, chạy ra ôm lấy cổ mà hôn.” (Lu-ca 15:20 NIV).

Những người hoang đàng trở về nhà đáp ứng theo lời cầu nguyện của bạn. Có lẽ bạn có những người thân yêu đang đi lang thang xa khỏi nhà mình. Lu-ca 15 cho chúng ta một hướng dẫn hay để cầu nguyện cho họ.

Chúa ơi! xin Ngài:

- Mang họ đến nơi đói kém và thiếu thốn (Lu-ca 15:14).
- Tạo ra sự khao khát nên thánh và nhớ nhà trong họ (15:16-17).
- Làm họ nhận ra điều hay lẽ phải (15:17).
- Đưa họ trở về nhà (15:18).
- Ban cho họ sự ăn năn (15:18-21).
- Ban cho chúng ta sự chào đón khoan dung (15:20).

Có Thêm Nhiều Người Hoang Đàng Trở Về Nhà

Khi tôi là sinh viên năm cuối của trường Đại Học Liberty, tôi là một người giúp quản lý ký túc xá được trao quyền quản lý dây ký túc số 8. Tôi có một nhóm những người trưởng nhóm cầu nguyện rất đáng kính ngạc. Họ bắt đầu nhóm cầu nguyện ban đêm cho những người ở chung hành lang của chúng tôi là những người không theo Chúa.

Trong những ngày đó một nội quy được đặt ra là tất cả chúng tôi phải có mặt tại phòng lúc 11 giờ 15 phút tối. Tôi phải kiểm tra các phòng. Một nhóm các chàng trai gặp nhau để cầu nguyện mỗi đêm trong thời gian kiểm tra phòng trong khi tôi nói chuyện với nhóm còn lại về việc đồng hành cùng Chúa của họ. Những chàng trai trong phòng 22 chống nghịch Chúa và kết quả là chống lại cả tôi.

Một đêm thứ Bảy nọ, khi tất cả bọn họ ở trong phòng của mình bởi những kỳ thi dồn dập và hoặc là do vi phạm kỷ luật của trường. Tôi đi kiểm tra phòng của họ, và họ không để tôi vào trong. Trong những ngày đó các sinh viên không được phép nghe các loại nhạc khác không phải nhạc Cơ Đốc trong các phòng ký túc xá. Nhưng những chàng trai trong phòng 22 đang nghe một thể loại nhạc mạnh mẽ ồn ào và thô tục. Cuối cùng họ để tôi vào và chúng tôi đã nói chuyện. Trong suốt thời gian tôi nói chuyện với hai người bọn họ thì tôi nghĩ người thứ ba đã ngủ. Trong khi đó những trưởng nhóm cầu nguyện đang cầu nguyện mạnh mẽ trong giờ nhóm cầu nguyện của họ.

Tôi không thể nhớ mình đã nói gì nhưng sự hiện diện của Đức Chúa Trời đã ngự xuống căn phòng vào đêm đó. Điều tiếp theo tôi biết đó là anh chàng mà tôi nghĩ là đang ngủ lăn xuống khỏi giường, quỳ gối và nói “Tôi không biết anh cảm thấy như thế nào nhưng tôi thấy mệt mỏi khi phải sống như thế này. Tôi muốn sửa lại điều này với Đức Chúa Trời.” Sau đó cậu ấy nắm lấy tay tôi và kéo tôi quỳ xuống cạnh mình.

Sau đó hai người khác cũng tham gia cùng chúng tôi, những tội nhân quay lưng khỏi những con đường sai trật của họ đêm đó. Sau khi cầu nguyện xong, họ bắt đầu giao cho tôi –ma túy, những băng nhạc thô tục, và những cuốn sách bản. Phần còn lại của câu chuyện đó là lần cuối cùng tôi nghe về họ, cả ba người đều trở thành những Mục Sư.

Hướng Dẫn Khác Để Cầu Nguyện Cho Những Người Hư Mất Và Sa Ngã Trở Lại

Đôi khi tôi thấy rất có ích khi có một đề cương để hướng dẫn tôi khi tôi cầu nguyện cho người khác. Ở bên dưới là một đề cương khuyến khích sử dụng để cầu nguyện cho những ai cần đến Đấng Christ.

1. Chúa ơi, xin cho Thánh Linh của Ngài chảy tràn ra trên (tên của người nào đó) và:
2. Xin hãy cáo trách anh ấy/cô ấy về tội lỗi của anh ấy/cô ấy, sự thiếu công bình, và đáng bị sửa phạt (Giăng 16:8).

3. Xin hãy mở lòng của họ (Công Vụ 16:14)
4. Xin hãy tỏ ra cho cô ấy/anh ấy biết Ngài là ai và Đấng Christ đã làm gì cho anh ấy/cô ấy.
5. Xin hãy mở mắt tâm trí của anh ấy/cô ấy (Ê-phê-sô 1:18) và loại bỏ sự mù mắt thuộc linh của anh ấy/cô ấy (II Cô-rinh-tô 4:4). Hãy để anh ấy/cô ấy thấy ánh sáng!
6. Xin hãy kéo anh ấy/cô ấy đến với Ngài bằng quyền năng (Giăng 6:44).
7. Xin hãy trói buộc quyền lực của Sa-tan khỏi anh ấy/cô ấy. Ngăn Sa-tan không đánh cắp Lời Ngài khỏi lòng của anh ấy/cô ấy (Ma-thi-ơ 12:19).
8. Xin ân điển và sự thương xót của Ngài bao phủ anh ấy/cô ấy.
9. Ban cho anh ấy/cô ấy sự ăn năn (II Ti-mô-thê 2:24-26).
10. Xin hãy giúp con sẵn lòng và mong muốn trở thành những phương cách mà Ngài có thể sử dụng để cứu và giải thoát cho anh ấy/cô ấy. Chúa ơi, xin hãy chỉ cho con làm thế nào để dẫn dắt anh ấy/cô ấy đến với Đấng Christ.
11. Xin hãy sai mọi người đi ngang qua con đường của anh ấy/cô ấy để làm chứng về Đấng Christ cho anh ấy/cô ấy.⁴

-Truyền Bá Phúc Âm Là-

1. Cầu nguyện cho những người con hoang đàng đến với Đức Chúa Trời.
2. Tiếp tục cầu nguyện cho dù mọi điều trở nên tồi tệ hơn.
3. Cầu nguyện với đức tin rằng Đức Chúa Trời sẽ hành động kể cả khi chúng ta đang cầu nguyện.

- Câu Gốc Chìa Khóa –

Hỡi anh em, trong vòng anh em nếu có ai lầm lạc cách xa lẽ thật mà có người khác làm cho nó trở lại, thì phải biết rằng kẻ làm cho người có tội trở lại, bỏ đường lầm lạc, ấy là cứu linh hồn người khỏi sự chết và che đậy vô số tội lỗi. (Gia-cơ 5:19-20 NIV)

-Trích Dẫn Hay-

Có thể cảm động lòng người nhờ Đức Chúa Trời chỉ bằng cách cầu nguyện.

-Hudson Taylor⁵

Những Ghi Chú

1. D. L. Moody, *Prevailing Prayer* (Chicago, IL: Moody Press, 1987) 100-101.
2. B. Miller, *George Muller: Man of Faith and Miracles* (Mineapolis, MN: Bethany House, 1943), 146.
3. *Ibid.*, 146.
4. Phòng theo G. Frizzell, *How to Develop a Powerful Prayer Life* (Memphis, TN: Master Design Ministries, 1999), 83.
5. H. Taylor đã trích dẫn của J. O. Sanders, *Spiritual Leadership* (Chicago, IL: Moody, 1974), 82.

21. Truyền Bá Phúc Âm Là ... Hãy Là Chính Bạn

David là một nhà truyền bá Phúc Âm hăng hái và đầy nhiệt huyết. Ông yêu quý mọi người và đã quyết định chia sẻ về đức tin của ông với mong ước rằng không một ai phải xuống địa ngục. Ông không đi loanh quanh mà đi thẳng vào trọng tâm của vấn đề hay là sự tranh cãi.

Ingrid là một người thích vui vẻ, nói nhiều, đầy sức thuyết phục và đầy nghị lực. Cô ấy dường như chưa bao giờ gặp vấn đề gì về chia sẻ Phúc Âm với người mà cô ấy chưa từng quen. Tuần qua trong một khu mua sắm, cô đã dẫn hai người phụ nữ đến với Đấng Christ là những người cô chưa hề gặp mặt trước đó.

Steve là một người có tinh thần phục vụ. Mọi người nói rằng anh ấy sẽ làm cho bạn mọi thứ bạn muốn. Anh ấy dành mỗi buổi sáng thứ Bảy để cắt cỏ cho những người lớn tuổi là hàng xóm của mình. Cuối cùng là anh ấy hỏi họ rằng liệu anh ấy có thể cầu nguyện cho họ không. Một tháng hay hai tháng sau anh sẽ chia sẻ về Phúc Âm với họ. Sau nhiều tháng kiên nhẫn cắt cỏ cho cái sân của một góa phụ anh ấy cuối cùng có thể chia sẻ về Đấng Christ với bà.

Curt thích nghiên cứu biện giải tôn giáo, hệ thống tín ngưỡng và các tôn giáo của thế giới. Anh ấy đã biết làm thế nào để tham gia những buổi thảo luận thú vị tại cửa hàng sách địa phương và thích làm chứng qua Internet với những người tìm kiếm về các vấn đề thuộc linh, những người theo thuyết bất khả tri, những người theo thuyết vô thần.

Ai trong số họ làm đúng? Ai trong số họ giống bạn nhất?

Bạn Có Tính Cách Riêng

Mọi người đều khác biệt. Đức Chúa Trời ban cho mỗi chúng ta một tính cách độc đáo. Trong số 4 người được kể đến ở trên, mỗi khi mỗi người bọn họ chia sẻ về Phúc Âm như một phần của cuộc sống anh ấy hay cô ấy, thì toàn bộ họ đều làm đúng. Họ khác nhau về tính cách, và kết quả là cách họ chia sẻ về Phúc Âm cũng có gì đó khác biệt, nhưng tất cả đều là những người truyền bá Phúc Âm hiệu quả.

Các Cơ Đốc Nhân truyền bá Phúc Âm hiệu quả nhất học cách truyền bá theo tính cách của họ và tính cách của người nghe. Có một điều khiến truyền bá Phúc Âm mang tai tiếng đó là quan niệm rằng chỉ có một cách đúng đắn để truyền bá Phúc Âm. Điều đó không đúng. Cách đúng để chia sẻ Phúc Âm trong một chừng mực nào đó phù hợp với tính cách riêng của bạn và tính cách của người mà bạn đang cố gắng tiếp cận.

Bốn Dạng Tính Cách Chung

Có lẽ cách phổ biến nhất để thảo luận và hiểu những tính cách phổ biến này thông qua lăng kính của bốn dạng tính cách chung. Điều tốt nhất chúng tôi có thể nói là, muốn hiểu biết về tính cách của con người hãy trở lại trước Công Nguyên đến với một người đàn ông tên Hippocrates.

Hippôcrat là một thầy thuốc thời Hy Lạp cổ đại (460 –370 trước Chúa) người được nói đến như là “cha đẻ của ngành y.” Ông được cho là tác giả của lời thề Hippôcrat (của các bác sĩ trước khi hành nghề y), một văn kiện về y đức . Hippôcrat tin rằng những hành xử cố định của loài người có thể hiểu được và có liên quan tới các yếu tố cổ điển như không khí, nước, đất, và lửa. Những hành xử này còn thường liên quan tới 4 tính khí: lạc quan, thảo nhiên, buồn rầu và nóng tính.

Thời gian trôi qua, một số lượng lớn những mô hình điển hình khác được tạo ra mà không chỉ để đo lường về tính khí mà còn cả những khía cạnh đa dạng của cá nhân đó về tính cách và cách cư xử. Có lẽ mô hình phổ biến nhất được sử dụng là DISC. DISC là một mô hình bốn cung phần tư về hành vi dựa theo nghiên cứu của tiến sĩ William Moulton Marston (1893-1947) người đã kiểm tra hành vi của các cá nhân trong môi trường của họ hoặc trong một tình huống đặc biệt.¹ DISC xem xét những kiểu hành vi và các hành vi ưu tiên. D thay cho Dominance (thống trị), I thay cho Influence (ảnh hưởng), S thay cho Steadiness (bền vững), và C thay cho Conscientiousness (chu đáo, tuân thủ). Bốn kiểu người được nói đến từ trước trong chương này liên quan đến những người có bốn loại tính cách sẽ truyền bá Phúc Âm. David là một người có tính cách loại D. Ingrid là một người có tính cách I, Steve là một người có tính cách S, Và Curt là một người có tính cách C.

Bạn Thuộc Loại Tính Cách Nào?

Hãy nhìn qua những biểu đồ sau. Đánh dấu vào những nét đặc trưng giống với bạn nhất. Cố gắng chọn chỉ một nét đặc trưng mỗi dòng. Khi bạn hoàn thành, cộng lại từng cột. Bạn giống người có tính cách nào hơn D, I, S và C?

D	I	S	C
Thống trị	Ảnh hưởng	Bền vững	Chu đáo (tuân thủ)
Hung hăng	Nói nhiều	An toàn	Thận trọng
Nghị lực	Cảm xúc	Lãnh đạm	Người cầu toàn
Kiểm soát và quyền lực	Mọi người và vị trí xã hội	Kiên nhẫn và bền bỉ	Những quy tắc và cấu trúc
Quyết đoán	Cảm thông	Trầm ngâm	Tổ chức
Hướng ngoại	Hướng ngoại	Hướng nội	Hướng nội
Phao-lô	Phi-e-rơ	Áp-ra-ham	Mô-i-se
Sư tử	Rái cá	Chó Golden	Hải ly
Gấu	Khỉ	Cá heo	Chim cú
Hăm dọa	Than thân trách phận	Xa lánh	Chất vấn
Điệu Salsa	Nhảy ngẫu hứng	Điệu Waltz	Điệu Tango
Tổng cộng:	Tổng cộng:	Tổng cộng:	Tổng cộng:

Đánh dấu mỗi nét đặc trưng đúng với tính cách của bạn nhất.

D	I	S	C
Chi phối	Xúc cảm	Đáng tin	Hay phân tích
Nóng tính	Lạc quan	Thản nhiên	U uất
Thẳng thắn	Hăng say	Thận trọng	Có hệ thống
Mạnh mẽ	Được mến mộ	Thích hòa bình	Thích hoàn hảo
Tự động	Hăng say	Đáng tin	Có hệ thống

Thích quản lý	Năng động	Tốt bụng	Hay phân tích
Lãnh đạo	Người diễn đạt	Đáng tin cậy	Nhà phân tích
Sự sản xuất	Sự kết nối	Không thay đổi	Sự hài hòa
Thống trị	Ảnh Hưởng	Bền vững	Chu đáo/tuân thủ
Hiểu biết cơ bản	Năng động	Có sáng kiến	Hay phân tích
Tổng Cộng:	Tổng Cộng:	Tổng Cộng:	Tổng Cộng:

Hãy đánh dấu vào đặc trưng mà thường đúng với bạn nhất.

D	I	S	C
Người điều khiển	Cảm xúc	Tốt bụng	Hay phân tích
Bảo vệ	Thợ thủ công	Triết gia	Nhà khoa học
Nhiệt tình	Bừa bộn	Hờ hững	Hứng thú
Người có óc tổ chức	Người khởi xướng	Người ủng hộ	Nhà phân tích
Quyền làm chủ	Thân thiết	Hào phóng	Độc lập
Người thành đạt	Gắn bó	Vị tha	Tự lập
Quyền lực	Ý nghĩa	Đức hạnh	Năng lực
Người thích phiêu lưu	Người thích giúp đỡ	Người hòa giải	Người quyết đoán
Người thành đạt	Lãng mạn	Người quan sát	Người cầu toàn
Tổng Cộng:	Tổng Cộng:	Tổng Cộng:	Tổng Cộng:

Bây giờ hãy tính tổng cộng những kết quả từ ba biểu đồ trên.

D	I	S	C
Biểu đồ 1:	Biểu đồ 1:	Biểu đồ 1:	Biểu đồ 1:
Biểu đồ 2:	Biểu đồ 2:	Biểu đồ 2:	Biểu đồ 2:
Biểu đồ 3:	Biểu đồ 3:	Biểu đồ 3:	Biểu đồ 3:

Tổng Cộng:	Tổng Cộng:	Tổng Cộng:	Tổng Cộng:
------------	------------	------------	------------

Cột nào cao nhất – D, I, S hay là C? Đức Chúa Trời đã ra dấu hiệu cho bạn như thế nào? Tính cách chủ yếu của bạn là loại nào? Tính cách chủ yếu của bạn sẽ ảnh hưởng đến những cách mà bạn truyền bá Phúc Âm hiệu quả và phù hợp nhất.

Vợ tôi, Cathy là một người mang tính cách I. Con trai út của tôi, Luke thì là một người mang tính cách gần giống C. Con trai giữa của tôi là Andrew thì giống một người mang tính cách S hơn. Con trai cả của tôi là Daniel, lại là một người mang tính cách D. Tôi là một người mang tính cách DC. Tất cả chúng tôi đều yêu Đức Chúa Trời. Tất cả chúng tôi đều truyền bá Phúc Âm. Tất cả đều truyền bá Phúc Âm hơi khác nhau một chút.

Bạn Là Một Người Có Ân Tứ

Khi bạn được sanh lại, Đức Chúa Trời đã ngự vào trong đời sống bạn với ngôi vị là Đức Thánh Linh. Một trong rất nhiều các ích lợi của việc có Đức Thánh Linh ngự trong đời sống của bạn đó là Ngài trang bị cho bạn để phục vụ Đức Chúa Trời có hiệu quả hơn. Bạn không có lý do nào để cảm thấy rằng mình không thích hợp bởi vì Kinh Thánh hứa với chúng ta rằng Đức Thánh Linh sẽ ban cho bạn quyền phép mạnh mẽ để trở thành một chứng nhân và chia sẻ Phúc Âm (Công Vụ 1:8). Đức Thánh Linh không chỉ ban cho bạn quyền phép để trở thành một chứng nhân nói chung mà Ngài còn ban cho mỗi chúng ta những ân tứ thuộc linh riêng biệt mà nhờ đó chúng ta có thể làm chứng. Kinh Thánh dạy dỗ rất rõ ràng nhiều lẽ thật đơn giản về những ân tứ thuộc linh.

1. Có nhiều ân tứ thuộc linh khác nhau (I Cô-rinh-tô 12:4-6).
2. Mỗi tín hữu có ít nhất một ân tứ (I Cô-rinh-tô 12:7).
3. Ân tứ được ban cho là bởi Chúa đã lựa chọn, không phải bởi chúng ta lựa chọn (I Cô-rinh-tô 12:11).
4. Các ân tứ được ước lượng một cách thành thực (Rô-ma 12:3).
5. Đức Chúa Trời sử dụng những ân tứ khác nhau để khiến cho thân thể Ngài trở nên đa dạng (Rô-ma 12:4-5).
6. Các ân tứ phải được sử dụng (Rô-ma 12:6-8).
7. Có 7 ân tứ thuộc linh chủ yếu (Rô-ma 12:6-8).
 - Ôn nói tiên tri: Công bố lẽ thật bằng lời nói
 - Ôn làm chức vụ/ hầu việc Chúa: Có khả năng đáp ứng nhu cầu của người khác một cách hăng hái.

- Ôn dạy dỗ: có khả năng giảng giải, truyền đạt về lẽ thật.
- Ôn khuyên bảo: có khả năng khích lệ, động viên người khác áp dụng vào đời sống thuộc linh.
- Ôn bố thí: cho nhau những của cải trên đất để đáp ứng nhu cầu.
- Ôn lãnh đạo: được khôn ngoan để sử dụng thẩm quyền hoặc quản lý tổ chức
- Ôn thương xót: Nhận ra những người có nhu cầu.

Mọi Cơ Đốc Nhân mạnh khỏe phải vững lòng tham gia vào cả 7 hoạt động trên. Đôi khi điều cần làm đó là phục vụ. Những lúc khác lại là bố thí. Vào những dịp khác thì việc tốt nhất để làm đó là công bố lẽ thật. Vào những lúc khác thì chúng ta lại khích lệ hoặc nhận biết người đang gặp khó khăn. Những ân tứ thuộc linh này phản ánh những cách Đức Chúa Trời ra dấu cho chúng ta để trở nên hiệu quả và cảm thấy thoải mái trong việc phục vụ Hội Thánh. Chúng tượng trưng cho quyền năng mà Đức Chúa Trời ban cho chúng ta. Chúng cũng làm sáng tỏ để chúng ta cảm thấy tự tin và có ảnh hưởng lớn như thế nào trong việc truyền bá Phúc Âm. Hãy để tôi giải thích.

Bạn tôi là Paul, có ân tứ thuộc linh là nói tiên tri. Cách mà anh ấy thích hơn cả để truyền bá Phúc Âm đó là nói chuyện một cách dạn dĩ với những người lạ trên những góc phố đông đúc. Mỗi tối thứ Sáu anh xuống phố và cố gắng thu hút những người bị hư mất vào trong những cuộc nói chuyện mà ở đó anh ấy có thể công bố lẽ thật trong Kinh Thánh. Patti cũng có ân tứ nói tiên tri và sử dụng để tranh luận với những sinh viên vô thần và theo Hồi giáo ở trường đại học tiểu bang của cô.

Sandy có ân tứ phục vụ. Cô làm mọi người kinh ngạc với khả năng chuẩn bị bữa ăn những người bị ốm hoặc người có thành viên trong gia đình phải nằm viện. Sam cũng có ân tứ này.

Tom là một giáo viên. Ông làm việc chăm chỉ để các đồng nghiệp tham gia với ông mỗi ngày trong giờ nghỉ trưa để học Kinh Thánh. Tim cũng là một giáo viên, nhưng ông thấy thoải mái nhất với việc nói chuyện với những người tìm kiếm thuộc linh trên diễn đàn qua mạng Internet.

Elle là một người có ơn khuyên bảo. Cô ấy có ân tứ trong việc khuyến khích, động viên những người hư mất đến nhà thờ với cô. Ernie cũng là người được ơn khuyên bảo nhưng cách của anh là khuyên bảo người hư mất đi lên một bậc tiếp theo và băng qua ranh giới của đức tin.

Grant là một thương gia thành công và là một người dâng hiến rộng rãi. Cá nhân ông đã dâng tiền để xây dựng hai trại trẻ mồ côi ở Châu Phi. Jacob và Ashley cũng có ân tứ này. Họ tiết kiệm tiền của mình mỗi tuần và họ có một nguồn tài chính để dâng hiến và truyền bá Phúc Âm. Mỗi Chúa Nhật họ tìm những người mẹ đơn thân là những người đến nhà thờ của họ. Sau đó họ đề nghị thiết đãi những người mẹ đó và con cái của họ một bữa trưa ngon miệng. Qua bữa ăn trưa họ nhận thức được tình trạng thuộc linh của người thiếu phụ và tìm cách chia sẻ về Phúc Âm.

Leah là một nhà lãnh đạo. Cô ấy được giao cho chức vụ quản lý những đứa trẻ dưới 5 tuổi trong nhà thờ của cô để các giáo viên và những người trợ giảng tiếp cận được tất cả những đứa trẻ và gia đình của họ với Phúc Âm.

Marc rất khôn khéo trong việc bày tỏ ơn thương xót. Anh ấy ra ngoài vào mỗi tối thứ Sáu đến chỗ cắm trại của những người vô gia cư ở khu buôn bán. Anh ấy cho mọi người ăn, đem chăn, áo khoác, và củi đốt vào mùa đông. Kết quả là anh đã chia sẻ Phúc Âm với hầu hết trong số họ và chúng kiến nhiều người đến với Đấng Christ.

Tất cả những người này đều truyền bá Phúc Âm theo những cách khác nhau phù hợp với những ân tứ mà Chúa ban cho họ. Tất cả đều là những nhà truyền bá Phúc Âm hăng hái và Đức Chúa Trời đã ban ơn cho những nỗ lực của họ.

Đức Chúa Trời Ban Ân Tứ Cho Bạn Như Thế Nào?

Cách để nhận ra Đức Chúa Trời đã ban ân tứ cho bạn đó là đánh giá sự hầu việc Chúa hiện tại và sự hầu việc trong quá khứ cho Đấng Christ. Khi bạn đọc qua các ví dụ trên, ân tứ nào có âm hưởng sâu sắc nhất? Điềm mạnh của bạn là gì? Đức Chúa Trời đã ban phước cách rõ ràng cho sự nỗ lực của bạn ở đâu? Loại hình phục vụ nào khiến bạn thích thú nhất.

Hãy quan sát cách cẩn thận danh sách những ân tứ chính được nói đến trong Rô-ma 12 và khoanh tròn vào ân tứ nào đúng với bạn nhất.

1. Ôn nói tiên tri: Công bố lẽ thật bằng lời nói
2. Ôn làm chức vụ/ hầu việc Chúa: Có khả năng đáp ứng nhu cầu của người khác một cách hăng hái.
3. Ôn dạy dỗ: có khả năng giảng giải, truyền đạt về lẽ thật.
4. Ôn khuyên bảo: có khả năng khích lệ, động viên người khác áp dụng trong đời sống thuộc linh.
5. Ôn bố thí: cho nhau những của cải trên đất để đáp ứng nhu cầu.
6. Ôn lãnh đạo: được khôn ngoan để sử dụng thẩm quyền hoặc quản lý tổ chức
7. Ôn thương xót: Nhận ra những người có nhu cầu.

Bạn Có Phong Cách Riêng

Cho đến lúc này chúng ta đã thảo luận về những loại tính cách cá nhân và những ân tứ thuộc linh. Đó cũng là một vấn đề về phong cách. Khi bạn đọc Tân Ước, bạn sẽ thấy những người khác nhau sẽ có những phong cách khác nhau khi đưa dẫn người đến với Đấng Christ.

- Phi-e-rơ là kiểu người khác thường, thẳng ruột ngựa (nóng tính). Ông dạy dỗ và rao giảng cho một đám đông lớn (Xem Công Vụ 2)
- Anh-rê lại giống kiểu người kín đáo, trầm tính. Ông kiên định đưa người đến với Chúa Giê-su. (Giăng 1:25-42; 6:5-9; 12:20-22).
- Ma-ri đã phục vụ những người bạn của Chúa Giê-su. Cô nấu những món ăn và dọn dẹp đồ ăn thừa. (Lu-ca 10:38-40)
- Ma-thi-ơ quen biết nhiều người và tổ chức những bữa tiệc lớn. Ông đã mời những tội nhân đến dự bữa tối với Chúa Giê-su (Ma-thi-ơ 9:9-10).
- Phao-lô là một giáo sư được giáo dục tốt, đặc biệt thông minh. Ông đã giảng trong các lớp học và các nhà hội (Công Vụ 13:13-44; 14:1; 17:1-4; 10, 16-17; 18:4-19).
- Sứ đồ Giăng có một tấm lòng rộng mở. Ông thực sự yêu thương mọi người và nói chuyện với họ về tình yêu của Đức Chúa Trời liên tục (I Giăng 4:8-11,16,19).
- Gia-cơ là em của Chúa Giê-su và là Mục Sư của Hội Thánh Giê-ru-sa-lem, ông được đồn là có “đầu gối của lạc đà” bởi vì ông bỏ hàng giờ quý gối cầu nguyện cho người khác.²

Phong cách nào là phong cách chuẩn? Chính là loại phong cách mà bạn sẽ sử dụng.

Hãy Làm Đi!

Mọi người được kêu gọi để truyền bá Phúc Âm nhưng thường thường chúng ta có những ý tưởng mà chúng ta làm theo một cách cố định hoặc là không làm theo. Luôn có nhiều hơn một cách để chia sẻ Phúc Âm. Cách tốt nhất là cách phù hợp với tính cách của bạn, ân tứ của bạn và là phong cách riêng của bạn. Nếu bạn không chắc cách nào phù hợp nhất với bạn, hãy thử tất cả!

Hãy tóm tắt lại chương này và trả lời từng câu trong bốn câu sau:

1. Loại tính cách chính của bạn là gì?
2. Ân tứ thuộc linh chủ yếu của bạn là gì?
3. Phong cách yêu thích để thi hành chức vụ của bạn là gì?
4. Bạn sẽ làm gì với phong cách đó?

-Truyền Bá Phúc Âm Là-

1. Hãy là chính bạn khi chia sẻ Phúc Âm.

2. Chia sẻ Phúc Âm theo cách phù hợp với tính cách của bạn nhất và người mà bạn đang cố gắng tiếp cận.

3. Chia sẻ Phúc Âm phù hợp với ân tứ thuộc linh của bạn.

-Những Trích Dẫn Hay-

Bạn có muốn trở thành một Cơ Đốc Nhân hay lây nhiễm? Thế thì đừng xin lỗi Chúa vì ân tứ mà Chúa ban cho. Đừng chối bỏ sở thích của bạn ... Ở nơi nào đó trong cộng đồng của bạn, có thể có một người tìm kiếm những người chỉ cách đức tin một bước mà thôi nhưng người đó cần liên lạc với ai đó giống bạn –với tính cách của bạn, tính khí của bạn, tình cảm mạnh mẽ của bạn, và sở thích của bạn.

-Bill Hybels And Mark Mittelberg³

Đức Chúa Trời cố ý nắn và tạo nên bạn để phục vụ Ngài theo cách khiến cho chức vụ của bạn trở nên độc đáo ... Đức Chúa Trời không bao giờ lãng phí thứ gì. Ngài không ban cho bạn những khả năng, những sở thích, những ta-lâng (tài năng), ân tứ, những tính cách và những kinh nghiệm sống trừ khi Ngài có ý định sử dụng chúng vì sự vinh hiển của Ngài.

-Rick Warren⁴

Hãy vui mừng với tính khí mà Đức Chúa Trời ban cho bạn và sử dụng nó theo ý chỉ của Ngài.

-Rebecca Manley Pippert⁵

Những Ghi Chú

1. Hãy xem W. M. Marston, *Emotions of Normal People* (New York: Harcourt, Brace, 1928).

2. R. Eisenman, *James the Brother of Jesus: The Key to Unlocking the Secrets of Early Christianity and the Dead Sea Scrolls* (New York: Penguin, 1998), 4.

3. B. Hybels và M. Mittelberg, *Becoming a Contagious Christian* (Grand Rapids, MI: Zondervan, 1994), 59.

4. R. Warren, *The Purpose Driven Life* (Grand Rapids, MI: Zondervan, 2002), 235

5. R. M. Pippert, *Out of the Salt Shaker and Into the World: Evangelism as a Way of Life* (Downers Grove, IL: IVP, 1979), 121-22.

22. Truyền Bá Phúc Âm Là ...

Một Lễ Sống

Chào Kim, mình có thể làm gì cho cậu? Christie nói, và ngạc nhiên khi nhận được cuộc gọi từ một đồng nghiệp là Kim, vào đêm khuya.

“Có chứ,” Kim nói trong điện thoại “câu trả lời là có.”

“Được rồi” Christie trả lời “nhưng câu hỏi là gì?”

“Cậu đã mời Nick và tôi đến học Kinh Thánh ở nhà cậu vào các đêm thứ Năm” Kim nói. “Chúng tôi đã có một cuộc thảo luận khác, và cả hai chúng tôi đều muốn đến vào đêm mai. Kinh Thánh dường như có những câu trả lời khiến cho hôn nhân của bạn với James bền vững vậy thì có thể Kinh Thánh cũng sẽ giúp ích cho hôn nhân của chúng tôi.”

Nick và Kim mới cưới được vài năm, và họ đang có xung đột. Cả hai đều làm những công việc áp lực cao. Cả hai người đều không lớn lên trong Hội Thánh. Cả hai đều đang ở trong cuộc hôn nhân thứ hai của mình. Không ai muốn tiếp tục cuộc xung đột không ngừng nghỉ để xem ai phải trả hóa đơn. Họ yêu nhau và muốn được giúp đỡ.

May mắn là, Kim làm việc cùng với Christie. Christie là người có một đời sống Cơ Đốc đích thực và hiểu rằng truyền bá Phúc Âm là lễ sống. Cô đã xây dựng thế giới quan của mình dựa trên những lời dạy dỗ trong Kinh Thánh, và kết quả là cô sống như Chúa Giê-su ở nơi làm việc. Christie cũng biết làm thế nào để đưa Chúa Giê-su và Kinh Thánh vào những cuộc nói chuyện vào giờ nghỉ trưa với Kim một cách tự nhiên, kiên nhẫn, bình thường. Cô chịu khó bày tỏ sự quan tâm tới Kim và là một thính giả kiên nhẫn khi Kim chia sẻ về những niềm vui, nỗi buồn với Christie. Cô cẩn thận để ý những cơ hội như sinh nhật của Christie và kỉ niệm năm thứ hai tại nơi làm việc của Christie. Sau sáu tháng quen biết với Christie và lễ sống truyền bá Phúc Âm của Christie, Kim bây giờ đã sẵn sàng bắt đầu tìm hiểu một cách nghiêm túc về Cơ Đốc Giáo.

Sau một cuộc tranh cãi đặc biệt nảy lửa với Nick, Kim đã nhờ Christie giúp đỡ. Kim nhận ra rằng Christie và chồng cô là James, có điều gì đó mà cô và Nick cần. Cô biết rằng cô có thể tin tưởng Christie cho cô tình thương và sự chấp nhận mà không xét đoán.

Sau một vài tháng đến với những buổi học Kinh Thánh tại nhà Christie, Kim và Nick cảm thấy họ thuộc về nhau. Hàng rào bảo vệ của họ bị phá đổ. Những người khác trong buổi học Kinh Thánh đối xử với Kim và Nick như bạn bè, chứ không phải giống như với những người ngoại đày tội lỗi. Đối với Nick và Kim thì bốn cặp khác cũng là những người trưởng thành trẻ tuổi nhưng có gì đó khác biệt với những người trẻ mà họ biết. Đôi khi cánh đàn ông cuối tuần đi cùng nhau xem bóng đá và cánh phụ nữ thì đi mua sắm cùng nhau. Với Kim và Nick những người trong nhóm học Kinh Thánh dường như thực sự hạnh phúc nhưng chắc chắn là không rập khuôn. Họ bày tỏ sự quan tâm thực sự với Nick và Kim thậm chí còn giúp họ chuyển nhà khi họ thay đổi căn hộ. Nick và Kim cũng nhận ra rằng các cặp trong nhóm có triết lý sống dựa trên Kinh Thánh và nói về Chúa Giê-su như thể Ngài không chỉ là một con người có thật mà là một người bạn thực sự.

Kim biết có gì đó còn thiếu trong cuộc sống của cô và cô cực kỳ muốn và cần điều mà họ có. Một đêm sau khi học Kinh Thánh cô ở lại muộn hơn và nói chuyện với Christie và trao cuộc đời mình cho Đấng Christ. Sự thay đổi về thái độ của cô dễ nhận thấy đến nỗi Nick muốn có được điều mà Kim có. Một vài tuần sau đó James có hẹn ăn trưa với Nick hàng tuần. Anh lắng nghe những mối quan tâm của Nick một cách kiên nhẫn và cố gắng trả lời các câu hỏi của Nick. Trong bữa trưa lần thứ năm họ ăn cùng nhau, Nick đã trao cuộc đời mình cho Đấng Christ trong một góc nhỏ yên tĩnh của nhà hàng.

Trở Lại Với Tương Lai

Trong nhiều thập kỷ qua, nước Mỹ đã biến đổi từ một quốc gia có số người theo Cơ Đốc Giáo nhiều nhất trở thành một quốc gia chống Cơ Đốc Giáo. Một phần lớn dân số đang tiếp tục bị trần tục hóa. Theo như Jim Petersen trần tục hóa miêu tả “những người không theo một bộ khung tôn giáo. Tôn giáo không đóng vai trò là một khía cạnh thiết yếu trong sự tồn tại của họ. Triết lý sống của cá nhân họ không dựa trên những khái niệm về tôn giáo.”¹ Ông tiếp tục “Họ cảm thấy rằng tôn giáo đã bị vắt kiệt sức khi làm một nền tảng chắc chắn cho triết lý sống cá nhân. Họ là những người chống tôn giáo. Họ có thể có truyền thống hiểu biết về tôn giáo nhưng không có đời sống tôn giáo cá nhân.”²

Nick và Kim là những người bị trần tục hóa. Họ đã đi nhà thờ vài lần khi còn nhỏ, nhưng tôn giáo không có chỗ trong triết lý sống cá nhân của họ. Họ không quan tâm đến nhà thờ và bị xua đuổi bởi những quan điểm chỉ trích của một số ít những Cơ Đốc Nhân mà họ gặp. Theo cái nhìn của con người, nếu như Christie không trở thành bạn đồng nghiệp của Kim thì Kim và Nick vẫn sẽ xa cách Đức Chúa Trời.

Hàng thập kỷ qua các Cơ Đốc Nhân đã trông mong nhiều vào những mùa gặt như là các chiến dịch lớn, những cuộc phục hưng, và các buổi lễ ở nhà thờ sẽ truyền bá Phúc Âm cho họ. Cách tiếp cận này không còn hiệu quả nữa, đặc biệt là trong một nền văn hóa chống lại Cơ Đốc Giáo đang phát triển. Và không có gì sai lầm khi nói rằng nước Mỹ là một quốc gia chống Cơ Đốc Giáo đang phát triển. Số lượng người dự nhóm nhà thờ ở Mỹ đang tiếp tục suy giảm, đi xuống từ 60% sau Thế Chiến II, xuống 49% vào năm 1991, và ngày nay chỉ còn hơn 18% dân số đi thờ phượng ở nhà thờ vào ngày Chúa Nhật đã định.³ Điều đó có nghĩa là chỉ có chưa đến 2 trên 10 người mà bạn thấy ở siêu thị Walmart là đến nhà thờ vào Chúa Nhật mà thôi.

Giáo sư thần học và nhà tư vấn Aubrey Malphurs đã chỉ ra thực tế là nước Mỹ đang thay đổi khi ông nói: “Đặc biệt là khi một nền văn hóa nhà thờ, được cho là nền văn hóa của Cơ Đốc Nhân lại trở thành một nền văn hóa không nhà thờ, chống lại Cơ Đốc Giáo. Mọi người trong nền văn hóa của chúng ta không chống lại việc đi nhà thờ; họ chỉ đơn giản cho rằng nhà thờ không phù hợp với cuộc sống của họ.”⁴

Nếu những người bị trần tục hóa như Kim và Nick gặp được Đấng Christ, đó có thể là kết quả của những Cơ Đốc Nhân xem truyền bá Phúc Âm là lẽ sống là một quá trình, chứ không chỉ đơn thuần là một sự kiện. Họ có thể kiên nhẫn cày xới, gieo trồng, và tưới nước trước khi họ cố gắng thu hoạch (I Cô-rinh-tô 3:6). Họ sẽ sẵn lòng xây dựng tình bằng hữu với những người xa cách Đức Chúa Trời và sống theo Cơ Đốc Giáo để đem đến một cách giải thích rõ ràng về Phúc Âm thông qua lẽ sống đích thực và sự quan tâm thật lòng. Họ sẽ tiếp cận mọi người cho phép họ làm những điều tra viên xem có phù hợp không trước khi họ yêu cầu những người đó phải tin.

Bơ Đậu Phụng Và Mứt

Một vài thứ ở cùng nhau tốt hơn là chia ra. Một vài người ăn bánh xăng-uyt bơ đậu phụng. Không nhiều người ăn bánh Xăng-uyt mứt. Nhưng hầu hết mọi người thích ăn bánh Xăng-uyt với bơ đậu phụng và mứt. Tại sao lại như vậy? Bởi bơ đậu phụng và mứt ngon hơn khi ăn kèm với nhau.

Truyền bá Phúc Âm hiệu quả như bơ đậu phụng với mứt là công bố Phúc Âm đi cùng xác quyết niềm tin. Công bố miêu tả sự kiện đem lại một cách giải thích rõ ràng về Phúc Âm với một người chưa tin Chúa như một sự kiện (Mác 16:15). Xác quyết niềm tin là miêu tả việc sống như Đấng Christ (Giăng 20:21). Công bố Phúc Âm là giảng về Phúc Âm bằng môi miệng của chúng ta. Xác quyết niềm tin là giảng về Phúc Âm bằng đời sống của chúng ta. Công bố Phúc Âm là làm theo. Xác quyết niềm tin là sống theo. Công bố Phúc Âm là nói về lẽ thật. Xác quyết niềm tin là sống theo lẽ thật. Truyền bá Phúc Âm hiệu quả đặc biệt là với những người bị trần tục hóa cần phải vừa công bố Phúc Âm vừa xác quyết niềm tin.

Trong Ê-phê-sô 4:16 chúng ta được nói là phải lấy lòng yêu thương nói ra lẽ chân thật. Lẽ thật không có tình yêu thương là hủy diệt. Yêu thương mà không có lẽ thật là lừa dối. Lẽ thật kết hợp với tình yêu thương sẽ thu hút mọi người đến với mối tương giao với Đấng Christ. Tình yêu

thương và lẽ thật là điều mà những người hư mắt đang khao khát được chứng kiến. Lẽ thật và tình yêu thương chính là sự công bố Phúc Âm và xác quyết niềm tin kết hợp thành sự truyền bá Phúc Âm hiệu quả.

Chúa Giê-su Xem Truyền Bá Phúc Âm Là Lẽ Sống

Trong Giăng 1:14 chúng ta đã biết rằng: “Ngôi Lời [Jesus, logos, message] đã trở nên xác thịt, ở giữa chúng ta, đầy ơn và lẽ thật; chúng ta đã ngắm xem sự vinh hiển của Ngài, thật như vinh hiển của Con một đến từ nơi Cha.” Thuật ngữ Hy Lạp về từ “xác thịt” (*sarx*) được sử dụng khi nói đến “thịt, cơ bắp, mô và những điều tương tự.” Ngụ ý trong câu này là Chúa Giê-su, Ngài đã được sanh ra về vật lý, hoàn toàn là một con người. Từ *incarnation* (hiện thân) được lấy từ tiếng Hy Lạp *in carne* hay nghĩa đen là “trong xác thịt.” “Dwelt” (ở) được sử dụng trong Giăng 1:14 là một thuật ngữ của tiếng A-ram có thể được dịch thành “dựng trại.” Kết nối hai ý trên chúng ta thấy rằng Chúa Giê-su không chỉ đơn giản loan báo về Tin Lành từ trên thiên đàng cho chúng ta. Không, Ngài theo nghĩa đen đã trở thành một người trong số chúng ta và “cắm trại” của đời sống Ngài ở giữa chúng ta vậy nên Ngài có thể ban sứ điệp của Đức Chúa Trời cho chúng ta theo một cách “đầy ơn và lẽ thật.”

Chúng Ta Phải Là Những Người Xem Truyền Bá Phúc Âm Là Lẽ Sống

Richard Bond dẫn đầu một tổ chức tận tâm công bố truyền bá Phúc Âm. Song ông thấy rằng sự khôn ngoan và giảng dạy theo Kinh Thánh cần phải kết hợp cả với sự công bố Phúc Âm và xác quyết niềm tin để tiếp cận người hư mắt. Để chỉ ra giá trị của sự xác nhận niềm tin trong truyền bá Phúc Âm ông đã viết:

Vi Đức Chúa Trời đã đưa Tin Lành đến với nhân loại một cách cá nhân, thì chúng ta cũng phải “hiện thân” như Đấng Christ trước những người hư mắt, đó là phải xâm nhập, (cắm trại) vào trong đời sống của những người chưa tin Chúa vì mục đích không chỉ truyền đạt bằng lời nói về Phúc Âm mà còn phải sống theo Phúc Âm trước mắt họ. Như Đấng Christ sống đời sống của Ngài qua những tín hữu, họ sẽ thấy “sự biểu lộ có thể nhìn thấy của một Đức Chúa Trời vô hình” cũng như nghe Lời Của Ngài về sự cứu chuộc.⁵

Hãy Là Những Chứng Nhân

Công Vụ 1:8 viết những lời cuối cùng rất nổi tiếng của Chúa Giê-su khi Ngài nói với những kẻ theo Ngài rằng “Các ngươi sẽ làm chứng về ta” (Các ngươi sẽ là những chứng nhân cho ta) (NASB). Hãy chú ý rằng mạng lệnh cuối cùng của Ngài là trở thành những chứng nhân cho Ngài, chứ không đơn thuần chỉ là làm chứng. *Làm chứng* mà không *trở thành* một chứng nhân là coi những người hư mắt như những đối tượng thay vì coi họ là bạn.

Trong khi đó chỉ có sự công bố truyền bá Phúc Âm có thể đến với một vài người, những người được tiếp cận đó thường đã sẵn sàng. Họ đã nghe về những lẽ thật cơ bản của Cơ Đốc Giáo một vài lần, và Đức Chúa Trời đang hành động trong lòng họ. Hạt giống của Phúc Âm đã được gieo và tưới nước và sẵn sàng để gặt.

Khi nước Mỹ trở nên ngày càng trần tục hơn thì hầu hết những người đã sẵn sàng đều đã đến với Phúc Âm. Những người bị trần tục hóa hiếm khi đến với Phúc Âm ngay lần đầu và hiếm khi chỉ thông qua sự công bố Phúc Âm đơn thuần. Họ cần có thời gian để xử lý thông tin và quan sát sự xác quyết niềm tin của sứ điệp thông qua một đời sống đích thực. Họ phải *thấy* Chúa Giê-su trong chúng ta trước khi họ tin vào điều mà chúng ta *nói* về Ngài.

Hãy dừng lại và suy nghĩ về điều mà chúng ta đang mong đợi khi chúng ta tuyên bố Phúc Âm cho một người chưa tin Chúa. Cứ cho rằng chúng ta đang tiếp cận một người đàn ông khoảng 20 tuổi bị thế tục hóa với ý định công bố về Phúc Âm cho anh ấy. Anh ấy hiếm khi, hoặc từng đến nhà thờ. Trong 20 năm qua, anh ấy đã làm những gì anh ấy muốn, tạo nên thói quen và phát triển hệ thống niềm tin của chính mình. Hầu như mọi điều đã ăn sâu vào trong trí anh chống lại với Lời Chúa.

Cứ cho rằng chúng ta bỏ ra 1 tiếng để giải thích về Phúc Âm. Bây giờ điều chúng ta mong đợi là gì? Thường thường chúng ta mong rằng anh ấy sẽ kết luận rằng hướng đi mà anh ấy đi trong cuộc đời của mình là sai. Chúng ta mong rằng anh sẽ quay lưng lại với 20 năm đã sống và nói rằng: “Hơn 20 năm qua con đã sai lầm. Trong một giờ qua các bạn đã chỉ cho con thấy làm cách nào phải thay đổi mọi điều mà con đã từng tin. Con ăn năn tội lỗi của mình và kêu cầu Chúa Giê-su cứu con.”

Trông mong điều đó xảy ra trong thực tế là không thể. Điều đó đã từng xảy ra như thế mà? Đúng nhưng ở Mỹ điều này diễn ra ngày một ít hơn trước đây 30 năm. Tại sao ư? Vì mọi người ít được chuẩn bị hơn. Họ không học Mười Điều Răn ở các trường tiểu học công nữa. Họ cũng chẳng còn ở trong một gia đình hay đi nhà thờ thường xuyên. Họ không quen biết nhiều người bạn là Cơ Đốc Nhân. Câu chuyện về Chúa Giê-su là mới mẻ đối với họ. Họ thường cần thời gian để đưa ra quyết định.

Phần Còn Lại Của Câu Chuyện

Khi tôi sử dụng thuật ngữ truyền bá Phúc Âm là lẽ sống, tôi đang có ý nói đến kết hợp cả công bố Phúc Âm và xác quyết niềm tin sau một khoảng thời gian nhờ mối quan hệ bằng hữu. Rất nhiều người đã khám phá ra rằng những người đến với Đấng Christ là kết quả của lẽ sống truyền bá Phúc Âm và những người được sanh lại sau một khoảng thời gian thai nghén dài hơn ít gặp những nan đề thuộc linh hơn và tiếp tục ở trong Chúa, và thường trở thành những bản sao về thuộc linh.

Đây là điều đã xảy đến với Nick và Kim. Họ có nhiều người bạn đã bị trần tục hóa là những người cũng đang có những xung đột trong hôn nhân và với cuộc sống nói chung. Khi Nick và Kim bắt đầu tiếp cận những người bạn có lẽ sống truyền bá Phúc Âm một cách có ý thức, đã đáp ứng nhiều lần và bắt đầu tham dự nhóm học Kinh Thánh. Buổi học Kinh Thánh kéo dài được hỗ trợ bởi sự xác quyết niềm tin của cả nhóm nói chung và Nick với Kim nói riêng, đã làm yếu dần sự phòng vệ của họ. Hai cặp khác cũng dâng cuộc đời của họ cho Đấng Christ là bởi lẽ sống có ý thức, kiên nhẫn, luôn cầu nguyện, và đầy tình yêu của Kim và Nick.

-Truyền Bá Phúc Âm Là ... -

1. Truyền bá Phúc Âm là lẽ sống không đơn thuần là một sự kiện. Mà nó cần thời gian.
2. Truyền bá Phúc Âm hiệu quả với những người thế gian sẽ diễn ra như kết quả của các Cơ Đốc Nhân sẵn lòng trở thành chứng nhân, chứ không đơn giản chỉ là đi làm chứng.
3. Lẽ sống truyền bá Phúc Âm có ý thức là kết hợp cả công bố Phúc Âm và sự xác quyết niềm tin sau một thời gian nhờ có tình bằng hữu.
4. Truyền bá Phúc Âm không đơn giản như thu hoạch vụ mùa. Đó là kết quả của việc cày xới, gieo trồng, tưới nước và thu hoạch.

- Câu Kinh Thánh Chìa Khóa-

Ngôi Lời đã trở nên xác thịt, ở giữa chúng ta, đầy ơn và lẽ thật; chúng ta đã ngắm xem sự vinh hiển của Ngài, thật như vinh hiển của Con một đến từ nơi Cha. (Giăng 1:14)

-Những Trích Dẫn Hay-

Truyền bá Phúc Âm là bày tỏ điều mà tôi có được trong Đấng Christ và giải thích làm thế nào mà tôi có được nó. Ý nghĩa đúng nhất của Truyền bá Phúc Âm là bày tỏ với thế gian về bản tánh của Đức Chúa Trời – Tình yêu thương, sự công chính, sự công bằng và sự thành tín của Ngài – thông qua những điều bình thường trong cuộc sống của tôi mỗi ngày.

-Joseph C. Aldrich⁶

Truyền bá Phúc Âm là một hoạt động 24/24 cho mỗi người. Từ nhà đến trường, đến nơi làm việc, đến chỗ chơi bạn đang liên tục gửi đi một sứ điệp cho những ai ở quanh bạn với môi miệng và phong cách riêng của bạn.

-Joseph C. Aldrich⁷

Cuộc tranh cãi hay nhất về Cơ Đốc Giáo đó là về các Cơ Đốc Nhân: sự vui mừng của họ, điều họ tin chắc, sự toàn vẹn của họ. Nhưng cuộc tranh cãi căng thẳng nhất chống lại Cơ Đốc Giáo

cũng là về các Cơ Đốc Nhân – khi họ u sầu không vui, khi họ tự cho mình là công bình và thói tự mãn trong khi nói chuyện thì Cơ Đốc Giáo đáng chết ngàn lần.

-Sheldon Vanauken⁸

Người ta nói rằng có hai lý do để mọi người không đi nhà thờ: (1) Họ không quen biết một Cơ Đốc Nhân hay là (2) Họ có quen biết.

-Greg Laurie⁹

Những Ghi Chú

1. J. Petersen, *Evangelism as a Lifestyle* (Colorado Springs, CO: NavPress, 1980), 18.
2. Ibid.
3. A. Malphurs, *Planting Growing Churches for the Twenty-first Century* (Grand Rapids, MI: Baker, 1992), 27.
4. <http://www.theamericanchurch.org>
5. R. Bond, “*Understanding a Relational Model of Evangelism and How It Relates to Evangelism Explosion*” <http://www.youthee.org>
6. J. C. Aldrich, *Life-style Evangelism* (Portland, OR: Multnomah Press, 1981), 29.
7. Ibid.
8. S. Vanauken, *A Severe Mercy* (New York: Harper and Row, 1977), 77.
9. G. Laurie, *New Believer's Guide How To Share Your Faith*, 11.

23. Truyền Bá Phúc Âm Là ...

Chiến Thắng Ba Trận Chiến Để

Chúa Giê-su Thắng Trận

Dành ra một chỗ trong đời sống bạn dành cho những người hàng xóm chưa tin Chúa yêu cầu sự nỗ lực, suy nghĩ và đôi khi là mạo hiểm. Xây cầu khó hơn xây tường. Nhưng điều đó chẳng thay đổi được thực tế này: Những người ngoài cuộc đến với đức tin đầu tiên bị thu hút bởi những Cơ Đốc Nhân sau đó mới đến Đấng Christ.

-Haddon Robinson¹

Xây Dựng Các Mối Quan Hệ

Truyền bá Phúc Âm là tập trung xây dựng các mối quan hệ với người hư mất. Tiến sĩ Elmer Towns viết: “Một mối quan hệ giữa các Cơ Đốc Nhân và những người chưa được cứu tỏ ra là phương thức hiệu quả nhất của việc ảnh hưởng đến những người chưa được cứu để nhận được sự cứu.”²

Rất nhiều lần trong các sách Phúc Âm chúng ta thấy sức mạnh của việc xây dựng mối quan hệ trong việc đưa dắt người hư mất có một mối quan hệ với Chúa Giê-su. Ví dụ, Giăng Báp-tít giới thiệu Anh-rê, một trong những môn đồ của ông cho Chúa Giê-su (Giăng 1:35-36). Sau đó Anh-rê ngay lập tức giới thiệu người em của mình là Si-môn Phi-e-rơ cho Đấng Christ (Giăng 1:41-42). Ngày tiếp theo Chúa Giê-su tìm được Phi-líp (Giăng 1:43), một người sống cùng thành của Anh-rê và Si-môn Phi-e-rơ (Giăng 1:44). Tình bằng hữu góp phần trong việc Phi-líp gặp Đấng Cứu Thế. Phi-líp áp dụng theo nguyên tắc giao thiệp bằng cách ngay lập tức tìm gặp bạn mình là Na-tha-na-ên và giới thiệu ông với Chúa Giê-su (Giăng 1:45-46). Nói về sợi dây mạnh mẽ để cứu vãn những mối quan hệ Town viết:

“Ngẫm lại, có ba điều trở nên rõ ràng. 1). Một mối quan hệ với Đức Chúa Trời là nền móng cho đức tin của Cơ Đốc Nhân. 2). Các mối quan hệ của loài người là cách hiệu quả nhất để mở cánh cửa đưa mọi người đến với Đấng Christ. 3) Vận hành thông qua các mối quan hệ đang tồn tại hay là kết nối mọi người với Phúc Âm là một cách tiếp cận theo Kinh Thánh để truyền bá Phúc Âm.”³

Nhiều người không cần phải xây dựng mối quan hệ tuyệt vời để tạo ra một bầu không khí hiệu quả cho việc chia sẻ Phúc Âm. Tuy nhiên, vô số người cần có thời gian và sự cố gắng để thiết lập một độ tin tưởng cần thiết trước khi họ sẵn lòng nghe điều gì đó mà họ xem điều vô cùng riêng tư đó là làm thế nào để có một đức tin mật thiết vào chính Đức Chúa Trời.

Chinh Phục Bạn Bè Và Chinh Phục Các Linh Hồn

Vài người thích nói truyền bá Phúc Âm là “chinh phục linh hồn.” Thuật ngữ *chinh phục linh hồn* đến từ trong sách Châm Ngôn trong đó vua Sa-lô-môn viết “Kết quả của người công bình giống như cây sự sống; Người khôn ngoan có tài được linh hồn người ta.” (Châm Ngôn 11:30 NIV, đã thêm phần in nghiêng). Tôi đặc biệt thích cách mà cuốn Thánh Kinh Mở Rộng (Amplified Bible) đã dịch câu này: “Kết quả của người [không nhượng bộ] công bình giống như cây sự sống; và người khôn ngoan nắm giữ mạng sống của con người [với Đức Chúa Trời là một tay đánh lưới người- Ngài thu và nhận họ vào cõi đời đời]” (Châm Ngôn 11:30 AMP).

Truyền bá Phúc Âm là nắm giữ mạng sống của nhân loại cho Đức Chúa Trời. Gia đình chúng tôi đã sống trong một thành phố khoảng 20 năm. Trong thời gian đó chúng tôi đã đưa dẫn nhiều người đến với một mối quan hệ đầy kết quả với Chúa Giê-su Christ. Quá trình này thường diễn ra hàng năm và thường liên quan đến nhiều bước nhỏ. Dần dần chúng tôi thấy rằng mọi người mà chúng tôi tiếp cận đã được chinh phục để đến với Đấng Christ sau khi đã thắng hai chiến thắng trước đó. Trận chiến này là để nắm giữ mạng sống của con người cho cõi đời đời và thường là kết quả của ba chiến thắng:

1. Chinh phục họ cho chính bạn.
2. Chinh phục họ cho Hội Thánh của bạn.
3. Chinh phục họ cho Đấng Christ.

1. Chinh Phục Mọi Người Cho Chính Bạn

Khi tôi đọc và suy gẫm về truyền bá Phúc Âm, một số liệu thống kê chắc chắn qua hàng thập kỷ là: càng ngày càng thêm người hư mất đến với Đấng Christ là kết quả của mối quan hệ gia đình và bè bạn hơn bất kỳ phương cách nào khác.⁴ Chúng ta chi hàng triệu Đô-la mỗi năm vào đài truyền hình và truyền thanh, các cuộc vận động, các chiến dịch, và những sự kiện đặc biệt. Nhưng cũng như trong thế kỷ đầu tiên, nó vẫn đúng trong thế kỷ 21: càng nhiều người đến với

Đấng Christ là bởi họ là những bạn bè và thành viên gia đình hơn bất kỳ phương pháp nào khác. Điều đó có nghĩa là: Bạn là phương pháp tốt nhất của Đức Chúa Trời để truyền bá Phúc Âm!

Nhóm nghiên cứu của Thom Rainer đã phỏng vấn hàng trăm người không đi nhà thờ. Họ rất ngạc nhiên về việc những người không đi nhà thờ lại dễ tiếp nhận đến thế để theo đạo Cơ Đốc Giáo đích thực. Twyla Fagan lãnh đạo của nhóm nghiên cứu đã tuyên bố rằng “Hầu hết những người không đi nhà thờ mà nhóm đang phỏng vấn sẽ đáp ứng tích cực về một Cơ Đốc Nhân đích thực người bỏ thời gian ra với họ trong một môi quan hệ trung lập và hòa nhã ... Hầu hết những người không đi nhà thờ có thể dễ dàng kể ra sự khác biệt giữa việc được dẫn dắt bởi truyền bá Phúc Âm và một người thực sự quan tâm.”⁵

Hầu hết mọi người sẽ hướng về người thực sự chấp nhận họ, yêu thương họ sâu sắc, và tin vào họ một cách mãnh liệt. Mọi người có xu hướng yêu mến những người yêu mến họ, lắng nghe những người lắng nghe họ, và yêu thương những người yêu thương họ.

Không khó để đoán ra. Nếu như người hư mất không thích bạn họ sẽ không quan tâm đến điều bạn nói về Chúa Giê-su. Nếu như họ không tin tưởng bạn, họ sẽ không tin vào điều mà bạn phải nói về tội lỗi, cõi đời đời, và sự sống sung mãn.

Chúa Giê-su cho chúng ta lời khuyên tốt nhất khi nói đến truyền bá Phúc Âm cho những người thân thuộc, Ngài phán “Hãy yêu kẻ lân cận như mình” (Ma-thi-ơ 22:39). Nếu chúng ta thực sự là những người truyền bá Phúc Âm hiệu quả thì chúng ta phải yêu thương mọi người như Đức Chúa Trời yêu thương họ và hiểu rõ họ như Đức Chúa Trời hiểu. Điều này có nghĩa là chúng ta phải yêu thương mọi người cho dù họ là ai chứ không phải đó là các đối tượng. Chúng ta cần phải bỏ thời gian để làm quen với mọi người.

Jim Peterson là một nhà truyền giáo hiệu quả cho các sinh viên bị thế tục hóa ở Bra-xin. Với sự khôn ngoan tuyệt vời ông viết: “Trách nhiệm của chúng ta là đồng hành với những người quen trên đường đến với Đấng Christ, chỉ cho họ con đường phải đi. Chúng ta phải bước đi với họ trên con đường đó, từng bước một thật cẩn thận.”⁶ Khi bạn bắt đầu chinh phục mọi người cho chính mình bạn nên khơi gợi từ họ những “quyết định trước khi được biến đổi” về bạn:

1. Anh ấy tốt lắm.
2. Tôi muốn hiểu anh ấy rõ hơn.
3. Tôi cảm thấy thoải mái với anh ấy. Anh ấy chấp nhận tôi.
4. Tôi muốn tìm ra tại sao anh ấy lại khác biệt đến thế.
5. Có vẻ như anh ấy lấy quan điểm của mình về mọi việc từ Kinh Thánh.
6. Anh ấy là một Cơ Đốc Nhân nhưng anh ấy tốt lắm.
7. Là một Cơ Đốc Nhân chắc chắn có những lợi thế.

8. Tôi thích bạn bè của anh. Tôi thèm khát sự tự tin của họ. Tôi thích nhà thờ của anh ấy. Nó có vẻ phù hợp.

9. Một ngày nào đó đọc Kinh Thánh có vẻ khá thú vị.

2. Chinh Phục Họ Cho Hội Thánh

82% những người không đi nhà thờ ít nhất là “có chút” muốn đi nhà thờ nếu họ được mời ... Hơn 8 trên 10 người không đi nhà thờ nói rằng họ sẽ đến nhà thờ nếu họ được mời ... Quy trình này khá là cơ bản. Nếu chúng ta mời họ, họ sẽ đi.⁸

Sau khi chinh phục được ai đó cho chính bạn, thông thường chiến thắng lớn thứ hai là phải đưa được người hư mất đến nhà thờ. Bây giờ hãy hiểu lời tôi nói thật rõ ràng khi tôi sử dụng từ *Hội Thánh*, tôi không nói đến một tòa nhà. Mạng sống của Chúa Giê-su không đổ ra trên thập tự vì một vài tòa nhà có tháp chuông trên mái. Chúa Giê-su chết vì một nhóm người sẽ được cứu khỏi địa ngục và hăng hái say mê theo Ngài. Ngài chết vì cô dâu của Ngài.

Khi tôi nói về việc chinh phục một người hư mất cho Hội Thánh, tôi đang nói đến việc dẫn dắt một người vẫn chưa tin đến với một nhóm con dân Chúa đang tụ họp là những người nghiêm túc học hỏi Kinh Thánh và hăng hái cố gắng tuân giữ Lời Chúa. Chinh phục bạn của bạn đến với Hội Thánh có nghĩa là mời người bạn bị hư mất quan sát Chúa Giê-su bằng cách đến thăm một nhóm nhỏ những tín hữu những người đã họp nhau để nghiên cứu Kinh Thánh bình thường, hoặc gặp bạn tại một buổi thờ phượng sáng Chúa Nhật hoặc gặp gỡ ở trường công, hoặc đi xe cùng bạn tới một nơi mà các bạn bè của bạn đang nhóm họp hàng tuần thảo luận về cuộc sống và Kinh Thánh trong một quán cà phê mỗi sáng trong tuần.

Mục tiêu rất đơn giản: đưa người chưa tin Chúa đến gần những Cơ Đốc Nhân đích thực để người chưa tin Chúa có thể thấy tình yêu và quyền năng của Đức Chúa Trời đang vận hành trong đời sống của con người. Mục tiêu này cũng đưa người hư mất vào một môi trường mà nơi đó Đức Chúa Thánh Linh có thể trò chuyện với họ thông qua Lời Chúa. Thông thường họ đơn giản là cảm thấy rằng họ *thuộc* về nơi đó trước khi họ có thể *tin*.

Hơn nữa, công việc của chúng ta là giúp những người chưa tin bước những bước nhỏ hướng tới việc giao phó hoàn toàn cuộc đời của họ cho Chúa Giê-su Christ. Trên bước đường đi họ trải qua một quá trình suy nghĩ rằng sẽ trở thành thành viên của Hội Thánh khi đã tăng trưởng niềm tin với Kinh Thánh và khát khao tăng trưởng để có một mối quan hệ tương tự với Chúa Giê-su như mối quan hệ mà họ đã nhìn thấy ở bạn và các Cơ Đốc Nhân là bạn bè của bạn. Một vài bước trước khi họ được biến đổi có thể như sau:

1. Sự nhóm họp này tốt đấy.

2. Tôi thích thực tế là những người này cũng chỉ là con người nhưng không biết sao lại nhiệt tình khác thường.

3. Chúa Giê-su đã tạo sự khác biệt trong đời sống của họ.
4. Tôi băn khoăn liệu Chúa Giê-su có thể tạo ra sự khác biệt như thế trong đời sống của tôi không.
5. Tôi thích sự khích lệ mà tôi nhận được ở đây để theo đuổi một mối quan hệ với Chúa Giê-su.
6. Tôi cảm thấy được chấp nhận và thậm chí là được yêu thương.
7. Kinh Thánh không phải là không thể hiểu được.
8. Kinh Thánh nói đến những điều quan trọng.
9. Điều mà Kinh Thánh nói về cuộc sống phù hợp với kinh nghiệm của tôi.

3. Chinh Phục Họ Cho Đấng Christ

Một khi bạn đã dẫn bạn mình bắt đầu tham gia nhóm của bạn, thông thường không khó để dẫn dắt anh ấy hay cô ấy có một mối quan hệ cá nhân với Chúa Giê-su Christ. Đôi khi bạn có thể sử dụng sự thôi thúc của sự nhóm họp cầu nguyện để dẫn cuộc nói chuyện đến những vấn đề thuộc linh. Trong những tình huống như thế tôi đã nói những điều như:

- “Bạn có nhận biết rằng Đức Chúa Trời yêu thương bạn nhiều như thế nào không?”
- “Đức Chúa Trời đã nói với bạn điều gì trong suốt cuộc gặp mặt tối nay?”
- “Khi diễn giả nói về cõi đời đời, bạn cảm thấy như thế nào?”
- “Nếu bạn chết trên đường về nhà tối nay, bạn có chắc rằng bạn sẽ ở với Đức Chúa Trời trên thiên đàng không?”
- “Tôi có thể chỉ cho bạn điều mà Kinh Thánh nói về việc bắt đầu một mối quan hệ đời đời với Đức Chúa Trời không?”
- “Liệu tôi có thể kể với bạn tôi đã trao cuộc đời mình cho Chúa như thế nào không?”
- “Liệu tôi có thể chia sẻ với bạn cách thức của Kinh Thánh để đến với mối tương giao với Đức Chúa Trời không?”

Khi nhóm của Thom Rainer mời hơn 300 người không đi nhà thờ, họ rất ngạc nhiên khi thấy rằng có quá ít những người không đi nhà thờ đã từng được ai đó chia sẻ với họ về việc làm thế nào để trở thành một Cơ Đốc Nhân.⁹ Lý do mà hầu hết các Cơ Đốc Nhân không dẫn bất kỳ ai đến với Đấng Christ không phải bởi vì những người chưa tin Chúa không quan tâm nhiều mà bởi

các Cơ Đốc Nhân chưa từng bước ra khỏi vùng an toàn của mình và nói với họ làm thế nào để trở thành một Cơ Đốc Nhân. Nếu bạn thực sự quan tâm về những người hư mất bạn phải kết bạn với họ, bạn sẽ đến được một điểm trong quá trình khi đó sẽ là có lỗi nếu bạn giữ im lặng.

Giúp Họ Băng Qua Vạch Đích Của Đức Tin

Sau khi đã nuôi dưỡng mối quan hệ; và sau khi đã chinh phục được người hư mất cho chính mình và cho Hội Thánh; sau khi đã chia sẻ Tin Lành về sự chết, sự chôn và sự sống lại của Chúa Giê-su vì tội lỗi của họ, tôi cố gắng chinh phục họ cho Đấng Christ. Ở điểm này tôi thường thường hỏi một người hư mất rằng: “Có lý do nào tốt hơn để bạn không đặt lòng tin nơi Chúa Giê-su ngay bây giờ không?”

Khi Đức Thánh Linh vận hành một cách mạnh mẽ, người hư mất sẽ thường trả lời là “Không. Không có lý do gì.”

Sau đó tôi nói “Tại sao bạn không trao cuộc đời mình cho Chúa Giê-su ngay lúc này? Nếu bạn muốn tôi có thể cầu nguyện lớn tiếng tổng kết lại những gì chúng ta đang bàn đến. Hãy cùng nhắm mắt lại và sau đó tôi sẽ cầu nguyện lớn tiếng chậm rãi. Nếu như lời cầu nguyện đó bày tỏ ao ước thầm kín trong lòng bạn, bạn có thể lặp lại mỗi đoạn sau khi tôi nói.”

Vào lúc này hầu hết mọi người sẽ nuốt ực, và nói “Được.”

Sau đó tôi cầu nguyện giống với lời cầu nguyện ở bên dưới, tạm dừng sau mỗi đoạn để họ nói theo. Dĩ nhiên, thông thường nếu bạn có nhiều cuộc nói chuyện với người đó về Phúc Âm, họ sẽ biết điều mà họ muốn nói với Đức Chúa Trời mà không cần sự giúp đỡ của bạn.

Kính lạy Đức Chúa Trời,

Con nhận mình là kẻ có tội.

Con nhận rằng con không đáng được hưởng sự sống đời đời.

Con tin rằng Đức Chúa Giê-su chưa hề phạm tội.

Con tin rằng Ngài chết để đền tội cho tội lỗi của chính con.

Ngay lúc này đây con kêu cầu Chúa Giê-su trở thành Chúa và là Đấng Cứu Thế của đời con.

Con chọn và trao toàn bộ cuộc đời con để theo Ngài như là Vua của đời sống con.

Kể từ lúc này trở đi, con sẽ cố gắng làm theo mọi điều Ngài yêu cầu con.

Cám ơn Ngài vì đã ban cho con sự sống đời đời.

A-men

Nếu như bạn đọc lời cầu nguyện này cẩn thận bạn sẽ nhận thấy rằng lời cầu nguyện đó có bốn yếu tố chìa khóa. Chúng được gọi là các yếu tố ABC của sự cứu chuộc. Tôi được đặc ân dẫn dắt hàng trăm người đến với mối tương giao với Chúa Giê-su để được cứu chuộc linh hồn, và thay đổi đời sống bằng cách thông qua lời cầu nguyện đơn giản này.

Kính lạy Đức Chúa Trời,

Con **nhận (admit)** mình là kẻ có tội. Con **nhận (admit)** rằng con không đáng được hưởng sự sống đời đời.

Con **tin (believe)** rằng Đức Chúa Giê-su chưa hề phạm tội. Con **tin (believe)** rằng Ngài chết để đền tội cho tội lỗi của chính con.

Ngay lúc này đây con **kêu cầu (call)** Chúa Giê-su trở thành Chúa và là Đấng Cứu Thế của đời con. Con chọn và **trao (commit)** toàn bộ cuộc đời con để theo Ngài như là Vua của đời sống con.

Kể từ lúc này, với sự giúp đỡ của Đức Chúa Trời, con sẽ **làm (do)** mọi điều mà Ngài yêu cầu.

-Truyền Bá Phúc Âm Là-

1. Nắm giữ mạng sống của con người cho Đức Chúa Trời.
2. Thắng một vài cuộc chiến về chiến lược để Chúa Giê-su có thể thắng cả trận chiến.
3. Xây dựng một mối quan hệ với những người hư mất.
4. Noi theo gương của Chúa Giê-su khi Ngài rời khỏi vùng an toàn của Ngài để xây dựng nên một chiếc cầu cứu chuộc giữa chúng ta và Cha.
5. Chinh phục linh hồn.
6. Thông thường là kết quả của ba chiến thắng.

-Câu Gốc Chìa Khóa-

“Kết quả của người công bình giống như cây sự sống; Người khôn ngoan có tài được linh hồn người ta.” (Châm Ngôn 11:30)

-Trích Dẫn Hay-

Nhìn chung, dòng dõi này sẽ không được chinh phục đem về cho Đấng Christ và được đưa vào Hội Thánh bởi một vài chiến dịch hay là những diễn giả lỗi lạc, mà là nhờ có một mối quan hệ chất lượng đã được xây dựng với họ bởi một người theo Chúa đích thực.

-Tim Elmore¹⁰

Những Ghi Chú

1. H. Robinson được trích dẫn trong J. C. Aldrich, *Life-Style Evangelism* (Portland, OR: Multnomah Press, 1981), 11.
2. E. Towns, *Winning the Winnable: Friendship Evangelism* (Lynchburg, VA: Church Leadership Institute, 1986), 6.
3. Ibid., 6
4. Theo W. C. Arn trong *How to Reach the Unchurched Families in Your Community* (Monrovia, CA: Church Growth, n.d.), 75-90 phần trăm những người đến nhà thờ bởi vì là bạn bè hoặc họ hàng. E. Towns đưa ra con số khoảng 86% những người đến thăm nhà thờ là vì bạn bè hoặc họ hàng: Towns, *Winning the Winnable*, 5.
5. T. Rainer, *The Unchurched Next Door* (Grand Rapids, MI: Zondervan, 2003), 28.
6. J. Peterson, *Living Proof* (Colorado Springs, CO: NavPress, 1989), 150.
7. Ibid., 151.
8. Rainer, *The Unchurched Next Door*, 24-25.
9. Ibid., 26.
10. Trích dẫn của T. Elmore trong “*Spiritual Trends and Changing Values in Colleges*,” một bài thuyết trình ở trường đại học Liberty cho ban lãnh đạo sinh viên, tháng Tám 2006

24. Truyền Bá Phúc Âm Là...

Tiếp Cận Mọi Người Nhờ Những Mỗi Quan Hệ

Nếu mọi tín hữu đều liên lạc được với những vòng tròn đồng tâm của anh ấy hay cô ấy thì cả thế giới có thể được dẫn đến với Đấng Christ.

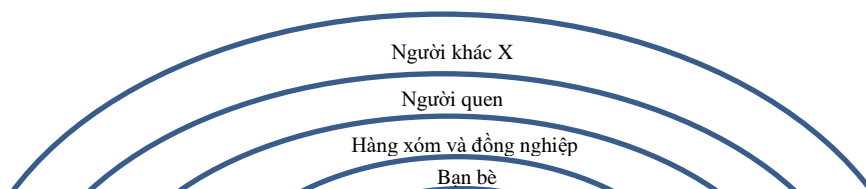
-Claude King¹

Những Vòng Tròn Đồng Tâm Của Mỗi Quan Hệ

Oscar Thompson làm Mục Sư khoảng hai mươi năm trước khi làm giảng viên trường Thần Học Báp-tít Tây Nam ở Fort Worth, Texas, làm giáo sư dạy truyền bá Phúc Âm. Trước khi chết vì bệnh ung thư năm 1980, Oscar đã để lại một kho báu của sự khôn ngoan, ít nhất là ở thể thô để dành cho những người như chúng ta xung phong chia sẻ Phúc Âm và dạy dỗ muôn dân trở thành môn đồ. Ngay sau cái chết của Thompson, vợ ông là Carolyn, đã sưu tập lại những bản thảo viết tay và xuất bản cuốn sách Những Vòng Tròn Đồng Tâm Của Mỗi Quan Hệ.² Năm 1999 Claude King và Carolyn cùng nhau làm việc để chỉnh sửa và phát triển bản gốc của cuốn sách.

Khái niệm của Thompson về truyền bá Phúc Âm nhờ mỗi quan hệ là một cách hữu ích để hiểu và giải thích về việc làm thế nào mà Đức Chúa Trời tiếp cận với mọi người bằng Phúc Âm thông qua những mối quan hệ. Đơn giản là hãy đặt, “Ngài muốn yêu thế giới của bạn thông qua bạn và muốn đưa nó đến với Ngài”³

Biểu đồ bên dưới sẽ chỉ ra phạm vi của các mối quan hệ trong cuộc sống của chúng ta. Mỗi vòng tròn từ trung tâm tượng trưng cho một mối quan hệ xa hơn một chút.

Gia Đình

Đó Là Những Người Bạn Biết

Là những Cơ Đốc Nhân, mỗi chúng ta sẽ ở vòng tròn số 1: “Bản thân.” Chúng ta bị vây quanh bởi những người mà chúng ta có thể gây ảnh hưởng với sứ điệp của Đấng Christ. Những người này nằm trong bất kỳ vòng tròn nào trong số sáu vòng tròn bao quanh chúng ta.

Vòng tròn gần nhất với chúng ta chính là “Gia đình” trong vòng tròn thứ hai, tiếp theo sau là “Những người họ hàng” của chúng ta ở trong vòng tròn thứ ba, và “Những bạn bè” của chúng ta ở trong vòng tròn thứ tư. “Nếu mối quan hệ của chúng ta với Đấng Christ là đích thực,” Thompson nói, “chúng ta sẽ muốn chia sẻ về Tin Lành Đấng Christ với những người thân thiết nhất.” Vòng tròn thứ năm bao gồm “Những người hàng xóm và đồng nghiệp” theo sau đó là “Những người quen” trong vòng tròn thứ sáu. Vòng tròn ở xa nhất, vòng tròn thứ bảy tượng trưng cho những người lạ mà tác giả nói là Người X.

Cách tiếp cận của Thompson tập trung vào dự định ban đầu là khuyến khích Cơ Đốc Nhân chủ định tìm kiếm “Người X,” Thompson đã quan sát được những hiện tượng phi thường rất rõ ràng. Thông thường những người trong các lớp học của ông tiếp cận những người ở trong ba vòng tròn đầu tiên trước –gia đình, bạn bè và hàng xóm. Ông đã quan sát được rằng việc này,

“Chỉ diễn ra khi con dân Chúa được dẫn dắt chia sẻ Phúc Âm với những người gần gũi nhất.”⁴
Ông tìm ra rằng chúng ta tiếp cận mọi người thông qua những mối quan hệ.

Môn Đồ Hóa

Khái niệm quan trọng thứ hai mà Thompson nhấn mạnh là nhắm đến việc giải thích *làm thế nào* để biến những môn đồ đích thực từ những cá nhân nằm trong những vòng tròn ảnh hưởng. Quá trình này có 7 bước:

Bước 1: Phục Hồi Mối Quan Hệ Với Đức Chúa Trời, Chính Mình Và Với Người Khác

Thompson nói: “Một người không bao giờ có thể dẫn dắt một người khác thân thiết gần gũi với Chúa hơn cả chính họ. Truyền bá Phúc Âm phải tràn từ một đời sống thực sự yêu mến Chúa sâu sắc.”⁵

Bước đầu tiên của việc môn đồ hóa nhấn mạnh tầm quan trọng then chốt của các mối quan hệ. Thompson tin rằng từ quan trọng nhất trong ngôn ngữ Tiếng Anh chính là *mối quan hệ* - thậm chí quan trọng hơn cả tình yêu bởi vì *tình yêu* sẽ bị ngăn trở nếu không có mối quan hệ. Nếu như tình yêu là đoàn tàu thì ông nói, “mối quan hệ chính là đường ray.” Đối với Thompson, truyền bá Phúc Âm phải đi theo đường ray của những mối quan hệ. Ông nói rằng truyền bá Phúc Âm có tính quan hệ cao nhất.

Chúng ta có thể luôn liên tưởng những thời điểm khủng hoảng hay là lúc vui vẻ với tình trạng mối quan hệ của chúng ta. Những tình huống khủng hoảng như ly dị, sự ghét bỏ của gia đình hay bạn bè, sự chia rẽ trong các Hội Thánh, hay là những sự cộng tác buôn bán thất bại sẽ làm tổn hại mối quan hệ. Trên một phạm vi lớn hơn, sự gãy đổ những mối quan hệ có thể đưa đến hậu quả là chiến tranh và sự chết. Những mối quan hệ tốt lành hoặc đã được phục hồi đưa đến những tác dụng ngược lại – hôn nhân và gia đình hạnh phúc, những thương vụ và chức vụ thành công và quan hệ đồng minh bền vững giữa các quốc gia.

Mối quan hệ quan trọng nhất và là điều mà chúng ta cần phải phục hồi đầu tiên đó là mối quan hệ của chúng ta với Đức Chúa Trời. Chúng ta phải đến với Đức Chúa Trời theo điều kiện của Ngài, khiến Ngài trở thành Chúa của đời sống chúng ta, và nhận món quà của sự cứu rỗi. Khi làm vậy nếu chúng ta bất tuân theo sự hướng dẫn của Ngài, chúng ta cần phải ăn năn cầu xin sự tha thứ của Đức Chúa Trời. I Giăng 1:9 hứa với các tín hữu rằng Đức Chúa Trời sẽ không giữ con giận mà lại khao khát phục hồi mối thông công với con cái của Ngài.

Một khi chúng ta đã phục hồi mối quan hệ với Đức Chúa Trời rồi, chúng ta cần phải kiểm tra lại mối quan hệ của chúng ta với người khác và phục hồi chúng nếu cần. Không ai có thể phục hồi mối quan hệ với Đức Chúa Trời mà lại vẫn bị tổn thương bởi những mối quan hệ gãy đổ. Ma-thi-ơ 5:23-24 nhắc nhở chúng ta về điều này: “Ấy vậy, nếu khi nào người đem dâng của

lễ nơi bàn thờ, mà nhớ lại anh em có điều gì nghịch cùng mình, thì hãy để của lễ trước bàn thờ, trở về giảng hòa với anh em trước đã; rồi hãy đến dâng của lễ.”

Thompson đã tuyên bố rằng, “làm hòa với người khác sẽ làm cho lòng bạn được tinh sạch để tình yêu thương của Đức Chúa Trời có thể chảy qua đến với người khác xung quanh bạn. Phúc Âm sẽ chảy quanh thông qua những mối quan hệ tốt đẹp.”⁷

Những mối quan hệ này có thể bao gồm những người không được yêu mến, hay là những ai mà chúng ta không thấy thích. Thompson nhắc nhở chúng ta phần việc của ta là phải theo sau ý muốn của Đức Chúa Trời, sẽ đầu phục điều hay lẽ phải để chọn người chúng ta yêu mến.⁸

Bước 2. Xem Xét Những Mối Quan Hệ Của Bạn

Ở bước này các Cơ Đốc Nhân được khuyến khích là phải kiểm tra lại những vòng tròn của các mối quan hệ để có thể nhận ra những cá nhân đang cần tình yêu thương và sự cứu rỗi của Đấng Christ. Nếu chúng ta không xem xét, chúng ta có thể không nhận ra bao nhiêu người mà Đức Chúa Trời đã đặt vào trong tầm với của chúng ta. Một khi chúng ta bắt đầu nhận ra những cá nhân này, chúng ta sẽ thu thập thông tin cơ bản mà chúng sẽ hướng dẫn cho cả những lời cầu nguyện và những nỗ lực để đến với họ.

Bước 3. Làm Việc Cùng Với Đức Chúa Trời Thông Qua Sự Cầu Nguyện

Sự cầu nguyện không chỉ là một bài tập làm nóng trước khi bạn làm những công việc thuộc linh mà còn là sự thông công mật thiết với một Đức Chúa Trời chí thánh, là Đấng ao ước chúng ta dành thời gian cầu nguyện thường xuyên và thân thiết với Ngài. Thông qua những thì giờ cầu nguyện mật thiết đó, bạn sẽ nhận được sự khôn ngoan và nhận thức rõ những cơ hội để môn đồ hóa. Theo Thompson, cộng tác với Đức Chúa Trời thông qua lời cầu nguyện sẽ dạy bạn cầu nguyện rằng, “Đức Chúa Trời sắp đặt những tình huống trong cuộc sống của người khác để thu hút họ đến với chính Ngài và Con Ngài là Chúa Giê-su Christ ... Bạn sẽ cầu nguyện về những người đó trong lúc quan sát và nhìn xem Đức Chúa Trời đang làm việc như thế nào trong đời sống của họ. Khi bạn nhận biết được những nhu cầu đó sẽ là lời mời gọi của bạn để tham gia cùng Đức Chúa Trời và bày tỏ tình yêu của Ngài cho người cần được yêu thương.”⁹

Bước 4. Xây Dựng Những Cầu Nối Quan Hệ Với Mọi Người

Khi bạn cầu nguyện cho những người đang ở trong vòng tròn đồng tâm, bạn sẽ học cách nhận biết những cá nhân chưa được cứu. Đáp lại điều đó bạn nên xây dựng những cầu nối với mọi người mà Đức Chúa Trời đã đặt để trong con đường của bạn. Điều này khiến tình yêu của Đức Chúa Trời chảy tràn qua bạn với mục đích dẫn dắt họ đến với Đấng Christ.

Những cây cầu nối đến với người khác có thể được xây dựng bằng nhiều cách – thông qua những sở thích hay thú vui chung, bằng cách giúp đỡ họ qua những thời điểm khủng hoảng hay chia sẻ những khoảnh khắc hạnh phúc. Đừng phạm sai lầm; xây dựng những cầu nối quan hệ là cách hiệu quả nhất để dẫn người khác đến với Đấng Christ.

Bước 5. Bày Tỏ Tình Yêu Của Đức Chúa Trời Bằng Cách Đáp Ứng Nhu Cầu

Khi bạn bày tỏ tình yêu thương của Đức Chúa Trời với một thế gian cần được yêu thương, việc đó sẽ trở thành một chứng cứ nhìn thấy được rằng Đức Chúa Trời đang hành động trong lòng bạn để yêu thương mọi người. Trong khi đó, Đức Chúa Trời đang vận hành trong những người mà bạn đang cầu nguyện và kết nối với họ, thêm vào đó sẽ cho phép tình yêu thương của Ngài ảnh hưởng đến người khác. Bạn theo nghĩa đen trở thành những ống dẫn của tình yêu thương không dứt của Đức Chúa Trời khi Ngài thu hút những người đang đau đớn đến với Ngài. Cuối cùng, những người ở trong những vòng tròn đồng tâm, “sẽ biết họ sẽ được yêu thương bởi Cha thiên thượng, và họ sẽ bắt đầu ý thức được lời mời gọi của Ngài để trở thành một phần của gia đình Ngài bằng cách được nhận làm con và bởi ân điển cứu chuộc của Con Ngài.”¹⁰

Vào lúc này thật thú vị khi ghi chép lại những sự khám phá của Thom Rainer trong cuốn sách *Hành Trình Bất Ngờ* (*The Unexpected Journey*). Ông đã khám phá ra rằng không kể tới những xuất thân tôn giáo của mọi người (Đạo Hồi, Mọc Môn, Wiccan, Chứng Nhân Giê-hô-va, ...) nhờ đến với Đấng Christ bởi đức tin cá nhân, họ đều có một trải nghiệm nói chung: Tình yêu thương đích thực của Cơ Đốc Nhân, được minh họa thông qua những tín hữu đích thực, là thành phần cấu tạo thu hút nhất trong sự truyền bá Phúc Âm hiệu quả.¹¹ Điều đó mang tính lặp lại: tình yêu thương đích thực của Cơ Đốc Nhân, được minh họa thông qua những tín hữu đích thực, là những thành phần thu hút nhất trong sự truyền bá Phúc Âm hiệu quả.

Bước 6. Môn Đồ Hóa Và Giúp Họ Trưởng Thành

Vào lúc này, sau khi cầu nguyện cho những người chưa tin, làm quen với họ, và bày tỏ tình yêu thương của Đức Chúa Trời với họ, bạn sẽ cần phải đối mặt với họ bằng những tuyên bố của Chúa Giê-su Christ. Một khi chúng ta nhìn mọi người theo cách Đức Chúa Trời nhìn, thì họ là những người bị hư mất nếu không có Đấng Christ, bạn sẽ muốn cầu nguyện nhiều để chia sẻ Tin Lành với họ, và cho họ cơ hội để đầu phục cả lòng họ với Đấng Christ.¹²

Trong bước này Thompson đã vạch ra những trách nhiệm của chúng ta và trách nhiệm của Đức Thánh Linh. Chúng ta là những chứng nhân cho Đấng Christ và chia sẻ về đức tin của mình. Vai trò của Đức Thánh Linh là cáo trách tội lỗi của họ và bày tỏ cho họ lẽ thật của Phúc Âm. Sau đó nếu họ chọn đầu phục Đấng Christ, chúng ta (và các Cơ Đốc Nhân khác) cần giúp họ để phát triển một mối quan hệ cá nhân với Chúa Giê-su Christ thông qua những lời cầu nguyện không thôi và đọc Lời Ngài.

Bước 7. Giúp Đỡ Những Tân Tín Hữu Trở Thành Môn Đồ

Bước cuối cùng này là sự mở đầu một chu kỳ mới cho các tân tín hữu. Một khi họ trở thành những người theo Đấng Christ, khuyến khích họ xem xét những người khác ở trong vòng tròn đồng tâm của họ. Họ sẽ ngay lập tức bắt đầu cầu nguyện cho họ, phục hồi những mối quan hệ bị gãy đổ, xây dựng những cầu nối quan hệ, và bày tỏ tình yêu của Đức Chúa Trời bằng cách hành động. Mục đích cuối cùng đó là làm nhân rộng truyền bá Phúc Âm thông qua việc đưa dẫn người khác trở thành những môn đồ đích thực.¹³

Có một câu tục ngữ xưa: Cho người khác một con cá và bạn sẽ nuôi anh ấy được một ngày; dạy người ấy câu cá bạn sẽ nuôi anh ấy cả đời (Cho cần câu cá chứ không cho con cá). Phương pháp đầu tiên là phép cộng; phương pháp thứ hai minh họa sự tăng lên theo cấp số nhân. Tương tự như vậy có thể áp dụng điều này để xây vương quốc của Đức Chúa Trời. Chúng ta có thể dẫn ai đó đến với Đấng Christ và cộng thêm được một cá nhân vào vương quốc. Hoặc là chúng ta có thể đưa dẫn mọi người đến với Đấng Christ, dạy họ cách rao truyền và kết quả là lũy thừa nhân.

Phương pháp của Đức Chúa Trời vừa phù hợp với Kinh Thánh vừa có hiệu quả. Kết cuộc, đó chính là bản chất của Đại Mạng Lệnh!

“Đức Chúa Giê-su đến gần, phán cùng môn đồ như vậy: Hết cả quyền phép ở trên trời và dưới đất đã giao cho ta. Vậy, hãy đi dạy dỗ muôn dân, hãy nhân danh Đức Cha, Đức Con, và Đức Thánh Linh mà làm phép báp-têm cho họ, và dạy họ giữ hết cả mọi điều mà ta đã truyền cho các ngươi. Và này, ta thường ở cùng các ngươi luôn cho đến tận thế” (Ma-thi-ơ 28:18-20).

Xây Dựng Mối Quan Hệ Bê Trong

Truyền bá Phúc Âm sống nhờ những mối quan hệ có chủ đích. Tôi nhớ lại đã từng kết hợp với Hiệp Hội Billy Graham trong chiến dịch năm 1999 ở Indianapolis, bang Indiana. Trong một buổi huấn luyện, các nhóm đã chia sẻ rằng sau nhiều thập kỷ dẫn dắt các sự kiện truyền bá Phúc Âm trên toàn thế giới, không kể tới việc chuẩn bị, yếu tố quan trọng nhất để đảm bảo sự thành công đó là những mối quan hệ có chủ đích! Không có những lính bộ binh là Cơ Đốc Nhân dẫn đường bằng cách thúc đẩy những mối quan hệ, cầu nguyện, chia sẻ về Đấng Christ trong cánh đồng truyền giáo, mang những người bạn tới chiến dịch, và hứa nguyện làm theo, thì những hoạt động khác sẽ có hiệu quả rất ít. Điều cốt yếu đó là trong khi những mối quan hệ có thể khó tìm được trong nền văn hóa đương thời, tuy nhiên dù sao chúng cũng rất cần thiết!

Cộng Đồng Sống Theo Kinh Thánh

Một trong những yêu cầu Chúa Giê-su giao phó cho những người theo Ngài đó là phải yêu thương người khác. Ngài phán với họ rằng, bằng cách yêu thương người khác họ sẽ thu hút

những người vẫn chưa theo Ngài. “Nếu các người yêu nhau, thì ấy là tại điều đó mà thiên hạ sẽ nhận biết các người là môn đồ ta.” (Giăng 13:35)

Truyền bá Phúc Âm là tấm gương sống động của một cộng đồng sống theo Kinh Thánh. Nhu cầu của cộng đồng sống theo Kinh Thánh đích thực là rất lớn trong một Hội Thánh hiện đại. Mọi người muốn được chấp nhận, được yêu thương, chứ không phải là bị chỉ trích và lên án, đặc biệt là bởi những người có nhiệm vụ là phải đại diện cho các lý tưởng Cơ Đốc. Bạn có thể nhớ những giai điệu của một bài hát cũ trong chương trình TV Cheers (tạm dịch Chúc Sức Khỏe!) “Đôi khi bạn muốn đi đến một nơi mà mọi người đều biết tên bạn.” Nếu điều đó đúng trong một quán Bar hư cấu trong TV thì nó chắc chắn đúng khi liên tưởng tới Hội Thánh và quá trình truyền bá Phúc Âm.

Quá Trình Lâu Dài Của Sự Nhân Lên

Truyền bá Phúc Âm là một quá trình lâu dài của sự nhân lên. Phúc Âm không bao giờ được định nghĩa là sống xa rời mọi người. Trong khi đức tin của một người là của cá nhân người đó thì đức tin đó không có nghĩa là chỉ của riêng họ mà thôi. Cơ Đốc Giáo là một quá trình sống động của sự nhân lên được chứng tỏ bởi một thực tế là các tín hữu đã tuyên bố phải có một mối quan hệ với Đấng Cứu Thế hằng sống, là Chúa Giê-su Christ. Là một phần thân thể của Đấng Christ, các Cơ Đốc Nhân được mong là sẽ nhân lên đức tin của họ một cách tự nhiên như thân thể của một người gìn giữ được sức khỏe là nhờ các tế bào nhân đôi tự nhiên.

-Truyền Bá Phúc Âm Là ...

1. Có tính chất quan hệ cực kỳ quan trọng.
2. Hiệp tác với Đức Chúa Trời để đưa Phúc Âm đến với mọi người thông qua các mối quan hệ.
3. Tiếp cận các vòng tròn đồng tâm của bạn với sự ảnh hưởng của Phúc Âm.

-Câu Kinh Thánh Chìa Khóa-

“Nếu các người yêu nhau, thì ấy là tại điều đó mà thiên hạ sẽ nhận biết các người là môn đồ ta.”
(Giăng 13:35)

-Những Trích Dẫn Hay-

Tôi tin rằng từ quan trọng nhất trong ngôn ngữ Tiếng Anh, ngoài các danh từ riêng là mối quan hệ... Điều thỏa mãn những khao khát sâu kín nhất trong thâm tâm của bạn là mối quan hệ với một ai đó ... Đức Chúa Trời muốn bày tỏ bản tính của Ngài thông qua đời sống của một Cơ Đốc Nhân ... Ngài làm điều này bởi tình yêu thương bày tỏ thông qua bạn trong những mối quan hệ với người khác.

-Oscar Thompson¹⁴

-Sự Áp Dụng-

1. Lên một danh sách những người nằm trong những vòng tròn đồng tâm của bạn là những người chưa biết đến Chúa Giê-su Christ là Chúa Cứu Thế của riêng cá nhân họ. Gồm có ít nhất một người trong các vòng tròn sau:

- Vòng tròn số 2: Gia Đình
- Vòng tròn số 3: Họ Hàng
- Vòng tròn số 4: Bạn bè
- Vòng tròn số 5: Hàng xóm và đồng nghiệp (Công việc, trường học, nhóm cộng đồng...)
- Vòng tròn số 6: Người quen

2. Hãy cầu nguyện cho những cá nhân trong danh sách của bạn và cầu xin Đức Chúa Trời tạo ra những tình huống trong đời sống của họ để thu hút họ đến với Con Ngài.

3. Tìm những cách để xây một cây cầu đến với những người trên danh sách của bạn bằng cách minh họa tình yêu của Đức Chúa Trời.

4. Cầu xin Đức Chúa Trời cho bạn nhận biết được mọi mối quan hệ đang gãy đổ hoặc cần sự chú ý. Cầu nguyện cho sự làm hòa.

5. Hãy tìm cách để trở nên nhạy bén hơn đối với những người chưa phải là Cơ Đốc Nhân (Người X) trong cuộc đời bạn. Bắt đầu mỗi ngày bằng cách cầu xin Đức Chúa Trời đem ai đó vào cuộc đời bạn là những người cần một Cơ Đốc Nhân làm chứng cho họ.

Những Ghi Chú

1. W. O. Thompson Jr., C. King, và C. T. Ritzmann, Witness to the World (Nashville, TN: Life Way, 2008), 5.

2. O. W. Thompson Jr., Concentric Circles of Concern: Seven Stages for Making Disciples (Nashville: B&H, 1999), 20.

3. Ibid.,9.

4. Ibid.,2.

5. Thompson, et al., Witness to the World, 9.

6. Ibid.,

7. Ibid.,8.
8. Ibid.
9. Ibid., 31.
10. Ibid., 32.
11. T. Rainer, *The Unexpected Journey* (Grand Rapids, MI: Zondervan, 2005).
12. Thompson, *Concentric Circles of Concern*, 33.
13. Ibid., 35.
14. Ibid., 8.

25. Truyền Bá Phúc Âm Là ...

Lang Thang Có Mục Đích

“Chúng Ta Có Thể Làm Điều Đó Không?”

Gần đây tôi được mời tham gia một bữa ăn sáng hàng năm của cánh đàn ông ở một Hội Thánh miền quê ở vùng ngoại ô Virginia. Đúng như bạn suy nghĩ, họ phục vụ yến mạch thô, bánh qui tự làm, nước sốt xúc xích, trứng bác (trứng chung), cùng nhiều thịt heo béo ngậy, khoai tây chiên, bánh kếp, bánh quế, cà phê đặc, và ngon nhất trong các món đó là mút dâu làm lạnh! Cứ nghĩ về những món đó là tôi đói bụng.

Sau khi cùng ăn với họ những bữa ăn ngon đó, những người đàn ông hỏi tôi liệu tôi có hài lòng với những nỗ lực của họ không. Dĩ nhiên là phản hồi của tôi rất tích cực. Tôi đã dùng những từ như là *hấp dẫn* và *huyền thoại*. Tôi thậm chí còn gợi ý rằng họ nên mở một nhà hàng riêng!

Tuy nhiên, phản hồi tiếp theo của tôi chỉ được đáp lại bằng một tiếng thở dài tập thể của những người đàn ông. Rất cuộc, chúng tôi đang ở miền quê; chắc phải có một hệ thống nhà hàng ăn nhanh Hardee ở đâu đó. Không nghi ngờ gì nữa, sự khẳng định của những người đàn ông về nghi ngờ của tôi là đúng, họ đã ăn hầu hết các buổi sáng với một nhóm bạn.

Sau đó tôi hỏi họ những người bạn của họ có lẽ đang ăn sáng vào sáng Chúa Nhật đó ở đâu. Họ không chắc, vậy nên tôi thách đố họ tưởng tượng ra những khả năng nếu họ mời những bạn bè của họ đến tham gia bữa sáng của cánh đàn ông. Hãy nghĩ về điều này: Họ có thể lang thang ở quán cà phê, ăn ngẫu nhiên những món ăn ngon, theo sau đó là một buổi học nghiên cứu Kinh Thánh nhanh gọn. Ai biết được điều gì sẽ xảy ra?

Phản ứng của nhóm đàn ông đó rất buồn cười. Trong khi trông có vẻ hơi bối rối họ hỏi. “Chúng tôi có thể làm thế không? Bạn thực sự nghĩ rằng các bạn của chúng tôi có thể tham gia một buổi nhóm nhà thờ?”

Tôi không nhịn được cười vang và hét lên cùng lúc. Cuối cùng những người đàn ông đó đã hiểu được viễn cảnh của điều có thể xảy ra khi “lang thang ở quán cà phê” và bày tỏ tình thương với những linh hồn hư mất.

Truyền Bá Phúc Âm Qua Bóng Chuyền

Bóng chuyền bãi biển là một trò giải trí được nhiều người yêu thích cho những ai được may mắn sống ở những vùng có khí hậu ấm. Thực tế, đó là niềm say mê của một người tên là Chris ở độ tuổi 20. Là một Cơ Đốc Nhân mạnh mẽ, ông tin chắc rằng ông có thể hòa trộn sở thích mà ông yêu thích nhất, là bóng chuyền, với cơ hội cho những người khác khi lang thang hay truyền bá Phúc Âm. Vậy nên ông làm cả hai. Ông gọi nó là Câu Lạc Bộ Bóng Chuyền Nửa Đêm.

Khởi đầu rất nhỏ chỉ với một vài người bạn bày tỏ sự thích thú trong tháng đầu tiên. Qua sự truyền miệng, không lâu trước khi câu lạc bộ bóng chuyền trở nên chật như nêm và trở thành một cuộc hội họp hàng tuần thu hút trung bình hơn 40 cầu thủ nhà nghề trẻ tuổi.

Câu lạc bộ họp trong một sân trường của trường đại học địa phương. Một vài người muốn đi lang thang và gặp gỡ những người bạn mới. Những người khác lại thấy đây là một cơ hội để quan tâm người khác bằng cách mời những người bạn đồng nghiệp tham gia cho vui. Hầu hết những người khách không bao giờ hòa nhập với những đám đông nhà thờ khuôn mẫu.

Dần dần Chris và những người khác đến từ câu lạc bộ được chấp nhận vào tiểu văn hóa bãi biển. Điều này cho họ cơ hội gặp gỡ những người mới là những người cùng chia sẻ những sở thích giống nhau. Khi lớn mạnh, Câu Lạc Bộ Bóng Chuyền Nửa Đêm trở thành một cách để hòa nhập những người bạn mới vào một môi trường Cơ Đốc mà không phải e sợ và tạo ra áp lực gia nhập vào Hội Thánh.

Cứ vào mỗi đêm Thứ Năm tại sân trường, họ được chào đón bởi những cầu thủ nhà nghề trẻ tuổi là những người yêu thích bóng chuyền và yêu Chúa. Điều đó mở đầu cho một cách để những người bạn chơi bóng và đi lang thang suốt tuần trở thành một cánh đồng truyền giáo được thúc đẩy bằng thể thao. Khẩu hiệu của câu lạc bộ sớm trở thành “Luôn luôn hành động như Chúa Giê-su ... bởi vì bạn không bao giờ biết ai đang xem đâu!”

Câu lạc bộ này tiếp tục lớn mạnh được những sinh viên đại học địa phương ưu tiên lựa chọn vào mỗi đêm thứ Năm như một cơ hội để thư giãn một môi trường an toàn nhưng cũng đầy cạnh tranh. Không lâu sau những sân bóng rổ cũng trở thành một nơi của tình bạn hữu trong khi những người khác chơi những trò chơi như là four square (Bốn góc vuông: Một trò chơi với bóng có bốn người chơi trên bốn ô vuông) hoặc là đem chó tới chạy và chơi cùng nhau. Không giống như nhiều nhà thờ khác, những tràng cười –không có chỉ trích và phán xét – trở thành ngôn ngữ của những đêm thứ Năm quanh sân bóng.

Chris và thành viên của Câu Lạc Bộ Bóng Chuyền Nửa Đêm đã tham dự một nhóm những người trưởng thành trẻ tuổi được giao phụ trách buổi thờ phượng tối thứ Năm. Khi thành viên của Câu Lạc Bộ Bóng Chuyền Nửa Đêm mời những người họ gặp vào tối thứ Năm, buổi thờ phượng mỗi tối thứ Năm có tới hơn 200 người nhóm họp mỗi tuần. Các sân bóng

chuyên và bóng rổ trở thành cơ hội cho các thành viên câu lạc bộ mời những người bạn mới đến và xem điều gì đang diễn ra ở nhà thờ.

Kết quả của việc thêm mục đích vào những chuyến đi lang thang của họ, mà những thành viên của Câu Lạc Bộ Bóng Chuyền Nửa Đêm đã tạo ra sự ảnh hưởng. Một số lớn những sinh viên và những cầu thủ chuyên nghiệp bước đầu làm quen với Cơ Đốc Giáo, tham gia những buổi thờ phượng hàng tuần và dâng cuộc đời của họ cho Đấng Christ.

Bạn Có Thể Làm Được

Đó thực sự là một ý tưởng đơn giản. Hãy dùng một vài điều mà bạn và những người khác có cùng sở thích ví dụ như bóng mềm, bóng chuyền, bóng ném, bô-ling, gôn, hoặc là đi bộ đường dài. Sau đó phỏng theo ý tưởng đi lang thang và thêm vào những mục đích có chủ định.

Tôi đã học được ý tưởng này khi đi học trường thần học. Khi vợ tôi đi siêu thị K-mart, thì tôi thường thường bám theo. Tuy nhiên ý định của tôi không phải là đi mua đồ mà là tìm kiếm những cơ hội để có thể lôi kéo mọi người vào những cuộc nói chuyện về Phúc Âm.

Là một người đam mê các môn thể thao, tôi sẽ đi lang thang quanh các gian hàng bán đồ thể thao để tìm kiếm những cuộc gặp gỡ thiêng liêng. Khi mọi người đi mua các trang thiết bị thể thao, tôi sẽ lắng nghe cẩn thận và chen vào những gợi ý dựa trên những kinh nghiệm trong quá khứ về những món đồ đa dạng. Tôi có nhiều thời gian để chia sẻ về Đấng Christ sau khi đã giới thiệu một cái chày cho môn bóng mềm hoặc là găng tay.

Nghệ có vẻ hơi điên điên phải không? Nhưng không đâu! Sau khi mọi người bày tỏ lòng biết ơn về sự trợ giúp của tôi, theo phép lịch sự họ thường hỏi về câu chuyện của tôi (công việc, gia đình ...). Khi đó thì mối liên kết ban đầu chính là các trang thiết bị thể thao, mục đích của việc đi lang thang để lôi kéo mọi người vào những cuộc nói chuyện về tâm linh. Thông qua sự dẫn dắt của Đức Thánh Linh, đó là bí quyết để nuôi dưỡng một lối sống có chủ đích, do đó tạo ra những cơ hội để chia sẻ câu chuyện của tôi với hy vọng thảo luận về những vấn đề tâm linh.

Kinh Thánh Nói Gì

Trong Giăng 2:1-10 chúng ta thấy Chúa Giê-su ở một trong những nơi bày tỏ rõ nhất tình bạn hữu đó là trong một đám cưới. Khi Ngài chung vui với sự kết hợp của hai người bạn, Ngài tỏ chính mình ở giữa một phép lạ đầu tiên trước công chúng. Ma-ri, mẹ Ngài đã biết khi sự cố xảy ra (hết rượu) và đi tìm sự giúp đỡ. “Cách ba ngày sau, có đám cưới tại thành Ca-na, trong xứ Ga-li-lê, và mẹ Đức Chúa Giê-su có tại đó. Đức Chúa Giê-su cũng được mời đến dự đám với môn đồ Ngài. Vừa khi thiếu rượu, mẹ Đức Chúa Giê-su nói với Ngài rằng: Người ta không có rượu nữa.” (Giăng 2:1-3)

Việc hết rượu đó trở thành một sự cố nghe có vẻ khá lạ với chúng ta. Rút cục thì tại sao việc này lại có thể là một lý do chính đáng của một phép lạ? Thêm vào đó tại sao Chúa Giê-su lại sử dụng sự kiện này để tỏ mình trước công chúng quyền phép của mình là Đấng Mê-si?

Trong thời của Kinh Thánh các đám cưới thậm chí còn quan trọng hơn ngày nay nhiều. Sự kiện này thường kéo dài một tuần hoặc hơn. Nếu như hết rượu trong đám cưới, cô dâu và chú rể sẽ bị bẽ mặt. Chúa Giê-su hiểu rõ điều này theo phong tục của người Do Thái, hơn nữa Ngài đáp lại bằng lòng cảm thông về đám cưới với hy vọng nắm lấy một cơ hội thi hành chức vụ.

“Mẹ Ngài nói với những kẻ hầu bàn rằng: Người biểu chi, hãy vâng theo cả. Và, tại đó có sáu cái ché đá, định dùng về sự rửa sạch cho người Giu-đa, mỗi cái chứa hai ba lạng nước. Đức Chúa Giê-su biểu họ rằng: Hãy đổ nước đầy những ché này; thì họ đổ đầy tới miệng. Ngài bèn phán rằng: Bây giờ hãy múc đi, đem cho kẻ coi tiệc. Họ bèn đem cho. Lúc kẻ coi tiệc ném nước đã biến thành rượu (và, người không biết rượu này đến bởi đâu, còn những kẻ hầu bàn có mức nước thì biết rõ), bèn gọi chàng rể, mà nói rằng: Mọi người đều đãi rượu ngon trước, sau khi người ta uống nhiều rồi, thì kẻ đến rượu vừa vừa. Còn người, người lại giữ rượu ngon đến bây giờ.”
(Giăng 2: 5-10)

Hãy nhớ trong đầu rằng không việc gì là không thể nếu Chúa Giê-su muốn tỏ mình ra giữa công chúng. Ngài quý trọng việc đi lang thang cùng mọi người mà Ngài đến để hầu việc.

Điều tương tự cũng đúng với Chris và bạn bè của anh. Họ không thi hành phép lạ để bày tỏ đức tin của mình, nhưng họ hiểu sức mạnh của việc sử dụng những cơ hội hàng ngày và những sở thích và tạo ra những thời điểm thi hành chức vụ. Nếu Chúa Giê-su có thể sử dụng nước và rượu tại một tiệc cưới thì họ cũng chắc chắn có thể sử dụng một câu lạc bộ bóng chày nửa đêm tại một sân trường đại học.

Khi chúng ta nghiên cứu sâu hơn về câu chuyện của Chúa Giê-su trong Giăng 2, chúng ta thấy rằng Ngài không tham dự đám cưới chỉ để thi hành phép lạ. Thay vào đó Chúa Giê-su đến như một vị khách, như một người bạn. Ngài không ở đó để khoe khoang hay là tỏ vẻ kiêu ngạo để buộc người khác phải tin. Mọi quan tâm duy nhất của Chúa Giê-su đó là làm vinh hiển danh Cha.

Điểm mấu chốt đó là Chúa Giê-su thường xuyên dạy dỗ nhờ vào việc đi lang thang. Ngài không bao giờ né tránh mọi người hay những tình huống vì sợ tổn hại đến danh tiếng của Ngài. Cho dù là tham dự vào đám cưới hay đơn giản là đi lang thang tại một cái giếng của người Sa-ma-ri với một người phụ nữ xấu nét, thì Chúa Giê-su cũng đã trở thành một tấm gương lớn cho những con dân của Ngài theo sau trong cuộc sống hàng ngày của họ. Vấn đề là đừng bao giờ tự thỏa mãn chính mình hay là thích nhận sự chú ý của đám đông thì bắt buộc phải “đi” vào thế gian để nắm bắt những khoảnh khắc thiêng liêng, mà đưa dẫn mọi người trở lại với Ngài!

Đi Lang Thang Có Mục Đích

Có nhiều chìa khóa để khiến việc đi lang thang có mục đích hiệu quả nhất.

1. Sẵn Sàng Có Mặt Khi Bạn Bước Đi Trong Đời Sống Hàng Ngày

Sẵn sàng có mặt nghĩa là bạn luôn luôn trong tư thế canh chừng những cơ hội để làm sáng danh Đấng Christ thông qua việc chăm sóc người khác. Chúa Giê-su đã thực hành điều này trong đời sống hằng ngày của Ngài. Ngài nhận biết và chữa bệnh cho một phụ nữ là người đang bị bệnh mất huyết đã 12 năm nay (Ma-thi-ơ 9:20-22). Ngài dành thời gian cho con trai của một quan thị vệ người đang cần sự chữa lành (Giăng 4:46-54). Ngài nắm bắt cơ hội để chăm lo cho một người bại đang nằm đợi cạnh ao ở Bê-tết-đa.

Tất cả những phép lạ đó đã xảy ra là bởi vì Chúa Giê-su có mặt giữa dân chúng những người Ngài đến để hầu việc. Ngài luôn nhìn thấy nhu cầu của dân chúng. Ngược lại, Chúa Giê-su thấy rõ nhu cầu của cả nhân loại và động lòng thương xót đối với mỗi nhu cầu của từng cá nhân. Nói cách khác, Chúa Giê-su không chỉ đi lang thang một cách tình cờ giữa dân chúng, đúng hơn là Ngài đi lang thang với một mục đích, đó là luôn luôn sẵn sàng có mặt ở cạnh họ.

2. Tìm Kiếm Những Mối Quan Hệ Để Tìm Cách Làm Chứng

Đi lang thang có thể trở thành một hành động có chủ đích của chức vụ dẫn tới truyền bá Phúc Âm khi một người đi bộ trong cuộc sống thường ngày. Một tấm gương tốt cho việc này xảy ra khi Chúa Giê-su gặp Xa-chê (Lu-ca 19:1-10). Cho dù Xa-chê bị xã hội khinh thường vì là một kẻ thu thuế bất lương, Chúa Giê-su vẫn có ý tìm cách xây dựng mối quan hệ. Ngài không bị nhụt chí bởi những lời bình luận tiêu cực từ những người dân địa phương. Kết quả là, cuộc đời của một người đàn ông được biến đổi.

3. Hãy Sẵn Sàng Nắm Lấy Những Khoảnh Khắc Thiêng Liêng.

Bạn chẳng bao giờ biết khi nào thì một khoảnh khắc thiêng liêng diễn ra. Chìa khóa đó là phải sẵn sàng và sẵn lòng đáp ứng. Một tấm gương tốt được ghi lại trong Giăng 6:1-14 khi Chúa Giê-su cho 5,000 người ăn. Trong khi các môn đồ muốn để dân chúng về nhà vì thiếu thức ăn thì Chúa Giê-su lại muốn dạy dỗ các môn đồ làm thế nào để nắm bắt những khoảnh khắc thiêng liêng. Kinh Thánh nói rằng Ngài thử các môn đồ để xem họ phản ứng như thế nào. Khá buồn là các môn đồ quá dễ đoán và cho rằng cơ hội đó là chướng ngại không thể vượt qua. Chúa Giê-su lấy một vài cái bánh và cá từ một đứa bé và nhân chúng lên nhiều lần và cho đám đông ăn “Vây, môn đồ lượm những miếng thừa của năm cái bánh mạch nha, sau khi người ta đã ăn rồi, chứa đầy mười hai giỏ.” (Giăng 6:13 NIV). Sẵn sàng là chìa khóa để nắm lấy những khoảnh khắc thiêng liêng.

4. Hãy Chuẩn Bị Đáp Ứng Những Cơ Hội Thi Hành Chức Vụ

Phao-lô đã viết trong II Ti-mô-thê 2:15 “Hãy chuyên tâm cho được đẹp lòng Đức Chúa Trời như người làm công không chỗ trách được, lấy lòng ngay thẳng giảng dạy lời của lẽ thật.” Nói cách khác nếu bạn có ý định bắt đầu đi lang thang để tìm kiếm những cơ hội truyền bá Phúc Âm, bạn phải được chuẩn bị kỹ lưỡng để sử dụng Lời Chúa hiệu quả và bày tỏ Phúc Âm. Kinh Thánh đã dạy rằng một người thợ xây phải tính toán được phí tổn trước khi theo đuổi một hướng đi trong cuộc đời hay trong chức vụ (Lu-ca 14:28-33). Lấy ví dụ, nếu bạn nhắm đến một khu vực đông người theo Đạo Hồi hoặc là Mọc-môn để chăm sóc, thì phải biết họ tin vào điều gì. Quan trọng hơn nữa, phải biết rõ điều bạn tin và có thể truyền tải nó rõ ràng.

5. Hãy Dạn Dĩ Với Sứ Điệp Của Đấng Christ

Có một điều phải sẵn sàng để chia sẻ về Đấng Christ; đó là cái gì đó hoàn toàn khác biệt khi cơ hội đến. Bạn phải thực sự nhạy cảm với Đức Thánh Linh và dặn dĩ trong sự đáp ứng của mình. Điều này không có nghĩa là bạn cần phải quá hăng hái, hỗn hào hay là huênh hoang mà phải cân nhắc, nhạy bén và kiên định với sứ điệp Phúc Âm. Giống như ví dụ về K-Mart đã được đưa ra ở trên, ý tưởng là không được vờ vập những người đang tin. Bí quyết là phải nhẫn nại và có chủ ý cho đến khi mọi người mở cánh cửa thuộc linh của đời sống họ. Khi việc này xảy đến, hãy dặn dĩ và chia sẻ câu chuyện thuộc linh của bạn sau đó hướng dẫn người đó đến với thập tự.

Việc Đó Có Hiệu Quả!

Đức Chúa Trời đã dạy cho gia đình tôi biết cách làm thế nào để đi lang thang có mục đích và ảnh hưởng đến người khác. Con gái của tôi là Dana yêu thích thể thao, đặc biệt là môn bóng mềm. Trước khi con bé lên 10, con bé rõ ràng là có năng khiếu trở thành một cầu thủ ném bóng thuận tay trái. Khi các huấn luyện viên bắt đầu hỏi liệu con bé có muốn tham gia vào những đội bóng hay đi xa hay không, ban đầu chúng tôi nói không bởi vì chúng tôi không muốn con bé lỡ buổi nhóm hàng tuần vào mùa hè.

Tất cả những việc này đã thay đổi khi chúng tôi dâng khả năng của con bé như một của dâng cho Đức Chúa Trời. Sau nhiều lời cầu nguyện chúng tôi đã quyết định gia đình sẽ sử dụng môn bóng mềm như một cầu nối để truyền bá Phúc Âm. Tôi đã cầu nguyện với đội của Dana trước mỗi trận đấu trong khi vợ tôi là Debbi cung cấp đồ ăn nhanh và TLC (yêu thương chăm sóc) cho các cầu thủ và cha mẹ chúng. Khi đội chơi vào mỗi sáng Chúa Nhật, chúng tôi cũng mở một buổi nghiên cứu Kinh Thánh nhanh gọn cho bất kỳ ai muốn tham dự. Nhiều năm qua đi rất nhiều huấn luyện viên và cầu thủ đáp ứng lời kêu gọi của Đấng Christ. Vô số những người khác được khích lệ và vẫn giữ được tình bạn thân. Đối với một vài người bóng mềm chỉ là một trò chơi. Bằng cách đi lang thang với một mục đích, chúng tôi biến nó trở thành một mục vụ.

Bạn Làm Điều Đó Như Thế Nào

Bạn có thể biến bất kỳ hoạt động nào trở thành thi hành chức vụ truyền bá Phúc Âm. Hãy lên một danh sách những hoạt động mà bạn yêu thích, bất kỳ điều gì từ các môn thể thao cho đến

nghe thủ công. Thử tưởng tượng xem Đức Chúa Trời làm thế nào có thể sử dụng những sở thích hoặc thú vui đó để tôn cao vương quốc của Ngài.

Hãy bắt đầu lang thang ở nhiều nơi với mọi người là những người có chung sở thích. Cầu xin Đức Chúa Trời cho bạn một khái tượng về việc Ngài sẽ sử dụng nó như thế nào. Hãy đi lang thang có chủ đích.

Khi thích hợp hãy hỏi Hội Thánh bạn giúp đỡ. Tuyển thêm những người tình nguyện trong khi lên kế hoạch để thi hành mục vụ đó. Mục vụ đó có thể đến với số đông hoặc chỉ một người trong một thời điểm. Nó sẽ bắt đầu với sự sẵn lòng đầu phục mọi thứ cho Đấng Christ.

-Truyền Bá Phúc Âm...

1. Đi lang thang có mục đích.
2. Hãy sẵn sàng tìm kiếm cơ hội để làm sáng danh Đấng Christ thông qua việc chăm sóc người khác.
3. Nắm bắt những khoảnh khắc thiêng liêng để chia sẻ Phúc Âm.

-Câu Gốc Chìa Khóa-

“Vì nếu người làm thình trong lúc này đây, dân Giu-đa hẳn sẽ được tiếp trợ và giải cứu bởi cách khác, còn người và nhà cha người đều sẽ bị hư mất; song nào ai biết rằng chẳng phải vì cơ cơ hội hiện lúc này mà người được vị hoàng hậu sao?” (Ê-xơ-tê 4:14)

-Những Trích Dẫn Hay-

Sự nhận thức sai lầm của chính tôi về những người không phải là Cơ Đốc Nhân đã làm tôi nhận rõ sai lầm ở một điểm đó là chỉ có những hình thức của sự sống ở bậc thấp nhất trên hành tinh này mới đi lang thang trong những quán Bar ... Đức Chúa Trời đã tỏ cho tôi một tình yêu thương khác, một tình yêu thương mới mở hướng tới mọi người. Đã nhiều năm tôi đã yêu thương người hư mất tuân theo lệnh của Đức Chúa Trời và Lời Ngài. Trong những năm gần đây có gì đó đã thay đổi trong lòng tôi. Tôi cảm thấy rằng tôi đã trưởng thành. Bây giờ tôi không chỉ yêu thương người hư mất mà thậm chí tôi còn thích họ.

-Steve Sjorgen¹

Tuyên bố này được đưa ra sau khi đi lang thang và phục vụ mọi người tại quán Bar địa phương với ý định chia sẻ về Đấng Christ. Sjorgen gặp một người phụ nữ thú vị, người này đã hỏi một câu hỏi, “Ông có nghĩ rằng những người như chúng tôi có phù hợp với nhà thờ của ông hay không?”

Khi một vài nhà lãnh đạo tôn giáo muốn châm chọc Chúa Giê-su bằng những lời lăng mạ ác độc họ có thể gọi lên ... Sau khi suy nghĩ nát óc, họ cuối cùng líu lưỡi “Ngươi ... Ngươi ... Ngươi làm bạn với tội nhân ...” Ngài nhận tội tham dự một đám cưới, đi lang thang cùng kẻ thu thuế không thật thà, nói chuyện với một phụ nữ xấu nét, và hòa mình với đám dân đen ở một khu vực đầy tội lỗi của thành. Động cơ của Ngài rất đơn giản: Chúa Giê-su kết bạn với tội nhân bởi vì họ quan trọng với Cha Ngài!

-Bill Hybels²

Cơ Đốc Giáo không cần phải đơn giản hơn ... Cơ Đốc Giáo được thấy có giá trị vì tình yêu thương và sự quan tâm và hướng tới, dành thời gian cho “những người thiếu những điều này nhất.”

-Chuck Swindoll³

-Sự Áp Dụng-

Bạn có thể bắt đầu đi lang thang ngay hôm nay với ý định xây dựng những mối quan hệ để làm chúng ở đâu không? Khả năng hay là những sở thích mà Chúa ban cho bạn có thể trở thành một mục vụ phát triển nếu như pha trộn giữa mục đích có chủ định và sự định hướng truyền bá Phúc Âm không? Hãy bắt đầu ngay bây giờ bằng cách viết xuống một danh sách những sở thích hay những thú vui của bạn. Trao chúng cho Đức Chúa Trời cùng với thời gian của mình, và hãy sẵn sàng để cuộc đời của bạn được biến đổi!

Những Ghi Chú

1. S. Sjorgen, Conspiracy of Kindness (Ventura, CA: Regal Books, 2003), 98-99.
2. L. and B. Hybels, Rediscovering Church (Grand Rapids, MI: Zondervan, 1995), 169.
3. C. Swindoll, Compassion (Waco, TX: Word Books 1984), 60.

26. Truyền Bá Phúc Âm Là ...

Sống Hóa Thân (Incarnational Living)

Karen và Steve Rogers lái xe qua Sandhills Mobile Home Park mỗi Chúa Nhật trên đường tới nhà thờ. Nơi đó ẩn sau một hàng rào tư nhân chưa được sơn và lung lay sắp đổ. Giống như nhiều Cơ Đốc Nhân, nhà Rogers nhận rõ nhu cầu ở nơi dành cho nhà lưu động (trailer park) bởi vì họ **héo hon** vì nhu cầu của cuộc sống thường ngày.

Sandhills Mobile Home Park đã khiến nhà Roger chú ý khi báo địa phương đưa tin một câu chuyện về cảnh sát đã phá tan một nhóm buôn lậu ma túy được điều hành qua bãi đỗ xe dành cho nhà lưu động. Sau cùng khi đã nhận biết về cộng đồng nhỏ bé này, họ bắt đầu cầu nguyện cho cơ hội thi hành mục vụ ở đây. Từng lúc từng hồi, Đức Chúa Trời bắt đầu kêu gọi Roger xâm nhập vào cộng đồng này với tình yêu thương và sứ điệp về Đấng Christ. Họ khám phá ra rằng khu vực này nổi tiếng với buôn lậu ma túy, rượu, án phảm khiêu dâm, và bạo lực gia đình và các loại tội ác khác.

Dù vậy, nhà Rogers vẫn bám vào. Sau một vài tuần Đức Chúa Trời ban cho họ một tình yêu thương mãnh liệt với những người ở trong cộng đồng khép kín này. Họ không còn lái xe đi ngang và bỏ qua tiếng kêu khóc của những gia đình đang đau khổ. Họ càng đến thăm nhiều thì Đức Chúa Trời càng cho họ thấy được khả năng phải ở lại và phục vụ.

Sau một vài sự lo lắng ban đầu, nhà thờ của họ bắt đầu đến thăm cộng đồng đó và mời những cư dân ở đó đến Trường Chúa Nhật và thờ phượng. Họ thậm chí còn cung cấp phương tiện di chuyển miễn phí. Tuy nhiên sau ba Chúa Nhật không có sự đáp ứng, Hội Thánh đành bỏ dở dự án. Mặc dù việc này làm họ nản lòng, nhưng Đức Chúa Trời đã soi sáng cho nhà Rogers vào một đêm trong khi nhóm cầu nguyện lễ bái. Họ khám phá ra một lẽ thật sâu sắc: “Vậy, hãy đi dạy dỗ muôn dân, hãy nhân danh Đức Cha, Đức Con, và Đức Thánh Linh mà làm phép báp-têm cho họ, và dạy họ giữ hết cả mọi điều mà ta đã truyền cho các ngươi. Và này, ta thường ở cùng các ngươi luôn cho đến tận thế.” (Ma-thi-ơ 28:19-20)

“Chúng ta đã hiểu ngược điều đó” họ tuyên bố. “Chúng ta đã yêu cầu họ đến nhà thờ với chúng ta trong khi Đại Mạng Lệnh không nói là ‘đến’ mà là ‘đi’ ...dạy dỗ muôn dân!”

Suy nghĩ mang tính cách mạng này đã thay đổi cách tiếp cận của họ trở thành một phong cách sống mới mẽ thu hút cộng đồng đó. Trong khi họ tiếp tục mời gọi mọi người đến nhà thờ, trọng tâm của họ là thay đổi để xây dựng mối quan hệ với những người ở trong cộng đồng Sandhills. Nhà Rogers cố gắng hiểu cuộc sống ở đây với cái nhìn của những cư dân địa phương.

Dần dần nhà Rogers, cùng với hai gia đình khác từ nhà thờ thuê một nhà lưu động ở trong cộng đồng để làm việc như một trung tâm để thi hành mục vụ. Sau khi phát triển lòng tin và những mối quan hệ sâu sắc hơn với những cư dân ở đó, công tác mục vụ ở đó bắt đầu được nhân lên. Không lâu sau công tác mục vụ ở khu nhà lưu động bắt đầu khởi xướng một câu lạc bộ trẻ em, thức ăn miễn phí, quần áo cho những người thất nghiệp, trợ giúp những bà mẹ đơn thân tuổi teen, và hàng tuần đến thăm những gia đình có thành viên bị bỏ tù trong cộng đồng. Kết quả là, Nhà Nguyễn Đức Tin Sandhills đã được hình thành trong căn phòng khách nhỏ xíu của trung tâm thi hành mục vụ.¹

Ra Đi

Những câu chuyện giống như vậy có thể được nhân lên không đếm xuể trên khắp Bắc Mỹ. Ví dụ, một bà mẹ ru rú xó nhà thuộc tầng lớp trung lưu của cộng đồng Trung Tây sử dụng trình độ hiểu biết về khoa học ở trường đại học của mình để trợ giúp những đứa trẻ hàng xóm để hoàn thành những bài học khó ở trường. Bà cung cấp dịch vụ chăm trẻ miễn phí, đồ ăn vặt, và những bữa ăn sau đó chia sẻ đơn giản những mẫu tin ngắn gọn về Phúc Âm dần dần kết quả là có nhiều hàng xóm đến với Đấng Christ.

Một gia đình khác ở trong một cộng đồng thuộc tầng lớp thượng lưu ở vùng Đông Nam Hoa Kỳ tiếp cận một người mẹ mới ly dị. Họ thiết lập tình hàng xóm để cung cấp sự ổn định cần thiết cho những đứa con của cô bằng cách trợ giúp việc chăm sóc trẻ hàng ngày khi người mẹ buộc phải quay lại nơi làm việc. Người mẹ và những đứa con của cô đã đầu phục Đấng Christ.

Giống như Chúa Giê-su chúng ta phải sẵn lòng ra đi. Chúng ta phải học cách sống như Chúa Giê-su. Nhưng thậm chí còn quan trọng hơn nữa là chúng ta trở nên giống như Chúa Giê-su cho một thế gian đang đau đớn.

Sống Một Cuộc Sống Hóa Thân

Thần học nói đến sự hiện thân của Chúa Giê-su Christ miêu tả Đức Chúa Trời hóa thân làm con người bằng xương bằng thịt. Điều đó được trình bày ngắn gọn trong Phúc Âm của Giăng: “Ngôi Lời đã trở nên xác thịt, ở giữa chúng ta, đầy ơn và lẽ thật; chúng ta đã ngắm xem sự vinh hiển của Ngài, thật như vinh hiển của Con một đến từ nơi Cha” (Giăng 1:14 *The Message*).

Chúa Giê-su là Con của Đức Chúa Trời lấy thân xác của con người để Ngài có thể chỉ cho chúng ta thấy Đức Chúa Trời giống như con người gần gũi và thân thiết. Nhưng Ngài không chỉ đơn giản là bỏ đi sự vinh hiển của Đức Chúa Trời để xuống làm một người trong số chúng ta;

Ngài thậm chí còn bước xuống thấp hơn và trở thành đầy tớ của chúng ta! “Song trong các người không như vậy; trái lại, hễ ai muốn làm lớn trong các người, thì sẽ làm đầy tớ; còn ai trong các người muốn làm đầu, thì sẽ làm tôi mọi mọi người. Vì Con người đã đến không phải để người ta hầu việc mình, song để hầu việc người ta, và phó sự sống mình làm giá chuộc cho nhiều người.” (Mác 10:43-45).

Vì một Cơ Đốc Nhân sống một lẽ sống hóa thân là phải giống như Chúa Giê-su để tỏ mình ra với người hư mất và khiêm nhường hầu việc họ. Phao-lô nói chúng ta rằng đời sống hầu việc khiêm nhường là đời sống đáng được trông mong dành cho những Cơ Đốc Nhân vâng lời. “Hãy có đồng một tâm tình như Đấng Christ đã có, Ngài vốn có hình Đức Chúa Trời, song chẳng coi sự bình đẳng mình với Đức Chúa Trời là sự nên nắm giữ; chính Ngài đã tự bỏ mình đi, lấy hình tôi tớ và trở nên giống như loài người” (Phi-líp 2:5-7).

Để sống một đời sống hóa thân không chỉ yêu cầu phải đầu phục hoàn toàn theo lời của Đấng Christ mà còn phải làm theo những hành động của Ngài nữa. Bất chấp mọi hoàn cảnh mà thế gian đưa đến như là những chướng ngại vật cho đức tin của chúng ta chúng ta phải luôn luôn phó những hành động và thái độ của mình dưới quyền tể trị của Đấng Christ.

Điều cốt yếu của lẽ sống này là phải lấy đức tin bao bọc lấy xác thịt trong đời sống hằng ngày! Đặc biệt là, hãy sống với đức tin đích thực trong mọi hoàn cảnh.

Nguyện Xin Đấng Christ Được Sáng Danh Qua Sự Đau Đớn Của Tôi!

Tôi nhớ tới một cựu giáo sư thần học người được chẩn đoán là bị ung thư tuyến tiền liệt ở độ tuổi 50. Căn bệnh đó rõ ràng rành rành là bệnh ung thư kháng lại hóa trị và sẽ lấy đi cuộc sống của ông trong vài tháng, ông không chấp nhận trở nên cay đắng và tức giận với Đức Chúa Trời. Việc làm chứng trên đất của ông bao gồm nhiều câu chuyện về việc ông vui sướng ra sao khi sống những ngày cuối cùng bằng cách chia sẻ đức tin với mọi người là những người có liên quan đến thế giới của ông. Các y tá, bác sĩ và hộ lý đã làm chứng về tình yêu thương tuyệt vời của ông với Đấng Christ và với họ. Bạn không thể nhin cười được tại lễ tang của ông khi con trai ông trích dẫn lại một trong những lời cuối cùng của ông. “Tôi có thể sắp ra đi” ông nói “nhưng tôi muốn đem theo mọi linh hồn mà tôi có thể đem theo ... Nguyện xin Đấng Christ được sáng danh qua sự đau đớn của tôi!”

Ở Trong DNA Của Chúng Ta

Như chúng ta đã từng đề cập ở chương 12, Phúc Âm của Giăng có ghi lại lời miêu tả về cuộc gặp của Chúa Giê-su với một người Pha-ri-si tên là Ni-cô-đem, một quan cai trị được nhiều người kính trọng của người Do Thái. Ông đến với Chúa Giê-su vào ban đêm vì tò mò để thảo luận những vấn đề về đức tin. Đã ba lần Chúa Giê-su bảo với Ni-cô-đem rằng ông phải được sanh lại.

“Đức Chúa Giê-su cất tiếng đáp rằng: Quả thật, quả thật, ta nói cùng ngươi, nếu một người chẳng sanh lại, thì không thể thấy được nước Đức Chúa Trời.” (Giăng 3:3)

“Đức Chúa Giê-su đáp rằng: Quả thật, quả thật, ta nói cùng ngươi, nếu một người chẳng nhờ nước và Thánh Linh mà sanh, thì không được vào nước Đức Chúa Trời. Hễ chi sanh bởi xác thịt là xác thịt; hễ chi sanh bởi Thánh Linh là thần.” (Giăng 3:5-6)

“Chớ lấy làm lạ về điều ta đã nói với ngươi: Các ngươi phải sanh lại.” (Giăng 3:7)

Sự so sánh đối chiếu của Chúa Giê-su giữa sự sanh ra tự nhiên bởi xác thịt và được “sanh bởi Thánh Linh” có sự phân nhánh (has eternal ramifications) về việc làm thế nào mà chúng ta có thể giải nghĩa quá trình cứu chuộc và làm thế nào chúng ta có thể sống một cuộc sống mới trong thế gian. Nói cách khác, đời sống Cơ Đốc Nhân thậm chí còn đơn giản hơn nhiều là phải giao phó chính mình cho một loạt những quy luật. Thông qua sự sanh mới chúng ta được ao ước là sẽ đại diện cho Đấng Christ như thể Ngài đang đứng ở chỗ chúng ta.

Cũng như sự so sánh này so sánh sự sanh vật lý với sự sanh thuộc linh, chúng ta cũng có thể làm tương tự để hiểu về cuộc sống hóa thân mà nhờ đó chúng ta được gọi là những Cơ Đốc Nhân. Tất cả chúng ta đem theo những nét đặc trưng cố định được truyền lại thông qua DNA vật lý. Ý nghĩa về thuộc linh cũng đúng như vậy. Khi chúng ta được sanh lại trong Đấng Christ, chúng ta trở thành những người nhận DNA thuộc linh của Ngài. Vì thế, chúng ta phải sống theo cách của Đấng Christ trong những hành động, thái độ, lời nói và việc làm của mình.

Nói một cách khác, tôi không thể chịu được việc tôi thấp về chiều cao, tóc bạc sớm, và hói đầu dần dần. Tất cả những điều đó đều được di truyền qua DNA của cha mẹ tôi. Cũng theo cách tương tự, tình yêu và lòng thương xót luôn tuôn tràn mà Đấng Christ đã minh họa cho mọi người sẽ tuôn chảy tự nhiên qua những mạch máu thuộc linh và trở nên rõ ràng với thế gian. Vì Ngài quan tâm đến những người hư mất mà bằng chứng là Ngài chịu chết trên thập tự, chúng ta phải hóa thân để làm những điều tương tự trong đời sống hàng ngày của mình.

Những Nguyên Tắc Của Sống Hóa Thân

1. Đời Sống Hóa Thân Là Một Cách Để Bày Tỏ Sự Sanh Ra Mới Của Chúng Ta

Bởi chúng ta được sanh lại làm các Cơ Đốc Nhân mang hình ảnh của Đấng Christ và trở thành thành viên đích thực của gia đình Ngài, chúng ta được ban cho một bản tính tự nhiên mới. Bản tính tự nhiên mới đó chính là DNA thuộc linh của chúng ta, đó là bản tính của Đấng Christ được bày tỏ thông qua những ước muốn và quan điểm mới của chúng ta. Sự biểu lộ của DNA thuộc linh đó đặc biệt đúng khi nhắc đến truyền bá Phúc Âm và ao ước đến với người hư mất. Ý muốn của Đức Chúa Trời đó là tất cả mọi người đến với Ngài trong mối quan hệ cá nhân (II Phi-e-rơ 3:9; II Ti-mô-thê 2:3-6). Vì thế chúng ta cũng phải ao ước được Đức Chúa Trời sử dụng trong

chương trình này. Nói cách khác phải luôn luôn có nét tương đồng giữa Đấng Christ với con dân của Ngài!

2. Những Kẻ Theo Đấng Christ Phải Là Hóa Thân Của Phúc Âm Mà Họ Rao Giảng

Steve Sjogren tác giả của cuốn Conspiracy of Kindness (tạm dịch Âm Mưu Tử Tế), khi nói đến sự ra đi của chúng ta đến với người hư mất đã đặt một câu hỏi “Làm thế nào bạn nhìn thấy họ?” Ông đã trả lời bằng cách trình bày những cách thiếu hiệu quả để các Cơ Đốc Nhân có thể xem xét và phản hồi với người hư mất.

Tránh Né. Nhiều Cơ Đốc Nhân sẵn sàng chọn cách tránh né người chưa được cứu. Đây là một cách đối phó giả dối. Nếu những Cơ Đốc Nhân chưa từng gặp người chưa được cứu, họ cảm thấy không có trách nhiệm với tình trạng về sự sống đời đời của người đó. Đây có vẻ như là cách tiếp cận phổ biến nhất.²

Tràn Lan (Pervade). Được trang bị một cuốn Kinh Thánh quá khổ và bực diển thuyết ngoài phố, những người này thích những thông điệp mang tính chỉ trích hơn là bày tỏ lòng thương xót. Và kết quả là cuộc đối thoại lành mạnh thường bị tể trên bàn thờ của những giáo điều luật lệ.

Giả Mạo. Nhiều người tự xưng là tín hữu giả mạo làm các Cơ Đốc Nhân với một chút ít hiểu biết làm thế nào để những hành vi đạo đức giả của họ sẽ gây tổn hại đến vương quốc của Đức Chúa Trời. Mọi người sẽ không tin vào lẽ thật của Đấng Christ cho tới khi lẽ thật đó được minh họa qua đời sống của những tín hữu đích thực.

Nước Chanh. Trong thời đại của chủ nghĩa khoan dung và đa nguyên, một số lượng lớn người đi nhà thờ chọn sử dụng cách tiếp cận kiểu nước chanh. Đó là, không nói về tội lỗi của cá nhân hay là tính duy nhất của Đấng Christ trong sự cứu chuộc vì sợ làm mất lòng ai đó. Giữ mọi thứ ngọt ngào và tươi mát, giống như một cốc nước chanh lạnh trong ngày nắng nóng.

Xâm Chiếm. Giải pháp của Sjogren đó là “xâm chiếm” toàn xã hội thông qua cuộc sống hóa thân. Việc này kết hợp sự truyền bá Phúc Âm cá nhân có chủ đích với tâm tình của một đầy tớ đích thực giống Đấng Christ. Là hóa thân của Phúc Âm chúng ta trở nên tay và chân của Đấng Christ nhờ đó lấy đức tin của chúng ta bọc lấy xác thịt trong cuộc sống hàng ngày.³

3. Những Kẻ Theo Đấng Christ Phải Là Những Người Đại Diện Cho Công Bằng Xã Hội Và Sự Biến Đổi Tâm Linh.

Tình yêu thương của Đức Chúa Trời dành cho nhân loại đau thương gồm có cả phạm vi cá nhân và phạm vi xã hội. Các Cơ Đốc Nhân phải đương đầu với những quan điểm tội lỗi và định kiến xã hội áp bức loài người. Thiếu công bằng trong xã hội là một sự sỉ nhục đối với Đức Chúa Trời.

Chúa Giê-su rao giảng Phúc Âm cho những tầng lớp bị áp bức và bị thiệt thòi như là những người thiếu số, những người tàn tật, những người làm công là dân di cư, và người nghèo. Ngài cũng tìm cách thay đổi định kiến xã hội và những thái độ phân biệt đối xử và chúng biến những tạo vật của Ngài trở nên mất tính người. Hãy chú ý Ê-sai 58:6-12 trong phiên bản *The Message*:

“Sự kiêng ăn mà ta chọn lựa, há chẳng phải là bẻ những xiềng hung ác, mở những trói của ách, thả cho kẻ bị ức hiếp được tự do, bẻ gãy mọi ách, hay sao? Há chẳng phải là chia bánh cho kẻ đói, đem những kẻ nghèo khổ đã bị đuổi đi về nhà mình, khi thấy kẻ trần truồng thì mặc cho, và chớ hề trở trối những kẻ cốt nhục mình, hay sao?”

Bấy giờ sự sáng người sẽ hùng lên như sự ban mai, người sẽ được chữa lành lập tức; sự công bình người đi trước mặt người, sự vinh hiển của Đức Giê-hô-va sẽ gìn giữ sau người. Bấy giờ người cầu, Đức Giê-hô-va sẽ ứng; người kêu, Ngài sẽ phán rằng: Có ta đây! Nếu người cất bỏ cái ách khỏi giữa người, không chỉ tay và không nói bậy; nếu người mở lòng cho kẻ đói, và làm no kẻ khốn khổ, thì sự sáng người sẽ sáng ra trong tối tăm, và sự tối tăm người sẽ như ban trưa. Đức Giê-hô-va sẽ cứ dắt đưa người; làm cho người no lòng giữa nơi khô hạn lớn; làm cho cứng mạnh các xương người, người sẽ như vườn năng tưới, như nước suối chẳng hề khô vậy. Những kẻ ra từ người sẽ dựng lại nơi đổ nát ngày xưa; người sẽ lập lại các nền của nhiều đời trước. Người ta sẽ xưng người là Kẻ tu bỏ sự hư hoại, và Kẻ sửa đường lại cho người ở.”

Chúa Giê-su là bậc thầy thách thức lại những thái độ định kiến vào thời của Ngài. Tuy nhiên, các Cơ Đốc Nhân phải nhận ra được sứ điệp chính yếu của Ngài đó là chuộc tội cho nhân loại để trở thành một Đấng Cứu Thế yêu thương mọi người. Những tín hữu phải luôn luôn để tâm đến công bằng xã hội và đáp ứng nhu cầu nhưng đừng bao giờ loại trừ việc yêu thương mọi người ra ngoài việc rao giảng Phúc Âm bằng lời nói.⁴

4. Những Người Theo Chúa Phải Yêu Thương Mọi Người Bao Gồm Cả Những Người Bị Xã Hội Ruồng Bỏ

Trong cuốn sách *Fresh Wind Fresh Fire* (tạm dịch *Làn Gió Mới, Ngọn Lửa Mới*) Jim Cymbala, Mục Sư của Đền Thánh Brooklyn ở thành phố New York, đã chia sẻ về một cuộc gặp gỡ mà ông đã gặp vào đêm lễ Phục Sinh với một người đàn ông vô gia cư tên là David. Ấn tượng đầu tiên của ông về người đàn ông này đó là người đó chỉ muốn tiền. Chẳng bao lâu sau ông rất ngạc nhiên. Cymbala nhớ lại:

Khi anh ấy đến gần, tôi thấy rằng hai răng trước của anh đã mất. Nhưng ấn tượng hơn là mùi từ người anh – là sự trộn lẫn của rượu, nước tiểu, mồ hôi và rác đã khiến tôi gần như ngạt thở. Tôi đã gặp nhiều người sống lang thang nhưng đây là mùi hôi thối nồng nặc nhất mà tôi từng gặp. Do bản năng tôi phải quay đầu nghiêng sang một bên để hít vào và quay lại phía anh ấy để thở ra.

Tôi hỏi tên anh.

“David” anh ấy trả lời nhẹ nhàng.

“Anh sống vô gia cư được bao lâu rồi, David?”

“Sáu năm.”

“Đêm qua anh ngủ ở đâu?”

“Trong một cái xe tải bỏ hoang.”

Tôi nghe đã đủ và muốn thoát khỏi chuyện này thật nhanh. Tôi với tay lấy cái kẹp tiền trong túi sau.

Vào lúc đó David xua tay trước mặt tôi và nói “Không, ông không hiểu –Tôi không muốn xin tiền ông. Tôi sẽ chết dần chết mòn. Tôi chỉ muốn có Chúa Giê-su mà cô gái tóc đỏ đó kể.”

Tôi đã do dự, sau đó nhắm mắt lại. Lạy Chúa, xin tha thứ cho con, tôi đã cầu xin như vậy. Tôi cảm thấy mình thật dơ bẩn và rẻ tiền. Tôi, một Mục Sư giảng Phúc Âm ... Tôi chỉ đơn giản là muốn thoát khỏi anh ấy, trong khi anh ấy thét lên cần sự giúp đỡ của Đấng Christ mà tôi vừa giảng. Tôi nuốt xuống khó khăn và tình yêu thương của Đức Chúa Trời bao phủ linh hồn tôi ...

Và cái mùi đó ... tôi không biết phải giải thích sao nữa. Nó làm tôi gần phát ốm, nhưng bây giờ nó lại trở thành một hương thơm tuyệt vời đối với tôi ... Chúa dường như nói với tôi vào thời điểm đó, Jim, nếu con và vợ con có bất kỳ giá trị gì với ta, nếu con có bất kỳ mục đích nào trong công tác Ta –thì đó là cái mùi này. Đó là mùi của thế gian mà Ta đã chết vì nó.⁵

Chúa Giê-su rõ ràng đã có một nơi đặc biệt trong lòng Ngài để dành cho những người bị xã hội ruồng bỏ, xa lánh mà không quan tâm đến địa vị kinh tế xã hội của họ. Chúng ta cũng nên làm như vậy.

-Câu Gốc Chìa Khóa-

“Ngài cũng phán với người mời Ngài rằng: Khi người đãi bữa trưa hoặc bữa tối, đừng mời bạn hữu, anh em, bà con và láng giềng giàu, e rằng họ cũng mời lại mà trả cho người chẳng. Song khi người đãi tiệc, hãy mời những kẻ nghèo khó, tàn tật, què, đui, thì người sẽ được phước, vì họ không có thể trả lại cho người; đến kỳ kẻ công bình sống lại, người sẽ được trả.” (Lu-ca 14:12-14)

“Bởi con người đã đến tìm và cứu kẻ bị mất.” (Lu-ca 19:10)

-Trích Dẫn Hay-

Nhu cầu của con người là cò súng kích hoạt lời kêu gọi của Đức Chúa Trời nói chúng ta ra đi hầu việc nếu như chúng ta có lòng nghe và đáp ứng.

-Albert L. Meiburg, Được Kêu Gọi Hầu Việc⁶

Những Ghi Chú:

1. *His Heart, Our Hands* (Alpharetta, GA: North American Mission Board, 2000), 1.
2. “Evade”, “Pervade,” and “Invade” của S. Sjogren, Servant Evangelism Meeting, May 16, 1995, tổ chức tại Hội Thánh Vineyard Community, Cincinnati, OH.
3. Ibid.
4. *His Heart, Our Hands*, 3.
5. J. Cymbala and D. Merrill, *Fresh Wind Fresh Fire* (Grand Rapids, MI, Zondervan, 1997) 142-43. Được sử dụng dưới sự cho phép của nhà xuất bản Zondervan xuất hiện trong cuốn *His Heart, Our Hands*, 4-5.
6. A. L. Meiburg, *Called To Minister* (Nashville: Convention Press, 1968), 39.

27. Truyền Bá Phúc Âm Là Trở Thành Sự Thay Đổi Mà Bạn Muốn Thấy Trong Thế Gian

Bạn phải là sự thay đổi mà bạn muốn thấy trong thế gian.

-Mohandas Gandhi

Những Người Ở Tuổi Thanh Tráng Chính Là Sự Thay Đổi

Một nhóm những người trong độ tuổi thanh tráng (20 – 30 tuổi) và những sinh viên tốt nghiệp ở Lynchburg, Virginia, tự gọi họ là “Nhóm Cuộc Sống.” Họ muốn tạo ra sự khác biệt. Gần đây hơn một tá những người trẻ trưởng thành đến từ Nhóm Cuộc Sống họp nhau lại vào một ngày mưa lạnh để tháo dỡ trần nhà, phá vỡ những bức vách ngăn, và dọn dẹp một cái sân đầy rác và mảnh vỡ sau nhiều năm bị bỏ hoang. Sau hàng giờ lao động, họ chia sẻ về Đấng Christ với người chủ nhà đang khen ngợi họ. Bà rất vui khi tìm được những người quan tâm đến những người khác trong lúc cần kíp.

Khi bà nói về sức khỏe đang suy yếu và trải nghiệm cận kề cái chết, cánh cửa đã được mở ra để chia sẻ về Phúc Âm. Dần dần một trong những người trẻ tuổi hỏi bà “Nếu bà chết thì sau đó bà trải qua cõi đời đời ở đâu?” Nhóm đã nhanh chóng thay đổi từ một nhóm hoạt động nhân đạo trở thành một nhóm những nhà truyền bá Phúc Âm chu đáo. Mặc dù người phụ nữ biết rằng nhóm này đến từ một Hội Thánh địa phương, bà giờ đã hiểu mối quan hệ giữa lòng thương xót chân thành của họ về sức khỏe của bà và sứ điệp yêu thương của Đấng Christ và thập tự.

Loại mục vụ này đang có hiệu quả phá vỡ những bức tường ngăn trở giữa những cộng đồng ở mọi nơi. Những người vô gia cư được cho ăn, và những tù nhân được nhận tình yêu thương từ những vị khách cam kết chia sẻ Phúc Âm bằng cả lời nói và hành động. Các cộng đồng của chúng ta đầy những người đang đau đớn, đặc biệt là trong thời kỳ suy thoái tài chính. Chúng ta có thể tạo ra sự khác biệt nếu chúng ta hiểu rõ người hàng xóm của mình, người mà chúng ta đang làm việc cùng, và bất kỳ ai ở ngoài vùng an toàn của các Cơ Đốc Nhân như chúng ta.

Cây Thiên Sứ

Cứ mỗi dịp lễ Giáng Sinh hàng ngàn nhà thờ và các cửa hàng kinh doanh địa phương lại gom góp những món quà dành cho trẻ em có cha mẹ ngồi tù thông qua một mục vụ của Thông Công Nhà Tù được gọi là “Cây Thiên Sứ” (www.pfm.org). Một Hội Thánh thường tham gia vào Cây Thiên Sứ đã quyết định làm thêm điều gì đó cho những đứa trẻ. Thay vì chỉ thu gom những món quà từ các thành viên trong nhà thờ và gia đình họ, nhóm thông công địa phương này còn đưa một nhóm những tình nguyện viên cùng tạo ra một bầu không khí như lễ hội cho những đứa trẻ đang bị thiệt thòi. Những thành viên của nhà thờ tổ chức những sự kiện đặc biệt dành cho ngày lễ hội này.

Những đứa trẻ được đưa tới một địa điểm nơi chúng có thể chơi những trò chơi, được vẽ mặt, ném bóng rổ, ăn nhiều bánh kẹo. Chúng cũng được nhận quà Giáng Sinh theo yêu cầu. Bằng cách này, Hội Thánh đã có thể cá nhân hóa tình yêu thương của họ dành cho trẻ em, bố mẹ nuôi, và cha mẹ đang ở trong tù của chúng. Việc đó như thể Chúa Giê-su đang vào trong tù thực sự và ôm hôn mọi người trên đường của Ngài!

Mục Vụ Sau Siêu Bão Katrina

Vào tháng 8 năm 2005 siêu bão Katrina hình thành ở Đại Tây Dương đi qua Bahamas và đổ bộ vào phía Nam bang Florida gây ra thiệt hại và chết chóc. Sau khi đi vào vịnh Mexico và được tăng cường sức mạnh, bão Katrina tràn vào đông nam bang Louisiana và xé toạc mọi thứ trên đường đi của nó cho tới trung tâm bang Texas. Cho đến lúc bão tan có 1,836 người đã chết trong trận bão và trong những trận lụt do ảnh hưởng của bão, biến siêu bão Katrina trở thành một trong những cơn bão giết chết nhiều người nhất trong lịch sử. Katrina là thảm họa tự nhiên lớn nhất trong lịch sử của Hoa Kỳ gây thiệt hại trên 100 tỷ USD. Nơi bị thiệt hại nghiêm trọng nhất về tính mạng và tài sản là ở thành phố New Orleans, bang Louisiana.

Một nhân viên cứu trợ thiên tai đến từ bang Ohio kể một câu chuyện về một người đàn ông và gia đình mình bị buộc phải rời bỏ chỗ ở vì siêu bão. Người đàn ông đó là một cư dân lâu năm ở khu vực New Orleans, bị buộc phải chạy trốn khỏi New Orleans giống như hàng ngàn người khác. Ông và gia đình đóng gói một số tài sản còn sót lại và di chuyển tới phía bắc bang Louisiana.

Ở đó người này được chào đón bởi nhóm thi hành mục vụ của Hội Cứu Trợ Thảm Họa Bấp-tít Nam Phương cung cấp những bữa ăn nóng hổi, quần áo, tắm rửa, và cả những tiện nghi khác. Chính phủ cung cấp chỗ ở cho gia đình của ông trong một cái xe kéo nhỏ.

Trong những ngày tháng ở đây, gia đình ông được một nhân viên cứu trợ thảm họa mời tham dự một buổi học Kinh Thánh vào buổi tối. Người đàn ông này và gia đình không quen với việc đi lễ và thừa nhận rằng họ hiếm khi đi nhà thờ. Tuy vậy, bởi tình yêu thương đích thực mà họ đã được chứng kiến thông qua mục vụ cứu trợ thảm họa thiên tai nên họ đã đi. Nhiều tuần sau đó, ông và cả gia đình ông dâng cuộc đời họ cho Đấng Christ. Người cha sau đó đã tuyên bố và được trích dẫn lại “Tôi biết là nghe có vẻ điên điên nhưng tôi ngợi khen Chúa vì siêu bão Katrina

... Nếu không có trận bão đó tôi chẳng bao giờ gặp được Đấng Christ ... Tôi đã mất mọi tài sản vật chất có giá trị nhưng lại được bù lại gấp bội phần!”

“Bạn Phải Là Các Thiên Sứ”

Những trận bão kinh hoàng tàn phá một cộng đồng ngoại thành Akron, bang Ohio. Những đội sử dụng cưa máy và cung cấp thức ăn được triển khai từ các nhà thờ địa phương đến thị trấn nhỏ để trợ giúp những cư dân. Các đội này bỏ ra nhiều tuần để giúp đỡ dọn dẹp và cung cấp các bữa ăn. Những nhân viên làm mục vụ này đã đi trên những đường phố đảm bảo đáp ứng nhu cầu về vật lý và thuộc linh và cư dân của cộng đồng được khích lệ. Không lâu sau trước khi các cư dân bắt đầu hỏi những câu hỏi để mở cánh cửa Phúc Âm. Có trường hợp một người đàn ông thẳng thừng đưa ra lời bình “Nhà thờ Thiên Chúa Giáo của tôi chẳng làm gì để giúp tôi trong lúc tôi cần. Mọi người chính xác là ai thế? Các bạn phải là những thiên sứ được Đức Chúa Trời sai xuống!”²

Biến Đức Tin Thành Hành Động

Bằng cách đưa mục vụ vào hành động, truyền bá Phúc Âm trở thành một sản phẩm phụ tự nhiên sinh ra. Hãy xem xét các kỹ năng. Ai đó với các kỹ năng làm mộc có thể sửa đổi bếp cho một bà mẹ đơn thân hoặc đóng một cái dúc thoải cho xe lăn, sửa tường gạch, hoặc sơn một căn nhà cho người già cả. Một kế toán có thể bỏ thời gian của anh ấy hay cô ấy để giúp đỡ những công nhân đang sống chật vật tiền từ khai thuế thường niên. Một giáo viên có thể mở những lớp dạy toán hoặc phụ đạo khoa học tự nhiên miễn phí. Các giáo viên thể dục ở trường có thể hướng dẫn những kỳ trại thể thao cho những người hàng xóm có thu nhập thấp. Những thành viên của nhà thờ có thể tình nguyện dạy Tiếng Anh miễn phí như là mở một lớp học ngôn ngữ thứ hai hoặc đưa đón miễn phí những người cần đến cửa hàng rau quả hoặc đi gặp bác sĩ. Nếu như bạn muốn được sử dụng các cơ hội là vô tận.

Hãy xem một nhà thờ nhỏ đã đáp ứng lại nhu cầu khi cộng đồng họ bị hơn 30 cm tuyết và băng đá bao phủ. Khi mất điện những người đàn ông tụ họp nhau lại với cưa máy và giúp đỡ miễn phí các công ty địa phương trong việc dọn dẹp cây đổ. Trong khi những người khác thì đòi phí quá cao để giúp kéo xe bị kẹt trong tuyết, thì những thành viên của nhà thờ lấy những xe tải có hệ dẫn động bốn bánh và kéo những chiếc xe ra khỏi đống tuyết miễn phí!

Chìa khóa cho mục vụ truyền bá Phúc Âm đó là hiểu về cộng đồng của bạn và tìm cách sử dụng những tài nguyên và tài năng để đáp ứng các nhu cầu và xây dựng mối quan hệ. Kết quả cuối cùng là thay đổi đời sống ở cả bên trong nhà thờ và bên ngoài cộng đồng!

“Bạn Đã Làm Điều Đó Với Tôi”

Trong Ma-thi-ơ 25:31-46, Chúa Giê-su đã phán về sự phán xét trong tương lai dành cho nhân loại, về việc phân tách kẻ bị rửa sạch và người công bình. Đoạn này thường được sử dụng tại

những lán trại của những người vô gia cư và bằng phân công mục vụ để nhắc nhở các tín hữu về việc đến với thế gian thông qua mục vụ là làm vinh hiển danh Đấng Christ. Ngài tuyên bố:

Bấy giờ, vua sẽ phán cùng những kẻ ở bên hữu rằng: Hỡi các người được Cha ta ban phước, hãy đến mà nhận lấy nước thiên đàng đã sẵn sẵn cho các người từ khi dựng nên trời đất. Vì ta đói, các người đã cho ta ăn; ta khát, các người đã cho ta uống; ta là khách lạ, các người tiếp rước ta; ta trần truồng, các người mặc cho ta; ta đau, các người thăm ta; ta bị tù, các người viếng ta. Lúc ấy, người công bình sẽ thưa rằng: Lạy Chúa, khi nào chúng tôi đã thấy Chúa đói, mà cho ăn; hoặc khát, mà cho uống? Lại khi nào chúng tôi đã thấy Chúa là khách lạ mà tiếp rước; hoặc trần truồng mà mặc cho? Hay là khi nào chúng tôi đã thấy Chúa đau, hoặc bị tù, mà đi thăm viếng Chúa? Vua sẽ trả lời rằng: Quả thật, ta nói cùng các người, hễ các người đã làm việc đó cho một người trong những người rất hèn mọn này của anh em ta, ấy là đã làm cho chính mình ta vậy. (Ma-thi-ơ 25 :34-40)

Hãy chú ý năm từ cuối cùng trong đoạn này. “Đã làm cho chính mình ta vậy” (You did it to Me.) Khi họ cho người đói ăn, lấy quần áo cho người nghèo túng, chăm sóc cho người ốm và thăm viếng tù nhân tức là họ đang phục vụ Chúa Giê-su! Người công bình không biết họ đã làm những việc này cho Chúa. Thay vào đó, đây là một nếp sống cho họ ra đi và yêu thương kẻ lân cận mình như lời Chúa phán truyền. Sự khiêm nhường và tử tế của người công bình là một sự phản chiếu trực tiếp về lòng họ dành cho mục vụ và ước muốn yêu thương người khác. Điều này không xa rời trọng tâm của Đức Chúa Trời.

Hãy Làm Điều Đó Với Tình Yêu Thương

Agnes Bojaxhiu dành cuộc đời của bà cho việc chăm sóc người nghèo, người ốm và những trẻ mồ côi, và người sắp chết trong số những người nghèo nhất ở những khu ổ chuột tồi tàn của thành phố Calcutta ở Ấn Độ. Khi bà mở một trường học lộ thiên cho trẻ em khu ổ chuột, bà được nhiều người tình nguyện giúp đỡ. Sự hỗ trợ tài chính đến đúng lúc, bà yêu thương và chăm sóc những người mà không ai sẵn sàng chăm sóc cho họ.

Sau này khi đã nổi tiếng, là Mẹ Tê-rê-sa, bà được trao giải Nobel hòa bình vào năm 1979 “vì những hoạt động cam kết đấu tranh chống lại nghèo đói và khốn cùng.” Không ngạc nhiên, khi bà từ chối bữa tiệc kỉ niệm theo quy định được tặng cho người trúng giải thưởng và xin gửi số tiền 192.000 USD đó cho người nghèo ở Ấn Độ.

Khi nói về điều gì đã khiến bà yêu thương người nghèo, người bệnh và những trẻ mồ côi đi ăn xin, bà luôn nói về tình yêu thương khi cho đi. Tấm gương của bà khiến những lời nói của bà càng mạnh mẽ thêm. Bà nói rằng: “Tình yêu thương mãnh liệt không thể đo đếm được, nó chỉ là hãy ban cho.” Bà cũng nói rằng: “Quan trọng không phải là chúng ta làm được bao nhiêu mà là chúng ta đặt để tình yêu thương vào việc ta làm bao nhiêu. Quan trọng không phải chúng ta cho đi bao nhiêu, mà là chúng ta dành bao nhiêu sự yêu thương để cho đi.”

Khi nói về việc phục vụ những người tầm thường bà nói: “Không phải tất cả chúng ta đều làm được những điều vĩ đại. Nhưng chúng ta có thể làm những điều nhỏ nhất với tình yêu vĩ đại.” Khi được hỏi về việc tại sao bà có thể phục vụ không mệt mỏi, bà đáp: “Tình yêu thương không thể ở yên một chỗ, ở yên một chỗ sẽ không có ý nghĩa. Tình yêu thương phải biến thành hành động và hành động đó chính là phục vụ.”

Trích dẫn yêu thích của tôi đó là một câu của bà khi được hỏi làm thế nào bà có thể yêu thương những người bản thủ, hôi hám, tầm thường, cần sự giúp đỡ. Bà trả lời một cách đơn giản “Mỗi người trong số họ là Chúa Giê-su cải trang.”³

Chẳng Xa Nước Đức Chúa Trời

Một ngày nọ một thầy thông giáo cố gắng lừa gạt Chúa Giê-su bằng cách hỏi Ngài điều răn nào trong tất cả các điều răn là quan trọng nhất. Chúa Giê-su đã trích dẫn trong Cựu Ước khi Ngài đáp lại: “Người phải hết lòng, hết linh hồn, hết trí khôn, hết sức mà kính mến Chúa là Đức Chúa Trời người. Đây là điều thứ hai: Người phải yêu kẻ lân cận như mình. Chẳng có điều răn nào lớn hơn hai điều đó.” (Mác 12:30-31)

Người đàn ông mà Đức Chúa Giê-su đã nói chuyện hiểu lời Ngài. Ông ta hiểu rằng tình yêu thương giá trị hơn mọi của dưng và của lễ thiêu. Chúa Giê-su đã đồng ý. Vậy nên thầy thông giáo nói với Ngài rằng “Thầy thông giáo trả lời rằng: Thừa thầy, thầy nói phải, hợp lý lắm, thật Đức Chúa Trời là có một, ngoài Ngài chẳng có Chúa nào khác nữa; thật phải kính mến Chúa hết lòng, hết trí, hết sức, và yêu kẻ lân cận như mình, ấy là hơn mọi của lễ thiêu cùng hết thảy các của lễ. Đức Chúa Giê-su thấy người trả lời như người khôn, thì phán rằng: Người chẳng cách xa nước Đức Chúa Trời đâu.” (Mác 12:32-34)

Chẳng có của lễ thiêu hoặc truyền thống (đi lễ nhà thờ, dâng phân mười, tham gia nghi lễ tôn giáo, ...) có thể so sánh được với điều răn lớn thứ hai đó là “yêu kẻ lân cận như mình.” Điều này có nghĩa là đáp ứng nhu cầu và tìm cách tham gia vào cuộc sống của những người lân cận mà mình chưa ảnh hưởng tới. Điều răn phải yêu là lời kêu gọi hành động. Khi làm như vậy thì “Người chẳng cách xa nước Đức Chúa Trời đâu.”

Hãy Mở Mắt Ra Đáp Ứng Nhu Cầu Và Chia Sẻ Về Đấng Christ

Chúng ta có thể dễ dàng nhắm mắt với nhu cầu của người khác. Tôi thường thách thức các lớp học của mình tránh xa các máy Ipod của họ, tắt điện thoại, và tự giải phóng mình khỏi Facebook trong 24 giờ để nhìn ngắm thế gian bằng những đôi mắt thông suốt. Một sinh viên, là Kristina đã theo những hướng dẫn và có thể đưa dẫn một người công nhân công trường xây dựng đến với Đấng Christ. Sau đó cô xác nhận “Người này tôi gặp hàng ngày trong cuộc sống của mình, nhưng tôi chưa bao giờ nhận ra cho tới khi tôi có thể nhìn mà không bị xao lãng.”

Một khi chúng ta nhận biết rõ các nhu cầu, chúng ta phải làm điều mà chúng ta có thể để đáp ứng nhu cầu. Có thể đó là nhu cầu về thức ăn, thuốc, hay là công việc nặng. Chìa khóa là hãy sẵn sàng hy sinh thời gian, công sức và tiền bạc.

Một khi chúng ta đã xây dựng được một cây cầu nối đến với trái tim của con người mà chúng ta đang phục vụ, chúng ta cần chia sẻ về Đấng Christ. Đừng do dự chia sẻ những lời chứng và Phúc Âm với những người mà bạn phục vụ. Mọi người thường xuyên mở lòng với những vấn đề thuộc linh khi họ đang bị đau đớn và đang được phục vụ.

-Truyền Bá Phúc Âm Là ...

1. Hãy là sự thay đổi mà bạn muốn thấy trong thế gian.
2. Hãy mở mắt mình để thấy những nhu cầu của người khác.
3. Phục vụ Chúa Giê-su bằng cách cho người đói ăn, cho người nghèo quần áo, chăm sóc người ốm, và thăm các tù nhân.

-Câu Gốc Chìa Khóa-

“Vua sẽ trả lời rằng: Quả thật, ta nói cùng các ngươi, hễ các ngươi đã làm việc đó cho một người trong những người rất hèn mọn này của anh em ta, ấy là đã làm cho chính mình ta vậy.”
(Ma-thi-ơ 25:34-40)

-Những Trích Dẫn Hay-

Mỗi người trong số họ là Chúa Giê-su cải trang.

-Agnès Bojaxhiu, Mẹ Tê-rê-sa⁴

Thông thường chúng ta bị mù. Chúng ta hành động như thể những người xung quanh chúng ta không thực sự là những con người như chúng ta. Nếu chúng ta thấy họ bị chảy máu, chúng ta giả vờ như thể họ không bị đau. Nếu chúng ta thấy họ cô đơn, chúng ta sẽ nói với chính mình rằng họ thích như vậy ... Nhưng Chúa Giê-su muốn chữa lành cái nhìn của chúng ta.

-Rebecca Manley Pippert⁵

Khi không có sự thương xót định hướng cho hành động, thì đó là dấu hiệu của lời nói linh tinh có gì đó sai về thuộc linh.

-Bill Hybels⁶

-Sự Áp Dụng-

1. Hãy bỏ ra ít nhất 30 phút để cầu nguyện và nghiên cứu nhiều cách khác nhau để biến mục vụ thành hành động ngay lập tức trong đời sống bạn. Hãy bỏ thời gian để đi dạo quanh cộng đồng của bạn và cầu xin Đức Chúa Trời soi sáng cho bạn có thể phục vụ và đến với những hàng xóm chưa được cứu. Hãy làm điều tương tự ở trường học, nơi làm việc, trong ký túc xá, hoặc là ở những nơi bạn tham gia các hoạt động thể thao. Hãy làm một danh sách để theo sát. Bạn có thể tạo nên sự khác biệt!

2. Hãy đến những trường địa phương hoặc phòng thương mại và hỏi về những nhu cầu của cộng đồng. Có một gợi ý là bảo trợ cho các giáo viên địa phương bằng cách giúp họ **cung cấp** các đồ dùng trong lớp học. Tôi đã khảo sát nhiều giáo viên vài năm gần đây; đây là nhu cầu số một của họ. Do sự cắt giảm ngân sách, hầu hết các giáo viên phải bỏ ra hàng trăm USD tiền túi để cung ứng các trang thiết bị cần thiết trong lớp học. Bạn có lẽ cũng nên nhận chăm sóc một công viên hoặc là trợ giúp các đội thể thao dành cho trẻ em. Bạn có thể giúp bán hàng ăn vặt hay là giúp cắt cỏ cho sân bóng...

Các Ghi Chú

1. Được lấy từ những cuộc nói chuyện cá nhân với D. Floro nhà chiến lược về mục vụ truyền bá Phúc Âm của Hội Thánh Baptists State Convention ở bang Ohio, tháng 9 năm 2005. Thảm họa xảy ra đã trợ giúp cho mục vụ đang xuống dốc dưới sự giám sát của ông.

2. Ibid.

3. Brainyquotes, <http://brainyquote.com>

4. Ibid.

5. Ibid.

6. R. M. Pippert, *Out of the Saltshaker and into the World* (Downers Grove, IL: Inter Varsity, 1979), 114.

7. B. Hybels và M. Mittelberg, *Becoming a Contagious Christian* (Grand Rapids, MI: Zondervan, 1994), 67.

28. Truyền Bá Phúc Âm Là ...

Học Cách Lắng Nghe

Gần đây Kyle đến gặp tôi sau khóa học bày tỏ sự quan tâm đến một người bạn ở trong ký túc xá của anh. Rõ ràng là họ đã biết nhau nhiều tháng trước khi Kyle đầu phục Đấng Christ. Kyle gần đây đã trở thành một Cơ Đốc Nhân và bây giờ cậu rất muốn bạn mình cũng có quyết định tương tự.

Lúc đầu cậu say mê trình bày về Phúc Âm để lấn lướt bạn mình. Khi đã nản lòng, cậu bắt kịp tôi sau giờ học và bảo với tôi rằng cậu sắp phải từ bỏ. Cậu ấy nói, “Em đã thử mọi thứ, nhưng anh ấy vẫn không đáp ứng lời kêu gọi của Đấng Christ. Anh ấy tỏ vẻ thờ ơ và không quan tâm. Em có thể làm gì để giúp anh ấy đây?”

Câu trả lời của tôi gây ngạc nhiên cho cậu sinh viên. Tôi đã không dạy cậu ấy cách khác để chia sẻ về Đấng Christ, cũng không trao cho cậu ấy một tiểu luận về Phúc Âm. Tôi không đưa cho cậu một cái đĩa DVD bóng loáng dạy cách trình bày hoặc là hướng dẫn cậu truy cập vào một trang web hữu ích. Tôi đơn giản chỉ nói với cậu rằng, “Hãy học cách lắng nghe bạn của em.”

Lúc đầu cậu ấy thấy không xúc động. Cậu hỏi: “Ý nghĩa của việc lắng nghe mà không chia sẻ Phúc Âm là gì?” Đối với cậu truyền bá Phúc Âm đơn thuần chỉ là hành động chia sẻ thông tin cho dù người khác không muốn chú ý.

Tôi lặp lại lời khuyên ban đầu. “Học cách lắng nghe bạn của em!” Tôi để cậu quay về ký túc xá với những lời hướng dẫn nghiêm túc để trở thành một người bạn tốt, học cách thư giãn, tin cậy vào Đức Thánh Linh và hơn cả là bắt đầu lắng nghe!

Tôi không nghe gì về Kyle trong vòng một tháng. Và quên mất việc đó cho tới khi cậu ấy đến với tôi sau giờ học với nụ cười sung sướng. Cậu nói, “Em không thể tin vào việc chỉ một hành động đơn giản của tình yêu thương lại có thể sản sinh ra bông trái đời đời. Khi em ngừng đẩy bạn em vào vị trí phòng thủ và bắt đầu tận hưởng việc đồng hành cùng anh ấy thì anh ấy lại mở lòng. Khi anh ấy nói thì em lắng nghe. Anh ấy đã chia sẻ về những mối quan tâm để trở thành một Cơ Đốc Nhân.” Cậu nói tiếp, “Cuối cùng anh ấy đã dâng đời sống mình cho Đấng Christ.”

Không Khuyên Lơn Chỉ Lắng Nghe Mà Thôi!

Một ngày kia trong khi lái xe về nhà từ nơi làm việc vài năm trước đây, tôi nghe về một cơ hội kinh doanh mới đang trở nên phổ biến hơn tại miền Tây giáp Thái Bình Dương của Hoa Kỳ. Biết rằng mọi người đang rất chú ý và coi trọng việc thực sự lắng nghe, một nhóm nhỏ gồm các chủ

doanh nghiệp tung ra một dịch vụ lắng nghe. Họ sẽ lắp đặt tại các trung tâm mua sắm và các khu vực công cộng với mức phí 25 USD cho 30 phút hoàn toàn tập trung. Không Lời Khuyên Chỉ Lắng Nghe! Không có giới hạn về những gì khách hàng có thể chia sẻ, và các chủ doanh nghiệp sẽ hoàn toàn giữ bí mật.

Vụ kinh doanh đó đã bùng nổ trở thành những đường dây dài ở mỗi địa điểm. Tuy nhiên, việc này không làm ai ngạc nhiên. Kỹ năng lắng nghe luôn luôn là một cách để bày tỏ về tình yêu thương. Điều tương tự đó cũng đúng trong thế giới ngày nay. Trong một nền văn hóa có nhiều trò giải trí và sự thờ ơ đã trở thành một hình thức nghệ thuật, chẳng có gì quý hơn là kỹ năng biết lắng nghe. Đây là một điều đặc biệt thiết yếu khi truyền bá Phúc Âm cho thế gian ngày nay.

Chúa Giê-su Là Một Người Biết Lắng Nghe

Khi bạn đọc qua các sách Phúc Âm và nghiên cứu các cuộc gặp gỡ của Chúa Giê-su với mọi người, bạn sẽ nhanh chóng thấy rằng Chúa Giê-su là một người biết lắng nghe. Chúa Giê-su luôn luôn tập luyện kỹ năng lắng nghe tích cực. Nghe thì có vẻ không đúng lắm nhưng trong nền văn hóa hiện đại lắng nghe tương đương với tình yêu thương!

Một trong những câu chuyện yêu thích trong quá trình thi hành chức vụ của Chúa Giê-su khi Ngài truyền bá Phúc Âm cho người đàn bà tại giếng nước. Lý do mà Chúa Giê-su tiếp xúc được với người đàn bà này không chỉ là bởi vì Ngài nói chuyện với bà mà bởi vì Ngài dùng thời gian để lắng nghe. Nếu chúng ta muốn có những mối quan hệ thành công và là những nhà truyền bá Phúc Âm hiệu quả chúng ta cần phát triển kỹ năng lắng nghe.

Kỹ Năng Lắng Nghe Có Thể Học Hỏi Được

Đây là một vài điều mà Tiến sĩ Jerry Pipes đã chỉ ra trong cuốn sách của ông, *Building A Success Family* (tạm dịch *Xây Dựng Một Gia Đình Thành Công*). Giả định rằng giao tiếp là một chìa khóa để tiến tới gia đình hạnh phúc, ông đã quan sát rất nhiều để tìm kiếm mối quan hệ giữa tầm quan trọng của học hỏi và lắng nghe.¹

Các Mức Độ Của Sự Lắng Nghe

Theo Pipes, có năm mức độ được liệt kê. Những mức độ đó là:

1. Lơ là.² Đây rõ ràng không phải là mức độ đáng ao ước cho một mục vụ hiệu quả. Tuy nhiên bằng sự quan sát đơn giản, mức độ này dường như rất phổ biến trong xã hội. Hãy xem xét thực tế rằng chúng ta đang sống trong một thế giới rất ồn ào và có nhiều sự gián đoạn. Kết quả là thật dễ dàng để tiếp tục sống mà không cần phải kết nối với những người ở trong phạm vi ảnh hưởng của mình. Chúng ta có thể biện minh cho sự lãnh đạm thờ ơ của mình là do quá bận rộn với những vấn đề cấp thiết hay đơn giản là bị quấy rối bởi những thách thức trong cuộc sống. Sự thật

là chúng ta đã cho phép Sa-tan làm mù mắt chúng ta đối với một thế gian đang đau đớn. Thay vì đầu tư đời sống của chúng ta vào những vấn đề đời đời như Đấng Christ ao ước thì chúng ta quá dễ dàng để quay lưng và hợp lý hóa sự bất tuân của chúng ta đối với Đại Mạng Lệnh.

2. Giả vờ lắng nghe.³ Xét về các nhu cầu của cộng đồng và tính xác thực trong nền văn hóa hiện đại, đây là mức độ lắng nghe gây ảnh hưởng đặc biệt nghiêm trọng tới truyền bá Phúc Âm. Với việc các điện thoại di động và các loại máy tính cầm tay liên tục làm xao lãng, xã hội hiện đại đã hoàn thiện khả năng giả vờ lắng nghe. Chúng ta biện minh cho các cư xử thô lỗ của mình bằng một đoạn tin nhắn vô nghĩa. Đừng tự lừa dối chính mình: mọi người biết bạn thực sự lắng nghe hay chỉ là giả vờ quan tâm!

3. Lắng Nghe Một Cách Có Chọn Lọc.⁴ Vợ tôi nói với tôi rằng khái niệm này là khả năng bẩm sinh của mọi người đàn ông. Tôi không biết liệu nói thế có đúng không, nhưng tôi nhớ rằng cha tôi không bao giờ quên bài giảng của Mục Sư nếu bài giảng nói về việc làm sao để một người vợ phục tùng người chồng. Thật hài hước. Cha tôi có lẽ đã ngủ gật vào tuần trước nhưng không bao giờ ngủ khi chủ đề này được thảo luận. Vậy nên có lẽ có cái gì đó đúng với giả định của vợ tôi. Trong bất kỳ trường hợp nào, lắng nghe một cách chọn lọc không phải là một cách tốt để xây dựng mối quan hệ nhằm truyền bá Phúc Âm.

4. Lắng Nghe Chăm Chú.⁵ Về bản chất mức độ này chỉ ra rằng một người kết nối và nắm bắt được suy nghĩ của người đang nói. Điều này có nghĩa là có giao tiếp bằng mắt tốt và rất tập trung vào điều mà người kia đang chia sẻ. Hãy nhớ rằng *chăm chú* có nghĩa là thể hiện bằng lời nói và không bằng lời nói. Mọi người biết bạn thành thật. Truyền bá Phúc Âm luôn luôn yêu cầu sự chú ý lắng nghe hoàn toàn.

5. Lắng Nghe và Đồng Cảm.⁶ Đây là mức độ cao nhất của việc lắng nghe và mục vụ đích thực. Lúc này những chứng nhân không chỉ lắng nghe âm thanh hay là lắng nghe bằng tai của họ. Hơn thế nữa họ lắng nghe bằng cả trái tim!

Những Sai Lầm Chủ Yếu Của Việc Lắng Nghe

Nếu như mục tiêu là “chăm chú” và cuối cùng là “đồng cảm” bạn sẽ muốn tránh xa năm sai lầm chủ yếu của việc lắng nghe. Chúng là:

1. Lắng Nghe Giả Bộ.⁷ Sai lầm này tương tự như giả vờ lắng nghe. Nếu lắng nghe được coi như ngang bằng với sự quan tâm thì cuối cùng mọi người sẽ biết rằng bạn quan tâm như thế nào bằng cách bạn coi trọng những lời của họ!

2. Lắng Nghe Để Chiếm Ưu Thế (One-Up Listening).⁸ Điều này gợi tôi nhớ về một nhóm người đang ngồi ở nhà một người già tranh cãi về việc ai có sức khỏe kém nhất. Thay vì lắng nghe một cách đồng cảm khi nói đến nỗi đau của người khác, thì họ xúi giục đánh giá thấp câu chuyện của người khác với một kinh nghiệm gây ấn tượng hơn. Điều này sẽ khiến truyền bá Phúc Âm không hiệu quả.

3. Lắng Nghe Kiểu Của Barney Fife (Một nhân vật hư cấu trong loạt phim *The Andy Griffith Show*.)⁹ Xin đừng cười nữa. Chúng ta đều biết về sai lầm này. Kiểu lắng nghe này giống một trong những câu nói nổi tiếng nhất trong chương trình sitcom (hài kịch tình huống) *The Andy Griffith Show*, “Ngăn chặn từ trong trứng nước.” Như vợ tôi luôn luôn nói với tôi. “Đôi khi tốt hơn hết là lắng nghe và giữ cách giải quyết cho riêng ta.” Cô ấy nói đúng. Trọng tâm của “đồng cảm” lắng nghe không phải là tìm cách giải quyết. Đôi khi lòng thương xót kết nối chúng ta hoàn toàn, dù rằng điều đó là giữ yên lặng.

4. Lắng Nghe Kiểu Của Tiến Sĩ Phil. Đây là kiểu lắng nghe có thể dễ dàng trở thành một chương trình hài kịch hay tệ hơn nữa là công việc của bạn. Có rất ít sự cảm thông, chỉ là một chuỗi những câu nói lặp lại rời rạc. Đó là lắng nghe theo lý trí chứ không phải là lắng nghe bằng cả trái tim!

5. Lắng Nghe Kiểu iPod. Theo ý tôi, đây là một trong những nỗi đau lớn nhất của nền văn hóa hiện đại. Đó là chúng ta sùng bái cá nhân mình bằng cách trải qua cuộc sống trong thế giới nhỏ bé của chính mình và không quan tâm đến nhu cầu của những người đang đau đớn. Cuối cùng làm thế nào mà chúng ta có thể lắng nghe tiếng khóc than của những người cần được thương yêu nếu trái tim của chúng ta, trí óc và tai của chúng ta đóng lại và chúng ta bị những mong muốn làm thỏa mãn cho cá nhân chiếm hết tâm trí? Hãy suy nghĩ về điều đó. Bạn có thường xuyên đi qua một khu vực đông đúc mà ít quan tâm đến người khác bởi vì bạn đang bị thu hút bởi một vài thiết bị điện tử không? Tôi chưa bao giờ tưởng tượng được chuyện Đấng Christ đang đi qua khu vực tương tự khi Ngài dùng tay bịt tai, đầu Ngài cúi xuống, và mắt Ngài nhắm lại trước những người đang đau khổ.¹⁰

Những Lời Khuyên Cho Việc Lắng Nghe Để Thấu Hiểu

Câu chuyện về người đàn bà ở bờ giếng đã được giảng giải đầy đủ trong hai chương khác nhau của cuốn sách này. Tuy nhiên, vì đây là một bài học lắng nghe quan trọng, chúng ta sẽ có một vài liên hệ ngắn gọn với câu chuyện được tìm thấy trong Giảng 4. Bạn có thể học cách lắng nghe để thấu hiểu bằng những bước sau:

1. Tìm kiếm và xác định quan điểm của người khác.¹¹ Điều này đúng với Đấng Christ khi Ngài sử dụng một loạt những câu trả lời để xác minh vấn đề thầm kín trong cuộc sống của người đàn bà. Không giống như đa số chúng ta, Chúa Giê-su không cần vội nói ra suy nghĩ của Ngài và ép buộc người đàn bà phải theo quan điểm của Ngài. Cách tiếp cận của Ngài là thành thật và nâng lòng thương xót vượt qua sự lên án.

2. Hỏi những câu hỏi chiến lược hay và trả lời bằng những tuyên bố được đặt đúng chỗ.¹²

Chúa Giê-su đã làm điều này với người đàn bà Sa-ma-ri khi Ngài hỏi xin nước uống. Ngài cũng làm vậy khi Ngài chuyển cuộc nói chuyện về nước vật lý thành nước thuộc linh. Ngài cũng nhắc lại khi Ngài bảo bà đưa chồng bà lại. Trong nền văn hóa đương đại một câu hỏi hay mang tính

dẫn dắt rất đơn giản: “Xin hãy kể cho tôi nghe câu chuyện của bạn?” Tin tôi đi, chắc chắn nó sẽ có hiệu quả. Hãy sẵn sàng lắng nghe.

3. Cho người khác khoảng trống.¹³ Thêm một lần nữa, Chúa Giê-su đã làm vậy với người đàn bà tại giếng nước. Ngài không tấn công dồn dập bằng một loạt thông tin. Ngài khôn ngoan cho người đàn bà khoảng trống để suy xét về Đấng Christ. Nguyên tắc này đôi khi được gọi là “đổi thoại duy trì.” Nó có nghĩa là khi chúng ta gặp một người ở đâu đó, nếu cần thiết hãy sẵn sàng tiếp tục cuộc đối thoại vào những lần gặp sau. Hãy nhạy bén với Thánh Linh và đừng bao giờ đóng cửa. Ai biết được, cơ hội tiếp theo có thể là vào một thời điểm đã định trước.

Sự Đáp Ứng Của Người Đàn Bà

Người phụ nữ ở giếng không cần phải thành thật khi bà trả lời các câu hỏi của Chúa Giê-su. Cho đến cuối cùng, lúc họ nói chuyện bà không biết rằng bà đang nói chuyện với Đấng Cứu Thế. Vậy thì điều gì đã làm cho bà tin vào Đấng Christ? Sự thật là do Ngài lắng nghe và thương cho sự chân thật của bà bằng cách bày tỏ thần tánh của Ngài.

Chúa Giê-su chấp nhận người đàn bà mà không kể đến quá khứ buồn của bà. Kết quả là nhờ cuộc nói chuyện không đoán xét về tội lỗi thì ân điển, sự sống đời đời của Ngài đã đem lại cho người đàn bà một sự tự tin mới. Bà đáp ứng lại bằng cách đi vào trong thành và dạn dĩ rao lên rằng: “Hãy đến xem một người đã bảo tôi mọi điều tôi đã làm; ấy chẳng phải là Đấng Christ sao?” (Giăng 4:29)

Chúa Giê-su là tấm gương lớn của việc truyền bá Phúc Âm hiệu quả. Những hành động dạn dĩ của Ngài và khả năng lắng nghe để bắt đầu mối quan hệ với người đàn bà tại giếng nước, đang thúc giục chúng ta phải làm theo Ngài. Nếu Chúa Giê-su ngó lơ người đàn bà này, bởi vì bà sống trong tội lỗi với những người đàn ông như vợ chồng, Ngài cũng sẽ không có cơ hội để đem người khác đến gặp Ngài. Chúa Giê-su biết về nếp sống của người đàn bà và Ngài đi thẳng vào trái tim bà. Ngài không ngồi trước bà như một người đàn ông Do Thái đáng tôn trọng; thay vào đó Ngài ngồi và nói chuyện với bà như một người đang cần một người bạn và một Đấng Cứu Thế. Chúa Giê-su không lẩn tránh trong cuộc nói chuyện; Ngài cũng không làm bà bối rối với những lời lẽ đao to búa lớn hay là phán xét bà về những sai lầm trong quá khứ. Ngài cũng không làm bà xấu hổ khi nhận nước sống của Ngài. Ngài đơn giản là chỉ lắng nghe trái tim bà và đáp ứng lại nhu cầu lớn nhất của bà đó là ... sự cứu chuộc!

-Truyền Bá Phúc Âm Là ...

1. Vừa dùng lời nói vừa không dùng lời nói. Truyền bá Phúc Âm là bày tỏ bằng cả tấm lòng, cả dùng lời nói và không dùng lời nói. Học cách lắng nghe là rất cần thiết để bày tỏ tình yêu thương trong nền văn hóa đương đại. Trong khi một người phải dạn dĩ rao giảng sứ điệp của lẽ thật bằng lời nói với thế gian đang đau đớn, khả năng tiếp thu Phúc Âm thường liên quan đến sự lắng nghe và xây dựng mối quan hệ.

2. Biết sự khác biệt giữa nghe và lắng nghe. Sự khác biệt giữa nghe và lắng nghe tương tự như những khái niệm về những âm thanh ngẫu nhiên và sự giao tiếp đích thực. Thông thường chúng ta trải qua cuộc sống hằng ngày mà không thực sự lắng nghe. Lấy ví dụ nếu như bạn sống trong một thành phố, xe ô tô bóp còi là điều bình thường hay xảy ra. Đơn giản là nghe tiếng còi như tạp âm trong khi đi bộ trên phố thì hoàn toàn khác với lúc bạn đang đi và nghe tiếng còi của một chiếc xe đang lao tới khiến tính mạng của bạn có thể gặp nguy hiểm. Điều tương tự cũng đúng với truyền bá Phúc Âm. Nếu lắng nghe là một cách bày tỏ tình yêu thương có thể mở ra cơ hội làm chứng, thì bạn phải vượt qua việc nghe một cách đơn giản, bỏ qua những tiếng động của mọi người xung quanh và bắt đầu lắng nghe chăm chú. Điều này xảy ra khi chúng ta đi chậm lại và bắt đầu nhận thức những nhu cầu của mọi người mà Đức Chúa Trời đã đặt để trong đời sống chúng ta.

3. Từ bỏ chính mình. Hành động lắng nghe luôn luôn bày tỏ về sự hi sinh và khiêm nhường. Người làm chứng khôn ngoan là một người tham gia sẵn lòng khi Đức Chúa Trời bày tỏ kế hoạch cứu chuộc của Ngài. Như Chúa Giê-su đã phán “Nếu ai muốn theo ta, phải liều mình, vác thập tự giá mình mà theo ta” (Mác 8:34 NIV).

4. Hãy sẵn sàng chia sẻ đúng thời điểm. Lắng nghe phải luôn chủ động và có chủ ý. Mục đích cuối cùng của Phúc Âm là phải chia sẻ về câu chuyện cứu chuộc của Đấng Christ.

-Câu Gốc Chìa Khóa-

“Vì ai muốn cứu sự sống mình thì sẽ mất; còn ai vì có ta và đạo Tin lành mà mất sự sống, thì sẽ cứu.” (Mác 8:35 NIV)

-Những Trích Dẫn Hay-

Lắng nghe nghĩa là chúng ta sẵn lòng học hỏi từ người khác. Lắng nghe nghĩa là chúng ta không bị dao động về đức tin của Cơ Đốc Nhân bằng cách lắng nghe điều người khác tin. Lắng nghe nghĩa là chúng ta thực sự quan tâm đến người đó.

-Thom Rainer¹⁴

Đôi khi tôi nghĩ chỉ có những người ở cùng tôi và thực sự lắng nghe tôi là những người tôi thuê, là những người tôi trả tiền.

-Marilyn Monroe¹⁵

Thử tưởng tượng điều đã xảy ra với cô Monroe nếu ai đó, giả sử là một Cơ Đốc Nhân đã thực sự quan tâm và dành thời gian lắng nghe cô. Có lẽ cô sẽ không rời bỏ cuộc sống bằng cách tự tử đâu nhỉ? Không may là chúng ta sẽ không bao giờ biết được!

Những Ghi Chú

1. Để tìm sự giải thích các vấn đề liên quan đến tầm quan trọng của việc lắng nghe hãy xem, J Pipes, *Building a Successful Family* (tự xuất bản, 2002), 56-62.
2. Ibid., 56.
3. Ibid., 57.
4. Ibid.
5. Ibid., 58.
6. Ibid.
7. Ibid., 59.
8. Ibid.
9. Ibid., 60.
10. Lắng nghe kiểu Tiên sĩ Phil và iPod không tìm được trong sách của Pipes. Cả hai kiểu trên là quan sát cá nhân của tác giả.
11. Pipes, *Building a Successful Family*, 61.
12. Ibid.
13. Ibid., 62.
14. T.S. Rainer, *The Unexpected Journey* (Grand Rapids, MI: Zondervan, 2005), 200.
15. Được trích dẫn từ W. J. Weatherby, *Conversations with Marilyn*, được tìm thấy của nhà sưu tập tài liệu R. J. Morgan, *Nelson's Complete Book of Stories, Illustrations, and Quotes* (Nashville, TN: Thomas Nelson, 2000), 516.

29. Truyền Bá Phúc Âm Là ...

Thông Cảm Thể Hiện Bằng

Hành Động

Sara Tucholsky là một người cao 1m55, một cầu thủ lớn tuổi, ít được sử dụng chơi ở khu vực ngoài của đội bóng chày trường đại học Western Oregon. Cô trở nên nổi tiếng được cả nước biết đến sau cú đánh home run trong một trận đấu quan trọng với đội Central Washington. Tuy nhiên đó không phải là một cú đánh home run được nhắc đến trên trang ESPN.com để nhớ lại sự kiện giải thưởng ESPN trao cho vận động viên xuất sắc nhất trong năm. Đúng hơn đó là một sự đáp ứng độc đáo vì sự thông cảm của hai cầu thủ đội đối phương.

Trong khi lượn tròn đến gôn đầu tiên, Sara bước hụt gôn. Khi cô quay ngược lại, dây chằng đầu gối của cô bị trật, khiến cô đau quặn quại trên sân. Không may là luật của bóng chày không cho phép các huấn luyện viên chạm vào người cô trong khi đang ở trên đường chạy đến điểm chạm bóng, cho dù đó là một cú home run. Giải pháp duy nhất đó là cho cô một điểm và hủy bỏ cú đánh homerun của cô và cho người khác thay thế cô.

Biết rằng luật bóng chày cho phép các cầu thủ phòng ngự được chạm vào những người đang chạy đến gôn, người chốt gôn là Mallory Holtman bước tới và gây sốc mọi người bằng việc tuyên bố, “Xin lỗi, liệu có được không nếu chúng tôi mang cô ấy đi quanh và để cô ấy chạm vào mỗi gôn?”

Holtman và cầu thủ chơi vị trí chặn ngắn là Liz Wallace đỡ Tucholsky và mang cô đi vòng quanh các gôn, cuối cùng trao cô cho các huấn luyện viên và đồng đội sau khi vượt qua gôn nhà. Thậm chí không thể tin nổi điều đó đã xảy ra trong khi họ nỗ lực tham gia vòng loại quốc gia giải Division II đang diễn ra.

Holtman và sự giúp sức của Wallace là một tấm gương hoàn hảo về cảm thông bằng hành động. Họ vui lòng đặt sự đau đớn của Tucholsky vượt qua nhu cầu giành chiến thắng trong trận đấu mà họ thấy trong một tình huống không may mắn. Họ thông cảm một cách sâu sắc với Tucholsky.

Ở điểm này có sự khác nhau giữa đồng cảm và thông cảm. Nếu Holtman và Wallace đơn giản chỉ cảm thấy tiếc cho Tucholsky, đó là sự đồng cảm. Không nghi ngờ gì nữa rất nhiều người trên khán đài và trên sân đã đồng cảm với hoàn cảnh khó khăn của cô. Tuy nhiên, khi các cô gái cảm thấy sự đau đớn của Tucholsky đến mức họ phải đáp ứng bằng cách giúp cô đi quanh các gôn, họ đã chuyển từ trạng thái đồng cảm sang thông cảm.

Định Nghĩa Về Sự Thông Cảm

Sự thông cảm là một cách suy nghĩ mạnh mẽ và là công cụ của bất kỳ nhà truyền bá Phúc Âm nào. Nhưng thông cảm là gì?

- “Hành động của sự hiểu biết, ảnh hưởng và kinh nghiệm qua cảm giác, suy nghĩ...” (Merriam-Webster)¹
- “Nhận ra và thấu hiểu tình cảnh, cảm giác, động cơ của một người khác; cảm giác của chính người đó về một đối tượng; đồng cảm, bận tâm về ai đó không may mắn. Từ đồng nghĩa là cảm thấy tiếc” (Answers.com).²
- “Khả năng tương tượng thấy chính mình trong trường hợp của một người khác và hiểu rõ cảm giác, ước muốn, suy nghĩ và hành động của họ. Những diễn viên hay ca sĩ đồng cảm là một người cảm thấy chân thật về điều mà họ đang trình diễn. Khán giả của một công trình nghệ thuật hoặc là đọc một mẩu chuyện văn học có thể có cảm giác tương tự vì liên tưởng đến những gì anh ấy hoặc cô ấy quan sát được hoặc suy gẫm về điều đó. Sử dụng sự thông cảm là một phần quan trọng trong kỹ thuật tư vấn tâm lý được phát triển bởi Carl R. Rodgers.” (Britannica Concise Encyclopedia)³
- Sự thông cảm –empathy (có nguồn gốc từ tiếng Hy Lạp *empathia* nghĩa là “bị đau”) thì thường được định nghĩa như là một khả năng của con người để nhận biết, thấu hiểu, và cảm nhận một cách trực tiếp theo kinh nghiệm về cảm xúc của một người khác. Là một trạng thái của trí óc, niềm tin và ao ước của những người khác được hòa quện lại với cảm xúc của họ, một người có sự thông cảm với người khác có thể hiểu rõ hơn tâm trạng và suy nghĩ của người khác. Thông cảm thường được mô tả như khả năng “đặt chính mình vào trường hợp của người khác” hoặc là chính mình có kinh nghiệm về quan điểm, cảm xúc của người khác, đây là một loại cộng hưởng của cảm xúc. (Wikipedia.)⁴

Steve Được Biến Đổi

Steve là huấn luyện viên đội bóng mềm lưu động của Dana con gái tôi. Ông ấy cũng là một người cha đáng tự hào của hai cô con gái xinh xắn, trong đó một cô bé bị bệnh bại não. Tên cô là Emily.

Giống như hầu hết những người cha của những đứa trẻ bị tật nguyền. Steve đang tranh đấu với khái niệm về một Đức Chúa Trời lại để những đứa trẻ phải chịu đau đớn với những bệnh tật như vậy. Bởi vì ông sống với nỗi đau của Emily và thách thức phải tồn tại mỗi ngày, ông dần dần trở thành một người cứng lòng với Đức Chúa Trời. Ở đây không phải để nói rằng Steve cứng lòng hoặc cay đắng là do Emily. Ông rõ ràng yêu con gái của mình như bất kỳ người cha nào quan tâm đến con mình. Thời gian qua đi ông càng xa cách Đức Chúa Trời.

Lúc này Đức Chúa Trời đặt để gia đình tôi vào trong cuộc sống của Steve. Rất trùng hợp là, chúng tôi cũng có hai cô con gái xinh xắn, một đứa cũng đang bị bại não nhẹ. Tên nó là Kara.

Nhờ có Kara, chúng tôi có thể cảm thông với sự tranh chiến với Đức Chúa Trời của Steve. Chúng tôi đã có kinh nghiệm rằng sự tức giận, sự thất vọng, và sự mệt mỏi đang gia tăng vì những nhu cầu đặc biệt của đứa bé. Chúng tôi cũng kinh nghiệm được tình yêu thương tuyệt vời và những phần thưởng đến cùng với mỗi chiến thắng nhỏ của con chúng tôi.

Qua thời gian chúng tôi yêu thương Steve, Emily và cả gia đình ông. Steve sau đó nói với tôi rằng chính sự tương tác lạc quan của chúng tôi với Kara và cách mà con bé đáp lại đã truyền cảm hứng cho ông bắt đầu cuộc hành hương đi tìm kiếm Đức Chúa Trời. Mất ba năm đã trôi qua nhờ có sự cảm thông tích cực của Cơ Đốc Nhân mà Steve cuối cùng đã tuyên xưng đức tin với Đấng Christ.

Những Bài Học Từ Thảm Họa Ở Trường Kỹ Thuật Virginia

Do hậu quả của vụ xả súng ở trường Đại Học Virginia Tech vào tháng Tư 2007, rất nhiều nhà thờ và các tổ chức Cơ Đốc cùng đổ về khu trường sở ở Blacksburg, Virginia với hy vọng cung cấp những sự hỗ trợ cần thiết về tình cảm và thuộc linh. Kết quả nói chung là lạc quan, nhưng nhiều người vẫn cần phải học nhiều về sức mạnh của sự cảm thông.

Trong suốt thời gian đó một bà mẹ của sinh viên Đại Học Virginia Tech đến gần tôi sau giờ thờ phượng và trao cho tôi một lá thư từ con trai bà. Tựa đề của lá thư là “Cập nhật tình hình của trường Đại Học Virginia Tech.”

Chính cậu ấy cũng là một tín hữu, những sự hiểu biết sâu sắc của cậu về những Cơ Đốc Nhân khác đã phản ứng như thế nào trong thảm kịch đó có cả sự ngã lòng và lên án. Những lời thư của cậu để lộ sự ảnh hưởng là hậu quả của sự thiếu cảm thông và thấu hiểu. Theo lời khuyên “hãy là nhiệt kế trước khi cố gắng trở thành bộ điều nhiệt” cậu đã giải thích một trải nghiệm chỉ 24 giờ sau thảm họa:

Có rất nhiều các Cơ Đốc Nhân ở đây ngay lúc này họ đang làm rất nhiều việc, và điều đó rất đáng khích lệ. Tuy nhiên, cùng lúc đó chúng ta cũng có những người là Cơ Đốc Nhân ở trong khuôn viên của trường ngay lúc này đang cố gắng lên án và chẳng học được gì từ vụ thảm sát trường Columbine. Cá nhân tôi cũng tìm kiếm vài lời tư vấn và không may là trước khi tôi có thể nhận được một vài sự trợ giúp từ tế thì một nhóm đến từ một nhà thờ ở North Carolina bước vào tòa nhà Mục Vụ Đại Học Baptist (BCM) nơi tôi đang đứng và tham gia buổi họp mà không được mời. Họ thu âm cuộc hội thoại trên một bản ghi kỹ thuật số mà không xin phép, và sau đó họ phát những tờ quảng cáo giống như một kế hoạch chiến đấu và chỉ cho chúng tôi thấy rằng tại sao những kẻ ác quỷ đó lại tồn tại. Mục đích của nó rất chung chung và chẳng hề bày tỏ sự quan tâm tới cá nhân những người đang phải chịu đựng nỗi đau.

Sau đó cậu ấy đưa ra một vài giải pháp bày tỏ sự cảm thông mà cậu tin rằng nó sẽ mang lại những bông trái đời đời. Trong một đoạn thư ngắn cậu đã giải thích điều phải làm nếu bạn muốn trở nên hữu ích:

Hãy lắng nghe thật nhiều, tiếp xúc nhẹ nhàng và nói chuyện khi cần thiết. Những từ ngữ khó có thể miêu tả được những ngày này ở Blacksburg. Những ngôn từ có thể khích lệ nhưng thực sự điều mà chúng ta ao ước đó là sự quan tâm của bạn và để biết rằng bạn yêu chúng tôi. Chạm nhẹ vào vai khi chúng tôi khóc, là một thông điệp “Tôi nghĩ về bạn” hoặc là “Chúng tôi đang cầu nguyện cho trường Đại Học Tech” và một cái ôm mạnh mẽ còn tốt hơn bất cứ lời nói nào.

Cậu tin rằng mọi người “cần thấy rằng Đấng Christ là tình yêu thương với ý nghĩa cao quý và chân thực nhất, một tình yêu thương yêu cầu đức tin cá nhân của chúng ta và bày tỏ lòng thương xót và ràng buộc chúng ta với cộng đồng.”

Luật thông cảm sau cùng của Ngài là “invest in people!” (Đầu tư vào những con người). Nếu bạn muốn đưa mọi người đến với Đấng Christ, đừng chỉ xem họ như những thành viên tiềm năng của nhà thờ hoặc là đánh dấu trên cuốn Kinh Thánh. Hãy đặt mình vào vị trí của họ, kiên nhẫn và đi cùng họ, sau đó kể cho họ nghe về Đấng thấu hiểu nỗi đau và sẽ giải cứu linh hồn họ.

Sự Cảm Thông Là Cần Thiết

Trong Giăng 11:1-44 chúng ta khám phá một tấm gương về sự cảm thông bằng hành động. Câu chuyện bắt đầu khi Chúa Giê-su nghe tin về một người bạn thân là La-xa-rô đã bị ốm. Các em của La-xa-rô là Ma-ri và Ma-thê đã chuyển lời đến Chúa Giê-su bởi vì họ biết Ngài có thể chữa lành cho anh trai họ. Ma-thê gặp Chúa Giê-su khi Ngài đến. Cô than khóc vì anh mình là La-xa-rô đã chết vài ngày trước đó.

Chúa Giê-su đã biết về cái chết của La-xa-rô và Ngài muốn gặp Ma-ri để tỏ lòng tôn trọng người đã khuất. Khi cô đến gặp Ngài, rất nhiều người khác trong thành đi theo. Đây là một truyền thống của người Do Thái đến nhà và than khóc với những người có người thân mới chết. Khi Chúa Giê-su thấy Ma-ri đang khóc, Ngài rất cảm động.

“Đức Chúa Giê-su thấy người khóc, và những người Giu-đa đi với người cũng khóc, bèn đau lòng cảm động mà phán rằng: Các ngươi đã chôn người ở đâu? Chúng thưa rằng: Lạy Chúa, xin hãy lại coi. Đức Chúa Giê-su khóc. Người Giu-đa bèn nói rằng: Kìa, người yêu La-xa-rô là dường nào!” (Giăng 11:33-36)

“Chúa Giê-su Khóc”

“Chúa Giê-su Khóc” thường được trích dẫn và đặt riêng như một câu Kinh Thánh ngắn nhất. Nhưng thật lạ lùng là Đức Chúa Trời đã dùng hai từ đơn giản để bày tỏ tấm lòng của Đấng

Christ. Chỉ hai từ này hàm chứa tình cảm, tình yêu thương, và sự cảm thông nhiều hơn trong các tiểu thuyết. Đúng như mong muốn, Chúa Giê-su dùng những việc nhỏ bé và không quan trọng để dạy một bài học thật thú vị. Ngài là tấm gương hướng dẫn chúng ta rằng sự cảm thông, đặt chúng ta vào trong vị trí của người khác là cần thiết để khiến công tác mục vụ được hiệu quả.

Một vài người có thể nói rằng Chúa Giê-su đang khóc vì sự ra đi của một người bạn. Điều đó chỉ đúng một phần. Theo Giăng 11:13-15 Chúa Giê-su là Đức Chúa Trời biết rằng La-xa-rô đã chết. Ngài không bị ngạc nhiên bởi tin báo tử của bạn Ngài. Thay vào đó Ngài cảm động bởi tình cảm của hai người em La-xa-rô và bạn bè và cảm thấy nỗi đau của họ đủ khiến Ngài rơi nước mắt. Nước mắt của Ngài không phải để phản ánh về nỗi buồn và sự mất mát mà là một cách để bày tỏ mối quan hệ và thông cảm với những người đang ở cùng Ngài.

Kinh Thánh không nói cho chúng ta biết Ma-ri và Ma-thê phản ứng như thế nào với sự cảm thông của Chúa Giê-su nhưng nói với chúng ta rằng những người khác cũng chứng kiến tình yêu thương mà Ngài dành cho La-xa-rô. Thấy Ngài khóc khiến Ma-ri và Ma-thê tiến lên một bước và kinh nghiệm về sự đau thương của họ đã ảnh hưởng đến đời sống của những người ở quanh Ngài.

Trong suốt câu chuyện Ma-ri và Ma-thê không nhớ một thực tế là Chúa Giê-su là Chúa và Ngài có thể làm mọi việc. Họ biết quyền năng đáng sợ của Ngài nhưng trong lúc đó thật phước hạnh khi được thấy sự bày tỏ tình cảm và tình yêu thương đích thực của Ngài.

Sống Thông Cảm

Thật dễ khi đọc Giăng 11 và không thấy hai từ có ý nghĩa sâu sắc “*Chúa Giê-su khóc.*” Cuối cùng, Đấng Christ đã khiến La-xa-rô sống lại từ kẻ chết! Có thể hiểu được một phép lạ như vậy sẽ thu hút nhiều sự chú ý vào lúc đó.

Vấn đề là quá dễ để ca tụng những hành động siêu nhiên của Đấng Christ mà không nhìn thấy nhân tính của Ngài. Ở đây chúng ta được khích lệ cảm nhận nỗi đau của người mà ta phục vụ. Điều này rất đúng khi nói đến truyền bá Phúc Âm hiệu quả.

Khi tôi còn ở trong trường thần học, chúng tôi được cảnh báo rằng đừng tham dự nhiều vào sự đau khổ của người khác vì sợ bị cảm xúc đau đớn lấn át và che mờ khả năng quyết định của chúng ta. Kết quả là một thế hệ những Rô-bốt (người máy) Mục Sư ra đời đã mất đi sự liên lạc với xã hội và những người mà họ được kêu gọi hầu việc.

Tấm gương của Chúa Giê-su sẽ khuyến khích chúng ta sống một đời sống cảm thông với người khác. Nền văn hóa đương đại đang cần Cơ Đốc Giáo đích thực chứ không phải là tôn giáo chết.

Sống cảm thông là không bao giờ quên cảm giác của người bị hư mất. Thật khó để cảm thông với người chưa được cứu nếu bạn quên rằng đời sống bạn cũng từng như vậy trước

khi bạn đầu phục Đấng Christ. Để xem qua khái niệm này hãy mở Khải Huyền 5:4. Giăng ở trên thiên đàng đang quỳ trước Ngai của Đức Chúa Trời. Ông nhận ra có nhiều quyển sách đang bị Đấng ngồi trên ngai nắm giữ. Sau đó ông nhận ra rằng nếu không ai bước ra để mở quyển sách ghi chép lịch sử cứu chuộc của loài người thì mọi người được định sẵn là phải đời đời ở trong địa ngục. Phản ứng của Giăng là khóc không thể kiềm chế vì nỗi sợ bị hư mất đời đời! Chúng ta phải bày tỏ sự căp bách tương tự như vậy trong cuộc sống hàng ngày với những người được cứu trong tầm ảnh hưởng của chúng ta.

Sống thông cảm là dùng những việc đối với Satan là hủy diệt trở thành vinh hiển cho Đức Chúa Trời. Mọi người đã thấy lời chứng về tình yêu và ân điển của Đức Chúa Trời. Đó có thể là sự ra đi của một người bạn, cơn đau ốm của cá nhân, mất việc, hay là thách thức bị tàn tật. Là một kẻ nói dối, Satan sẽ cố gắng lợi dụng những thời khắc khó khăn để đưa bạn rời xa khỏi Đức Chúa Trời. Trong thực tế Đức Chúa Trời có thẩm quyền và muốn sử dụng sự làm chứng của bạn để tôn vinh những việc phi thường của Ngài và đưa dẫn mọi người đến với Ngài!

Sống cảm thông là gắn liền với nỗi đau của những người đang đau khổ. Học cách gắn liền với nỗi đau của người khác. Hãy đau cùng họ. Cầu nguyện cho họ. Chia sẻ về Đấng Christ với họ.

Sống cảm thông là sống một đời sống đích thực, không giấu giếm những thói hư tật xấu của bạn. Một phần của sống cảm thông là học cách sống cùng những cuộc tranh chiến của cá nhân và những thiếu sót (thói hư tật xấu) của chính bạn. Mọi người trong nền văn hóa ngày nay không tìm kiếm những tấm gương hoàn hảo để noi theo. Họ thích bạn đồng cảm với họ như là một con người không hoàn hảo. Làm được như vậy, mọi người sẽ thoải mái phát triển mối quan hệ, thêm vào đó là để mở cánh cửa cho các cuộc nói chuyện về Phúc Âm. Hãy nhớ, chấp nhận và yêu thương mọi người không giống với việc đồng tình với những cư xử tội lỗi của họ!

Sống cảm thông là tuyên bố sự hồi phục hoàn toàn nhờ Đấng Christ. Mục đích cuối cùng của việc đưa cảm thông vào hành động thiết thực để thấy những người đang đau khổ và chưa được cứu được phục hồi nhờ quyền năng của Phúc Âm. Bằng cách trở nên nhạy cảm hơn để cảm nhận được nỗi đau của người khác, bạn đang sống cho sứ điệp của Đấng Christ đến với những người đang cần một Đấng Cứu Thế.

-Truyền Bá Phúc Âm Là ...

1. Sống cảm thông.
2. Yêu thương mọi người như Chúa Giê-su đã yêu.
3. Khóc với những người đang khóc.
4. Thấu hiểu, nhận ra và cảm thấy một cách tích cực cảm xúc của một người khác với mục đích chia sẻ tình yêu thương của Đức Chúa Trời và Phúc Âm về Đấng Christ cho họ.

-Câu Gốc Chìa Khóa-

Chúa Giê-su khóc. (Giăng 11:35)

-Lưu Ý Sự Cảnh Báo-

Khi tôi còn ở trong trường thần học, chúng tôi được cảnh báo rằng đừng tham dự nhiều vào sự đau khổ của người khác vì sợ bị cảm xúc đau đớn lấn át và che mờ khả năng quyết định của chúng ta. Kết quả là một thế hệ những rô-bốt mục sư ra đời mà mất đi sự liên lạc với xã hội và những người mà họ được kêu gọi hầu việc!

-David Wheeler

-Những Trích Dẫn Hay-

Thật vô ích khi cố gắng thi hành mục vụ mà không có tình yêu thương thông cảm. Một bác sĩ, một luật sư có thể làm việc tốt mà không cần tình yêu thương nhưng không thể làm công việc Chúa mà không có tình yêu thương.

-D. L. Moody⁵

Chúng ta là những Cơ Đốc Nhân có thể chinh phục được nhiều linh hồn cho Đấng Christ nếu như chúng ta chỉ cần mình họa được tình yêu thương mà Đấng Christ ra lệnh cho chúng ta bày tỏ. Thế gian đau đớn đang chờ những người giống như vậy.

-Thomas Rainer⁶

Những Ghi Chú

1. http://hubpages.com/hub/Sympathy_vs_Empathy.

2. Ibid.

3. Ibid.

4. Ibid.

5. Trích dẫn được tìm thấy trong A. Strauch, *Leading with Love* (Littleton, CO: Lewis và Roth Publishers, 2006), 9.

6. T. Rainer, *The Unexpected Journey* (Grand Rapids, MI: Zondervan, 2005), 204.

PHẦN IV

CÁC PHƯƠNG PHÁP

30. Truyền Bá Phúc Âm Là ...

Chia Sẻ Câu Chuyện Của Bạn

Một ngày nọ trong kỳ nghỉ Giáng Sinh sau học kỳ đầu tiên của tôi ở trường đại học, tôi đã trải qua một buổi sáng với đội đấu vật của trường trung học. Huấn luyện viên đội đấu vật trường trung học của chúng tôi luôn vui mừng chào đón bất kỳ vận động viên cũ nào trở lại từ trường đại học và khoe với học sinh trung học về điều mà chúng tôi đã học được nhờ đấu vật với các chàng trai to con ở trường đại học.

Tôi đã nghỉ tập luyện sớm vì tôi cần phải đi làm. Người duy nhất ở trong phòng thay đồ với tôi là đội trưởng hiện tại của trường trung học là người cũng phải nghỉ sớm hôm ấy. Cậu ấy có hẹn với bác sĩ. Cậu hỏi tôi một vài câu hỏi về đấu vật và vài điều về trường đại học. Cậu ấy nói với tôi rằng cậu không chắc sẽ làm gì sau khi tốt nghiệp.

Lúc đó tôi lẩm nhẩm một lời cầu nguyện ngắn gọn, hít một hơi thật sâu và quyết liêu một phen.

“Này Eddie, đã bao giờ anh từng nghĩ về Đức Chúa Trời chưa?”

“Bà của em đã từng đưa em tới nhà thờ khi còn nhỏ. Từ đó em đã nghĩ nhiều về Đức Chúa Trời.”

“Tôi thì chẳng nghĩ nhiều về Đức Chúa Trời nhưng mọi thứ đã thay đổi kể vài năm trước đây. Đức Chúa Trời đã biến đổi cuộc đời tôi.”

“Đức Chúa Trời đã biến đổi cuộc đời anh như thế nào?”

Tôi nói, “Hãy để tôi kể cho anh nghe câu chuyện của tôi.”

Sau đó tôi kể cho anh bạn một bài làm chứng tóm gọn trong khoảng chừng một phút, đáp ứng mong ước của anh.

“Tóm lại là vào năm thứ ba ở trường trung học, cuộc sống của tôi trông rỗng và tôi đã nản chí. Tôi uống rượu nhiều và lao theo những hướng đi sai. Tôi lo lắng về tương lai và không biết sẽ phải làm gì sau khi tốt nghiệp trung học.”

Tôi nghe anh ấy nói, “Ồ, nghe giống trường hợp của em.”

Tôi nói tiếp, “Một vài người bạn của tôi là những Cơ Đốc Nhân đích thực và tôi muốn có điều mà họ có. Họ nói tôi cần phải trao cuộc đời mình cho Chúa Giê-su.” Anh bạn chăm chú nghe mọi lời nói.

Tôi tiếp tục, “Tôi đã làm theo như vậy.”

“Mọi thứ đã thay đổi kể từ đó. Tôi có được sự bình an trong lòng. Tôi chẳng cần phải uống rượu để cảm thấy vui vẻ hoặc tự tin, sau đó Đức Chúa Trời hướng dẫn tôi từng bước một.”

“Đó chính là điều em cần,” cậu ấy nói trong khi nhìn chăm chăm vào mắt tôi. “Kể cho em nghe thêm đi.”

Tôi đã kể thêm. Tôi đã kể với cậu về sự chết, sự chôn và sự sống lại của Chúa Giê-su vì tội lỗi của cậu ấy. Tôi đã nói với cậu về đức tin và sự ăn năn. Đức Chúa Trời đã ở cùng chúng tôi trong căn phòng thay đồ đó. Một vài phút sau cậu quỳ gối cạnh tôi ngay trên nền phòng thay đồ và trao cuộc đời mình cho Chúa Giê-su Christ.

Chia Sẻ Câu Chuyện của Bạn

Với nhiều người trong số chúng ta, phần khó khăn nhất của truyền bá Phúc Âm là xây một cây cầu nối để chúng ta có thể chia sẻ Phúc Âm theo cách không làm mất lòng mọi người. Một trong những cách dễ nhất để làm thế đó là chia sẻ bài làm chứng của bạn. Chia sẻ một bài làm chứng không có gì mới. Mọi người đều đang làm vậy kể từ lúc Chúa Giê-su bắt đầu biến đổi cuộc đời họ.

Một Người Đàn Ông Bị Quỷ Ám Chia Sẻ Câu Chuyện Của Mình

Tôi thích câu chuyện được cứu của một người đàn ông sống nơi mờ mịt. Người đàn ông tội nghiệp này bị nhiều quỷ ám đến người ta mức xích ông lại bằng dây xích và những cái xích đó

cũng không giữ được ông. Ông ở trong tình trạng khổ sở đến nỗi thường gào lên, la hét, và tự lấy đá rạch vào người mình.

Đó là một ngày tuyệt vời trong cuộc đời ông khi Chúa Giê-su xuất hiện và đuổi những con quỷ ra khỏi ông. Những con quỷ nhập vào một bầy heo ở gần đó. Bầy heo điên cuồng lao từ vực cao xuống biển và chết chìm dưới nước.

Người đàn ông được giải thoát và vui vẻ đến mức muốn đi theo cùng Chúa Giê-su trên con đường của Ngài. Tuy nhiên Chúa Giê-su biết mục vụ lớn hơn của người đàn ông đó là đi và chia sẻ câu chuyện của ông với bạn bè. “Nhưng Đức Chúa Giê-su không cho, phán rằng: Hãy về nhà ngươi, nơi bạn hữu ngươi, mà thuật lại cho họ điều lớn lao thể nào Chúa đã làm cho ngươi, và Ngài đã thương xót ngươi cách nào. Vậy, người đi, đồn ra trong xứ Đê-ca-bô-lơ những điều lớn lao thể nào mà Đức Chúa Giê-su đã làm cho mình; ai nấy đều lấy làm lạ.” (Mác 5:19-20).

Chúa đã làm những điều lớn lạ cho tất cả chúng ta là những người được cứu. Như người đàn ông này chúng ta cần phải kể với bạn bè của mình về điều đó.

Một Người Đàn Bà Kể Câu Chuyện Của Cô

Một ngày kia, Chúa Giê-su gặp một người đàn bà người Sa-ma-ri khi Ngài tạm nghỉ để xin nước uống ở cạnh một cái giếng. Trong khi nói chuyện với bà, Ngài đã dẫn dắt bà thừa nhận rằng Ngài là Đấng Cứu Thế như Kinh Thánh đã mặc khải. Bà vui đến mức chạy đi kể cho mọi người trong thành nghe về câu chuyện của mình. “Có nhiều người Sa-ma-ri ở thành đó tin Ngài, vì có lời đàn bà đã làm chứng về Ngài mà rằng: Ngài đã bảo tôi mọi điều tôi đã làm.” (Giăng 4:39).

Những người khác tin vào Chúa Giê-su nhờ lời làm chứng của bà. Những người khác cũng sẽ tin vào Chúa Giê-su bởi lời làm chứng của chúng ta.

Một Người Đàn Ông Mù Kể Câu Chuyện Của Ông

Không có câu chuyện của ai lại giống như nhau. Chúa Giê-su đã chữa lành cho nhiều người, rất nhiều người trong số họ bị mù, thường theo những cách hơi khác nhau một chút. Đôi khi Ngài chỉ chạm vào mắt và họ được lành. Có một người đàn ông được Chúa Giê-su dùng bùn đất chà vào mắt, và bảo ông đi rửa mắt trong một cái ao gần đó. Khi người đàn ông làm như lời Chúa Giê-su nói, mắt ông đã được chữa lành và ông có thể nhìn thấy được.

Người đàn ông hạnh phúc kể lại với hàng xóm của mình về việc Chúa Giê-su đã làm cho ông. Những lời đó đến tai những người Pha-ri-si là người mang người đàn ông ra tra hỏi bởi vì sự chữa lành đó diễn ra vào ngày Sa-bát, là một điều cấm kỵ theo luật của họ.

Người đàn ông kể với họ theo điều ông biết và nhắc đến Chúa Giê-su như một Đấng tiên tri bởi vì Ngài đã chữa lành cho ông. Họ không thích điều đó và nói Chúa Giê-su là một kẻ có

tội. Đối với điều này người đàn ông chỉ đơn giản trả lời rằng: “Tôi chẳng biết người có phải là kẻ có tội chẳng, chỉ biết một điều, là tôi đã mù mà bây giờ lại sáng” (Giăng 9:25).

Tôi thấy thật hay! Người đàn ông này không tuyên bố mình là một người am hiểu thần học. Ông cũng không phải là một học giả Kinh Thánh. Ông cũng chẳng phải một triết gia hoặc nhà biện giải tôn giáo nổi tiếng hay là người có tất cả các câu trả lời trung ra cho những người Pha-ri-si hay đa nghi. Nhưng ông có một điều mà họ không thể chối cãi. Chúa Giê-su đã thay đổi cuộc đời ông.

Một Người Trí Thức Kể Câu Chuyện Của Ông

Sứ đồ Phao-lô là một người có học vấn rộng được học bằng tiếng Hê-bơ-rơ, Hy Lạp, A-ram và La-tinh. Ông là một chuyên gia về luật Cựu Ước và được học cùng với nhiều triết gia và những nhà thơ vĩ đại vào thời của ông. Nhưng khi được yết kiến những người có quyền lực to lớn trong chính quyền La-mã, Phao-lô lại không tranh luận về những vấn đề thần học hay là triết học. Ông chỉ đơn thuần làm chứng. Ông kể với họ làm thế nào ông biết Chúa Giê-su là Chúa của đời sống ông. Ông đã chia sẻ về cuộc đời ông trước khi tin Chúa Giê-su, làm thế nào ông gặp được Chúa, rồi ông nói tiếp về đời sống ông kể từ khi gặp Chúa (Xem Công Vụ 22:3-21, 26:4-23).

Lợi Ích Của Việc Làm Chứng

1. Chia sẻ về câu chuyện bạn được cứu để xây dựng một cầu nối cho Chúa Giê-su đi thẳng vào lòng của người hư mất.
2. Chia sẻ lời làm chứng là một cách thuận tiện và có hiệu quả để vượt qua hàng rào phòng vệ bằng tri thức. Thật khó để tranh luận về bằng chứng của đời sống được biến đổi.
3. Chia sẻ câu chuyện của bạn thường khiến người nghe quan tâm thích thú lâu hơn là trích dẫn những câu nói của các nhà thần học vĩ đại. Mọi người sẽ lắng nghe một khách hàng đang hài lòng thay vì đó là một thương gia chuyên nghiệp.
4. Chia sẻ câu chuyện của bạn có thể bắt đầu trong bất kỳ khoảng thời gian nào mà bạn được phép từ một phút cho đến một tiếng đồng hồ.
5. Chia sẻ câu chuyện của bạn không phải chỉ dành riêng cho những người có học vấn cao hay là trưởng thành thuộc linh. Việc chia sẻ đó có thể được tiến hành bởi một tân tín hữu.
6. Chia sẻ câu chuyện của bạn khiến truyền bá Phúc Âm hướng tới cá nhân và có chủ đích.

Nếu Như Bạn Đã Được Cứu, Bạn Có Một Câu Chuyện Để Kể

Khi nói đến việc chia sẻ câu chuyện hoặc là nói lời làm chứng, chúng ta đang nói đến việc công bố với người khác về câu chuyện bạn đến với Đấng Christ như thế nào. Là bạn đang đưa ra lời chứng. “Trong một phiên tòa, người làm chứng không chịu trách nhiệm tranh luận về vụ án, chứng tỏ sự thật hay là gây áp lực đến bản án. Đó là công việc của các luật sư. Những người làm chứng chỉ đơn giản thông báo điều xảy ra với họ hoặc điều họ nhìn thấy.”¹

Mỗi tín hữu có một bài làm chứng. Nếu bạn được cứu, bạn có một câu chuyện về sự cứu chuộc. Cứ cho là một vài câu chuyện gây xúc động hơn các câu chuyện khác, nhưng có những người vẫn cần nghe câu chuyện của bạn. Chẳng có câu chuyện của ai giống với câu chuyện của bạn, vậy nên bạn cần phải chia sẻ ra, nếu không thì câu chuyện của bạn sẽ mãi mãi bị lãng quên.

Một, Hai, Ba

Trong một khóa huấn luyện truyền bá Phúc Âm, David Wheeler và tôi cho những sinh viên viết các bài làm chứng của họ sử dụng ba điểm chính.

1. Cuộc đời tôi như thế nào trước khi gặp Đấng Christ.
2. Tôi tiếp nhận Đấng Christ làm Chúa Cứu Thế của đời sống tôi như thế nào.
3. Đấng Christ đã biến đổi cuộc đời tôi như thế nào.

Tôi đã cho nhiều sinh viên thực hành chia sẻ câu chuyện của họ trong vòng một phút hoặc 30 giây. Chúng tôi cũng bảo họ viết bài làm chứng ra một tờ giấy. Họ có thể viết ít hơn 1000 từ. Rất nhiều người thích dự án này bởi vì trong khi viết bài làm chứng, họ nhận ra điều Đức Chúa Trời đã làm cho họ. Họ nhận ra rằng họ có một câu chuyện và sau khi viết nó ra, họ cảm thấy tự tin hơn trong khi chia sẻ.

Hãy Kể Câu Chuyện Của Bạn

Trước Khi Tôi Gặp Chúa Giê-su

Hãy kể về cuộc sống của bạn trước khi bạn đến với Đấng Christ. Hãy làm rõ quan điểm của bạn về việc bạn nghĩ về đời sống thuộc linh như thế nào trước khi bạn đến với Đấng Christ. Ví dụ như: Vì sao bạn cảm thấy là bạn sẽ lên thiên đàng? Hay bạn cảm thấy bạn là một người tốt và không cần Đức Chúa Trời? Hay là bạn đang tìm kiếm điều gì hơn thế?

Sử dụng những tính từ để miêu tả cuộc đời bạn trước khi gặp Chúa Giê-su. Đó có thể là những từ ngữ như *có đơn, trống rỗng, kiêu ngạo, bối rối, ngoan đạo hoặc là tuyệt vọng*. Có lẽ bạn sẽ nói, “Tôi chỉ biết rằng có điều gì đó mất mát trong tôi.” Hãy kể về những hoạt động mà bạn đã làm trước khi biết đến Đấng Christ. Ví dụ như, “Tôi đang cố gắng leo lên những nấc thang của thành công” hoặc là “Tôi là một người đi nhà thờ trung tín” hoặc là “Tôi đang trở thành một kẻ nghiện rượu.”

Trong câu chuyện tôi kể ở đầu chương này khi chia sẻ với bạn tôi là Eddie, tôi đã miêu tả cuộc đời tôi trước khi gặp Đấng Christ với những từ ngữ này: “Tóm lại là, vào năm thứ ba ở trường trung học, cuộc sống của tôi trống rỗng và tôi đã nản chí. Tôi uống rượu nhiều và lao theo những hướng đi sai. Tôi lo lắng về tương lai và không biết sẽ phải làm gì sau khi tốt nghiệp trung học.”

Tôi Đã Gặp Gỡ Chúa Giê-su Như Thế Nào

Ở đây bạn sẽ nói về hoàn cảnh xung quanh cuộc nói chuyện của bạn. Ví dụ bạn ở đâu khi bạn tin nhận Đấng Christ? Bạn ở cùng bạn bè tại một buổi cắm trại do nhà thờ tổ chức, trong một buổi thờ phượng, hay là trong phòng của bạn? Hãy nói chính xác lẽ thật nào đã thu hút tấm lòng của bạn khi bạn nhận ra là bạn cần Đấng Christ. Hãy nói về điều bạn suy nghĩ hay là cảm nhận khi bạn nhận ra là bạn cần Đấng Christ làm Chúa Cứu Thế của mình.

Với Eddie bạn tôi, tôi nói, “Một vài người bạn của tôi là những Cơ Đốc Nhân đích thực và tôi muốn có điều mà họ có. Họ nói tôi cần phải trao cuộc đời mình cho Chúa Giê-su. Và tôi đã làm như vậy.”

Sau đó khi tôi được Eddie cho phép để chia sẻ nhiều hơn, tôi đã soạn sẵn câu chuyện làm thế nào tôi gặp Chúa Giê-su khi nói về Phúc Âm – sự chết, sự chôn, sự sống lại của Chúa Giê-su vì tội lỗi của tôi. Tôi đã trích dẫn một vài câu Kinh Thánh từ trong sách Rô-ma. Tôi nói chuyện về đức tin và sự ăn năn. Nhưng trong bài làm chứng ngắn gọn đó, tôi đơn giản nói là “Tôi cần phải trao cuộc đời mình cho Chúa Giê-su.”

Kể Từ Khi Tôi Gặp Được Chúa Giê-su

Đây là lúc bạn nói về những sự biến đổi mà Chúa Giê-su đã làm trong cuộc đời bạn. Làm thế nào bạn miêu tả được sự trưởng thành thuộc linh từ lúc bạn chấp nhận Đấng Christ cho đến ngày nay? Đây là lúc đánh giá một cách chân thành và miêu tả về sự tăng trưởng thuộc linh của bạn, những thách thức, và những chiến thắng kể từ khi bạn gặp Chúa Giê-su.

Khi tôi làm chứng cho Eddie, tôi đã miêu tả ba câu ngắn gọn về sự biến đổi mà Chúa Giê-su đã làm trong cuộc đời tôi. “Mọi thứ đã thay đổi kể từ đó. Tôi có được sự bình an trong lòng. Tôi chẳng cần phải uống rượu để cảm thấy vui vẻ hoặc tự tin, sau đó Đức Chúa Trời hướng dẫn tôi từng bước một.”

Lời Khuyên

Đừng cường điệu hoặc là ca tụng quá khứ của bạn. Sự không chân thành sẽ chỉ dập tắt công việc của Đức Thánh Linh. Bạn không phải là nhân vật chính trong câu chuyện này, Chúa Giê-su mới là nhân vật chính. Dùng ít thời gian nói về điều bạn đã làm và nhiều thời gian hơn khi nói về việc Ngài đã làm cho bạn.

Đừng làm giảm đi cơ hội đến với Chúa Giê-su lúc còn trẻ và đừng nói thêm về cuộc sống đầy tội lỗi xấu xa. Nếu bạn sống với Đức Thánh Linh, Ngài sẽ làm cho cuộc sống của bạn tràn đầy tình yêu thương, vui vẻ và bình an, bạn sẽ có một điều gì đó mà bất kỳ một người hư mất nào cũng khao khát.

-Truyền Bá Phúc Âm Là ...

1. Kể cho bạn bè của bạn những điều lớn lạ mà Chúa đã làm cho bạn và làm thế nào Ngài bày tỏ lòng thương xót với bạn.
2. Đưa ra lời làm chứng.
3. Chia sẻ câu chuyện cứu chuộc của bạn để xây dựng một chiếc cầu nối quan hệ về sự hiểu biết để Chúa Giê-su có thể đi vào thẳng trái tim của một người hư mất.
4. Hãy là một chứng nhân –đừng tranh cãi về vụ án, chứng tỏ sự thật, hay là gây áp lực cho bản án, chỉ đơn giản là hãy thông báo về điều đã xảy đến với bạn.

-Những Trích Dẫn Hay-

Một trong những cách tốt nhất để “xây một chiếc cầu” với một người không có mối quan quan hệ với Đấng Christ đó là thông qua sự làm chứng cá nhân của bạn.

-Greg Laurie²

Đức Chúa Trời đã ban cho bạn một sứ điệp của cả đời để chia sẻ. Khi bạn trở thành một tín hữu, bạn đã trở thành một sứ giả của Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời muốn nói chuyện với thế gian thông qua bạn ... Bạn có thể cảm thấy bạn không có gì để chia sẻ, nhưng đó là do ma quỷ đang cố bắt bạn phải ngậm miệng. Bạn có một kho tàng về những kinh nghiệm mà Đức Chúa Trời muốn sử dụng để đưa người khác vào trong gia đình Ngài.

-Rick Warren³

-Áp Dụng-

Hãy viết bài làm chứng của bạn.

1. Cuộc đời của bạn như thế nào trước khi gặp Đấng Christ
2. Bạn tiếp nhận Đấng Christ làm Chúa Cứu Thế như thế nào
3. Đấng Christ thay đổi cuộc đời bạn như thế nào

Những Ghi Chú

1. R. Warren, *The Purpose Driven Life* (Grand Rapids, MI: Zondervan, 2002), 290.
2. G. Laurie, *New Believer's Guide to How to Share Your Faith* (Wheaton, IL: Tyndale House 1999), 45.
3. Warren, *The Purpose Driven Life*, 289.

31. Truyền Bá Phúc Âm Là ...

Chia Sẻ Về Chúa Giê-su Không E Sợ

William (Bill) Fay không phải là kiểu nhà truyền bá Phúc Âm điển hình. Ông từng là chủ tịch và là giám đốc điều hành của một tập đoàn quốc tế có trị giá hàng triệu USD, Bill cũng là chủ của một trong những nhà chứa rất lớn ở Mỹ. Không có gì ngạc nhiên khi ông có nhiều ràng buộc với đám đông và dính vào những mảnh khóe kiếm tiền gian lận, làm nhà cái và chơi cờ bạc ăn tiền. Đối với thế gian và Fay, ông có tất cả. Ông đã làm ăn rất thành công, sở hữu nhiều xe và nhà đẹp, và đi nghỉ những kỳ nghỉ phung phí. Bill nghĩ rằng ông không cần có Đức Chúa Trời. Bất kỳ ai có đức tin và dám chia sẻ đức tin đó với ông thì sẽ nhận lại sự khinh khi, nhạo báng và giễu cợt của ông.

Đến một ngày, nghề tay trái của ông, tại một nhà chứa bị cảnh sát đột kích, ông bắt đầu cảm thấy mình mất khả năng kiểm soát. Tại một bàn chơi bài cào ở Las Vegas, Bill đã nhận một cuộc gọi sẽ thay đổi cuộc đời ông. Fantasy Island là nhà chứa mà ông thành lập ở Lakewood, bang Colorado đã bị cảnh sát vây ráp. Luật sư của ông thông báo rằng lệnh bắt giữ của tòa án đã được ban hành. Khi ông nhận sự quản chế, Bill coi đó là một lời cảnh báo. Đó là ông không thể bị bắt một lần nữa, hoặc là ông sẽ phải đối mặt với bản án 6 hoặc 8 năm trong tù.

Gần như ngay lập tức gương mặt của ông được đưa lên những kênh thông tin địa phương ở Denver. Bị đuổi khỏi vị trí CEO, ông nhanh chóng được thuê vào một hãng chuyên săn tìm nhân sự cao cấp. Trong cuộc hôn nhân thứ tư của mình, Bill đã nhận ra rằng có một vài điều mất mát trong cuộc sống của ông. Trong một nơi ở ẩn ở trang trại Lost Valley ở Colorado, ông đã nghe một bài giảng trong lễ Phục Sinh về sự khác nhau giữa hạnh phúc và sự bình an trong tâm hồn. Cảm thấy chán nản, ông trở về nhà.

Một thời gian ngắn sau đó ông gặp tiến sĩ Paul Grant. Họ trở thành những người chơi quần vợt cùng nhau và kết bạn nhanh chóng. Thực tế, Fay nhớ là đã nghe Phúc Âm vào ngày đầu họ gặp nhau ở ngoài sân quần vợt. Biết rằng tiến sĩ Grant là người Do Thái, Fay tiếp cận với vẻ ghé thăm bằng một câu hỏi: “Ông đang làm gì ở đây vào ngày Yom Kippur- Lễ Chuộc Tội [tức là một ngày danh riêng cho người Do Thái cầu nguyện xin sự tha thứ cho tội lỗi của họ]?” Không

hề e ngại hay do dự, tiến sĩ Grant cho biết rằng ông là một Cơ Đốc Nhân người Do Thái, vì ông đã được chuộc bởi huyết của Chúa Giê-su Christ. Đoạn hội thoại này rất đơn giản và nhanh chóng trở thành nền móng cho một tình bạn mà tình bạn đó thay đổi cuộc đời của Fay.¹ Những sự kiện sau đó đã mở ra một khởi đầu mới cho Fay, vì ông miêu tả làm thế nào mà “Đức Chúa Trời lại chọn cuộc đời của tôi và mở sang một trang mới.”

Bill trở thành một nhà truyền bá Phúc Âm đầy nhiệt huyết. Trong những ngày ông được biến đổi, một chuỗi những sự kiện tuyệt vời đã diễn ra, lần đầu tiên ông gặp con gái ruột của mình là đưa con trong cuộc hôn nhân trước kia. Sau khi Bill chia sẻ về Chúa Giê-su với cô, cô đã tuyên xưng đức tin với Đấng Christ.

Kể từ khi Bill chia sẻ về đức tin một cách cá nhân với 25,000 người dựa trên nền tảng một đổi một. Ông đã tốt nghiệp trường thần học Denver vào năm 1987 và đã viết loạt sách Chia Sẻ Về Chúa Giê-su Không E Ngại cho Lifeway Christian Resources và những ghi chú trong cuốn Kinh Thánh Tân Ước Chia Sẻ Về Chúa Giê-su Không E Ngại. Truyền đạo đơn của ông Làm Thế Nào Để Chia Sẻ Về Chúa Giê-su Không Cần Tranh Cãi có 3.500.000 bản in và chương trình radio Hãy Đi Cùng Bill Fay được phát trên hơn 100 đài truyền thanh. Thông điệp của ông rất đơn giản: “Nếu Đức Chúa Trời có thể thay đổi cuộc đời tôi, thì Ngài cũng có thể thay đổi cuộc đời bạn.”

Tất Cả Là Nhờ Sự Vâng Lời

Bill Fay sẽ là người đầu tiên nói với bạn rằng ông hiếm khi đối xử với các Cơ Đốc Nhân theo cách tích cực. Ông thường chế nhạo và mở tròn mắt trước những người cố gắng chia sẻ về Chúa Giê-su với ông. Ông thường lăng mạ và kiêu ngạo để bày tỏ sự chán ghét của mình với Cơ Đốc Giáo. Tuy vậy, ngày nay Bill lại cương quyết rằng những người này sẽ không thất bại trong nỗ lực. Ông tuyên bố:

Trong những năm qua, nhiều người đến với tôi chia sẻ về đức tin của họ, nhưng tôi không chấp nhận. Tôi đã đuổi những người này đi, làm họ nản lòng bởi vì tôi đã sỉ nhục họ, chống đối họ hoặc là ngược đãi họ. Và nếu như họ quay đi và tin rằng họ đã thất bại, thì họ đã tin vào một kẻ nói dối. Vì tôi không bao giờ quên tên, khuôn mặt, con người và những lời nói của bất kỳ ai từng nói với tôi về Chúa Giê-su.⁴

Bài học từ câu chuyện này đó là bạn đừng bao giờ từ bỏ mà phải tiếp tục chia sẻ không quan tâm đến kết quả và đừng sợ hãi. Những Cơ Đốc Nhân đích thực sẽ chia sẻ về Chúa Giê-su và Bill tin rằng đó là bí quyết của một đời sống Cơ Đốc Nhân thành công đó là đức tin trong khi chia sẻ về Đấng Christ bất chấp kết quả. Ông tuyên bố “Thành công là chia sẻ đức tin của bạn và sống cuộc đời bạn cho Chúa Giê-su Christ. Làm bất cứ việc gì để đem người đến với Đấng Christ. Làm mọi việc với sự vâng lời.”⁵

Chia Sẻ Về Chúa Giê-su Không E Sợ

Trong cuốn sách của Bill Fay *Share Jesus Without Fear* (tạm dịch Chia Sẻ Về Chúa Giê-su Không E Sợ) giới thiệu một phương pháp truyền bá Phúc Âm tập trung vào các Cơ Đốc Nhân hỏi những người chưa tin Chúa một loạt những câu hỏi và tin tưởng Đức Thánh Linh sẽ bày tỏ kết quả. Một khi bạn học về những câu hỏi này, bạn cũng có thể chia sẻ về Chúa Giê-su không e sợ.

Những Câu Hỏi Mở Đầu

Phương pháp của Fay rất đơn giản và dễ học. Bạn hãy bắt đầu với năm câu hỏi:

1. Bạn có tin vào niềm tin tâm linh nào không?
2. Đối với bạn, Chúa Giê-su Christ là ai?
3. Bạn có nghĩ rằng có thiên đàng và địa ngục không?
4. Nếu bạn chết đi, bạn sẽ đi đâu? Nếu lên thiên đàng thì tại sao?
5. Nếu như điều bạn tin là không đúng, bạn có muốn biết lý do?⁶

Những câu trả lời của người chưa tin Chúa với những câu hỏi ở trên có liên quan tới mục đích lớn lao hơn đó là chia sẻ về Chúa Giê-su không e ngại. Rõ ràng là, đức tin của một người về Chúa Giê-su cũng như là thiên đàng và địa ngục là quan trọng, nhưng hiếm khi mọi người được thuyết phục thông qua những thảo luận nóng hổi về những vấn đề này. Mục đích của việc chia sẻ về Chúa Giê-su không e ngại là phải tránh xa cuộc tranh cãi và giúp người đó đến với Kinh Thánh.⁷ “Vì lời của Đức Chúa Trời là lời sống và linh nghiệm, sắc hơn gương hai lưỡi, thấu vào đến đỗi chia hồn, linh, cốt, tủy, xem xét tư tưởng và ý định trong lòng.” (Hê-bơ-rơ 4:12)

Làm quen với Kinh Thánh

Một khi bạn đã hỏi một người 5 câu hỏi mở đầu ở trên và họ đã trả lời có (Yes) ở câu hỏi thứ 5 - Nếu như điều bạn tin là không đúng, bạn có muốn biết lý do? –Giờ đây bạn đã có cơ hội để mở Kinh Thánh ra và chia sẻ về nó. Fay tin rằng chìa khóa của phần này đó là mời người kia (chứ không phải bạn) đọc lớn tiếng các câu Kinh Thánh.

Sau khi người đó đọc mỗi câu Kinh Thánh lớn tiếng, chứng đạo viên sẽ hỏi một câu hỏi đơn giản theo những câu Kinh Thánh. “Câu này nói gì với bạn?” Không cần thiết phải tranh cãi; điều cốt yếu là để Đức Thánh Linh làm việc thông qua Lời Ngài.

Bảy câu Kinh Thánh sau đây cần đọc lớn tiếng theo trật tự là:⁸

1. “Vì mọi người đều đã phạm tội, thiếu mất sự vinh hiển của Đức Chúa Trời” (Rô-ma 3:23).
2. “Vì tiền công của tội lỗi là sự chết nhưng sự ban cho của Đức Chúa Trời là sự sống đời đời trong Đức Chúa Giê-su Christ, Chúa chúng ta” (Rô-ma 6:23).

3. “Đức Chúa Giê-su cất tiếng đáp rằng: Quả thật, quả thật, ta nói cùng ngươi, nếu một người chẳng sanh lại, thì không thể thấy được nước Đức Chúa Trời.” (Giăng 3:3)
4. “Vậy Đức Chúa Giê-su đáp rằng ‘Ta là đường đi, lẽ thật và sự sống. Chẳng bởi Ta thì không ai được đến cùng Cha’” (Giăng 14:6).
5. Vậy nếu miệng ngươi xưng Đức Chúa Giê-su ra và lòng ngươi tin rằng Đức Chúa Trời đã khiến Ngài từ kẻ chết sống lại, thì ngươi sẽ được cứu; vì tin bởi trong lòng mà được sự công bình, còn bởi miệng làm chứng mà được sự cứu rỗi. Và, Kinh Thánh nói rằng: Kẻ nào tin Ngài sẽ chẳng bị hổ thẹn. (Rô-ma 10:9-11)
6. “Lại Ngài đã chết vì mọi người, hầu cho những kẻ còn sống không vì chính mình mà sống nữa, nhưng sống vì Đấng đã chết và sống lại cho mình.” (II Cô-rinh-tô 5:15)
7. “Này, ta đứng ngoài cửa mà gõ; nếu ai nghe tiếng ta mà mở cửa cho, thì ta sẽ vào cùng người ấy, ăn bữa tối với người, và người với ta.” (Khải Huyền 3:20).⁹

Viết lại những câu Kinh Thánh cần tham khảo vào trong quyển Kinh Thánh của bạn để bạn nhớ lại nhanh. Sau khi người đó đọc mỗi câu này lớn tiếng, chứng đạo viên hỏi, “Những câu này nói gì với bạn?” Đừng gây tranh cãi, hãy để Đức Thánh Linh làm việc nhờ Lời Ngài.

Đưa Cuộc Gặp Gỡ Làm Chứng Đến Một Quyết Định

Sau khi bạn đã hướng dẫn người đó đọc Kinh Thánh lớn tiếng và để Đức Thánh Linh vận hành trong cuộc sống của người đó, cáo trách tội lỗi và nhu cầu được tha thứ, bạn có thể đi đến bước cuối cùng của việc chia sẻ về Chúa Giê-su không sợ hãi. Quá trình này theo Kinh Thánh kết thúc với 5 câu hỏi cuối cùng với ý định đưa dẫn người đó đến với một quyết định.

1. Bạn có phải là một tội nhân không?
2. Bạn có mong muốn sự tha thứ tội không?
3. Bạn có tin rằng Chúa Giê-su đã chết trên thập tự vì bạn và đã sống lại không?
4. Bạn có muốn đầu phục đời sống mình cho Chúa Giê-su Christ không?
5. Bạn có muốn mời Chúa Giê-su ngự vào trong đời sống bạn và trong tâm hồn bạn không?¹⁰

Hãy hoàn toàn yên lặng vào thời điểm này và để người đó trả lời. Anh ấy hiểu rõ hoàn toàn về quyết định mà anh ấy sẽ làm.¹¹ Công việc của chúng ta không phải là để cáo trách tội lỗi hay là kết án người đó về nhu cầu được cứu. Đó là công việc của Đức Thánh Linh. Hãy kiên nhẫn cầu nguyện luôn luôn và đợi câu trả lời.

Mặt khác nếu người đó nói xin lỗi, thật hợp lý khi hỏi tại sao. Anh ấy có thể đơn giản là hiểu nhầm hoặc là e ngại những điều chưa biết.¹² Tuy nhiên nếu người đó nói là không, thì điều

đó nghĩa là hãy để người ấy đi và ngay lập tức bắt đầu cầu nguyện để Đức Chúa Trời tạo ra những cơ hội thiêng liêng khác trong cuộc đời của người đó.

Nếu người đó nói có và Đức Thánh Linh hành động một cách rõ ràng và đưa dẫn người đó đến với Đấng Christ thì đừng ngần ngại yêu cầu anh ấy đáp ứng bằng cách hướng dẫn anh cầu nguyện một lời cầu nguyện đơn giản như sau:

Lạy Cha Thiên Thượng, con đã phạm tội với Ngài. Con muốn có sự tha thứ cho mọi tội lỗi của con. Con tin rằng Đức Chúa Giê-su đã chết trên cây thập tự vì con và đã sống lại. Do đó con muốn từ bỏ cuộc sống tội lỗi của mình và theo Ngài. Cha ơi, con xin dâng đời sống con cho Cha và làm theo ý muốn của Ngài. Con muốn Chúa Giê-su ngự vào trong đời sống và tâm lòng của con. Con cầu xin điều này trong danh Chúa Giê-su Christ. A-men.

Phương Pháp Này Có Hiệu Quả

Một vài năm trước trong lớp của tôi có hai sinh viên năm nhất tình cờ lại là hai chị em. Chúng ta sẽ gọi họ là Brenda và Julie. Sau khi nghe về cuốn sách “Chia Sẻ Chúa Giê-su Không E Ngại” trong buổi giới thiệu sách của lớp học, họ bắt đầu cầu nguyện cho gia đình của mình. Sau một vài ngày Đức Chúa Trời cảm động Brenda liên lạc với một người dì qua điện thoại và trình bày năm câu hỏi đầu tiên. Cùng lúc đó Julie liên lạc với một người cậu với mục đích tương tự. Phải thừa nhận là họ sợ cứng cả người và sợ bị phản đối. Nhưng họ đã cầu xin Đức Chúa Trời ban thêm sức để vâng theo. Cả người dì và người cậu của họ đều đầu phục Đấng Christ.

Lấy ví dụ một người đàn ông trẻ 17 tuổi tên là Shawn đang nhắn tin cho một người bạn gái. Cha của anh hỏi anh liệu người bạn đó có phải là một Cơ Đốc Nhân không. Shawn đáp rằng anh không chắc nhưng ngay lập tức nhắn tin câu hỏi đó cho bạn mình. Cô ấy thừa nhận là mình chưa được cứu.

Sau đó Shawn bắt đầu nhắn tin cho cô ấy 5 câu hỏi mở đầu. Khi cô thừa nhận là cô muốn biết nhiều hơn, anh ấy đã yêu cầu cô lấy một cuốn Kinh Thánh và đọc những câu gốc đó lớn tiếng cho chính mình. Shawn hỏi “Những câu Kinh Thánh đó nói gì với bạn?” Cô đáp lại với mỗi câu hỏi bằng cách nhắn tin trả lời. Đức Thánh Linh đã hành động khi cô bắt đầu bị cáo trách về tội lỗi của mình.

Shawn tiếp tục nắm lấy cơ hội làm chứng của mình bằng cách nhắn 5 câu hỏi cuối cùng. Cô đã đáp lại bằng cách xin có thêm thời gian để thảo luận về tình trạng của cô với ông bà của cô là những Cơ Đốc Nhân. Ngay đêm đó cô gọi lại cho Shawn và cậu ấy có thể hướng dẫn cô cầu nguyện để dâng đời sống mình cho Đấng Christ.

Những Sứ Đồ Không E Ngại

Sách Công Vụ là câu chuyện về những người theo Đấng Christ chia sẻ cách dạn dĩ về đức tin của họ ngay trong những lúc bị bắt bớ dữ dội. Ví dụ, sau khi bị bắt, bị đánh, và bị cấm không được nói bất kỳ điều gì về Chúa Giê-su, Phi-e-rơ và Giăng đã yêu cầu hội thánh hiệp chung với họ trong khi cầu nguyện. Họ đã cầu nguyện để sự bắt bớ đó giảm bớt phải không? Không, thay vào đó họ đã cầu nguyện để Chúa cho họ dạn dĩ hơn để chia sẻ về Chúa Giê-su. “Này, xin Chúa xem xét sự họ ngấm dọ, và ban cho các đầy tớ Ngài rao giảng đạo Ngài một cách dạn dĩ” (Công Vụ 4:29).

Trong đoạn tiếp theo Lu-ca nói với chúng ta rằng các sứ đồ lại phải đối mặt với sự bắt bớ vì chia sẻ Phúc Âm. Những người này không sợ hãi tuân theo mạng lệnh chia sẻ về Chúa Giê-su bất chấp mọi hoàn cảnh.

Lại một lần nữa họ bị bỏ tù, nhưng lần này Chúa sai một thiên sứ đến và mở các cánh cửa thả họ được tự do. Thông điệp của thiên sứ nói với họ là hãy tiếp tục nói với mọi người về Chúa Giê-su và đừng quan tâm đến sự bắt bớ. Ngày tiếp theo, đó chính là điều họ đã làm. “Nhưng đương ban đêm, có một thiên sứ của Chúa mở cửa khám cho sứ đồ ra, và dặn rằng: Đi đi, hãy chường mặt nơi đền thờ, mà rao giảng cho dân chúng mọi lời này của sự sống. Sứ đồ nghe bấy nhiêu lời, vừa lúc rạng ngày, vào đền thờ, khởi sự dạy dỗ.” (Công Vụ 5:19-21).

Khi họ thức dậy vào sáng sớm hôm sau, họ đến đền thờ tìm cơ hội chia sẻ về Đấng Christ. Như mọi khi, sân đền thờ rất đông đúc. Những người này chẳng chạy trốn khỏi những kẻ cầm quyền đã bỏ tù họ hôm trước, thay vào đó họ giữ lòng trung tín với lời kêu gọi trở thành những nhà truyền bá Phúc Âm. Giống như các sứ đồ chúng ta có thể phải đối mặt với sự bắt bớ. Cũng giống như các sứ đồ, chẳng gì có thể ngăn chúng ta chia sẻ về Phúc Âm với những người quanh ta.

Sau đó các sứ đồ lại bị tòa công luận bắt lại và tra hỏi. Đức Chúa Trời đã dùng một đồng minh không được trông đợi để cứu họ khỏi bị giết hại. Thay vì co mình bởi sợ hãi thì các sứ đồ lại vui mừng vì được xem là xứng đáng chịu nhục vì danh Chúa Giê-su Christ. Đối với họ sự bắt bớ và cuộc chiến thuộc linh là chứng cứ để sứ điệp của Đấng Christ được rao truyền. Mặc dù gặp khó khăn bị bắt bớ ngoài ý muốn, họ không bao giờ ngừng nói về tình yêu thương của Chúa Giê-su. “Ngày nào cũng vậy, tại trong đền thờ hoặc từng nhà, sứ đồ cứ dạy dỗ rao truyền mãi về Tin lành của Đức Chúa Giê-su, tức là Đấng Christ” (Công Vụ 5:42).

Chúng ta có thể nói rằng chúng ta cũng có sự dạn dĩ và say mê như các sứ đồ để đến với người hư mất và hướng dẫn họ đến với Đấng Christ hay không? Bạn có phải là một người tiền Cơ Đốc Nhân (pre-Christian) như William Fay trong đời mình cần nghe đến Phúc Âm không? Nếu có thì đừng xấu hổ. Hãy trung tín tin tưởng Đức Chúa Trời. Làm được vậy, bạn có thể chia sẻ Chúa Giê-su không e ngại!

-Truyền Bá Phúc Âm Là ...

1. Chia sẻ về Chúa Giê-su không e ngại
2. Hỏi những câu hỏi và lắng nghe.
3. Đưa dẫn những người hư mất đọc Lời Chúa và để Đức Thánh Linh sử dụng Lời Chúa đến với họ.
4. Hãy nhảy bèn với Đức Thánh Linh và để Đức Chúa Trời ban cho có thêm nhiều người tin Chúa.

-Câu Kinh Thánh Chìa Khóa-

“Thà phải vâng lời Đức Chúa Trời còn hơn là vâng lời người ta.” (Công Vụ 4:29)

-Những Trích Dẫn Hay-

Nếu bạn muốn kinh nghiệm được sự vui mừng mà nhiều người đã có được, thì bạn phải vứt bỏ những lời biện hộ vì không chia sẻ về đức tin.

-Bill Fay¹³

Hãy biết rằng Đức Chúa Trời đã thêm sức cho mọi Cơ Đốc Nhân để làm chứng giúp chúng ta tập trung chia sẻ về Chúa Giê-su với mọi người.

-Darrell Robinson¹⁴

Tôi biết rằng mọi người mà tôi đã từng nói chuyện thường muốn và hăng say nói về những vấn đề thuộc linh nếu anh ấy có thể nói về thuộc linh trong một hoàn cảnh thoải mái và không bị đe dọa.

-Leighton Ford¹¹

-Sự Áp Dụng-

Hãy tìm kiếm các cơ hội để chia sẻ 5 câu hỏi đầu tiên với ít nhất hai người chưa được cứu trong suốt tuần tới. Khi Đức Thánh Linh dẫn dắt nếu họ đáp lại một cách tích cực câu số 5, thì hãy cầu nguyện luôn khi đi tiếp phần còn lại về Chia Sẻ Chúa Giê-su Không E Ngại.

Những Ghi Chú

1. W. Fay *Share Jesus Without Fear* (Nashville, TN: B&H, 1999), 1-2.
2. <http://bhpublishinggroup.com>
3. Ibid.

4. Fay, *Share Jesus Without Fear*, 2.
5. *Ibid.*, 3.
6. *Ibid.*, 33.
7. *Ibid.*, 34-36.
8. *Ibid.*, 45.
9. *Ibid.*, 44.
10. *Ibid.*, 61.
11. *Ibid.*, 63.
12. *Ibid.*, 65.
13. *Ibid.*, 27.
14. D. W. Robinson, *People Sharing Jesus* (Nashville, TN: Thomas Nelson, 1995), 19.
15. L. Ford, *Good News Is For Sharing* (Elgin, IL: David C. Cook, 1977), 12.

32. Truyền Bá Phúc Âm Là ...

Chia Sẻ Lời Làm Chứng Được

Chúa Chữa Lành

Một Phép Lạ Đã Biến Đổi Cuộc Đời Tôi

Lời làm chứng được chữa lành bắt đầu vào tuần lễ trước lễ Tạ Ơn 1989. Tôi đi vào trong căn hộ của mình sau khi trở về nhà từ buổi nói chuyện tại nhà thờ địa phương. Tôi rất ngạc nhiên khi thấy vợ tôi là Debbi, cúi xuống thùng rác và ho ra máu. Cô ấy đang mang thai đứa con thứ hai của chúng tôi được sáu tháng.

Tôi đem vợ tôi đến bệnh viện vào sáng sớm hôm sau. Lúc đầu họ nghĩ đó là cục máu đông, giữa những triệu chứng bệnh khác nhau. Khi Debbi trở nên yếu hơn, các bác sĩ lúng túng không biết tại sao một người phụ nữ 28 tuổi khỏe mạnh đột nhiên lại chảy máu không kiểm soát được từ phổi mình. Cô cũng không có dấu hiệu cảnh báo hay là ốm vặt trước đó để giải thích tình trạng nguy hiểm của mình.

Sau một vài ngày, đội ngũ y tế buộc phải gây mê toàn thân cho Debbi. Trước sự kinh hoàng của tôi, bác sĩ giải thích rằng tình trạng của vợ tôi hết sức nguy kịch và nếu như không ngừng chảy máu sớm thì “cô ấy sẽ yếu đi và mất luôn đứa bé, thậm chí là cô sẽ chết.” Tôi như bị hóa đá.

Những ngày sau đó thật dài và kiệt quệ, trái ngược với sự thú vị thông thường của các kỳ nghỉ. Thành thật mà nói, tôi khó có thể cầu nguyện hoặc là thậm chí là đọc Kinh Thánh. Xét cho cùng tại sao Đức Chúa Trời lại cho phép điều này xảy ra? Chúng tôi đã hứa nguyện dâng đời sống mình để hầu việc Ngài. Câu hỏi rõ ràng là Tại Sao? Vào đúng lúc đó Đức Chúa Trời lại chỉ im lặng một cách kỳ lạ.

Khoảng hai tuần trước khi các bác sĩ quay trở lại với một chẩn đoán chính thức. Debbi bị một căn bệnh tự miễn được gọi là viêm mạch máu tự miễn. Chứng bệnh này thường tấn công những người trên 45 tuổi. Cho đến đầu những năm 1970, những người bị bệnh viêm mạch máu tự miễn chỉ có khả năng sống thêm chưa đến hai năm. Cách chữa trị duy nhất đó là những liều lớn steroid kết hợp với liệu pháp hóa học trực tiếp và liên tục để làm giảm số lượng kháng thể trong cơ thể cô ấy.

Trong khi các bác sĩ cảm thấy bất áp lực vì cuối cùng đã có được chẩn đoán, nhưng liệu có quá muộn? Vào lúc này Debbi chỉ còn khoảng 25% cơ hội sống trong những giờ tới. Thêm vào đó chúng tôi đang quan tâm đến đứa bé. Các bác sĩ cũng lưu ý rằng những chất hóa học được sử dụng để chữa bệnh cho Debbi sẽ quá mạnh cho đứa bé có thể tiêu hóa từ dạ con. Khả năng cao là mẹ và đứa bé sẽ chết sớm!

Tôi nhớ rằng vào đêm mà Debbi được điều trị liệu pháp hóa học. Tất cả những gì tôi có thể làm đó là đứng bên giường của vợ tôi và đặt tay lên bụng cô. Tôi cuối cùng đã có thể cầu nguyện lớn tiếng, với hy vọng cảm thấy đứa bé cử động. Rất cục, vào lúc đó tôi không biết là liệu tôi có thể nói chuyện với Debbi lần nữa không hoặc là tận hưởng niềm vui được bế em bé của chúng tôi còn sống trong tay.

Tình trạng bệnh của vợ tôi tiếp tục với một chút thay đổi, rõ hơn hết là tóc của Debbi bắt đầu rụng. Tất cả những việc này xảy ra đến cao trào sau ba ngày khi thân thể của Debbi yếu đến mức tự đẩy em bé ra ngoài. Y tá đang chăm sóc ngay lập tức có mặt và gọi đội chăm sóc em bé mới sinh.

Sau khi nghe thông báo khẩn qua hệ thống điện thoại nội bộ của bệnh viện, tôi lao vào khu chăm sóc đặc biệt và đứng ngoài phòng Debbi. Do không biết chuyện gì đã diễn ra, tôi cứ sợ điều xấu nhất sẽ xảy đến.

Một vài phút sau tôi như bị hạ gục bởi cái nhìn của một em bé gái chỉ nặng 900 gram! Tôi cảm thấy như là Ma-ri và Ma-thê ở mộ của La-xa-rơ, nhưng trước sự ngạc nhiên của mọi người là em bé vẫn sống! Chúng tôi đặt tên cho em bé là Kara nghĩa là “món quà ân điển của Đức Chúa Trời.”

Sau khi Kara chào đời, Debbi dần dần hồi phục và được phép trở về nhà trong ba tuần sau đó. Bởi vì cơ bắp bị teo đi, vợ tôi phải học những kỹ năng cơ bản nhất như học đi và học tự ăn.

Kara về nhà vào ngày 15 tháng Hai năm 1990, cân nặng được khoảng gần 2,3 kg. Em bé bị chứng rối loạn hô hấp cấp tính nặng và được yêu cầu phải được chăm sóc 24/24. Thật là một khởi đầu đầy thách thức cho một đứa bé mới sinh.

Học Cách Tin Vào Đức Chúa Trời

Nhiều tháng sau khi Debbi trở về từ bệnh viện, chúng tôi được yêu cầu đến gặp một người bạn là giáo sư, mục sư Jimmie Nelson. Sau khi trao đổi những câu pha trò, tôi có thể nhớ cách ông chìa tay và nắm lấy tay chúng tôi. Đức Chúa Trời bắt đầu sử dụng tiến sĩ Nelson để trả lời câu hỏi tại sao trong lòng tôi.

Đầu tiên ông khích lệ chúng tôi nắm chắc lời Chúa và tự dâng lời cầu nguyện hằng ngày. Thực tế thì ông đã cười khi tôi chia sẻ với ông về câu hỏi của tôi trong suốt những ngày đầu trải nghiệm. Tôi thừa nhận là tôi bị lúng túng bởi sự im lặng của Đức Chúa Trời.

Là một người khôn ngoan, tiến sĩ Nelson đã nhìn sâu vào trong mắt chúng tôi, nắm lấy tay chúng tôi và cầu xin chúng tôi hãy để Đức Chúa Trời sử dụng kinh nghiệm “chữa lành” này cho sự vinh hiển của Ngài. Ông nhắc nhở chúng tôi rằng Sa-tan sẽ cố gắng lung lạc tâm lòng của chúng ta bằng cách làm cho chúng ta tức giận với Đức Chúa Trời và người khác.

Ông sau đó báo trước chúng tôi phải bảo vệ hôn nhân của mình. Sau nhiều thập kỷ trong chức vụ, tiến sĩ Nelson biết rằng những áp lực phải trả tiền điều trị chi phí cao và giải quyết với căn bệnh mãn tính sẽ có thể khiến chúng tôi cay đắng và thậm chí là phá hoại hôn nhân của chúng tôi.

Giống như một người cha khuyên con cái của mình ông nói, “Đừng có bị đánh lừa, bây giờ có thể con không hiểu việc này, nhưng Đức Chúa Trời có một kế hoạch cho con. Nếu con theo Ngài, Ngài sẽ cho con sức mạnh và sử dụng con để kể câu chuyện của Ngài thông qua những đau khổ mà con kinh nghiệm được.” Ông còn tuyên bố thêm, “Hãy tin ta, Đức Chúa Trời chẳng xấu hổ vì con đang tiến đến vương quốc Ngài. Con là một lời chứng sống về ân điển và quyền năng Ngài. Bây giờ con đã kinh nghiệm được sự thương xót của Ngài, hãy đi và kể với cả thế gian rằng Ngài là Đức Chúa Trời hằng sống!”

Kinh Thánh Viết Gì?

Khi tôi đấu tranh với Đức Chúa Trời và vượt qua được điều mà chúng tôi phải đối mặt, tôi đã mở Kinh Thánh. Tôi tìm được vô số những tấm gương và những người lãnh đạo cũng đã phải học tin cậy Đức Chúa Trời.

Sứ Đồ Phao-lô

Khi tiến sĩ Nelson chia sẻ, tôi đã ngay lập tức nhớ về những lời của Chúa Giê-su được chép lại bởi sứ đồ Phao-lô trong II Cô-rinh-tô 12:9: “Ân điển của ta đã đủ cho ngươi rồi, vì sức mạnh Ta nên trọn vẹn trong sự yếu đuối.” Vào thời điểm đó tôi đã hiểu lý do vì sao Đức Chúa Trời cứ yên lặng trong những ngày đầu Debbi nhập viện. Đó không phải là bởi Ngài không quan tâm hoặc là mất kết nối với chúng ta, những con cái của Ngài. Ngài đơn giản là đợi tôi trở nên yếu đuối.

Giăng Báp-tít

Đức Chúa Trời đang đợi tôi hiểu được vị trí của tôi như một sứ đồ đầu phục Chúa theo yêu cầu của Ngài. Tôi liên tưởng tới Giăng Báp-tít là người đã dạn dĩ chia sẻ rằng: “Ngài phải dấy lên, ta phải hạ xuống” (Giăng 3:30). Cho dù ông phải đối mặt với cái chết, Giăng Báp-tít cũng không cay đắng về tình cảnh của mình và ông không bao giờ ngừng rao giảng sứ điệp về Đấng Christ.

Giô-sép

Tôi cũng có thể liên tưởng tới Giô-sép. Cho dù ông bị bỏ lại chờ chết và bị bán làm nô lệ bởi những người anh em của mình, thì ông cũng đã từ chối trở nên cay đắng Chúa. Nhiều năm về sau ông tuyên bố với những người anh em đã bán ông làm nô lệ rằng: “Các anh toan hại tôi, nhưng Đức Chúa Trời lại toan làm điều ích cho tôi” (Sáng Thế Ký 50:20). Đáng khen cho Giô-sép khi ông tiếp tục tha thứ cho anh em mình, nhận ra rằng Đức Chúa Trời đã cho phép điều không hay và nỗi đau xảy ra để có thể hoàn thành kế hoạch lớn của Ngài cho dân sự.

Môi-se

Tôi cũng xem xét hoàn cảnh của Môi-se trong Xuất Ê-díp-tô 3. Sau 40 năm chạy trốn khỏi những đau thương trong quá khứ, Môi-se tìm lại chính mình đứng trước một bụi cây đang cháy lắng nghe Đức Chúa Trời. Khi Đức Chúa Trời nói về kế hoạch của Ngài để giải cứu dân Do Thái, Môi-se phải lấy làm phấn khởi khi biết rằng cuối cùng thì Đức Chúa Trời sẽ can thiệp và đưa dân sự Ngài ra khỏi ách nô lệ ở Ê-díp-tô. Nói cách khác, ông đã bị hóa đá khi phát hiện ra rằng Đức Chúa Trời chọn ông làm người giải cứu dân sự.

Rốt cục thì làm thế nào mà Môi-se có thể quay trở lại Ê-díp-tô? Ông đã bỏ chạy trong sự hổ thẹn sau khi mất bình tĩnh và giết một người lính Ê-díp-tô. Điều gì xảy ra nếu họ gặp ông tại công đồng và buộc ông phải trả giá hành động không khôn ngoan của mình trong quá khứ? Rốt cục Đức Chúa Trời lại sử dụng một Môi-se khiêm nhường hơn và biết vâng lời hơn (yếu hơn, già hơn). Liệu ông có biết rằng Đức Chúa Trời đã chuẩn bị sẵn cho ông thông qua những khó khăn trong cuộc sống để hình thành những tính cách mà ông cần có để trở thành một nhà lãnh đạo?

Tôi đang băn khoăn liệu rằng Đức Chúa Trời có đang làm vậy trong cuộc đời tôi không?

Chúa Giê-su

Tôi tin rằng mọi người cuối cùng sẽ quay lại với Đấng Christ. Liệu có công bằng không nếu Ngài chịu đựng sỉ nhục lia bỏ thiên đàng để trở thành một con người bình thường thậm chí còn bị căm dỗ bởi Sa-tan? Liệu có công bằng không khi Ngài bị đánh, bị đập và bị nguyên rửa để cuối cùng hy sinh vì tội lỗi chúng ta?

Nhưng Ngài chưa bao giờ phàn nàn về quá khứ khiêm nhường của mình, hoặc là trở nên cay đắng với Cha Ngài. Ngài chỉ đơn giản tuyên bố trong Lu-ca 22:42, “Dầu vậy, xin ý Cha được nên, chớ không theo ý con!” Chúa Giê-su có thể có cách nhìn giống như Giô-sép “Sa-tan muốn làm điều ác có liên quan đến sự đau đớn và chịu khổ trên cây thập tự, Đức Chúa Trời lại

dùng điều đó cho sự vinh hiển của Ngài!” Khi chúng ta chịu đau đớn, chúng ta cũng phải làm tương tự như vậy.

Dạn Dĩ Chia Sẻ Bài Làm Chứng Về Sự Chữa Lành

Kể từ sau chẩn đoán ban đầu và cuộc nói chuyện với tiến sĩ Nelson, Debbi và tôi đã nhìn biết Đức Chúa Trời sử dụng lời làm chứng chữa lành để khích lệ hàng ngàn tín hữu để họ vững lòng bền chí và không từ bỏ Chúa! Cùng lúc đó chúng tôi có thể chia sẻ về Phúc Âm cho nhiều người chưa được cứu là những người đã bị sờn lòng và cảm thấy thất bại trong cuộc sống.

Không may cho Debbi, căn bệnh viêm mạch máu tự miễn là mãn tính và cần có sự chăm sóc liên tục. Cô ấy phải duy trì liệu pháp hóa học theo định kỳ và những liều steroid đã được làm yếu kể từ chẩn đoán cuối cùng vào năm 1989 và cô chẳng bao giờ được thoát khỏi căn bệnh này.

Nhưng cô ấy vẫn dạn dĩ rao giảng về câu chuyện được chữa lành của cô cho thế gian đang đau đớn. Sau mọi chuyện cô hiểu rằng thách thức mất đi mọi thứ khi hóa đơn điều trị của chúng tôi vượt quá 500.000 USD hoàn toàn làm cho chúng tôi khánh kiệt về tài chính. Chúng tôi mất mọi thứ. Cô ấy hiểu những hậu quả kéo dài của liệu pháp hóa học và sự nhục nhã trở thành một con chuột thí nghiệm để các bác sĩ thiếu nhạy cảm cố gắng tìm hiểu về một căn bệnh hiếm. Vượt qua sự cay đắng, Debbi hiểu mối liên kết và dùng nó để chia sẻ về Đấng Christ.

Còn về Kara, nhiều năm sau sự chào đời không thể tin nổi, em bé đã trải qua những cơn co giật hiếm nghèo và chẩn đoán về chứng bại não nhẹ. Cho dù chúng tôi được các chuyên gia nói rằng em bé sẽ không bao giờ có thể hoạt động bình thường ở trường hoặc là sống một cuộc sống bình thường, nhưng gần đây Kara đã tốt nghiệp trường trung học và là thành viên của hiệp hội Học Sinh Ưu Tú Quốc Gia (National Honor Society). Kara cũng tin Chúa và chia sẻ về câu chuyện chữa lành của em với mọi người muốn nghe. Thậm chí câu chuyện của em bé còn được đưa vào kỷ yếu hàng năm của trường trung học. Câu chuyện được đặt tên là “Đức Chúa Trời Buộc Tôi Phải Chia Sẻ Lời Làm Chứng.” Kara sẽ sớm trở thành sinh viên đại học năm thứ nhất!

Lời Làm Chứng Về Sự Chữa Lành Là Gì

Hơn ba mươi năm kinh nghiệm trong chức vụ, tôi đã quan sát được rằng Sa-tan không thể đánh cắp sự cứu rỗi của một người. Nó sẽ luôn luôn cố gắng làm cho Cơ Đốc Nhân trở nên thiếu hiệu quả. Ngoài việc tạo ra nỗi sợ hãi khi chia sẻ về đức tin của ai đó, nó còn lừa gạt tín hữu bằng cách ràng buộc người đó vào xiềng xích trong quá khứ.

Những sai lầm và những khó khăn trong quá khứ mở cánh cửa cho kẻ thù hãm dọa và khiến ta sợ hãi. Vì thế chúng ta phải vững lòng, giả sử rằng chúng ta là những người hoàn hảo. Nói thẳng ra, những người ở ngoài Hội Thánh đã thấy đủ “những người hoàn hảo” trong Hội Thánh. Những người chân thành về sự thiếu sót của họ trở thành hơi thở sự sống cho những ai

đang tìm kiếm sự sống cho chính họ. Tuy nhiên khi chúng ta cho phép Sa-tan hăm dọa và khiến ta run sợ thì chúng ta sẽ giữ im lặng.

Khi tôi nhận ra những sự dối trá của Sa-tan, tôi bắt đầu yêu cầu các lớp học của tôi viết bài làm chứng về sự chữa lành của họ. Tôi bị sốc bởi những biểu lộ cảm xúc khi nhiều sinh viên kể lại nhu cầu đặc biệt cần được giải phóng khỏi xiềng xích của Sa-tan với những tội lỗi trong quá khứ. Bên cạnh những câu chuyện sau đó, các sinh viên cũng nói về lạm dụng quấy rối tình dục, nghiện ma túy, và hoạt động thờ cúng.

Ví dụ một người đàn ông trẻ - chúng ta sẽ gọi anh ấy là John- rơi nước mắt chia sẻ với cả lớp rằng anh trước đây nghiện xem các ấn phẩm khiêu dâm. Anh ấy tan vỡ vì sự do dự không dám chia sẻ về đức tin bởi cảm giác mình không xứng đáng. Cuối cùng anh nhớ lại, “Tôi là ai mà dám chia sẻ về Đấng Christ? Hãy xem tôi đã từng làm gì!” Khi anh ấy cuối cùng có thể chia sẻ về bài làm chứng chữa lành, anh nhận ra quyền phép phá đổ xiềng xích của Sa-tan. Bây giờ John trở thành một nhân chứng dạn dĩ có thể tiếp cận những người đàn ông trẻ đang có vấn đề với các ấn phẩm khiêu dâm.

Một ví dụ khác về một người phụ nữ trẻ - chúng ta sẽ gọi cô là Amy – chia sẻ với cả lớp bằng những từ ngữ sống động về hội chứng rối loạn ăn uống. Sau nhiều năm chiến đấu với chứng chán ăn và chứng cuồng ăn của mình, Amy cân nặng chỉ còn khoảng 33 ki-lô-gam. Thậm chí cho dù cô là một phụ nữ trẻ trong những năm ở tuổi 20, cô đã chắc rằng mình sẽ chết sớm. Khi cô nghe một nghệ sĩ là Cơ Đốc Nhân chia sẻ trên đài về sự giải thoát mà người đó tìm được ở Đấng Christ, Amy đã dâng cuộc đời cô cho Đấng Christ và cuối cùng thoát khỏi việc phụ thuộc vào đồ ăn. Khi cô đọc bài làm chứng về sự chữa lành cho cả lớp, đó chính là bằng cứ mà cô đã phải chịu khổ vì bị xiềng xích giống như John trong câu chuyện trước. Mỗi khi cô bắt đầu chia sẻ về Đấng Christ, Sa-tan liền xen vào với lời cáo buộc rằng, “Cái gì khiến người thiêng liêng thế? Người là ai mà kể với mọi người về Đấng Christ?” Nhưng không như John, khi Amy chia sẻ trước mọi người về lời làm chứng chữa lành của mình, cô vạch trần những lời dối trá của Sa-tan và xiềng xích được phá bỏ! Cô bây giờ là một chứng nhân tuyệt vời, chuyên làm chứng cho những người phụ nữ trẻ đang phải chiến đấu với chứng rối loạn ăn uống.

Một bài làm chứng chữa lành làm sáng tỏ những lời của Giô-sép đã chia sẻ trước đây trong chương này từ Sáng Thế Ký 50:20 ““Các anh toan hại tôi, nhưng Đức Chúa Trời lại toan làm điều ích cho tôi.”” Đừng cho phép Sa-tan bịt miệng những người theo Đấng Christ qua những lời nói dối và lừa gạt, chúng ta phải thừa nhận sự thiếu thận trọng trong quá khứ và tha thứ cho chính mình vì chúng ta đã được Đấng Christ tha thứ. Ngoài ra, chúng ta phải sử dụng những kinh nghiệm trong quá khứ mở đường vào trong đời sống của những người bạn đang phải vật lộn và cần sự cứu.

Làm Thế Nào Để Chuẩn Bị Một Bài Làm Chứng Về Sự Chữa Lành

Tập trung vào bài làm chứng chữa lành là bày tỏ làm thế nào Chúa Giê-su giúp bạn với vấn đề hoặc nhu cầu trong đời sống bạn. Trong khi viết một bài làm chứng chữa lành, hãy theo một đề cương đơn giản để chuẩn bị cho câu chuyện của bạn. Hãy giải thích ngắn gọn:

1. Cuộc Đời Tôi Dường Như Bình Thường Cho Đến Khi ...

Giải thích về những sự kiện diễn ra trong cuộc đời bạn khi bạn bị nản lòng hoặc bị thách thức bởi một gánh nặng. Có thể là điều gì đó như là quá khứ nghiện ma túy, uống rượu, hay là nghiện những ấn phẩm khiêu dâm. Cũng có thể là một sự kiện giống như cái chết của một người bạn hay thành viên gia đình, một trận ốm bệnh, sự trầm cảm, hoặc là sống xa cha mẹ. Không cần phải là điều gì gây ấn tượng mạnh hay thâm thúy nhưng chỉ là một sự kiện quan trọng với bạn. Thành thực mà nói, đây không phải là lúc tự mãn. Đây chính là lúc cần phải dễ hiểu và yếu đuối.

2. Tôi Đã Tìm Được Hy Vọng Và Sự Giúp Đỡ Trong Chúa Giê-su Khi ...

...

Hãy nhớ lại trong quá khứ những điều đã xảy ra trong cuộc đời bạn, và giải thích chi tiết làm thế nào mà Đức Chúa Trời có thể can thiệp vào cuộc đời bạn. Hãy sử dụng những cụm từ bày tỏ tình cảm và cảm xúc. Cũng hãy nhớ những câu Kinh Thánh và những câu chuyện trong Kinh Thánh giúp ích cho bạn đáp ứng nhu cầu của mình.

3. Tôi Vui Mừng Vì Tôi Có Một Mối Quan Hệ Cá Nhân Với Chúa Giê-su Ngày Nay Bởi Vì...

Đây là khi bạn phải khoe mình về Chúa Giê-su! Hãy giải thích làm thế nào mà cuộc đời bạn đã thay đổi trở nên tốt hơn. Tuy nhiên hãy cẩn thận đừng quá cường điệu hoặc là khoe khoang như thể bạn đã đạt được sự hoàn hảo. Mục đích của bài làm chứng chữa lành là để đả kích những chuyện không hay trong quá khứ và sử dụng những kinh nghiệm đó để tỏ mình với người chưa tin Chúa và tạo ra những câu nói đến với Phúc Âm.

4. Liệu Tôi Có Thể Chia Sẻ Làm Thế Nào Để Điều Tương Tự Như Thế Xảy Đến Với Bạn Không?

Mục đích của câu hỏi này là giữ ý định xây dựng những câu nói để chia sẻ về Đấng Christ. Trừ khi người khác đáp ứng hay không phụ thuộc vào sự dẫn dắt của Đức Thánh Linh, một tín hữu phải luôn luôn mời gọi những người chưa tin Chúa đến với Đấng Christ.

-Truyền Bá Phúc Âm Là...

1. Chia sẻ về bài làm chứng chữa lành cho người chưa tin.
2. Kết nối bài làm chứng chữa lành với sứ điệp Phúc Âm.

3. Hãy trở nên yếu đuối và dễ hiểu với người chưa được cứu.

-Câu Kinh Thánh Chìa Khóa-

“Ân điển ta đủ cho người rồi, vì sức mạnh của ta nên trọn vẹn trong sự yếu đuối.”

(II Cô-rinh-tô 12:9 NIV)

-Những Trích Dẫn Hay-

Là những thành viên của nhân loại, tất cả chúng ta đều phải đối mặt với những đau khổ của cuộc đời, những thói quen và những khó khăn.

-Rick Warren¹

Chẳng có sự thật nào thường được các Cơ Đốc Nhân thừa nhận hơn sự yếu đuối bất toàn của họ.

-Andrew Murray²

-Áp Dụng Trực Tiếp-

Hãy viết bài làm chứng về sự chữa lành của bạn bằng các hướng dẫn bên dưới:

1. Cuộc đời tôi dường như bình thường cho đến khi...
2. Tôi đã khám phá ra hy vọng và sự giúp đỡ trong Chúa Giê-su khi ...
3. Ngày nay tôi vui vì tôi có mối quan hệ cá nhân với Chúa Giê-su bởi ...

-Tại Sao Bài Làm Chứng Về Sự Chữa Lành Lại Quan Trọng?-

1. Bài làm chứng về sự chữa lành là một cầu nối để cứu những người đang đau khổ nhờ Phúc Âm.
2. Bài làm chứng về sự chữa lành xác nhận lời làm chứng của bạn trước một nền văn hóa hay nghi ngờ.
3. Bài làm chứng về sự chữa lành là một lời nhắc nhở hàng ngày về ân điển của Đức Chúa Trời.
4. Bài làm chứng về sự chữa lành là một công cụ cho cuộc chiến thuộc linh ... Bạn đã được tha thứ!

Những Ghi Chú

1. R. Warren, trích dẫn lời nói đầu của J. Baker, *Life's Healing Choices: Freedom from Your Hurts, Hang-ups, and Habits* (West Monroe, LA: Howard Books, 2007), 14.

2. A. Murray, *Abide in Christ* (Springdale, PA: Whitaker House, 1979), 179.

33. Truyền Bá Phúc Âm Là ...

Trả Lời Những Câu Hỏi Thông Thường Mà Những Người Tìm Kiếm Chúa Hay Hỏi

“Đêm Nay Sẽ Là Sinh Nhật Thuộc Linh Của Tôi!”

Đó là những lời của Jeff. Jeff là một người trưởng thành trẻ tuổi thông minh lớn lên trong một gia đình vô thần. Cả cha và mẹ anh là những giáo sư ở trường Đại Học Bang Ohio. Một trong những người bạn của anh đã thách thức anh tìm hiểu về Cơ Đốc Giáo và tham dự một nhóm học Kinh Thánh do tôi hướng dẫn cho những người tìm kiếm thuộc linh. Khóa học đã diễn ra từ 8 giờ kéo dài khoảng 12 tuần, một tuần một tối. Chúng tôi gọi đó là khóa Christianity 101. Chúng tôi nói với những người tìm kiếm thuộc linh là họ có thể hỏi bất kỳ câu hỏi nào họ muốn. Những người tham gia phải là những người chưa được cứu hoặc nếu họ được cứu họ phải đem một người chưa được cứu đến nếu họ muốn tham dự.

Đêm ấy Jeff gọi tôi và cậu đã tham dự khóa học Christianity 101 ba lần và được nửa kỳ thứ tư. Mỗi lần học cậu càng có nhiều câu hỏi được giải đáp và càng được thu hút đến gần với Đấng Christ. Mỗi lần học cậu đều nhìn thấy những câu hỏi của người khác được giải đáp và họ dâng cuộc đời mình cho Đấng Christ.

Một đêm nọ sau khi tôi đã cho các con đi ngủ, thì điện thoại reo. Đó là Jeff. “Đêm nay sẽ là sinh nhật thuộc linh của tôi!” Cậu nói một cách háng hái trong điện thoại. “Hôm nay là sinh nhật thuộc thể của tôi và tôi đã mệt mỏi với việc chạy trốn khỏi Đức Chúa Trời. Tôi muốn dâng cuộc đời mình cho Chúa Giê-su Christ đêm nay. Hôm nay sẽ vừa là sinh nhật thuộc thể và sinh nhật thuộc linh của tôi.”

“Tuyệt quá,” tôi nói. “Giờ cậu đã biết phải làm gì rồi.”

“Nhưng tôi muốn ông đến đây.” Jeff nói.

“Này Jeff, nhưng bây giờ khá muộn rồi,” tôi chọc.

“Đừng lo,” Jeff nói. “Tôi đang trên đường đi. Tôi sẽ có mặt ở nhà ông sớm.”

Chỉ một vài phút sau, Jeff đã ở trước cửa. Tôi đã mời cậu ấy vào trong phòng khách. Cậu ấy bỏ qua cái ghế và quỳ xuống. Cậu kéo tôi quỳ cạnh cậu. Điều tiếp theo tôi biết là, cậu dâng một lời cầu nguyện rất thú vị về sự ăn năn và đức tin trong Chúa Giê-su Christ. Cậu đứng dậy và cả hai chúng tôi đều rơi nước mắt. Cậu ôm chặt tôi và sau đó đi kể với một vài người bạn rằng cậu đã được sanh lại. Một vài tuần sau đó Jeff đã làm lễ báp-têm và trở nên cực kỳ gắn bó với Hội Thánh chúng tôi. Kể từ đó Jeff sống cho Đức Chúa Trời. Miệng cậu luôn nở nụ cười chính là ơn phước lớn lao cho những ai biết đến cậu.

Những câu hỏi của Jeff chẳng có gì khác hoặc khó hơn những câu hỏi cơ bản mà những người tìm kiếm thuộc linh hay hỏi về Cơ Đốc Giáo. Cậu cần một vài năm để tới thời điểm thực sự tin tưởng chúng tôi. Sau đó khi cậu được đáp lại bằng những câu trả lời thông minh trong tình yêu thương êm dịu và tôn trọng, thì Đức Thánh Linh đã bày tỏ lẽ thật của Phúc Âm thật rõ ràng cho cậu.

Dù rằng hầu hết những người tìm kiếm thuộc linh không cần lâu như Jeff, tôi đã gặp hàng trăm người trải qua quá trình tương tự. Tôi đã thấy nhiều người tìm kiếm thuộc linh đã biến đổi đặt đức tin mình nơi Đấng Christ khi chúng ta yêu thương họ, tôn trọng ý kiến của họ, kiên nhẫn trả lời các câu hỏi và sống một đời sống Cơ Đốc đích thực mà họ ao ước được trải nghiệm.

Truyền Bá Phúc Âm Là Kiên Nhẫn Trả Lời Các Câu Hỏi Thông Thường Về Cơ Đốc Giáo

Khi tôi bắt đầu chia sẻ về Chúa Giê-su với người hư mất, tôi thỉnh thoảng gặp những người lớn tuổi và thông minh hơn tôi. Khi họ hỏi một vài câu hỏi khó về Cơ Đốc Giáo, tôi không biết phải nói gì. Một vài người theo chủ nghĩa hoài nghi khiến tôi cảm thấy như thể Cơ Đốc Nhân là đi ngược lại sự hiểu biết của con người, giống như chúng ta phải để bộ não ở ngoài cửa trước khi đi nhà thờ.

Nhưng cứ mỗi lần ai đó hỏi tôi một câu hỏi và lôi tôi vào một cuộc tranh luận mà tôi không thể đáp lại thì tôi lui lại và cố gắng tìm câu trả lời. Ngay khi tôi khám phá ra rằng có rất nhiều bằng chứng về sự tồn tại của Đức Chúa Trời, sự đáng tin và giá trị của Kinh Thánh, tính lịch sử và thần thánh của Chúa Giê-su Christ, và sự sống lại của Ngài từ nơi hầm mộ. Tôi đã học được rằng Cơ Đốc Giáo không chỉ là một trong rất nhiều các tôn giáo mà là hệ thống đức tin duy nhất có tính lô-gic và có giá trị và chỉ có Cơ Đốc Giáo mới có thể dẫn đến sự biến đổi tích cực, lâu dài và sự biến đổi đời đời.

Khi tôi bắt đầu mở lớp học về Christianity 101 dựa trên những câu hỏi của những người hoài nghi và đầy những người chưa tin Chúa, mọi người nghĩ rằng tôi bị điên. Nhưng tôi đã khám phá ra rằng tất cả những câu hỏi của họ liên quan đến một số những lãnh vực cơ bản và một vài vấn đề chung. Khi những người hoài nghi tìm kiếm thuộc linh được đối xử bằng những lời cầu nguyện, nhẹ nhàng, tôn trọng, tình yêu, cùng sự kiên nhẫn, thì Đức Chúa Trời sẽ làm yếu dần hàng rào phòng ngự của họ. Có hàng trăm người đã đến lớp học trong những năm tháng qua, tất cả những người đến học đã dâng cuộc đời họ cho Chúa Giê-su Christ.

Những Lời Nhắc Nhở Trước Khi Bạn Tranh Luận

Chinh Phục Tâm Lòng Thì Sẽ Chiến Thắng Cuộc Tranh Luận

Chìa khóa để truyền bá Phúc Âm hiệu quả cho những người hoài nghi đó là không chỉ biết về điều bạn tin và tại sao mà còn phải cẩn thận để trước tiên chinh phục được tâm lòng của họ để rồi sau đó chiến thắng cuộc tranh luận.

Aristotle là một nhà triết học Hy Lạp cổ đại. Ông là người đầu tiên tạo ra một hệ thống toàn diện về triết học phương Tây, bao gồm cả đạo đức và mỹ học, lô-gic, khoa học, chính trị và siêu hình. Trong khi đào tạo các nhà triết học tương lai để chiến thắng người khác bằng quan điểm của họ, ông đã dạy rằng đầu tiên họ phải chiếm được lòng tin, sau đó mới đưa ra lời tranh luận hoặc bằng chứng. Họ không được bắt đầu ngay bằng cách cố gắng chứng tỏ rằng quan điểm của người khác là sai lầm. Đúng hơn là đầu tiên họ sẽ chứng tỏ rằng quan điểm của họ là đáng tin cậy. Chỉ sau khi nhận được sự tin tưởng của người hoài nghi, họ mới tiếp tục xem xét các câu hỏi/ các vấn đề / các luận đề mà họ phải đương đầu. Sau đó các sinh viên của Aristotle được hướng dẫn rằng cách bày tỏ quan điểm của họ là quan điểm đúng.¹

Abraham Lincoln là tổng thống thứ 16 của Hoa Kỳ. Ông nổi tiếng vì có thể chinh phục được đối thủ nhờ quan điểm của mình và biến những đối thủ của mình trở thành những người bạn trung thành nhất. Ông đã chia sẻ bí quyết của mình.

“Nếu bạn muốn chinh phục một người về phe bạn, đầu tiên phải thuyết phục người ấy rằng bạn là người bạn thực sự của người đó. Khi đó thì một vài lời đường mật sẽ giữ được lòng người đó- hãy nói điều bạn muốn, đó là con đường cao và rộng đến với người đó. Khi bạn chinh phục được anh ấy, bạn sẽ ít gặp phải khó khăn để thuyết phục anh ấy đánh giá công bằng về mục đích của bạn, nếu như phe bạn thực sự công bằng.”²

“Tôi Chưa Bao Giờ Tranh Cãi Với Ai Về Thiên Đàng”

Tiến sĩ Gary Habermas là một giáo sư lỗi lạc về biện giải tôn giáo và triết học và là chủ tịch của Khoa Triết Học Và Thần Học của Đại Học Liberty và Trường Thần Học Báp-tít Liberty. Ông là một nhà văn viết nhiều sách, nhà thuyết trình và được coi là chuyên gia hàng đầu đáng tin về sự Phục Sinh của Đấng Christ. Ông đã tranh luận với những người vô thần ở trong những trường đại học nổi tiếng như Oxford, Edinburg, và Cambridge. Ông cũng là đồng nghiệp và bạn của tôi.

Gần đây tôi hỏi Gary, là một người được ơn tranh luận, về vai trò của tranh luận và biện giải tôn giáo trong truyền bá Phúc Âm. “Hãy nói rõ ràng một chút,” ông nói. “Tôi chưa bao giờ tranh cãi với bất kỳ ai được vào thiên đàng. Tranh luận không thôi sẽ chỉ xây nên những bức tường. Những người mà tôi giúp đến với Đấng Christ đã được chinh phục trước tiên nhờ tình yêu thương sau đó mới trả lời câu hỏi của họ.”

Phao-lô

Vị sứ đồ vĩ đại là Phao-lô đã kể với chúng ta làm thế nào để đáp lại những người vẫn chưa tin. Ông gợi ý về ân điển, tình yêu và sự công chính.

Hãy lấy sự khôn ngoan ăn ở với những người ngoại, và lợi dụng thì giờ. Lời nói anh em phải có ân hậu theo luôn, và nêm thêm muối, hầu cho anh em biết nên đối đáp mỗi người là thế nào. (Cô-lô-se 4:5-6)

Muốn cho chúng ta lấy lòng yêu thương nói ra lẽ chân thật, để trong mọi việc chúng ta đều được thêm lên. (Ê-phê-sô 4:15)

Đáp Lại Những Câu Hỏi Phổ Biến Mà Người Hoài Nghi Hay Hỏi

Cuốn sách này không phải là một cuốn sách biện giải Cơ Đốc Giáo (bảo vệ đức tin của Cơ Đốc Nhân). Đây là một cuốn sách về truyền bá Phúc Âm. Tuy nhiên, qua nhiều năm tôi phát hiện rằng để truyền bá Phúc Âm một cách hiệu quả, tôi thường phải biện giải tôn giáo trước. Nói cách khác tôi phải thực hiện sự chuẩn bị truyền bá Phúc Âm bằng cách đề nghị trả lời ngắn gọn những câu hỏi được đưa ra bởi những người nghiêm túc tìm kiếm thuộc linh và những người hoài nghi. Trong phần còn lại của chương này, tôi sẽ đưa ra vài câu trả lời cho những câu hỏi thông thường

về Đức Chúa Trời và Kinh Thánh. Trong chương tiếp theo tôi sẽ đưa ra một vài câu trả lời về Chúa Giê-su và tôn giáo.

Thông thường một câu trả lời ngắn là đủ cho hầu hết những người đang tìm kiếm thuộc linh. Tôi gợi ý là sau khi học những câu trả lời ngắn này, bạn phải đào sâu hơn để có thể đưa ra những câu trả lời sâu sắc hơn nữa cho những câu hỏi này.

Dựa Vào Chứng Cớ Nào Mà Bạn Biết rằng Có Đức Chúa Trời?

Sự tồn tại của vũ trụ chính nó là bằng cớ có một Đức Chúa Trời. Chỉ có ba tùy chọn được đưa ra có thể giải thích được sự tồn tại của vũ trụ: (1) Vũ trụ đã luôn luôn như vậy. (2) Nó được hình thành như vậy. (3) Nó được tạo dựng như vậy.

Tùy chọn 1: “Vũ trụ tồn tại mãi mãi” đã bị cộng đồng các nhà khoa học phản đối. Sự chuyển động của các thiên hà, bức xạ tàn dư vũ trụ, và những bằng chứng khác chỉ ra một sự thật là vũ trụ tồn tại bắt đầu vào một thời điểm đặc biệt, một thứ mà các nhà khoa học gọi là Vụ Nổ Lớn (Big Bang).

Tùy chọn 2: “Vũ trụ tự được hình thành” theo triết học thì điều đó là không thể. Trước khi vũ trụ tồn tại thì chẳng có gì ở đó để làm nên sự sáng tạo. Rất rõ ràng, một vũ trụ không tồn tại chẳng thể làm được bất kỳ điều gì! Nó không tồn tại. Thì chẳng tạo nên được cái gì. Chẳng có gì là chẳng có gì. Chẳng nhìn thấy, ngửi thấy, hành động, suy nghĩ hay sáng tạo. Vậy là tùy chọn 1 và 2 có thể bị bác bỏ bởi kiến thức khoa học và triết học.

Tùy chọn 3: “Có gì đó hay ai đó tồn tại độc lập với vũ trụ đã sáng tạo nên vũ trụ.” Đây là tùy chọn duy nhất có cơ sở. Ví dụ, hãy thử tưởng tượng tôi sẽ vẽ một bức tranh. Khi bạn nhìn bức tranh, bằng chứng nào bạn cần để tạo nên một thực tế là có một họa sĩ? Bằng chứng duy nhất bạn cần chính là bức tranh. Bức tranh là bằng chứng xác thực chứng tỏ rằng có một họa sĩ. Bạn không cần phải nhìn thấy họa sĩ thì bạn mới tin rằng anh ấy hay cô ấy tồn tại. Bức tranh là mọi bằng chứng bạn cần. Bức tranh đó sẽ không ở đó nếu họa sĩ không tồn tại, và cũng như vậy với vũ trụ. Sự tồn tại của vũ trụ chính nó đã chứng tỏ một cách tuyệt đối là có một Đấng Tạo Hóa.³

Bằng Chứng Nào Bạn Có Chứng Tỏ rằng Kinh Thánh Thực Sự Đúng?

Tôi đã tìm được rất nhiều lý do tốt để tin rằng Kinh Thánh là Lời của Đức Chúa Trời. Ví dụ tôi luôn luôn ấn tượng với vô số những lời tiên tri lạ lùng, sự chính xác về khoa học không thể tin nổi, sự hiệp nhất không thể phủ nhận, tính chân thật tuyệt đối, tính bền vững đến kỳ lạ, sự ảnh hưởng tích cực và quyền năng thay đổi đời sống của Kinh Thánh.

Kinh Thánh không giống như các cuốn kinh sách tôn giáo khác đã tự chứng minh nó chính là Lời của Đức Chúa Trời thông qua các khả năng tiên đoán tương lai của nó. Thật vậy hàng trăm nhà tiên tri trong Kinh Thánh đã tiên đoán từ hàng trăm năm trước khi sự kiện diễn ra.

Chẳng có cuốn kinh sách nào của các tôn giáo khác có thể tự xác minh được theo cách này. Ví dụ cuộc sống và sự chết của riêng Chúa Giê-su đã được dự đoán đúng từng chi tiết từ hàng trăm năm trước khi Ngài giáng sanh tại Bết-lê-hem xứ Giu-đa.

Trên hết, Kinh Thánh đã được chứng minh là đáng tin cậy có thật trong lịch sử bởi vô số các khám phá khảo cổ học. Cho đến giờ, có tới hơn 25,000 khám phá khảo cổ đã xác định được tên người, địa danh, các sự kiện và những phong tục được nói đến trong Kinh Thánh.

Bằng chứng khiến tôi yêu thích giá trị Kinh Thánh là sự bền vững đến kinh ngạc của nó. Lấy ví dụ, hoàng đế La Mã Diocletian công kích Kinh Thánh dữ dội. Ông ta đã giết nhiều Cơ Đốc Nhân và đốt nhiều cuốn Kinh Thánh đến nỗi vào năm 303 Sau Chúa, ông ta đã dựng một cây cột khắc có dòng chữ nói rằng, “Danh tiếng của các Cơ Đốc Nhân đã bị tiêu diệt.”

Nhưng tôi không nghĩ vậy.

Chỉ 20 năm sau, La Mã có một hoàng đế mới là Constantine. Dù động cơ của ông còn đang bị tranh cãi, nhưng Cơ Đốc Giáo đã trở nên phổ biến trong vương quốc của ông đến nỗi ông tuyên bố rằng Cơ Đốc Giáo là tôn giáo chính thức của La Mã. Khi ông tìm một bản Kinh Thánh, cuốn sách mà hoàng đế Diocletian nghĩ là đã đốt sạch, ông bị choáng váng khi chỉ trong vòng 24 tiếng đồng hồ có tới 50 bản Kinh Thánh được đem tới trước mặt ông. Chúng ở đâu ra? Tất cả 50 bản Kinh Thánh đó đều được dấu trong cung điện của chính hoàng đế Diocletian!

Hai trăm năm trước đây người theo thuyết vô thần là Voltaire đã tuyên bố rằng, “Năm mươi năm nữa thế giới sẽ không nghe biết gì nữa về Kinh Thánh.”

Tôi cũng không nghĩ vậy.

Năm 1828 sau cái chết của Voltaire, hiệp hội Kinh Thánh Geneva đã mua ngôi nhà của ông và nhà xuất bản của ông để bắt đầu in Kinh Thánh. Năm 1933, chỉ 150 năm sau khi ông chết, cũng trong năm đó cuốn sách của Voltaire là ấn bản đầu tiên được bán với giá 8 xu trong các cửa hàng sách của Paris, còn viện bảo tàng British đã mua bản sao Tân Ước từ Nga với giá 500,000 USD! Hai trăm năm sau khi Voltaire chết, Kinh Thánh vượt quá một nửa tỷ bản được in!

Kinh Thánh là cuốn sách không thể bị phá hủy, đó cũng là cuốn sách phổ biến nhất của thế gian. Đây là cuốn sách được in, được bán và được đọc nhiều nhất trên hành tinh này. Nó đã được in ra bằng 1,500 ngôn ngữ hơn bất kỳ 100 cuốn sách nào cộng lại. Là cuốn sách đầu tiên được in bằng máy in. Ngày nay không ai biết có bao nhiêu cuốn Kinh Thánh đã được in. Và trên hết tất cả những điều đó nó là cuốn sách bán chạy nhất năm này qua năm khác.

Chẳng Phải Kinh Thánh Đã Bị Sai Lạc Vì Đã Được Dịch Hàng Trăm Lần Qua Nhiều Thế Kỷ Sao?

Đúng là Kinh Thánh đã được dịch sang hàng trăm ngôn ngữ trong suốt nhiều thế kỷ. Nhưng nguyên nghĩa của Kinh Thánh được giữ gìn chính xác. Làm sao chúng ta biết được.

Đầu tiên, là có bằng chứng của bản viết tay. Thực tế là chúng ta có rất nhiều bản sao viết tay nhiều hơn bất kỳ một nền văn học cổ đại nào. Ngày nay có hàng ngàn bản sao được viết tay, từ thời xưa hoàn chỉnh hoặc không hoàn chỉnh, một vài bản sao có từ thế kỷ thứ 3 trước Công Nguyên. Khi so sánh với bản viết tay tốt nhất của văn học là cuốn sách Illiad của nhà văn Homer thì chỉ có 643 bản sao được ghi lại có từ sau bản gốc 500 năm. Những bản Kinh Thánh viết tay cho phép những nhà phê bình và học giả nghiên cứu chỉ ra rằng Kinh Thánh mà chúng ta có ngày nay tương tự như cuốn Kinh Thánh mà các Hội Thánh đầu tiên đã sử dụng.

Bằng chứng thứ hai về sự tin cậy của Kinh Thánh đến từ các thư tín của các Cha nhà thờ. Nhờ những Cha nhà thờ tôi liên tưởng tới những nhà lãnh đạo của Hội Thánh đầu tiên là thế hệ sau của những sứ đồ của Đấng Christ. Trong những chú giải về Kinh Thánh, những thư tín họ gửi cho người khác, và những lá thư cho các Hội Thánh khác, những người này đã trích dẫn Kinh Thánh Tân Ước hơn 86,000 lần. Những trích dẫn của họ cho phép các học giả dựng lại 99,86 phần trăm của Kinh Thánh Tân Ước. Chỉ có 11 câu trong Tân Ước là các cha nhà thờ không bao giờ nói đến. Đây là hai chứng cứ, chứng cứ về bản viết tay và các thư tín của Cha nhà thờ, xác minh một cách thuyết phục rằng văn bản gốc của Kinh Thánh được giữ gìn chính xác.

Chẳng Phải Có Những Sách Của Kinh Thánh Bị Thất Lạc Sao?

Không. Những “sách bị thất lạc” của Kinh Thánh –còn được gọi là Phúc Âm của Tô-ma, Phi-líp và Mari Ma-đơ-len –không phải là các sách Phúc Âm. Chúng là những “sách ngụy kinh” mà Hội Thánh đầu tiên đã bác bỏ, đây là những bản viết giả mạo không đủ tiêu chuẩn của Lời Chúa. Hội Thánh Cơ Đốc từng quen thuộc với các tài liệu này nhưng đã loại chúng ra khỏi Kinh Thánh vì nhận ra dễ dàng rằng chúng không vượt qua được cuộc kiểm tra liệu một bản viết đó có hội đủ tiêu chuẩn được đưa ra trong Kinh Thánh không:

Đầu tiên chúng không được viết bởi các sứ đồ (Giống như Ma-thi-ơ và Giăng) hay là những người đồng chí hướng (như là Phúc Âm của Mác và Lu-ca). Điều thứ hai, các học giả định được ngày xuất hiện của các sách ngụy kinh vào khoảng thế kỷ thứ hai hay thứ ba, quá lâu sau thời kỳ của Chúa Giê-su nên không đáng tin. Điều thứ ba những sách giả kinh này mâu thuẫn với những mặc khải đích thực. Bạn có thể tự tin rằng Đức Chúa Trời là Đấng đã soi dẫn (II Ti-mô-thê 3:16) cho con người để viết những lời trong Kinh Thánh (II Phi-e-rơ 1:21), chắc chắn là không một bản Kinh Thánh được soi dẫn nào bị thất lạc. Sẽ thật là đại dột nếu chúng ta nghĩ rằng một Đức Chúa Trời biết mọi sự, có quyền năng vô hạn lại để lạc những cuốn sách mà Ngài có ý định đưa chúng vào Kinh Thánh.

-Truyền Bá Phúc Âm Là ...

1. Kiên nhẫn trả lời những câu hỏi phổ biến.
2. Trợ giúp bằng cách biện giải những vấn đề tôn giáo đơn giản.
3. Không tranh luận với người được vào nước thiên đàng.
4. Giành được sự tin tưởng và sau đó trình bày bằng chứng.

-Những Trích Dẫn Hay-

Tôi phải nói rằng nhiều năm qua đã có quá nhiều bằng chứng về Cơ Đốc Giáo chủ đề của nghiên cứu, kết quả đã bày tỏ thẩm quyền chắc chắn của Kinh Thánh và sự soi dẫn của Đức Chúa Trời trong Kinh Thánh. Đó là Lời của Đức Chúa Trời.

-Simon Greenleap (1783-1853), Nhà Sáng Lập Trường Luật Havard

Một sinh viên từng nói tôi đã làm cậu ấy vừa lòng khi trả lời các câu hỏi của cậu. “Cậu sẽ trở thành một Cơ Đốc Nhân chứ?” tôi hỏi.

“Không,” cậu ấy đáp.

Bị bối rối, tôi hỏi tiếp, “Tại sao lại không?”

Cậu ấy thừa nhận “Thẳng thắn mà nói trở thành Cơ Đốc Nhân sẽ làm xáo trộn cuộc sống của tôi.” Cậu ấy nhận ra rằng vấn đề thực sự của cậu ấy không phải là về trí tuệ mà là đạo đức.

-Paul Little⁴

Những Ghi Chú

1. Hãy xem tác phẩm kinh điển của Aristotle, Rhetoric, hoặc là C. Carey “Rhetoric Means of Persuasion” Persuasion: Greek Rhetoric In Action, ed. I. Worthington (London: Routledge, 1994), 26 -45.
2. A. Lincoln, được trích dẫn trong K. Boa và L. Moody, I’m Glad You Asked (Colorado Springs, CO: Cook Communications, 2005), 19.
3. Về câu trả lời ngắn gọn này tôi rất biết ơn C. Campbell “Answer to Your Questions” www.ARB.com, <http://alwaysbeready.com>, truy cập ngày 1 tháng 6 2009.
4. P. Little, Know Why You Believe (Downers Grove, IL: Inter Varsity, 1988), 19.

34. Truyền Bá Phúc Âm Là ...

Đưa Ra Lời Biện Hộ Hợp Tình

Hợp Lý Cho Đức Tin Của Bạn

Nhiều năm trước, khi tôi đang chia sẻ về Đấng Christ với một người đàn ông ở công viên Dover, nước Anh. Ông ấy ngồi trên ghế dựa của công viên, ông mỉm cười tự mãn và nói, “Này con trai, ta nghĩ là lên thiên đàng giống như đến bưu điện trong thành phố này vậy. Có nhiều đường từ đây đến đó, cho dù con có đi đường nào thì tất cả những con đường đó đều đến cùng một điểm. Cũng giống như vậy với tôn giáo. Con có thể chọn đường của Cơ Đốc Giáo, và bạn con có thể chọn đại lộ Phật Giáo và người khác có thể chọn đường Ấn Độ Giáo và ai đó khác nữa chọn đường Hồi Giáo. Nếu con giữ mình tốt đẹp và mộ đạo, thì tất cả những con đường đó đều đưa con đến thiên đàng. Tất cả các tôn giáo về cơ bản là giống nhau.”

Liệu ông ấy nói có đúng không? Tất cả các tôn giáo về cơ bản là giống nhau? Liệu tất cả các tôn giáo đều hướng tới một Đức Chúa Trời? Tất cả mọi con đường đều dẫn đến một đích đến chung?

Bất cứ khi nào chủ đề về tôn giáo được đưa ra thảo luận nơi công cộng, thì tình trạng căng thẳng cũng thường phát sinh. Khi tôi khiến mọi người tham gia vào những cuộc nói chuyện về Chúa Giê-su Christ, tôi thường nghe họ lập tức chia sẻ với tôi những quan điểm của họ về tôn giáo. Qua nhiều năm tôi đã có một số lớn những người nói với tôi những điều giống như:

- Điều gì khiến Chúa Giê-su trở nên đặc biệt? Làm thế nào bạn nói rằng Ngài là Đức Chúa Trời?
- Tất cả mọi tôn giáo đơn giản là những con đường khác nhau lên một đỉnh núi giống nhau.
- Tất cả mọi tôn giáo chỉ nói một phần của chân lý. Chúng cần kết hợp với nhau để tạo nên một bức tranh hoàn hảo.

- Khi mọi người sống một cuộc sống hướng thiện, thì cho dù họ tin vào điều gì họ cũng sẽ được lên thiên đàng.
- Nếu bạn là một người mộ đạo thì bạn tin vào cái gì cũng không thành vấn đề.
- Chúng ta nên khoan dung với quan điểm của những người khác thậm chí là quan điểm đó khác với chúng ta. Nói rằng Chúa Giê-su là con đường duy nhất đến thiên đàng là sai bởi vì như vậy là không khoan dung với những ai khác niềm tin với chúng ta.
- Đúng và sai là vấn đề của cái gì đúng cái gì sai của bạn. Một tôn giáo này hay tôn giáo khác không thành vấn đề. Vấn đề là tìm thấy hệ thống đức tin đúng và hợp với bạn.
- Tôn giáo là tôn giáo. Tất cả mọi tôn giáo về cơ bản là giống nhau. Vậy điều khác biệt lớn là gì?

ĐỪNG ĐỂ BỘ NÃO CỦA BẠN Ở CỬA NHÀ

Phi-e-rơ khích lệ chúng ta tìm biết tại sao chúng ta tin và sẵn sàng chia sẻ về đức tin đó một cách thích hợp trong khi bày tỏ sự hiền hòa và kính trọng. “Nhưng hãy tôn Đấng Christ, là Chúa, làm thánh trong lòng mình. Hãy thường thường sẵn sàng để trả lời mọi kẻ hỏi lẽ về sự trông cậy trong anh em, song phải hiền hòa và kính sợ” (I Phi-e-rơ 3:15).

Nhiều người tin rằng để trở thành một người theo Chúa Giê-su Christ đích thực bạn phải để bộ não của bạn ở cửa nhà. Họ nghĩ rằng Cơ Đốc Giáo là một cú nhảy liều mạng vào bóng tối đầy phi lý, ngu ngốc, ủy mị và hoàn toàn do cảm xúc điều khiển.

Cơ Đốc Giáo đích thực không phải là một cú nhảy vào bóng tối mù quáng. Đó là đức tin dựa trên những bằng chứng có căn cứ và những lý do tốt lành. Cơ Đốc Giáo là phải lẽ và là hệ thống đức tin duy nhất có tính lô-gic và thuộc linh mạnh mẽ. Hãy tự tin đặt đức tin vào Chúa Giê-su, là Đấng không hề sai lầm. Bạn không cần phải phẫu thuật thùy não để được cứu. Chúa Giê-su đã chết để rửa sạch tội lỗi của chúng ta, chẳng phải là để rửa sạch bộ não của chúng ta. Các Cơ Đốc Nhân không cần phải để bộ não của họ ở cửa cho tới khi họ lên thiên đàng. Chúng ta có lý do để hy vọng là vì điều đó luôn ở trong chúng ta.

Những Lý Do Vì Hy Vọng Đó Ở Trong Chúng Ta

Làm Sao Bạn Có Thể Nói Rằng Chúa Giê-su Là Đức Chúa Trời?

Một lý do tôi tin Đức Chúa Giê-su là Đức Chúa Trời đó là Chúa Giê-su là Đấng công chính và tốt lành chẳng thể bác bỏ, đã tuyên bố rằng Ngài là Đức Chúa Trời. Trong cuốn sách nổi tiếng

của mình Mere Christianity (tạm dịch là Cơ Đốc Giáo Thuần Nhứt), giáo sư đại học Oxford và là một người từng theo chủ nghĩa hoài nghi, C. S. Lewis đã tuyên bố như thế này:

Một người đàn ông đơn thuần nói những điều Chúa Giê-su nói thì không phải là một giáo sư về đạo đức vĩ đại. Người đó có lẽ là một kẻ điên –cùng kiểu với người nói rằng anh ta là một quả trứng trần nước sôi –hoặc người đó là ma quỷ của địa ngục. Bạn phải chọn lựa. Một bên là Con của Đức Chúa Trời và một bên kia là một người điên hay là cái gì đó tệ hơn nữa. Bạn có thể khiến anh ta câm lặng vì đó là một kẻ ngốc hoặc bạn có thể quỳ xuống dưới chân và gọi là Ngài là Chúa, là Đức Chúa Trời. Nhưng đừng nói những điều vô lý trích thượng về việc Ngài là một giáo sư vĩ đại của nhân loại.¹

Sau khi tự mình nghiên cứu những sự kiện, Lewis đã kết luận rằng Chúa Giê-su chính là Đức Chúa Trời. Ông đã dùng toàn bộ cuộc đời mình, sử dụng ân tứ về khả năng viết lách để nói với thế gian về Chúa Giê-su.

Một lý do khác tin rằng Chúa Giê-su là Đức Chúa Trời là bởi vì Ngài cho phép chính mình bị giết vì lời tuyên bố này. Đó là một điều ngu ngốc nếu như Ngài thực sự không phải là Đức Chúa Trời! Hãy chú ý tại sao người Do Thái muốn giết Chúa Giê-su: “Bởi có đó, dân Giu-đa càng kiếm cách nữa để giết Ngài, chẳng những vì Ngài phạm ngày Sa-bát thôi, mà lại vì Ngài gọi Đức Chúa Trời là Thân Phụ mình, làm ra mình bằng Đức Chúa Trời” (Giăng 5:18).

Ngoại trừ điều đó ra tôi yêu thích một thực tế là Đức Chúa Giê-su đã làm ứng nghiệm những lời tiên tri về Đức Chúa Trời, Đấng Cứu Thế. Sự giáng sinh, cuộc đời, sự chết và sự sống lại được miêu tả đúng theo từng chi tiết trước hàng trăm năm với một vài trường hợp là hàng ngàn năm trước khi những sự kiện đó xảy ra.

Tên của Ngài cũng được tiên tri. Nơi Ngài sinh ra cũng được tiên tri. Cuộc thăm viếng của những bác sĩ, những món quà của các bác sĩ mang đến, sự xuất hiện của ngôi sao, và cố gắng của Hê-rốt để giết chết Ngài cũng được tiên tri. Cuộc hành trình của Chúa Giê-su tới Ê-díp-tô để tránh Hê-rốt cũng được tiên tri. Những điều đó đơn thuần là vô số những lời tiên tri về sự giáng sinh của Chúa Giê-su.

Trong Thánh Kinh Cựu Ước có 332 lời tiên tri rõ ràng và đã được ứng nghiệm trong Đấng Christ.² Trong cuốn sách của mình Science Speaks (tạm dịch là Khoa Học Chứng Tò) nhà thiên văn học và toán học Peter Stoner, đã đưa ra một phân tích toán học chỉ ra rằng không thể nào những tuyên bố rõ ràng về Đấng Mê-si lại có thể ứng nghiệm trên một người chỉ bởi sự trùng hợp đơn thuần. Ông ước lượng rằng khả năng để chỉ 8 lời tiên tri đó ứng nghiệm trong cuộc sống của một người là 1 lũy thừa 10 tới 1 lũy thừa 17.³ Nghĩa là 1 theo sau là 17 số 0 hoặc là một khả năng trong 100,000,000,000,000,000! (Thử so sánh với tỉ lệ trúng xổ số với tỉ lệ một trong một triệu người tức là 1 theo sau bởi 6 số 0).

Để có thể hiểu được một người chỉ cần ứng nghiệm được 8 lời tiên tri mà Đức Chúa Giê-su đã ứng nghiệm thú vị như thế nào hãy xem ví dụ này.

Lấy 100,000,000,000,000,000 tờ 1 đô-la và rải chúng trên khắp bề mặt bang Texas [với diện tích bề mặt khoảng 262,000 dặm vuông]. Chúng sẽ bao phủ toàn bộ tiểu bang với độ sâu khoảng 60 cm. Bây giờ đánh dấu một tờ 1 đô-la và trộn lẫn vào toàn bộ số tiền trên, rồi rải ra khắp tiểu bang. Bịt mắt một người và bảo anh ấy rằng anh ấy có thể đi bao xa tùy ý nhưng phải nhặt được tờ 1 đô-la và đó phải là tờ chúng ta đã đánh dấu.

Liệu có khả năng nào để anh ấy lấy được tờ 1 đô-la đã đánh dấu? Cũng giống như khả năng mà những nhà tiên tri đã viết 8 lời tiên tri và tất cả đều đã ứng nghiệm lên một người.⁴

Như vậy mới chỉ có một người ứng với 8 lời tiên tri về Đấng Cứu Thế. Còn Chúa Giê-su thì ứng nghiệm với 332 lời tiên tri!

Chẳng Phải Tất Cả Mọi Tôn Giáo Về Cơ Bản Là Giống Nhau Sao?

Câu trả lời của tôi là không. Cho dù quy tắc vàng là (“Các ngươi muốn người ta làm cho mình thế nào, hãy làm cho người ta thế ấy” Lu-ca 6:31) xuyên suốt trong các tôn giáo, chúng mâu thuẫn với nhau về nhiều luận điểm quan trọng.

Hãy xem một vài sự khác nhau giữa các tôn giáo chính và Cơ Đốc Giáo.

Vấn Đề Về Đức Chúa Trời. Nhiều tôn giáo khác nhau xem Đức Chúa Trời là một với vũ trụ hoặc là phi nhân tính (impersonal). Những tôn giáo phương Đông, như Phật Giáo, theo thuyết phiếm thần và nói rằng Đức Chúa Trời là phi cá nhân và ở khắp mọi nơi (Trời chẳng xa người). Vạn vật là thần. Chẳng có gì khác biệt giữa thần và vạn vật. Và kết quả là vài tôn giáo như Ấn Độ Giáo có hàng triệu thần (Brahma, Shiva, Krishna ...).

Cơ Đốc Giáo Và Do Thái Giáo nói rằng Đức Chúa Trời độc lập với các tạo vật của Ngài. Sáng Thế Ký 1:1 chép “Ban đầu, Đức Chúa Trời dựng nên trời và đất.” Kinh Thánh dạy rằng Đức Chúa Trời có trước các tạo vật và độc lập với các tạo vật đó. Giống như một họa sĩ không phải là bức tranh thì Đức Chúa Trời không phải là tạo vật của Ngài.

Cơ Đốc Giáo thờ phượng một Đức Chúa Trời có nhân tính (a personal God). Thi Thiên 103:13 nói với chúng ta rằng Đức Chúa Trời của Cơ Đốc Giáo có những cảm xúc của con người. “Đức Giê-hô-va thương xót kẻ kính sợ Ngài, khác nào cha thương xót con cái mình vậy.” Chúa Giê-su dạy chúng ta rằng phải cầu nguyện với một Đức Chúa Trời giống con người: “Lạy Cha chúng ta trên trời.” (Xem Ma-thi-ơ 6:9). Giăng 1:14 nói với chúng ta rằng Đức Chúa Trời trở thành một người trong số chúng ta. “Ngôi Lời đã trở nên xác thịt, ngụ giữa chúng ta.” Bạn không thể tìm được thần nào khác **có nhân tính** hơn thế!

Đạo Hồi nói rằng chỉ có một Đức Chúa Trời (Thánh A-la) nhưng Ngài phi nhân tính. Chẳng có chỗ nào trong kinh Kô-ran lại nói người Hồi Giáo gọi Thánh A-la là “Cha.”

Vấn Đề Về Giành Được Phần Thưởng Từ Đức Chúa Trời. Các tôn giáo khác dạy rằng được Đức Chúa Trời ban thưởng hay không hoàn toàn phụ thuộc vào việc một con người làm việc gì đó xứng đáng được Đức Chúa Trời ban thưởng. Cơ Đốc Giáo lại nói rõ rằng con người hoàn toàn không xứng để Đức Chúa Trời ban thưởng.

Một Mục Sư tên Harry Ironside được hỏi tại sao tất cả các tôn giáo trên thế gian đều cho rằng họ đúng. Ironside đã đáp lại rằng “Hàng trăm tôn giáo trong thế giới ư? Điều đó lạ quá. Tôi chỉ tìm thấy hai.”

“Ồ thưa ông,” người theo chủ nghĩa hoài nghi đáp lại. “Ông phải biết rằng có nhiều hơn thế chứ?”

“Không có đâu thưa ông,” Ironside trả lời. “Tôi thừa nhận có sự khác nhau của những ý kiến so sánh hai trường phái, thì cũng chỉ có hai mà thôi.” Một trường phái bao gồm tất cả những ai mong được cứu bởi việc làm. Còn trường phái kia nói rằng bạn đã được cứu bởi một vài điều đã được làm. Câu hỏi đầy đủ ở đây là: “Bạn có thể tự cứu chính mình không?” hoặc là “Bạn phải được cứu bởi người khác?” Nếu bạn có thể tự cứu chính mình, bạn không cần phải lắng nghe sứ điệp của tôi. Nếu bạn không thể cứu chính mình, tốt hơn hết là hãy lắng nghe tôi một cách cẩn thận.”

Vấn Đề Về Đảm Bảo Được Lên Thiên Đàng. Các tôn giáo khác không bao giờ đảm bảo sự cứu rỗi của một người bởi vì họ dựa trên những việc lành. Một người có thể không bao giờ biết được khi nào thì anh ấy làm đủ việc lành. Cơ Đốc Nhân có thể và được đảm bảo về sự cứu rỗi bởi vì sự cứu rỗi là kết quả về công tác của một Đức Chúa Trời hoàn hảo thay vì những nỗ lực của một con người không hoàn hảo. Sự cứu rỗi của tôi không phụ thuộc vào điều tôi làm nhưng phụ thuộc vào điều Chúa Giê-su đã làm. Điều mà Ngài đã làm là hoàn hảo. Vì thế tôi có thể tin rằng – dù tôi không hoàn hảo nhưng ở trong Chúa Giê-su thì tôi hoàn hảo.

Không Phải Sống Một Cuộc Sống Tốt Lành Là Đủ Lên Thiên Đàng Sao? Chẳng Phải Mọi Người Tốt Đều Lên Thiên Đàng Sao?

Về Sự Khoan Dung. Tôi nói rằng “Vâng, chúng ta phải khoan dung với quan điểm của người khác trừ khi những quan điểm đó đối lập với lẽ thật.” Khoan dung nghe có vẻ tử tế và mở lòng. Nhưng khoan dung quá mức sẽ là cái vỏ bọc cho những điều thiếu sót. (“Nếu mọi điều là đúng thì chẳng có gì sai. Tôi có thể bỏ qua vấn đề về tội lỗi và sự cứu rỗi.”)

Vấn đề lớn nhất với “khoan dung vì khoan dung” đó là kiểu khoan dung mà trên thực tế là tội ác khi nó trái ngược với lẽ thật. Bản chất của lẽ thật là không khoan dung với những lỗi lầm.

Hãy thử nói một người đàn ông bị mù đứng trên một vách đá, và anh ấy quay về phía bạn hỏi, “Tôi nên bước về hướng nào?”

Tôi sẽ là một kẻ độc ác nếu tôi nói với anh ấy, “Ồ chẳng có vấn đề gì đâu. Hãy chân thành và làm điều tốt nhất bạn có thể.” Lẽ thật nói rằng nếu anh ấy bước sai hướng, anh ấy sẽ bị ngã và chết. Nhưng nếu anh quay theo hướng khác, đi khỏi vách đá và bước lên cầu thì anh sẽ sống. Sự khoan dung không còn là một đức tính tốt khi bỏ qua sự thật.

Hãy xem xét một bác sĩ về bệnh ung thư biết rằng bạn có một khối u ác tính trong thân thể của bạn và nó sẽ giết bạn trong vòng một vài tuần nếu không bị cắt bỏ. Nhưng ông ấy không muốn bị xem là hẹp hòi và không khoan dung. Lẽ dĩ nhiên là ông ấy rất ghét phải làm bạn khó chịu, nên ông nói, “Nếu bạn thực sự tin rằng khối u đó không có vấn đề gì và bạn là một người khỏe mạnh, tôi chắc rằng mọi việc sẽ ổn thôi.”

Bạn sẽ nghĩ gì về bác sĩ đó? Bạn nghĩ rằng ông ấy sẽ giữ được giấy phép hành nghề bao lâu?

Tôi thích một bác sĩ nói với tôi sự thật một cách thẳng thắn và gây khó chịu hơn là những lời nói dối dễ nghe và khoan dung.

Nhân tiện nếu điều gì đó không đúng thì điều đó là gì? Đó là lời dối trá.

Về Sự Thành Thật: Tôi nói “Điều bạn tin sẽ tạo nên sự khác biệt lớn. Có thể trở nên thành thật nhưng là thành thật sai.”

Mỗi năm rất nhiều người ở đất nước này tình cờ bị giết chết.⁵ Ai đó nghịch ngợm chĩa súng vào họ, và thành thật nghĩ rằng khẩu súng đó không có đạn. Khi bóp cò súng nổ và một người bị giết, cho dù rằng người bóp cò thực sự không có ý định bắn chết người kia. Họ thực sự tin vào điều gì đó không đúng. Thành thật là chưa đủ. Tất cả sự thành thật trên thế gian không thể nào thắng thế hoặc thay đổi sự thật. Khẩu súng đã được nạp đạn. Cò đã được bóp và một người đã bị giết.

Thành thật, cho dù là thành thật đến đâu thì cũng chẳng thay đổi được sự thật. Tin vào điều gì đó không làm cho điều đó trở nên đúng hơn và không tin điều gì đó sẽ không làm cho điều đó trở nên sai. Tôi có thể thành thật tin là xe của con trai tôi, chiếc Honda Accord đời 1994, thực sự là một chiếc Jaguar đời 2010. Nhưng khi tôi đem nó đi trao đổi, dù tôi có thành thật đến đâu cũng chẳng thay đổi được sự thật là nó chỉ là một chiếc Honda Accord đời 1994.

Tôi có thể thành thật tin rằng định luật về lực hấp dẫn không có thực bởi vì tôi không nhìn thấy lực hấp dẫn. Tôi có thể tin thành thật rằng lực hấp dẫn là không có thực đến mức tôi nhảy ra khỏi nóc tòa cao ốc. Thành thật nhiều đến đâu cũng không thay đổi được một thực tế là định luật về lực hấp dẫn là có thực, và cũng chẳng có sự thành thật nào có thể ngăn tôi rơi xuống vỉa hè bên dưới.

Đức tin, dù cho có thành thật đến đâu thì nó chỉ tốt khi đi theo mục tiêu của nó. Không phải là lượng đức tin bao nhiêu mà là mục đích của đức tin mới thực sự là quan trọng. Khi dòng điện lần đầu được đưa vào các gia đình, vài người tự tin về nó hơn những người khác. Khi đến lúc phải mở công tắc, lượng đức tin chẳng tạo nên điều khác biệt. Với người có đức tin lớn hơn về điện và người có ít đức tin về điện không thành vấn đề. Cả hai sẽ có ánh sáng khi họ mở công tắc.

Sự nhấn mạnh của Kinh Thánh không lớn đến mức một người phải tin mà là tin vào người đã tin. Phao-lô đã viết “Tin vào Đức Chúa Giê-su Christ thì người và cả nhà người sẽ được cứu rỗi” (Công Vụ 16:31). Đức tin của chúng ta là tin vào Chúa Giê-su Christ, một người hoàn toàn đáng tin cậy.

-Truyền Bá Phúc Âm Là ...

1. Dạn dĩ đưa ra lý do cho việc tại sao hy vọng lại ở trong bạn.
2. Giúp người khác nắm lấy lẽ thật duy nhất của Cơ Đốc Giáo.

-Câu Kinh Thánh Chìa Khóa-

Nhưng hãy tôn Đấng Christ, là Chúa, làm thánh trong lòng mình. Hãy thường thường sẵn sàng để trả lời mọi kẻ hỏi lẽ về sự trông cậy trong anh em, song phải hiền hòa và kính sợ. (I Phi-e-rơ 3:15)

Những Ghi Chú:

1. C. S. Lewis, Mere Christianity (New York: MacMillan, 1952), 41.
2. F. Hamilton, The Basis of Christianity Faith (New York: Harper and Row, 1964), 160.
3. P. Stoner, Science Speaks (Chicago: Moody Press 1963), 100.
4. Ibid., 107.
5. Trích dẫn từ Trung Tâm Kiểm Soát Và Ngăn Chặn Thương Vong về số người chết do ngẫu nhiên ở nước Mỹ do sử dụng (lỡ tay dùng) súng là 642 người vào năm 2006. <http://webapp.cdc.gov> truy cập vào ngày 5 tháng 7 năm 2009.

35. Truyền Bá Phúc Âm Là ...

Yêu Cầu Sự Đáp Ứng

Các Môn Đồ Phải Bắt Cá

Một Mục Sư bạn tôi đi đánh cá vào mỗi mùa xuân với một ngư dân lành nghề. Người ngư dân lành nghề đó rất yêu Đấng Christ và không thấy hổ thẹn khi rao giảng về đức tin của mình, khi ông nói “với mọi người ngồi trong thuyền của mình.”

Sau hai ngày lắng nghe những câu chuyện thú vị về sự dũng cảm truyền bá Phúc Âm của ngư dân, Mục Sư xen vào và chỉ đơn giản quan sát. Ông nói, “Tôi được khích lệ khi nghe về tất cả những người đã nghe về sứ điệp của Đấng Christ khi ngồi trong thuyền của ông; tuy nhiên ông vẫn chưa nói đến liệu có người nào ăn năn và đầu phục cuộc đời họ để theo Đấng Christ chưa.” Sau đó Mục Sư hỏi, “Ông là loại ngư dân nào nếu như ông từ chối thả dây câu và mò vào nước; rốt cục thì đó không phải là mục đích cuối cùng của việc câu cá hay đánh cá?!”

Ngư dân lành nghề phản ứng bằng câu tuyên bố, “Ý của ông là gì? Tôi nói cho cùng là đang tuân theo lời Chúa bằng cách chia sẻ đức tin của tôi với người chưa được cứu.”

Vị Mục Sư đáp, “Vâng, đúng là thế, nhưng giống như đánh bắt cá, ông không thể chỉ ra hồ và mong cá nhảy vào thuyền. Truyền bá Phúc Âm còn hơn cả việc chỉ đơn thuần là chia sẻ thông tin và kể những câu chuyện truyền cảm hứng. Nhờ có sự dẫn dắt của Đức Thánh Linh, truyền bá Phúc Âm là phải có ý định mời gọi mọi người theo Đấng Christ!”

Những lời nói của Mục Sư thấm sâu vào trong lòng ngư dân. Ông đáp ứng lại bằng cách hứa với Mục Sư rằng ông sẽ có bài làm chứng khác khi họ gặp vào mùa xuân năm sau. Ngư dân ghi nhật ký về những người ông đã đưa lên thuyền qua năm sau. Bằng cách yêu cầu sự đáp ứng lại Phúc Âm, ngư dân đã đưa dẫn được hơn 200 người đến với Đấng Christ chỉ trong vòng 1 năm!

Giô-na Được Kêu Gọi Đáp Ứng

Giô-na được biết đến là một người chạy trốn khỏi Đức Chúa Trời khi Ngài kêu gọi ông ra đi để kêu gọi thành Ni-ni-ve ăn năn. “Có lời Đức Giê-hô-va phán cho Giô-na con trai A-mi-tai như vậy: Người khá chỗi dậy! Hãy đi đến thành lớn Ni-ni-ve, và kêu la nghịch cùng nó; vì tội ác chúng nó đã lên thâu trước mặt ta” (Giô-na 1:1-2).

Giô-na ghét người Ni-ni-ve bởi vì họ xấu xa, thờ lạy thần tượng, và giết trẻ con. Nhưng sau khi bị đỗi lộ trình chui vào bụng cá lớn, Giô-na cuối cùng đã tuân theo Đức Chúa Trời và kêu gọi người Ni-ni-ve ăn năn. Và họ đã ăn năn. “Còn bốn mươi ngày nữa, Ni-ni-ve sẽ bị đổ xuống! Dân thành Ni-ni-ve tin Đức Chúa Trời. Họ rao ra sự kiêng ăn và mặc bao gai, từ những người rất lớn trong đám họ cho đến những kẻ rất nhỏ” (Giô-na 3:4-5).

Khi bạn đọc câu chuyện về Giô-na, đừng để quên mất sự thật về lý do Giô-na bỏ chạy là vì ông sợ việc rao giảng sẽ có hiệu quả (Xem Giô-na 4:1-2). Đáp ứng sự kêu gọi là một cách mạnh mẽ để biến đổi những đời sống.

Ê-li Được Kêu Gọi Đáp Ứng

Ê-li buồn bởi vì vua A-háp độc ác cố gắng dẫn dắt dân Y-sơ-ra-ên đi theo con đường thờ thần tượng. Lẽ ra nên đứng ngoài cuộc và để điều đó xảy ra thì Ê-li dùng cơ hội này để buộc họ phải lựa chọn. Khi cả dân sự tập họp lại trên núi Cạt-mên, Ê-li đưa ra lời kêu gọi cho toàn dân: “Đoạn Ê-li đến trước mặt dân sự mà nói rằng: Các ngươi đi gieo hai bên cho đến chừng nào? Nếu Giê-hô-va là Đức Chúa Trời, khá theo Ngài; nếu Ba-anh là Đức Chúa Trời, hãy theo hăn. Song dân sự không đáp một lời” (I Các Vua 18:21).

Ban đầu dân sự do dự khi phải chọn lựa. Nhưng sau khi Đức Chúa Trời giáng lửa từ trời xuống bằng phép lạ, mọi người hăng hái đáp ứng lời mời gọi của Ê-li.

Đến giờ dâng của lễ chay ban chiều, tiên tri Ê-li đến gần và nguyện rằng: Lạy Giê-hô-va Đức Chúa Trời của Áp-ra-ham, của Y-sác, và của Y-sơ-ra-ên, ngày nay xin hãy tỏ cho người ta biết rằng Ngài là Đức Chúa Trời trong Y-sơ-ra-ên, rằng tôi là kẻ tôi tớ Ngài, và tôi vâng lời Ngài mà làm mọi sự này. Đức Giê-hô-va ôi! Xin nhậm lời tôi, xin đáp lời tôi, hầu cho dân sự này nhìn biết rằng Giê-hô-va là Đức Chúa Trời, và Ngài khiến cho lòng họ trở lại. Lửa của Đức Giê-hô-va bèn giáng xuống, thiêu đốt của lễ thiêu, củi, đá, bụi, và rút nước trong mương. Thấy vậy, cả dân sự sấp mình xuống đất, và la rằng: Giê-hô-va là Đức Chúa Trời! Giê-hô-va là Đức Chúa Trời! (I Các Vua 18:36-39).

Chúa Giê-su Mở Rộng Lời Mời Gọi Công Khai

Bài giảng đầu tiên của Chúa Giê-su là lời kêu gọi mọi người ăn năn.

Và, khi Đức Chúa Giê-su nghe Giăng bị tù rồi, thì Ngài lánh qua xứ Ga-li-lê. Ngài bỏ thành Na-xa-rét mà đến ở thành Ca-bê-na-um, gần mé biển, giáp địa phận xứ Sa-bu-lôn cùng xứ Nép-ta-li, để cho ứng nghiệm lời đấng tiên tri Ê-sai đã nói rằng:

Đất Sa-bu-lôn và Nép-ta-li,

Ở về trên con đường đi đến biển, bên kia sông Giô-đanh,

Tức là xứ Ga-li-lê thuộc về dân ngoại...,

Dân ấy ngồi chỗ tối tăm,

Đã thấy ánh sáng lớn;

Và trên những kẻ ngồi trong miền và dưới bóng sự chết,

Thì ánh sáng đã mọc lên.

Từ lúc đó, Đức Chúa Giê-su khởi giảng dạy rằng: Các ngươi hãy ăn năn, vì nước thiên đàng đã đến gần. (Ma-thi-ơ 4:12-17)

Thông qua chức vụ của Chúa Giê-su trên đất, Ngài công khai kêu gọi mọi người hãy quyết định theo Ngài. Phi-e-rơ, Anh-rê, Gia-cơ, và Giăng đã nhận lời mời gọi công khai này khi họ đang đánh cá.

Khi Ngài đang đi dọc theo mé biển Ga-li-lê, thấy hai anh em kia, là Si-môn, cũng gọi là Phi-e-rơ, với em là Anh-rê, đương thả lưới dưới biển, vì hai anh em vốn là người đánh cá. Ngài phán cùng hai người rằng: Các ngươi hãy theo ta, ta sẽ cho các ngươi nên tay đánh lưới người. Hai anh em liền bỏ lưới mà theo Ngài. Từ đó đi một đỗi xa xa nữa, Ngài thấy hai anh em khác, là Gia-cơ, con của Xê-bê-đê, với em là Giăng, đang cùng cha mình là Xê-bê-đê vá lưới trong thuyền; Ngài bèn gọi hai người. Tức thì hai người đó bỏ thuyền và cha mình mà theo Ngài. (Ma-thi-ơ 4:18-22)

Lê-vi (Ma-thi-ơ) cũng theo một lời kêu gọi công khai mà theo Đấng Christ. “Bấy giờ, Đức Chúa Giê-su lại trở về phía mé biển; cả dân chúng đến cùng Ngài, rồi Ngài dạy dỗ họ. Ngài vừa đi qua thấy Lê-vi, con A-phê, đương ngồi tại sở thu thuế, thì phán cùng người rằng: Hãy theo ta. Người đứng dậy theo Ngài” (Mác 2:13-14).

Chúa Giê-su còn mở rộng lời mời gọi đến một người thu thuế khác là Xa-chê:

Đức Chúa Giê-su vào thành Giê-ri-cô, đi ngang qua phố. Tại đó, có một người tên là Xa-chê, làm đầu bọn thu thuế, và giàu có. Người đó tìm xem Đức Chúa Giê-su là ai, nhưng không thấy được, vì đoàn dân đông lắm, mà mình lại thấp. Vậy, Xa-chê chạy trước, trèo lên cây sung, để ngó thấy Đức Chúa Giê-su, vì Ngài phải đi qua đó. Đức Chúa Giê-su đến chỗ ấy, ngước mắt lên mà phán rằng: Hỡi Xa-chê, hãy xuống cho mau, vì hôm nay ta phải ở nhà ngươi. Xa-chê vội vàng xuống và mừng rước Ngài.

Song Xa-chê đứng trước mặt Chúa, thưa rằng: Lạy Chúa, này, tôi lấy nửa gia tài mình mà cho kẻ nghèo, và nếu có làm thiệt hại ai, bất kỳ việc gì, tôi sẽ đền gấp tư. Đức Chúa Giê-su bèn phán rằng: Hôm nay sự cứu đã vào nhà này, vì người này cũng là con cháu Áp-ra-ham. Bởi Con người đã đến tìm và cứu kẻ bị mất. (Lu-ca 19:1-6, 8-10)

Phi-e-rơ Đưa Ra Lời Kêu Gọi Mọi Người Đáp Ứng Phúc Âm

Một trong những tấm gương rõ ràng nhất trong Kinh Thánh về việc mở rộng lời kêu gọi mọi người đáp ứng Đấng Christ là bài giảng đầu tiên trong lịch sử của Hội Thánh. Hội Thánh được thành lập vào ngày lễ Ngũ Tuần khi Phi-e-rơ chia sẻ về Phúc Âm. Vào ngày đó sau khi sử dụng những lời của tiên tri Giô-ên và vua Đa-vít để giải thích về của sự chết và sự sống lại của Đấng Christ, Phi-e-rơ đã kêu gọi những người nghe ăn năn.

“Vây, cả nhà Y-sơ-ra-ên khá biết chắc rằng Đức Chúa Trời đã tôn Giê-su này, mà các ngươi đã đóng đinh trên thập tự giá, làm Chúa và Đấng Christ. Chúng nghe bấy nhiêu lời, trong lòng cảm động, bèn hỏi Phi-e-rơ và các sứ đồ khác rằng: Hỡi anh em, chúng ta phải làm chi? Phi-e-rơ trả lời rằng: Hãy hối cải, ai nấy phải nhân danh Đức Chúa Giê-su chịu phép báp-têm, để được tha tội mình, rồi sẽ được lãnh sự ban cho Đức Thánh Linh. Vì lời hứa thuộc về các ngươi, con cái các ngươi, và thuộc về hết thảy mọi người ở xa, tức là bao nhiêu người mà Chúa là Đức Chúa Trời chúng ta sẽ gọi.” (Công Vụ 2:36-39)

Bởi vì họ đã nghe lời mời gọi công khai, những người nghe theo ông đã đáp ứng lời kêu gọi công khai này, “Vây, những kẻ nhận lời đó đều chịu phép báp-têm; và trong ngày ấy, có độ ba ngàn người thêm vào Hội thánh.” (Công Vụ 2:41)

Phao-lô Đã Kêu Gọi Mọi Người Đáp Ứng Đấng Christ

Khi Phao-lô nói chuyện với người Tê-sa-lô-ni-ca, ông đã giảng cho một đám đông. Và kết quả là nhiều người nghe theo.

“Phao-lô và Si-la đi ngang qua thành Am-phi-bô-lít và thành A-bô-lô-ni, rồi tới thành Tê-sa-lô-ni-ca; ở đó người Giu-đa có một nhà hội. Phao-lô tới nhà hội theo thói quen mình, và trong ba ngày Sa-bát biện luận với họ, lấy Kinh Thánh cắt nghĩa và giải tỏ tường về Đấng Christ phải chịu thương khó, rồi từ kẻ chết sống lại. Người nói rằng Đấng Christ này, tức là Đức Chúa Giê-su mà ta rao truyền cho các ngươi. Trong bọn họ có một vài người được khuyên dỗ nói theo Phao-lô và Si-la, lại cũng có rất nhiều người Gờ-réc vẫn kính sợ Đức Chúa Trời, và mấy người đàn bà sang trọng trong thành nữa.” (Công Vụ 17:1-4)

Thông thường thách thức lớn nhất liên quan đến việc chia sẻ Lời Chúa là kêu gọi mọi người đáp ứng Phúc Âm. Chúng ta có thể kết bạn với người hư mất. Chúng ta có thể phục vụ họ

với tình yêu thương của Chúa Giê-su. Chúng ta có thể thành thạo ghi nhớ nhiều phương pháp truyền bá Phúc Âm khác nhau. Nhưng điều mà chúng ta cần đó là phải mở rộng lời mời gọi tin vào Đấng Christ và yêu cầu mọi người đáp ứng.

Những Lý Do Chúng Ta Không Kêu Gọi Mọi Người Đáp Ứng

Qua nhiều năm tôi đã nghe nhiều lý do tại sao các Cơ Đốc Nhân chia sẻ về Phúc Âm nhưng lại thất bại trong việc mở rộng lời mời gọi và yêu cầu mọi người đáp ứng.

Nếu Người Đó Nói Không, Tôi Nên Phản Ứng Như Thế Nào?

Nỗi sợ bị từ chối luôn luôn khiến ta do dự không hỏi mọi người đáp ứng sứ điệp của Phúc Âm. Rất dễ hiểu thôi, hầu hết mọi người đều muốn mình được yêu thích và không muốn gây những xung đột. Họ bằng cách nào đó bị thuyết phục rằng mọi người được dẫn dắt đó sẽ nói không và sẽ không lắng nghe lời kêu gọi.

Tuy nhiên điều này là một quan niệm sai lầm và dối trá được tạo ra bởi Sa-tan. Nếu như Phúc Âm được bày tỏ một cách rõ ràng đầy tình yêu thương bởi một sứ giả vâng lời, mà người đó nói không thì thường thường không phải là chối bỏ người đó mà là chối bỏ Đấng Christ.

Vì thế nếu như người đó nói không, hãy hỏi tại sao. Rốt cục sự do dự đó có thể đơn giản là do hiểu lầm. Chìa khóa để mọi người đáp ứng là sự lãnh đạo của Đức Thánh Linh. Nếu một người liên tục trả lời không, thì đơn giản hãy lùi lại và tiếp tục cầu nguyện cho họ. Đề nghị trả lời bất kỳ câu hỏi nào và tiếp tục cuộc nói chuyện trong tương lai.

Kêu Gọi Mọi Người Đáp Ứng Có Vẻ Không Được Tự Nhiên Và Ép Buộc

Mọi người tự do thảo luận về các sự kiện thể thao, sở thích, hay cháu chắt! Không may là điều tương tự không đúng khi có ý yêu cầu họ đáp ứng lời kêu gọi của Đấng Christ là kết quả của việc chia sẻ đức tin. Thông thường thì người làm chứng bắt đầu cảm thấy lúng túng và thậm chí là không bình thường. Những cuộc nói chuyện như vậy có vẻ không được tự nhiên và có vẻ tự đề cao. Nhưng tại sao?

Phao-lô đã nhắc nhở các tín hữu người Ê-phê-sô rằng chúng ta dính vào một cuộc chiến thuộc linh. “Vì chúng ta đánh trận, chẳng phải cùng thịt và huyết, bèn là cùng chủ quyền, cùng thế lực, cùng vua chúa của thế gian mờ tối này, cùng các thần dữ ở các miền trên trời vậy.” (Ê-phê-sô 6:12)

Vấn đề chính đó là khi một người chia sẻ về Đấng Christ, người làm chứng đó bị tấn công bởi thế lực mờ tối là Sa-tan. Là kẻ thống trị có giới hạn của thế gian, hắn sẽ không dễ dàng buông tha một linh hồn vào tay Đấng Christ mà lại không diễn ra một cuộc chiến liều linh. Sự áp lực mà nhân chứng cảm thấy thường là cuộc chiến thuộc linh.

Đừng sợ hãi; Đức Chúa Trời là Đấng ngự ở trong bạn mạnh hơn nhiều kẻ thù ở trong thế gian (Xem I Giăng 4:4). Xem chương 19 để biết thêm cuộc thảo luận chi tiết nói đến cuộc chiến thuộc linh.

Nếu Như Tôi Nói Gì Đó Sai Thì Sao?

Một sinh viên cũ của tôi tên là James đã chia sẻ với tôi về tai nạn của anh khi nói sai. Anh đã chia sẻ về Chúa Giê-su với một người bạn chưa tin Chúa và hỏi, “Liệu bạn có sẵn sàng ăn năn về tội lỗi của mình và cầu xin Đấng Christ cứu bạn không?”

Trước sự ngạc nhiên của anh, bạn anh đáp lại là có thật lớn!

Với hầu hết mọi người đây là lúc vui mừng. Nhưng không phải với James. Anh bị nhầm lẫn về điều mình đã hỏi, “Bạn có đùa không? Bạn thực sự không muốn làm điều này đúng không?” Người chưa tin Chúa đáp lại, “Có chứ. Tôi đang mong đợi điều này suốt cả đời tôi. Tôi chắc chắn là chỉ có Đấng Christ mới là câu trả lời tôi đang tìm kiếm!”

Chúa Giê-su đã hứa rằng Đức Thánh Linh sẽ hướng dẫn bạn và ban cho bạn những lời để nói. “Song khi họ sẽ đem nộp các ngươi, thì chớ lo về cách nói làm sao, hoặc nói lời gì; vì những lời đáng nói sẽ chỉ cho các ngươi chính trong giờ đó. Ấy chẳng phải tự các ngươi nói đâu, song là Thánh Linh của Cha các ngươi sẽ từ trong lòng các ngươi nói ra” (Ma-thi-ơ 10:19-20).

Phải Làm Gì Nếu Họ Hỏi Tôi Câu Hỏi Mà Tôi Không Thể Trả Lời?

Chân thành là cách xử lý khôn ngoan nhất. Nếu ai đó hỏi một câu hỏi mà bạn không thể trả lời, thì cách hay nhất để đáp lại là, “Đó là một câu hỏi hay. Tôi sẽ nghiên cứu thêm và trả lời cho bạn sớm nhất.” Chìa khóa là hãy thẳng thắn và nhận biết những câu hỏi độc đáo mà trong cuộc nói chuyện thuộc linh phải đối diện với những câu hỏi có vẻ có lý nhưng sẽ dẫn bạn đi sai đường và sẽ tạo ra sự lẫn lộn.

Phải Làm Gì Nếu Họ Tức Giận?

Trong 30 năm chia sẻ về Chúa Giê-su tôi nhớ có vài lần có những người phản ứng giận dữ với Phúc Âm. Một vài người sẽ phản ứng bằng cách thờ ơ chứ không giận dữ.

Công việc của chúng ta là phải chuẩn bị nhờ cầu nguyện thật nhiều và nhớ rằng chương ngại vật duy nhất của những người chưa được cứu là thập tự chứ không phải là cách cư xử có ý tốt của Cơ Đốc Nhân. Chúng ta phải luôn cẩn thận trình bày Phúc Âm với lòng thương xót, dạn dĩ và cảm thông như Đấng Christ đã làm.

Làm Thế Nào Tôi Biết Được Họ Có Đáp Ứng Thực Hay Không Và Họ Có Hiểu Về Phúc Âm Không?

Chia sẻ về Đấng Christ với một người chưa được cứu không bao giờ bị coi nhẹ. Mục đích của chúng ta trong việc chia sẻ về Chúa Giê-su không phải thu thập những quyết định tin Chúa nhờ buộc mọi người phải hứa nguyện. Mục đích của chúng ta là “dạy dỗ muôn dân” (đào tạo môn đồ) nhằm giúp đỡ những người chưa được cứu hiểu ý nghĩa thực sự của việc theo Đấng Christ. Chúng ta mong muốn đưa dẫn mọi người đến với sự biến đổi thực sự.

Một người làm chứng khôn ngoan sẽ luôn luôn chân thành về cái giá của việc trở thành một môn đồ. Tôi thích dùng thuật ngữ dâng cuộc đời mình dưới sự dẫn dắt của Đấng Christ. Đừng làm giảm giá trị của ân điển Đức Chúa Trời bằng cách xúi giục một đức tin hời hợt nông cạn, vì đức tin đó sẽ khiến một tội nhân bị ngăn cách khỏi một Đức Chúa Trời thánh khiết.

Sau khi rao giảng Phúc Âm về sự ăn năn và đức tin, nếu như người đó được Đức Thánh Linh dẫn dắt tin nhận Đấng Christ, hãy tin tưởng Chúa và trung tín mời người đó đáp ứng lại sự đầu phục hoàn toàn Đấng Christ. Hãy tin tưởng Đức Thánh Linh. Bạn không phải là yếu tố quyết định để dẫn đến sự cứu của một ai đó.

Bây Giờ Tôi Phải Làm Gì?

Tôi thích các phim hoạt hình cũ và vui nhộn giữa Road Runner (Gà Lôi) và Wile E. Coyote. Road Runner luôn thông minh hơn Coyote. Đó là cho đến phần cuối khi hoàn toàn nhờ vào may mắn và xảo quyệt, Wile E. Coyote bắt được Road Runner. Trong khung hình cuối cùng của bộ phim, Coyote trông có vẻ khiếp sợ khi giơ lên một tấm bảng hỏi rằng, “Giờ đây tôi phải làm gì?”

Đây là điều mà mọi người cảm thấy khi mở rộng lời mời gọi trong truyền bá Phúc Âm và yêu cầu họ đáp ứng. Bí quyết ở đây là hãy trung tín với Phúc Âm và tin vào Đức Thánh Linh sẽ làm phần việc của Ngài bằng cách thu hút những linh hồn hư mất đến với Cha. Chúng ta không được bỏ qua cơ hội cho phép sự đáp ứng truyền bá Phúc Âm. Trong khi đó chúng ta đừng bao giờ dục dỗ hoặc là ép buộc, chúng ta phải luôn có chủ đích và chuẩn bị tốt.

Bạn có thể sợ hãi khi phải yêu cầu họ đáp ứng, hãy tìm kiếm sự dẫn dắt của Thánh Linh và yêu cầu họ đáp ứng. Hãy nhớ trong đầu những lời Chúa Giê-su phán với các môn đồ của Ngài trong Ma-thi-ơ 7:7-8 “Hãy xin, sẽ được; hãy tìm, sẽ gặp; hãy gõ cửa, sẽ mở cho. Bởi vì, hễ ai xin thì được; ai tìm thì gặp; ai gõ cửa thì được mở” (NIV).

Truyền Bá Phúc Âm Là ...

1. Có chủ ý mời gọi những người chưa được cứu dăng cuộc đời họ và theo Đấng Christ.
2. Tin vào Đức Thánh Linh sẽ đem đến sự cáo trách về tội lỗi vì thế sẽ thu hút những người hư mất đến với Đấng Cứu Thế.
3. Hãy dạn dĩ!

-Câu Kinh Thánh Chìa Khóa-

“Hãy xin, sẽ được; hãy tìm, sẽ gặp; hãy gõ cửa, sẽ mở cho.” (Ma-thi-ơ 7:7 NIV)

-Những Trích Dẫn Hay-

Nếu một Mục Sư (hay người làm chứng) thất bại trong việc mời gọi người nghe đến với Đấng Christ, thì ông ấy đang lạc hướng khỏi sự thực hành của Hội Thánh ban đầu.

-C. E. Autrey¹

Kể từ lúc bắt đầu đến khi kết thúc, những lời mời gọi đã được rải khắp trong Kinh Thánh. Những câu hỏi thăm dò của Đức Chúa Trời đối với A-đam trong vườn Ê-đen. “A-đam, con ở đâu?” trong Sáng Thế Ký 3 là một kiểu mời gọi. Sách cuối cùng của Kinh Thánh cũng có một lời mời gọi, “Thánh Linh và vợ mới cùng nói: Hãy đến! Kẻ nào nghe cũng hãy nói rằng: Hãy đến! Ai khát, khá đến. Kẻ nào muốn, khá nhận lấy nước sự sống cách nhưng không” (Khải Huyền 22:17). Kinh Thánh lặp lại những lời mời gọi với nhân loại đang hư mất quay lại với Đức Chúa Trời để cầu xin sự tha thứ và hưởng sự sống mới.

-Roy Fish²

Những Ghi Chú

1. Trích dẫn trong R. A. Street, *The Effective Invitation* (Grand Rapids, MI: Kregel, 2004), 17.
2. R. J. Fish, *Giving a Good Invitation* (Nashville, TN: Broadman, 1974), 11-12.

36. Truyền Bá Phúc Âm Là ...

Tình nguyện

Bạn Phải Yêu Mến Batman (Người Dơi)

Khi còn là một đứa trẻ, tôi rất thích Batman. Các bạn tôi thích Siêu Nhân, Người Nhện, Người Khổng Lồ Xanh, Đội Trưởng Mỹ, Ong Bắp Cày Xanh, và thậm chí là Nữ Siêu Anh Hùng (Wonder Woman). Nhưng không phải là tôi, tôi luôn là người hâm mộ Batman!

Có lẽ là do bộ đồ anh mặc với mặt nạ màu đen hoặc khả năng có thể leo trèo trên các tòa nhà của anh. Có lẽ là do Động Dơi hoặc thực tế là anh là siêu anh hùng duy nhất lái xe ô tô, chiếc Batmobile. Ai biết được, dù lý do nào đi nữa thì tôi cũng yêu thích Batman. Tôi chẳng bao giờ hiểu được sự cần thiết của Robin nhưng tôi vẫn thích Batman!

Khi đã lớn hơn, sự đam mê của tôi với các siêu anh hùng giảm dần, và tôi đã nhận ra rằng bạn không cần phải mặc những bộ đồ bó sát và trông có vẻ buồn cười để trở thành siêu nhân. Một lý do mà tôi thích Batman vì thực tế là anh ta chỉ là một người đàn ông bình thường trong đời thực. Bruce Wayne là một triệu phú, người có thể bỏ qua những cảnh khốn khổ của nhân loại. Trái lại anh đáp ứng bằng cách chi tiền, tình nguyện hy sinh thời gian và mạo hiểm cuộc sống của mình để trợ giúp người khác. Khi Bruce Wayne trở thành Batman, anh ta giống như hàng ngàn tình nguyện viên khác trong Hội Thánh hy sinh chuyện cá nhân để đưa dẫn nhân loại đang đau đớn đến với Đấng Christ! Nếu bạn muốn trở thành một siêu anh hùng, điều đầu tiên phải làm là hãy sẵn lòng tình nguyện.

Đức Chúa Trời Có Thể Sử Dụng Một Người Lớn Tuổi Đã Trưởng Thành Và Sẵn Lòng Hậu Việc

Nell Kerley đã gặp một nỗi đau vô cùng lớn trong cuộc đời của cô. Thực tế là, một trong những trải nghiệm đau thương nhất cuối cùng đã dẫn cuộc đời cô rẽ sang một hướng khác mới mẻ và thú vị. Nell và người chồng đã mất của cô gặp một vụ tai nạn xe chết người. Vụ tai nạn đó tệ đến mức Nell phải kéo người chồng của mình đang chảy máu trong xe qua kính chắn gió bị vỡ. Trong cơn kinh hoàng đó, Nell kêu khóc xin Đức Chúa Trời giúp đỡ. Ngài đã đáp lời cầu nguyện của cô bằng một lời khẳng định. “Đừng lo lắng, Nell ơi. Ta chưa xong việc với con đâu!”

Điều đó là chắc chắn.

Ngày nay Nell không phải là một người lớn tuổi già dặn trung bình. Bà không có một chiếc xe Winnebago và cũng không có ao ước nghỉ hưu. Cho dù bị bệnh ung thư, đã phẫu thuật thay thế hai khớp gối và phẫu thuật thay khớp vai, bà là một tình nguyện viên nhiệt huyết tại kho thực phẩm địa phương và bệnh viện. Công việc của bà là yêu thương những người nhận đồ viện trợ trong khi đánh giá tình trạng thuộc linh của họ. Thật đáng kinh ngạc, sau hơn 10 năm phục vụ đầy quả cảm, bà đã ghi lại hơn 3,000 tên của những người đã dâng cuộc đời họ cho Đấng Christ nhờ những lời làm chứng của bà!

Không tòi một chút nào đối với một người đã đi nhà thờ 66 năm trước khi bắt đầu học lớp làm chứng đầu tiên. Bà ấy đã dẫn một người đầu tiên đưa ra quyết định tin Chúa ba tuần khi đang thực hành chứng đạo. Và bà nói rằng, “Tôi ngay lập tức nhận ra rằng tôi đã phí bỏ 66 năm tham gia những hoạt động tôn giáo linh tinh, giờ tôi hiểu được mục đích của việc theo Đấng Christ là phải mở rộng vương quốc của Ngài bằng cách chia sẻ Lời Ngài với một thế gian đang đau đớn!” Bà còn tuyên bố thêm, “Đừng xấu hổ. Chúng ta không thể nín lặng được!”¹ Còn bạn thì sao?

Đức Chúa Trời Có Thể Sử Dụng Một Giáo Viên Sẵn Lòng Hậu Việc

Anh trai tôi là Rick Wheeler, là một giáo viên trung học đã hơn 25 năm. Vào lúc đó anh được nói đến như là một “Giáo Viên Walmart Của Năm” và thường xuất hiện trong danh sách “Who’s Who” dành cho những nhà sư phạm lỗi lạc.

Tuy nhiên đó không phải là những thành quả khiến anh ấy trở nên đặc biệt. Anh ấy còn là một tình nguyện viên quả cảm phục vụ cùng với nhóm Big Brothers của vùng Nashville, bang Tennessee. Anh cũng huấn luyện các sinh viên và giúp đỡ các mục vụ trong trung tâm thành phố. Những nỗ lực tình nguyện của anh thông qua các hoạt động cho các sinh viên bị thiệt thòi, đã khiến cho một số lớn các sinh viên này được nhận học bổng của các trường đại học. Quan trọng hơn đó là một số các sinh viên này cuối cùng đã đến với Đấng Christ bởi vì sự đầu tư của anh vào đời sống của họ bên ngoài các lớp học. Như Rick đã nói, “Vào lúc này tôi là một giáo viên. Tôi cũng là một giáo viên của Ngài trong cõi đời đời. Chúng ta là những người được Ngài sử dụng theo ý muốn của Ngài. Đó là lời kêu gọi mọi Cơ Đốc Nhân hãy trung tín trong sự hậu việc!”²

Đức Chúa Trời Có Thể Sử Dụng Những Huấn Luyện Viên Sẵn Lòng Hậu Việc

Don Baskin và Harold Rehorn có chung hai niềm đam mê đó là Chúa Giê-su và bóng chày. Trong lúc làm việc cả hai người đàn ông này trở thành những anh hùng địa phương của hàng trăm thanh thiếu niên mỗi năm thông qua việc tình nguyện trở thành huấn luyện viên của liên đoàn bóng chày thanh thiếu niên (Senior Little League).

Họ yêu cầu các thành viên chăm chỉ tập luyện, cùng đội lập cam kết, cá nhân ưu tú, và tôn trọng chính quyền và gia đình. Trong một vài trường hợp, do ly dị và bỏ bê không chăm sóc con, họ trở thành những người đàn ông quan trọng ảnh hưởng đến cuộc đời của các cầu thủ. Sự ảnh hưởng này không dừng lại khi mùa thi đấu kết thúc.

Khi huấn luyện viên Baskin nhớ lại, “Trong 32 năm theo sự nghiệp huấn luyện, tôi không định phục vụ như một huấn luyện viên thông thường, mà như một người cha và cuối cùng xuất hiện trong vô số đám cưới nhiều năm sau khi sự nghiệp cầu thủ kết thúc.” Ông nói tiếp, “Đức Chúa Trời kêu gọi tôi đứng vào vị trí này như một huấn luyện viên tình nguyện để gây ảnh hưởng đến trí óc non nớt của những người trẻ tuổi cho Ngài.”³

Huấn luyện viên Rehorn qua đời vào năm 2003. Sự ảnh hưởng của ông đã biến đổi cuộc đời tôi bởi vì ông tin ở tôi và muốn điều tốt nhất cho tôi. Ông và vợ đã đến nghe tôi giảng những bài giảng đầu tiên khi tôi còn là một Mục Sư trẻ tuổi. Giống như huấn luyện viên Baskin, ông còn hơn cả một huấn luyện viên bóng chày. Ông cảm thấy được kêu gọi để mở mang lớp trẻ vì vinh hiển của Đức Chúa Trời. Ông không bao giờ che giấu tình yêu của mình dành cho Ngài hoặc tình yêu dành cho các cầu thủ của ông. Cả hai người này đều là những anh hùng và một ngày kia thiên đàng sẽ rao báo sự làm chứng của họ như những “ngư dân đánh bắt những linh hồn non nớt.”

Đức Chúa Trời Có Thể Sử Dụng Một Người Đàn Ông Trẻ Tuổi Sẵn Lòng Hầu Việc

Evan Robert là một thiếu niên khi ông bắt đầu tình nguyện sử dụng cuộc đời mình để cầu nguyện cho sự phục hưng trải khắp đất nước quê hương của mình là xứ Wales. Khi ông lớn hơn, ông trở thành một thợ mỏ than và tình nguyện viên ở nhà thờ địa phương. Nhưng cả đời ông luôn chú ý đến sự phục hưng Hội Thánh. Ông đã cầu nguyện nhiều giờ liên tục, nhiều ngày liên tục. Ông cũng dâng trọn thời gian đi du lịch để làm chứng về quyền năng của Đức Chúa Trời.⁴

Những lời cầu nguyện của ông đã được đáp lời đầy vinh hiển vào năm 1904 khi Đức Chúa Trời bắt đầu hành động trên quê hương ông. Kết quả là một cuộc vận hành lớn trên phạm vi cả nước của Đức Thánh Linh đã khiến hơn 100,000 người được biến đổi ở quê hương của ông chỉ trong vòng sáu tháng đầu tiên của cuộc phục hưng Hội Thánh! Đỉnh cao của cuộc phục hưng là đã lan ra khắp trên toàn thế giới trong một vài năm sau đó từ năm 1905 đến 1907. Ai có thể nghĩ rằng Đức Chúa Trời có thể sử dụng một người thấp hèn chỉ là một thợ mỏ than nhưng sẵn lòng phục vụ như Evan Roberts để gây ảnh hưởng đến thế gian cho Đấng Christ?

Đức Chúa Trời Có Thể Sử Dụng Một Nhóm Những Thanh Niên Trẻ Tuổi Sẵn Lòng Hầu Việc

Một bức thư hiện ra trong hòm thư của một Mục Sư vào một ngày nọ liên quan tới một gia đình người Haiti, những người mới chuyển tới cộng đồng của ông. Lớn lên trong sự nghèo khó khắc

nghiệt của vùng đất Haiti, gia đình này đã quen với những thách thức đầy khó khăn. Tuy nhiên tất cả những khó khăn đó còn tăng lên nhiều hơn khi cô con gái lớn nhất của họ để quên một ngọn nến trên giường. Cuối cùng ngọn nến bị đổ và ngọn lửa lan rộng. Trước khi cô bé nhận thức được tình hình, thì khói đã lan khắp căn nhà ọp ẹp và cái giường ngủ bị cháy rụi. Khó khăn hơn cả là gia đình không có tiền hay mua bảo hiểm để sửa chữa.

Đó là lúc một Mục Sư của nhóm thanh niên biết được tình hình. Nhóm của ông đã tìm nhiều cách tình nguyện dâng thời gian của họ cho các dự án hầu việc Chúa. Vì nhóm của ông bao gồm những chuyên gia còn trẻ, họ có sẵn các nguồn lực để sử dụng. Một nhà thầu đã nghe về vụ cháy và đã dâng công như khi mọi người dâng tiền hàng tuần để giúp sửa chữa và đáp ứng các nhu cầu khác cho gia đình.

Nhóm thanh niên này bỏ ra nhiều ngày để trát lại tường vữa, sửa chữa lại các ổ cắm điện và lót thảm. Nhóm gồm 50 người tình nguyện cũng tẩy trắng và sơn lại toàn bộ bên trong ngôi nhà. Một trong những người tình nguyện nói, “Gia đình đang sống ở đây trong ngôi nhà này phủ đầy bồ hóng. Khi tôi tự mình bước vào và đôi mắt tôi bị cay và chảy nước mắt ngay lập tức ... Giờ đã trở thành một không gian sống khỏe mạnh cho một gia đình đang cần một sự khởi đầu mới.”⁶

Thêm vào đó, nhóm thanh niên đã nhận sự trợ giúp để có thể đem đến một bữa ăn Tạ Ôn cho gia đình. Họ đã làm tương tự như vậy một tháng sau đó và lấp đầy căn nhà mới sửa lại với những đồ trang trí vào dịp Giáng Sinh cùng với những món quà và đồ ăn. Cuối cùng Đức Chúa Trời đã thưởng cho những anh hùng sẵn lòng hầu việc khi bà mẹ người Haiti và rất nhiều những đứa con của bà đáp ứng lời mời gọi của Đấng Christ.

Đức Chúa Trời Có Thể Dùng Một Người Bạn/ Một Sinh Viên Sẵn Lòng Hầu Việc

Tiền sĩ Ergun Caner là hiệu trưởng trường thần học Liberty Baptist. Ông từng là một người Hồi Giáo được đưa dẫn đặt đức tin nơi Đấng Christ nhờ một người bạn sẵn lòng hầu việc tên là Jerry Tackett. Jerry đã tình nguyện sử dụng nhiều thời gian và công sức trong năm học trung học đầu tiên.

Khi Ergun kể lại, trong trường trung học ông căm ghét đức tin của mình; và giống như sứ đồ Phao-lô trước khi được biến đổi, ông nổi tiếng với việc bắt nạt những Cơ Đốc Nhân có thiện ý. Trong hầu hết trường hợp, cách tiếp cận hung hăng của ông khiến mọi người do dự. Đó là điều ông yêu thích. Cách cư xử của ông không làm Jerry nản lòng. Trong khi những người bạn cậu nghĩ rằng cậu bị điên vì cứ để bắt nạt như vậy, Jerry nghĩ rằng đó là cái giá phải trả nếu Ergun đến với Đấng Christ. Cuối cùng, ông đã giải thích rằng nếu Ergun là một người Hồi Giáo cực đoan đến thế thì hãy thử tưởng tượng xem điều gì có thể xảy ra với sự giúp đỡ của Đức Thánh Linh nếu anh ấy trở thành một Cơ Đốc Nhân được sinh lại.

Bất chấp những câu hỏi liên miên và sự bắt nạt không ngừng, Jerry vẫn giữ lòng trung tín. Đến một đêm nọ Jerry mời Ergun tới một chiến dịch truyền giảng do Hội Thánh Steltzer Road Baptist tổ chức tại Gahanna, Ohio. Ergun nhớ lại đã tham dự với hy vọng tỏ rõ sự ghê tởm đến mức Jerry và Hội Thánh của anh sẽ để ông yên.

Đúng như lời ông nói, Ergun rất thô lỗ và đáng ghét. Tuy nhiên Jerry và Hội Thánh của anh đã minh họa một đức tin đầy yêu thương theo cách khiến Ergun ngạc nhiên. Sau này ông nhớ lại rằng, “Khi tôi về nhà đêm đó, tôi biết rằng Jerry và những người đó có cái gì đó mà tôi không bao giờ có thể tìm thấy ở Đạo Hồi. Họ có một mối tương giao cá nhân với một Đấng Cứu Thế hằng sống, là Chúa Giê-su Christ.”⁷ Ergun đã trao cuộc đời mình cho Đấng Christ vài ngày sau đó. Không lâu sau đó nhiều thành viên trong gia đình ông cũng noi theo.

Vậy thì thời giờ, những nỗ lực, và sự bắt nạt mà Jerry gánh lấy có xứng đáng không? Hãy nhìn lại thực tế là tiến sĩ Ergun Caner đã đi khắp thế giới để rao giảng về Đấng Christ cho hàng ngàn người mỗi năm. Thêm vào đó ông là tác giả của 17 cuốn sách và được tôn trọng như một nhà biện giải tôn giáo trên toàn cầu. Vâng, tôi sẽ nói rằng việc đầu tư của Jerry là một món lợi lớn! Phải không bạn?

Đức Chúa Trời Sử Dụng Một Người Sa-ma-ri Nhân Lành

Một dịp nọ khi Chúa Giê-su kể một câu chuyện về hai người đàn ông, những người đã bắt đầu và kết thúc là những người xa lạ, nhưng một người trong số họ đã có đời sống được biến đổi bởi một cuộc gặp gỡ. Câu chuyện được kể khi Chúa Giê-su bị một thầy dạy luật hỏi về sự sống đời đời.

“Thưa thầy, tôi phải làm gì để được hưởng sự sống đời đời? Ngài phán rằng: Trong luật pháp có chép điều gì? Người đọc gì trong đó? Thưa rằng: Người phải hết lòng, hết linh hồn, hết sức, hết trí mà kính mến Chúa là Đức Chúa Trời người và yêu người lân cận như mình” (Lu-ca 20:25-27).

Thầy dạy luật Do Thái sau đó hỏi một câu hỏi quan trọng, “Ai là người lân cận tôi?” (Lu-ca 10:29). Sự đáp lại của Chúa Giê-su là kể một câu chuyện về người Sa-ma-ri nhân lành.

Câu chuyện diễn ra trên một con đường có nhiều người qua lại nối giữa các thành phố lớn. Những nhân vật ở đây là một người đang đi, những tên cướp, một thầy tế lễ, một người Lê-vi, một người Sa-ma-ri và một chủ quán trọ.

Một khách bộ hành Do Thái đang đi trên con đường nguy hiểm từ Giê-ru-sa-lem tới Giê-ri-cô thì bị tấn công và cướp. Những tên cướp lấy hết mọi thứ kể cả quần áo và để người đàn ông nằm đó chờ chết.

Khi ông nằm cạnh đường không ai giúp đỡ, thì có ba người đàn ông đi ngang qua. Đầu tiên là một thầy tế lễ, người này thấy người đàn ông nằm một bên đường và đi qua bên phía kia.

Người thứ hai đến và đây là một người Lê-vi được mọi người kính trọng. Khi ông ta nhận ra người đàn ông đang bị thương ở đó, ông cũng bước qua phía bên kia con đường.

Sau đó một người thứ ba đi trên con đường là một người Sa-ma-ri. Lúc đó dân Giu-đa coi thường dân Sa-ma-ri là những kẻ mất gốc cả về tôn giáo lẫn dân tộc. Trong tất cả các anh hùng mà Chúa Giê-su muốn chọn thì Ngài đã chọn kẻ thấp kém nhất để làm hình mẫu về yêu kẻ lân cận mình. Hãy xem người Sa-ma-ri đã đáp ứng nhu cầu của người đàn ông ra sao.

Song có một người Sa-ma-ri đi đường, đến gần người đó, ngó thấy thì động lòng thương; bèn áp lại, lấy dầu và rượu xức chỗ bị thương, rồi rịt lại; đoan, cho cỡi con vật mình đem đến nhà quán, mà săn sóc cho. Đến bữa sau, lấy hai đơ-ni-ê đưa cho chủ quán, dặn rằng: Hãy săn sóc người này, nếu tốn hơn nữa, khi tôi trở về sẽ trả (Lu-ca 10:33-35).

Hãy chú ý rằng người Sa-ma-ri không kiểm tra lịch làm việc trước khi ông dừng lại để giúp người đàn ông. Rõ ràng là ông đang trên đường đi của mình, hoặc là ông không đi cùng hướng. Nhưng nhu cầu và ước muốn của ông không phải là điều ông chú ý. Ông vươn tay ra và tình nguyện đáp ứng nhu cầu của người đàn ông mà không quan tâm tới cái giá phải trả về tiền bạc và thời gian.

Chúa Giê-su là một giáo sư bậc thầy, đưa ra câu chuyện và áp dụng nó cho thầy dạy luật là người đã hỏi câu hỏi, “Ai là người lân cận tôi?” “Trong ba người đó, người tưởng ai là lân cận với kẻ bị cướp?” Thầy dạy luật thưa rằng: “Áy là người đã lấy lòng thương xót đãi người.” Đức Chúa Giê-su phán rằng: “Hãy đi, làm theo như vậy” (Lu-ca 10:36-37).

“Hãy Đi Và Làm Theo Như Vậy”

Hãy làm như người Sa-ma-ri tập trung vào nhu cầu của người đàn ông bị cướp mà không cần nhắc một cách ích kỷ, chúng ta nên làm như vậy. Giống như những người thanh niên trẻ tuổi giúp đỡ gia đình người Haiti, hãy tập trung vào chức vụ của chúng ta phải phục vụ với hy vọng đưa dẫn người người đến với Chúa Giê-su. Ai nhận được sự khen ngợi không quan trọng. Điều được tính đến đó là Chúa Giê-su được cả sáng và những người đang chịu đau khổ được đưa dẫn đến với Ngài.

Giống như người Sa-ma-ri đã dùng thời gian của mình để đáp ứng nhu cầu của người đang bị thương thì chúng ta cũng phải làm như vậy. Chúng ta có thể dễ dàng giống như thầy tế lễ hay người Lê-vi được nhắc đến trong câu chuyện về người Sa-ma-ri nhân lành. Chúng ta có thể trở nên hoàn toàn bị thu hút bởi cuộc sống và hoàn thành những trách nhiệm tôn giáo đến nỗi bỏ qua những cơ hội thiêng liêng mà không hiểu được cơ hội dành cho mục vụ và truyền bá Phúc Âm.

Đức Chúa Trời sử dụng những con người sẵn lòng tình nguyện tham gia với Ngài vào những công việc của Ngài. Bí quyết là một tấm lòng đầu phục, không cần những kỹ năng giao

tiếp đặc biệt, hay là kỹ năng quản lý. Chúa Giê-su quen với việc sử dụng một chút xú sự sẵn lòng của chúng ta và khuếch đại tầm ảnh hưởng vô biên đến vương quốc của Ngài.

-Truyền Bá Phúc Âm Là ...

1. Đầu phục ước muốn cá nhân dưới quyền tể trị của Đấng Christ.
2. Hy sinh kế hoạch làm việc của bạn cho dù không thuận tiện.
3. Biến sở thích cá nhân trở thành những mục vụ có chủ đích ảnh hưởng đến đời sống của những người đang khốn khổ.
4. Hãy sẵn lòng thử những điều mới mẻ.

- Câu Kinh Thánh Chìa Khóa-

“Người phải ... yêu người lân cận như mình.” (Lu-ca 10:27)

-Những Trích Dẫn Hay-

Nếu bạn không thể viết, hãy mở máy tính lên, và bạn nghĩ rằng Twitter đáng e ngại, bạn vẫn phải sử dụng nó để trở thành những người cha mẹ nuôi tốt ... yêu thương không điều kiện và sẵn lòng lắng nghe!

-Một Đoạn Quảng Cáo Trên Đài Phát Thanh Nhắm Tới Những Người Cha Mẹ Mới Nhận Con Nuôi

Tôi ngay lập tức nhận ra rằng tôi đã lãng phí 66 năm tham gia những hoạt động tôn giáo ... Bây giờ tôi đã hiểu rằng mục đích của việc theo Đấng Christ đó là mở rộng vương quốc của Ngài bằng cách chia sẻ Lời Ngài cho một thế gian đang đau đớn.

-Nell Kerley Sau Khi Nhận Lớp Truyền Bá Phúc Âm Đầu Tiên Và Đưa Dẫn Một Cô Bé 14 Tuổi Đến Với Đấng Christ⁸

Vùng an toàn có thể là một rào cản ... bởi vì ước mơ lớn nhất của chúng ta nằm ngoài vùng an toàn. Điều đó có nghĩa là chúng ta sẽ phải tình nguyện rời khỏi cái mà chúng ta cảm thấy thoải mái tiện nghi nếu chúng ta muốn thực hiện giấc mơ cho Đức Chúa Trời.

-Bruce Wilkinson⁹

Những Ghi Chú

1. Phỏng vấn qua điện thoại với Nell Kerley cho lớp học truyền bá Phúc Âm, 21 tháng Năm 2009.

2. Phỏng vấn qua điện thoại với Rick Wheeler, 22 tháng Năm 2009.
3. Phỏng vấn qua điện thoại với Don Baskin, 22 tháng Năm 2009.
4. M. McDow và A. Reid, *Fire Fall* (Nashville, TN: B&H, 1997), 278.
5. *Ibid.*, 280-84.
6. Phỏng vấn với Michelle McCormick, thành viên của lớp những thanh niên trưởng thành, ngày 9 tháng Tư năm 2009.
7. Phỏng Vấn với E. Caner, ngày 25 Tháng Bảy năm 2009.
8. Phỏng vấn với N. Kerley.
9. B. Wilkinson, *The Dream Giver* (Sister, OR: Multnomah, 2003), 89.

37. Truyền Bá Phúc Âm Là Tạo Ra Cơ Hội Cho Những Cuộc Nói Chuyện Thuộc Linh

Trong thời đại mà tỉ lệ phạm tội tăng cao còn lòng tin thì sụt giảm, những con người bận rộn có xu hướng tự cô lập chính mình với người khác. Điều này có thể khiến chia sẻ Phúc Âm trở thành một thách thức. Trong khi không có những giải pháp dễ dàng, thì suy nghĩ sáng tạo và những cách tiếp cận sau đó có thể mở ra những cánh cửa. Qua nhiều năm tôi đã thu thập được những phương pháp thực tiễn tốt nhất để có thể tạo ra những cơ hội làm chứng.

Tạo Ra Những Cơ Hội Thông Qua Những Mối Quan Hệ Có Chủ Đích

Những Nhóm Cộng Đồng

Những nhóm cộng đồng là những công cụ chính để vươn xa hơn nữa ở Hội Thánh Báp-tít Đường Thô-ma ở Lynchburg, bang Virginia. Các nhóm này được tạo ra để đưa những người chưa từng đến nhà thờ hoặc đã rời khỏi Hội Thánh trở lại nhà thờ với mục đích là đáp ứng nhu cầu của họ

và cho họ cơ hội được nghe về Phúc Âm, vì họ là những người cần Chúa nhất. Nhóm cũng đề nghị vô số các cơ hội để giáo dục và thực hành như là thủ công, săn bắn và câu cá, sửa chữa và phục hồi xe hơi, học nấu ăn ngon, học chơi ghi-ta, đánh gôn, lớp học cho những bà mẹ có con chưa đến tuổi đi học, và còn nhiều nữa. Cách tiếp cận đó là một sự kết hợp độc đáo của việc vừa phục vụ vừa truyền bá Phúc Âm và mục vụ truyền bá Phúc Âm.

Việc đó được thực hiện dựa vào cơ sở vật chất của nhà thờ, nỗ lực này yêu cầu sự hóa thân nhờ quá trình gồm nhiều bước mà chúng ta đã thảo luận từ trước trong chương 23:

- Chinh phục người đó cho chính bạn.
- Chinh phục người đó cho Hội Thánh.
- Chinh phục người đó cho Đấng Christ.

Ngoài ra, các thuộc viên trong Hội Thánh được khuyến khích cầu nguyện cho những người tham dự, quan tâm những người tham dự và chia sẻ với những người tham dự chưa được cứu. Những nhóm này tụ họp ở nhà thờ trong khoảng tám tuần, ba lần mỗi năm (Giữa tháng 9 tới lễ Tạ Ơn, từ tháng 2 cho đến tháng 3, và từ tháng 5 cho đến tháng 6). Các quảng cáo cho nhóm và tuyển nhân sự bắt đầu vào những tháng nghỉ. Buổi họp mặt kéo dài khoảng một tiếng mỗi tối thứ Tư, gồm có đọc một bài học Kinh Thánh ngắn gọn (thông thường là đọc trong Lời Sống Hằng Ngày).¹

Thời gian trôi qua, mục đích tìm kiếm những điểm kết nối trong suốt tuần và kết cục là mời mọi người đến buổi nhóm Chúa Nhật. Những thuộc viên của Hội Thánh luôn cầu nguyện cho việc này nhưng phải cẩn thận không được nôn nóng.

Mục Vụ Vừa Phục Vụ Vừa Truyền Bá Phúc Âm (Servant Evangelism)

Mục vụ truyền bá Phúc Âm và mục vụ vừa phục vụ vừa truyền bá Phúc Âm giống nhau về nhiều mặt. Cả hai cách tiếp cận là tìm cách đáp ứng nhu cầu của mọi người để mở những cánh cửa cho sứ điệp Phúc Âm. Tuy nhiên, sự khác nhau chủ yếu nằm ở vấn đề là truyền bá Phúc Âm cá nhân và sự tiếp cận tập thể. Nói cách khác, mục đích cuối cùng của việc vừa phục vụ vừa truyền bá Phúc Âm đó là động viên một Cơ Đốc Nhân riêng lẻ phục vụ cộng đồng của họ cả bên trong lẫn bên ngoài của tập thể Hội Thánh, trong khi mục vụ truyền bá Phúc Âm thì động viên một nhóm các Cơ Đốc Nhân phục vụ cộng đồng.

Mục vụ truyền bá Phúc Âm thường phát triển bên ngoài các Hội Thánh địa phương như là những cá nhân cùng nhau làm việc để đáp ứng nhu cầu của tập thể. Lấy ví dụ, trung tâm cung cấp thức ăn miễn phí, trung tâm hỗ trợ phụ nữ có thai, gia sư sau giờ đi học, trung tâm cứu trợ thảm họa và mục vụ dạy tiếng Anh như ngôn ngữ thứ hai đang được đưa ra ngoài Hội Thánh và thường xuyên nhờ các tiện nghi của Hội Thánh. Những kiểu mục vụ như thế này có thể truyền bá Phúc Âm rất độc đáo và cho phép các thuộc viên Hội Thánh làm việc theo nhóm để đáp ứng nhu cầu, và chia sẻ về Đấng Christ trong một môi trường thuận tiện.

Các cách tiếp cận khác gồm có nhận biết người tàn tật, những người lạm dụng chất gây nghiện, những công nhân nhập cư, và những mục vụ về y tế/ thuốc men. Ngoài ra cách tiếp cận này có thể bao gồm những mục vụ đặc thù như mục vụ thư giãn và nghỉ dưỡng, mục vụ trạm xe tải, và mục vụ phục vụ đường đua, và mục vụ tiếp cận tù nhân.²

Nguyên Tắc SHOT

Nguyên tắc SHOT được trình bày trong cuốn sách Friends Forever.³ Cách tiếp cận rất đơn giản nhưng hiệu quả. Mỗi chữ cái đứng đầu thay thế cho một cách tiếp cận khác nhau có liên hệ với việc dẫn dắt một người chưa được cứu trải qua một quá trình kéo dài (phù hợp nhất là khoảng sáu tuần hoặc ít hơn).

Somewhere (Nơi nào đó). Mục đích ban đầu đó là mời hàng xóm và bạn bè chưa được cứu đi *nơi nào đó* cùng bạn –chơi bóng, ăn tối hoặc là những chỗ khác. Với hy vọng là việc này sẽ bắt đầu một cuộc nói chuyện làm thân. Bí quyết là hãy làm thân có chủ đích nhưng không quá nóng vội. Trong hầu hết các trường hợp, sự tin tưởng cần phải đạt được trước khi đi sâu vào các cuộc nói chuyện thuộc linh.

Help (Sự giúp đỡ). Bước tiếp theo là hỏi người này *giúp đỡ* trong một dự án mục vụ phục vụ cộng đồng, như là sơn nhà cho người già, hoặc là sửa chữa các trang bị ở một sân chơi cho trẻ ở công viên địa phương. Dù có tin hay không, thì hầu hết những người chưa được cứu sẽ sẵn lòng hỗ trợ trong các loại dự án như thế. Điều này chắc chắn sẽ giúp cho cuộc nói chuyện diễn ra trong bầu không khí thân mật.

Our (Của Chúng Ta). Bước tiếp theo là mời người hay gia đình tới nơi ở (*our*) của chúng ta để dùng bữa và gây dựng mối quan hệ. Bữa ăn không nhất thiết phải là ăn gì đó thật ngon; bí quyết là hãy chân thành. Mọi người không tìm kiếm sự hoàn hảo. Hãy chân thành!

Trust (Tin Tưởng). Sau khi thiết lập được sự tin tưởng, bước cuối cùng đó là đến chỗ họ ở. Nếu như bài làm chứng của bạn và đức tin cá nhân không được chia sẻ trong những lần gặp gỡ trước đây (thiếu sự dẫn dắt của Thánh Linh), thì đây là thời điểm tốt để thử và trình bày về sứ điệp của Phúc Âm.⁴

Tạo Cơ Hội Nhờ Những Mục Vụ Hoặc Sự Kiện Truyền Bá Phúc Âm

Các Lễ Hội Truyền Bá Phúc Âm Ở Các Khu Nhà Cao Tầng

Các lễ hội truyền bá Phúc Âm ở các khu nhà là các sự kiện để truyền bá Phúc Âm dễ dàng và hiệu quả nhất. Các lễ hội nói chung bao gồm một bàn đăng ký (Mọi người phải đăng ký để nhận vé ăn trưa hoặc để thắng giải thưởng), một máy làm bắp rang, máy làm kem ốc quế, một máy làm kẹo bông, một thùng chứa bóng bay đã bơm khí Hê-li, cộng thêm nhiều bàn, ghế, và những

cái lều rộng, để phòng thời tiết xấu. Bạn có thể sử dụng một lò nướng để nướng xúc xích, bánh kẹp thịt, hoặc là gà nướng; hoặc là bạn có thể chuẩn bị bánh khoai tây rán, tương ớt, hoặc là bất cứ thứ gì được yêu thích ở cộng đồng của bạn.

Các hoạt động cơ bản bao gồm từ 7 đến 10 trò chơi đơn giản, thi nhảy kiểu moonwalk, và vẽ mặt. Lễ hội của các khu nhà có thể diễn ra trên khu sân bãi của nhà thờ hoặc tốt hơn là ở các công viên địa phương hay trường học. Các thuộc viên của Hội Thánh thường mời cộng đồng nhiều lần vào các tuần trước bữa tiệc và luôn luôn mời vào buổi sáng ngày bắt đầu sự kiện. Khi mọi người đến, những Cơ Đốc Nhân tươi cười ở mọi lứa tuổi chào đón họ và hỗ trợ hướng dẫn các gia đình tham gia các hoạt động khác nhau.

Nhiều lúc những cuộc gặp gỡ đơn giản như vậy lại mở ra những cơ hội thuộc linh để chia sẻ một bài làm chứng ngắn gọn và trong nhiều trường hợp là trình bày về Phúc Âm. Đó là lý do tại sao tất cả những người phục vụ cần được huấn luyện trước và khi bạn lên kế hoạch để làm theo ngay lập tức (trong vòng ba đến năm ngày đầu tiên) với mọi người đã đăng ký là những thành viên không đi nhà thờ. Tiếp theo đó là thời điểm tốt để kết hợp vừa phục vụ vừa truyền bá Phúc Âm bằng cách tặng những món quà nhỏ (bánh kẹo, thẻ quà tặng ăn tiệm) khi viếng thăm nhà của những vị khách đã đăng ký.

Một buổi lễ hội trung bình giữa các khu nhà sẽ kéo dài khoảng từ 3 đến 4 tiếng. Đây là khoảng thời gian phù hợp cho cả những người phục vụ và những người tham gia.⁵

Truyền Bá Phúc Âm Bằng Các Sự Kiện Thể Thao

Một trong những cách tiếp cận hiệu quả nhất để truyền bá Phúc Âm đó là quá trình được gọi là ngữ cảnh hóa. Ngữ cảnh hóa là đưa các phương pháp truyền bá Phúc Âm vào trong một nền văn hóa mà không thỏa hiệp các lẽ thật quan trọng của Phúc Âm. Đơn giản là học cách truyền bá sứ điệp để sứ điệp đó dễ hiểu dễ gần với cư dân của nền văn hóa đó. Điều này thường bao gồm những việc rất rõ ràng như là ngôn ngữ và y phục nhưng trong nền văn hóa đương thời nên bao gồm cả những hoạt động thể thao.

Hãy dành một lát để xem xét sự ảnh hưởng và sức mạnh của thể thao trong xã hội Hoa Kỳ. Hiểu rộng ra thì đó là ngôn ngữ của nền văn hóa đương thời. Hầu hết mọi người có thể phân biệt được những giọng nói khác nhau của chương trình tâm điểm thể thao của đài ESPN, hoặc ít nhất là họ nhận ra các chương trình Siêu Cúp Bóng Bào Dục (Super Bowl), Cúp Vô Địch Bóng Chày Thế Giới (World Series), các thể vận hội thể thao Olympics, và Master Tournament của môn đánh gôn hay là Cúp Vô Địch Bóng Đá Thế Giới (World Cup). Trong khi các môn thể thao có thể dễ dàng làm xao lãng sự chú ý khỏi các vấn đề thuộc linh, các môn thể thao đã trở thành ngôn ngữ văn hóa yêu cầu phải chú ý ngữ cảnh.

Thay vì chỉ trích các Cơ Đốc Nhân quá đam mê các môn thể thao, thì có lẽ đây là lúc để bắt đầu giao nhiệm vụ cho họ phục vụ. Điều gì xảy ra nếu các nhà thờ hội họp những người cha người mẹ ở tuổi thanh niên lại là những người đã tham gia vào các giải bóng đá, bóng chày, bóng

mềm và các giải bóng bầu dục? Thay vì gieo những cảm giác tội lỗi về việc bỏ nhóm thờ phượng tối thứ Tư hay là các tối Chủ Nhật, thì hãy giao nhiệm vụ cho những người cha người mẹ này như những nhà truyền giáo tới các sân thi đấu thể thao của địa phương.

Các tiếp cận này có thể cần một khoảng thời gian nhóm tại nhà thờ cầu nguyện cho các gia đình trước khi sai họ ra đi. Hội Thánh sau đó có thể giữ những người cha người mẹ chịu trách nhiệm thông qua những lần liên lạc hàng tuần và khuyến khích họ tạo ra một danh sách cầu nguyện về các cầu thủ và gia đình của họ. Những danh sách đó có thể được gửi cho phòng nhóm cầu nguyện của nhà thờ hoặc là phân phát cho những nhóm nhỏ để có thêm sự chú ý và theo dõi để cầu nguyện.

Hội Thánh có thể đưa cho những người cha người mẹ này một ít tiền (từ 150 USD đến 200 USD) để họ có thể dự trữ những món ăn vặt sau cuộc thi đấu cho cả đội. Điều đó sẽ khiến họ dễ dàng trở thành những người cha người mẹ được yêu thích của các cầu thủ. Sau đó hướng dẫn những người cha người mẹ này nói chuyện với các huấn luyện viên rằng họ được chào đón sử dụng cơ sở vật chất của Hội Thánh để tổ chức tiệc mừng vào cuối mùa giải. Hội Thánh cũng có thể chọn cách cung cấp những bữa ăn cũng như những tình nguyện viên phục vụ cho những người cha người mẹ và cầu thủ. Cuối cùng đây sẽ là một cơ hội tuyệt vời để minh họa tình yêu thương của Đấng Christ bằng cách giúp đỡ những gia đình trẻ tuổi, vì nhiều người trong số họ biết rất ít về những vấn đề thuộc linh hay là Hội Thánh.

Ngoài ra, hãy xem xét loại bỏ các hiệp hội bóng chày, bóng mềm, hoặc các môn thể thao khác của Hội Thánh. Tôi đã làm như vậy vào một mùa hè khi đang hầu việc Chúa làm Mục Sư quản nhiệm của một Hội Thánh ở Texas. Hội Thánh tham gia vào các hiệp hội thể thao của thành phố, và kết quả là họ đưa dẫn nhiều gia đình mới cũng như một số lớn những tân tín hữu về với Hội Thánh. Bạn cũng có thể cung cấp nước Sô-đa miễn phí cho các đội khác sau trận đấu.

Điểm cốt yếu là để truyền bá Phúc Âm hiệu quả có thể diễn ra trong bối cảnh của các môn thể thao. Từ các nhà tài trợ của Hội Thánh, các giải bóng rổ ba người, và bóng ném, bóng đá hợp tác cùng với **Hội Các Vận Động Viên Cơ Đốc Thông Công (FCA)** có các chi nhánh trong các trường học địa phương, những Cơ Đốc Nhân khôn ngoan có thể dễ dàng sử dụng các môn thể thao như những công cụ để gây ảnh hưởng đến cộng đồng của họ cho Đấng Christ.⁶

Các Sự Kiện Liên Quan Đến Giới Tính Và Theo Mùa Vụ

Một cách tiếp cận khác để tạo ra các cuộc nói chuyện về Phúc Âm đó là thông qua các sự kiện theo mùa vụ như các chương trình nhân dịp Giáng Sinh, và Phục Sinh, cũng như là lễ kỷ niệm ngày 4 tháng 7 (Ngày Quốc Khánh Mỹ) và phục vụ các kỳ thi tốt nghiệp. Những sự kiện này thường thu hút một lượng lớn các khán giả do đó đẩy mạnh sự ảnh hưởng của Phúc Âm.

Dịp lễ Ngày Của Mẹ và các lễ hội mẹ-con gái luôn luôn rất hiệu quả. Với đàn ông, những bữa ăn cho các thợ săn (Wild Game Suppers), đua xe mô-tô, và triển lãm xe hơi sẽ luôn thu hút một đám đông và cho chúng ta nhiều cơ hội truyền bá Phúc Âm, đặc biệt là khi kết hợp với các

hoạt động kiểu như bữa tiệc cho các khu nhà cao tầng. Các sự kiện như trở lại trường học và lễ hội mùa thu (lễ hội hóa trang Halloween) cũng là những cơ hội lớn để gây ảnh hưởng đến cộng đồng cho Đấng Christ. Tất cả các cách tiếp cận này đều là những đầu trường để chinh phục trong những cuộc nói chuyện về thuộc linh.⁷

Những Mục Vụ Đáp Ứng Nhu Cầu Đặc Biệt (Dành Cho Người Khuyết Tật)

Những cá nhân có những nhu cầu đặc biệt (về thể xác hoặc là tinh thần) và gia đình họ đại diện cho số lượng lớn nhất những người chưa được tiếp cận ở Hoa Kỳ. Trong thực tế, theo như những số liệu thống kê được thu thập qua Mục Vụ Joni và Những Người Bạn, tỷ lệ ly hôn của các gia đình phải giải quyết với những đứa trẻ cần chăm sóc đặc biệt tăng lên đến hơn 85%.⁸ Ngoài ra, có dưới 1 phần 10 những cá nhân này (xấp xỉ 5%) hoặc là gia đình có hợp tác với Hội Thánh ở bất kỳ mức độ nào.

Hãy xem xét một vài thống kê đáng báo động từ Mục Vụ Joni và Những Người Bạn

- 54 triệu hoặc là 20.6% số dân của Hoa Kỳ đang sống cùng những người tật nguyền ở nhiều mức độ.
- Khắp cả nước có 4 triệu người bị khuyết tật dưới độ tuổi 18.
- Tình trạng ngược đãi trong gia đình có người khuyết tật có tỷ lệ nhiều gấp hai lần so với các gia đình điển hình.
- 9 trên 10 phụ nữ biết rằng nếu đứa con sắp chào đời của họ bị hội chứng Down thì họ sẽ bỏ cái thai đó.
- Người bị khuyết tật và gia đình của họ là nhóm người chưa được tiếp cận với Cơ Đốc Giáo và chưa đi nhà thờ lớn nhất trên nước Hoa Kỳ!⁹

Những Hội Thánh địa phương là những người biết khái tượng này có thể đưa dẫn nhóm người đang phải gánh chịu đau khổ trong dân số đến với Phúc Âm. Theo những giáo viên giáo dục đặc biệt và những người thành thạo về mục vụ này, cách tiếp cận hiệu quả nhất là liên lạc với từng gia đình (family-to-family) nhờ quan tâm thực sự và mục vụ hướng tới phục vụ (Servant-oriented).

Hãy xem xét nhiều lựa chọn như là tạo ra những cơ hội cho những người cha mẹ được một đêm đi chơi, thư giãn, đặc biệt là khi những nhu cầu này là thường xuyên và yêu cầu phải chăm sóc cả ngày lẫn đêm. Gần đây tôi đã nghe tin về một gia đình mà người cha và người mẹ không được tự do trong suốt hơn ba năm! Chẳng có gì phải ngạc nhiên khi tỉ lệ ly hôn lại cao đến vậy!

Trong một vài trường hợp thì cần phải có một y tá đã được huấn luyện để chăm sóc một cách phù hợp. Trong hầu hết các trường hợp yêu cầu sự kiên nhẫn nhẹ nhàng, một đôi tai biết lắng nghe, và một khả năng đặc biệt để thực hành tình yêu thương của Đấng Christ.

Bạn cũng có thể xem xét việc đi chợ mua rau quả, chuẩn bị các bữa ăn hoặc là cung cấp một số quần áo mới. Hãy nghĩ đến một số quần áo đã qua sử dụng nhưng còn tốt của các thành viên gia đình bạn để lại do con cháu lớn nhanh quá.

Luôn luôn nhạy cảm đối với các trường hợp cần có sự chăm sóc đặc biệt. Đừng đậu xe ở những chỗ dành riêng cho người khuyết tật đậu xe. Hãy để ý các khu vực đông đúc (các khu mua sắm, các trường học, các nhà thờ, những trận bóng) để tìm kiếm những người cần trợ giúp. Những khu vực này có thể là những thách thức khó khăn cho những người ngồi xe lăn hoặc là đi bằng nạng.

Hãy là chính bạn. Đừng chỉ nhìn chằm chằm. Những người cần sự chăm sóc đặc biệt cũng chẳng có gì khác với bạn. Mọi người đều muốn được chấp nhận và được yêu thương. Và theo Kinh Thánh thì mọi người đều cần một Đấng Cứu Thế.

Rượu Mới Phải Đổ Vào Bầu Mới

Ngài lại lấy thí dụ mà phán cùng họ rằng: Không ai xé một miếng áo mới mà vá áo cũ. Nếu vậy, áo mới phải rách, và miếng giẻ mới cũng không xứng với áo cũ. Cũng không ai đổ rượu mới vào bầu da cũ, nếu vậy, rượu mới làm nứt bầu ra; rượu chảy mất và bầu cũng phải hư đi. Song rượu mới phải đổ vào bầu mới. (Lu-ca 5:36-38)

Ba trước giả của bốn sách Phúc Âm là (Ma-thi-ơ, Mác và Lu-ca) đã ghi lại lời dạy của Chúa Giê-su về rượu mới cần phải có bình mới. Quan điểm của Chúa Giê-su đó là rượu mới phải được đổ vào bầu mới; nói khác đi rượu mới sẽ xé rách bầu rượu cũ khi nó nở ra trong quá trình lên men. Cũng giống như vậy chúng ta phải mở lòng mở trí với các phương pháp mới, cung cấp những cơ hội cho các mục vụ truyền sức sống (life-giving) nhờ chia sẻ về Chúa Giê-su Christ với người hư mất.

Các chiến lược được miêu tả trong chương này có vẻ như là những ý tưởng điên rồ, mới lạ. Hãy thành thật với nhau, một vài người sẽ đọc chương này và thấy rằng những bữa tiệc trong các khu nhà, truyền bá Phúc Âm qua các sự kiện thể thao, và những nhóm cộng đồng là không giống như trong Kinh Thánh và quá trần tục để có thể sử dụng cho việc truyền bá Phúc Âm. Hãy nhớ là đây chỉ đơn thuần là những phương pháp mới được phát hiện là có thể tạo ra những cuộc nói chuyện về Phúc Âm hiệu quả với người thế gian. Giống như một câu châm ngôn cổ nói rằng, “Phương pháp có thể thay đổi nhưng thông điệp thì vẫn như vậy.”

-Truyền Bá Phúc Âm Là...

1. Có chủ ý tìm kiếm những cơ hội nói về Phúc Âm.

2. Không xa lánh thế gian.
3. Sẵn sàng đón nhận các phương pháp mới.

-Câu Kinh Thánh Chìa Khóa-

“Vì chúng tôi không thể không nói về những điều mình đã thấy và nghe.” (Công Vụ 4:20)

-Những Trích Dẫn Hay-

Một trong những chìa khóa để truyền bá Phúc Âm hiệu quả đó là tạo ra những cơ hội để gây ảnh hưởng có thể dẫn tới những cuộc nói chuyện về Phúc Âm ... Điều này đặc biệt chính xác trong nền văn hóa đương đại nơi mà lòng tin là xa xỉ và những con người bận rộn có xu hướng tự cô lập.

-David Wheeler

Hội Thánh thường tự nhốt mình đằng sau những bức tường tôn giáo. Những bữa tiệc giữa các khu nhà để truyền bá Phúc Âm mở ra cho Hội Thánh một mục vụ để thế gian có thể nhìn thấy họ như Hội Thánh bước ra khỏi tòa nhà của nó nhân danh Đấng Christ mà cho ăn, giảng dạy, mặc quần áo và truyền bá Phúc Âm.

-Toby Frost¹⁰

Nếu bạn có thể khám phá ra điều gì tạo nên sự tin tưởng, thì bạn đã bước một bước gần hơn tới việc có thể mở rộng tầm ảnh hưởng của bạn liên quan tới truyền bá Phúc Âm ... Điều quan trọng là làm thế nào có thể xây dựng lòng tin mà không cần phải cường điệu hóa.

-Jack Smith¹¹

Những Ghi Chú

1. Tài liệu được lấy trong chương 9 của sách *Innovate Church*, của Jonathan Fallwell (Nashville, TN: B&H, 2008), 141. Để biết thêm thông tin, xin vào trang web www.trbc.org và tìm kiếm từ khóa “community groups” (nhóm cộng đồng). Khái niệm này được trình bày và quản lý bởi Mục Sư Rod Dempsey **đặc trách môn đồ hóa**. Để sử dụng Lời Sống Hằng Ngày hãy truy cập trang web <http://www.rbc.org>.
2. Ibid., 140. Để có thêm thông tin liên quan tới mục vụ truyền bá Phúc Âm hãy truy cập trang web www.NAMB.net.
3. Để có thêm thông tin, xem sách *Friends Forever* của J. Smith (Alpharetta, GA: Home Mission Board of the Southern Baptist Convention, 1994), 83-115.
4. Ibid.

5. Fallwell, *Innovate Church*, 143.
6. Ibid., 144.
7. Ibid., 145. Để biết thêm thông tin liên quan đến các bữa ăn cho thợ săn và sportsman outreaches, hãy đến trang web <http://www.christiansportsman.com> hoặc trang <http://www.legacy-outdoorministry.com>.
8. Những số liệu thống kê được cung cấp thông qua cuộc phỏng vấn tại văn phòng Joni và Những Người Bạn, Knoxville, TN, October 2006.
9. Những số liệu thống kê được lấy từ trang web Joni và Những Người Bạn năm 2006. Cũng xem thêm David Glover “*Disabilities Ministries Is New NAMB Consultant’s Focus*,” ngày 22 tháng 1 năm 2007.
10. Trích dẫn được tìm thấy trong T. Frost, B. Simms, và M. Mc Whorter, *The Evangelistic Block Party Manual* (Alpharetta, GA: North American Mission Board of the Southern Baptist Convention, 1998), 3.
11. Smith, *Friends Forever*, 2

38. Truyền Bá Phúc Âm Là ...

Cùng Nhau Làm Việc

Tôi có vẻ là một người hướng nội thường cảm thấy không tự nhiên khi nói chuyện với những người lạ. Vì thế, một trong những cách yêu thích của tôi khi truyền bá Phúc Âm là làm việc cùng một nhóm. Đây là một cách khác hiệu quả để chia sẻ về Phúc Âm.

Tôi Trở Thành Lãnh Đạo Của Một Nhóm Nhỏ

Mọi việc bắt đầu khi tôi 16 tuổi, đang là một học sinh trung học cơ sở. Sau nhiều năm chạy trốn khỏi Chúa. Tôi đã nhận ra sự vô nghĩa của việc cố gắng sống một cuộc sống khác hơn là sống cho Đức Chúa Trời. Vì vậy tôi chạy đến Ngài và thực sự hạnh phúc khi biết rằng Ngài chấp nhận tôi. Sau đó tôi bắt đầu làm việc vì danh Ngài.

Một vài tuần sau hai người bạn trong Chúa là những người mà tôi ăn trưa cùng với họ mỗi ngày tại trường học của chúng tôi, đã quyết định rằng chúng tôi cần phải mở một buổi học Kinh Thánh vào giờ ăn trưa. Một người tìm được một phòng tập nhạc vắng người gần quán ăn phục vụ, và chúng tôi bắt đầu học Kinh Thánh và cầu nguyện vài phút mỗi ngày vào giờ ăn trưa. Trong vòng một vài tuần nhóm nhỏ của chúng tôi đã tăng lên con số 12 người.

Sau kỳ nghỉ Giáng Sinh, tôi trở lại trường và vỡ lẽ rằng giờ ăn trưa của chúng tôi đã thay đổi. Tôi hỏi, “Ai sẽ lãnh đạo buổi học Kinh Thánh trong giờ ăn trưa?”

“Cậu chứ ai,” họ trả lời. Cho dù tôi mới chỉ bước đi cùng Đức Chúa Trời chưa tới hai tháng, tôi đã trở thành lãnh đạo của một nhóm nhỏ.

Giờ học Kinh Thánh buổi trưa từ học kỳ 1 chỉ còn lại tôi và một cô gái. Không muốn trở thành những người duy nhất, chúng tôi bắt đầu cầu nguyện khẩn thiết và mời gọi mọi người đến với nhóm học Kinh Thánh. Rất nhanh sau đó căn phòng đã đầy người đến học. Trước mùa thu năm cuối cấp, chúng tôi có hơn 100 học sinh trường trung học đến với buổi học Kinh Thánh mỗi ngày. Những sinh viên đến với Chúa đều đặn. Tôi thì ham thích với việc lãnh đạo một nhóm học Kinh Thánh tập trung vào việc giúp mọi người tìm đường trở về với Đức Chúa Trời.

Hiệp Lại Cùng Nhau Mọi Người Sẽ Thành Công Hơn

Tiếp cận mọi người nhờ sức mạnh của tập thể không chỉ đơn giản là thực hành mà đó là làm theo Kinh Thánh. Hãy đọc câu chuyện này về cuộc đời của Chúa Giê-su.

“Một ngày kia, Đức Chúa Giê-su đang dạy dỗ, có người Pha-ri-si và mấy thầy dạy luật từ các làng xứ Ga-li-lê, xứ Giu-đê, và thành Giê-ru-sa-lem đều đến, ngồi tại đó, quyền phép Chúa ở

trong Ngài để chữa lành các bệnh. Bấy giờ, có mấy người khiêng một kẻ đau bại trên giường, kiếm cách đem vào để trước mặt Đức Chúa Giê-su. Nhân vì người ta đông lắm, không biết bởi đâu mà qua, họ bèn trèo lên mái nhà, dỡ ngói ra, dùng người và giường nhỏ xuống trước mặt Ngài, giữa đám đông hội. Đức Chúa Giê-su thấy đức tin của họ, bèn phán rằng: Hỡi người, tội lỗi ngươi đã được tha. Các thầy thông giáo và người Pha-ri-si bèn nghị luận rằng: Người này là ai mà nói phạm thượng vậy? Ngoài Đức Chúa Trời, há có ai tha tội được sao? Nhưng Đức Chúa Giê-su biết ý tưởng họ, cất tiếng phán rằng: Các ngươi nghị luận gì trong lòng? Nay nói rằng: Tội ngươi đã được tha, hoặc rằng: Ngươi hãy đứng dậy mà đi, thì bên nào dễ hơn? Và, hầu cho các ngươi biết Con người ở thế gian có quyền tha tội: Ngài phán cùng kẻ bại rằng: Ta biểu ngươi đứng dậy, vác giường trở về nhà. Tức thì kẻ bại đứng dậy trước mặt chúng, vác giường mình đã nằm, và đi về nhà, ngợi khen Đức Chúa Trời.” (Lu-ca 5:17-25 NIV)

Không có bạn bè của mình, người đàn ông này sẽ không gặp được Chúa Giê-su. Có thể là ông vẫn đang nằm tại nhà trong đau buồn, tội lỗi và chán nản. Đời sống ông được biến đổi bởi vì *họ* mang ông tới gặp Chúa Giê-su. Tội lỗi của ông được tha thứ là bởi đức tin của họ. Ông được chữa lành bởi *họ* mang ông đến căn nhà, *họ* trở một cái lỗ trên mái ngói và dùng ông xuống trước mặt Chúa Giê-su. Không có bạn bè của mình, người đàn ông này sẽ không gặp được Chúa Giê-su.

Một vài người tự đến với Chúa Giê-su. Hầu hết chúng ta gặp được Chúa Giê-su bởi nhận lời mời của một thành viên gia đình hoặc một người bạn. Có đến 88% những người gặp được Chúa Giê-su là bởi vì họ được một người bạn hoặc thành viên gia đình đưa dẫn đến với Chúa.¹

Nhóm Đạo Trời 101 (Christianity 101)

Cathy và tôi cùng một vài người bạn đến từ trường đại học Liberty chuyển tới ngoại ô của Columbus, bang Ohio, để thành lập một Hội Thánh mới. Chúng tôi di chuyển trong hai chiếc xe tải thuê vào thứ bảy và tổ chức buổi thờ phượng đầu tiên vào sáng sớm hôm sau tại tầng hầm của chung cư. Có 12 người chúng tôi trong đó có 11 người lớn và một em bé. Sau một tháng cầu nguyện hằng đêm và hằng hái truyền bá Phúc Âm, chúng tôi đã mở Hội Thánh tại một trường trung học cơ sở với 66 người. Nhà thờ của chúng tôi lớn mạnh không ngừng và cuối cùng chúng tôi mua đất và xây một nhà thờ.

Nhiều người đến nhà thờ chúng tôi không biết những điều cơ bản về Cơ Đốc Giáo và về Kinh Thánh. Vậy nên chúng tôi thành lập một nhóm gọi là “Christianity 101” và mời gọi bốn cặp vợ chồng trẻ tuổi là những người đang tìm kiếm tâm linh. Chúng tôi đưa ra những câu hỏi cơ bản như là: Kinh Thánh là gì? Tại sao lại tin vào Kinh Thánh? Đức Chúa Trời là ai? Ai là Chúa Giê-su? Chúa Giê-su đã làm gì? Làm thế nào tôi đến được với Ngài?

Giao thiệp với những người có kiến thức là những người biết rất ít về Đức Chúa Trời nhưng lại khao khát học hỏi thật là thích thú. Chúng tôi cũng thường xuyên được nhắc nhở rằng những người hư mắt sẽ hành động ... giống người hư mắt. Lấy ví dụ, sau một vài tuần trong

nhóm Christianity 101 có một kỹ sư cơ khí tên là Steve giơ tay và hỏi, “Tôi đã nghe các bạn nói rằng Chúa Giê-su là Đức Chúa Trời? Các bạn lấy đâu ra cái ý tưởng quái quỷ như thế?” Tuần tiếp theo, khi tôi hỏi rằng anh ấy nghĩ gì về nhóm, anh ấy nói nhóm này, “thú vị chết đi được.” (Chúng ta đừng mong là những người hư mất hành động như những Cơ Đốc Nhân trưởng thành). Sau năm hay sáu tuần, cả tám người trong số họ đã quyết định theo Đấng Christ bao gồm cả Steve.

Chúng tôi yêu thích những kinh nghiệm về nhóm này đến mức chúng tôi tổ chức nhóm Christianity 101 vào tháng 1 và tháng 8 hàng năm. Kết quả là rất đông người đến với Đấng Christ mỗi năm qua nhóm học Kinh Thánh truyền bá Phúc Âm. Sau khi hoàn thành 8 tuần học trong nhóm 101 họ sẽ được phân vào một nhóm gọi là “Christianity 201” để học biết làm thế nào trưởng thành trong Đấng Christ và hợp tác với Hội Thánh.

Nhóm Nghiên Cứu

Khi con trai lớn của tôi học trung học, họ muốn chúng tôi tổ chức một nhóm để tiếp cận những sinh viên không đi nhà thờ. Chúng tôi không thể nghĩ được cái tên nào hay, vì vậy chúng tôi chỉ đơn giản gọi nó là “The Group” (Nhóm Nghiên Cứu). Cathy, Daniel, Andrew và tôi bắt đầu cùng với một số người, và cuối cùng nhóm mở rộng tới 50 sinh viên trung học nhóm lại tại nhà chúng tôi, chia ra làm sáu nhóm và 20 sinh viên khác nhóm lại tại một nhà khác. Khi con trai thứ của chúng tôi là Lu-ca vào trung học, cậu cũng trở thành một lãnh đạo của The Group. Điều hay nhất về nhóm The Group đó là rất nhiều người trẻ tuổi không đi nhà thờ đã đến với nhóm của chúng tôi và dâng đời mình cho Đấng Christ. Nói chung chúng tôi thấy có 3 đến 4 sinh viên dâng đời mình cho Đấng Christ mỗi tháng. Đó cũng là một trong những nhóm khiến tôi vừa ý và là nhóm vui nhộn nhất mà tôi từng lãnh đạo. Một vài năm trước một nhà xuất bản yêu cầu tôi viết ra những lý do khiến nhóm nhỏ của chúng tôi truyền bá Phúc Âm hiệu quả đến vậy. Chúng tôi truyền bá hiệu quả là bởi vì chúng tôi có chú ý thực hành 10 bí quyết cho phép chúng tôi đưa dẫn người đến với Đấng Christ.

10 Bí Quyết Để Một Nhóm Nhỏ Truyền Bá Phúc Âm Hiệu Quả

1. Đức Tin

Những nhóm truyền bá Phúc Âm hiệu quả tin rằng Đức Chúa Trời khao khát mọi người được cứu còn mãnh liệt hơn cả chúng ta. Vì thế chúng ta phải hợp tác với Ngài. Những nhóm truyền bá Phúc Âm hiệu quả mà tôi lãnh đạo đã bày tỏ mong muốn mạnh mẽ là nếu chúng tôi mời mọi người, họ sẽ đến; và nếu chúng tôi chia sẻ Phúc Âm thì họ sẽ đáp ứng. Lẽ dĩ nhiên không phải mọi sinh viên đều đáp ứng, nhưng số người đáp ứng đủ để khiến chúng tôi tin rằng Đức Chúa Trời sẽ tán thưởng những cố gắng của chúng tôi.

2. Cầu Nguyện

Truyền bá Phúc Âm là một cuộc chiến thuộc linh mà cách chiến đấu tốt nhất đó là bằng đầu gối của chúng ta. Khi những nhóm mà tôi dẫn dắt cầu nguyện không thôi rằng Đức Chúa Trời sẽ cứu các linh hồn thì Ngài đã làm. Trong nhóm nhỏ ở trường trung học, một nhóm sinh viên thường đến sớm nửa tiếng và cầu nguyện Đức Chúa Trời ban ơn phước cho buổi nhóm của nhóm chúng tôi. Trước khi nhóm chúng tôi tổ chức sự kiện để trình bày về Phúc Âm, chúng tôi cầu nguyện thật nhiều và nhiều người kiêng ăn cầu nguyện. Đức Chúa Trời luôn ban cho vụ mùa bội thu.

3. Tình Yêu Thương

Như chúng ta đã chia sẻ từ trước với nhau, truyền bá Phúc Âm là một quá trình có liên quan với ba chiến thắng liên tiếp: Đầu tiên, chúng ta phải chinh phục được mọi người cho chúng ta. Thứ hai chúng ta phải chinh phục mọi người về cho nhóm. Thứ ba chúng ta phải chinh phục mọi người cho Đấng Christ. Chúng ta thường thất bại khi chinh phục mọi người về cho Đấng Christ là bởi vì chúng ta chưa chinh phục họ về cho chính chúng ta một cách yêu thương.

Chúng ta thấy được rằng có nhiều kiểu người trẻ tuổi không đi nhà thờ từ một đội trưởng của đội bóng cho tới một phù thủy rồi một người buôn bán chất gây nghiện sẽ đến với nhóm của chúng ta bởi vì họ cảm thấy được tình yêu thương và sự chấp nhận ở đó. Chúng ta đừng bao giờ xem những người hư mất là những đối tượng hay là những dự án. Mọi người là những người mà vì họ Chúa Giê-su đã chết và vì thế họ rất có giá trị với Đức Chúa Trời và chúng ta.

4. Lời Mời Gọi

Nếu như bạn mời họ, họ sẽ đến. Nhưng nếu bạn không mời họ, họ có thể sẽ chẳng bao giờ đi. Những người chưa được cứu hiếm khi tự gia nhập nhóm; 99% là do một người hoặc những người khác cố gắng mời họ đến.

Theo như Richard Price và Pat Springer, “Những lãnh đạo nhóm nhiều kinh nghiệm ... nhận ra rằng bạn thường phải mời 25 người thì có 15 người trả lời là họ sẽ đi. Trong 15 người đó thì chỉ có 8 đến 10 người thực sự đến; và trong số những người đến cùng nhóm sẽ chỉ có khoảng 5 đến 7 người sẽ tham dự thường xuyên sau một tháng hoặc hơn.”²

Điều này có nghĩa là bạn có thể phát triển một nhóm mới gồm 10 đến 14 thành viên thường xuyên tham gia trong một năm bằng cách mời một người mới mỗi tuần! Nếu toàn bộ nhóm đều thấy được khả năng phải mời gọi mọi người đến, thì nhóm đó sẽ kinh nghiệm được sự lớn mạnh vượt bậc.

Nếu như bạn mời nhiều người, một vài người sẽ đến. Khi tôi tổ chức một nhóm mới tôi mời từ 2 đến 5 lần số người mà tôi mong sẽ có mặt ở buổi nhóm đầu tiên.

Một vài người sẽ hỏi, “Tôi sẽ kiếm ở đâu ra người để mời?” Có ít nhất 4 chỗ tốt để tìm kiếm người và mời họ đi:

- Gia đình.
- Bạn bè.
- Đồng nghiệp hoặc sinh viên cùng trường.
- Những người hàng xóm.

5. *Làm Việc Nhóm*

Các chữ cái đầu của từ TEAM: Cùng Nhau Làm Việc Mọi Người Sẽ Thành Công Hơn (Together Everyone Accomplishes More) nghe thì cũ kỹ nhưng lại đúng. Khi chúng tôi yêu cầu những sinh viên chia sẻ làm thế nào mà họ đến nhóm của chúng tôi, hầu hết không có trường hợp ngoại lệ họ nói là họ được mời bởi 4 hoặc 5 người trước khi họ quyết định thử đi xem sao.

Mời gọi mọi người đến là dễ nhất khi phối hợp cùng với một nhóm người, gồm rất nhiều người cầu nguyện, cùng với một nhóm người mạnh mẽ về thuộc linh và Hội Thánh. Bạn không cần phải tự mình làm mọi việc. Tiếp cận ai đó vì Đấng Christ là một điều gây tác động mạnh mẽ khi người mà bạn đang cố gắng tiếp cận đó đã biết và yêu thích những người khác ở trong nhà thờ của bạn hoặc nhóm nhỏ đó.

Những nhóm hoạt động tốt là kết quả của làm việc theo nhóm. Các buổi họp mặt của cả nhóm chính là sản phẩm của tập thể. Rất nhiều người đã chuẩn bị và mang theo các bữa ăn nhanh. Nhiều người khác cầu nguyện trước giờ nhóm. Còn những người khác đứng ngoài và chào đón mọi người đến nhóm. Những người khác nữa thì hướng dẫn giờ thờ phượng. Nhiều người khác hướng dẫn các nhóm cầu nguyện gồm khoảng 4 đến 6 người cho đến cuối buổi nhóm.

6. *Phúc Âm*

Đừng bao giờ đánh giá thấp quyền năng của Phúc Âm. Cứ 4 đến 6 tuần chúng tôi chia sẻ về câu chuyện sự chết, sự chôn, và sự sống lại của Chúa Giê-su vì tội lỗi của chúng ta. Chúng tôi cũng chia sẻ về kế hoạch cứu chuộc của Ngài (bằng cách thừa nhận tội lỗi, tin Đấng Christ về sự cứu chuộc, kêu xin danh của Ngài cứu bạn, và giao phó cuộc đời bạn cho Ngài). Mọi lúc chúng tôi chia sẻ Phúc Âm, các sinh viên đều đáp ứng. Rất nhiều người cuối cùng đã đi nhà thờ.

Khi chúng tôi tổ chức những sự kiện của nhóm, chúng tôi mời hai hoặc ba người làm chứng về việc họ được cứu như thế nào. Sau đó tôi sẽ giải thích về Phúc Âm ngắn gọn sử dụng những câu Kinh Thánh trong sách Rô-ma, tức là **Con Đường Rô-ma (Romans Road)**. Sau đó chúng tôi kêu gọi các sinh viên cầu nguyện để giao phó cuộc đời của họ cho Đấng Christ. Không có một ngoại lệ nào, các sinh viên đều đã đáp ứng.

7. Tiến Trình

Truyền bá Phúc Âm là một tiến trình dẫn đến một sự kiện. Một vài người sẵn sàng trao cuộc đời họ cho Đức Chúa Trời ngay lần đầu tiên họ được mời đến nhóm nhỏ. Tiếp cận một người có thể mất một vài tuần lễ, một vài tháng thậm chí mất vài năm mời gọi, cầu nguyện, thương yêu và được lắng nghe Lời Chúa trước khi đất trồng sẵn sàng sản sinh ra vụ mùa. Chúng ta không bao giờ gây áp lực với ai đó để họ được cứu. Mọi người được chào đón cùng đi và bước đến bước tiếp theo trong linh trình của họ.

8. Tiệc Tùng

Đừng bao giờ đánh giá thấp sức mạnh của sự vui vẻ, đồ ăn, và một bữa tiệc để thu hút một đám đông. Cứ hai tháng chúng tôi lại lên kế hoạch họp mặt. Chúng tôi gọi đùa với nhau đó là, “các bữa tối của tội nhân.” (Xem Mác 2:15-17 về hiệu quả mạnh mẽ của “bữa tối cùng các tội nhân” trong sách Ma-thi-ơ.) Chúng tôi cũng khám phá ra rằng chúng tôi có thể nhân đôi số lượng người tham gia và đưa những sinh viên không đi nhà thờ đến nhà chúng tôi nếu những đứa trẻ mời được họ đến bữa tiệc. Nếu chúng tôi có một đề tài lấy ví dụ như “Chiến Tranh Súng Phun Nước”, “Tôi Ghét Mùa Đông”, “Đốt Lửa Trại Halloween”, và “Seventies Night” (“Squirt Gun Wars,” “I Hate Winter,” “Halloween Bonfire,” và “Seventies Night.”) nướng một ít xúc xích, và chơi một vài trò chơi vui nhộn, chúng ta sẽ có một đám đông. Họ sẽ có một khoảng thời gian thực sự vui vẻ và khi đó sẽ chú ý lắng nghe một vài người bạn của bạn chia sẻ câu chuyện về việc làm thế nào để họ có một mối quan hệ cá nhân với Chúa Giê-su. Chúng tôi có 89 đứa trẻ đến và rất nhiều người đã đưa ra quyết định tin nhận Đấng Christ để được cứu trong một đêm – tất cả là bởi vì chúng tôi tổ chức một bữa tiệc.

9. Làm Chứng

Cách dễ nhất để lôi kéo sự chú ý, và vẫn giữ được sự yêu thích và giảng Phúc Âm mà không bị cho là thuyết giáo là phải có ai đó kể về việc họ đến với Đấng Christ như thế nào, sẽ hay hơn cả nếu có một bài làm chứng mà trong đó phản ánh được tình cảnh những người mà bạn hy vọng tiếp cận. Lấy ví dụ, trong nhóm ở trường trung học của chúng tôi thì chúng tôi có các bạn trẻ học trung học khác chia sẻ về việc họ đến với Đấng Christ như thế nào. Trong nhóm của Cathy và tôi dẫn dắt dành cho người trưởng thành, chúng tôi tiếp cận những người chồng chưa được cứu bằng cách cũng để những người là chồng đã được cứu chia sẻ về việc làm thế nào họ đến với Đấng Christ.

10. Lễ Kỷ Niệm

Trong Lu-ca 15 chúng ta thấy 3 câu chuyện về cái gì đó mất đã được tìm lại – một con chiên lạc mất (câu 1-7), một đồng bạc mất (câu 8-10) và một người con trai hoang đàng, (câu 11-31). Mỗi một trường hợp đều được đánh dấu bằng một lễ kỷ niệm. Có thể Đức Chúa Trời sẽ ban cho chúng ta thêm cơ hội chinh phục người bị hư mất nếu chúng ta thực sự vui mừng khi tìm được

một người. Một lễ kỷ niệm có thể chỉ đơn giản như hoan hô và ôm hôn những tân tín hữu Chúa sau khi họ cầu nguyện tiếp nhận Đấng Christ hoặc là tổ chức một bữa tiệc đặc biệt, hoành tráng. Bạn kỷ niệm như thế nào không quan trọng bằng bạn kỷ niệm điều gì.

Thành Lập Một Nhóm Nhỏ

Có lẽ cách tốt nhất cho bạn để áp dụng cuốn sách là thành lập một nhóm nhỏ truyền bá Phúc Âm. Hay có thể áp dụng để biến đổi một nhóm đã có sẵn, trở thành một nhóm truyền bá Phúc Âm. Trong bất kỳ trường hợp nào, hãy nhớ rằng truyền bá Phúc Âm thường là nỗ lực của cả nhóm, và nhiều nhóm nhỏ có thể trở thành những căn cứ cho các hoạt động tiếp cận cộng đồng mạnh mẽ.

-Truyền Bá Phúc Âm Là ...

1. Nỗ lực của cả nhóm.
2. Truyền bá Phúc Âm sẽ dễ dàng hơn với sức mạnh của một nhóm.
3. Truyền bá Phúc Âm được thực hiện hiệu quả trong một nhóm nhỏ, học Kinh Thánh.
4. Truyền bá Phúc Âm được nâng cao bởi những bữa tiệc mang tính chất chiến lược.

-Câu Kinh Thánh Chìa Khóa-

“Hai người hơn một, vì họ sẽ được công giá tốt về công việc mình.” (Truyền Đạo 4:9)

-Trích Dẫn Hay-

Những bộ phận (nhóm nhỏ) của một nhóm truyền bá Phúc Âm gánh lấy gánh nặng của lãnh đạo và đặt nó lên vai của mọi người trong nhóm nhỏ. Đây là dùng lưới đánh cá trái với câu cá bằng cần câu. Câu cá được thực hiện một cách cá nhân, trong khi đánh cá bằng lưới yêu cầu sự trợ giúp của nhiều người. Đánh cá bằng lưới là nỗ lực của cả nhóm và kết quả đem lại là bắt được nhiều cá hơn trong khi đó câu cá chỉ bắt được một con mỗi lần.

-Joel Comiskey³

Những Ghi Chú

1. T. Rainer, *The Unchurched Next Door* (Grand Rapids, MI: Zondervan, 2003), 24-25.
2. R. Price và P. Springer, *Rapha's Handbook for Group Leaders* (Houston, TX: Rapha, 1991), 132.
3. J. Comiskey, *The Church that Multiplies* (Moreno, CA: CCS Publishing, 2005), 80.

39. Truyền Bá Phúc Âm Là ...

Nhiệm Vụ Của Gia Đình

Một Cái Nhìn Chân Thực Về Gia Đình Người Mỹ

Theo những số liệu thống kê từ Hiệp Hội Gia Đình Mỹ được trình bày trong cuốn sách *Từ Gia Đình Đến Gia Đình* (Family To Family) viết bởi Jerry Pipes và Victor Lee:

- Chỉ 34% số gia đình ở Mỹ ăn một bữa ăn cùng nhau mỗi ngày.
- Những người cha trung bình chỉ dành cho những đứa con của mình 10 phút mỗi ngày. Thời giờ này là bao gồm cả xem tivi và giờ ăn.
- Chỉ có 12% các gia đình Mỹ cầu nguyện cùng nhau.
- Trung bình mỗi cặp chỉ có bốn phút không bị gián đoạn cùng nhau trong một ngày.¹

Nếu những số liệu thống kê này là chính xác, thì chẳng có gì đáng ngạc nhiên là gia đình Mỹ và nhà thờ Mỹ đang bị xóa bỏ dần một cách có hệ thống. Hậu quả của thảm kịch này là ảnh hưởng lâu dài lên các thiếu niên khi họ rời nhà đến trường cao đẳng. Theo như Pipes và Lee “Có 88% những người lớn lên trong các Hội Thánh Tin Lành rời Hội Thánh năm 18 tuổi và bỏ nhóm.”²

Trong lúc những số liệu thống kê đáng báo động như vậy, vẫn có hy vọng cho những thiếu niên và những người cha mẹ của họ. Theo một nghiên cứu khác được trích dẫn trong đoạn phim quảng cáo của *Từ Gia Đình Đến Gia Đình* (Family To Family) “Khi những người cha, người mẹ dẫn dắt con cái của họ trong chia sẻ về đức tin và tham gia vào vụ mùa thuộc linh, thì con số 88 phần trăm đó tụt xuống còn 4%.”³

Nếu điều này là thực, thì nhiều gia đình phải tập trung chú ý vào một nhiệm vụ chung để trao lại cho thế hệ tương lai. Câu hỏi hiển nhiên ở đây là làm thế nào.

Cần Có Một Lời Tuyên Bố Sứ Mệnh (Mission Statement)

Đặt chân vào bất cứ trụ sở của tập đoàn nào, và bạn sẽ thấy một tấm bảng hoặc tài liệu để ở nơi dễ thấy, trình bày về bản sắc doanh nghiệp, mục đích, mục tiêu của doanh nghiệp. Một tuyên bố

sứ mệnh để cho mọi người hoặc bất kỳ ai làm việc cho tổ chức đó và cả những người đến thăm được biết rõ ràng. Tại sao lại coi trọng tuyên bố đó như vậy? Vì tuyên bố đó là lời hướng dẫn và chịu trách nhiệm giải trình cho tất cả mọi người đang làm việc ở đó và đem lại cảm giác chắc chắn cho những người mà họ phục vụ.

Thường ngày những nhân viên hiếm khi cần đến tuyên bố này. Nhưng khi một tình huống, một quyết định hoặc là vấn đề thách thức đến lý tưởng của công ty (company's idea), đe dọa đến sự toàn vẹn của công ty hoặc là làm tổn hại tới bản sắc của công ty, thì tuyên bố sứ mệnh này như một ngọn hải đăng trong cơn bão. “Nhưng ai trong công ty quên đi tuyên bố sứ mệnh thì đang làm cho công ty bắt đầu trượt dốc tới thất bại.”⁴

Nếu một tuyên bố sứ mệnh vô cùng quan trọng đối với sự phát triển mạnh mẽ của một tổ chức, thì chúng ta cũng nên phỏng theo ý tưởng đó áp dụng vào gia đình của chúng ta. Jerry Pipes và Victor Lee nói “Tuyên bố sứ mệnh của một gia đình là sẽ làm dải phân cách cứng ở tâm đường cho gia đình bạn trên con đường của cuộc sống.” “Khi cuộc sống trở nên tăm tối mờ mịt thì bạn có một dải phân cách để theo sau.”⁵

Hãy Chọn Con Đường Đúng

Đi tiếp trên con đường đã chọn nghe có vẻ là một ý hay, nhưng trước tiên chúng ta phải đảm bảo rằng con đường mà chúng ta đang đi, con đường mà chúng ta đang dẫn những đứa trẻ của mình đi đó, có phải là con đường đúng không. Châm Ngôn 22:6 chép rằng: “Hãy dạy cho trẻ thơ con đường nó phải theo. Dầu khi nó trở về già, cũng không hề lìa khỏi đó.” Nhưng “con đường” ở đây là con đường nào? Vô số những cuốn sách tuyên bố là biết con đường phải đi và chắc chắn là rất nhiều cuốn có ích. Nhưng với người theo Chúa Giê-su Christ, thì con đường đó phải là làm theo Lời Chúa. Khi Chúa Giê-su nói, “Ta là đường đi, lẽ thật, và sự sống” (Giăng 14:6), Ngài đang dẫn dắt chúng ta vượt qua sự chết đến sự sống.

Trong cuốn sách *Family To Family: Leaving a Lasting Legacy* (Tạm dịch Từ Gia Đình Đến Gia Đình: Để Lại Sản Nghiệp Đời Đời), Pipes và Lee cũng chỉ ra rằng khi chúng ta xếp hàng gia đình mình theo sau Đấng Christ, biến những ưu tiên của Ngài thành ưu tiên của chúng ta, chúng ta sẽ được hưởng hai phần thưởng vô giá. Thứ nhất là, chúng ta trưởng thành thuộc linh mạnh mẽ hơn, mối quan hệ gia đình có ý nghĩa hơn. Và món quà thứ hai đó là, chúng ta chuyển cây gậy đức tin vào Chúa Giê-su Christ cho các con cái của chúng ta.

Một khi chúng ta ở trên con đường đúng, xếp hàng theo sau Đấng Christ, chúng ta có thể quyết định điều gì có ý nghĩa với gia đình mình. Chúng ta phải chịu trách nhiệm với ai? Chúng ta thờ phượng ra sao? Hình mẫu hôn nhân của chúng ta là gì? Chúng ta xử lý thế nào với người khác và giải quyết mâu thuẫn trong gia đình ra sao? Chúng ta chia sẻ về đức tin với con cái của mình và với những đứa trẻ hàng xóm ra sao? Đây là một vài câu hỏi mà tuyên bố sứ mệnh hướng tới. “Mọi người sống chung với nhau làm việc tốt hơn khi họ có chung một mục đích. Một tuyên

bổ sứ mệnh của gia đình là cần thiết như một bản tuyên ngôn mà mỗi thành viên trong gia đình bạn đồng ý sống theo tuyên ngôn đó.”⁶

Giô-suê đã tuyên bố rõ ràng sứ mệnh của gia đình ông là: “Nếu chẳng thích cho các người phục sự Đức Giê-hô-va, thì ngày nay hãy chọn ai mà mình muốn phục sự, hoặc các thần mà tổ phụ các người đã hầu việc bên kia sông, hoặc các thần dân A-mô-rít trong xứ mà các người ở; nhưng ta và nhà ta sẽ phục sự Đức Giê-hô-va” (Giô-suê 24:15).

Sứ Mệnh Là Gì?

Sứ mệnh của Giô-suê và gia đình ông đã được mở rộng ra cho cả dân Y-sơ-ra-ên và họ đi theo sự dẫn dắt của ông cho đến sau khi ông mất. Giô-suê 24:31 chép: “Y-sơ-ra-ên phục sự Đức Giê-hô-va trọn lúc sanh tiền của Giô-suê và các trưởng lão mà biết mọi việc Đức Giê-hô-va đã làm vì Y-sơ-ra-ên.” Cho dù Giô-suê phải mang gánh nặng khổng lồ, ông chẳng hề nản lòng bởi vì ông biết rõ mục đích của mình, và ông bám chặt lấy sứ mệnh của mình, một sứ mệnh bắt đầu từ gia đình ông. Không thành công nào có thể biện hộ cho sự thất bại từ trong gia đình. Ông không thể thành công trong việc dẫn dắt một dân tộc đi theo Đức Chúa Trời nếu như ông không thành công với gia đình của mình trước tiên.

Giô-suê nhắc nhở chúng ta rằng sứ mệnh của gia đình bắt đầu từ những người cha người mẹ. Phục Truyền 6:6-9 nhắc chúng ta rằng:

Các lời mà ta truyền cho người ngày nay sẽ ở tại trong lòng người; khá ân cần dạy dỗ điều đó cho con cái người, và phải nói đến, hoặc khi người ngồi trong nhà, hoặc khi đi ngoài đường, hoặc lúc người nằm, hay là khi chỗi dậy. Khá buộc nó trên tay mình như một dấu, và nó sẽ ở giữa hai con mắt người như ấn chỉ; cũng phải viết các lời đó trên cột nhà, và trên cửa người.

Chúng ta phải khắc ghi những lời này cho con trẻ của mình khi chúng ta bước đi trong cuộc sống. Cách này không có nghĩa là một thói quen “ngày Chúa Nhật” mà là sự bày tỏ mỗi ngày về ý nghĩa của việc bước đi với Đức Chúa Trời. Tuyên bố sứ mệnh được tạo ra để hướng dẫn gia đình 24/7 trong mọi lĩnh vực.

Sứ Mệnh và Mục Đích Của Chúa Giê-su

Pipes và Lee nhấn mạnh là chúng ta phải bắt đầu tuyên bố sứ mệnh cho gia đình mình bằng cách nghiên cứu về sứ mệnh của Chúa Giê-su, mà sứ mệnh đó nảy sinh từ mục đích của Ngài. Hai tác giả tìm ra nhiều đoạn Kinh Thánh trong đó Chúa Giê-su tuyên bố về mục đích của Ngài. Trong Lu-ca 19:10 Chúa Giê-su phán, “Vì Con Người đã đến tìm và cứu kẻ bị mất.” Câu này tóm tắt gọn lại hai phần trong sứ mệnh của Chúa Giê-su. Mục đích đầu tiên của Ngài là tìm kiếm. Sau khi sẵn lòng xuống thế gian từ thiên đàng, Chúa Giê-su tiếp tục tìm kiếm những kẻ hư mất kẻ cả trong những nơi thấp hèn nhất. Mục đích thứ hai của Chúa Giê-su là cứu rỗi, là hy sinh chính mạng Ngài như một của lễ vì tội lỗi của chúng ta.

Giăng 18:37 bày tỏ thêm sứ mệnh của Chúa Giê-su có chép rằng: “Vì sao ta đã sanh và vì sao ta đã giáng thế: Ấy là để làm chứng cho lẽ thật.” Rõ ràng đây là một tuyên bố về sứ mệnh của Ngài.

Chúng ta sẽ hiểu rõ hơn về mục đích của Chúa Giê-su trong Ma-thi-ơ 20:28, là đoạn Kinh Thánh mà Chúa Giê-su phán rằng Ngài “không phải để người ta hầu việc mình, song để mình hầu việc người ta, và phó sự sống mình làm giá chuộc nhiều người.” Nếu chúng ta theo hình mẫu của Đấng Christ, chúng ta cần phải làm quen với quan niệm về việc phục vụ người khác với sự khiêm nhường, nhẹ nhàng, kiên nhẫn bắt đầu ngay từ trong gia đình. Và mặc dù chúng ta không thể phó sự sống mình như Chúa Giê-su đã phó sự sống mình làm giá chuộc thì chúng ta có thể thông qua những hành động và lời nói của mình để đưa dẫn người khác đến với Đấng đã phó sự sống mình để cứu chúng ta.⁷

Rất nhiều đoạn Kinh Thánh khác bày tỏ mục đích của Chúa Giê-su: là trở thành một nhà lãnh đạo và một giáo sư (Ma-thi-ơ 4:19) để làm trọn luật pháp (5:17), để kêu kẻ có tội (9:13b); để phân tách sự thánh khiết và tội lỗi (Ma-thi-ơ 10:34b); ban cho những kẻ theo Ngài được yên nghỉ (11:28-30); giảng tin lành, giải phóng cho người bị tù, ban ánh sáng cho kẻ mù, giải phóng cho người bị áp bức, và đồn ra năm lành của Chúa (Lu-ca 4:18-19); để đại diện cho con người trước mặt Đức Chúa Cha (12:8-9); và làm theo ý muốn của Cha (Giăng 6:38).

Một tuyên bố sứ mệnh của gia đình sẽ không bao gồm mọi mục đích của Chúa Giê-su. Tuy nhiên hiểu rõ hơn về mục đích sẽ cung cấp những đường lối chỉ đạo cho tuyên bố đó để làm tài liệu.

Những Mạng Lệnh Của Chúa Giê-su

Sứ mệnh và mục đích của Chúa Giê-su đã dẫn đến những mạng lệnh của Ngài dành cho chúng ta. Mạng lệnh đầu tiên đó là những mạng lệnh của Ngài về rao giảng Phúc Âm, là mạng lệnh mà chúng ta thường gọi là Đại Mạng Lệnh. Không phải trùng hợp mà những mạng lệnh này đều xuất hiện trong cả bốn sách Phúc Âm và cả trong sách Công Vụ.

Sách Ma-thi-ơ viết Đại Mạng Lệnh dễ hiểu nhất vì vậy được trích dẫn nhiều nhất. Ma-thi-ơ 28:18-20 chép rằng:

Đức Chúa Giê-su đến gần, phán cùng môn đồ như vậy: Hết cả quyền phép ở trên trời và dưới đất đã giao cho ta. Vậy, hãy đi dạy dỗ muôn dân, hãy nhân danh Đức Cha, Đức Con, và Đức Thánh Linh mà làm phép báp-têm cho họ, và dạy họ giữ hết cả mọi điều mà ta đã truyền cho các ngươi. Và này, ta thường ở cùng các ngươi luôn cho đến tận thế.

Trong Mác 16:15 Chúa Giê-su phán với các môn đồ hãy, “Hãy đi khắp thế gian, giảng Tin Lành cho mọi người.” Ở đây có thêm phần, “giảng Tin Lành cho mọi người.”

Lu-ca 14:47-48 chép rằng: “Và người ta sẽ nhân danh Ngài mà rao giảng cho dân các nước sự ăn năn để được tha tội, bắt đầu từ thành Giê-ru-sa-lem. Các người làm chứng về mọi việc đó; ta đây, sẽ ban cho các người điều Cha ta đã hứa.” Sách Lu-ca thêm phần, “ăn năn để được tha tội,” để chúng ta hiểu rõ hơn.

Trong Giăng 20:21, Chúa Giê-su phán rằng, “Cha đã sai ta thế nào, ta cũng sai các người thế ấy.” Mặc dù bản này tương đối ngắn gọn, một từ rất ngắn như từ “*as*” (*như là*) lại khiến cho câu này có sức nặng đáng kể, khiến ta nhớ về việc Đấng Christ được sai đi như thế nào –trong tình yêu thương, trong sự hy sinh như một người thay thế để bảo ngoạn ngoạn. Chúa Giê-su phán một vài lời để động viên chúng ta thực thi sứ mệnh và ra đi theo con đường của Ngài với những lý do tương tự.

Công Vụ 1:8 chứa những mạng lệnh cuối cùng mà Chúa Giê-su đã ban ra, chính điều này khiến câu Kinh Thánh này trở nên rất quan trọng. “Nhưng khi Đức Thánh Linh giáng trên các người, thì các người sẽ nhận lấy quyền phép, và làm chứng về ta tại thành Giê-ru-sa-lem, cả xứ Giu-đê, xứ Sa-ma-ri, cho đến cùng trái đất.” Điều cuối cùng mà Ngài phán cùng các môn đồ trước lúc thăng thiên là lặp lại mạng lệnh cực kỳ quan trọng này: *Các người sẽ nhận lấy quyền phép và làm chứng về ta cho cả thế gian.*⁸

Các Nguyên Tắc Dựa Theo Kinh Thánh

Phụ thuộc vào cách cư xử mà bạn muốn xúc tiến trong gia đình của mình, bạn sẽ tìm được vô số đoạn Kinh Thánh mà dựa vào đó bạn có thể xây dựng tuyên bố sứ mệnh cho gia đình. Những câu Kinh Thánh bên dưới là ví dụ nói đến vấn đề yêu thương, khích lệ một người khác và chia sẻ đức tin của bạn.

“Điều răn của ta đây này: Các người hãy yêu nhau, cũng như ta đã yêu các người.” (Giăng 15:12)

“Chớ có một lời dữ nào ra từ miệng anh em; nhưng khi đáng nói hãy nói một vài lời lành giúp ơn cho và có ích lợi cho kẻ nghe đến.” (Ê-phê-sô 4:29)

“Tôi cầu xin Ngài rằng đức tin đó, là đức tin chung cho chúng ta, được có hiệu nghiệm, khiến người ta biết ấy là vì Đấng Christ mà mọi điều lành được làm trong chúng ta.” (Phi-lê-môn 6)

Áp Dụng Thực Tế: Xây Dựng Tuyên Bố Sứ Mệnh Cho Gia Đình Bạn

Khi xem lại sứ mệnh, mục đích và những mạng lệnh của Chúa Giê-su Christ, bạn bây giờ đã có một bộ khung tốt để xây dựng tuyên bố sứ mệnh cho gia đình mình. Hãy nhớ rằng đây là nỗ lực của cả gia đình, bạn phải lôi kéo mọi thành viên tham gia, tạo ra cái gì đó có ý nghĩa với mọi người và vui vẻ làm điều đó.

Derrick Mueller gợi ý một quá trình gồm bốn bước để xây dựng một sứ mệnh gia đình.⁹

Bước 1: Kiểm kê Các Hoạt Động Của Gia Đình

- Những hoạt động nào mà chúng ta tham gia như là một gia đình?
- Điều gì thôi thúc chúng ta?
- Những người khác mô tả về gia đình chúng ta như thế nào?
- Chúng ta yêu thương người khác đến đâu? (How secure are we in one another's love?)
- Chúng ta sợ hãi những gì?
- Điều gì còn thiếu sót trong mối quan hệ của chúng ta?
- Môi trường thuộc linh của gia đình chúng ta như thế nào?
- Những ưu tiên của chúng ta là gì?

Bước 2: Suy Nghĩ Về Mục Tiêu Của Bạn

- Gia đình chúng ta đại diện cho điều gì?
- Chúng ta sống nhờ vào giá trị nào?
- Những nhu cầu được đáp ứng và vấn đề được giải quyết như thế nào?
- Những hoạt động nào là quan trọng với gia đình chúng ta?
- Kết quả mà gia đình chúng ta ao ước là gì?
- Kinh Thánh tổng kết điều gì về ý định của chúng ta?

Bước 3: Định Nghĩa Cho Tuyên Bố Sứ Mệnh

Sử dụng những câu hỏi đã đề ra ở bước 2, bắt đầu thảo một tuyên bố mà tuyên bố đó trả lời được mọi câu hỏi kia. Lấy ví dụ:

Là một gia đình, chúng ta đại diện cho _____, sống nhờ vào giá trị của _____. Chúng ta đáp ứng các nhu cầu nhờ có _____ và cố gắng giải quyết các vấn đề bằng cách _____. Là một gia đình, chúng ta sẽ cố gắng dành thời gian cho _____ và ít chú ý đến _____. Mục tiêu của chúng ta cho tương lai là _____ và cuối cùng là được sống cùng nhau trên thiên đàng. Các câu Kinh Thánh định hướng cho những cố gắng của chúng ta là _____.

Bước 4: Điều chỉnh Và Cá Nhân Hóa Tuyên Bố Sứ Mệnh

Cá nhân hóa các cụm từ trong bước 3 để phù hợp với gia đình bạn, và đoán chắc là mọi chủ đề trọng yếu đều được nói đến. Sản phẩm cuối cùng phải lôi cuốn và có ý nghĩa với mọi thành viên, là một thứ gì đó mà mọi người có thể hiểu và đi theo.

Theo công thức này, Pipes và Lee đã thêm vào nhiều chỉ dẫn.¹⁰

Đừng Vội Vã Thu Hoạch. Khi soạn thảo tuyên bố, đừng vội vã áp dụng ngay. Dành thời gian để lắng nghe xem mọi người có được thu hút không. Con cái của bạn sẽ thích làm theo những gì mà chúng giúp đỡ tạo ra không.

Hãy Sử Dụng Trái Tim, Chứ Không Phải Cái Đầu. Phục Truyền đoạn 6 nhắc nhở chúng ta rằng tuyên bố sứ mệnh nên là một thứ gì đó chúng ta giữ trong lòng chẳng phải trong đầu của mình. Nói cách khác, Blackaby đã cảnh báo, các tuyên bố của chúng ta có thể trở thành một công cụ của việc tuân thủ luật pháp tuyệt đối.¹¹

Phản Ánh Nếp Sống, Chứ Không Phải Là Tuân Thủ Luật Pháp Tuyệt Đối. Đối với con cái của chúng ta một tuyên bố sứ mệnh có thể giống như một loạt các quy tắc được bọc bằng Kinh Thánh trừ khi chúng ta sống với nó và chỉ cho chúng làm thế nào để sống theo cha mẹ mình. Điều đó có nghĩa là hãy làm theo vì những đứa trẻ. Để thực hiện theo Phục Truyền đoạn 6, chúng ta có thể phải thay đổi những ưu tiên của mình và thay đổi kế hoạch.

Đừng Cầu Khẩn; Hãy Thu Hút. Tuyên bố sứ mệnh không phải là một mệnh lệnh được soạn bởi cha mẹ và truyền lại cho con. Tất cả các thành viên của gia đình phải đóng góp một phần để xây dựng tuyên bố đó để họ có thể làm chủ và làm theo.

Đừng Bỏ Qua; Hãy Thẩm Nhuận. Một khi đã soạn thảo xong, tuyên bố sứ mệnh phải rõ ràng, dễ hiểu, và nhắc đến thường xuyên; Hãy sử dụng nó như bạn dùng một tấm bản đồ chỉ đường.

Những Tuyên Bố Sứ Mệnh Mẫu

Dưới đây là một số các tuyên bố mẫu của được trình bày trong cuốn Từ Gia Đình Đến Gia Đình (Family To Family).

- Gia đình tôi sẽ chia sẻ về tình yêu thương, ân điển và lòng nhân từ của Chúa Giê-su Christ với người khác, chúng tôi sẽ mở lòng với các gia đình, hàng xóm và cộng đồng của mình khi sống cuộc sống này.
- Gia đình tôi sẽ là tay và chân của Chúa Giê-su Christ, chia sẻ về lòng nhân từ và sự cứu chuộc mà Ngài trao tặng cho những ai cho chúng tôi cơ hội.
- Gia đình này sẽ bày tỏ tình yêu thương với người khác thông qua sự nhạy cảm, lòng nhân từ, ân điển, và sự tha thứ, và sự dịu dàng. Những lời nói của chúng tôi sẽ là những lời nâng đỡ, tiếng nói của chúng tôi là tiếng nói đem lại khích lệ. Chúng tôi sẽ nghĩ về người

khác trước khi nghĩ cho mình. Những đặc điểm này sẽ được thực hiện bên ngoài gia đình của chúng tôi khi chúng tôi chia sẻ về tình yêu của Chúa Giê-su Christ với những người xung quanh chúng tôi.

- Sứ mệnh của gia đình chúng tôi là chia sẻ con đường cứu chuộc thông qua Chúa Giê-su Christ với một thế giới hư mất và chịu đau đớn. Chúng ta sẽ làm điều này bằng cách sống một cuộc sống noi gương Đấng Christ trước tiên là trong gia đình chúng tôi, sống với thái độ và hành động của Chúa Giê-su trước mặt người khác. Tiếp theo chúng tôi sẽ tìm cách xây dựng mối quan hệ và mở rộng tầm ảnh hưởng của chúng tôi tới gia đình, hàng xóm và những người khác mà chúng tôi gặp hằng ngày. Trong những mối quan hệ này chúng tôi sẽ bắt chước tình yêu Đấng Christ với hy vọng kiếm được cơ hội để chia sẻ làm thế nào Đấng Christ đã tạo ra sự khác biệt trong đời sống chúng tôi, và làm thế nào Ngài có thể tạo ra sự khác biệt trong đời sống của họ.
- Gia đình này tồn tại để sống theo Đại Mạng Lệnh và làm trọn Đại Mạng Lệnh, bắt đầu ngay từ trong nhà và mở rộng tới mọi lãnh vực của cuộc sống.
- Gia đình chúng tôi sẽ làm việc, vui chơi, cầu nguyện và học Lời Chúa cùng nhau với mục đích trở thành những người theo Đấng Christ và chia sẻ về tình yêu của Chúa Giê-su với mọi người quanh chúng tôi.¹²

Bạn và gia đình của mình sẽ nhận được sự bình an bằng cách tìm ra con đường trong cuộc sống này với một tuyên bố sứ mệnh lấy cảm hứng từ Kinh Thánh. “Bạn không muốn đưa gia đình mình vào vùng hoang dã mà không có la bàn đâu,” Pipes và Lee nói. “Tuyên bố sứ mệnh – dựa trên Lời Chúa- chính là la bàn.”¹³

-Truyền Bá Phúc Âm Là ...

1. Chắt keo thuộc linh tiếp thêm sinh lực cho Hội Thánh và các gia đình.
2. Di sản thừa kế (cái gậy baton) của mọi cha mẹ được chuyển giao cho thế hệ kế tiếp.
3. Cần thiết cho một gia đình mạnh mẽ.
4. Cần thiết cho một Hội Thánh mạnh mẽ.
5. Được ủng hộ bởi một tuyên bố sứ mệnh có chủ đích.

-Câu Kinh Thánh Chìa Khóa-

“Nhưng ta và nhà ta sẽ phụng sự Đức Giê-hô-va.” (Giô-suê 24:15)

-Trích Dẫn Hay-

Có nhiều rủi ro và mất mát khi ta hành động. Nhưng chúng còn kém xa vô số những rủi ro khi ta phớt lờ ù lì.

John F. Kennedy¹⁴

Những Ghi Chú

1. J. Pipes và V. Lee, *Family To Family: Leaving a Lasting Legacy* (Alpharetta, GA: North American Mission Board, 1999), 1.
2. Ibid., 1.
3. Pipes and Lee, *Family to Family* trong đoạn phim quảng cáo.
4. [Http://www.missionstatement.com](http://www.missionstatement.com).
5. Pipes and Lee, *Family to Family*, 25.
6. Trang web anh em Menno (Mennonite Brethen) <http://www.cdnmbconf.ca> trong *Family to Family*, 26.
7. Pipes and Lee, *Family to Family*, 28.
8. Ibid., 27-31.
9. Ibid., 33-34.
10. Ibid., 34-35.
11. Ibid., 34.
12. Ibid., 35-36.
13. Ibid., 33.
14. J. Pipes, *Building a Successful Family* (Lawrenceville, GA: Completeness Productions, 2002), 114.

40. Truyền Bá Phúc Âm Là ...

Để Lại Một Di Sản Thuộc Linh

Một Cuộc Sống Được Định Hình Bởi Đấng Christ

Cha tôi là một bậc thầy về việc xây dựng một di sản thuộc linh về tiếp cận cộng đồng cho thế hệ tương lai. Tôi sẽ không bao giờ quên bài học mà ông dạy tôi vào Lễ Giáng Sinh năm 1968. Khi đó tôi chỉ là một đứa trẻ 7 tuổi.

Mẹ tôi bị ốm nặng vì một chứng bệnh về thận rất nguy hiểm. Cha tôi đang làm thêm tại Western Auto để trả món nợ y tế gần 30,000 USD cho bà. Vào đêm trước lễ Giáng Sinh, tôi ở cửa hàng nơi cha tôi đang làm việc, khi đó tôi được gọi vào phòng phía sau. Ông hướng dẫn tôi cất vào xe một đồng đồ chơi mà ông được phép lấy từ phòng trưng bày.

Sau đó tôi với cha tôi trở về nhà mà vẫn băn khoăn về đồng đồ chơi. Khi đến khu nhà của chúng tôi, ông đi vòng qua nhà và dừng lại ở một căn nhà trên đường phía sau nhà tôi. Tôi sẽ không bao giờ quên vẻ mặt của người hàng xóm khi cha tôi đến cửa và thông báo với người mẹ trẻ là người gần đây vốn đã bị ngược đãi và bị chôn bỏ, rằng Đức Chúa Trời vẫn chăm lo cho gia đình cô.

Cái nhìn trên gương mặt cô là vô giá. “Làm sao ông biết rằng tôi không thể mua đồ chơi?” Người mẹ trẻ nhận ra trong nước mắt rằng cô không bị Đức Chúa Trời bỏ rơi.

Thật sự là tôi vui khi lấy đồng đồ chơi đó xuống còn hơn cả khi mở đồ chơi của tôi vào sáng sớm hôm sau. Tôi không thể nhớ là tôi đã nhận được gì từ lễ Giáng Sinh đó, nhưng tôi không bao giờ quên những gì chúng tôi đã cho! Nó còn hơn cả một chiếc xe chở đầy đồ chơi. Nhờ có hành động cảm thông đó, chúng tôi trở thành những sứ giả của hy vọng. Và bây giờ đó chính là một di sản thuộc linh!

Một Tình Yêu Thương Được Định Rõ Bởi Mục Vụ

Tôi thường nghĩ rằng cha tôi là một người cô hủ và tách khỏi thế giới thực. Tôi đã nhận ra rằng ông không quan tâm về việc bắt kịp thời đại; ông chỉ quan tâm tới mọi người! Ông và Đức Chúa Trời dường như đã có một thỏa thuận. Cha tôi sẽ yêu thương đầy hy sinh và phục vụ nhu cầu của mọi người; cuối cùng sau đó Đức Chúa Trời sẽ biến đổi tấm lòng của họ và đưa dẫn họ đến với Ngài.

Ông có quan điểm về cuộc sống khác với hầu hết mọi người. Có ai lại trồng 600 cây cà chua không? Nghe có vẻ hơi điên rồ trừ khi họ là nông dân trồng cà chua! Ông ấy đã làm vậy

cho tới khi bạn kinh nghiệm được phép màu trong cách tiếp cận mục vụ của ông. Khi những quả cà chua đã chín, cha tôi bỏ nhiều ngày đi thăm các sân bóng chày, và các khu vực công cộng mời mọi người đến thăm vườn của ông. Cuối cùng ông sử dụng niềm đam mê làm vườn ấy để tạo ra một cơ hội để thi hành mục vụ.

Ông đã đi nhiều vòng quanh vườn để giúp mọi người chọn cà chua và đậu bắp miễn phí, trong khi đó chia sẻ về những vấn đề quan trọng hơn liên quan đến đức tin, sự công chính, tình yêu thương và cuộc sống. Ông thậm chí còn mang những thùng cà chua đến các cửa hàng rau của địa phương mà không lấy tiền chỉ để chia sẻ một câu ngắn gọn để khích lệ và bày tỏ về tình yêu của Đấng Christ bằng những cách thiết thực, dù biết rằng họ sẽ bán những quả cà chua đó kiếm lời.

Một Di Sản Thuộc Linh Được Định Rõ Bởi Sự Cảm Thông

Khi cha tôi là John Wheeler, về với Chúa năm 2002, tôi thực sự bị xúc động bởi sự đáp ứng của cộng đồng địa phương. Hàng trăm người khóc than xếp hàng hơn chín tiếng để kể rất nhiều những câu chuyện về việc ông đã tác động đến đời sống của họ ra sao nhờ sống một cuộc đời với đức tin đích thực. Không ai trong số chúng tôi từng biết rằng ông đã trả hóa đơn tiền điện, mua trang thiết bị y tế, cung cấp cốc chén và quần áo, trả tiền thuê nhà và cung cấp rau quả cho những gia đình đang gặp khó khăn.

Cha tôi không hào nhoáng nhưng trung tín. Ông không phải là một ông già Nô-en (Santa Clause) được Đức Chúa Trời giao nhiệm vụ cung cấp nhu cầu cho mọi người. Ngược lại, giống như Đấng Christ ông yêu mến những tạo vật tốt đẹp nhất của Đức Chúa Trời – là con người. Một lần ông đã bảo tôi rằng nếu tôi kết bạn mỗi tuần một người bạn mới thì khi tôi chết đi, tôi sẽ là người đàn ông giàu có nhất trên thế gian này!

Thậm chí việc ông qua đời là câu trả lời của sự cầu nguyện. Hơn 10 năm qua chúng tôi đã cầu nguyện cho thành viên của hai gia đình đặc biệt đến với Đấng Christ. Chúng tôi đã cố gắng tìm mọi cách tiếp cận để truyền bá Phúc Âm. Trong 18 tháng cuối đời, cha tôi đã dùng bữa cùng với cặp vợ chồng này gần như mỗi sáng. Và như mọi khi, ông yêu thương họ một cách tích cực bằng cách minh họa một Đấng Christ đã sống lại thông qua những tiếng cười, sự khích lệ đúng lúc, cầu nguyện và sự cảm thông đích thực.

Cuối cùng sự kiện ngạc nhiên trong di sản thuộc linh mà cha tôi để lại xảy ra hai ngày trước lễ tang của ông khi chúng tôi có đặc ơn được thấy cặp vợ chồng 70 tuổi này tin nhận Đấng Christ! Tôi nhớ đã nghe họ nói khi đó rằng, “Có gì đó rất khác với mọi người nơi cha của cậu.” Chắc chắn là thế rồi!

Với một người cha như vậy, chả có gì ngạc nhiên khi tôi trở thành một giáo sư truyền bá Phúc Âm! Truyền bá Phúc Âm là một di sản thuộc linh được cha tôi trao lại.

Nguyên Tắc Kinh Thánh

Phục Truyền 34:7 nói về Môi-se rằng khi ông chết, “mắt người không lạng, sức người không giảm.” Khi đó ông không thể tiến vào Vùng Đất Hứa, vì ông biết rằng ông đang chuẩn bị cho Giô-suê và những người khác thi hành công việc của Đức Chúa Trời như những người đại diện cho sự công chính. Họ cuối cùng sẽ được thừa hưởng vùng đất. Giống như cha tôi đầu tư cho tôi và cho những người khác, thì Môi-se cũng đã làm tương tự như vậy với Giô-suê.

Một vài câu trong Kinh Thánh sau đó viết rằng, “Giô-suê, con trai của Nun, được đầy dẫy thần khôn ngoan, vì Môi-se đã đặt tay mình trên người; dân Y-sơ-ra-ên bèn vâng lời người và làm theo điều Đức Giê-hô-va đã phán dặn Môi-se” (câu 9).

Môi-se đã hiểu sự kêu gọi của ông còn hơn cả việc xây dựng danh tiếng của ông trên thế gian. Ông nhận ra rằng sự ban phước của ông cho Giô-suê và sự đầu tư của ông vào cuộc đời và chức vụ của Giô-suê sẽ tồn tại như một người thừa kế vượt hơn cả sự sống của ông trên thế gian. Đây là bằng chứng khi Môi-se chuyển giao cây quyền trượng tượng trưng cho quyền lãnh đạo cho Giô-suê. Khi làm vậy, Đức Chúa Trời đã đề cập nhiều lần sự ảnh hưởng của Môi-se cho dù ông đã qua đời.

“Môi-se, tôi tớ ta, đã chết; bây giờ ngươi và cả dân sự này hãy đứng dậy đi qua sông Giô-đanh, đặng vào xứ mà ta ban cho dân Y-sơ-ra-ên. Phàm nơi nào bàn chân các ngươi đạp đến, thì ta ban cho các ngươi, y như ta đã phán cùng Môi-se ... Trót đời ngươi sống, sẽ chẳng ai chống cự được trước mặt ngươi. Ta sẽ ở cùng ngươi như ta đã ở cùng Môi-se; ta sẽ không lìa ngươi, không bỏ ngươi đâu.” (Giô-suê 1:2-3, 5)

Lời hứa này đã được làm trọn trong Giô-suê 6 khi Giô-suê dẫn dân Y-sơ-ra-ên vào Vùng Đất Hứa bằng cách đánh chiếm thành Giê-ri-cô hùng mạnh. Sẽ không có những việc này nếu như không có những năm rèn luyện của Môi-se. Bằng cách bước đi cùng với Môi-se qua những thời khắc nguy hiểm ở trong nơi đồng vắng, Giô-suê đã học được rằng Đức Chúa Trời luôn luôn cung ứng cho dân sự của Ngài. Giống như Giô-suê đã được Môi-se hướng dẫn là phải coi trọng lời kêu gọi của Đức Chúa Trời và tin vào đường lối Ngài, thì cha tôi cũng dạy dỗ tôi như vậy. Kết quả sự lãnh đạo của Môi-se là sự khiêm nhường, đức tin, sự vâng lời, và một tình yêu thương sâu đậm với người khác của Giô-suê.

Di sản thuộc linh của đời sống một con người chẳng liên quan đến của cải của người đó. Mà di sản thuộc linh đó phải là niềm đam mê Chúa ban và tầm ảnh hưởng của người đó đã lan rộng tới những người mà ông quan tâm. Việc này còn hơn cả một tấm gương đơn thuần. Đó là thực hiện giấc mơ của một đời sống mà nó được nhân rộng lên qua hành động của các thế hệ kế tiếp! Di sản thuộc linh đó là một ao ước cháy bỏng gây ra ảnh hưởng đến thế gian cho Đức Chúa Trời!

Chúa Giê-su cũng sống và để lại một di sản thuộc linh. Ngài đã nhân rộng sự sống Ngài vào trong những người mang theo sứ điệp của Ngài đi khắp thế gian. Ngài hướng dẫn cho các môn

đồ ở trong Ma-thi-ơ 4:19, “Các ngươi hãy theo ta, ta sẽ cho các ngươi nên tay đánh lưới người.” Thậm chí sau sự chết, sự sống lại và sự thăng thiên của Ngài, thì sự đầu tư cho các môn đồ để trở thành đá góc nhà chính là di sản thừa kế thuộc linh cho thế hệ tương lai.

Làm Thế Nào Để Truyền Lại Một “Di Sản Truyền Bá Phúc Âm”

1. Luôn Luôn Nhận Biết rằng Những Người Khác Đang Trông Xem

Mất cả cuộc đời để gây dựng danh tiếng và chỉ 10 giây thôi để phá hỏng nó! Di sản truyền bá Phúc Âm ra đời là vì lòng thương xót với người chưa được cứu. Bạn đừng bao giờ để cho những phản ứng và những hành vi tội lỗi phá hỏng sự ảnh hưởng của mình với gia đình và bè bạn. Có ai đó đã viết rằng: “Chính trực (integrity) là khi chúng ta tắt đèn và lúc đó chúng ta đang ở một mình.”

2. Những Di Sản Được Cố Ý Tạo Nên

Cha tôi có ao ước thiết tha về sự kêu gọi trở thành một Cơ Đốc Nhân và tìm cách tận dụng những khoảnh khắc để có thể dạy dỗ. Kết quả là ông trở thành một hình mẫu cho kiểu người mà ông muốn tôi và những người khác noi theo. Cách ông đối đãi với những công nhân xây dựng, bồi bàn, đồng nghiệp, hàng xóm, gia đình và bè bạn thật đáng ngạc nhiên. Ông cũng đối xử tương tự với những chính trị gia, luật sư cũng như khi đối đãi với những người say rượu trong một mục vụ giải cứu hoặc là người bị án tù. Địa vị xã hội của một người không bao giờ ảnh hưởng đến cách ông đối xử hoặc là làm giám đốc khao khát đáp ứng nhu cầu và ảnh hưởng đến đời sống của người khác vì Đấng Christ. Ao ước lớn nhất của ông là tạo ra sự khác biệt trong phạm vi ảnh hưởng của mình. Việc này chẳng bao giờ xảy ra một cách tình cờ!

3. Đừng Chỉ Nói Về Lời Chúa; Hãy Làm Theo Lời Chúa!

Phần này quay trở lại vấn đề trở thành một Cơ Đốc Nhân trung kiên ảnh hưởng đến mọi người mà Đức Chúa Trời đã đưa vào cuộc sống của bạn. Mọi người nói họ sẽ không tin vào lẽ thật mà chúng ta nói cho tới khi chúng ta sống theo lẽ thật đó. Giả sử rằng điều này là phù hợp với luận lý, thì nó chẳng cần thiết cho chúng ta noi gương theo cuộc đời và học theo những lời dạy dỗ của Đấng Christ sao? Đây là một cách để nói về tình yêu thương của Đức Chúa Trời theo Kinh Thánh, nhưng tốt hơn là khi minh họa tình yêu thương này bằng cách chăm sóc trước rồi chia sẻ sau.

4. Mọi Người Cuối Cùng Cũng Sẽ Có Một Di Sản Đời Đời

Liệu rằng di sản thuộc linh đời đời mà bạn để lại đằng sau là tích cực hay tiêu cực? Liệu di sản thuộc linh của bạn có được chuyển cho thế hệ mai sau, hoặc là sẽ nhanh chóng bị lãng quên?

Mỗi ngày, mỗi người bình thường cũng có thể tạo ra một sự khác biệt lâu dài bằng cách đơn giản là noi gương theo cuộc đời của Đấng Christ với những người nằm trong phạm vi ảnh hưởng của họ. Câu hỏi không phải là mọi người sẽ nói gì về bạn sau khi bạn qua đời; điều đó sẽ thường đem đến những cảm giác đau buồn trong chốc lát. Vấn đề thực sự là liệu niềm đam mê truyền bá Phúc Âm và cảm thông với người chưa được cứu của bạn có sống mãi với những cá nhân mà bạn có ảnh hưởng đến trong cuộc đời bạn không.

5. Di Sản Thuộc Linh Của Bạn Sẽ Được Xây Dựng Từ Hôm Nay

Môi-se đã bắt đầu dạy dỗ Giô-suê rất sớm từ khi còn tạm trú tại Ê-díp-tô cho đến Vùng Đất Hứa. Vào thời điểm đó vẫn chưa rõ là Giô-suê có phải là người được chọn để hoàn thành cuộc hành trình sau khi Môi-se chết hay không. Nhưng Môi-se vẫn trung tín dạy dỗ hết lòng.

Di sản thuộc linh của chúng ta được tạo ra từ ảnh hưởng của chúng ta với những người mà Đức Chúa Trời đưa vào cuộc đời chúng ta. Chúng ta có thể không bao giờ hiểu được trọn vẹn về tầm ảnh hưởng của mình. Lời kêu gọi là hãy đầu tư không vị kỷ chính bản thân chúng ta vào quá trình nhân rộng các môn đồ, và điều này sẽ bắt đầu trong phạm vi ảnh hưởng của chúng ta với một bạn cùng lớp, một sinh viên, hoặc là một người bạn thân. Khi bạn liên lạc với người khác, sự đáp ứng của bạn sẽ quyết định di sản của mình. Liệu họ có hiểu một người say mê theo Đấng Christ hay không? Bạn có hứa sống với đức tin theo cách ảnh hưởng đến thiên quốc nhờ tiếp cận những người chưa được cứu không? Bạn sẽ tạo ra sự khác biệt chứ?

6. Di Sản Thừa Kế Của Bạn Là Năm Bất Được Ý Nghĩa Hơn Là Dạy Dỗ

Cha tôi là một người ít nói, nhưng mọi người muốn ở gần ông để hiểu (năm bắt) được đam mê của ông. Ông biết về Phúc Âm. Quan trọng hơn là ông sống với Phúc Âm. Môi-se cũng bày tỏ tương tự cho Giô-suê. Ông không bao giờ chệch mục tiêu (Vùng Đất Hứa). Sự tuân lệnh của Môi-se trong việc chuẩn bị cho Giô-suê đứng vào chức vụ trong tương lai giống như sự đầu tư của cha tôi chuẩn bị cho tôi và những người khác bước vào chức vụ.

7. Di Sản Của Bạn Là Mọi Điều Bạn Làm

Truyền Bá Phúc Âm luôn luôn phát triển mạnh khi ở đúng chỗ. Những thành phần thường sử dụng là sự cảm thông, tình yêu thương, sự tuân lệnh và sự hiểu biết là lời kêu gọi truyền bá Phúc Âm không bao giờ bị giới hạn bởi thời gian và không gian. Nó có thể và sẽ xảy ra mọi nơi nếu bạn bắt đầu những cuộc gặp thiêng liêng. Về các cửa hàng bán cà chua, những cửa hàng tạp hóa, sân bóng chày, các nhà hàng, hay là ở gia đình có tang? Cha tôi đã thành công là bởi vì ông thấy những cơ hội ở mọi nơi ông đi. Các Cơ Đốc Nhân không bao giờ được nghỉ ngơi!

8. Di Sản Của Bạn Đáng Đầu Tư Thời Gian Và Công Sức

Tăng số lượng các lãnh đạo rất đáng để đầu tư. Nếu như Môi-se bỏ qua cơ hội để dạy dỗ Giô-suê thì ai sẽ là người dẫn dân Y-sơ-ra-ên vào Vùng Đất Hứa? Công việc Chúa luôn luôn đáng để đầu tư thời gian và công sức. Điều này vô cùng chính xác khi nói đến công tác truyền bá Phúc Âm.

Bạn có nhớ về cặp vợ chồng 70 tuổi đến với Đấng Christ sau tang lễ của cha tôi không? Cho dù ông không còn hiện diện trên thế gian thì đời sống của cha tôi vẫn tiếp tục được tỏa sáng. Nhờ có sự dẫn dắt của cha tôi và mục vụ của ông qua nhiều năm, chúng tôi chỉ đơn giản là thu hoạch những hạt giống yêu thương mà ông đã gieo ra.

Truyền Bá Phúc Âm Là Một Di Sản Bền Vững

Cha tôi đã chết từ năm 2002, và những đứa con của ông cũng như nhiều người khác đang tiếp tục niềm đam mê của ông cho chức vụ. Trong nền kinh tế của Đức Chúa Trời về việc đầu tư vào những linh hồn, tôi tin rằng mọi người mà tôi gây ảnh hưởng vì Đấng Christ là sự phản chiếu từ di sản của cha tôi như một người thầy thông thái. Giống như Giô-suê là người được nhận một di sản đời đời mà ông luôn giữ trong lòng mỗi khi ông đưa ra một quyết định, cũng tương tự như vậy với tôi hay những người khác là những người bị ảnh hưởng bởi cha tôi.

Niềm đam mê của chúng tôi không phải là của riêng chúng tôi. Mà niềm đam mê đó được mượn từ Đức Chúa Trời nhưng lại lộ rõ qua những tấm lòng sẵn sàng của những đầy tớ vâng lời. Chúng ta đang đứng trên đôi vai của những người đã đầu tư cho chúng ta.

- Áp Dụng-

1. Ghi lại 5 đến 10 cái tên của những người mà Đức Chúa Trời đã đưa vào trong cuộc sống của bạn mà với những người đó bạn có thể bắt đầu xây dựng cho mình một di sản đời đời bằng cách đầu tư thời gian và công sức. Hãy cầu nguyện cho những cái tên này mỗi ngày. Theo họ bằng cách tạo ra những cơ hội tiếp cận trong cộng đồng mà ở đó bạn có thể đưa những người này vào danh sách. Dạy dỗ họ cách phục vụ, và thách thức họ bắt đầu xây dựng một di sản thuộc linh bằng cách đầu tư cho người khác.
2. Cố gắng hết sức để nhận ra những người đã đầu tư vào cuộc đời bạn. Xác nhận di sản của họ bằng cách kể lại những lần đặc biệt mà nhờ họ bạn được ban phước. Viết một ghi chú, gọi cuộc điện thoại hay là đến thăm với tư cách cá nhân.

-Câu Kinh Thánh Chìa Khóa-

“Những điều con đã nghe nơi ta ở trước mặt nhiều người chứng, hãy giao phó cho mấy người trung thành, cũng có tài dạy dỗ kẻ khác.” (II Ti-mô-thê 2:2)

-Trích Dẫn Hay-

Cha tôi đã từng nói với tôi rằng nếu tôi kết bạn mới mỗi tuần, thì khi tôi chết tôi sẽ là người giàu nhất thế gian! -David Wheeler

Phụ Lục 1

Những Phương Pháp Mẫu Để Chia Sẻ Đức Tin Của Bạn

Con Đường Rô-ma Đến Sự Cứu Chuộc

Con Đường Rô-ma đến với sự cứu chuộc là cách giảng giải Tin Lành về sự cứu chuộc bằng cách sử dụng những câu Kinh Thánh trong sách Rô-ma. Nói đơn giản thì đó là một phương pháp giải thích tại sao chúng ta cần được cứu, làm thế nào Đức Chúa Trời ban cho sự cứu, làm thế nào chúng ta nhận được sự cứu chuộc, và kết quả của sự cứu chuộc là gì. (Chúng tôi đã có một ví dụ về phương pháp này trong chương 1).

1. Rô-ma 3:23

“Vì mọi người đều đã phạm tội, nên thiếu mất sự vinh hiển của Đức Chúa Trời” (KJV).

2. Rô-ma 6:23

“Vì tiền công của tội lỗi là sự chết; nhưng sự ban cho của Đức Chúa Trời là sự sống đời đời trong Đức Chúa Giê-su Christ, Chúa chúng ta”. Sự đoán phạt mà chúng ta phải nhận vì tội lỗi của mình là sự chết. Không chỉ chết về thân thể mà là chết đời đời!

3. Rô-ma 5:8

“Nhưng Đức Chúa Trời tỏ lòng yêu thương Ngài đối với chúng ta, khi chúng ta còn là người có tội, thì Đấng Christ vì chúng ta chịu chết.”

4. Rô-ma 10:9,13

“Vậy nếu miệng ngươi xưng Đức Chúa Giê-su ra và lòng ngươi tin rằng Đức Chúa Trời đã khiến Ngài từ kẻ chết sống lại, thì ngươi sẽ được cứu”.

“Vì ai kêu cầu danh Chúa thì sẽ được cứu” .

5. Rô-ma 5:1; 8:1; 8:38-39

“Vậy chúng ta đã được xưng công bình bởi đức tin, thì được hòa thuận với Đức Chúa Trời, bởi Đức Chúa Giê-su Christ chúng ta” (NIV).

“Cho nên hiện nay chẳng còn có sự đoán phạt nào cho những kẻ ở trong Đức Chúa Giê-su Christ” (NIV).

“Vì tôi chắc rằng bất kỳ sự chết, sự sống, các thiên sứ, các kẻ cầm quyền, việc bây giờ, việc hầu đến, quyền phép, bề cao, hay là bề sâu, hoặc một vật nào, chẳng có thể phân rẽ chúng ta khỏi sự yêu thương mà Đức Chúa Trời đã chứng cho chúng ta trong Đức Chúa Giê-su Christ, là Chúa chúng ta” (NIV).

Những Sách Khác Trong Kinh Thánh Dùng Để Dẫn Dẫn Một Linh Hồn Đến Với Đấng Christ¹

	Con Đường Của Sách Giăng	Con Đường Của Sách Hê- bơ-rơ	Con Đường của Khải Huyền	Con Đường I Giăng	Con Đường Ê-sai
Tình trạng tội lỗi	3:18	10:26	21:8	1:8	53:6
Sự đoán phạt tội lỗi	3:36	10:27-31	21:8	5:16	53:12
Đấng Christ chết vì tội lỗi chúng ta	3:16	10:10-12	5:12	4:9	53:4-10
Tin nhận Đấng Christ bởi đức tin	1:12	11:1	3:20	4:15	55:6-7

Bảy Bước Trong Sách Rô-ma Để Đến Với Đức Chúa Trời²

1. Có một Đức Chúa Trời và chúng ta phải chịu trách nhiệm với Ngài. (Rô-ma 1:20; 14:12)

2. Chúng ta đã không làm trọn trách nhiệm của mình và đã phạm tội. (Rô-ma 3:10,19,23)
3. Tội lỗi đã phân rẽ chúng ta với Đức Chúa Trời. (Rô-ma 6:23)
4. Chúa Giê-su chẳng bao giờ phạm tội. (Rô-ma 5:19)
5. Chúa Giê-su đã chết vì tội lỗi của chúng ta. (Rô-ma 6:23)
6. Ngài từ kẻ chết sống lại để chứng tỏ rằng Ngài có thể ban cho chúng ta sự sống đời đời và sự sống dư dật. (Rô-ma 6:23)
7. Chúng ta cần phải tin vào Chúa Giê-su để được cứu. (Rô-ma 10:9;13)

Hãy yêu cầu mọi người đặt chính mình vào một trong bảy bước này. Nếu họ nói rằng họ ở bước 7 thì hãy cho họ một cơ hội tin vào Phúc Âm và được cứu.

SỔ KẾ TOÁN CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI³

Đôi khi những người học bằng mắt cần phải “nhìn thấy” Phúc Âm. Một cách để bày tỏ Phúc Âm đó là vẽ ra hai trang của một cuốn sách và giải thích về Phúc Âm như bạn giảng giải về cân bằng hai biểu thức trên giấy. (Chúng ta đã thảo luận về phương pháp này trong chương 8.) Sổ kế toán của Đức Chúa Trời là một cách để giải thích về Phúc Âm dựa trên Rô-ma 6:23: “Vì tiền công của tội lỗi là sự chết; nhưng sự ban cho của Đức Chúa Trời là sự sống đời đời trong Đức Chúa Giê-su Christ, Chúa chúng ta.”

TỘI LỖI

Sự Công Bình Của Tôi	Sự Công Bình Của Đấng Christ
CHÚNG TA	
+TỘI LỖI	
Ê-sai 64:6; Rô-ma 3:10; 3:23	

SỰ CHẾT

Sự Công Bình Của Tôi	Sự Công Bình Của Đấng Christ

CHÚNG TA	
+TỘI LỖI Ê-sai 64:6; Rô-ma 3:10; 3:23	
SỰ CHẾT Rô-ma 6:23a	

CHÚA GIÊ-SU

Sự Công Bình Của Tôi	Sự Công Bình Của Đấng Christ
CHÚNG TA	CHÚA GIÊ-SU
+TỘI LỖI Ê-sai 64:6; Rô-ma 3:10; 3:23	-TỘI LỖI I Giăng 2:1; Hê-bơ-rơ 4:15
SỰ CHẾT Rô-ma 6:23a	

SỰ SỐNG

Sự Công Bình Của Tôi	Sự Công Bình Của Đấng Christ
CHÚNG TA	CHÚA GIÊ-SU
+TỘI LỖI Ê-sai 64:6; Rô-ma 3:10; 3:23	-TỘI LỖI I Giăng 2:1; Hê-bơ-rơ 4:15
SỰ CHẾT Rô-ma 6:23a	SỰ SỐNG Rô-ma 6:23b

ĐỨC TIN

--	--

Các Bước ABC Của Sự Cứu Chuộc

Khi ai đó sẵn sàng dâng cuộc đời họ cho Đấng Christ, các bước ABC này là một cách đơn giản để giúp họ hiểu được điều gì cần thiết để họ bước qua vạch đích đức tin. (Chúng ta đã sử dụng phương pháp này làm ví dụ trong chương 13 và 23)

A. Chấp nhận (Admit) nhu cầu của tôi. (Lu-ca 18:9-14)

B. Tin vào (Believe) Đấng Christ hoàn toàn. (Giăng 3:16)

C. Kêu Cầu (Call) danh Ngài làm chủ đời sống tôi và cứu tôi. (Rô-ma 10:13)

D. Làm (Do) mọi điều Ngài yêu cầu. (Ma-thi-ơ 7:21)

Con Đường Của Chủ⁴

Con đường của Chủ sử dụng 10 Điều Răn và một loạt các câu hỏi thăm dò như một cơ sở để định nghĩa “sự hư mất” và giới thiệu Đấng Christ. Phương pháp mà những tác giả này ủng hộ để giảng giải Tin Lành về sự cứu chuộc sử dụng bốn hòn đá kê chân (Stepping stones). Những hòn đá này được tượng trưng bằng bốn chữ cái: WDJD, viết tắt của câu “**What Did Jesus Do?**” nghĩa là Chúa Giê-su đã làm gì?

W: Bạn có tự cho rằng mình là người tốt không?

D: Bạn Có Nghĩ Rằng Bạn Đã Giữ Được Mười Điều Răn?

Xuất Ê-díp-tô ký 20:3-17

3 Trước mặt ta, người chó có các thần khác.

4 Người chó làm tượng chạm cho mình, cũng chó làm tượng

nào giống những vật trên trời cao kia, hoặc nơi đất thấp này, hoặc trong nước dưới đất.

5 Người chớ quì lạy trước các hình tượng đó, và cũng đừng hầu việc chúng nó; vì *ta* là Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, tức là Đức Chúa Trời kỳ tà, hễ ai ghét ta, ta sẽ nhân tội tổ phụ phạt lại con cháu đến *ba bốn đời*,

6 và sẽ làm ơn đến ngàn đời cho những kẻ yêu mến ta và giữ các điều răn ta.

7 Người chớ lấy danh Giê-hô-va Đức Chúa Trời người mà làm chơi, vì Đức Giê-hô-va chẳng cầm bằng vô tội *kẻ nào* lấy danh Ngài mà làm chơi.

8 Hãy nhớ ngày nghỉ đặng làm nên ngày thánh.

Người hãy làm hết công việc mình trong sáu ngày;

10 nhưng ngày thứ bảy là ngày nghỉ của Giê-hô-va Đức Chúa Trời người: *trong ngày đó*, người, con trai, con gái, tôi trai tớ gái, súc vật của người, hoặc khách ngoại bang ở trong nhà người, đều chớ làm công việc chi hết;

11 vì *trong* sáu ngày Đức Giê-hô-va đã dựng nên trời,đất, biển, và muôn vật ở trong đó, qua ngày thứ bảy thì Ngài nghỉ: vậy nên Đức Giê-hô-va đã ban phước cho ngày nghỉ và làm nên ngày thánh.

12 Hãy hiếu kính cha mẹ người, hầu cho người được sống lâu trên đất mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời người ban cho.

13 Người chớ giết người.

14 Người chớ phạm tội tà dâm.

15 Người chớ trộm cướp.

16 Người chớ nói chứng dối cho kẻ lân cận mình.

17 Người chớ tham nhà kẻ lân cận người, cũng đừng tham vợ người, hoặc tôi trai tớ gái, bò, lừa, hay là vật chi thuộc về kẻ lân cận người.

Trước tiên tôi thường phải xử lý những tội như nói dối, trộm cắp, và ham muốn tình dục bởi vì mọi người có thể dễ dàng nhận biết chúng là những tội lỗi rõ ràng. Có vẻ như đây là điều mà Chúa Giê-su đã xử lý trong Lu-ca 18:20.

J: Vào ngày phán xét, nếu Đức Chúa Trời đoán phạt bạn dựa vào Mười Điều Răn trên thì bạn vô tội hay có tội?

D: Vận Mệnh (Destiny) –Bạn sẽ lên thiên đàng hay xuống địa ngục?

Có Nhiều Cách Tiếp Cận Tốt Hơn Để Chia Sẻ Đức Tin:

Cùng với các sự kiện truyền bá Phúc Âm có nhiều cách tiếp cận tốt để chia sẻ đức tin với mọi người. Một trong những cách này là:

Chia Sẻ Về Chúa Giê-su Không E Ngại: (Chúng ta đã thảo luận về phương pháp này trong chương 31). Một cách tiếp cận đơn giản sử dụng hàng loạt những câu hỏi thăm dò về Kinh Thánh mà chúng ta có thể chia sẻ không e ngại (www.sharejesuswithoutfear.com).

FAITH - Một cách tiếp cận dễ dàng sử dụng những chữ cái đầu FAITH để nhớ cách trình bày Phúc Âm. Cách này tìm cách kết nối mọi thứ lại với nhau thông qua trường Chúa Nhật (www.lifeway.com).

Có Sự Sống (Got Life) – Một đề cương sử dụng những chữ cái đầu LIFE. Có sự áp dụng sâu sắc để biện giải tôn giáo trong cách trình bày. (www.gotlife.org)

Evangelcube – (Khởi lập phương truyền bá Phúc Âm). Một cách tiếp cận tuyệt vời để chia sẻ đức tin. Sử dụng một hình lập phương nhỏ có thể xoay được để hiển thị những hình ảnh về Phúc Âm. (www.simplysharejesus.com)

Kế Hoạch Đặc Biệt Của Đức Chúa Trời – Một cách trình bày đơn giản được chuẩn bị kỹ về Phúc Âm cho trẻ em (www.kidzplace.org).

Những Ghi Chú

1. Của tác giả D. Lovett, *Jesus Is Awesome* (Springfield, MO: 21 Century Press, 2003), 248.
2. Của tác giả S. J. Benninger và Dave Earley, *How to Move Believers From Membership to Maturity to Ministry* (Lynchburg, VA: CGI, 1999).
3. Ibid.
4. Của tác giả K. Cameron và R. Comfort, *The Way of The Master* (Wheaton, IL: Tyndale, 2002). Để biết thêm xin xem trang web www.thewayofthemaster.com.

Phụ Lục 2

Mười Lý Do Để Thành Lập Hội Thánh

Sau khi tốt nghiệp trường thần học, Cathy và tôi dẫn dắt một nhóm gồm bốn người đàn ông trẻ tuổi và vợ của họ đến Columbus, bang Ohio, để mở một Hội Thánh mới. Không giống như Hội Thánh mà tôi từng hầu việc năm 22 tuổi, Hội Thánh mới này không có nhà thờ. Chúng tôi không có tiền. Số lượng thành viên chỉ là 12 thay cho 120 người. Nhưng chúng tôi có một vài điều mà những Hội Thánh khác không có; chúng tôi có một khái tượng và hứa nguyện sẽ mở một Hội Thánh theo Kinh Thánh, để Thánh Linh dẫn dắt và truyền bá Phúc Âm mạnh mẽ nhất có thể.

Trong tháng đầu tiên ở bang Ohio, chúng tôi gặp nhau mỗi tối và dành riêng ra một giờ đồng hồ hiệp nguyện cho công việc và Hội Thánh mới. Tháng thứ hai ở đó chúng tôi bắt đầu quảng cáo và gõ cửa 400 gia đình trong cộng đồng đó, và làm một cuộc khảo sát về Hội Thánh rất thú vị. Cuối tháng thứ hai, chúng tôi nhóm lại trước công chúng ở một phòng học nhạc ở một trường trung học cơ sở và xúc động khi có 54 người dân địa phương tới tham dự. Chúng tôi phát triển mỗi tuần trong năm tiếp theo và một nửa số người thường đi nhóm là khoảng hơn 200.

Hội Thánh chúng tôi phát triển mỗi năm sau hai mươi năm đầu tồn tại cho tới khi số lượng người nhóm lại trung bình khoảng 2,000 với hơn 100 nhóm nhỏ gồm những người trưởng thành, thanh niên và vô số nhóm cho trẻ em. Chúng tôi sở hữu 66 héc-ta bất động sản, hơn 70% thành viên của chúng tôi hoạt động trong các mục vụ, và trung bình có hơn 100 người được làm báp-têm mỗi năm. Chúng tôi cũng mở thêm 4 Hội Thánh nhánh và có ý định mở thêm nhiều Hội Thánh nữa.

Là một Mục Sư, điều khiến tôi không ngừng tiếp tục là niềm vinh hạnh được làm việc với Đức Chúa Trời là Đấng chẳng bao giờ khiến tôi thất vọng để giúp đỡ mọi người đến với Đấng Christ, và ưu tiên hàng đầu là khai sinh một Hội Thánh mới. Chương này được viết chỉ với một mục đích: thuyết phục bạn và Hội Thánh của bạn bước vào việc ươm mầm Hội Thánh Cho Đức Chúa Trời. Tôi muốn giúp thúc đẩy, khuyến khích và dạy bạn đóng góp một vai trò lớn hơn khi hợp tác với Đức Chúa Trời trong kế hoạch vĩ đại của Ngài khi đến với thế gian vì Chúa Giê-su Christ thông qua kinh nghiệm của việc mở Hội Thánh mới.

Tôi sẽ giả sử rằng bạn có một tấm lòng tan vỡ vì hàng tỷ người chưa được biết đến Phúc Âm trên hành tinh của chúng ta, cả bên trong và bên ngoài biên giới của chúng ta. Tôi muốn khơi gợi niềm đam mê của bạn đến với một thành phố và một khu vực với Phúc Âm và đụng đến quốc gia này bằng sứ điệp của Chúa Giê-su Christ. Tôi muốn thúc giục bạn cầu nguyện nhiều để xem xét việc mở một Hội Thánh Mới. Nếu bạn là một Mục Sư hoặc ao ước trở thành một Mục Sư, tôi muốn khuyến khích bạn hãy xem xét việc dẫn dắt một Hội Thánh trở thành cái mà tôi vẫn gọi là

“một trung tâm nhân rộng” bằng cách mở mang những Hội Thánh và những Hội Thánh đó sẽ ươm mầm cho những Hội Thánh khác ở Bắc Mỹ. Châu lục của chúng ta trên thực tế đang đói khát Phúc Âm trong Đấng Christ.

Hãy xem xét 10 lý do then chốt mà bạn phải xem xét câu nguyện thật nhiều để trở thành một phần của nỗ lực mở mang Hội Thánh mới.

1. Bắc Mỹ Rất Cần Có Thêm Nhà Thờ

Những câu hỏi thường gặp là: Tại sao lại mở thêm Hội Thánh ở Bắc Mỹ khi có quá nhiều Hội Thánh ở đó đã và đang chết dần? Không phải nên tập trung vào việc đưa các Hội Thánh đang gặp khó khăn trở lại mạnh mẽ sao? Tại sao lại mở những Hội Thánh mới ở Bắc Mỹ khi có quá nhiều Hội Thánh có những hàng ghế trống? Chẳng phải các Hội Thánh nên làm việc để lấp đầy những hàng ghế trống đó trước khi chúng ta mở các Hội Thánh mới sao? Liệu có đáng để bỏ ra thời gian, tiền bạc, nỗ lực để huấn luyện cho những người ra đi thành lập Hội Thánh mới không? Những Hội Thánh mới có thực sự cần thiết không?

Câu trả lời vang rền cho hai câu hỏi cuối cùng là “Có!” Hãy cùng nhau kiểm tra một vài dữ liệu để xem Bắc Mỹ cần những Hội Thánh mới nhiều đến đâu. Khó có thể tin được là nghiên cứu gần đây chỉ ra rằng có hơn 200 triệu người không đi nhà thờ ở nước Mỹ, biến đất nước chúng ta trở thành một trong những quốc gia có số người không đi nhà thờ lớn nhất trên thế giới. Tác giả Justice Anderson đã tuyên bố rằng “Hội Thánh Bắc Mỹ đang ở ngay giữa của một trong những cánh đồng truyền giáo lớn nhất thế giới ngày nay. Chỉ có ba quốc gia khác – Trung Quốc, Ấn Độ, Indonesia – là có số lượng người hư mất nhiều hơn.”¹

Bạn có biết rằng vào năm 1987 số lượng tín đồ Tin Lành ở Châu Á vượt qua số lượng tín đồ Tin Lành ở Bắc Mỹ không? Và bạn có biết rằng vào năm 1991 số lượng tín đồ Tin Lành ở Châu Á vượt qua số lượng tín đồ Tin Lành của toàn bộ thế giới phương Tây hay không?²

Thay vì phát triển những siêu nhà thờ Mỹ, chẳng có địa hạt nào trong quốc gia của chúng ta có số lượng dân số lớn đi nhà thờ hơn chính vùng đó 10 năm trước.³ Trong suốt 10 năm gần đây, kết hợp toàn bộ các thành viên đã thọ lễ Báp-têm của tất cả các hệ phái Tin Lành tụt xuống còn khoảng 9.5% (4.498.242 người) trong khi dân số cả nước tăng khoảng 11.4% (24.153.000).⁴

Trong năm 1990 có 20.4% số dân Mỹ đi nhóm vào ngày Chúa Nhật thì đến trước năm 2000 chỉ có khoảng 18.7% đi nhà thờ. Tỷ lệ này hiện vẫn đang sụt giảm và nếu xu hướng này không thay đổi, thì sẽ không lâu nữa chỉ có khoảng 6% người Mỹ đi nhà thờ mỗi tuần. Và theo như nghiên cứu của Dave Olson, sự gia tăng số lượng nhà thờ gần đây chỉ vào khoảng 1/8 của sự gia tăng cần phải có để bắt kịp với tốc độ phát triển dân số.⁵

Kết quả là cho dù Nước Mỹ tăng thêm dân số thì nó càng có ít nhà thờ trên mỗi đầu người hơn bất kỳ thời điểm nào trong lịch sử. Và trong khi số lượng nhà thờ ở Mỹ tăng 50% vào

cuối thế kỷ, số lượng dân số đã tăng một cách chóng vánh 300%.⁶ Bây giờ có ít hơn khoảng 60% số lượng nhà thờ trên 10.000 người Mỹ so với những năm 1920!

Bảng số 1: Số Lượng Các Nhà Thờ Trên Mỗi Người Mỹ⁷

1920 có 27 nhà thờ cho 10.000 người Mỹ.

1950 có 17 nhà thờ cho 10.000 người Mỹ.

1996 có 11 nhà thờ cho 10.000 người Mỹ.

2. Bắc Mỹ Đang Nhanh Chóng Trở Thành Quốc Gia Bỏ Đạo (Post Christian)

Một vài năm trước đây con trai nhỏ nhất của tôi trở về nhà sau ngày đầu tiên đi học ở trường trung học ở ngoại ô của Columbus bang Ohio. Tôi hỏi con mình rằng ai ngồi ăn trưa cùng con. “Rất thú vị cha ạ,” nó nói. “Có cả người Hồi Giáo, Phật Giáo, Mọc-môn, Thiên Chúa Giáo, Do Thái Giáo, một người bạn là Cơ Đốc Nhân và một vài đứa chẳng biết chúng theo đạo nào.” Ba mươi năm trước có lẽ nó sẽ trả lời thế này, “Một tín đồ Giám lý, một tín đồ Thiên Chúa Giáo, một tín đồ Báp-tít, và một đứa mà cha nó đi làm vào ngày Chúa Nhật.” Thời gian chắc chắn đã thay đổi thậm chí cả ở vùng Trung Tây Hoa Kỳ. Với những người Mỹ ở độ tuổi của tôi và thậm chí một vài người trẻ tuổi hơn, nước Mỹ mà chúng tôi lớn lên chẳng còn là nước Mỹ mà chúng tôi hiện đang sống nữa.

Bất kỳ sinh viên nào của nền văn hóa Mỹ đều biết rằng bất chấp vô số thời gian, tiền bạc và công sức đổ ra để gây ảnh hưởng đến chính trị, các giá trị của Cơ Đốc Giáo đang biến mất nhanh chóng khỏi nền văn hóa của chúng ta. Sự trung thực, chuẩn mực đạo đức, và tính chính trực là những khái niệm đã bị định nghĩa lại hoặc là hoàn toàn chẳng được tính đến. Và vì nền văn hóa của chúng ta đã trở nên ít chào đón những nguyên tắc của Do Thái Giáo – Cơ Đốc Giáo là những nền tảng cơ bản của đất nước chúng ta, rất nhiều người trong đất nước chúng ta cùng lúc trở nên thù nghịch với Cơ Đốc Giáo. Một trong những lý do chính của việc này đó là chúng ta có quá ít các Cơ Đốc Nhân sống theo Phúc Âm trong nền văn hóa của mình.

Tiến sĩ Aubrey Malphurs, giáo sư của mục vụ huấn luyện các Mục Sư tại Đại Chủng Viện Thần Học Dallas và là người đứng đầu nhóm Malphurs đã có một quan sát khôn ngoan về sự chuyển đổi văn hóa này. “Về cơ bản,” ông nói, “điều gì đã khiến một nền văn hóa đi nhà thờ theo Cơ Đốc Giáo trở thành một nền văn hóa bội đạo và không đi nhà thờ.” Mọi người trong nền văn hóa của chúng ta không chống lại nhà thờ; họ đơn giản chỉ thấy rằng nhà thờ không phù hợp với cuộc sống của họ.”⁸

Khi nước Mỹ càng tăng số người từ Cơ Đốc Nhân trở thành những người bội đạo, trở thành nền văn hóa hậu hiện đại (post-modern), thì việc gia tăng số lượng nhà thờ mới càng trở nên cấp bách để bày tỏ lẽ thật đòi hỏi về Phúc Âm theo một cách mới mẻ và hiện đại. Chúng ta

phải đổ rượu mới vào trong những bình mới. Một đội quân mới được huấn luyện tốt, hiệu quả dạy dỗ những người ra đi thành lập Hội Thánh mới là cần thiết để chinh phục lại lục địa Bắc Mỹ cho Đấng Christ trong thế kỷ 21.

Chuyên gia Lyle Schaller đã quan sát sự phát triển của Hội Thánh thời xưa và nói “Không có Hội Thánh nào có đủ khả năng và nguồn tài chính để thu hút, tiếp cận và đáp ứng nhu cầu của tất cả các cư dân trong cộng đồng.”⁹ Điều mà rất nhiều tín đồ Tin Lành không nhận ra đó là có sự hiểu biết chưa chính xác rằng nước Mỹ và Canada đã được truyền bá Phúc Âm. Trong khi đó có vô số cách tiếp cận thông tin về Cơ Đốc Giáo, rất nhiều người không đi nhà thờ ở Nam Mỹ chưa hề tiếp xúc với nền văn hóa của người Cơ Đốc (hoặc có lẽ là văn hóa nhóm) bởi vì cộng đồng Cơ Đốc thường không làm chứng về Phúc Âm phù hợp theo văn hóa.¹⁰

3. “Phương Pháp Truyền Bá Phúc Âm Đơn Giản Hiệu Quả Nhất Trên Đất Là Thành Lập Các Hội Thánh Mới”

Tuyên bố kể trên được phát biểu nhiều thập kỷ trước bởi Peter Wagner, chủ tịch hội Global Harvest Ministries (Hội Mục Vụ Mùa Gặt Toàn Cầu). Tôi tin rằng tuyên bố này ngày nay vẫn đúng như lúc trước. Ví dụ, một giáo phái của Mỹ gần đây phát hiện ra rằng 80% số người được biến đổi đến với Đấng Christ trong nhà thờ ít hơn hai năm trước đây. Thêm vào đó, tỷ lệ người đã làm lễ báp-têm ở các Hội Thánh mới là gấp từ 3 tới 10 lần ở các Hội Thánh lâu đời.

Những Hội Thánh mới tiếp cận người hư mất hiệu quả hơn các Hội Thánh lâu đời. Ở những Hội Thánh có hơn 15 năm tuổi, thì cứ 100 thuộc viên Hội Thánh chinh phục được 3 người đến với Đấng Christ mỗi năm. Ngược lại các Hội Thánh có độ tuổi từ 3-15 năm thì cứ 100 thuộc viên Hội Thánh chinh phục được trung bình 5 người mỗi năm. Nhưng các Hội Thánh dưới 3 năm tuổi thì cứ 100 thuộc viên Hội Thánh chinh phục được trung bình 10 người đến với Đấng Christ mỗi năm.¹² Thực sự là khi Hội Thánh mở ra nhiều Hội Thánh nhánh thì Hội Thánh lại khiến nhiều người được biến đổi.

Các Hội Thánh mới tiếp cận những người mới; các Hội Thánh cũ thì tiếp cận những người cũ. Điều này là đúng bởi vì hầu hết các Hội Thánh mới đều tập trung vào truyền giáo, nghĩa là họ có đặc thù là tập trung tiếp cận người hư mất và làm trọn Đại Mạng Lệnh. Nhưng quá nhiều Hội Thánh lâu đời lại hướng nội và quên mất tại sao họ tồn tại. Các tân tín hữu đến với người hư mất; thiết lập tình bạn bè của người Cơ Đốc với những người bạn Cơ Đốc. Sau khi một người được cứu, họ thường có một mạng lưới gồm những người không đi nhà thờ mà họ muốn truyền bá Phúc Âm. Nhưng sau khi họ được cứu nhiều năm, họ đã tiếp cận những người bạn hư mất hoặc là họ không còn dành nhiều thời gian cho những người này. Khả năng tiếp cận người hư mất của họ thông qua tình bạn bè bị sụt giảm nghiêm trọng.

Nước Mỹ cần những Hội Thánh mới nếu muốn làm trọn Đại Mạng Lệnh bởi vì những Hội Thánh mới hiệu quả trong việc tiếp cận người hư mất hơn là các Hội Thánh lâu đời. Chuyên gia Win Arn tuyên bố về sự phát triển của Hội Thánh rằng:

Ngày nay, có xấp xỉ 350,000 nhà thờ ở Mỹ, bốn phần năm trong số đó đang ngừng tăng trưởng hoặc đang sụt giảm ... Rất nhiều Hội Thánh bắt đầu ngừng tăng trưởng hoặc sụt giảm từ từ ở độ tuổi 15 hoặc 18. Từ 80% đến 85% các Hội Thánh ở Mỹ đang ở trên đũa tụt dốc của chu trình này. 15% còn lại là đang tăng trưởng, 14 % trong số đó là đang phát triển nhờ sự truyền lại từ thế hệ trước, hơn là sự phát triển bởi được biến đổi.¹³

Điều này đồng nghĩa là chỉ có 1% nhà thờ trong đất nước chúng ta đang tạo ra ảnh hưởng quan trọng với trách nhiệm đến với người hư mất vì Chúa Giê-su Christ. Thật là đau đớn khi thấy rằng chúng ta cần nhiều nhà thờ mới hơn nữa.

4. “Sinh Ra Để Hơn Là Làm Người Chết Sống Lại”

Tuyên bố này là một tiếng chuông báo động kêu gọi các nỗ lực mở mang Hội Thánh mới của Hội Baptist Bible Fellowship (Hội Báp-tít Bạn Hữu Thánh Kinh). Đề tài lớn này thúc đẩy một sinh viên mới tốt nghiệp Trường Cao Đẳng Kinh Thánh Báp-tít tên là Jerry Falwell mở Hội Thánh Báp-tít Đường Tho-ma (Thomas Road) ở thành phố quê hương của ông vào năm 1956 cùng với một nhóm tín hữu. Đó cũng là đề tài thúc giục tôi thành lập Hội Thánh Đồi Sống Mới ở Gahanna, Columbus, Ohio khi tôi chỉ mới 26 tuổi và mới tốt nghiệp trường đại học Liberty và trường thần học Báp-tít Liberty. Tôi hiểu rằng tôi không có kinh nghiệm, sự khôn ngoan, kiên nhẫn để lãnh đạo một Hội Thánh lâu đời nỗ lực tái trang bị để tiếp cận những người hư mất ở thế hệ của tôi. Vậy nên tôi thành lập một Hội Thánh mới được chuẩn bị tốt hơn để nói bằng ngôn ngữ của những người không đi nhà thờ. Khi thành lập Hội Thánh của chúng tôi nhỏ hơn hầu hết các Hội Thánh lâu đời trong vùng ngoại ô, và chúng tôi nhanh chóng phát triển mạnh hơn và đến với những người hư mất nhiều hơn các Hội Thánh đó. Tôi nói điều này không phải để khoe khoang nhưng là để bày tỏ các Hội Thánh mới có thể có ảnh hưởng đặc biệt tới một cộng đồng. Cũng tại Hội Thánh này chúng tôi không có những rào cản truyền thống phải vượt qua, không có những pháo đài về thành kiến phải phá đổ, cũng không phải làm hài lòng các ban bộ, và cũng hạn chế không tập trung hướng nội. Chúng tôi chỉ đơn giản là tập trung vào nhiệm vụ được giao: Chinh phục người hư mất với mọi giá.

Có lẽ sự kêu gọi của bạn là điều mà tôi gọi là một “người quá độ (transitioner)” trong một Hội Thánh lâu đời. Bạn đang cố gắng thay đổi những giả định cũ về truyền bá Phúc Âm vậy nên bạn có thể tiếp cận cộng đồng bằng nhiều phương pháp mới. Nếu trường hợp đó đúng với bạn, xin Chúa phù hộ cho bạn! Tôi hy vọng là bạn có thể lãnh đạo Hội Thánh của mình trở thành một trung tâm nhân rộng mà trung tâm đó dành hết tâm trí vào việc mở các Hội Thánh mới trên khắp thế gian. Tuy nhiên, phải rất chú ý rằng việc này tiêu tốn một lượng thời gian, công sức và nỗ lực vô cùng lớn để có thể chuyển đổi những Hội Thánh lâu đời và một vài người đã làm được với thành công tốt đẹp. Đôi khi có thể làm điều đó nhưng chúng ta cần chấp nhận một thực tế là sẽ dễ sinh ra hơn là làm kẻ chết sống lại.

5. “Thi Hành Đại Mạng Lệnh Là Thành Lập Hội Thánh Mới”

Bạn không thể hoàn toàn tuân theo Đại Mạng Lệnh mà không kết thúc bằng việc thành lập Hội Thánh mới. Bất kỳ Đại Mạng Lệnh nào mà cuối cùng không dẫn đến việc hình thành Hội Thánh mới là đi chệch mục tiêu. Hãy để tôi giải thích. Sau khi Chúa Giê-su sống lại từ kẻ chết, Ngài bày tỏ cho các môn đồ nghe về những ước muốn mà Ngài vô cùng khao khát họ làm trọn. Chúa Giê-su đã nhắc đi nhắc lại một mệnh lệnh được mọi người gọi là Đại Mạng Lệnh. Các trước giả của các sách Phúc Âm ghi lại việc Chúa Giê-su ban Đại Mạng Lệnh của Ngài năm lần. Tuyên bố trọn vẹn nhất được tìm thấy trong Ma-thi-ơ 28.

Đức Chúa Giê-su đến gần, phán cùng môn đồ như vậy: Hết cả quyền phép ở trên trời và dưới đất đã giao cho ta. Vậy, hãy đi dạy dỗ muôn dân, hãy nhân danh Đức Cha, Đức Con, và Đức Thánh Linh mà làm phép báp-têm cho họ, và dạy họ giữ hết cả mọi điều mà ta đã truyền cho các người. Và này, ta thường ở cùng các người luôn cho đến tận thế. (Ma-thi-ơ 28:18-20; cũng xem thêm trong Mác 16:15-16; Lu-ca 24:46-48; Giăng 20:21; Công Vụ 1:8)

Sau khi đã xem xét Đại Mạng Lệnh, câu hỏi mà chúng ta nhất thiết phải trả lời là: Đức Chúa Trời mong muốn những kẻ theo Ngài thi hành Đại Mạng Lệnh như thế nào? Câu trả lời rõ ràng là: thành lập Hội Thánh mới. Thành lập Hội Thánh mới bao gồm tất cả các yếu tố để làm trọn Đại Mạng Lệnh. Các Hội Thánh mới là kết quả của các Cơ Đốc Nhân xâm nhập vào một nền văn hóa, giảng Phúc Âm, làm phép báp-têm cho những kẻ tin, và huấn luyện họ sống cho Đấng Christ.

Sau khi các môn đồ nghe về năm yêu cầu của Đại Mạng Lệnh họ đã làm gì để tuân theo? Sách Công Vụ làm sáng tỏ rằng họ bắt đầu mở mang các Hội Thánh mới.

Ed Stetzer, giám đốc của (Lifeway Research) trung tâm nghiên cứu Con Đường Sống đã thành lập nhiều Hội Thánh ở New York, Pennsylvania và Georgia và đã làm thay đổi nhiều Hội Thánh đang trong giai đoạn suy yếu ở Indiana và Georgia. Ông viết rằng “Tín hữu trong Tân Ước làm theo những mạng lệnh này cũng như bất kỳ tín hữu nào có đời sống thuộc linh mạnh mẽ, và tuân lời cũng sẽ làm theo; họ đã thành lập nhiều Hội Thánh mới trong Tân Ước.”¹⁴ Ông kết luận rằng: “Đại Mạng Lệnh *chính là* thành lập Hội Thánh.”¹⁵

Hướng đi của những người đầu tiên theo Chúa Giê-su thi hành Đại Mạng Lệnh đem đến kết quả trực tiếp là thành lập Hội Thánh mới. Phi-e-rơ (và những người khác) rao giảng Phúc Âm (Công Vụ 2:14-36) mọi người được báp-têm (Công Vụ 2:37-41) và những người được báp-têm đã ngay lập tức hiệp nhau lại sống theo những gì Chúa Giê-su đã dạy (Công Vụ 2:42-47). Sự mệnh làm trọn vẹn Đại Mạng Lệnh đó là và luôn luôn là thành lập Hội Thánh mới. Điều này lý giải tại sao tôi có thể nói rằng Hội Thánh của bạn không làm trọn Đại Mạng Lệnh cho tới khi Hội Thánh tích cực tham gia vào việc thành lập Hội Thánh mới.

6. Thành Lập Hội Thánh Để Mở Rộng Thiên Quốc

Chúa Giê-su đã phán với chúng ta rằng ưu tiên hàng đầu của đời sống chúng ta là vương quốc Đức Chúa Trời (Ma-thi-ơ 6:33). Ngài đã dạy chúng ta phải cầu nguyện cho nước Đức Chúa Trời

mau đến (Ma-thi-ơ 6:9-10). Ngài phán rằng một người phải sinh lại, thì người đó mới có thể thấy được nước Đức Chúa Trời (Giăng 3:3-7). Ước muốn của Đức Chúa Trời đó là vương quốc của Ngài được mở rộng cho tất cả mọi người. Kế hoạch của Ngài đó là vương quốc của Ngài được phát triển mạnh mẽ bằng việc thành lập các Hội Thánh.

Fred Herron giải thích cho điều này sau khi nghiên cứu cẩn thận lời Chúa:

Ý muốn của Đức Chúa Trời với việc mở rộng vương quốc của Ngài được bày tỏ thông qua Tân Ước và Cựu Ước. Đức Chúa Trời dự định Hội Thánh sẽ rao giảng và là hình mẫu của vương quốc Ngài để vương quốc của Ngài được mở rộng cho tất cả các nhóm người trên trái đất. Ý muốn mở rộng vương quốc luôn ở trong lòng Ngài là khao khát để cho mọi quốc gia ngợi khen Đức Chúa Trời là Vua đời đời. Ngài đã giao cho Hội Thánh một nhiệm vụ đó là đi khắp thế gian và dạy dỗ những người trung tín thờ phượng Ngài. Ý muốn mở rộng vương quốc của Ngài là nền tảng cho việc thành lập các Hội Thánh mới.¹⁶

Tác giả David W. Shrenk và Ervin R. Stutzman cũng thấy rằng thiên quốc liên quan đến thành lập Hội Thánh. Họ đã viết rằng “Thành lập Hội Thánh mới là thương vụ khẩn cấp nhất của loài người. Thông qua sự xây dựng (hoặc thành lập) các Hội Thánh mà vương quốc của Đức Chúa Trời đã được mở rộng tới các cộng đồng mà đáng ngạc nhiên là họ chưa từng được biết đến sự hiện diện của thiên quốc.”¹⁷

Mỗi lúc chúng ta thành lập một Hội Thánh mới ở trong một cộng đồng mới chúng ta đang góp phần trả lời cho lời cầu nguyện này. Mỗi khi một Hội Thánh mới đưa dẫn một người về cho Đấng Christ, là một công dân mới được thêm vào thiên quốc. Tôi cứ sợ rằng có quá nhiều Mục Sư trong đất nước chúng ta để cho niềm say mê xây dựng Hội Thánh lấn át niềm say mê về thiên quốc. Tuy nhiên, thật là dễ chịu khi biết rằng, rất nhiều Mục Sư và lãnh đạo Hội Thánh rất thích thú với việc xây dựng thiên quốc hơn là xây dựng vương quốc của chính họ.

7. Thành Lập Hội Thánh Mới Là Truyền Giáo Cùng Với Đức Chúa Trời

Missio Dei là cụm từ tiếng La-tinh rất hữu ích để nhắc nhở Hội Thánh rằng truyền giáo đó không phải là sáng kiến, trách nhiệm, hay được lên kế hoạch bởi con người mà truyền giáo đến từ thần thánh và mục đích của Đức Chúa Trời.¹⁸ Theo lịch sử, thuật ngữ *mission* (*truyền giáo*) được dùng để miêu tả những hành động của Đức Chúa Trời hơn là các hành động của Hội Thánh. Truyền giáo không phải là Hội Thánh làm điều gì đó cho Đức Chúa Trời; mà đó là Hội Thánh được đồng công với Đức Chúa Trời và hiệp tác trong các công tác của Ngài.

Theo giáo sư và huấn luyện viên thành lập Hội Thánh mới Tom Jones đã lưu ý rằng:

Bản tánh của Đức Chúa Trời là gốc rễ của truyền giáo. Đức Chúa Trời hằng sống được miêu tả trong Kinh Thánh là Đức Chúa Trời sai đi. Ngài sai đi bởi tình yêu Ngài dành cho thế gian (Giăng 3:16). Ngài sai Áp-ra-ham từ quê hương ông đi đến một nơi chưa biết, hứa ban phước

cho thế gian qua ông nếu ông vâng lời (Sáng Thế Ký 12:1-3). Đức Chúa Trời sai Giô-sép đến Ê-díp-tô để giúp đỡ tuyền dân của Ngài trong lúc nạn đói xảy ra (Sáng Thế Ký 45:4-8). Vào lúc chín mươi, Đức Chúa Trời sai Con Ngài. Sau đó Cha và Con sai Đức Thánh Linh giáng lâm vào Lễ Ngũ Tuần (Ga-la-ti 4:4-6; Giăng 14:26; 15:26; 16:7; Công Vụ 2:23). Cuối cùng Đấng Christ sai Hội Thánh của Ngài (Ma-thi-ơ 28:19-20).¹⁹

Jones đã nói thêm “Cách hiệu quả nhất để làm trọn Đại Mạng Lệnh sai Hội Thánh ra đi là nhân rộng các Hội Thánh địa phương” ... Mỗi Hội Thánh địa phương phải tự coi chính họ là một trung tâm truyền giáo.”²⁰

Nhà thần học đã quá cố người Thụy Sĩ là Emil Brunner đã tuyên bố hùng hồn rằng “Hội Thánh tồn tại bởi Đại Mạng Lệnh, giống như lửa tồn tại nhờ nó đang bùng cháy.”²¹ Hội Thánh của Đức Chúa Trời là phải ra đi truyền giáo cùng với Đức Chúa Trời. Khi một Hội Thánh ngừng truyền giáo, theo ý nghĩa thực sự thì Hội Thánh đó cũng đã kết thúc. David Bosch bày tỏ sự đồng tình và tuyên bố rằng “Không thể nói về Hội Thánh mà cùng lúc đó không nói về truyền giáo. Bởi vì Đức Chúa Trời là một Đức Chúa Trời truyền giáo, con dân của Đức Chúa Trời là những người dân truyền giáo. Hội Thánh truyền giáo không phải là thứ yếu: Mà Hội Thánh tồn tại để được sai đi và được xây dựng cho mục đích truyền giáo.”²²

Đức Chúa Trời của chúng ta là Đức Chúa Trời Truyền Giáo Ngài đã sai Ngôi Lời, Con Ngài, và Thần của Ngài vào thế gian. Đức Chúa Trời là Đấng định rõ, hướng dẫn, thêm sức lực và hoàn thành công cuộc truyền giáo ở giữa chúng ta. Vì thế Đức Chúa Trời là Đấng khởi nguồn, xúc tác, kiến trúc sư và kỹ sư của công cuộc thành lập Hội Thánh. Thành lập Hội Thánh đơn giản chỉ là hợp tác với Ngài để làm trọn sứ mạng truyền giáo toàn cầu của Ngài.

8. Thành Lập Hội Thánh Mới Để Dem Sự Giúp Đỡ (Hands and Heart of Jesus) Và Tình Yêu Thương Của Chúa Giê-su Đến Với Đời Sống Của Những Người Thiếu Thốn

Hơn hai ngàn năm trước đây sự hiện thân mẫu nhiệm của Đức Chúa Trời (mang thân xác con người) không chỉ đơn thuần là bày tỏ Ngài giống như con người; mà sự hiện thân ấy cũng trở thành hình mẫu truyền bá Phúc Âm cho nhân loại. Khi Ngôi Lời trở nên xác thịt, các tín hữu học được tầm quan trọng của việc bao lấy sự rao giảng bằng sự hiện thân. Không đơn giản chỉ nói về Phúc Âm là đủ, mà bạn phải sống với Phúc Âm trước mọi người trong cộng đồng Cơ Đốc.

Phương cách của Tân Ước về “Chúa Giê-su sống” với những người hư mất vẫn là thông qua thân thể Ngài, tức Hội Thánh. Một Hội Thánh khỏe mạnh là thân thể của Đấng Christ trên thế gian. Thành lập một Hội Thánh mới sẽ đem đến sự giúp đỡ và tình yêu thương của Chúa Giê-su đến với đời sống của những người đang thiếu thốn.

Năm 2003, Roscoe và Maryana Lilly đã chuyển đến Clifton Park thành phố New York và bắt đầu phục vụ cho cộng đồng bằng việc lau rửa các cửa kính xe hơi trong nơi đỗ xe của một

khu mua sắm và dọn dẹp những nhà vệ sinh công cộng không thu phí. Kết quả là, Hội Thánh Northstar được ra đời với một nhóm người. Họ khao khát trở thành đôi tay và đôi chân của Chúa Giê-su, khiến Ngài trở nên gần gũi với cộng đồng của họ. Họ tồn tại để bày tỏ tình yêu thương của Đức Chúa Trời theo một cách mà mọi người sẽ phải chuyển đổi đời sống thông thường của họ lấy sự sống lạ thường nhờ quyền năng của Chúa Giê-su Christ. Năm ngoái, Hội Thánh trẻ và đang lớn mạnh đã có được 1600 giờ phục vụ cộng đồng. Họ nói rằng mục vụ của họ là tiêu biểu cho công thức họ gọi là SALT, đó là:

Seeing -Nhìn biết mọi người theo cách Chúa Giê-su nhìn họ.

Accepting -Chấp nhận mọi người theo cách Chúa Giê-su đã chấp nhận họ.

Loving -Yêu thương mọi người theo cách Chúa Giê-su yêu thương họ.

Touching –Khiến mọi người xúc động theo cách Chúa Giê-su đã làm.

9. “Hãy Sanh Sản, Thêm Nhiều!”

Mạng lệnh đầu tiên trong Kinh Thánh đó là “Hãy sanh sản, thêm nhiều” (Sáng Thế Ký 1:22). Với thực vật thì mạng lệnh này có nghĩa là chúng phải sinh sôi, mọc lên nhiều cây khác. Với A-đam và Ê-va câu này nghĩa là họ phải sanh con đẻ cái. Và với Hội Thánh, mạng lệnh này có nghĩa là thành lập, mở mang các Hội Thánh mới.

Tiền sĩ Elmer Towns, người tham gia vào dự án Cải Cách Hội Thánh và Douglas Porter đã viết rằng:

Hội Thánh là một thân thể sống. Giống như mọi vật sống sẽ phát triển và sinh sôi, thì Hội Thánh cũng phải lớn mạnh và phát triển bằng cách mở Hội Thánh mới. Giống như Đức Chúa Trời lúc đầu đã tạo dựng mọi vật sống để sinh sôi phát triển, vì “tùy theo loại” (Sáng Thế Ký 1:11-12, 21), thì Hội Thánh của bạn cũng có thể gấp đôi mục vụ của nó bằng cách mở một Hội Thánh khác.²³

Khi xưa có một buổi triển lãm tại bảo tàng Khoa Học Công Nghiệp ở Chicago. Buổi triển lãm đó có minh họa một bàn cờ đăm với một hạt lúa mì ở ô đầu tiên, hai hạt lúa mì ở ô thứ hai, bốn hạt lúa mì ở ô thứ ba, sau đó là tám, mười sáu, ba mươi hai, sáu mươi tư, và vân vân. Cuối ô bàn cờ có nhiều hạt lúa mì đến mức chúng tràn qua các ô lân cận. Và đến đây thì minh họa này dừng lại. Trên bàn cờ đăm có một câu hỏi: “Với tỉ lệ nhân đôi của mỗi ô, có bao nhiêu hạt lúa mì ở trên ô thứ sáu mươi tư của bàn cờ đăm?” Để tìm được câu trả lời cho câu đố này, bạn bấm nút ở trên bảng điều khiển trước mặt, và câu trả lời sẽ được chiếu lên màn hình nhỏ ở trên bảng: “Đủ để bao phủ toàn bộ tiểu lục địa Ấn Độ 50 feet chiều sâu.”²⁴

Vấn đề ở Bắc Mỹ đó là chúng ta đang làm việc chăm chỉ để *cộng thêm* những người được biến đổi trong khi chúng ta phải đầu tư công sức và sự nỗ lực để *nhân rộng* các Hội Thánh. Sự gia tăng dân số thông qua sự nhân lên, nhưng chúng ta lại tập trung vào phép cộng. Nếu chúng ta

hy vọng lật ngược thế cờ, thì chúng ta phải đầu tư cuộc đời của mình để nhân rộng các Hội Thánh. Quá trình nhân rộng các Hội Thánh có thể chậm chạp nhưng lại là cách nhanh nhất để làm trọn Đại Mạng Lệnh.

Nhân rộng có thể tốn kém và ở những bước khởi đầu thì chậm chạp hơn nhiều so với phép cộng nhưng trong cuộc chạy đua đường trường thì đây là cách hiệu quả nhất để hoàn thành Đại Mạng Lệnh của Đấng Christ. Trên thực tế đó là cách duy nhất. Hội Thánh của bạn không thể tự gọi mình là một Hội Thánh thực thi Đại Mạng Lệnh cho đến khi nó trở thành một trung tâm nhân rộng các Hội Thánh.

10. “Đánh Vào Các Cửa Âm Phủ!”

Có quá nhiều các Cơ Đốc Nhân và Hội Thánh đang ẩn mình. Chúng ta đã rút lui vào nơi ẩn náu của người Cơ Đốc, đến các trường học của Cơ Đốc, lắng nghe các đài phát thanh dành cho Cơ Đốc Nhân, và chỉ đi chơi cùng những người bạn là Cơ Đốc Nhân. Vì nền văn hóa đang vận hành xa khỏi các giá trị của Kinh Thánh, thì chúng ta càng thu mình xa khỏi nền văn hóa. Và điều đó khiến lòng Chúa Giê-su tan vỡ.

Trong Ma-thi-ơ 16, Đức Chúa Giê-su trao cho các môn đồ của Ngài cơ hội để hiểu được danh tính của Ngài và do đó hiểu rõ hơn về vận mệnh của họ. Trong câu 18, Ngài đưa ra một tuyên bố mà câu này được biết đến như là Lời Hứa Lớn của Ngài. “Còn ta, ta bảo người rằng: Người là Phi-e-rơ, ta sẽ lập Hội Thánh ta trên đá này, các cửa âm phủ chẳng thắng được hội đó” (NIV).

Lời hứa này đã phát biểu rõ ràng rằng bởi vì Chúa Giê-su là Đấng xây dựng Hội Thánh, nên Hội Thánh là một lực lượng có sức mạnh vô song có thể đánh vào các cửa âm phủ! Chúng ta không phải là những kẻ hèn nhát thụ động, là những kẻ lúc nào cũng sợ hãi thế gian quanh ta. Chúng ta là một đội quân chiến đấu, hăng say đang ở thế tấn công cho Đức Chúa Trời, đang hành động để giải cứu những tù binh của âm phủ.

Chẳng gì có thể khiến kẻ thù phải ngồi bật dậy và chú ý nhiều bằng cách mở một Hội Thánh mới sẵn sàng xâm nhập vào nền văn hóa, nhận biết những tù binh và đập đổ những cánh cửa âm phủ nếu đó là điều cần làm. Những người ra đi thành lập Hội Thánh mà tôi biết đều phải đối mặt với những trận chiến thuộc linh. Nhưng họ cũng nói với tôi rằng những thử thách mà họ phải đối mặt chỉ là cái giá quá nhỏ để đổi lại niềm vui khôn xiết khi được thấy những linh hồn được tự do.

Hai Câu Hỏi

Nếu bạn có thể đọc được một nửa trong 10 lý do này mà không bị lay động mạnh mẽ về việc phải tham gia mở mang Hội Thánh, thì có thể bạn đang bị ngủ quên thuộc linh hay thậm chí là đã chết về thuộc linh. Tôi muốn kết thúc phụ lục này bằng cách hỏi bạn hai câu hỏi quan trọng về việc mở mang Hội Thánh mới:

Nếu không phải bạn thì ai?

Nếu không phải bây giờ thì khi nào?

Những Ghi Chú:

1. J. Anderson trong *Misiology: An Introduction to the Foundations, History and Strategies of Word Misions*, ed. John Mark Terry, Ebbie Smith, Justice Anderson (Nashville: Broadman & Holman, 1998), 243.
2. W. Craig, *Reasonable Faith*, “Subject: Molinism, the Unevangelized, and Cultural Chauvinism” <http://www.reasonablefaith.org> (truy cập ngày 21 tháng 1 năm 2008).
3. R. Sylvia, *High Definition Church Planting* (Ocala, FL: High Definition Resources, 2004), 26.
4. T. Clegg “How to Plant a Church for the 21st Century,” tài liệu của hội nghị chuyên đề, 1997, do tác giả thu thập, Gahanna, Ohio.
5. D. Olsen, <http://www.theamericanchurch.org>.
6. B. Easum, “The Easum Report,” tháng 3 năm 2003, <http://www.easum.com>
7. T. Clegg and T. Bird, *Lost in America* (Loveland, CO: Group Publishing, 2001), 30.
8. A. Malphurs, *Planting Growing Churches for the Twenty-first Century* (Grand Rapids: Baker, 1992), 27.
9. L. Schaller, *44 Questions for Church Planters* (Nashville, TN: Abingdon Press, 1991), 43.
10. E. Stezer, *Planting New Churches in a Postmodern Age* (Nashville, TN: Broadman & Holman, 2003), 9.
11. R. Moore, *Starting New Churches* (Ventura, CA: Regal Book, 2002), 3.
12. B. Mc Nichol, trích dẫn trong “Churches Die with Dignity” *Christianity Today*, 14 tháng 1 năm 1991, 69.
13. W. C. Arn, *How to Reach the Unchurched Families in Your Community* (Monrovia, CA: Church Growth n.d.) 41, 43.
14. Stetzer, *Planting New Churches*, 37.
15. Ibid., 35.

16. F Herron, *Expanding God's Kingdom Through Church Planting* (Lincoln, NE: iUniverse, 2003), 19.
17. D. W. Shrenk và E. R. Stutzman, *Creating Communities of the Kingdom* (Scottsdale, PA: Herald Press, 1988), 23.
18. A. Murray, *Abide in Christ* (Springdale, PA: Whitaker House, 1979), 39.
19. T. Jones, *Church Planting from the Ground Up* (Joplin, MO: College Press, 2004), 10.
20. Ibid., 16.
21. W. R. Shenk, *Write the Vision* (Harrisburg, PA: Trinity Press, 1995), 87.
22. D. J. Borsch, *Believing in the Future* (Harrisburg, PA: Trinity Press 1995), 32.
23. E. L. Towns và Douglas Porter, *Churches That Multiply* (Kansas City, MO: Beacon Hill Press, 2003), 7.
24. W. Henrichsen, *Disciples Are Made, Not Born* (Wheaton, IL: Victor Books), 143.

Phụ Lục 3

Truyền Bá Phúc Âm Trong Hội Thánh Đầu Tiên

Một vài năm trước đây tôi bị một người bạn thân thách thức đọc chậm rãi xuyên suốt sách Công Vụ Sứ Đồ mà không cần theo lịch để trả lời một câu hỏi đơn giản, “Hội Thánh Mỹ ngày nay đang đi lạc phương nào?” Sau nhiều tuần nghiên cứu kỹ lưỡng và cầu nguyện, tôi bị sốc khi biết rằng chúng ta đang đi lạc khỏi ý muốn của Đức Chúa Trời dành cho Hội Thánh của Ngài và con dân của Ngài được bày tỏ qua chức vụ của các sứ đồ trong Hội Thánh ban đầu.

Có ít nhất năm đặc điểm của Hội Thánh Tân Ước được bày tỏ trong Công Vụ 1-4. Mỗi một nguyên tắc này sẽ được coi như là nền móng cho thế hệ tương lai noi gương.

1. Hội Thánh Ban Đầu Luôn Luôn Có Mặt

Chỉ cần đọc lướt nhanh qua những đoạn đầu tiên của sách Công Vụ đã bày tỏ rằng Hội Thánh đầu tiên không ẩn tránh hay chạy trốn khỏi cộng đồng họ được kêu gọi để phục vụ. Họ tham gia vào nền văn hóa.

“Ngày nào cũng vậy, cứ chăm chỉ đến đền thờ; còn ở nhà, thì bẻ bánh và dùng bữa chung với nhau cách vui vẻ thật thà, ngợi khen Đức Chúa Trời và được đẹp lòng cả dân chúng. Mỗi ngày Chúa lấy những kẻ được cứu thêm vào Hội thánh.” (Công Vụ 2:46-47)

Không giống như nhiều tín hữu đương thời, những người có vẻ sợ hòa trộn với thế gian hư mất, Hội Thánh đầu tiên giao tiếp với cộng đồng mỗi ngày, thêm nữa họ còn luôn có mặt với mục đích rao giảng Phúc Âm. Kết quả là Đức Chúa Trời thêm người vào Hội Thánh “mỗi ngày.”

Để hiểu được động lực này chúng ta cần phải hiểu rằng Hội Thánh là một *bộ phận* của cơ thể chứ không chỉ đơn thuần là một *tổ chức*.¹ Nền văn hóa của chúng ta thường giải thích về khái niệm Hội Thánh như thế nào? Thông thường là một địa điểm, một tòa nhà, một vài việc bạn làm và một vài nơi bạn đi.

Nếu chúng ta xem nhà thờ đang ở một địa điểm tách biệt khỏi nơi chúng ta sinh sống, thì nó sẽ dễ dàng bỏ qua những ủy thác về đạo đức (ethical mandates) và đặc biệt là trách nhiệm thực thi Đại Mạng Lệnh liên quan đến việc tiếp cận cộng đồng. Tuy nhiên nếu chúng ta thực sự hiểu rằng chúng ta là Hội Thánh trong xác thịt, hàng xóm và nơi làm việc trở thành những cánh đồng truyền giáo, ở nơi đó chúng ta chia sẻ Đấng Christ bằng cả lời nói và hành động. Ngoài ra, nếu một Hội Thánh được định nghĩa như một tổ chức thì nó sẽ thường bắt đầu bằng những

chương trình, sự kiện tổ chức truyền bá Phúc Âm hơn là tăng trưởng theo một kế hoạch nằm trong Kinh Thánh tập trung vào các nguyên tắc của vụ mùa.

Cuối cùng thì quan niệm về tổ chức nuôi dưỡng một tinh thần về cấp số cộng chứ không theo cấp số nhân được Kinh Thánh hình thành. Nếu điều này không được nhận ra và sửa lại, thì động lực của mục vụ sẽ bỏ qua “điểm cốt yếu” của việc dạy dỗ các môn đồ. Dần dần, điểm cốt yếu này có thể trở thành cội nguồn của sự kiêu ngạo và thay vì mở rộng vương quốc Chúa, chúng ta lại chú trọng hơn với việc xây dựng cái tôi và danh tiếng của người lãnh đạo tổ chức.

Có lẽ đây là một lý do khiến các lãnh đạo Hội Thánh khó thuyết phục được các thành viên mở những Hội Thánh mới. Rất nhiều người có tinh thần này đi ngược lại hình mẫu của Hội Thánh trong Kinh Thánh. Trên thực tế, Hội Thánh phải luôn luôn được thúc đẩy bởi ước muốn nhân rộng mục vụ ở mọi cấp độ và phải trao vinh hiển về cho Đấng Christ chứ không phải con người.

Đáng buồn là, cho dù có sự thành lập Hội Thánh trong Tân Ước, chúng ta thường xuyên thực hành theo Cựu Ước hơn là theo Tân Ước. Chúng ta về cơ bản coi Hội Thánh là một đền thờ mà chúng ta thờ phượng trong đó, chứ không phải là thân thể của các tín hữu. Giống như những người Pha-ri-si, chúng ta thường có xu hướng thờ phượng các luật lệ và sở thích của mình, thậm chí điều này khiến mọi người rời xa Đấng Christ hơn là thu hút họ đến với Ngài. Phần đáng buồn đó là Đức Chúa Trời có nhiều điều để Hội Thánh trải nghiệm hơn là chỉ đơn giản chờ đợi ban ơn và sự thương xót theo hình mẫu trong Cựu Ước.

Thậm chí cụm từ mà chúng ta thường nghe rất nhiều khi cầu nguyện đó là –“cảm ơn Đức Chúa Trời vì đã mang chúng con đến nhà Ngài” –thực sự không phải là một cách hiểu biết đúng đắn của Tân Ước về Hội Thánh. Trong Tân Ước, Đức Chúa Trời ở cùng con dân của Ngài, chứ không phải trong một tòa nhà bằng gạch. Một cách hiểu sâu sắc hơn về câu này sẽ biến đổi chúng ta hoàn toàn và thay đổi để chúng ta ra đi sống theo đức tin của mình và tiếp cận cộng đồng trong cuộc sống hàng ngày.

Tại sao Đức Chúa Trời lại phải ban phước cho chúng ta khi chúng ta từ chối làm theo điều mà Ngài kêu gọi chúng ta? Vấn đề với Ngài không phải sở thích, thủ tục của chúng ta mà là tiếp cận những trái tim và trí óc của những người chưa được cứu!

2. Hội Thánh Ban Đầu Dựa Trên Quyền Phép

(Công Vụ 1:8; 4:8)

Mở đầu sách Công Vụ, đây là bằng chứng tỏ quyền phép của Hội Thánh ban đầu là Đức Thánh Linh đã bày tỏ trong đời sống của nhiều tín hữu tận tụy. Chúa Giê-su phán với các môn đồ rất ngắn gọn trước khi thăng thiên: “Nhưng khi Đức Thánh Linh giáng trên các ngươi, thì các ngươi sẽ nhận lấy quyền phép, và làm chứng về ta tại thành Giê-ru-sa-lem, cả xứ Giu-đê, xứ Sa-ma-ri, cho đến cùng trái đất.” (Công Vụ 1:8)

Phần này trình bày lại Đại Mạng Lệnh được Đấng Christ chia sẻ trong Ma-thi-ơ 28 và cũng nhấn mạnh chủ đề của sách Công Vụ và sự thành lập Hội Thánh ban đầu. Đó là do quyền phép của Đức Thánh Linh thúc giục các Cơ Đốc Nhân đầu tiên rất rõ ràng trong bốn chương đầu của sách Công Vụ. Theo sách Công Vụ 2, rất nhiều các Cơ Đốc Nhân được “đầy dẫy Đức Thánh Linh.” Người đóng vai trò chìa khóa là sứ đồ Phi-e-rơ, người đã giảng cho đám đông trong kỳ lễ Ngũ Tuần:

“Hỡi anh em, ta thật có thể nói cách vững vàng với anh em về tổ Đa-vít rằng người đã chết và chôn rồi, ngày nay mò mả người còn ở giữa chúng ta. Nhưng, vì người là đáng tiên tri, và biết Đức Chúa Trời đã thề hứa với người sẽ cho một hậu tự người ngồi trên ngai mình, thì người đã thấy trước và nói trước về sự sống lại của Đấng Christ rằng: Ngài chẳng bị để nơi Âm phủ, và xác thịt Ngài chẳng thấy sự hư nát. Đức Chúa Giê-su này, Đức Chúa Trời đã khiến sống lại, và chúng ta thấy đều làm chứng về sự đó. Vậy sau khi Ngài đã được đem lên bên hữu Đức Chúa Trời, và từ nơi Cha đã nhận lấy Đức Thánh Linh mà Cha đã hứa ban cho, thì Ngài đổ Đức Thánh Linh ra, như các người đương thấy và nghe.” (Công Vụ 2:29-33)

Một chủ đề tương tự được nhắc lại trong Công Vụ 4:8 đoạn này tuyên bố rằng Phi-e-rơ “được đầy dẫy Đức Thánh Linh” khi ông biện hộ cho chính mình và Giảng trước các lãnh đạo tôn giáo. Quyền phép này lan rộng ra theo Công Vụ 4:31, là câu nói toàn thể Hội Thánh được “đầy dẫy Đức Thánh Linh và giảng đạo Đức Chúa Trời cách dạn dĩ”.

3. Hội Thánh Ban Đầu Chia Sẻ Một Sứ Điệp Nhất Quán

Đọc kỹ lại sách Công Vụ đoạn 2 và đoạn 3 sẽ sáng tỏ rằng những sứ đồ đầu tiên không bao giờ thỏa hiệp về tính toàn vẹn của sứ điệp Phúc Âm. Thậm chí khi phải đối mặt với sự hăm dọa và có thể là cả sự chết trước mặt các lãnh đạo tôn giáo, Phi-e-rơ từ chối hủy bỏ lời đã nói.

“Bấy giờ Phi-e-rơ, đầy dẫy Đức Thánh Linh, nói rằng: Hỡi các quan và các trưởng lão, nếu ngày nay chúng tôi bị tra hỏi vì đã làm phước cho một người tàn tật, lại hỏi chúng tôi thể nào người đó được lành, thì hết thảy các ông, và cả dân Y-sơ-ra-ên đều khá biết, ấy là nhân danh Đức Chúa Giê-su Christ ở Na-xa-rét, Đấng mà các ông đã đóng đinh trên thập tự giá, và Đức Chúa Trời đã khiến từ kẻ chết sống lại, ấy là nhờ Ngài mà người này được lành mạnh hiện đứng trước mặt các ông. Giê-su này là hòn đá bị các ông xây nhà bỏ ra, rồi trở nên hòn đá góc nhà. Chẳng có sự cứu rỗi trong đấng nào khác; vì ở dưới trời, chẳng có danh nào khác ban cho loài người, để chúng ta phải nhờ đó mà được cứu.” (Công Vụ 4:8-12)

Rõ ràng là sự chết, sự chôn, sự sống lại và cả những tuyên bố riêng về thần tánh của Đấng Christ là trọng tâm trong sứ điệp của các sứ đồ đầu tiên. Đấng Christ không đơn giản là sự lựa chọn tốt nhất để được cứu; mà Ngài chính là hy vọng duy nhất của chúng ta.

4. Hội Thánh Ban Đầu Có Sự Rao Giảng Tin Quyết Dạn Dĩ (Convicting Boldness)

(Công Vụ 4:31)

Hãy ghi nhớ và xem xét Kinh Thánh đã nói gì trong Công Vụ 4:31-33:

“Khi đã cầu nguyện, thì nơi nhóm lại rúng động; ai nấy đều được đầy dẫy Đức Thánh Linh, giảng đạo Đức Chúa Trời cách dạn dĩ. Lòng yêu thương của các tín đồ ban đầu Vả, người tin theo đông lắm, cứ một lòng một ý cùng nhau. Chẳng ai kể của mình là của riêng; nhưng kể mọi vật là của chung cho nhau. Các sứ đồ lại lấy quyền phép rất lớn mà làm chứng về sự sống lại của Đức Chúa Giê-su Christ; và hết thầy đều được phước lớn.

Rõ ràng là các tín hữu ban đầu và các sứ đồ không e sợ khi rao giảng sứ điệp về Đấng Christ một cách dạn dĩ bất chấp hậu quả. Đây không phải là một bài làm chứng cho mọi người mạnh mẽ nhờ vào việc sở hữu một tính cách quyết đoán mạnh mẽ. Ngược lại, sự dạn dĩ của Hội Thánh đầu tiên là bông trái của nếp sống cầu nguyện và nương dựa vào Đức Thánh Linh.

Hội Thánh đầu tiên được định nghĩa không phải bởi các chương trình tuyệt vời hay là sự trình diễn hoành tráng kiểu Hollywood nhưng là bởi quyền phép mạnh mẽ mà dạn dĩ làm chứng “về sự sống lại của Đức Chúa Giê-su Christ.”

5. Hội Thánh Ban Đầu Thể Hiện Một Cách Nhất Quán Lòng Can Đảm Lan Truyền (Công Vụ 4:18-20)

Những Cơ Đốc Nhân đầu tiên hoàn toàn biết rõ rằng sự sống là tạm bợ và có thể bị lấy đi bất cứ lúc nào. Họ không bị thúc đẩy bởi nỗi sợ sự chết. Một tấm gương tốt cho điều này là khi Phi-e-rơ và Giăng đối mặt với những lãnh đạo tôn giáo ở trong Công Vụ 4:18-20. Sau khi bắt họ đến tòa công luận để thảo luận về số phận của họ, các lãnh đạo tôn giáo, “Họ bèn đòi hai người vào, rồi cấm tiệt, chẳng cho nhân danh Đức Chúa Giê-su mà nói hay là dạy. Nhưng Phi-e-rơ và Giăng trả lời rằng: Chính các ông hãy suy xét, trước mặt Đức Chúa Trời có nên vâng lời các ông hơn là vâng lời Đức Chúa Trời chẳng? Vì, về phần chúng tôi, không có thể chẳng nói về những điều mình đã thấy và nghe.”

Phải can đảm vô cùng mới dám đứng đối mặt với sự chết và từ chối im lặng. Đặc điểm này quan trọng hơn hết thảy là sự khác biệt lớn nhất giữa các sứ đồ đầu tiên với Hội Thánh Mỹ ngày nay. Đáng buồn là trong khi Hội Thánh đầu tiên sẵn sàng chết một cách can đảm vì đức tin của họ thì các tín hữu đương thời lại không sẵn lòng sống cho cùng một đức tin đó! Để Hội Thánh đứng là Hội Thánh, Thom Rainer đã tuyên bố rằng, “Trong nền văn hóa hậu hiện đại (postmodern) của thế kỷ 21, các Cơ Đốc Nhân cũng có thể phải chấp nhận những chỉ trích không khoan nhượng sẽ còn tiếp tục. Mỗi quan tâm lớn hơn đó là rất nhiều Cơ Đốc Nhân không sẵn lòng có quan điểm được xem là hẹp hòi bởi vì họ không muốn bị xem là những kẻ cố chấp.”²

Nếu như Hội Thánh hiện đại yêu thích sự hiệu quả như Hội Thánh đầu tiên, chúng ta phải theo sau bước chân của các sứ đồ, là những người có cách tiếp cận hoàn toàn khác.

1. Các sứ đồ không dành thời gian để cố gắng giữ cho các thành viên trong Hội Thánh thấy vui vẻ hạnh phúc.
2. Trên thực tế, các sứ đồ không coi trọng giá trị hoặc đề cao địa vị hội viên của Hội Thánh.
3. Các sứ đồ đã làm là mong muốn mọi tín hữu tham gia truyền bá Phúc Âm.
4. Các sứ đồ rao giảng về lẽ thật bất chấp việc lẽ thật đó được chấp nhận như thế nào.
5. Trên hết, các sứ đồ quan tâm nhiều hơn đến việc nhân rộng các môn đồ và phát triển vương quốc của Đức Chúa Trời hơn là họ xây dựng các mục vụ cá nhân.

Những Ghi Chú

1. Để có thêm thông tin, hãy xem G. Bulley “What Is Church” trong cuốn Introduction to Church Planting (Alpharetta, GA: North American Mission Board, 2000).
2. T. S. Rainer, The Unchurched Next Door (Grand Rapids, MI: Zondervan, 2003), 225.

Truyện Bá Phúc Âm Là...

Truyện Bá Phúc Âm, một công việc thực sự vui vẻ và đầy say mê của cuộc sống, là tìm kiếm người hư mất. Nói về Tin Lành và giúp đỡ mọi người đổi tôn giáo của họ lấy một mối quan hệ. Truyện Bá Phúc Âm là noi theo tấm gương của Chúa Giê-su, rửa chân, là chính bạn. Đó là chia sẻ câu chuyện của bạn, cùng nhau hiệp tác và để lại một di sản thuộc linh.

Nếu bạn ao ước rao giảng Phúc Âm với niềm đam mê và tự tin. Thì cuốn sách Truyện Bá Phúc Âm Là ... có thể là tia sáng soi lối cho bạn và đối xử với người khác như chưa hề làm vậy trước đây. Các tác giả Dave Earley và David Wheeler luôn hướng về công tác truyền giáo đã chia sẻ bốn mươi chương ngắn gọn ở đây với sự hiểu biết sâu sắc về động cơ, ý nghĩa, phương cách, và phương pháp truyền bá Phúc Âm cá nhân hiệu quả:

“Chúng tôi cầu nguyện cho cuốn sách nhỏ này sẽ trở thành một cuốn sách lớn trong cuộc đời bạn. Nguyện Chúa cho cuốn sách này trở thành huấn luyện viên của bạn, trang bị sự can đảm và là chất xúc tác tạo ý tưởng cho một cuộc đời ‘làm nên sự khác biệt.’”

“Truyện Bá Phúc Âm Là ... phục vụ cho một mục đích vĩ đại – để nhắc nhở chúng ta về việc chia sẻ đức tin của mình. Nhưng còn hơn thế nữa, Earley và Wheeler đã dạy chúng ta những bài học quan trọng để làm thế nào truyền bá Phúc Âm một cách tự nhiên bằng đời sống của tín hữu. Tôi hy vọng rằng cuốn sách này sẽ được sử dụng để tiếp thêm sinh lực cho các tín hữu chia sẻ về Phúc Âm nhiều hơn nữa trong nền văn hóa của họ.”

-ED STETZER, tác giả của cuốn sách Giải Mã Truyền Giáo và Thúc Đẩy Bởi Tình Yêu (Breaking the Mission Code and Compelled By Love)

DAVE EARLEY đã hầu việc Chúa như một người ra đi thành lập các Hội Thánh mới và là Mục Sư quản nhiệm 20 năm. Ông hiện tại đang là chủ tịch của Phòng Mục Vụ Và Mở Rộng Hội Thánh cũng như là giám đốc của Trung Tâm Huấn Luyện Truyền Giáo và Trung Tâm Thành Lập Hội Thánh tại trường thần học Báp-tít Liberty ở Lynchburg, bang Virginia.

DAVID WHEELER là giáo sư giảng dạy truyền bá Phúc Âm, đồng giám đốc của Trung Tâm Huấn Luyện Truyền Giáo và Trung Tâm Thành Lập Hội Thánh và là giám đốc của Mục Vụ Áp Dụng Và Phục Vụ Để Truyền Bá Phúc Âm tại trường thần học Báp-tít Liberty.

VIETNAMESE MISSIONARY INSTITUTE

